

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

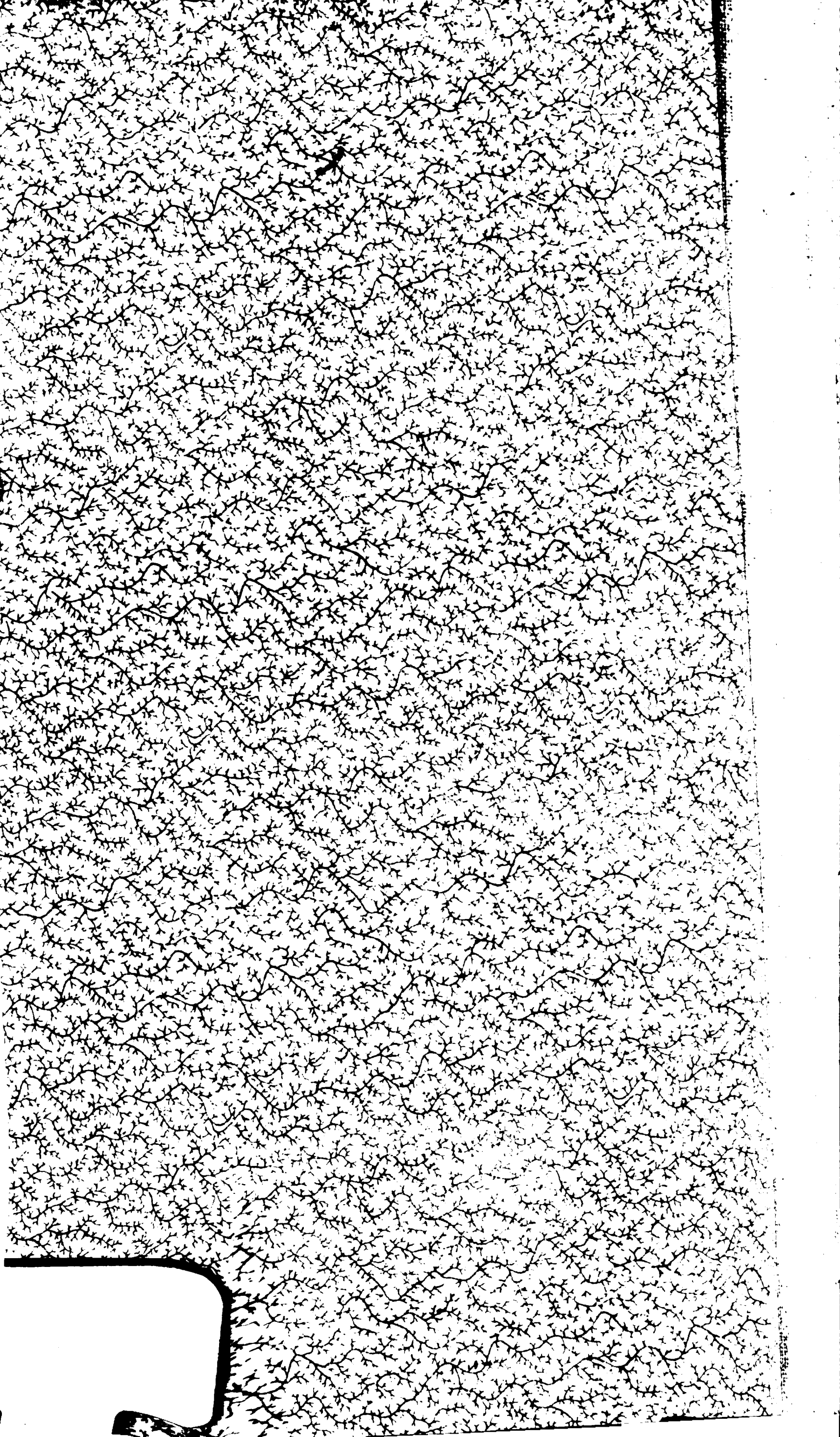
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

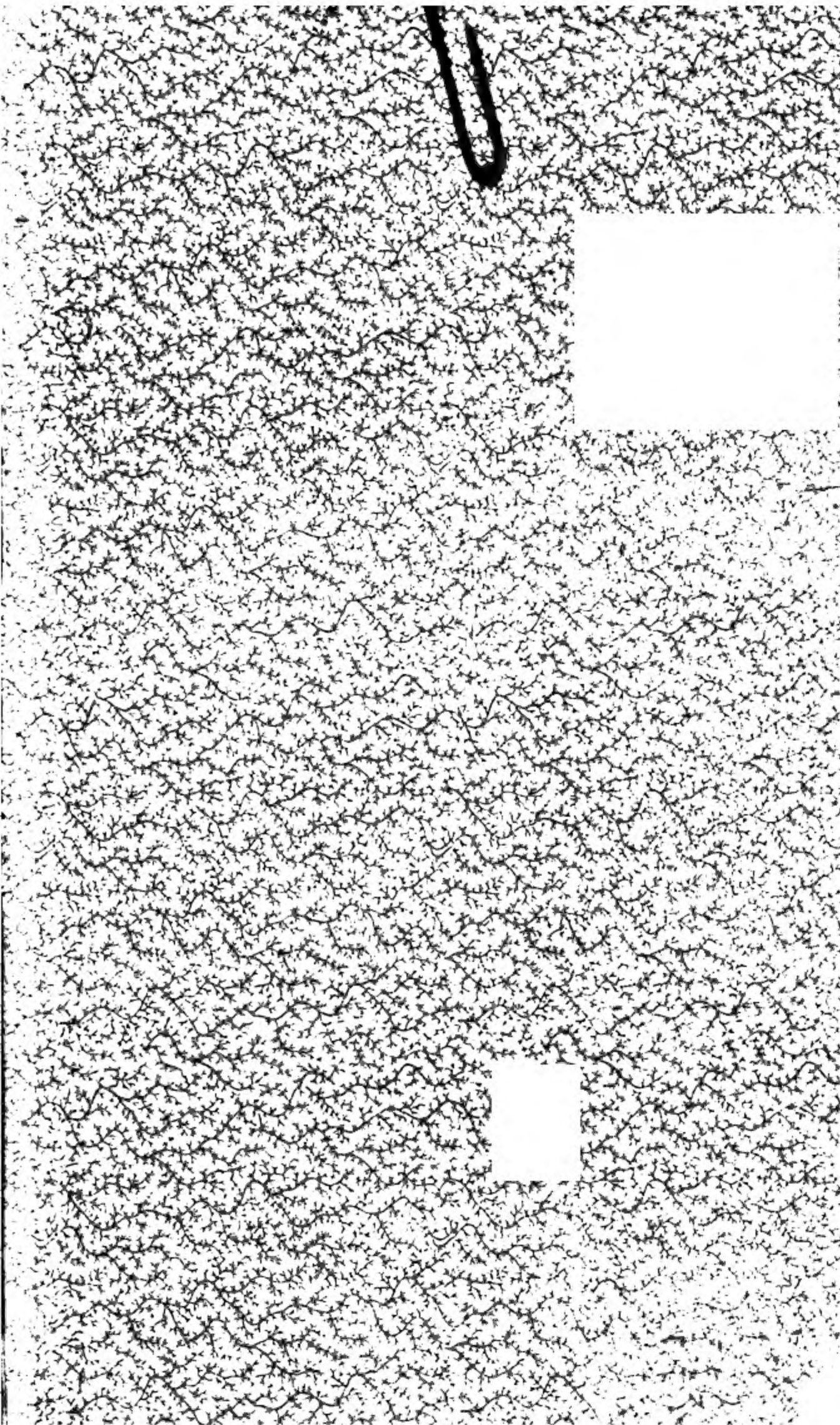
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

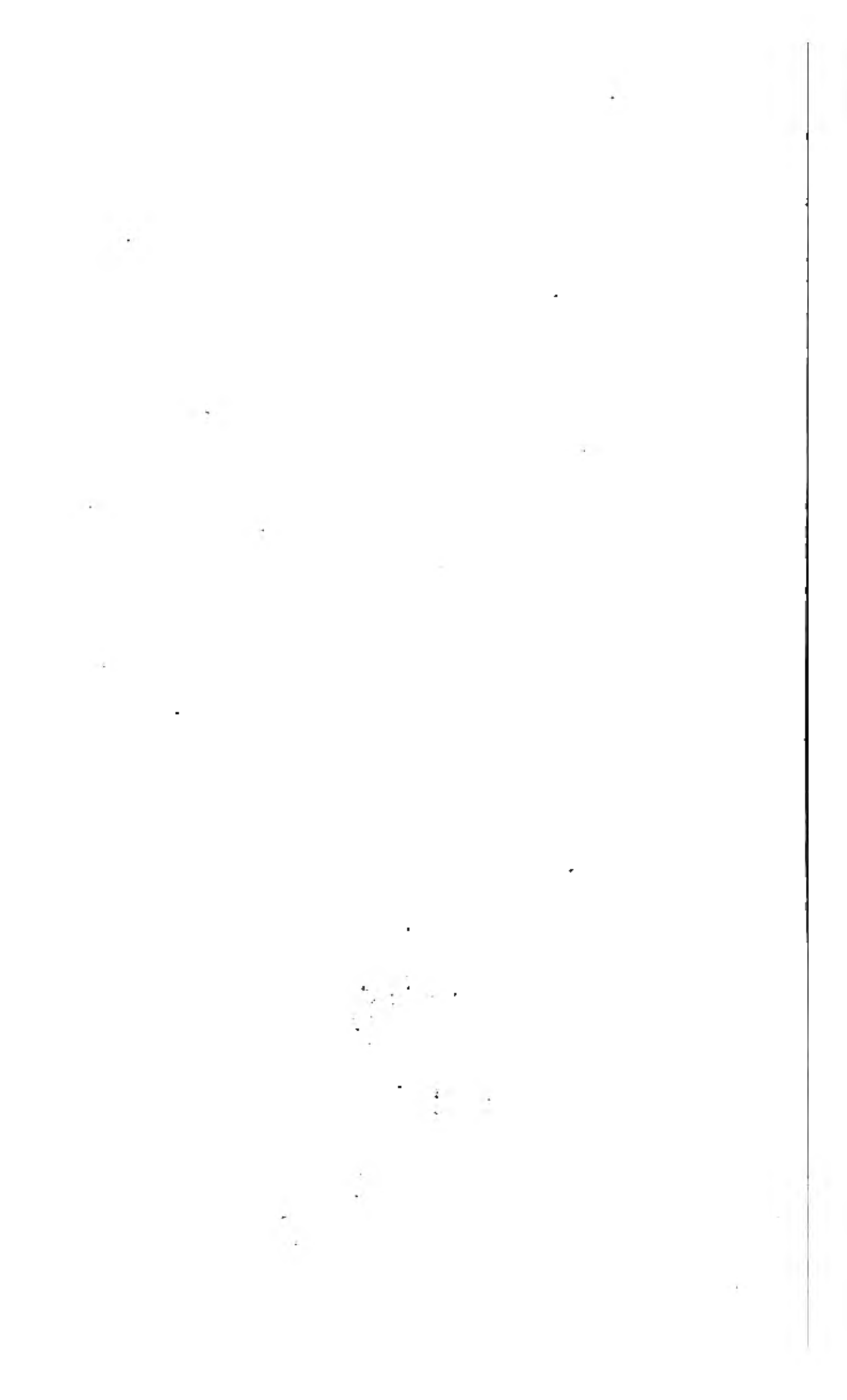
1- Name (Alexander

BVCS
A69.53

PfB

11475

ARRIANI
NICOMEDIENSIS
EXPEDITIONIS
ALEXANDRI

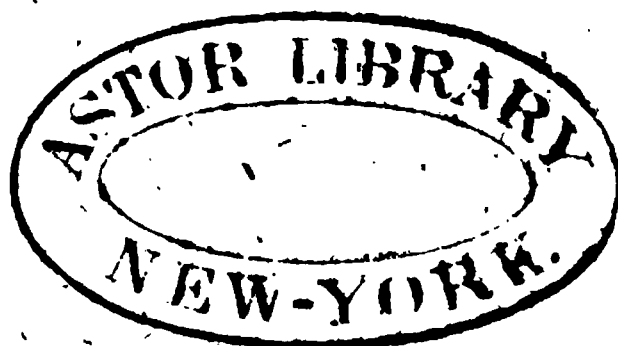
LIBRI SEPTEM

RECENSITI
ET NOTIS ILLUSTRATI

A

FRIDERICO SCHMIEDER

PHILOS. DOCT. ET AD. LL. M. GYM. LUTH. HALENSIS
COLLEGA.

LIPSIAE

SVMTV E. B. SCHWICKERTI

A. MDCCLXXXVIII.

p. 573

U I R E A

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

P R A E F A T I O.

Ex quo Arrianum eo consilio tractavi, ut anabasin Alexandri ederem, duplicem hujus libri editionem desiderari vidi, alteram majorem, versione latina omnique apparatu critico et exegetico ornatam; alteram minorem, juvenum manibus tradendam. Quid in majori praestandum sit et in minori praestiterim, paucis exponam, praemissa brevi *historia literaria libri Arriani de expeditione Alexandri Magni.*

§. 1. *De MSis hujus libri.*

Anabaseos Alexandri et Indicorum, quae olim pro octavo anabaseos libro habebantur, plures extant codices Manuscripti, quorum alii a viris doctis collati sunt; alii non collati. *Collatorum* plurimi ejusdem fere generis et pretii sunt, e quibus parum ad Arrianum restituendum redundare poterat; unus autem tanti pretii est, ut merito a Gronovio *Optimus* vocaretur. Servatur Florentiae, alligatus Origenis Philophrumenis, et a Iacobo Gronovio diligenter collatus est. Reliqui secundi generis sunt, e quorum duobus descriptae sunt editiones primae, Veneta et Basileensis; tertio, Constantinopolitano, quem a Stephano acceperat, usus est Vulcanius, cujus variam lectionem ex comparatione Vulcanianae editionis cum Basileensi videre licet; quarto, quem Augustanum vocat, usus est idem, cujus varias lectiones in ora exemplaris sui notavit et Gronovius publicavit. Servatur in Bibl. Augustana Vindel. Duobus aliis, Richeliano et Gandensi, usus est Blancardus, quorum lectiones textui subjecit. Iacobus Gronovius denique contulit Florentiae in Bibliotheca Medicea S. Laurentii tres Codices et quartum in Abbatia S. Petri Perusiae, omnes minoris notae, et optimo illi longe postponendos. Extant autem plures ad-

huc codices *non collati*. In Bibl. Medicea septem servantur, quorum quatuor contulit Gronovius, tres restant, sed a quibus nihil sperandum est. (Vide Fabr. ex ed. Harl. Tom. V. pag. 93.) Unus extat in Bibl. Veneta D. Marci; unus vel duo Neapoli; duo Lugduni Bat.; unus et plures mutili Oxoni; unus in Bibl. Escorialensi. Tres describuntur in Caesareae Bibliothecae Nesselii parte quinta num. IV. num. LXXXIX. et num. CXIV. Quos Gronovius putat mediceo optimo simillimos. De iisdem vide Kollarium in Supplem. I. ad Lambecii commentarium. Palatina Arriani exemplaria descripsit Salmasius in Solinianis pag. 694., quae, sicut et aliud exemplar penes Glareanum, Gronovio secundi ordinis codicibus adnumeranda videntur. Denique de St. Croix in libro: *Examen des Historiens d'Alexandre le-Grand* à Paris 1775, duos MStos codices Arriani in Bibl. reg. Paris. commemorat, utrosque non magni pretii, alterum n. 583. in 4to. (pag. 267.) alterum no. 1683 allatum ex oriente ab Abbate Sevin, cujus opus nullius editorum usus est; in quo autem de St. Croix saepissime eas lectiones invenit, quas editores Arriani rejecere. (Examen pag. 295.) Sed extant ibidem non duo solum, sed novem. Vide Fabricium. Ex omnibus, quos novimus Mstis, partim fructus ad Arrianum emendandum, esse sperandum, lacuna (lib. VII, c. 12.) docet, in omnibus conspicua, unde omnes superstites uni, eique jam mutilo, originem debere patet. Solummodo Vindobonenses conferre, operae pretium foret, idque praecipue, ut, quantum Codex Optimus iis confirmetur, videamus.

§. 2. De editionibus.

Tot de hoc Arriani libro codicibus superstites, auctoreque ipso tam praeclaro et eccellente, sive ad orationem, sive ad argumentum historiae rationemque id tractandi respicias, sane mirandum est, eum scriptorem inter tot alios, longe ipso inferiores neglectiorem jacuisse. Aliorum quorundam, minimi adeo pretii, tot sunt exemplaria diversa, maxime ob scholarum usum, ut nonnisi cum labore numerentur, hujus, qui in scholis legatur, praeter reliqua

PRAEFATIO.

et ob castitatem dignissimi, si septem numeraveris editiones, omnes habebis.

Prima est: Ἀρριανῶς περὶ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως. Arriani de ascensu Alexandri. 1535. 8. Venetiis, in aedibus Bartholomaei Zanetti Castorgazensis et diligentia Ioan. Francisci Trincavelli. Praefatus est Ioan. Baptista Egnatius.

*Secunda: Ἀρριανῶς περὶ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἱστορίῃν βιβλία ὀκτώ. Arriani de expeditione sive rebus gestis Alexandri Macedonum regis libri octo, nuper et reperti et quam diligentissime in lucem editi. Historiam quoque eandem, olim quidem a Bartholomaeo Facio latinitate donatam, nunc vero innumeris, quibus seatebat, mendis repurgatam, hic adjungi curavimus, ut et conferri a graecae linguae studiosis possit, et quid in utraque a nobis praestitum sit, facilius appareat. Basileae. Editionem curavit Nicolaus Gerbelius, Argentinen-
sis 1539. 8. impensis Roberti Winter, Basileensis Bibliopolae, typis Iohannis Oporini. Haec basis est reliquarum editionum. Utramque editionem, Venetam et Basileensem, diligenter contuli. Veneta ex codice descripta est, sed cum ingenti errorum numero. Basileensis descripta vel est ex Veneta, sed adhibito MSto vel uno, vel pluribus, e quibus textus emendatior redditus est; vel, quod verosimilius, ex MSS to secundi quidam generis, sed meliore tamen, quam is erat, quem Veneti sequebantur. In Basil. plures vel typorum vel librarii errores emendati sunt; qui erant in Veneta; interdum vero etiam novi accessere. Reliquis vero locis ferme omnibus consentiunt. At Basileenses tamen ex MSto edidisse Arrianum ex eo probabile sit, quod primi librum sextum et septimum distinxerunt. Hi enim libri in Veneta contrahuntur, et libri septimi inscriptionem habet Historia Indica. Idem probare videtur locus hic: V, 4, 4., ubi Veneta habet ὅπῃ καὶ αὐτὸς ὁ ἰνδός, τοῦ λαγῷ; Basileensis autem: ὅπῃ καὶ ὁ ἰνδός τῷ * γάγγου, alique loci pauci. Ceterum in utraque hac editione longe pauciora contracta sunt, quam in Vulcaniana et editt. sequentibus, non solum si adverbativa δὲ occurreret, sed in aliis etiam vocabulis. Nec tam saepe invenitur ἔω pro οὐ, quod in Vul-*

caniana frequentissimum. Codices vero, ex quibus utraque descripta est, sequioribus accensendi sunt.

Tertia: 'Αἰγίανῦ etc. *Arriani* (qui alter *Xenophon* vocatus fuit) *de expedit. Alex. Magni historiarum libri VIII*, ex *Bonavent. Vulcanii Brug. nova interpretatione. Ab eodem quam plurimi loci ope veteris exemplaris restituti. Anno 1575. fol. excudebat Henr. Stephanus*, qui addidit 1) *Plutarchi vitam Alexandri. 2) ejusdem de fortuna Alexandri libros II. 3) Livii judicium de Alexandro, si Asia perdomita arma in Europam vertisset; 4) Justinii comparationem Philippi et Alexandri; 5) Curtii de Alexandri vita, moribus et morte judicium. Post praefationem, quae Alexandrum laudat et Facii castigat interpretationem, sequitur index locorum aliquot insignium, e veteri codice restitutorum, et eorum, qui ob chartas in codice deficientes Vulcanio ex ingenio videbantur emendandi. Leviora errata, ex Vet. Codice emendata, non pauca sunt et conferenti hanc editionem cum Basileensi sese offerent. Non raro variantes et conjecturae; Curtii latina, quae Graecis respondent; Facii diversa interpretatio aliaeque notulae in margine adscriptae sunt. Primus Vulcanius textum recensuit. Post Vulcanium exegetis et critica conjunctae sunt.*

Quarta: 'Αἰγίανῦ περὶ ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου ἱστορίων βιβλία ζ. τῷ αὐτῷ Ἰνδικά. *Arriani de expedit. Alex. Magni historiarum libri VII, ejusdem Indica ex Bonavent. Vulcanii Brug. interpretatione. Nicolaus Blancardus e veteribus libris recensuit, versionem latinam emendavit, octo libros animadversionum adjecit. Amstelodami apud Ioa. Janssonium a Waesberge et viduam Elizaei Weyerstraet. 1668. cum effigie Blancardi, Medici et illustrium Zelandiae ordinum Historici. Accesserunt Photii Patriarchae Constantinopolitani ex Arriani scriptis eclogae, Andrea Schotto interprete, indices tres: 1) auctorum, qui ab Arriano citantur, 2) auctorum, qui in castigationibus laudantur, emendantur, illustrantur, 3) in Arriani libros. Plura Blancardus bene vel ex ingenio restituit, vel coniecit, et ex codicibus, Richeliano et Gandensi, ea dedit, quae potuit. Ani-*

madversiones continent horum codicum varias lectiones, easque ex Vulcanii editione, interpretationes et explicationes multorum locorum difficiliorum, et comparisonem reliquorum de Alexandro scriptorum, diligentem quidem, sed multa tamen relinquente. Quod vituperabis est, partim, quod nimis multa aliena in notis tractantur, partim, quod multa debet Freinshemio, Salmasio aliisque, non semper additis celebribus istis nominibus.

Quinta: Ἀρριανὸς Νικομηδεὺς ἀναβασεὺς Ἀλεξάνδρου Βασιλῆα ἐν τῷ καὶ ἰσχυρῇ. *Arriani Nicomediensis Expeditionis Alexandri libri septem et historia indica ex Bonavent. Vulcanii interpretatione latina post variam aliorum industriam ita latinis vel cognitis vel ignotis etiamnum et obscuris suppletis, ita auctoris in graecae linguae nativo usu et praestantia et facultate restituta ex plurium MSSorum et praesertim unius optimi collatione, ut nunc demum prodire hic auctor videri debeat opera Jacobi Gronovii. Lugdini Batavorum, excudit Petrus Van der AA, Bibliop. 1704. Post dedicationem et praefationem sequuntur multae in Arrianum notae et exercitatio de fossa ex Euphrate. Accessit index rerum in Arriano memorabilium. In notis conditas reperis varias lectiones codicis Augustani, Pemsini, et quatuor Florentinorum, in quibus Optimus est, gravioresque priorum editionum. Nemo non totum Optimum typis traditum desiderabit; sed aliter illi placuit. Alia enim vel ex omnibus codicibus, vel ex Optimo solo, vel ex conjectura sua et aliorum recepit; alia et plura ex iisdem codicibus et Optimo, easque verissima, non recepit, id quod multis exemplis palam feci. Igitur non tam gratiam meretur pro restituta vera auctoris manu, quam pro diligentia, qua variantes MStorum lectiones colligeret et servaret. Recensio textus minor est, quam pro tantis subsidiis. Notis criticis saepe numero interpretationes locorum difficilium immiscuit, easque maximam partem optimas; si modo voluerit omnium; nam plurima non tetigit. Contulit quoque saepe numero Facii et Vulcanii versiones. At, fateor, fatigat, praecipue ad libros priores, lectorum patientiam innumeris conviciis, quibus reliquos interpretes et editores confodit, praecipue Blan-*

cardum, atque in ea re ita sibi placet, ut in summam incidat loquacitatem.

Proxime editi sunt: *Arriani Nicomediensis expeditionis Alexandri libri septem et historia indica graece et latine cum adnotationibus et indice graeco locupletissimo Georgii Raphaelii. Accedunt eclogae Photii ad Arrianum pertinentes cum lectionibus variantibus Dav. Hoeschelii, summaria librorum distincta et emendata, index rerum accuratissimus nec non tabula geographica expeditionis Alexandri.* Amstelædami apud Wetstenium. 1757. Textus est Gronovianus, quem tribus modo locis paulisper mutavit. Libro V, 14, 11. pro ὅροι κατὰ ex Optimo codice recepit ὅροι δὲ κατὰ; VII, 12, 11. ἡκιστα δὲ τῇ et VII, 20, 6. μινερότεια δὲ, ex eodem pro ἡκιστα τῇ et μινερότεια, quamvis in notis nihil mone- ret. In notis interdum bene examinantur emendationes a Gronovio vel factae vel commendatae; saepe vero adscriptae sunt Optimi et aliorum codicum variantes, quas Gronovius non receperat. Plures autem, eaeque potiores multis descriptis, neglectae sunt. Retinuit Gronovii divisionem in capita, ea vero in minores sectiones divisit. Reliquae notae juvenibus explicant vel sermonem graecum vel sententias auctoris, vel ea, quae ex historia et tactica obiter tanguntur. Maximam explicationum partem Gronovio debet Raphaelius, paucissimas Blancardo. Errat enim St. Croix pag. 267, si Raphaelium Blancardo sua debere putat. Ceterum Curtium contulit, cujus loca versioni latinae subscripsit. Summus ejus et utilissimus labor fuit in construendo indice graeco, quem primus adiecit vere copiosissimum, ut perfectiorem ad alios auctores vix viderim.

Septima: Flavii Arriani Nicomediensis Opera graece, ad optimas editiones collata, studio Augusti Christiani Borheck, in regia Duisburgensi Academia Hist. et Eloq. P. P. O. Vol. I. Lemgoviae in officina libraria Meyeriana. 1792. Mansit divisio in capita ex Gronovio, non receptae sunt minores sectiones Raphaelii; capitibus praescripta sunt argumenta ex Raphaeliana, vel potius Gronoviana, ubi in margine superiori cujusvis paginae inveniuntur. In mar-

gine inferiori adscripti sunt loci paralleli Curtii (ex Raphaeliana) Diodori Siculi et Iustini, atque hi nunc primum additi. Textus emendatior est, non quidem iis paucis, quae interdum ex prioribus editionibus recepta sunt, sed ex Raphaeliana. Quas enim lectiones Raphaelius ex Gronoviana descripserat, eas maximam partem receptas invenies; quamvis et harum non paucae et certissimae (ex. c. II, 11, 11.) neglectae sint. Reliquarum a Raphaelio in notis non descriptarum nulla fuit cura. Ceterum editio operarum et correctoris negligentia vitiis scatet. Totos versus omiserunt, ex. c. pag. 35. 143. 102. 217. 286. 345. Vides vero, et post hanc editionem ne textum quidem Arriani ita restitutum esse, quam per ea, quae habemus subsidia, fieri potuerat.

§. 3. *De versionibus.*

Latinus factus est hic Arriani liber multo ante primam graeci textus editionem per *Petr. Paulum Vergerium* intra 1410 — 1437 in usum Sigismundi imperatoris. Facius eam versionem non bonam minimeque Alexandri nomine dignam censet, nec eam typis unquam traditam reperio. Extat tamen in Cod. Vaticano et laudatur a *Zeno* in *Voss. dissert.* 1. p. 53 seqq. Quae vero quum circiter eodem tempore (intra 1416 — 1457) ex Germania in Hispaniam missa esset, et displiceret, Alphonsus V. Arragoniae rex, *Bartholomaeum Facium*, Genuensem, Arrianum latinum reddere voluit. Tertio post inceptum opus anno decessit Facius, quarta circiter parte versionis absoluta, reliquis tribus nondum satis eliminatis; quare Iacobus Curulus, Genuensis, Facio familiaris, librum restituit et emendatum exscripsit. Theodori Thessalonicensis et Nicolai Sagondini ope usus erat Facius, unde opinio, interpretationem Arriani a Nicolao Sagondino factitatum esse, nata videtur. Diu adhuc transductio Faciana manuscripta mansit, donec eam Sigismundus Golphus Pergolanus typis tradidit, quod video ex Gabuardi Turcellani epistola versionis praemissa, quae scripta est *Pisauri* 1508 *Eid. Iunia*. Deinde repetita est, innumeris mendis repurgata, *Basileae*

Silentio hoc loco praeterire nequeo duo specimina mea notarum criticarum in *Arriani Nicomediensis de Alex. M. exped. libros IV. priores*: Halis Magdeb. 1795.

Praeter haec, speciatim ad Arrianum pertinentia, editorem consulere et conferre debere *Currium* cum commentario Freinsheimii, *Diod. Siculi* libr. XVII., cum notis Wesselingii, *Plutarchi* vitam Alexandri et oratt. de fortuna ejusdem, *Iustinum* et *Orosium*, *Plinium*, *Polybium*, *Aelianum* varias historias, *Polyaenum* et *Frontinum*, *scriptores tataricos*, reliquos *Arriani* libros, omnes ex optimis editionibus, *Strabonem* et *Athenasum* Casaubonianum, *Satmansi Soliniana* et alios multos cujusvis aevi libros, e quibus aliquid frugis ad Arrianum conferri potest, per se liquet.

§. 5. De hac editione mea.

Arriani historia Alexandri praecipue a juvenibus graecae linguae studiosis legi meretur, et quia ea historia ipsa memorata dignissima atque juvenibus jucundissima est, et ob facilem elegantemque Arriani sermonem castitatemque summam, et quia Arrianus solus veram Alexandri historiam reliquit. Quae omnia virorum doctorum judicio confirmantur. Igitur consilium meum duplex fuit, partim ut librum optimum juvenibus in manus traderem, partim vero etiam, ut tandem aliquando textum libri hujus pro subsidiis nostris incorruptissimum edendum curarem. Textum dedi ex codice optimo, rejectis, quae vitiosa videbantur, reliquorumque codicum variantibus iisque primarum editionum, quas per omnes libros studiose contuli, in subsidio collocatis. Sed et sic restant multi loci corrupti, ubi nec Msti, nec libri editi juvant, quorum alios ex meis aliorumque conjecturis emendare ausus sum; alios, ubi ad certiora pervenire nequibam, notavi. Adjeci enim post textum verbis brevissimis recensum eorum locorum, quos ego emendavi, cum rationibus. De iis vero locis, quos jam alii ex Optimo vel aliunde emendare, ad reliquos Arriani editores laborum relego. Ea sola tetigi, quae ipse emendavi, nisi aliorum emendationes vitiosae videbantur. Adfunt fortasse plura, adhuc ex

primis duabus editt. emendanda. Sed quia Gronovius MStos contulisse videtur cum Vulcaniana, cogitare debui, eas lectiones Vulcanianae, quae differunt a lectionibus Basil. et Venetae, et contra quas nihil monuit Gronovius, a MStis Gronovii confirmatas esse. Divisionem in capita et sectiones minores retinendam putavi. Textui subieci notulas, ut loca obscuriora illustrarem, et capitum argumenta. Si notas aliorum excerperem, vitiosa, in quorum refutatione longus esse nolui, omisi. Adjeci indicem graecum copiosissimum et juvenum usui accommodatum, et indicem novum locupletissimum nominum priorum. In Indice vocabulis graecis adscripti significationem latinam, et quidem, si significatio esset sollemnis, locis non adjectis; adjectis vero, si minus sollemnis videretur. Ea vero vocabula, quae in Hederici lexico graeco vel plane deficiebant, vel saltem, quorum significationem aliquam principem ibi non esse videbam, stellulis obsignavi. In indice Raphaelii latina rarius adjecta sunt, at si re alius modo esset momenti, locus, ubi vocabulum occurrit, adscriptus est. Hunc igitur adeat vir doctus, quem in meo indice, pluribus tamen vocabulis auctiore, aliquid offendit. — Locos parallelas in editione mea non adjeci, ne nimis opus cresceret; pertinent in editionem majorem; et multa jam inveniuntur in Børheckii versione germanica. Denique si vitam Arriani praemitterem ac tabulam chronologicam rerum memorabiliorum, atque de fontibus Arriani, quae sufficiunt, lectoribus satisfacere videbar. Mappam vero geographicam ad hos Arriani libros commendo, quam curavit *de la Rochette*, Londini 1793. Inscripta est: „Indiae veteris, quatenus Macedonibus nota fuit, finitimarumque regionum specimen geographicum, situm ac nomina locorum recentioris aevi sub oculos subjiciens; nec non Alexandri itinera intra Euphratem et Hyphasin et navigationem Nearchi ab Indo flumine ostium usque Persicis.”

§. 6. *Quid praestandum sit in editione majori.*

Ante textum, loco argumenti totius libri repetenda sunt excerpta Photii ex Anabasi, cum Schotti interpretatione.

Vita Arriani.

Pauca modo de Arriani vita constant. Plura constarent, nisi Bithynica, in quibus de se et patria sua ipse scripserat, perdita essent. Fontes sunt Arrianus ipse paucis locis, Photii eclogae, et Suidas. Ex recentioribus praeter Fabricium (edit. Harles. Tom. V. pag. 89.) vitam ejus scripserunt *Dodwell.* de aetate Peripli Maris Euxini et *de St. Croix* in libro supra laudato pag. 22 seqq. E quibus omnibus, quae sequuntur, collegi.

Flavius Arrianus, natione Bithynus, Nicomediae natus, educatus et literis imbutus est, atque postquam inclaruerat, in eadem urbe Cereris et Proserpinae, quibus Nicomedia sacra fuit, sacerdotium gessit. Iam a juventute literis summopere se dedidit, et praecipue sectatus est Epictetum Stoicum. Floruit sub Hadriano et Antonino Pio, imperatoribus. Inclarescere coepit libris philosophicis scribendis, quorum primi sunt *dissertationum Epicteti libri octo* (διατριβῶν Ἐπικτήτου); ex quibus deinde ipse collegit *enchiridion*; deinde scripsit *sermonum Epicteti* (ὁμιλιῶν) *libros duodecim* et librum *de Epicteti vita*. Post ea scripta fama Arriani celeberrima fuit, iisque ipsis summos sibi honores comparavit. Civitatem Atheniensem cum nomine Xenophontis accepit, nec alio nomine appellari maluit, quod ex multis scriptorum suorum locis comparet. Se ipsum nominat saepenumero Xenophontem, et seniore Xenophontem, quo a se alius fuisse nosceretur, non nisi additis voculis τῷ Γρύλλῳ, vel τῷ πάλαι vel τῷ πρεσβύτερον. Unde non mirum, si in multis, interdum adeo minutis rebus illum Xenophontem imitaretur. Inde tot argumenta librorum Xenophontis novi, argumentis senioris similia. Anno post Christum 124 Hadriano, qui tunc in Graecia versabatur et Epictetum in summa familiaritate habuerat, innotuit, a quo civitate romana et laticlavio donatus esse videtur, quo jus haberet capeflendorum honorum senatoriorum. Tunc accepit nomen romanum Flavii. Eo etiam tempore scripsisse videtur *vitam Tillibori latronis*, et *Parthica libris XVII.* in quibus res a

Trajano in Parthos gestas absolvit, in gratiam Hadriani, ab Trajano adoptati. Anno post Christum 136 Arriano ab Hadriano tradita est praefectura Cappadociae. Quum jus gladii acciperet, scripsit *commentarium de re militari* sive *tacticam*; initio gestae provinciae *Periplum Ponti Euxini*. Anno proximo invasere Alani Cappadociam, quibus ab Arriano victis paulo post provinciam *Alanica* scripsit, cujus libri fragmentum extat. Consulatu romano demum post provinciam ornatus fuisse videtur. Tandem, circiter 150 p. Chr. n. verosimile est, Arrianum totum se literis et otio addixisse; quo tempore scripsit hanc *Alexandri anabasin*; deinde *Indica*; max forte *de rebus post Alexandrum gestis* libris decem, inde *Timoleontis Corinthii in Sicilia res gestas* et *Dionis Syracusani*, denique *Bithynica* libris octo et libellum *de venatione*. Annus Arriani natalis, annus mortis, et omnino certiora de ejus vita non inveniuntur. Sunt qui Arrianum Marci Antonini tempora attingisse scribant, quod tamen maxime incertum est. Alii eum etiam adnumerant jureconsultis, eique in Pandectis Iustiniani tribuunt leges: *qui libertatem* (de liberali causa) et: *omne delictum* (de re militari) in qua advocatur imperator Hadrianus. Citatur etiam a Paulo Patavino et Ulpiano Tyrio. Tempus congruit, sed extra dubium res collocari nequit. Vixit enim iisdem temporibus in Italia Arrianus Maturius quidam, Altinates, Plinii junioris amicus. Omnium, tamen Arriani Nicomediensis scriptorum tituli ad nos non videntur pervenisse; vide Photium cod. 58. Ex scriptis ejus restant: quatuor libri dissertationum; *enchiridion*; *Tactica*; *Periplus Ponti Euxini*; fragmentum ex Alanicis; *Alexandri anabasis*; *Indica*; et liber *de venatione*. Reliqua periire, praeter quod argumenta *librorum de rebus post Alexandrum gestis*, *Parthicarum* et *Bithynicarum* a Photio servata sunt.

Tabula chronologica.

Sequitur Arrianus morem Atticorum, annos nominibus Archontum suorum indicantium. Athenienses vero

post Metonem, anno circiter 432 ante Christum n. una cum plurimis Graecorum anni initium in novilunio post solstitium aestivum fixere. Vulgo mense Iunio annus atticus incepisse creditur eoque mense alius archon priori successisse. Quam rationem etiam nostrum sequutum esse ex libro II, 24, 12. III, 7, 1 etc. perspicuum est. Disquisitionibus igitur chronologicis aliis peritioribus relictis, in hac tabula annum Graecorum a Iunio ad Iunium accipere, eumque aequalem anno Iuliano ponere non dubitavi. Ob negligentiam scriptorum jam satis est, si annum habemus et mensem probabilem. In tabula ipsa invenies omnes res notatu digniores, adscriptas suis annis, mensibus, adeoque diebus, saltem anni temporibus, prout ubique per auctores ipsos licuit, quorum loca adscripsi. Quia vero anni Atticorum et Olympiadum cum annis ante Christum non congruunt, annum quemque sic, ut vides, dividere malui.

Natus est Alexander Ol. 106, 1. ante Chr. n. anno 356, die VIto Iunii. (Plut. Vita Alex. cap. 11.)

ante Chri. nat. 336	{ Ianuar. — Maj. Iunius — Dec.	{ Olym. III, 1. Archon Pythode- mus (Arr. I, 1, 1.) vel Pythodo- rus. (Diod. Sic. XVI, 91.)	Succedit Alexander Philippo non multo post mensem Iunium; Paulo post ingreditur Graeciam, et summus Graecorum contra Persas dux creatur;
335	{ Ian. — Maj. Iun. — Dec.	{ — — Olym. III, 2. Archon Euacnetus.	Vere ineunte movet in Thraces; (Arr. I, 1, 5.) quibus victis vidit et vicit Triballos, Istrum transit in Getas; e quibus redux in Illyriam pergit; Illyriisque ac Taulantiis oppressis iterum Graeciam ingreditur, atque Thebis dirutis (mense Augusto Arr. I, 10, 4.) reliquisque Graeciae terris in Macedoniam redit.

334	Jan. — Maj.	Ol. 111, 3. Arch. Ctesicles.
333	Jan. — Maj.	
332	Jan. — Maj.	Ol. 111, 4. Arch. Nicocrates apud Diodorum; apud Arrianum (II, 11, 14.) Nicostatus.
332	Jun. — Dec.	Ol. 112, 1. Arch. Anicetus (Arr. II, 24, 12.) Niceratus

Ineunte vere (Arr. I, 11, 4.) castra movet e Macedonia ad Hellespontum, viginti diebus, (Arr. I, 11, 7.) quo trajecto, mense Iunio pugnatum est ad Granicum (Plut. Vit. Alex. c. 16.) Phrygia ad Hellespontum, Lydia, Caria, Ionia subacta, Halicarnasso et Mileto urbibus expugnatis, media hieme versatur in Lycia. (Arr. I, 24, 1. 8.) Conjunctio Alexandri Aeropi filii. Post Lyciam Pamphylia, Pisidia et Phrygia major invaduntur. Salagassenses praelio victi. Vere est Alexander Gordii (Arr. I, 29, 6. II, 4, 1.) et accidit Memnonis expeditio navalis. Paphlagonia deinde et Cappadociae parte subacta Ciliciam intrat. Morbus Alexandri.

Cilicia percurritur aestate. (Curt. III, 5, 1.) Septembri (Arr. II, 11, 24.) vel sub hiemem (Curt. III, 8, 8.) pugna apud Issum, Darii fuga. Paulo post Syria et Phoenicia in potestatem rediguntur. (Ex opinione Diodori XVII, 40. transisset Alexander demum principio anni 332. ex Cilicia in Syriam. Secundum Arrianum id factum videtur Anno 331. exeunte, quod necesse est, si Curtio teste (IV, 4, 19.) Tyrus per VII. menses oppugnata est.)

Iunio, sub finem, Tyrus expugnata; (Arr. II, 24, 12.) Gaza capta circiter Septembri; (Diod. XVII, 48.) Expeditio in Aegyptum.

331	Ian. → Maj.	(Dio. XVII, 40). Nicetus (Dion. Halic. in Dinarch. T. II. p. 116) Vid. Meurs. de archont. IV, 13.	Hieme condi coepit Alexandria; (Arr. III, 1.) sequitur iter ad Hammonem. Vere redit Alexander ex Aegypto in Phoeniciam. (Arr. III, 6, 1.) Iunio pervenit ad Euphratem; (Arr. III, 7, 1.) Quem quum, sicut paulo post Tigrim, transisset, accidit XVto Augusti (Plut. Vit. Alex. c. 31.) vel mense Octobri (Arr. III, 15, 17.) lunae defectus, et undecim diebus post proelium apud Gaugamela. Darii fuga in Mediam. Alexander potitur Babylonia et Susiana, vincit Uxios et Ariobarzanem ad pylas Perficis;
	Iun. — Dec.	Ol. 112, 2. Aristophanes.	hieme versatur in Perside (Curt. V, 6, 12. Plut. Vit. Alex. c. 37.) Post hiemem per Paractacas transit in Mediam, et persequitur Darium, qui denique a suis in vineula coniectus
330	Ian. — Maj.		mense Iunio occiditur. (Arr. III. 22, 3.) Deinde et bello et conditionibus in potestatem recipiuntur Hyrcanii, Tapuri, Mardi, Arii; hieme sequente Drangae, Gedrosii, Arachosii hisque finitimi Indi. (Arr. III, 28, 2. 14.) deinde Parapamisadae, ubi urbs Alexandria conditur, (Arr. III, 28, 6.) interea succedit Dario Refsus, occiduntur Philotas et Parmenion. Per Bactrianos subactos
329	Iun. — Dec.	Ol. 112, 3. Aristophan.	transit Alexander in Sogdianam

Ol. 112, 4.
Cephiso-
phon.

Ian. —
Maj.

328

Iun. —
Dec.

Ol. 113, 1.
Euthycri-
tus.

Ian. —
Maj.

327

Iun. —
Dec.

Bellumque persequitur, qui captus non multo post occiditur. Alexandria ad Tanaim (Iaxarten) condita. Cyropolis, aliaeque urbes rebellantes dirutae. Rebello Sogdianorum et Bactrianorum, quam Scythae foveant, qui media circiter aestate, Iaxarte ab Alexandro trajecto, vincuntur. (Arr. IV, 4, 16.) Spitamenis varii conatus et clades Macedonum sub Pharnuche.

Hieme et vere sequente Sogdiani et Bactriani iterum pacati, Spitamene caeso; (Arr. IV, 7, 1. 18, 2.) Interea Cliti caedes, et paulo post puerorum conjuratio. Vere expugnatur petra Oxyartae (ubi Roxanes matrimonium) aliaeque Chorienae. Bactrianis denique devictis transit per Parapamisum in Indiam (Arr. IV, 22, 4.) vere exeunte.

Nysaeis, Assacenis aliisque gentibus et urbibus cis Indum devictis, petraque Aorno expugnata transit sub finem anni trans Indum. (Diod. XVII, 86. 87.)

Taxile in fidem recepto, pergit ad Hydaspem, ubi circa solstitium aestivum, Poro transitum prohibente, castra ponit. (Arr. V, 9, 6.) Sequitur circiter mense Iulio pugna cum Poro et transitus Hydaspis. Bucephala et Nicaea urbes conditae. Trajiuntur Acesines et Hydraotes. Multae gentes et urbes imperio

Ol. 113, 2.
Chremes.
Hegemo-
nem nomi-
nat Arria-
nus V, 19,
5., ubi vide
notam.

additae. Vincuntur Cathaei, ex-
pugnantur Sangala. Hyphasin
transire recusat exercitus; aris igitur
extructis redit Alexander ad
Hydaspen, ubi sub finem circiter
aestatis (XXIII^{mo} Octobr. ut vult
Vincent. p. 100.) parte exercitus
navibus imposita, reliquis juxta
ripas proficiscentibus, navigatio
Alexandri per flumina et Indum
usque ad Oceanum coepit. Facta
est hieme (Arr. VI, 19, 4.) si Plu-
tarchum sequimur, (Vita Alex. c.
66.) septem, si Strabonem (lib. XV.
p. 476.) decem mensibus. *Vin-*
cent Alexandro, dum navigaret et
circa Pattala versaretur, novem
modo menses consumptos asserit
p. 158.) Urbes et gentes ripis
propinquae per viam subactae.
Memoratu digniores Malli (ubi
temeritas et vulnus Alexandri) et
Musicani. Hieme adhuc perve-
nit ad ostia Indi (Curt. IX,
10, 2.)

Post ver (Curt. IX, 10, 3. Arr.
VI, 22, 12.) circiter sub initium
Septembris Alexander ipse terra
ab Indo movet in Arabitas, Oritas,
deinde Gedrosiam, ubi aestate ad-
huc est; (Arr. VI, 25, 9.) ex Ge-
drosia post iter difficillimum per-
venit in Carmaniam. Nearchus
autem sub initium hiemis (II° Oct.
Vinc. p. 35.) classe ex Indo profi-
ciscitur, litora legens, (Arr. VI,
21, 4.) et hieme nondum praeter-
lapsa, assequitur Alexandrum in

Ian. —
Maj.

326

Iun. —
Dec.

Ol. 113, 3.
Anticles,
secundum
Diodorum.
Arr. in Ind.
c. 21. habet
Cephisodo-
rum. ubi
vide no-
tam.

Ian. —
Maj.

325

Iun. —
Dec.Ol. 113, 4.
Soficles.

Carmania. Alexandri severitas in malignos satrapas. Sub finem hiemis proficiscuntur classis et exercitus terrestres in Persidem; (Arr. VI, 28, 12.) Alexandri et ducum nuptiae. Epigoni. Pervenitur ad urbem Opin, ubi seditio Macedonum. Quibus placatis et X millibus domum remissis in Mediam pergit. Certamina Ecbatanis. Hephæstionis morbus et mors.

Ian. —
Maj.

324

Hieme Cossaei victi, (Arr. VII, 15, 3.) iter in Babyloniam. Legationes undique missae. Chaldaeorum monitum, ne Babylonem intret Alexander. Invia ratio fati evitandi. Introitus in Babylonem, ut videtur, sub hiemem. (Diod. XVII, 112.)

Iun. —
Dec.Ol. 114, 1.
Agessias, vel
Hegesias.

Per hiemem adparatus ad expeditionem in Arabiam, aecolas maris Caspii aliasque regiones. Navigatio in Pallacopa, fossa Euphratis; omnia multa. Morbus Alexandri ob intemperiem vini et mors. Decessit 32 annos natus, et 8 menses, post imperium duodecim annorum, et octo mensium; (Arr. VII, 28, 1.) Auctore Plutarcho (Vita Alex. c. 76.) obiit die 28mo Daesii. (Aprilis). Cf. dissertatio de anno natali Alexandri in libro: Examen critique des anciens Historiens d'Alex. le-Grand. à Paris. 1775.

323

Ian. —
Maj.

De fontibus Arriani.

Scripsit Arrianus in praefatione, se praecipue Aristobulum, Aristobuli filium, et Ptolemaeum, Lagi filium, sequutum esse; Aristobulum, quod cum Alexandro socius in Expeditione versatus sit, Ptolemaeum vero, quia praeterquam, quod una militaret, turpius in eo, utpote rege, mendacium, quam in quocunque alio fuisset; utrumque, quod mortuo jam tum Alexandro scriberent, quum neque necessitas, neque merces, qua adducti aliter quidpiam atque accidisset scriberent, esset proposita. Seque ait ea tanquam verissima conscripsisse, quae uterque consentiens memoriae prodiderit; ex iis vero, in quibus dissentirent, ea, quae sibi fide digniora visa fuissent, selegisse. Denique addit, se etiam quasdam aliorum narrationes descripsisse, si narratu dignae neque prorsus incredibiles, tanquam quae sermonibus modo divulgatae essent, visae sibi fuerint. Videamus, utrum haez ratio critica probari possit? quantum fidem mereatur? et utrum scriptor constanter ei rationi satisfecerit?

Dico vero, hanc rationem, paucis exceptis, probari posse. Quod ut monstrari possit, de singulis scriptoribus et scriptis breviter agendum est.

Incipiamus cum *Aristobulo*, Aristobuli filio. Noster de eo prodit, eum cum Alexandro militasse historiamque scripsisse, Alexandro defuncto. Deinde addit, eum Cyri in Perside sepulcrum, ab irreligiosis direptum, ab Alexandro restaurare iussu fuisse. (lib. VI, 29, 15.) Praeter haec nihil. Historiam vero rerum ab Alexandro gestarum, quam scripserat, saepissime allegat; loca collegi et appono. Arr. Lib. II, 3, 13. 4, 10. 12, 9. III, 3, 5. II, 4, 9. II, 3. 26, 1. 28, 8. 10. 30, 11. 13. IV, 6, 1. 8, 15. 13, 9. 14, 1. 5. V, 7, 1. 14, 3. 20, 3. VI, 11, 10. 22, 7. 28, 3. 4. 29, 5. 15. VII, 4, 6. 13, 5. 15, 8. 17, 7. 18, 1. 5. 10. 19, 5. 20, 9. 22, 7. 8. 24, 1. 26, 5. 28, 1. 29, 9. Alii veterum pauca addunt; in quibus Lucianus (in Ma-

erobii cap. 22.) Aristobulum historiam scripssisse annos 84 natum, *ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῆς πραγμάτων λέγει*. Idemque cum Athenaeo (2, 6. 6, 13.) *Κασσανδρεία* eum vocat. Praeter haec nihil de eo invenire potui; quorum vero graviora conjuncta non immerito ei praecipuam fidem habitam fuisse spondent. Plutarchus etiam saepius eum laudat, in Vita Alex. c. 15. 16. 18. 21. 46. 75. et Orationibus de fortuna Alexandri (edit. Francofurt.) pag. 341. C. 342. D. 327. D. E. Tom. II. Quod auctoritatem ejus augere posset, nisi Plutarchum sine judicio quaecunque fabulosa veris immiscuisse videremus. Passim laudatur etiam ab aliis, Strabone ex. gr. et cet. non vero a Curtio, nec a Diodoro Sic. in quo praeter alia hoc praecipue, quod libro XVII, ubi de Alexandro agitur, ne ullum quidem auctorem prodit, praeter epistolam aliquam Alexandri ad matrem, (pag. 580. edit. Rhod.) vituperandum est, Luciani tamen mentio adhuc facienda est, qui eum (in libro, quomodo Hist. scribenda sit c. 12.) praelii adversus Porum descriptionem suam Alexandro praelegisse scribit, quam rex, ob fabularum immixtarum vim, in Hydaspem fluvium abjecerit. St. Croix (in libro Examen des Anc. Hist. d'Al. le Grand pag. 19.) in Luciano pro nomine Aristobuli nomen Onesicriti legendum esse censet, quem vide rationes afferentem. Sed mutatione non opus est. Cur enim non credamus, eundem, Alexandro vivo, fortunae suae per adulationem subvenire voluisse, qui eo mortuo, veram ejus historiam, ipse senex, scriberet?

Ptolemæus deinde, Lagi filius, Pordæus, amicus intimus Alexandri pueri, propter diffidia Alexandri et patris e Macedonia exulare jussus, Philippo occiso ad Alexandrum redux, eumque in expeditionibus comitatus, inter eos pertinet, qui optime de Alexandro scribere potuere. Erat amicus Alexandri viri, summis apud Macedonas honoribus affectus, magnis exercitibus, Alexandro jubente, praefectus, et magnas ipse res gessit, regi utilissimas, earumque causa prae multis fuit honoratus (cf. Index ducum, ubi res ejus gestae, quas Arrianus narravit, additis locis, indicatae

ea re silent et Aristobulus et Ptolemaeus, αἵτις μᾶλλον
ὀγὼ συμφίρομαι.

2) Plurima narrat Arrianus, auctore non prodito. Ibi secundum ea, quae in praefatione praemisit, credendum est utrumque consensisse, nec opus erat, hoc quavis pagina repetere. Excipiamus tamen locum I, 11, 4. ubi Alexandrum adversus Persas peditum non multo plures quam triginta millia, equitum supra quinque millia duxisse narrat. Si vero Plutarchus de fort. Alex. p. 327. recte excerpserit, Aristobulum videmus XXX M peditum, IV equitum scripsisse, Ptolemaeum totidem peditum et V millia equitum. Neutrum igitur accurate hoc loco descripsit, Ptolemaeo tamen proxime accessit. Interdum vero, et, ut quae alii negarent, vera esse, et, quae alii narrarent tanquam vera, et quae rumore sparsa essent, ut falsa esse doceret, utriusque vel affirmationem vel silentium de industria addit. Sic II, 12, 9 seqq. Leonnatum quidem, consentiunt, ad Darii matrem, uxorem, filiasque ab Alexandro, qui eas consolaretur, missum esse; silent vero hoc, Alexandrum ipsum cum Hephæstione ad eas accessisse, matrem Hephæstioni προσκυνήσασαν, errate cognito pudefactam recessisse, Alexandrumque dixisse: nullum esse erratum; nam et hunc esse Alexandrum. Narratio fictioni similis est; unde Arrianus eam relaturus sic incipit: λόγος δὲ ἔχει, eaque narrata addit: ταῦτα ἔτε ως ἀληθῆ, ἔτε ως πάντα ἀπίστα ἀνέγραψα. Eam vero fictam esse, discimus ex fragmento epistolae Alexandri ipsius, servato in Plut. vita Alex. c. 22.: Ἐγὼ γάρ, inquit, ἔχ' ὅτι ἐωρακώς αὖ εὐρεθείην τὴν Δαρείας γυναῖκα, ἢ βεβελευμένος ἰδεῖν, ἀλλ' ἔτε τῶν λεγόντων περὶ τῆς εὐμορφίας αὐτῆς προσδεδυμένος τὸν λόγον. Sic consentiunt uterque, Philotae perfidiam jam in Aegypto ab Alexandro cognitam fuisse, lib. III, 26, 1. Miranda est igitur regis temperantia et patientia, ubi alii suspicionem et crudelitatem tyranni viderunt. Simile exemplum vide in Arriano I, 25. Uterque dixit, Callisthenem participem fuisse conjurationis puerorum adversus Alexandrum (IV, 14, 1.) quod alii

negarunt; meritas ergo poenas dedit. Ptolemaeus et Aristobulus produnt, maximam illam pugnam apud Gaugamela et ad flumen Bumelum commissam fuisse, (VI, 11, 10.) non apud Arbela, quomodo vulgo dicunt. Plures scripserunt, Alexandrum ad imitationem Bacchi ex India redeuntis, ex eadem reducem per Carmaniam cum omni exercitu instar bacchantium et comessabundorum rediisse. Quam narrationem, per se difficilem creditu, Aristobulus et Ptolemaeus, alique omnes fide digniores, teste nostro VI, 28, 3. silentio praetereuntes fabulam esse arguunt. Eorundem nemo mentionem fecit Amazonum et Thalestris fabulosae earum reginae (VII, 13, 6. et Plut. vita Alex. 46.) Nemo, qui paulisper ingenium Romanorum novit, eos ad Alexandrum in Asiam legatos gratulandi causa missuros fuisse credet; quod quidam divulgaverant; sed nec Ptolem. nec Aristob. rem prodidere, et pro fabula habenda est. Nemini denique Alexandri prudentiam noscenti, quae morti proximus imprudenter dixisse fertur, et alia fabulosa de morte ejus, verosimilia esse possunt, (quae legere licet in fine hujus operis Arrianei,) sed uterque etiam, ut diserte scribit Arrianus (VII, 26, 5.) nihil de iis prodidit, sed talia, quae quemque sanum pro veris habere oporteat. Haec omnia etiam, meritis scriptis utriusque, injuria temporum perditis, plurimam ab Arriano fidem habitam esse, documento sunt, et addenda ad ea, quae superius dixi.

3) Ubi vero dissentiunt, ibi vel Ptolemaeus praelatus est; sic ex. c. V, 14, 4-9. rejicitur Aristobuli narratio praelii cum Poro juniore; oppositum est scriptorum vulgus (οἱ δὲ λέγουσι) et Ptolemaeus cum additamento: ὅτω καὶ συμφέρομαι. Sic III, 26. 2. aperte praelata est Ptolemaei narratio de supplicio Philotae, de quo et Aristobulum scripsisse ex eodem loco perspicuum est. Sic merito Aristobulus posthabitus est de Besso capto alia narrans quam Ptolemaeus, quem ipsum Alexander ad Bessum capiendum miserat III, 30, 10. 11. Ptolemaeum de multitudine navium, quas Alexander habebat lib. VI, 2, 7. laudans, addit diserte: ὁ μάλιστα ἐγὼ ἔπαμαι. Unde, locis IV, 6, 1.

IV, 13, 9. IV, 8, 15. II, 3, 13. II, 4, 10., ubi possit aliam de quadam re narrationem, aliam dissentientem Aristobuli addit, et quidem ita, ut hanc posthabendam esse innuat, quamvis hoc distincte non addat, priorem e Ptolemaeo sumtam esse patet; et si prior illa incipit *οὐδὲ λέγεται*, Ptolemaeum cum reliquis omnibus, vel maxima eorum parte consentire, credendum est. Huc pertinet etiam locus I, 8, 1. De expugnatione enim Thebarum et alia adest narratio, sed eam Ptolemaei protulit, quamvis non adderet, utrum et Aristob. alia scripsisset.

4) Vel utrumque descripsit, quem praeferrere velit, non adjiciens. Sic uterque alia narravit de morte Callisthenis IV, 14, 6. et miratur auctor, ne hos quidem ipsos scriptores, quorum fides maxima sit, quique tum temporis Alexandro adfuissent, de rebus manifestis, quae eos, quo pacto gestae essent, minime laterent, inter se consentire. Sic ut dissentientes nominati sunt de via ad Ammonem. III, 3, 10. 11. alia portenta Ptolemaeus, alia Aristobulus narrabant. III, 4, 9. alia via alter, alia alter Alexandrum ab Ammone in Aegyptum redisse, scripsit. IV, 3, 11. alius alia de expugnatione urbium scythicarum; V, 20, 3. alius aliud nomen Glaucanicorum prodidit.

5) Uter eorum rem narrat, quam ipse gessit, ipse vidit, ipse audivit, hunc praefert. Laudatus est Ptolemaeus de persecutione Darii post pugnam in Cilicia, quum esset *αὐτόπτης* II, 11, 11. eandem ob causam IV, 25, 6. Libro VI, 11, 14 seqq. invehitur Arr. in reliquos de Alexandro scriptores, qui Ptolemaeum in Mallis (ubi Alexander solus de moenibus in urbem desilierat) una cum Peucesta Alexandrum clypeo texisse, ideoque *Σωτήρα* vocatum esse narrarunt, cum tamen Ptolemaeus ipse dicat, se non adfuisse, sed interea alii exercitui praefectum cum aliis barbarorum pugnasse. Laudatus est Aristobulus VI, 29, 5. 15. de sepulcro Cyri, quod ipse reficiendum curaverat; idem de portento aliquo, quod Alexandri mortem praedicasse credebatur, VII, 18, 1. 5. 10. quia hoc ab ipso haruspice,

qui id viderat, audivisse narrabat. Observo et hoc, Aristobulo nostrum debere descriptionem regionum et memorabilium naturalium; quae quidem et Ptolemaeus vidit, sed fortasse non descripserat. Allegatur enim III, 28, 8. 10. Aristobuli descriptio Caucasi et Silphii; VI, 22, 7. deserti Gadrosii et arborum plantarumque ibi inventarum; III, 3, 5. ejus descriptio littoris africani, et sic III, 30, 13. et VII, 20, 9.

6) Reliquis denique locis, ubi sine altero nude vel Ptolemaeus vel Aristobulus ut auctor narrationis cujusdam nominatur, Arrianum narrationem alterius minus verosimilem silentio praeteriisse verosimile est.

Videmus vero ex his omnibus, Arrianum, dum uteretur his auctoribus, et ea probe fecisse, quae bene promiserat; et ea, quae superius in promissis ejus, quomodo his auctoribus uti vellet, probanda esse negaveram, in libro ipso scribendo correxisse, dum vel Ptolemaeo in pluribus, quod quidem merebatur, majorem fidem tribueret, vel utriusque narrationem simul adscriberet, ideoque lectores in judicio suo de eo, quid probabile sit? quid non? acquiescere non cogeret. Quod si etiam aliquibus locis fecerit, nunc tamen, rationibus, secundum quas vera et falsa distingueret, perspectis, securiores esse possumus. Et sanetribuendum est aliquid ei scriptori, qui jam in limine libri sui id iudicii sui testimonium reliquit, ut gravissimis argumentis, qui sint praecipui fontes, ostendat, eosque se sequi velle polliceatur. Si vero erravit, errare humanum esse memineris. Vide I. A. Ernesti de fide historica recte aestimanda in opusc. philolog. pag. 64. Sed transeundum est ad reliquos scriptoris nostri fontes, e quibus quaedam narratu digna nec prorsus incredibilia se descripsisse scribit. Repetere nolo quae jam de ista ratione scribendi monui. Auctores vero isti sunt Eratosthenes Cyrenaeus, Nearchus, Megasthenes, Onesicritus, Aristos, Asclepiades, Alexandri M. epistolae et ephemerides regiae. De *Eratosthenis Cyrenaei* vita, scriptis, et de fide, quae ipsi ha-

benda sit; vide Fabricii Bibl. Gr. ex edit. Harlesii locupletissima Tom. III. p. 41. et Tom. IV. pag. 117. et seqq. et ex libris ibi allegatis praecipue librum: Eratosthenis Geographicorum Fragmenta edita a Seidel, Goettingae 1789. in Prolegomenis. Laudatur a nostro de rebus geographicis, et cur cum aliis praetulerit, diserte scribit in Historia Indica cap. 3, 1. *ἐμοὶ δὲ Ἐρατοσθένους ὁ Κυρηναῖος πιστότερος ἄλλῃ ἔγω, ὅτι τῆς περιόδου περί ἡμῶν Ἐρατοσθένης*, i. e. quia ex professo Geographiae operam dabat. (Addit deinde, quae Eratosthenes de magnitudine Indiae dixerat. Pertinet iste locus ad ejus librum *Μεγεθῆσις* inscriptum.) Ratio ista probanda est, eam sequitur Arrianus libro V, 5, 1. scribens: se in describenda India (praeter Alexandri commilitones) Megasthenem et Eratosthenem, *δοκίμω ἀνδρες*, sequi velle. Eosdem auctores allegat, quum scribit, in quas partes Asia per montes suos dividatur, libro V, 6, 2. Denique allegatur Eratosthenes libro V, 3, 1. 5. de commutatione Parapamisi montis cum Caucaso. (Haec deprompta videntur ex Geographumenis, libro Erat. vide Fabric. l. l.) Hoc vero solo loco aliud quid excerpserit ex eodem scriptore. Scripserat enim Erat.: si quid (sc. ab Alexandro gestum) a Macedonibus ad deum aliquem relatum sit auctorem, hoc factum esse in gratiam Alexandri; (nempe ut vel res bene gestas immense laudarent, vel male gestas excusarent.) Exemplum ab Eratosthene prolata sequuntur, nempe quae narraverint Macedones de Herculis et Bacchi expeditionibus, ut Alexandrum longius quam utrumque progressum esse arguerent. Addit vero Arrianus, se Erat. Cyrenaeo in his non prorsus assentiri; (cur? non adjecit) sibi vero talia in medio esse relinquenda et per se cuivis integrum esse, utrum his aut fidem tribuere aut derogare velit. Et si Plutarchum, qui in libris laudatis ter Eratosthenem auctorem prodit, evolvimus, merito ei in aliis rebus praeter geographicas fidem negatam esse divinamus. In vita Alex. cap. 3. legitur: Olympias, ut ait Eratosthenes, Alexandrum ad expeditionem dimittens, ipsique soli τὸ περί τὴν τέκνωσιν ἀπὸ ἑρμῶν enarrans (Alexandrum nempe fuisse filium Iovis Ammonis) ju-

APPIANOT

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

TO THE
REPRESENTATIVE
OF THE

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, καὶ Ἀριστόβουλος ὁ Ἀριστοβού-
λου, ὅσα μὲν ταυτὰ ἄμφω περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ
Φιλίππου ξυνέγραψαν, ταῦτα ἐγὼ ὡς πάντα ἀληθῆ
ἀναγράφω· ὅσα δὲ οὐ ταυτὰ, τούτων τὰ πιστότερα ἐμοὶ
φαινόμενα καὶ ἅμα ἀξιοφηγητότερα ἐπιλεξάμενος·
Ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἀνέγραψαν, οὐδ'
ἔστιν ὑπὲρ ὅτου πλείονες, ἢ ἀξυμφωνότεροι ἐς ἀλλήλους·
ἀλλ' ἐμοὶ Πτολεμαῖός τε καὶ Ἀριστόβουλος πιστότεροι ἔδο-
ξαν ἐς τὴν ἀφήγησιν· ὁ μὲν, ὅτι συνεστράτευσεν βασιλεῖ
Ἀλεξάνδρῳ, Ἀριστόβουλος, Πτολεμαῖος δὲ, πρὸς τῷ ξυ-
στρατεῦσαι, ὅτι καὶ αὐτῷ βασιλεῖ ὄντι αἰσχρότερον ἢ τῷ
ἄλλῳ ψεύσασθαι ἦν· ἄμφω δὲ, ὅτι τετέλευτηκότος ἤδη
Ἀλεξάνδρου ξυγγράφουσιν αὐτοῖς ἥτε ἀνάγκη καὶ ὁ-
μιοῦς τοῦ ἁλλῶς τι, ἢ ὡς συνηνέχθη, ξυγγράψαι ἀπῆν.

NOTAE CRITICAE.

PROOEMIUM.

3. ξυγγράφουσιν αὐτοῖς, vulgo ξυγγράφουσαν, ὅτι αὐτοῖς etc. Sed
praefens hoc, quatuor praeteritis interjectum suo loco non esse,
ex constructione totius periodi facile apparet. Unde, ejus
conjunctione ὅτι, quae librarij deberur, locum ex con-
jectura mea emendavi et verto: *quum scribentibus iis etc.*

ANIMADVERSIONES.

PROOEMIUM.

Arg. Differit de scriptoribus,
quos et quomodo eos sequutus
sit, et cui historiam scripse-
rit. — Aristobulus historiam
Alexandri scripsit 84 annos
natus, Ptolemaeus, quum es-
set rex Aegypti, Reliqui fon-

tes, quibus interdum usus est
Arrianus, sunt Eratosthenes
Eyrēnaeus, Nearchus, Mega-
sthenes, Onesicritus, Aristos,
Asclepiades, Alexandri M.
epistolae, et ephemerides re-
giae.

4 ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

- 4 Ἔστιν ἂ καὶ πρὸς ἄλλων συγγεγραμμένα, ὅτι καὶ αὐτὰ
 ἀξιαφήγτητα τέ μοι ἔδοξε, καὶ οὐ πάντα ἀπίστα, αἷς
 5 λεγόμενα μόνον ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου, ἀνέγραψα. Ὅστις δὲ
 θαυμάσεται, ἀνθ' ὅτου ἐπὶ τοσούτοις συγγραφεῦσι, καὶ
 ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἦλθεν ἥδε ἡ συγγραφή, τὰ τε ἐκείνων
 πάντα τις ἀναλεξάμενος, καὶ τοῖςδε τοῖς ἡμετέροις
 ἐντυχὼν, ἔτω θαυμαζέτω.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

1. Λέγεται δὴ Φίλιππον τελευτήσασιν ἐπὶ ἀρχοντος
 Εὐθοδήμου Ἀθηναίου παραλαβόντα δὲ τὴν βασιλείαν
 2 Ἀλέξανδρον, παῖδα ὄντα Φιλίππου, εἰς Πελοπόννησον
 παρελθεῖν· εἶναι δὲ τότε ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη Ἀλέξανδρον
 3 ἐνταῦθα ξυναγαγόντα τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἐντὸς Πελο-
 ποννήσου ἦσαν, αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ
 τοὺς Πέρσας στρατείας, ἣντινα Φιλίππῳ ἤδη εἰδῶσαν

4. ἔστιν ἂ καὶ ex Codice Optimo. Vulgo ἔτι δὲ ἂ καὶ πρὸς. ἔδοξε ex
 Cod. Optimo. Vulgo ἔδοξαν.

5. ἐπὶ τοσούτοις ex eodem. Vulgo ἐπὶ τοσοῖςδε. Τσοῖςδε est Arria-
 no scriptum (V, 19, 10.) τοσούτοις τῶν πολλῶν, (I, 12, 6. VII, 1, 9.
 18, 9. et aliis locis multis.)

οὕτω θαυμ. St. Croix in Examen etc. pag. 26. not. 2. conjicit
 οὕτε. Male. Vide Raphaelium ad hunc locum.

LIB. I. CAP. I.

1. Φίλιππον μὲν. Alteram vocem propter 6. Opt. abieci.

2. στρατείας ex conjectura mea. Vulgo στρατιάς. Sed vide Morum
 ad Panegyricum Isocratis c. 38.

ἔδοσαν ex Opt. Vulgo ἔδοσαν.

4. αἷς λεγόμενα μόνον] quasi ex
 sermonibus tantum divulgata
 fuerint, veri autem nihil ha-
 buerint. Raph.

ἔτω θαυμαζέτω] tunc deus
 miretur. Particula ἔτω simili-
 ter utitur infra VII, 30, 1. et
 Xenophon, Mem. Socr. IV.
 extremo. Raph.

LIB. I. CAP. I.

Arg. Tempus mortis Philippi et
 successionis Alexandri. Ale-
 xander in Graeciam ingredi-
 tur, cum Graeciae adversus
 Persas creatur ab omnibus
 praeter Lacedaemonios. In-
 rumpit in Thraciam, Thra-
 cesque transitum ad Tribal-
 los prohibentes vincit.

καὶ αἰτήσαντα λαβεῖν παρ' ἐκάστων, πλὴν Λακεδαιμονίων Λακεδαιμονίους δὲ ἀποκρίνασθαι, μὴ εἶναι σφίσι 3
 πατέριον, ἀκολουθεῖν ἄλλαις, ἀλλ' αὐτοὺς ἄλλων ἐξηγεῖ-
 σθαι. Νεωτερίσαι δὲ ἅττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν 4
 ἀλλὰ Ἀθηναίους γε, τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ τῷ Ἀλεξάνδρῳ
 ἐκπλαγέοντας, καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππῳ δοθέντων
 Ἀλεξάνδρῳ εἰς τιμὴν ξυγχωρῆσαι. Ἐπανελθόντα δὲ 5
 εἰς Μακεδονίαν, ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ εἰς τὴν Ἀσίαν εὐ-
 λου· ἅμα δὲ τῷ ἡγεῖ ἐλαύνειν ἐπὶ Θράκης, εἰς Τριβαλλοὺς
 καὶ Ἰλλυρίους, ὅτι νεωτερίζειν ἐκύθετο Ἰλλυριοὺς τε καὶ
 Τριβαλλοὺς, καὶ ἅμα ὁμόρους ὄντας οὐκ ἐδόκει ὑπαλεί-
 πεσθαι, ὅτι μὴ πάντα ταπεινώθεντας, [οὕτω] μακρὰν
 ἀπὸ τῆς οἰκείας σελλόμενον. ὁρμηθέντα δὲ ἐξ Ἀμφι 6
 πόλεως ἐμβαλεῖν εἰς Θράκην, τὴν τῶν αὐτανόμων καλου-
 μένων Θρακῶν, Φιλίππους πόλιν ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντα, καὶ
 τὸν Ὀρεθλον τὸ ὄρος. Διαβάς δὲ τὸν Νέσον ποταμὸν, 7
 λέγουσιν ὅτι δεκαταῖος ἀφίκετο ἐπὶ τὸ ὄρος τὸν Αἴμον.
 Καὶ ἐνταῦθα ἀπῆντων αὐτῷ κατὰ τὰ γενὰ τῆς ἀνόδου τῆς 8
 ἐπὶ τὸ ὄρος, τῶν τε ἐμπόρων πολλοὶ ὠπλισμένοι, καὶ οἱ

4. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ex Cod. Opt. Vulgo τῷ Ἀλεξ.

5. ὅτι τε νεωτερίζειν. Copulam, Opt. duce, abjeci. Mox οὕτω, quod uncis inclusi, in Optimo non legitur.

8. τῶν τε ἐμπόρων πολλοί. Gronovius conjicit ἐμπείρων (quod in Lemgoviana receptum est) vel ἐγχερών vel ἐγχώρων. Clericus: τῶν τε ἐπ' ὄρεον. Alia multa habet Petr. Horreus in observatt. criticis p. 533. seqq. Mihi placebat ex τῶν ὄρεον sc. βαρεβάρων (ut l. 17, 1.) Sed nunc h. l. conjecturis uti nolo, vulgatam recepi.

3. ἄλλων ἐξηγεῖσθαι]. nempe si universa Graecia bellum gereret. Contra Xerxen enim quum pugnaretur, volentibus Graecis omnibus, Herodoto teste, exercituum et classium duces erant Laedaemonii. Quam tamen opinionem Lacedaemoniorum Isocrates in Panegyrico falsitatis arguit, c. 3. seqq.

4. εἰς τιμὴν ξυγχωρῆσαι] quo magis Alexandrum venerari viderentur, majora ei ad bel-

lum auxilia concedebant, quam Philippo.

9. ἐλαύνειν ἐπὶ Θράκης, εἰς Τρ. τε καὶ Ἰλλ.] Sensus est: Invenite vere (primo) movit Thraciam versus contra Triballōs ac (deinde etiam, quum in Macedonia rediens cap. 5, 1. de eorum defectione audiret, contra) Illyrios. Per prolepsin Illyrii Triballis juncti sunt.

8. τῶν τε ἐμπόρων] Vide notas criticas. Interpretor τῶν ἐμ-

Θεῶν οἱ αὐτόνομοι, παρσκευασμένοι εἶργειν τοῦ πρόσω, κατειληφότες τὴν ἄκραν τοῦ Αἴμου, τὸν τόλον, παρ' ὃν ἦ τῷ στρατεύματι ἡ πάροδος. Ξυναγαγόντες δὲ ἀμάξας, καὶ προβαλόμενοι πρὸ σφῶν, ἅμα μὲν χάρακι ἐχρῶντο ταῖς ἀμάξαις, εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν, εἰ βιάζοντο· ἅμα δὲ ἐν τῷ εἶχον ἐπαφίνααι ἀνιῶσιν, ἡ ἀποτομώτατον τῷ ὄρει, ἐπὶ τὴν Φάλαγγα τῶν Μακεδόνων τὰς ἰοάμαξας. Γνώμην δὲ πεποίηντα, ὅτι ὅσω πραινότερα τῇ Φάλαγγι καταφερόμεναι συμμίζουσιν αἱ ἅμαξαι, τοσῶδε ἰμαλλόντι διασκεδάσθωσιν αὐτὴν βία ἐμπεισῶσαι. Ἀλεξάνδρῳ δὲ βελὴ γίγνεται, ὅπως ἀσφαλέςατα ὑπερβάλῃ τὸ ὄρος, καὶ ἐπειδὴ ἐδόκει διακινδυνευτία (ὃ γὰρ εἶναι ἄλλη τὴν πάροδον) παραγγέλλει τοῖς ὀπλίταις, ὅποτε καταφέρουσι κατὰ τοῦ ὄρει αἱ ἅμαξαι, ὅσοις μὲν ὁδὸς πλατεῖα εὔστα παρέχοι λῦσαι τὴν τάξιν, τούτους δὲ διαχωρῆσαι, ὡς δὲ αὐτῶν ἐμπεισῶσιν τὰς ἀμάξας ὅσοι δὲ περικαταλαμβάνουσι, ξυννέουσιν, τοὺς δὲ καὶ πεσόντας εἰς γῆν, συγκλεῖσαι εἰς ἀκριβεῖς τὰς ἀσπίδας, τοῦ κατ' αὐτῶν φερόμενας τὰς ἀμάξας, καὶ τῇ ῥύμῃ κατὰ τὸ

10. ὅσω πραινότερα ex Orp. pro vulgato πεκνότερα.

πόρευε per validum mercatorum comitatum, qui quum in Thracas incideret, volens nolensve una cum Thracibus Alexandri transitum inhibebat. Inde tot currus. Inde Alexander praedam hoc proelio factam dignam censet, quae deferatur in eas partes ἐπὶ θαλάσση. In Thracia enim mercatores conjunctim profectos esse, non dubitabis, si cogitas de ferocia incolarum. Sequentia construe: εἶργειν τὸν τόλον τῷ πρόσω sc. γίνεσθαι, τόλος est expeditio, vel exercitus, qui expeditionem facit. παρ' ὃν sc. Αἴμον.

9. ἐπαφίνααι ἀνιῶσιν etc.] Vortq: similes vero in animo erat, ea

in phalangem Macedonum immittere, ubi iis qui ascendunt maxime praeruptus est mons. Vox ἀνιῶσιν pleonasmus est Graecis et Arriano maxime sollemnis. cf. c. 2, 1. II, 26, 2. III, 18, 9. etc.

10. ὅσω πραινότερα etc.] quanto prioribus et velut incumbantibus in ascensione militibus plaustra immittantur. Gron.

12. ξυννέουσιν τὺς δὲ etc.] τὺς δὲ pro τινὲς δὲ eos reclinatos, quosdam adeo (nempe priores) in terram prostratos etc. Forma testudinis in re tactica neminem fugit. Ad τῷ ἐπιθεῖν supple ἐνεκα.

εἰκὸς ὑπερπηδῶσας, ἀβλαβῶς ἐπελθεῖν· καὶ οὕτω ξυνέ-13
 βη, ὅπως παρήυσεν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ εἵκασεν. οἱ μὲν
 γὰρ διέσχον τὴν Φάλαγγα, αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀσπίδων
 ἐπικυλισθεῖσαι ὀλίγα ἔβλαψαν· ἀπέθανον δὲ ἄνδρες ὑπὸ
 ταῖς ἀμάξαις. Ἐνθα δὲ αἱ Μακεδόνες, θαρσύναντες, 14
 ὅτι ἀβλαβεῖς αὐτοῖς, αἷς μάστιγα ἐδεδίδεσαν, αἱ ἀμάξαι
 ἐγένοντο, σὺν βοῇ εἰς τοὺς Θραῖκας ἐνέβαλον. Ἀλέξαν-15
 δρος δὲ τοὺς τοξότας μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιῦ κέρως, πρὸ τῆς
 ἄλλης Φάλαγγος, ὅτι ταύτη εὐπορώτερα ἦν, ἐλθεῖν
 ἐκέλευσε, καὶ ἐκτοξεύειν εἰς τοὺς Θραῖκας, ὅπῃ προσφέ-
 ροντο· αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὸ ἄγλημα, καὶ τοὺς
 ὑπασπιστάς, καὶ τοὺς Ἀγριάνας, κατὰ τὸ εὐώνυμον
 ἦγεν. Ἐνθα δὲ οἱ τοξόται βάλλοντες τὰς προεκθέρου-16
 τας τῶν Θρακῶν ἀνέειλλον· καὶ ἡ Φάλαγξ πρὸς μίξα-
 σα, ὡς χαλεπῶς ἐξέωσεν ἐκ τῆς χώρας ἀνθρώπους ψιλὰς
 καὶ κακῶς ὀπλισμένους βαρβαρούς· ὥστε Ἀλέξανδρον ἐκ
 τῆς εὐωνύμου ἐπάγοντα ἐκείτι ἐδέξαντο, ἀλλὰ ῥήψαντες ὡς
 ἐκάστωι προῦχώρει τὰ ὅπλα, κατὰ τῆς ὁδοῦ ἐφυγον. Καὶ
 ἀπέθανον μὲν αὐτῶν ἐς χιλίους καὶ παντακοσίους, ζῶντες δὲ
 ἄνδρες μὲν ὀλίγοι ἐλήφθησαν, δι' ὠκύτητα, καὶ τῆς χώρας
 ἐμπειρίαν· γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνείποντο αὐτοῖς, ἐάλωσαν
 πᾶσαι· καὶ τὰ παιδάριά, καὶ ἡ λεῖα πᾶσα ἐάλα.

II. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν μὲν λεῖαν ὀπίσω ἀπέπεμψεν
 εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ θαλάσῃ, Λυσανίαν καὶ Φιλώτα
 παραδόντας διατίθεσθαι· αὐτὸς δὲ τὸ ἄκρον ὑπερβαλὼν,
 προῆει διὰ τῆς Αἴμου εἰς Τριβαλλὰς, καὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ
 τὸν Λύγινον ποταμόν· ἀπέχει δὲ ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰστροῦ ὡς

14. ἐς τὰς Θραῖκας pro ἐπὶ τῆς Θ. ex eodem et Veneta.

13. αἱ δὲ] sc. ἀμάξαι.

15. τὸ ἄγλημα] vide notam ad
 c. II, 4.

16. ψιλὰς] inermes.

C. II.

Arg. Ex Thracia progreditur

Alexander Triballos versus,
 quorum pars cum rege Syrmus
 in insulam Istri fugerat; reli-
 qui ad Lyginum deprehen-
 si pugnare coacti vincuntur.

I. De fluvio Lygino nihil con-
 stat.

Β ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

2 ἐπὶ τὸν Αἰμόν ἰστέ, γαθμῶς πρὸς. Σύρμος δὲ ὁ τῶν
 Τριβαλλῶν βασιλεὺς, ἐκ πολλῇ πυκθανόμενος τῷ Ἀλε-
 ξάνδρῳ τὸν εὐλον, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας τῶν Τρι-
 βαλλῶν πρεσβεμψον ἐπὶ τὸν Ἰστρον, διαβαίνεω καλεῖσθαι
 τὸν ποταμὸν ἐς νῆσον τιὰ τῶν ἐν τῷ Ἰστροῦ, Πεύκη ὄνομα
 3 τῇ νήσῳ ἐστίν. ἐς ταύτην δὲ τὴν νῆσον καὶ οἱ Θράκες οἱ
 πρόσχωροι τοῖς Τριβαλλοῖς, προσάγοντος Ἀλεξάνδρου,
 συμπεφευγότες ἦσαν. Καὶ αὐτὸς ὁ Σύρμος ἐς ταύτην
 4 συμπεφύγει ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν. Τὸ δὲ πολὺ πλῆ-
 θος τῶν Τριβαλλῶν ἔφυγεν ὀπίσθ' ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ἐν-
 5 θεν περὶ τῇ προτεραία ὥρμηθ' Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ
 ἔμαθεν αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, καὶ αὐτὸς ὑποστρέψας τὴν ἔμπα-
 λω, ἐπὶ τὰς Τριβαλλὰς ἦγε, καὶ καταλαμβάνει κατα-
 στρατοπεδεύοντας ἤδη, καὶ οἱ μὲν καταληφθέντες πρὸς
 6 τῷ νάπῃ τῷ παρὰ τὸν ποταμὸν παρετάσσοντο. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ καὶ αὐτὸς τὴν μὲν Φάλαγγα ἐς βάθος ἐκτά-
 ξας ἐπῆγε· τὰς δὲ τοξότας καὶ τὰς σφονδονήτας προσκ-
 θέοντας ἐκέλευσεν ἐκτοξεύειν τε καὶ σφονδονᾶν ἐς τὰς
 βαρβάρους, εἰπὼς προκαλέσασθαι αὐτὰς ἐς τὰ ψιλὰ ἐκ
 7 τῷ νάπῃ. Οἱ δὲ, ὥς ἐντὸς βέλους ἐγένοντο, παιόμενοι
 ἐξέθρονον ἐπὶ τὰς τοξότας, ὅπως ἐς χεῖρας ξυμμίξοιαν
 8 γυμνοῖς ἔσθαι τοῖς τοξόταις. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς προάγα-
 γεν αὐτὰς ἐκ τῆς νάπης ἔξω, Φιλώταν μὲν, ἀναλαβόντα
 τὰς ἐκ τῆς ἀνωθεν Μακεδονίας ἱππέας, προσέταξεν
 ἐμβάλλειν κατὰ τὸ κέρας τὸ δεξιὸν, ἥπερ μάλιστα προῦ-
 9 κειχωρήκεσαν ἐν τῇ ἐκδρομῇ· Ἡρακλείδην δὲ καὶ Σώπο-
 λιν, τὰς ἐκ Βοττιαίας τε καὶ Ἀμφιπόλεως ἱππέας, κατὰ

Cup. II.

3. ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν. Sic ex Veneta, Bas. et Vulc. rescribo pro
 ἀμφ' αὐτόν.

5. οἱ μὲν καταληφθέντες. Hanc Vulcanii conjecturam defendi in
 notis criticis ad Arr. libros VII. et rescripi pro καταληφθέντες.

4. ἐπὶ τὸν ποταμὸν] sc. Lygi-
 num.

6. ἐς βάθος ἐκτάσσειν est ita or-

dinare aciem, ut majus sit
 βάθος (altitudo) quam μήκος
 (longitudo, frons).

τὸ εὐώνυμον κίρας ἐπάγον ἔταξε· τὴν δὲ Φάλαγγα τῶν πεζῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἵππον, πρὸ τῆς Φάλαγγος παρατείνας, κατὰ μέσας ἐπῆγε· καὶ ἐς τὴν μὲν ἀκροβο- 1
λισμὸς παρ' ἑκατέρων ἦν, οἱ Τριβαλλοὶ ὃ μείον εἶχον·
ὡς δὲ ἡ τε Φάλαγξ πυκνὴ ἐνέβαλλεν ἐς αὐτὰς ἑρρωμένως,
καὶ οἱ ἵππεῖς ἐκ ἀκοντισμῶ ἔτι ἀλλ' αὐτοῖς ἀφ' ἑνὸς τοῖς
ἵπποις, ἄλλη καὶ ἄλλη προσέπιπτον, τότε δὲ ἐτραύπη-
σαν διὰ τῷ νάπας ἐς τὸν ποταμὸν. Καὶ ἀποθνήσκουσι 2
μὲν τρισχίλιοι ἐν τῇ Φυγῇ, ζῶντες δὲ ὀλίγοι καὶ τούτων
ἐλήφθησαν, ὅτι ὕλη τε δασεῖα πρὸ τῷ ποταμῷ ἦν, καὶ
νύξ ἐπιγενομένη τὴν ἀκρίβειαν τῆς διώξεως ἀφείλετο τῆς
Μακεδόνας. Αὐτῶν δὲ τῶν Μακεδόνων τελευτῆσαι λέγει 3
Πτολεμαῖος ἵππας μὲν ἑνδεκα, πεζοὺς δὲ ἀμφὶ τῆς
τεσσαράκοντα.

III. Ἀπὸ δὲ τῆς μάχης τριταῖος ἀφικνεῖται Ἀλέ- 1
ξανδρος ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἴστρον, ποταμῶν τῶν κατὰ
τὴν Εὐρώπην μέγιστον ὄντα, καὶ πλαίστην γῆν ἐπερχόμενον,
καὶ ἔθνη μαχιμώτατα ἀπειρῶντα. τὰ μὲν πολλὰ Κελ-
τικά, ὅθεν γε καὶ αἱ πηγαὶ αὐτῷ ἀνίσχουσιν· ὧν τελευ-
ταῖες Κουαίδες καὶ Μαρκομάνες· ἐπὶ δὲ Σαυροματῶν
μοῖραν, Ἰάζυγας· ἐπὶ δὲ Γέτας τὰς ἀπαθανατίζοντας· 2
ἐπὶ δὲ Σαυρομάτας, τὰς πολλὰς· ἐπὶ δὲ Σκύθας, ἐς τὴν
ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς, ἵνα ἐκδιδοῖ κατὰ πέντε σάματα ἐς τὴν

Cap. III.

§. ἐς τὴν ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς. Ex optimo pro ἐς τὴν ἐκβ.

Q. III.

Arg. Progressus ad Istrum et
hujus accolae, irritum cona-
men in Peuceen insulam traji-
ciendi. Trajectus per Istrum
in Getas.

1. ἀπειρῶντα] sc. a finibus Ro-
manis. Nominantur verò ii
populi, qui ad laevam Istri
temporibus Atriani, non Ale-
xandri habitabant. Vide Man-

nerti Geographiam Tom. III,
p. 527. p. 143. 153. 439.

2. τὰς ἀπαθανατίζοντας] cf. He-
rod. lib. IV. c. 94. Si Getae lega-
tum ad Zamolxin mittunt,
quibusdam tria jacula dantur,
ut erecta teneantur, aliis, ut
eum qui ad Zamolxin mitti-
tur, comprehensum et in sub-
lime agitatum in cuspidem pro-
jiciant. Quem sic occidunt,

3 Εὐξείνιον πόντον. Ἐνταῦθα καταλαμβάνει αὐτῷ ἡκού-
 4 σας ναῦς μακρὰς ἐκ Βυζαντίας, διὰ τῆς πόντης τῆς Εὐξεί-
 νης, κατὰ τὸν ποταμόν. Ταύτας ἐμπλήσας τοξοτῶν τε
 καὶ ὀπλιτῶν, τῇ νήσῳ ἐπέπλει, ἵνα οἱ Τριβαλλοὶ τε καὶ
 οἱ Θράκες συμπεφυγότες ᾗσαν· καὶ ἐπειρᾶτο βιάζε-
 5 σθαι τὴν ἀπόβασιν. Οἱ δὲ βάρβαροι ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν
 ποταμόν, ὅποι αἱ νῆες προσπίπτουσιν· αἱ δὲ, ὀλίγαι τε
 ᾗσαν, καὶ ἡ στρατιὰ ἔτι πολλὴ ἐπ' αὐτῶν· καὶ τῆς νήσου
 τὰ πολλὰ ἀπότομα εἰς προσβολὴν, καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ
 ποταμοῦ τὸ παρ' αὐτὴν, οἷα δὴ εἰς γυνὸν συγκε-
 6 κλεισμένον, ὅξυ καὶ ἄπορον προσφέρεισθαι. Ἐνθα
 δὴ Ἀλέξανδρος ἀπαγαγὼν τὰς ναῦς, ἔγνω διαβαίνειν
 τὸν Ἰστρον, ἐπὶ τῆς Γέτας τῆς πέραν τῆς Ἰστροῦ ὠκισμέ-
 νης· ὅτι τε συνειλεγμένως ἑώρα πολλὰς ἐπὶ τῇ ὄχθῃ
 τῆς Ἰστροῦ, ὡς εἰρξοντάς, εἰ διαβαίνοι (ᾗσαν γὰρ ἱππεῖς
 μὲν εἰς τετρακισχίλους, πεζοὶ δὲ πλείους τῶν μυρίων)
 καὶ ἅμα πόθος ἔλαβεν αὐτὸν, ἐπέκεινα τῆς Ἰστροῦ ἐλ-
 7 θεῖν. Τῶν μὲν δὴ νεῶν ἐπέβη αὐτός· τὰς δὲ διφθέρας,
 ὑφ' αἷς ἐσκήνην, τῆς κάρφης πληρώσας, καὶ ὅσα μονό-
 8 ξυλα πλοῖα, ἐκ τῆς χώρας ξυναγαγὼν (ἦν δὲ καὶ τέτων
 εὐπορία πολλή, ὅτι τέτοις χερῶνται οἱ πρόσθεναι τῷ Ἰστροῦ
 ἐφ' ἀλιείᾳ τε τῇ ἐκ τῆς Ἰστροῦ, καὶ εἴποτε παρ' ἀλλήλων
 ἀνά τὸν ποταμόν σέλλουσιν, καὶ ἐλησύνοντο ἀπ' αὐτῶν οἱ
 9 πολλοί.) ταῦτα ὡς πλείστα ξυναγαγὼν, διαβίβαζεν
 ἐπ' αὐτῶν τῆς στρατιᾶς ὅσας δυνατόν ἦν ἐν τῷ τοιαύτῳ
 10 τροπῷ. Καὶ γίνονται οἱ διαβάντες ἅμα Ἀλεξάνδρῳ,

5. ὅποι αἱ νῆες ex eodem et duobus aliis pro ὅπῃ. Veneta et Basileensis consentiunt cum MStis.

immortalitatem assequi pu-
 tant. Hoc igitur est Getarum
 ἀπαθανατίζειν, immortalitatem
 reddere. Σαυροματῶν οἱ πολλοὶ
 sunt maxima pars Sauromata-
 rum, quorum parva pars erant
 Iazyges.

7. τὰς δὲ διφθέρας] Curt. VII, 5, 18.
 Alexander „utres quam plu-
 rimos stramentis refertos di-
 vidit. His incubantes trans-
 naverunt amnem.“ Etiam equi
 in pellibus transnabant V,
 10, 3.

ἵππεῖς μὲν ἐς χιλιάδας καὶ πεντακοσίας, πεζοὶ δὲ ἐς τετρακισχίλους.

IV. Διύβαλον δὲ τῆς νυκτός, ἡ λήϊον ἦν σέτερ βαθυ. 1
καὶ ταύτῃ μᾶλλον τι ἔλαθον προσχόντες τῇ ὄχθῃ. Ὑπὸ 2
δὲ τὴν ἑω Ἀλέξανδρος διὰ τῆς λήϊας ἦγε, παραγγείλας
τοῖς πεζοῖς, πλαγίαις ταῖς σαρίσσαις ἐπικλίνοντας τὸν
σῖτον, ἕτω προάγειν ἐς τὰ ἔκτ' ἐργάσιμα. Οἱ δὲ ἵππεῖς,
ἕς τε μὲν διὰ τῆς λήϊας πρᾶπται ἡ Φάλαγξ, ἐφείποντο. Ὡς 3
δὲ ἐκ τῶν ἐργασίμων ἐξήλασαν, τὴν μὲν ἵππον ἐπὶ τὸ
δεξιὸν κέρας αὐτὸς Ἀλέξανδρος παρήγαγε, τὴν Φάλαγ-
γα δὲ ἐν πλαγίῳ Νικάνορα ἄγειν ἐκέλευσεν. Καὶ οἱ Γέ- 4
ται εἰδὲ τὴν πρώτην ἐμβολὴν τῶν ἱππέων εἰδέξαντο· πα-
ράδοχος μὲν γὰρ αὐτοῖς ἡ τόλμα ἐφάνη τῷ Ἀλεξάνδρῳ,
ὅτι εὐμαρῶς ἕτω τὸν μέγιστον τῶν ποταμῶν διεβεβήκει ἐν
μακρῇ νυκτὶ τὸν Ἰερον, ὃ γεφυρώσας τὸν πόρον· φοβερὰ
δὲ καὶ τῆς Φάλαγγος ἡ ξύγκλεισις, βιαία δὲ ἡ τῶν ἱπ-
πέων ἐμβολή. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐς τὴν πόλιν κατα- 5
φεύγουσιν, ἡ δὲ ὀπίσκειν αὐτοῖς παρασάγγην [τῷ Ἰερῷ].
ὥς δὲ ἐπάγοντα εἶδον σπᾶδῃ Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν Φά- 6
λαγγα παρὰ τὸν ποταμὸν, ὥς μὴ κυκλωθεῖεν πῃ οἱ

Cap. IV.

3. ἐν πλαγίῳ ex. Optimo pro ἐν πλαισίῳ. Paulo post idem habet βιαία δὲ ἡ τῶν ἱππέων ἐμβολή, quod recipere dubitavi, quum paulo superius nihil mutet in verbis οὐδὲ τὴν πρώτην ἐμβολὴν τῶν ἱππέων.

5. ὅσον παρασάγγην τῷ Ἰερῷ. Primam vocem, Optimo iubente, abjeci. Ultimae, τῷ Ἰερῷ, suspectae sunt. Quo enim modo poterat ea urbs XXX stadia a flumine distare, si Alexander eam adgressurus juxta ripas proficiscitur, et Getae ex urbe fugientes fugisse dicuntur ὡς πορρωτάτω ὑπὸ τῷ ποταμῷ?

C. IV.

Arg. Getae territi sine praelio fugiunt, quorum urbs diruta. Redit Alexander trans Istrum. Legati undecurque ad eum missi. Celtarum arrogantia.
3. ἐν πλαγίῳ exercitus ducitur, si qui ante agmen ducebant

et claudebant, a lateribus eunt, et qui antea ἐς βάθος constituti erant, κατὰ μῆκος progrediuntur.

4. ἡ ξύγκλεισις] Vir viro, armis arma confecta sunt, ut ait Curtius III, 2, 13. Raph.

περὶ οἱ ἐνδρευσάντων τῶν Γετῶν, τὰς ἱππείας δὲ κατὰ μέτωπον, λείψαν αὐτὰ καὶ τὴν πόλιν οἱ Γέται κακῶς τετε-
 χισμένην, ἀναλαβόντες τῶν παιδαρίων καὶ τῶν γυναικῶν
 ἐπὶ τὰς ἱππείας ὅσα φέρον οἱ ἱπποὶ ἡδυνάοντο· ἦν δὲ αὐτοῖς
 ἡ ὁρμὴ ὡς πορρυνάτω ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὰ ἔρημα· Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ τὴν τε πόλιν λαμβάνει, καὶ τὴν λείαν πᾶσαν
 ἔσθην οἱ Γέται ὑπελίποντο· καὶ τὴν μὲν λείαν Μελιάρῃ
 καὶ Φιλίππῳ ἐπαναγαγεῖν ἔδωκεν· αὐτὸς δὲ κατασκά-
 ψας τὴν πόλιν, θύει τε ἐπὶ τῇ ὀχθῇ τοῦ Ἰστροῦ Διὶ Σωτῆρι,
 καὶ Ἡρακλεῖ, καὶ αὐτῷ τῷ Ἰστροῦ, ὅτι ἐκ ἀπορίας αὐτῷ
 ἐγένετο. Καὶ ἐπανάγει αὐτῆς ἡμέρας πᾶν σύμπαντας
 ἐπὶ τὸ στρατόπεδον· Ἐνταῦθα ἀφίκοντο πρέσβεις ὡς
 Ἀλέξανδρον, παρὰ τε τῶν ἄλλων ὅσα αὐτόνομα ἔθνη
 προσοικεῖ τῷ Ἰστροῦ, καὶ παρὰ Σύρῃς καὶ Τριβαλλῶν βα-
 σιλέως· καὶ παρὰ Κελτῶν δὲ τῶν ἐπὶ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ
 ὤκισμένων ἦκον (μεγάλοι οἱ Κελτοὶ τὰ σώματα, καὶ μέγα
 ἐπὶ σφίσι φρονῶντες)· Φιλίας δὲ πάντες τῆς Ἀλεξάνδρου
 οἱ φίλοι ἦκον ἔφασαν, καὶ πᾶσιν ἔδωκε πίστις Ἀλέ-
 ξανδρος καὶ ἔλαβε· τῆς Κελτῆς δὲ καὶ ἤρετο, ὅ, τι μά-
 λιστα δεδιένεται αὐτῆς τῶν ἀνθρώπων, ἐλπίσας ὅτι
 μέγα ὄνομα τὸ αὐτῇ καὶ ἐς Κελτῆς καὶ ἐτι προσωτέρῳ ἦκει
 καὶ ὅτι αὐτὸν μάλιστα πάντων δεδιέναι φήσῃσι. Τῷ δὲ
 παρ' ἐλπίδα ξυνέβη τῶν Κελτῶν ἡ ἀπόκρισις· οἷα γὰρ
 πορρῶ τε ὤκισμένοι Ἀλεξάνδρῃ, καὶ χωρία δύσπορα
 οἰκῶντες, καὶ Ἀλεξάνδρῃ ἐς ἄλλα τὴν ὁρμὴν ὁρῶντες,
 ἔφασαν δεδιέναι μήποτε ὁ ὕψαιος αὐτοῖς ἐμπέσοι· καὶ
 τῶν φίλων τε ὀνομάσας καὶ συμμαχῶν ποιησάμενος,

9. καὶ παρὰ Κελτῶν δὲ. Sic ex Optimo; quum vulgo adverbialiter deficeret.

10. Bis ex Optimo revocavi Κελτῆς pro vulgato Κελτικῶς.

6. μέτωπον est in re tactica aciei ordo primus hostem versus, κατὰ μέτωπον ἐπάγειν (aliis lo-
 cis ἐπὶ μετώπου hoc sensu adhibetur,) h. l. est longa et ex-

porrecta aciei fronte hostem versus consendere.

9. Κελτῶν] Intellige praecipue Scordiscos, qui tunc proximi Celtarum Alexandro erant.

ἐπίσω ἀπέπεμψε· τοσῶτον ὑπεπῶν, ὅτι ἀλαζόνης Κελ-
τοὶ εἰσὶν.

V. Αὐτός δὲ ἐπ' Ἀγριάνων καὶ Παιόνων προΐχεται. 1
Ἐνθα δὲ ἄγγελοι ἀφίκοιτο αὐτῷ, Κλεῖτόν τε τὸν Βαρ-
δύλειω ἀφίππασιν ἀγγέλλοντες, καὶ Γλαυκίαν προσκεχω-
ρηκέναι αὐτῷ τοῦ Ταυλαντίων βασιλέα. Οἱ δὲ καὶ τὰς Αὐ- 2
ταριάτας ἐπιθήσεισθαι αὐτῷ κατὰ τὴν πορείαν ἐξηγγέλ-
λουν. Ὡς δὲ ἔνεκα κατὰ σπέρην ἐδόκει ἀναζευγύναι,
Λάγγαρος δὲ ὁ τῶν Ἀγριάνων βασιλεὺς, ὃς τε μὲν καὶ Φι- 3
λίππῳ ζῶντος ἀπαζόμενος Ἀλέξανδρον δῆλος ἦν, καὶ
ἰδίᾳ ἐπεσβεύετο παρ' αὐταί, τότε δὲ παρὴν αὐτῷ μετὰ
τῶν ὑπάσπιτων, ὅσους τε καλλίστους καὶ εὐπλοταίους ἀμφ'

Cap. V.

2. οἱ δὲ καὶ τὰς. Sic rescribo ex Veneta, Vulcaniana et Basili-
quum in Gronoviana corrupta, operarum negligentia, excidisse
videretur.

3. ὃς τε μὲν, καὶ ζῶντος. Sic legendum censeo pro vulgato ὅτι καὶ
quod vertendum esset: quia. Sed non valet conclusio: quia
antea amaverat Alexandrum, ergo tunc aderat cum copiis suis.
Adversativa in τότε δὲ παρὴν attice repetita est ex Λάγγαρος δὲ. 1
Mox etiam interpunctionem mutavi, post εἰς colon scribens
pro puncto finali.

C. V.

Arg. Movet Alexander in Agri-
anes et Paeones. Cliti de-
fectio, cui opem ferunt Glau-
cias Taulantiorum rex et Au-
tariatae. Hos cohibet Lang-
rus et regie ab Alexandro do-
natur. Ejus mors. Expeditio
in Illyriam et urbem Pelium,
a qua recedere cogitur. Phi-
lotas a periculo servatus; Ale-
xander inclusus.

1. προΐχεται] castra movit, ut
III, 23, 1. IV, 15, 12. non
processit. Recessit enim Ma-
cedoniam versus, nec praepo-
sitio pro urgenda est.

3. καὶ ἰδίᾳ ἐπεσβεύετο] Agria-
nes et Paeones Alexandro

suspecti fuere, fortasse quia
legatos publice ad eum, quum
rex fieret, mittere intermiser-
ant. Rex vero eorum, iam
antea Alexandro fidus, priva-
tim legatos miserat. Δὲ in
τότε δὲ attice repetitum est ex
Λάγγαρος δὲ. — Agrianes et
Paeones habitabant ad fines
Macedoniae septentriona-
les. — Bardylis fuerat Illyriae
rex a Philippo victus; quo occi-
sio Bardylis filius Clitus regni
paterni recuperandi tempus
adesse rebatur. Taulantii gens
illyrica prope Epidamnium;
Autariatae quoque gentibus
illyricis adnumerantur tunc
habitantes occidentem versus
a Paconia.

- 4 αὐτὸν εἶχε· καὶ ἐπειδὴ ἔμαθον ὑπὲρ τῶν Αὐταριατῶν πυ-
θανόμενον Ἀλέξανδρον, οἳ τινὲς τε καὶ ὁπόσοι εἴεν, ἐπ-
ῖφη χεῖνα· ἐν λόγῳ τίθισθαι Αὐταριάτας (εἶναι γὰρ
ἀπολεματάτας τῶν ταύτη) καὶ αὐτὸς ἐμβαλεῖν ἐς τὴν
χώραν αὐτῶν, ὥς ἀμφὶ τὰ σφέτερά μᾶλλον τι ἔχουεν.
5 Καὶ κελεύσαντος Ἀλεξάνδρου ἐσβάλλει ἐς αὐτὰς· καὶ
ἐμβαλὼν ἤγε καὶ ἔφερε τὴν χώραν αὐτῶν. Αὐταριάται μὲν
6 θὴ ἀμφὶ τὰ αὐτῶν εἶχον. Λάγγαρος δὲ τὰ τε ἄλλα
ἐτιμήθη μεγάλως πρὸς Ἀλεξάνδρου καὶ δῶρα ἔλαβεν ὅσα
7 μέγιστα παρὰ βασιλεῖ τῷ Μακεδόναν νομίζεται. καὶ τὴν
ἀδελφὴν τῇ Ἀλεξάνδρου Κύναν, καὶ ταύτην ἀερολό-
γησε δῶσθαι αὐτῷ ἐς Πέλλαν ἀφιχομένην Ἀλέξανδρος·
ἀλλὰ Λάγγαρος μὲν ἐπανελθὼν εἰπάδει νόστον ἐτελεύτη-
8 σεν. Ἀλέξανδρος δὲ παρὰ τὸν Ἐργόνα ποταμὸν πορευό-
μενος, ἐς Πήλιον πόλιν ἐτέλλετο. Ταύτην γὰρ κατελή-
9 φει ὁ Κλεῖτος ὡς ὀχυρωτάτην τῆς χώρας· καὶ πρὸς ταύ-
την ὡς ἤκειν Ἀλέξανδρος, τραποπέδουσας πρὸς τῷ Ἐορ-
δαϊκῷ ποταμῷ, τῇ ὑπεράλα ἐγκώκει προσβάλλειν τῷ
10 τείχει. Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Κλεῖτον, τὰ κύκλῳ τῆς πόλεως

7. καὶ τὴν ἀδελφὴν τῇ Ἀλεξάνδρου, Κύναν, ταύτην. Sic vulgata. In Veneta et Basil. est: τὴν Ἀλεξάνδρου Κύναν καὶ ταύτην; in Vulcaniana τῇ Ἀλεξάνδ. Κ. καὶ ταύτην. Voces τῇ Ἀλεξάνδρου glossata esse ne credas. Vide notam ad V, 2, 6. Reliqua lego καὶ τὴν ἀδελφὴν τῇ Ἀλ. Κύναν, καὶ ταύτην ἀτιque ἀδελφὴν ἰουαυ Cynam, quo genere loqueretur utitur auctor II, 24, 11. II, 7, 13. II, 2, 4. aliisque locis multis. Mox pro vulgato Πέλλιον ex Optimo scriptum Πήλιον, et pro κατατραποπέδουσας ex eodem τραποπέδουσας.

4. αὐτὸς ἐμβαλεῖν] elliptice pro αὐτὸς ἔφη, αὐτὸν ἐμβαλεῖν.

5. ἤγε καὶ ἔφερε] ἄγειν καὶ φέρειν proverbialis sermonis figura est pro eo, quod est hostili more populare et vastare. Homines et jumenta aguntur, farcinæ feruntur. Rarb.

7. Cyna haec, ex illyria muliere suscepta Philippo, Amyntae in matrimonium data erat;

qui, filius Perdiccae, Philippi fratris, quum per Alexandri caedem ad regni paterni successionem aspiraret, patefactis insidiis poenas dedit. — Pella erat regia sedes Macedonum.
9. τῷ Ἐορδαϊκῷ ποταμῷ] cui nomen Apfus. Regio Eordaea est pars Mygdoniae, provinciae Macedonicae. Ex hoc verbo loco non sequitur Pelium ad Apsum sicutum fuisse.

ὅρη ὑπερδέξια τέ ὄντα καὶ δαυτα κατεῖχον, ὡς πάντα
 θεν ἐπιτίθεσθαι τοῖς Μακεδόσιν, εἰ τῇ πόλει προσβά-
 λουσι. Γλαυκίας δὲ αὐτῷ, ὁ τῶν Ταυλαντίων βασιλεὺς,
 ἔπω παρῆν. Ἀλέξανδρος μὲν δὴ τῇ πόλει προσῆγεν, οἱ δὲ 1
 πολέμοι σφαγιασάμενοι παῖδας τρεῖς καὶ κόρας ἴσας
 τὸν ἀριθμὸν καὶ κρεῖς μέλανας τρεῖς, ἄρμυνο μὲν ὡς
 δεξόμενοι εἰς χεῖρας τῆς Μακεδόνας. Ὅμῃ δὲ γυνομέ- 12
 νων ἐξέλιπον καίτοι καρτερὰ ὄντα τὰ κατελημμένα πρὸς
 σφῶν χωρία, ὡς τε καὶ τὰ σφάγια αὐτῶν κατελήφθη
 ἔτι κείμενα. Ταύτη μὲν δὴ τῇ ἡμέρᾳ κατακλείσας αὐ- 13
 τὸς εἰς τὴν πόλιν, καὶ στρατοπεδευσάμενος πρὸς τῷ τεί-
 χει, ἐγνώκει περικτειχισμῷ ἀποκλείσαι αὐτὸς· τῇ δὲ
 ὕστερα πάρεῖν μετὰ πολλῆς δυνάμεως Γλαυκίας ὁ τῶν
 Ταυλαντίων βασιλεὺς. Ἐνθα δὴ Ἀλέξανδρος τὴν μὲν 14
 πόλιν ἀπέγνω εἰλεῖν ἂν ξὺν τῇ παρέσῃ δυνάμει, πολλῶν
 μὲν εἰς αὐτὴν καὶ μαχίμων συμπεφευγόντων, πολλῶν δὲ
 ἅμα τῷ Γλαυκίᾳ προσκείμενων, εἰ αὐτὸς τῷ τείχει
 προσμάχοιτο. Φιλώτῃ δὲ, ἀταλαβόντα τῶν ἵππων 15
 ὄσους εἰς προφυλακὴν, καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκ τῆς στρατο-
 πείας, εἰς ἐπισιτισμὸν ἐπεμπν. Καὶ ὁ Γλαυκίας μαθὼν 16
 τὴν ὁρμὴν τῶν ἀμφὶ Φιλώταν, ἐξελαύνει ἐκ' αὐτῆς, καὶ
 καταλαμβάνει τὰ κύκλῳ ὄρη τῆς πεδίας, ὅθου οἱ ξὺν Φι-
 λώτᾳ ἐπισιτιῖσθαι ἔμελλον. Ἀλέξανδρος δὲ, ἐπειδὴ 17
 ἀπηγγέλθη αὐτῷ ὅτι κινδυνεύουσιν οἱ τε ἵπποις καὶ τὰ
 ὑποζύγια, εἰ νῦν αὐτῆς καταλήψεται, αὐτὸς μὲν ἀνα-
 λαβὼν τὰς τε ὑπασπιστάς καὶ τὰς τοξότας καὶ τὰς
 Ἀγριάδας καὶ ἵπποις εἰς τετρακοσίας ἐβόηθη σπευδῆ· 18
 δὲ ἄλλο στρατεύμα πρὸς τῇ πόλει ἀπέλιπεν, ὡς μὴ, ἀπο-
 χωρήσαντος παντὸς τῆς στρατῆς, καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐπι-
 δραμάντες τοῖς ἀμφὶ Γλαυκίαν συμμίξουσιν. Ἐνθα δὴ 19
 Γλαυκίας προσάγοντα Ἀλέξανδρον αἰσθόμενος, ἐπλάτ-

12. ὁμῇ δὲ γυνομένην ex. Ors. pro. ὁμῇ δὲ γυνομένην.

12. ὁμῇ δὲ γυνομένην 1c. Ἀλέξανδρος καὶ τῶν πολεμίων. Gron.

πει τὰ ὄρη· οἱ δὲ ξὺν Φιλότῃ, ἀσφαλῶς ἐπὶ τὸ στρατό-
 20 πεδον δισώθησαν. Ἐδόκουν δ' ἔτι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν
 δυσχωρίᾳ ἀπειληφέναι οἱ ἀμφὶ τὸν Κλεῖτον καὶ Γλαυ-
 1 κίαν· τὰ τε γὰρ ὄρη τὰ ὑπερδέξια κατεῖχον πολλοῖς
 μὲν ἵππευσι, πολλοῖς δὲ ἀκοντισαῖς καὶ σφενδονήταις,
 καὶ ὀπλίταις δὲ ἕκ ὀλίγου· καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει κατε-
 21 λημμένοι προσκείμεσθαι ἀπαλλαττομένοις ἐμελλόν· τὰ
 τε χωρία, δι' ὧν ἡ πάροδος ἦν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, στυγρὰ
 καὶ ὑλώδη ἐφαίνετο. Τῇ μὲν γὰρ πρὸς τῷ ποταμῷ ἀ-
 1 πειρογόμενα, τῇ δὲ, ὄρος ὑπερύψηλον ἦν καὶ κρημνοὶ πρὸς
 τῷ ὄρει· ὥς οὐδὲ ἐπὶ τεσσάρων ἀσπίδων ἂν τῷ στρατεύ-
 ματι ἡ πάροδος ἐγένετο.

VI. Ἐνθα δὲ ἐκτάσσει τὸν στρατὸν Ἀλέξανδρος
 2 ἕως ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τὸ βάθος τῆς Φάλαγγος. Ἐπὶ τὸ
 κέρασ δὲ ἑκατέρωθεν διακοσίους ἵππεῖς ἐπιτάξας, παρ-
 ἡγγελλε σιγῇ ἔχειν, τὸ παραχγυλλέμενον ὁξέως δεχομέ-
 3 νας· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐσήμανεν, ὅρῃ ἀνατεῖναι τὰ
 1 δόρατα τὰς ὀπλίτας, ἔπειτα ἀπὸ ξυνομήματος ἀπρτεῖ-
 ναι ἐς προβολήν, καὶ νῦν μὲν ἐς τὸ δεξιὸν ἐγκλίῃαι τῶν
 2 δοράτων τὴν σύγκλεισιν, αὐτῆς δὲ ἐπὶ τὰ ἀριστερά. Καὶ
 αὐτὴν δὲ τὴν Φάλαγγα ἐς τὸ πρῶτον ὁξέως ἐκίνησε,
 5 καὶ ἐπὶ τὰ κέρατα ἄλλοτε ἄλλη παρήγαγε. Καὶ ἔτι πολ-
 1 λὰς τάξεις τάξας τε καὶ μετακοσμήσας ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,
 κατὰ τὸ εὐώνυμον, οἷον ἔμβολον ποιήσας τῆς Φάλαγγος,
 6 ἐπήγαγεν ἐπὶ τὰς πολεμίας. Οἱ δὲ πάλαι μὲν ἐθαύμα-
 ζον, τὴν τε ὁξύτητα ὁρῶντες καὶ τὸν κόσμον τῶν δρωμέ-
 1 νων· τότε δὲ προσάγοντας ἤδη τὰς ἀμφὶ Ἀλέξανδρον

21. τῇ μὲν γὰρ ex Opt. Vulgo deest γὰρ.

21. ἐπὶ τεσσάρων ἀσπίδων] qua-
 ternis clypeatis. Clypeus est
 pro clypeato. Rapp.

ros in ipsis eorum castris ag-
 greditur et fugat. Pellum 2
 Olia incensum est.

3. τῶν δοράτων τὴν σύγκλεισιν]
 hastas confectas.

C. VI.

Arg. Alexander fortiter se ex-
 pedit et transit flumen Eor-
 daicum. Deinde hostes secu-

3. προσάγοντας τὰς ἀμφὶ Ἀλέξαν-
 δρον] pro προσάγοντα Ἀλέξαν-
 δρον.

ἐπίτω ἀπέπεριψε· τοσῶτον ὑπαιπών, ὅτι ἀλαζόνες Κελ-
τοὶ εἰσὶν.

V. Αὐτός δὲ ἐπ' Ἀγριάνων καὶ Παιόνων προῦχώρει, 1
ἔνθα δὴ ἄγγελοι ἀφίκοιτο αὐτῷ, Κλεῖτόν τε τὸν Βαρ-
δύλειω ἀφεικόμενοι ἀγγέλλοντες, καὶ Γλαυκίαν προσκεχω-
ρηκέναι αὐτῷ τοῦ Ταυλαντίων βασιλέα. Οἱ δὲ καὶ τὰς Αὐ- 2
ταριάτας ἐπιθήσεισθαι αὐτῷ κατὰ τὴν πορείαν ἐξήγγε-
λον. Ὡς δὲ ἔνεκα κατὰ σπέρην ἐδόκει ἀναζευγύναι,
Λάγγαρος δὲ ὁ τῶν Ἀγριάνων βασιλεὺς, ὃ, τε μὲν καὶ Φι- 3
λίππῳ ζῶντος ἀπαζόμενος Ἀλέξανδρον δῆλος ἦν, καὶ
ἰδίᾳ ἐκέραιευσεν παρ' αὐταί, τότε δὲ παρὴν αὐτῷ μετὰ
τῶν ὑποσπιτῶν, ὅσας τε καλλίστας καὶ εὐπλοτάτας ἀμφ'

Cap. V.

2. οἱ δὲ καὶ τὰς. Sic rescribo ex Veneta, Vulcaniana et Basil-
quum in Gronoviana copia, operarum negligentia, excidisse
videretur.

3. ὃ, τε μὲν, καὶ φίλππῳ. Sic legendum censeo pro vulgato ὅτι μὲν
quod vertendum esset: quia. Sed non valet conclusio: quia
antea amaverat Alexandrum, ergo tunc aderat cum copiis suis.
Adversativa in τότε δὲ παρὴν attice repetita est ex Λάγγαρος δὲ.
Mox etiam interpunctionem mutavi, post εἰς colon scribens
pro puncto finali.

C. V.

Arg. Movet Alexander in Agri-
anes et Pacones. Cliti de-
fectio, cui opem ferunt Glau-
cias Taulantiōrum rex et Au-
tariatae. Hos cohibet Lang-
rus et regie ab Alexandro do-
natur. Ejus mors. Expeditio
in Illyriam et urbem Pelium,
a qua recedere cogitur. Phi-
lotas a periculo servatus; Ale-
xander inclusus.

1. προῦχώρει.] castra movit, ut
III, 23, 1. IV, 15, 19. non
processit. Recessit enim Ma-
cedoniam versus, nec praepro-
positio pro urgenda est.

3. καὶ ἰδίᾳ ἐκέραιευσεν.] Agria-
nes et Pacones Alexandro

suspecti fuere, fortasse quia
legatos publice ad eum, quum
rex fieret, mittere intermiser-
ant. Rex vero eorum, jam
antea Alexandro fidus, priva-
tim legatos miserat. Δὲ in
τότε δὲ attice repetitum est ex
Λάγγαρος δὲ. — Agrianes et
Pacones habitabant ad fines
Macedoniae septentriona-
les. — Bardylis fuerat Illyriae
rex a Philippo victus; quo oc-
ciso Bardylis filius Clitus regni
paterni recuperandi tempus
adesse rebatur. Taulantii gens
illyrica prope Epidamnū;
Autariatae quoque gentibus
illyricis adnumerantur tunc
habitantes occidentem versus
a Paconia.

- 16 τες ἐφευγον· καὶ ἐν τῷ ἐκῆν Ἀλέξανδρος τὰς τι
 Ἀγριάνας καὶ τὰς τοξότας δρόμῳ, ὡς ἐπὶ τὸν ποτα-
 17 μόν. Καὶ πρῶτος μὲν αὐτὸς Φθάσας διαβαίνει
 τοῖς τελευταίοις δὲ ὡς εἶδεν ἐπικειμένους τὰς πολε-
 μίας, ἐπισήσας ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τὰς μηχανάς, ἐξακον-
 τίζειν ὡς πορρωτάτῳ ἀπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν, ὅσα ἀπὸ
 μηχανῶν βέλη ἐξακοντίζεσθαι· καὶ τὰς τοξότας δὲ ἐκ
 18 μέσθ' τῷ ποταμῷ ἐκτοξεύειν, ἐπισβάντας καὶ τῆς. Καὶ
 οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Γλαυκίαν εἰσὼ βέλης παρελθεῖν ἐκ ἐτόλ-
 μων· οἱ Μακεδόνες δὲ ἐν τῷ ἀσφαλῶς ἐπέρασσαν τὸν
 ποταμόν, ὥς ἐδεῖς ἀπέθανεν ἐν τῇ ἀποχωρήσει αὐτῶν.
 19 Τρίτῃ δὲ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρας καταμαθὼν Ἀλέξανδρος
 κακῶς αὐλιζομένους τὰς ἀμφὶ Κλεῖτον καὶ Γλαυκίαν, καὶ
 ἔτε Φυλακὰς ἐν τῇ τάξει αὐτοῖς φυλαττομένας, ἔτε χά-
 ρακα ἢ τάφρον προβεβλημένους (οἷα δὲ ξὺν φόβῳ ἀπηλ-
 λώχθαι οἰομένων Ἀλέξανδρον) ἐς μῆκος δὲ ἐκ ὠφέλι-
 20 μον ἀποσταγμένην αὐτοῖς τὴν τάξιν, ὑπὸ νύκτα ἐπι-
 λαθὼν διαβαίνει τὸν ποταμόν, τὰς τε ὑπασπιστὰς ἅμα
 οἱ ἄγων, καὶ τὰς Ἀγριάνας, καὶ τὰς τοξότας, καὶ τῇ
 21 Περδίκκῃ καὶ Κοίνῃ τάξιν. Καὶ προσέτακτο μὲν ἀκολου-
 θεῖν τὴν ἄλλην στρατίαν· ὡς δὲ καιρὸν εἶδεν εἰς ἐπίθε-
 σιν, ἔ' προσμείνας ὅμῃ γενέσθαι πάντας, ἐφῆκε τὰς
 22 τοξότας καὶ τὰς Ἀγριάνας· οἱ δὲ, ἀπροσδόκητοί τε ἐπι-
 πεσόντες, καὶ φάλαγγι κατὰ κέρας, ἥπερ ἀσθενεστά-
 τοις αὐτοῖς κατερωτάτῃ ἐμβολῇ προσμίσξαν ἔμελλοι,

19. ἐν τῇ τάξει.] vicibus, per or-
 dines successionesque ordina-
 tim; ut III, 4. Gron.

ἐς μῆκος etc.] Longitudinem
 aciei inutilem esse dicit, quia
 quo magis extenduntur cor-
 nua, hoc rariores fiunt ordi-
 nes, totaque acies nimio spa-
 tio exhausta inutilis est ad sus-
 tinendum hostium impetum.
 Praeterea ne quidem a fronte,
 sed a latere eos Alexander

aggressus est. Τάξις autem hic
 est ordo in castris degentium.
 Raph.

22. καὶ φάλαγγι.] dativus pendet
 a verbo ἐπιπεσόντες. Verte:
 Hi vero, et inexpectatē ir-
 ruentes, et adversus latam
 phalangis hostium, ubi cum
 infirmis illis validissime
 impetu conflicaturi erant, alios,
 etiamnum in levis, occidunt;
 alios fugientes facile inter-

ὄρη ὑπερδέξιά τε ὄντα καὶ δαυτὰ κατεῖχον, ὡς πάντα
 θεν ἐπιτίθεσθαι τοῖς Μακεδόσιν, εἰ τῇ πόλει προσβά-
 λουσιν. Γλαυκίας δὲ αὐτῷ, ὁ τῶν Ταυλαντίων βασιλεὺς,
 ἔπω παρῆν. Ἀλέξανδρος μὲν δὴ τῇ πόλει προσῆγεν, οἱ δὲ 1
 πολέμοι σφαγιασάμενοι παῖδας τρεῖς καὶ κόρας ἴσας
 τὸν ἀριθμὸν καὶ κριὺς μέλανας τρεῖς, ἄρμητο μὲν ὡς
 δεξόμενοι ἐς χεῖρας τῆς Μακεδόνας. Ὅμῳ δὲ γυνομέ- 12
 των ἐξέλιπον καίτοι καρτερά ὄντα τὰ κατελημμένα πρὸς
 σφῶν χωρία, ὡς τε καὶ τὰ σφάγια αὐτῶν κατελήφθη
 ἔτι κείμενα. Ταύτη μὲν δὴ τῇ ἡμέρᾳ κατακλείσας αὐ- 13
 τὴς ἐς τὴν πόλιν, καὶ στρατοπεδευσάμενος πρὸς τῷ τεί-
 χει, ἐγνώκει περικτειχισμῷ ἀποκλείσαι αὐτὴς· τῇ δὲ
 ὑστεραίᾳ παρῆν μετὰ πολλῆς δυνάμεως Γλαυκίας ὁ τῶν
 Ταυλαντίων βασιλεὺς. Ἐνθα δὴ Ἀλέξανδρος τὴν μὲν 14
 πόλιν ἀπέγνω εἰσεῖν ἂν ξὺν τῇ παρέσῃ δυνάμει, πολλῶν
 μὲν ἐς αὐτὴν καὶ μαχίμων συμπεφευγόντων, πολλῶν δὲ
 ἅμα τῷ Γλαυκίᾳ προσκείμενων, εἰ αὐτὸς τῷ τείχει
 προσμάχοιτο. Φιλώταν δὲ, ἀναλαμβάνοντα τῶν ἵππων 15
 ὄσους ἐς προφυλακὴν, καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκ τῆς στρατο-
 πείδης, ἐς ἐπισιτισμὸν ἔπεμπεν. Καὶ ὁ Γλαυκίας μαθὼν 16
 τὴν ὁρμὴν τῶν ἀμφὶ Φιλώταν, ἐξελαύνει ἐπ' αὐτὰς, καὶ
 καταλαμβάνει τὰ κύκλῳ ὄρη τῆς πεδείας, ὅθου οἱ ξὺν Φι-
 λώτᾳ ἐπισιτιῖσθαι ἔμελλον. Ἀλέξανδρος δὲ, ἐπειδὴ 17
 ἀπηγγέλθη αὐτῷ ὅτι κινδυνεύουσιν οἱ τε ἵπποις καὶ τὰ
 ὑποζύγια, εἰ νῦν αὐτὰς καταλήψεται, αὐτὸς μὲν ἀνα-
 λαβὼν τὰς τε ὑπασπιστὰς καὶ τὰς τοξότας καὶ τὰς
 Ἀγριάδας καὶ ἵπποις ἐς τετρακοσίας ἐβόηθη σπεδῆ· τὴν 18
 δὲ ἄλλα στρατεύματα πρὸς τῇ πόλει ἀπέλμπει, ὡς μὴ, ἀπο-
 χωρήσαντος παντὸς τῆς στρατῆς, καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐπι-
 δραμάντες τοῖς ἀμφὶ Γλαυκίαν συμμίξουσιν. Ἐνθα δὴ 19
 Γλαυκίας προσάγοντα Ἀλέξανδρον αἰσθόμενος, ἐπληί-

12. ὁμῳ δὲ γυνομένων ex. Orell. pro. ὁμῳ δὲ γυνομένων

12. ὁμῳ δὲ γυνομένων 1c. Ἀλέξανδρος καὶ τῶν πολεμίων. Gron.

ἀπὴν ἐκ ὀλίγον, καὶ ὅτι ἑδεμία ἀγγελία παρ
 4 αὐτῷ ἀφῖκτο· ὥς τε (ἔπερ Φιλεῖ ἐν τοῖς τοιοῖσδε) ἔ
 γινώσκοντες τὰ ὄντα, τὰ μάλιστα καθ' ἑδονὴν σφίσιν
 5 εἴπαζον. Πυθομένω δὲ Ἀλεξάνδρῳ τὰ τῶν Θηβαίων, ἑδα
 μῶς ἐδύκει ἀμελητέα εἶναι, τὴν τε τῶν Ἀθηναίων πόλιν
 δὲ ὑποψίας ἐκ πολλῶν ἔχοντι, καὶ τῶν Θηβαίων τὸ τόλ
 μημα ἔφαυλον ἠγυμένω, εἰ Λακεδαιμόνιοί τε πάλαι
 ἤδη ταῖς γνώμας ἀφεσηκότες, καὶ τινες καὶ ἄλλοι τῶν
 ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ Αἰτωλοὶ ἔβέβαιοι ὄντες, συνεπιλή
 6 ψονταί τῷ νεωτερισμῷ τοῖς Θηβαίοις. Ἄγων δὲ παρὰ
 τὴν Ἑορδαίαν τε καὶ τὴν Ἐλυμιῶτιν, καὶ παρὰ τὰ τῆς
 Τυμφαίας καὶ Παραναίας ἄγρα, ἐβδομαῖος ἀφικνεῖται
 7 ἐς Πελλίνας τῆς Θετταλίας. Ἐνθεν δὲ ὁρμηθεὶς, ἕκτη
 ἡμέρα ἐσβάλλει ἐς τὴν Βοιωτίαν· ὥς τε ἔπρὸςθεν οἱ
 Θηβαῖοι ἔμαθον εἶσω Πυλῶν παρεληλυθότα αὐτὸν, πρὶν
 8 ἐν Ὀγχηστῷ γενέσθαι ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ. Καὶ τότε
 δὲ οἱ πράξαντες τὴν ἀπόσασιν στρατεύμα ἐκ Μακεδονίας
 Ἀντιπάτρῳ ἀφῖχθαι ἔφασκον, αὐτὸν δὲ Ἀλέξανδροι
 τεθνάναι ἰσχυρίζοντο, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλασθαι ὅτι ἕτος
 αὐτὸς προσάγει Ἀλέξανδρος, χαλεπῶς εἶχον· ἄλλον
 9 γάρ τινα ἦκειν Ἀλέξανδρον, τὸν Ἀερόπῃ. Ὁ δὲ Ἀλέ
 ξανδρος ἐξ Ὀγχηστῶ ἄρας τῇ ὑστέρᾳ, προσῆγε πρὸς τὴν
 10 πόλιν τῶν Θηβαίων, κατὰ τὸ τῷ Ἰολάῳ τέμενος. Οὐ
 δὲ καὶ ἐστρατοπέδευσεν, ἐνδιδὼς ἔτι τοῖς Θηβαίοις τριβῆν,

Cap. VII.

5. ἔφαυλον ἠγυμένω ex Opt. pro ἔφ. ποιεμένω.

6. Παραναίας. Sic emendaverat jam Gronovius, idque revocavi, quum nuper iterum editum viderem Παραναίας. Mox scripti Πελλίνας pro vulgato Παλαίην, in tam diversa hujus nominis scriptura codicem optimum sequutus.

4. φιλεῖsc. γίγνεσθαι, ut III, 11, 2.

6. Elymiotis est regio occiden
 talis Macedoniae. Tymphata
 et Parauaea, regiones monto
 licae Epiri. Pylae vulgo Ther
 mopylae, angustiae, quibus
 ex Thessalia Graecia intratur.

Onchestus sex circiter millia
 passuum a Thebis distabat.

8. Ἀντιπάτρῳ ab Antipatro.

9. Iolaus socius et ἡνιοχὸς Her
 culis, a Thebanis ut Heros
 cultus est. Templum ejus
 fuit ante portam Proetidem.

ἐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ λείπῃσι τῆς πρώτους λόφους. Ὁ 7
 δὲ καὶ ἐπαλαλάξαι ἐκέλευσε τῆς Μακεδόνας, καὶ τοῖς
 δόρασι δουπῆσαι τὰς ἀσπίδας· οἱ δὲ Ταυλάντιοι ἔτι
 μᾶλλον ἐκπλαγέντες πρὸς τῆς βοῆς, ὡς πρὸς τὴν πόλιν
 ἐπανήγαγον σπουδῇ τὸν στρατόν. Ἀλέξανδρος δὲ λόφον 8
 τινὰς κατέχοντας ἰδὼν ἔ πολλὰς τῶν πολεμίων, παρ' ὃν
 αὐτῷ ἡ πάροδος ἐγίγνετο, παρήγγειλε τοῖς σωματοφύ-
 λαξι καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἑταίροις, ἀναλαβόντας τὰς ἀσπί-
 δας ἀναβαίνειν ἐπὶ τῆς ἵππου, καὶ ἐλαύνειν ἐπὶ τὸν γήλοφον·
 ἐκείσε δὲ ἐλθόντας, εἰ ὑπομένουσιν οἱ κατειληφότες τὸ 9
 χωρίον, τῆς ἡμίσεως κατακηδῆσαι ἀπὸ τῶν ἵππων, καὶ
 ἀναμυχθέντας τοῖς ἵππευσι πεζοὺς μάχεσθαι. Οἱ δὲ 10
 πολέμιοι τὴν ὁρμὴν τὴν Ἀλέξανδρος ἰδόντες, λείπῃσι
 τὸν γήλοφον, καὶ παρεκκλίνουσιν ἐφ' ἑκάτερα τῶν ὁρῶν.
 Ἐνθα δὲ καταλαβὼν Ἀλέξανδρος τὸν γήλοφον, σὺν 11
 τοῖς ἑταίροις τῆς τε Ἀγριᾶνας μεταπέμπεται, καὶ
 τοὺς τοξότας ὄντας ἐς δισχιλίς· τῆς δὲ ὑπασπι- 12
 γὰς διαβαίνειν τὸν ποταμὸν ἐκέλευσε, καὶ ἐπὶ τῆτοις
 ταῖς τάξεσι τῶν Μακεδόνων· ὁπότε δὲ διαβάντες
 τύχοιεν, ἐπ' ἀσπίδα ἐκτάσσεσθαι, ὡς πυκνὴν εὐθύς
 διαβάντων φαίνεσθαι τὴν Φάλαγγα. Αὐτὸς δὲ ἐν προ- 13
 φυλακῇ ὢν, ἀπὸ τῆς λόφου ἀφειώρα τῶν πολεμίων τὴν
 ὁρμὴν. Οἱ δὲ ὁρῶντες διαβαίνεσαν τὴν δύναμιν κατὰ 14
 τὰ ὅρη ἀντεπήσαν, ὡς τοῖς μετὰ Ἀλέξανδρος ἐπιθησό-
 μενοι τελευταίοις ἀποχωρεῖσιν. Ὁ δὲ, πελαζόντων 15
 ἤδη, αὐτὸς ἐκθεῖ σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν, καὶ ἡ Φά-
 λαγξ, ὡς διὰ τῆς ποταμῆς ἐπιῶσα, ἐπηλάλαξεν· οἱ
 δὲ πολέμιοι, πάντων ἐπὶ σφᾶς ἐλαυνόντων, ἐγκλίναν-

Cap. VI.

7. τὰς ἀσπίδας ex Opz. pro vulgato πρὸς τὰς ἀσπίδας.

8. τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἑτ. ex Veneta, Basil. et Vulc. pro τοῖς ἀμφ' αὐτόν.

12. ἐπ' ἀσπίδα ἐκτάσσεσθαι.] ad clypeum i. e. ad sinistram, quæ clypeum ferebant. Quod

in equitibus etiam dicitur ἐφ' ἡνία. Rarb.

22 ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

τὸ πλῆθος εἰς τὸν πόλεμον. Ἀλέξανδρος δὲ ὅθ' ὡς τῇ πόλει προσέβαλεν,

- 2 VIII. Ἀλλὰ λέγει Πτολεμαῖος ὁ Λάγος, ὅτι Περδίκκας προτεταγμένος τῆς Φυλακῆς τῷ στρατοπέδῳ σὺν τῇ αὐτῇ τάξει, καὶ τῷ χάρακος τῶν πολεμίων ἔ
- 3 πολὺ ἀφυστηκώς, ἔπροσμείνας παρ' Ἀλεξάνδρου τὸ εἰς τὴν μάχην ξύνθημα, αὐτὸς πρῶτος προσέμιξε τῷ χάρακι καὶ διασπάσας αὐτὸν ἐνέβαλεν
- 4 εἰς τῶν Θεβαίων τὴν προφυλακὴν. Τῷ δὲ ἐπόμενος Ἀμύντας ὁ Ἀνδρομένους, ὅτι καὶ ξυντεταγμένος τῷ Περδίκκῃ ἦν, ἐπήγαγε καὶ αὐτὸς τὴν αὐτῇ τάξιν, ὥς
- 5 εἶδε τὸν Περδίκκαν προσηλυθότα εἰς τὸ χάρακος. Ταῦτα δὲ ἰδὼν Ἀλέξανδρος, καὶ δεῖσας ὥς μὴ μόνον ἀπολειφθέντες, πρὸς τῶν Θεβαίων κινδυνεύουσαν, ἐπήγει τὴν ἄλλην στρατίαν. Καὶ τῆς μὲν τοξότας καὶ τῆς Ἀγριάνας ἐκδραμεῖν ἐσήμηνεν εἰς τὸ χάρακος, τὰ δὲ ἄγῃματα καὶ τῆς ὑπασπιστῶν ἐτι ἔξω κατεῖχεν. Ἐνθα δὲ Περδίκκας μὲν τῷ δευτέρῳ χάρακος εἰς τὸ παρελθεῖν βιαζόμενος, αὐτὸς μὲν βληθεὶς πίπτει αὐτῷ, καὶ ἀπο-

Cap. VIII.

1. παρ' Ἀλεξάνδρου ex Optimo. Vulgo πρὸς Ἀλεξ.
3. Ἀλέξανδρος, καὶ δεῖσας. Ultima voces nunc demum a me ex Optimo adduntur.
4. τὰ δὲ ἀγῃματα. Vellem τὸ δὲ ἀγῃμά τε propter sectionem octavam, et quia nunquam hoc plurali Arrianus utitur.

ex omnibus legati mittebantur ad res publicas administrandas. Ex his eligebantur Boeotarchontes, qui praesidium haberent et ipsis praessent exercitibus. — Numerus eorum non satis constat,

C. VIII.

Arg. Post variam pugnam Thebae expugnantur. Thebanorum clades.

1. Construe: Περδίκκας σὺν τῇ

αὐτῇ τάξει προτεταγμένος τῆς φυλ. τῷ στρατοπ. — Perdikkas, cum suis copiis constitutus priore loco custodiae castrorum sive praesidii castrensis. Raph.

4. ἐκδραμεῖν sc. ἐκ τῷ στρατοπέδου. τὰ δὲ ἀγῃματα] intelligi possunt agema peditum et agema equitum, de quibus vide ad c. 11, 4. Sed conferas notas criticas.

κομίζεται κακῶς ἔχων ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ χαλεπῶς
 διεσώθη ἀπὸ τῆς τρυφύματος. Τῆς μὲν τοι Θηβαίης ἐς 6
 τὴν κοίλῃν ὁδὸν τὴν κατὰ τὸ Ἡράκλειον φέρεσαν οἱ ἅμα
 αὐτῷ εἰσπεσόντες ὁμῶς τοῖς παρ' Ἀλεξάνδρῳ τοξόταις
 συνέκλεισαν. καὶ ἐς τε μὲν ἐπὶ τὸ Ἡράκλειον ἀναχωρεῖ 7
 σιν, εἶποντο τοῖς Θηβαίοις· ἐντεῦθεν δὲ ἐπιστρεψάντων αὐ-
 θις σὺν βοῇ τῶν Θηβαίων, Φυγὴ τῶν Μακεδόνων γίγνε-
 ται. καὶ Εὐρυβώτας τε ὁ Κρης πίπτει ὁ τοξάρχης, καὶ 8
 αὐτῶν τῶν τοξοτῶν ἐς ἐβδομήκοντα· αἱ δὲ λοιποὶ κατέ-
 φυγον πρὸς τὸ ἄγλημα τὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ τῆς ὑπα-
 σπιστῆς τῆς βασιλικῆς. Κὰν τῷ Ἀλέξανδρῳ τῆς μὲν 9
 αὐτῇ φεύγοντας κατιδὼν, τῆς Θηβαίης δὲ λευκώτας
 ἐν τῇ διώξει τὴν τάξιν, ἐμβαλλει ἐς αὐτῆς συντεταγμέ-
 νῃ τῇ Φάλαγγι. Οἱ δὲ ὠθέσθιν τῆς Θηβαίης εἰς τὴν πυ- 10
 λῶν. καὶ τοῖς Θηβαίοις ἐς τοσόνδε ἡ Φυγὴ φοβερά
 ἐγίγινετο, ὥς διὰ τῶν πυλῶν ὠθέμενοι ἐς τὴν πόλιν, ἐκ
 ἔφθησαν συγκελεῖσαι τὰς πύλας· ἀλλὰ συνεσπίπτουσι 11
 γὰρ αὐτοῖς εἰς τὸ τείχος, ὅσοι τῶν Μακεδόνων ἐγγὺς
 φευγόντων εἶχοντο, ἅτε καὶ τῶν τειχῶν διὰ τὰς προφυ-
 λακὰς τὰς πολλὰς ἐρήμων ἄντων· καὶ παρελθόντες εἰς 12
 τὴν Καδμείαν οἱ μὲν ἐκείθεν κατὰ τὸ Ἀμφεῖον σὺν τοῖς
 κατέχουσιν τὴν Καδμείαν ἐξέβαινον ἐς τὴν ἄλλην πόλιν·
 οἱ δὲ κατὰ τὰ τείχη ἐχόμενα ἤδη πρὸς τῶν συνεισπεσόν-
 των τοῖς φεύγουσιν ὑπερβάντες, ἐς τὴν ἀγορὰν δρόμῳ
 ἐφέροντο. Καὶ ὀλίγον μὲν τινα χρόνον ἔμειναν οἱ τεταγ- 13
 μένοι τῶν Θηβαίων κατὰ τὸ Ἀμφεῖον· ὥς δὲ πάντα χρό-

7. ἐπὶ τὸ Ἡράκλειον ex. Opt. pro vulgato πρὸς τὸ Ἡράκλ.

9. τῆς μὲν αὐτῇ φεύγ. Vulgo αὐτῇ. Sed illud ex Vulcaniana et Gronoviana revocavi.

12. κατὰ τὸ Ἀμφεῖον. Morus ad Hist. Gr. Xenoph. V, 4, 8. legendum censet Ἀμφεῖον, quia nomen viri sit Ἀμφίον. Praeterea ista verba vel hic vel sect. 13. alieno loco sunt.

11. διὰ τὰς προφυλακὰς] intellige praesidia extra urbem posita.

12. Quae hic narrantur, sine accuratioꝝ urbis Thebarum et arcis Cadmeae cognitione vix satis possunt intelligi. Rarb.

Θεν αὐτοῖς οἱ Μακεδόνες καὶ Ἀλέξανδρος ἄλλο τε ἄλλῃ ἐπιφαινόμενος προσέκειντο, οἱ μὲν ἵππεῖς τῶν Θηβαίων διεκπεσόντες διὰ τῆς πόλεως ἕς τὸ πεδίον ἐξέπιπτον, οἱ 14 δὲ πεζοὶ ὡς ἐκάστοις προὔχῳ εἰσώζοντο· ἐνθα δὴ ὀργῇ ἔχ' οὕτως τι οἱ Μακεδόνες, ἀλλὰ Φωκεῖς τε καὶ Πλαταιεῖς καὶ οἱ ἄλλοι δὲ Βοιωτοὶ, ἔδδ' ἀμυνομένους ἔτι τῆς Θηβαίας, ἔδδ' ἐν κόσμῳ ἐκτεινον, τῆς μὲν ἄλλης ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπισπύπτοντες, ἕς δὲ καὶ ἐς ἀλκὴν τετραμ- μένης, τῆς δὲ καὶ πρὸς ἱεροῖς ἰκετεύοντας· ἔτε γυναικῶν ἔτε παιδῶν Φειδόμενοι.

1 IX. Καὶ πάθος τῷτο Ἑλληνικόν, μεγέθει τε τῆς ἀλγίστης πόλεως καὶ ὀξύτητι τῶ ἔργου, ἔχ' ἥκιστα δὲ τῷ παρα- λόγῳ ἕς τε τῆς παθόντας καὶ τῆς δρᾶσαντας, ἔ μεῖον τι τῆς ἄλλης Ἑλλήνας ἢ αὐτὰς τῆς μετὰσχόντας τῶ ἔργῳ 2 ἐξέπληξεν. Τὰ μὲν γὰρ περὶ Σικελίαν Ἀθηναίοις ξυν-

13. ἐς τὸ πεδίον. Opt. habet ἐς τὸ τρατόπειον, quod recipere du- bitavi.

14. Vulgata erat: τῆς μὲν ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπισπύπτοντες, τῆς δὲ ἐς ἀλκὴν τετρ. Quam ex Optimo, sic ut vides, emendavi.

Cap. IX.

1. ἢ καὶ αὐτὰς. delevi καὶ. Gronovius enim alteram vocularum in optimo deesse notavit.

14. ἔδδ' ἀμυνομένοι ἔτι sunt, qui non amplius publice, suo quisque in agminibus militari- bus loco se defendunt, sed diffugerant. ἐς ἀλκὴν τετραμ- μένοι sunt singuli Thebanorum, qui de venia desperantes diem quantum per se licebat inulti obire noluerunt, πρὸς ἱεροῖς ἰκετεύοντες denique sup- plices in locis sacris tam pu- blicis quam privatis. Verte: Tunc ira perciti, non tam Ma- cedones, quam Phocenses, Pla- taeenses aliique Boeotorum (me- moria veterum injuriarum sollicitati) Thebanos non jam publice resistentes, nullo modo adhibito, trucidant, alios (ἕς

δὲ est pro τῶς δὲ) in uim (ob desperationem) conversos, alios in locis sacris supplices, reli- quos (τῆς μὲν ἄλλης) in urptio- ne in aedes eorum facta (ἐν ταῖς οἰκίαις est ut saepe pro ἐς τὰς οἰκίας) nec mulieribus nec pueris parcentes.

C. IX.

Arg. Comparatio cladis Theba- nae cum atticis, laconicis, Plataeensibus aliisque Grae- corum cladibus. Thebarum interitus et in eo fera numi- nis vindicta. Prodigia. Pinda- ri posteritas servata.

2. περὶ Σικελίαν] cf. Thucyd. lib. VI. et VII. — μεγάλη βασιλί- i. e. regi Persarum. Rapp.

ἐσχθύντα, εἰ καὶ πλῆθει τῶν ἀπολομένων· ὃ μείονα τὴν
 ξυμφορὰν τῇ πόλει ἤνεγκεν, ἀλλὰ τῷ τε πόρρῳ ἀπὸ
 τῆς οἰκείας διαφθαρήναι αὐτοῖς τὸν στρατὸν καὶ τὸν πο-
 λὺν ξυμμαχικόν, μᾶλλον ἢ οἰκεῖον ὄντα, καὶ τῷ τὴν πό-
 λιν αὐτοῖς περιλειφθῆναι, ὥς καὶ ἐς ὕπερον ἐπιπολὺ τῷ
 πολέμῳ ἀντισχεῖν, Λακεδαιμονίοις τε καὶ τοῖς ξυμμα-
 χοῖς καὶ μεγάλῳ βασιλεῖ παλεμοῦντας, οὔτε αὐτοῖς 3
 τοῖς παθῶσιν ἴσην τὴν αἴσθησιν τῆς ξυμφορᾶς προσέ-
 θεκεν, ἢ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι τὴν ἐπὶ τῷ πάθει ἐκ-
 πληξιν ὁμοίαν παρέσχε. Καὶ τὸ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς 4
 αὐθις Ἀθηναίων πταῖσμα, ναυτικόν τε ἦν, καὶ ὃ πόλις
 ἔδεν ἄλλο ὅτι μὴ τῶν μακρῶν τεῖχον καθαιρέσει καὶ νεῶν
 τῶν πολλῶν παραδόσει καὶ στερήσει τῆς ἀρχῆς ἐς ταπει-
 νότητα ἀφικομένην, τό τε σχῆμα τὰ πάτριον ὁμῶς ἐφύ-
 λαξε, καὶ τὴν δύναμιν ὃ δια μακρῶ τὴν πάλαι ἀνέλα-
 βεν· ὥς τὰ τε μακρὰ τεῖχη ἐντειχίσαι, καὶ τῆς θα- 5
 λάσσης αὐθις ἐπικρατῆσαι, καὶ τὰς τότε φοβερὰς
 σφίσι Λακεδαιμονίαις καὶ παρ' ὀλίγον ἐλθόντας ἀφα-
 νίσαι τὴν πέλιν, αὐτὰς ἐν τῷ μέρει ἐκ τῶν ἐσχάτων κιν-
 δύνων διασώσασθαι. Λακεδαιμονίων τε αὖ τὸ κατὰ 6
 τὰ Λεῦκτρα καὶ Μαντίνειαν πταῖσμα, τῷ παραλόγῳ
 μᾶλλον τι τῆς ξυμφορᾶς, ἢ τῷ πλῆθει τῶν τε ἀπολο-
 μένων τὰς Λακεδαιμονίαις ἐξέπληξεν· ἢ τε ξὺν Ἐπα- 7
 μενώνδῃ Βοιωτῶν καὶ Ἀρκάδων γενομένη προσβολὴ
 πρὸς τὴν Σπάρτην, καὶ αὐτὴ τῷ ἀήθει τῆς ὥψους
 μᾶλλον ἢ τῇ ἀκριβείᾳ τῶν κινδύνων αὐτὰς τε τὰς Λα-

4. τὴν πάλαι ἀνέλαβεν ex conjectura Gronovii. Vulgo τὴν πα-
 λαιάν ἔλαβεν.

4. ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς] vide Xe-
 noph. Hist. Graec. lib. II. Lo-
 cus hic erat e regione Lam-
 pfaci. Rarb.

τῶν μακρῶν τευχῶν] Longi muri
 ad Piraeum tendentes quadra-
 ginta stadia occupabant. Thu-

cyd. lib. II. — νεῶν τῶν πολλῶν
 excerptis duodecim navibus.
 τῆς ἀρχῆς sc. in universam
 Graeciam. Rarb.

5. De his rebus videatur Xeno-
 phontis Hist. Graeca, sicut
 etiam de sequentibus.

καὶ αἰμονίαις καὶ τὰς ζυμμετασχόντας αὐτοῖς τῶν τότε
 8 πραγμάτων ἐφόβησεν. Ἡ δὲ δὴ Πλαταιῶν ἄλωσις
 τῆς πόλεως, τῇ σμικρότητι τῶν ἐγκαταληφθέντων, (ὅτι
 οἱ πολλοὶ αὐτῶν διαπεφεύγεσαν πάλαι εἰς τὰς Ἀθήνας,)
 9 ἔμεγα πάθημα ἐγένετο. Καὶ ἡ Μῆλος καὶ Σκιώης
 ἄλωσις, νησιωτικά τε πολίσματα ἦν, καὶ τοῖς θράσας-
 σιν αἰσχύνην μᾶλλον τι προσέβαλεν, ἢ εἰς τὸ ζῦμπαν
 10 Ἑλληνικὸν μέγαν τὸν παράλογον παρέσχε. Θηβαῖοις
 δὲ τὰ τῆς ἀποστάσεως ὀξεία καὶ ξὺν ἄδει λαγισμῷ γε-
 νόμενα, καὶ ἡ ἄλωσις δι' ὀλίγου τε καὶ ἔξιν πόνῳ τῶν
 ἐλόντων ξυνεχθεῖσα, καὶ ὁ φόβος πολὺς, οἷα δὲ ἐξ
 11 ὁμοφύλων τε καὶ παλαιῆς ἀπεχθείας ἐπιξιώντων, καὶ
 ὁ τῆς πόλεως παντελὴς ἀνδραποδισμὸς, δυνάμει τε καὶ
 δόξῃ εἰς τὰ πολέμια τῶν τότε προσέσχε ἐν ταῖς Ἑλλη-
 σιν, ἥκ' ἔξω τῷ εἰκότος εἰς μῆνιν τὴν ἀπὸ τῆς θραΐας ἀνη-
 12 νέχθη. ὥς τῆς τε ἐν τῷ Μηδικῷ πολέμῳ προδοσίας τῷ
 Ἑλλήνων διὰ μακρῶς ταύτην δίκην ἐκτίσαντας Θηβαίους,
 καὶ τῆς Πλαταιῶν ἐν τε ταῖς σπονδαῖς καταλήψεως,
 13 καὶ τῷ παντελὲς ἀνδραποδισμῷ τῆς πόλεως, καὶ τῆς
 τῶν παραδόντων σφῶς Λακεδαιμονίοις οὐχ' Ἑλληνικῆς

8. Ex optimo scripti ἐγκαταληφθέντων pro simplicj.

7. τὰς ζυμμετασχόντας] Hi erant pars Arcadum, Achaei, Elei, Athenienses. *Rarb.*

8. Vide Thucydidem libro III. De Melo et Scione eundem libro V.

9. Nominativus ἄλωσις absolute ponitur, pro: quod ad illam occupationem attinet. *Rarb.* Atheniensibus Pallenae (Chersonesi thracicae, in qua Scione sita erat) Isthmum occupantibus Scionaei, in Chersoneso habitantes, meri jam insulani erant, sc. quibus nullum ex continenti auxilium ferri poterat. Quum igitur Scione ve-

re esset πόλις et Melus vere esset insula cum oppido, ad utramque simul respiciens iuste dixit Arrianus νησιωτικά πολίσματα. *Gron.*

10. ὁμοφύλων i. e. a Plataeensibus aliisque Boeotis, qui eandem cum Thebanis regionem incolabant, Phocensibusque finitimis. *Rarb.*

11. Attice accusativi cum ὥς consequentiam designant. *Rarb.* cf. Herodot. lib. VIII. et IX. et Thucydides lib. II, initio et lib. III.

12. ἥκ' Ἑλληνικῆς] Graecis (contra Graecos) indignae.

γενομένης δια Θηβαίων σφαγῆς, καὶ τῇ χωρίᾳ τῆς ἐρη-
μώσεως, ἐν ᾧ τῶ οἱ Ἕλληνες παραταξάμενοι Μήδοις
ἀπώσαντο τῆς Ἑλλάδος τὸν κίνδυνον· καὶ ὅτι Ἀθηναῖσι 4
αὐτοὶ τῇ ψήφῳ ἀπώλλουσι, ὅτε ὑπὲρ ἀνδραποδισμῶ
τῆς πόλεως γνώμη προτέθη ἐν τοῖς Λακεδαιμονίων
ξυμμάχοις. Ἐπεὶ καὶ πρὸ τῆς ξυμφορᾶς πολλὰ ἀπὸ 5
τῆς θείας ἐπιστημῆς ἐλέγετο, ἃ δὴ ἐν μὲν τῷ παραυτίκῳ
ἠμολήθη· ὕστερον δὲ ἡ μνήμη αὐτὰ ἐς λογισμὸν τῷ 2
ἐκπαλα ἐπὶ τοῖς ξυνερχομένοις προσημανθῆναι ἀνῆνεγκε.
Τοῖς δὲ μετασχῶσι τῆς ἐργᾶς ξυμμάχοις (οἷς δὴ καὶ 16
ἐπέστρεψεν Ἀλέξανδρος τὰ κατὰ τὰς Θήβας διαθῆναι)
τὴν μὲν Καδμείαν Φερεῶν κατέχειν ἔδοξε, τὴν πόλιν δὲ
κατασκάψαι εἰς ἔδαφος, καὶ τὴν χώραν κατανεῖμαι
τοῖς ξυμμάχοις, ὅση μὴ ἰσθμὸς αὐτῆς· παῖδας δὲ καὶ 17
γυναῖκας καὶ ὅσοι ὑπελείποντο Θηβαίων, πλὴν πῶν
ἰσθμίων τε καὶ ἰσθμίων καὶ ὅσοι ξένοι Φιλίππῳ ἢ Ἀλεξάν-
δρῳ ἢ ὅσοι πρόξενοι Μακεδόνων ἐγένοντο, ἀνδραποδίσαι.
Καὶ τὴν Πινδάρῳ δὲ τῇ παιτῇ οἰκίαν καὶ τὰς ἀπογόνους 18
τῇ Πινδάρῳ λέγῃσιν ὅτι διεφύλαξεν Ἀλέξανδρος αἰδοῦ
τῇ Πινδάρῳ· ἐπὶ τέτοις Ὀρχόμενόν τε καὶ Πλαταιάς 19
ἀναστῆσαι τε καὶ τεχίσαι οἱ ξυμμάχοι ἐγνώσαν.

X. Ἐς δὲ τὰς ἄλλας Ἕλληνας ὡς ἐξηγγέλθη τῶν 1
Θηβαίων τὸ πάθος, Ἀρκάδες μὲν ἄσοι βοηθήσοντες
Θηβαίοις ἀπὸ τῆς οἰκείας ὠρμήθησαν, θάνατον κατεψη-
φίσαντο τῶν ἐπαράντων σφᾶς ἐς τὴν βοήθειαν. Ἠλεῖοι 2

24. τῇ ψήφῳ ἀπώλλουσι] delenda cenfebant. cf. Xenoph. Hist. Graec. lib. II. Repb.

15. Ἐπεὶ καὶ] *quandocumque etiam. Idem.*

ὕστερον δὲ etc.] *recoratio cautulit ad eam opinionem, ut existimarent, illa prodigia ostensa olim fuisse de iis, quae tunc accidissent. H. c. in memo-*

riam redeuntibus veterum prodigiorum, ea ad istos rerum eventus referebant, quos iis praenunciatos fuisse judicabant. Repb.

C. X.
Arg. Arcades, Elei, Aetoli et Athenienses supplices. Charidemus in exilium missus.

- δὲ τὰς Φυγάδας σφῶν κατιδέξαντο, ὅτι ἐπιτήδειοι
 3 Ἀλεξάνδρῳ ἦσαν· Αἰτωλοὶ δὲ πρεσβείας, σφῶν κατὰ
 ἔθνη, πέμψαντες ξυγγνώμης τυχεῖν ἐδέοντο, ὅτι καὶ
 αὐτοὶ τι πρὸς τὰ παρὰ τῶν Θηβαίων ἀπαγγελθέντα
 4 ἐνιωτέρισαν. Ἀθηναῖοι δὲ, μυστηρίων τῶν μεγάλων
 ἀγομένων, ὡς ἤκου τινὲς τῶν Θηβαίων ἐξ αὐτῶ τῶ ἔργου,
 τὰ μὲν μυστήρια ἐμπλαγέστες ἐξέλιπον, ἐκ δὲ τῶν ἀγρῶν
 5 ἐσκευαγῶν ἐς τὴν πόλιν. Ὁ δῆμος δὲ ἐς ἐκκλησίαν
 συνελθὼν, Δημάδης γράψαντος, δέκα πρεσβεις ἐκ πάν-
 των Ἀθηναίων ἀπολεξάμενος, πέμπει παρὰ Ἀλέξαν-
 δρον, οὕστινας ἐπεκδειοτάτως Ἀλεξάνδρῳ ἐγίνγνωσκον·
 6 ὅτι τε σῶος ἐξ Ἰλλυριῶν καὶ Τριβαλλῶν ἐπαυῆλθε,
 χαίρειν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ἐκ ἐν καιρῷ ἀπαγγε-
 λῶντας, καὶ ὅτι Θηβαίους τῶ νεωτερισμῷ ἐτιμωρήσατο.
 7 Ὁ δὲ τὰ μὲν ἄλλα Φιλανθρώπως πρὸς τὴν πρεσβείαν
 ἀπεκρίνατο, ἐπιστολὴν δὲ γράψας πρὸς τὸν δῆμον, ἐξήτει
 τὰς ἀμφὶ Δημοσθένην καὶ Λυκούργον· καὶ Ὑπερείδην
 δὲ ἐξήτει καὶ Πολύευκτον, καὶ Χάρητα, καὶ Χαρίδη-
 μον, καὶ Ἐφιάλτην, καὶ Διότιμον, καὶ Μοισακλίαν·
 8 τούτους γὰρ αἰτίας εἶναι τῆς τε ἐν Χαιρωνείᾳ συμφορᾶς
 τῇ πόλει γεινομένης, καὶ τῶν ὕστερον ἐπὶ τῇ Φιλίππῳ
 τελευτῇ πλημμεληθέντων ἐς σε αὐτὸν καὶ ἐς Φίλιππον·
 καὶ Θηβαίοις δὲ τῆς τε ἀποστάσεως ἀπέφαιεν αἰτίους ἢ
 9 μείον ἢ τὰς αὐτῶν Θηβαίων νεωτερίσαντας. Ἀθηναῖοι

Cap. X.

2. ἐπιτήδειοι Ἀλεξάνδρῳ ex Orp. vulgo Ἀλεξάνδρῳ.

5. ἀπολεξ. ex eodem pro ἐπιλεξ.

4. μυστηρίων τῶν μεγάλων] Non dubitandum est magna mysteria Eleusinia intelligenda esse, quae quotannis (Herod. VIII, 65.) die XV. Boedromionis celebrabantur.

5. γράφειν est ad populum ferre rogationem, et deinde quod populus sciverit scribere; si- ve universae huiusmodi rei,

quae populo deliberanda pro- ponitur, praecesse. Rapp.

7. Demosthens, Lycurgus, Hyperides, Polyestus, Ephialtes, Diotimus et Moerocles erant oratores, Chares et Charidemus copiarum duces.

8. τὰ ὕστερον — πλημμεληθέντα vide in Freinsheimii supplementis ad Curt. I, 14, 16. 199.

δὲ τὰς μὲν ἀνδρας ἐκ ἐξέδοσαν, πρεσβεύοντα δὲ αὐτοὺς
 παρὰ Ἀλέξανδρον, ἀφῆναι θεόμενοι τὴν ὀργὴν τοῖς
 ἐξαίτηθεῖσι· καὶ Ἀλέξανδρος ἀφῆκε, τυχὸν μὲν αἰδοῖσθαι
 τῆς πόλεως, τυχὸν δὲ σπερδῆναι ἐς τὴν Ἀσίαν ὅλην, ἐκ
 ἐθέλων οὐδὲν ὑποπτον ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὑπολείπεσθαι.
 Χαρίδημον μὲν τοι, μόνον τῶν ἐξαίτηθέντων τε καὶ ἐπι-
 δοθέντων, φεύγειν ἐκέλευσε· καὶ φεύγει Χαρίδημος ἐς
 τὴν Ἀσίαν παρὰ βασιλέα Δαρεῖον.

XI. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος ἐπανῆλθεν εἰς Μα-
 κεδονίαν· καὶ τῷ τε Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ τὴν θυσίαν τὴν
 ἀπ' Ἀρχελαῦ ἐτι καθεστῶσαν ἔθυσε, καὶ τὸν ἀγῶνα
 ἐν Αἰγαῖς διέθηκε τὰ Ὀλύμπια. Οἱ δὲ καὶ ταῖς Μῆσαις
 λέγουσιν ὅτι ἀγῶνα ἐποίησε. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀγγέλλεται
 τὸ Ὀρφῆως τῷ Οἰάγρῳ τῷ Θρακὸς ἄγαλμα, τὸ ἐν
 Πιερίδι, ἰδρῶσαι ξυνεχῶς. Καὶ ἄλλοι ἄλλα ἐπεθείαζον
 τῶν μάντεων. Ἀρίστανδρος δὲ, ἀνὴρ Τελμισσεὺς, μάντις,
 θάρρειν ἐκέλευσεν Ἀλέξανδρον· δηλοῦσθαι γὰρ ὅτι
 ποιηταῖς ἐπῶν τε καὶ μελῶν, καὶ ὅσοι ἀμφὶ ὥδην ἔχουσι,
 πολὺς πόνος ἔσται ποιεῖν τε καὶ ἄδειν Ἀλέξανδρον καὶ
 τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα. Ἀμα δὲ τῷ ἡγετορ ἀρχομένῳ ἐξ-
 λαύνει ἐφ' Ἑλλησπόντου, τὰ μὲν κατὰ Μακεδονίαν τε
 καὶ τὰς Ἑλλήνας Ἀντιπάτρῳ ἐπιτρέψας, αὐτὸς δὲ ἀγῶνα
 πεζὸς μὲν, σὺν ψιλοῖς τε καὶ τοξόταις, ἔκ πολλῷ πλείους
 τρισμυρίων, ἱππέας δὲ ὑπὲρ τὰς πεντακισχίλους. Ἦν

Cap. XI.

4. παῖς τῶν τρισμυρίων, articulum, quem primus Gronovius ha-
 bet, abundantem et turbantem delevi.

11. Charidemus ob libertatem
 linguae a Dario occisus est.

C. XI.

Arg. Reditus in Macedoniam et
 dies festi peracti. Vere novo
 iter cum exercitu ad Helles-
 pontum, quem trajiciunt.
 Alexander III.

1. Archelaus fuerat quondam
 Macedoniae rex.

3. Τελμισσεὺς] Telmissus urbs
 Lyciae. Telmissenses vero
 peritissimos prodigiorum in-
 terpretes esse, antiquitus cre-
 ditum erat.

4. αὐτὸς δὲ ἀγῶνα etc.] Quum tot
 diversa militum in Alexandri

- δὲ αὐτῷ ὁ δόλος παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτην ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τῷ Στρυμόνος ποταμῷ τὰς ἐμβολὰς.
- 6 Διαβάς δὲ τὸν Στρυμόνα, παρήμειβε τὸ Πάγγαιον ὄρος τὴν ὡς ἐπ' Ἀβδήρα καὶ Μαρώνειαν πόλεις Ἑλληνίδας ἐπὶ θαλάσῃ ὠκισμένας. Ἐνθεν δὲ ἐπὶ τὸν Ἑβρον ποταμὸν ἀφικόμενος, διαβαίνει καὶ τὸν Ἑβρον εὐπετῶς.
- 7 Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς ἐπὶ τὸν Μέλανα ποταμὸν ἔρχεται. Διαβάς δὲ καὶ τὸν Μέλανα, εἰς Σηπὸν ἀφικνεῖται ἐν μικροῖσι ταῖς πάσαις ἡμέραις ἀπὸ τῆς

6. παρήμειβε ex Opt. et aliis. Vulgo παρήμειψε.

Καὶ τὸν Ἑβρον εὐπετῶς. Tertiam vocem ex Optimo et aliis inferendam putavi; et mox ex iisdem scripsi bis Ἐλαιῦντα et Ἐλαιῦντος pro vulgato Ἐλεῦντα et Ἐλεῦντος. cf. Valckenar. ad Herod. IX, 116, et Wasse ad Thucyd. VIII, 103.

exercitu nomina occurrant, brevissimis hoc loco conspectum exercitus Alexandri dare in animo est. *Peditum* praecipui erant *Macedones ipsi*. Dividebantur 1) in *agema peditum*, constans ex tribus circiter millibus, 2) in *reliquot hypaspistas*, quorum fuerunt chiliarchiae tres, 3) et in *πεζηταιροις*, qui divisi erant in sex τάξεις, quarum quaevis mille homines tenebat. Accesserunt *peditum sociorum* (Graecorum) circiter septem millia, et *mercenariorum* quinque millia. Hi omnes erant gravis armaturae, *πεζηταερί* vero gravissimae. Ad *pedites levis armaturae* pertinent *sagittarii Macedones et Cretenses*, utrique circiter mille; *Agrianoi* jaculatores, circiter mille; *Τόρaces* jaculatores, aliique jaculatores et *funditores* fortasse ex *Illyriis et Triballis*; quorum omnium numerus supra quatuor millia excessisse videtur. — Primum omnium inter *equites* locum tenent *equi-*

tes amici ex Macedonia conscripti, quorum erant octo turmae, ex quarum duabus constabat una hipparchia. Prima harum turmarum vocabatur *turma regia*, vel *agema equitum*, et constabat forte ex trecentis equitibus; reliquae singulae turmae ex ducenis. His omnibus praecerat Philotas, post cuius mortem quatuor turmis Clitus, reliquis *Hephaestion* praeficiebatur. Proximi dignitate sunt equites *Thessali* circiter mille et quingenti. Sequuntur *equites Symmachii* sexcenti et diversa agmina *equitum mercenariorum*, quorum omnium numerum nemo tradidit. Hi erant gravis armaturae. Levis sunt *Toraces, Pacones et prodromi*. Equitum omnium, secundum Arrianum, fuerunt supra quinque millia. Asia vero victa modo supplementis ex Europa adductis, modo militibus ex nationibus victis coactis multum auctus est Alexandri exercitus.

οἴκοθεν ἐξορμήσεως. Ἐλθὼν δὲ ἐς Ἐλαιῶντα, θύει 8
 Πρωτεσιλάῳ ἐπὶ τῷ τάφῳ τῷ Πρωτεσιλάῳ, ὅτι καὶ
 Πρωτεσίλαος πρῶτος ἐδόκει ἐκβῆναι ἐς τὴν Ἀσίαν τῶν
 Ἑλλήνων τῶν ἅμα Ἀγαμέμνωνι ἐς Ἴλιον στρατευσάντων.
 Καὶ ὁ νῆς τῆς θυσίας ἦν, ἐπιτυχέστεραν οἱ γενέσθαι ἢ
 Πρωτεσιλάῳ τὴν ἀπόβασιν. Παρμενίων μὲν δὴ τῶν 9
 πεζῶν τὰς πολλὰς, καὶ τὴν ἵππον διαβιβάσαι ἐτάχθη
 ἐκ Σητῆς ἐς Ἀβυδὸν· καὶ διέβησαν τριήρεσι μὲν ἑκατὸν
 καὶ ἐξήκοντα, πλοίοις δὲ ἄλλοις πολλοῖς στρογγύλοις.
 Ἀλέξανδρον δὲ ἐξ Ἐλαιῶντος ἐς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα 10
 κατὰραι ὁ πλείων λόγος κατέχει, καὶ αὐτόν τε κυβερ-
 νῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβαίνειν· καὶ ἐπειδὴ κατὰ
 μέσον τὸν πόρον τῷ Ἑλλησπόντῃ ἐγένετο, σφάξαντα
 ταῦρον, τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηΐσι σπένδειν ἐκ χρυσῆς
 Φιάλης ἐς τὸν πόντον. Λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς 11
 νεῶς σὺν τοῖς ὅπλοις ἐκβῆναι αὐτὸν ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν,
 καὶ βῶμῶς ιδρύσασθαι, ὅθεν τε ἐσάλη ἐκ τῆς Εὐρώπης,
 καὶ ὅπῃ ἐξέβη τῆς Ἀσίας, Διὸς ἀποβατηρεῖς καὶ Ἀθη-
 νᾶς καὶ Ἡρακλῆες· ἀνελθόντα δὲ ἐς Ἴλιον, τῇ τε Ἀθη- 12
 νᾷ θῦσαι τῇ Ἰλιάδι, καὶ τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτῇ ἀνα-
 θεῖναι ἐς τὸν ναόν, καὶ καθελεῖν ἀντὶ ταύτης τῶν ἱερῶν
 τινὰ ὅπλων ἔτι ἐκ τῆς Τρωικῆς ἔργα σωζόμενα· καὶ ταῦτα
 λέγουσιν ὅτι οἱ ὑπασπισταὶ ἔφερον πρὸ αὐτῆς ἐς τὰς
 μάχας· θῦσαι δὲ αὐτὸν καὶ Πριάμῳ ἐπὶ τῷ βῶμῳ τῷ 13
 Διὸς τῷ Ἑρκείῳ λόγος κατέχει, μῆνιν Πριάμῳ παραιτῶ-
 μενον τῷ Νεοπτολέμου γένει, ὃ δὴ ἐς αὐτὸν καθῆκεν.

10. ναὺν διαβαίνειν ἐκ Optimo pro διαβάλλειν.

12. ἐς τὸν ναόν ex Opt. et altero. Vulgo ἐς τὸν ναόν. In Veneta
 et Basil. est τὸν ναόν, quod alludit.

12. τινὰ ὅπλων] scutum comme-
 moratur VI, 9, 6.

13. Ἑρκῆς dicitur aulam ambiens
 murus. Unde Iovem, Her-
 cium appellarunt, quod ipsi
 ibi sacrificia tanquam ejus loci

praesidi, et a quo omnes con-
 servarentur, qui intra idem
 Ἑρκῆς habitarent. — Neopto-
 lemus Achilles filius Priamum
 in ipsis Palatii focis occiderat.
 Rarb.

- 1 XII. [Ἀνιόντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴλιον Μενότιός τε ὁ κυβερνήτης χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐπὶ τῷ Χάρης ὁ Ἀθηναῖος ἐκ Σιγείας ἐλθὼν, καὶ τινες ἄλλοι, οἱ μὲν
- 2 Ἕλληνες, οἱ δὲ ἐπιχώριοι.] Οἱ δὲ, ὅτι καὶ τὸν Ἀχιλλέως ἄρα τάφον ἐστεφάνωσεν. Ἡφαίστιονα δὲ λέγουσιν, ὅτι τῷ Πατρόκλῳ τὸν τάφον ἐστεφάνωσε, καὶ εὐδαιμονίσεν ἄρα (ὡς ὁ λόγος) Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρῳ
- 3 κήρυκος ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην ἔτυχεν. Καὶ μὲν τοι καὶ ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἔχ' ἥμισυ τῶν ἔνεκα εὐδαιμονιστέος Ἀχιλλεύς, ὅτι αὐτῷ γε Ἀλεξάνδρῳ, ὃ κατὰ τὴν ἄλλην ἐπιτυχίαν, τὸ χωρίον τῷτο ἐκλιπὲς ξυνέβη, [ἔδδ' ἐξηνέχθη
- 4 ἐς ἀνθρώπους τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα ἐπαξίως. Οὗτ' ἂν

Cap. XII.

1. Ἀνιόντα — ἐπιχώριοι. In praecedentibus sermo est de diis et heroibus, quibus Alexander sacra fecerat Ilīi. De eadem re pergīt in sequentibus. Cur ergo alieno loco interjecta sunt ista de coronatione Alexandri? Deinde hoc loco mentio facta est hominis ignoti, Menoetii gubernatoris praeter consuetudinem Arriani sine ulla nota, vel cujus fuerit nationis, vel qualis gubernator, utrum forte urbis et regionis trojanae, an navium? Nec verosimile est, Charetē, quem modo sibi tradi ab Atheniensibus poposcerat, nunc ultro ad eum venturum, qui eum coronaret, quum in seqq. occurrat idem cum imperio aliquo a Persis contra Alexandrum accepto. Vide III, 2, 7. et Curt. IV, 5, 14. Deinde Alexandrum incredibile est, vix Asiam ingressum jam coronari ab indigenis, horum nondum victorem. Uncis locum includendum curavi tanquam interplicatum ab alio, donec meliora prostabunt.

3. 4. ἔδδ' ἐξηνέχθη — Ἀλεξάνδρου ἐπισημότητες. Si rejicis, quae verba uncis inclusi, omnia bene cohaerent et Arrianus ipse diffici-

C. XII.

Arg. Sacra heroibus Ilīi facta. Ratio, cur Arrianus se ad scribendam historiam Alexandri contulerit. Iter Alexandri Hermotum usque. Persarum duces, qui fuerunt, eorumque consilium pugnandi.

1. Ἀνιόντα] Vulgaris loquendi consuetudo, quae a mari ad interiora regionis recedunt, ea superiora vocat. *Raph.* Vide notas criticas.

2. Ἡφαίστιον erat intimus amicorum Alexandri. Patrocli monumentum coronat, αἰνυτόμενος, ut ait Aelianus, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὡς περ Ἀχιλλέως ὁ Πάτροκλος.

3. τὸ χωρίον τῷτο ἐκλιπὲς ξυνέβη] haec pars felicitatis deficiebat — i. e. dignum rerum gestarum praecōnem non inveniebat.

4. Hiero Syracusanorum rex fuit,

καταλογάδην, ἔτε τις ἐν μέτρῳ ἐποίησεν, ἀλλ' ἔδδ' ἐν
μέλει ἦσθ' Ἀλέξανδρος, ἐν ᾧ τῷ Ἰέρων τε καὶ Γέλων καὶ
Θήρων, καὶ πολλοὶ ἄλλοι. ἔδδ' ἐν τι Ἀλεξάνδρῳ ἐπεοικό-
τες.] ὥστε πολὺ μείον γινώσκεται τὰ Ἀλεξάνδρου, ἢ τὰ
Φαυλότατα τῶν πάλαι ἔργων. Ὅποτε καὶ ἡ τῶν μυρίων 5
σὺν Κύρῳ ἀνοδος ἐπὶ βασιλέα Ἀρταξέρξην καὶ τὰ
Κλεάρχου τε καὶ τῶν ἄμα αὐτῷ ἀλόγτων παθήματα,
καὶ ἡ κατάβασις αὐτῶν ἐκείνων, ἣν Ξενοφῶν αὐτῶν
κατήγαγε, πολὺ τι ἐπιφανέστερα ἐς ἀνθρώπους Ξενοφῶν-
τος ἔνεκα ἐστίν, ἢ Ἀλέξανδρος τε καὶ τὰ Ἀλεξάνδρου
ἔργα. Καίτοι Ἀλέξανδρος ἔτε ζὺν ἄλλῳ ἐσράτευσεν, 6
ἔτε Φεύγων μέγαν βασιλέα τῆς τῇ καθόδῳ τῇ ἐπὶ θά-
λατταν ἐμποδῶν γιγνομένης ἐκράτησεν· ἀλλ' ἔκ' ἐστίν

litora verba: τὰ χωρίον τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης explicat inde a verbis
ὥστε πολὺ μείον et in seqq. Primus scholiastes adjecit verba: ἔδδ'
ἐξ. ἐς ἀνθρ. τὰ Ἀλεξ. ἔργα ἐπαξίως, recte nostrum explicans, qui
in praefatione de Alexandro scripserat ἔδδ' ἐστίν ὑπὲρ ὅτι πλείονος
ἀνέγραψεν. Si ab Arriano profecta essent ista verba, legeretur
ἔδδ' γὰρ, ut verba sint parentheseos. Sed de his, si cui Arriani
esse videbuntur, non multum pugnabo. Sequentia vero praeter
omne dubium aliena sunt. Principium statim: ἔτε ὅν non ἰγι-
σεν alterius manum indicat, consequentiam incipientis, quae
absurda est. Unde enim habet, Alexandrum nec soluta ora-
tione nec carminibus celebratum esse, Arriano ipso in praefa-
tione contrarium dicente? Desuerunt insignes rerum gestarum
praecones. — Variantem lectionem non invenio.

6. Καίτοι Ἀλεξ. Sic editiones ante Gronovium, qui inferit γε,
nescio unde. Unde abjeci. Mox Veneta et Bas. habent ἐπὶ
θάλατταν adverbialiter: *meerwärts*. Vulgo articulus adjunctus
est; tunc Graeci mare mediterraneum intellexissent pro ponto
Euxino.

in quem exstant quatuor Pin-
dari odae. Gelon frater fuit
Hieronis, cujus laudes, quis
cecinerit ignoro. Theron A-
grigentinarum tyrannus eun-
dem Pindarum nactus est prae-
conem. *Raph.*

5. τῶν μυρίων sc. Graecorum; in
quos Cyro interfecto ipsorum
voluntate imperium obtine-
bat Clearchus; *Raph.* qui

fraude cum quibusdam aliis
captus et ab hostibus inter-
fectus est.

6. ἔτε ζὺν ἄλλῳ sicut ista decem
millia Graecorum sub impe-
rio Cyri.

ἔτε Φεύγων μέγαν βασιλέα] non
fugiebat regem Persarum Ar-
taxerxem, fratrem Cyri mi-
noris, uti decem millia Grae-
corum, qui cum Cyro contra

ὅστις ἄλλος εἰς ἀνὴρ τοσαῦτα ἢ τηλικαῦτα ἔργα κατὰ
πλῆθος ἢ μέγεθος ἐν Ἑλλήσιν ἢ βαρβάρους ἀπιδείξατο.

- 7 Ἐνθεν καὶ αὐτὸς ὀρμηθῆναι φημί εἰς τήνδε τὴν ξυγγρα-
φὴν, ἵνα ἀπαξιῶσας ἑμαυτὸν φανερὰ καταστήσω εἰς
8 ἀνθρώπους τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα. Ὅς τις δὲ ὦν ταῦτα
ὑπὲρ ἑμαυτοῦ γιγνώσκω, τὸ μὲν ὄνομα ἔδὲν δέομαι ἀνα-
γεῖναι (ἔδὲ γὰρ ἔδὲ ἀγνωστον εἰς ἀνθρώπους εἶναι) ἔδὲ
πατρίδα, ἣτις μοι εἶναι, ἔδὲ γένος τὸ ἐμὸν, ἔδὲ εἰ δὴ τισι
ἀρχὴν ἐν τῇ ἑμαυτοῦ ἤρξα. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀναγεῖναι,
ὅτι ἐμοὶ πατεῖς τε καὶ γένος καὶ ἀρχαὶ οἶδε οἱ λόγοι εἰσι
9 τε καὶ ἀπὸ νέου ἔτι ἐγένοντο. Καὶ ἐπὶ τῷδε ἵνα ἀπαξιῶ
ἑμαυτὸν τῶν πρώτων ἐν τῇ φωνῇ τῇ Ἑλλάδι, εἶπερ ἂν

8. ἔδὲ γένος τὸ ἐμὸν ex Venets, Vulc. et Basil. Nescio unde Gronovius habeat ἔδὲ τὸ γένος τὸ ἐμὸν? Cur non fecit paulo ante ἔδὲ τὴν πατρίδα et paulo post ἢ πατεῖς τε καὶ τὸ γένος καὶ αἱ ἀρχαί? Sic etiam paulo post ex iisdem rescripti τῶν πρώτων ἐν τῇ φωνῇ, quum Gronovius iterum temere adjecto articulo habeat τῶν πρώτων τῶν ἐν τῇ φωνῇ.

Artaxerxem steterant Cyro-
que victo et interfecto in pa-
triam se ex hostico recipere
conabantur. Quem reditum
fugae nomine appellat Arria-
nus, non quod ex acie fuge-
rint, in qua ipsi quidem ho-
stem bis vicerant, cum Cyrus
et reliquis ejus exercitus in-
felicius pugnassent, sed quod
sensim, quod sit in fuga non
effusa, recesserint, et insidias
regis prudenter vitantes et
vim, si inferretur, fortiter
propulsaturi. Nam quum,
Cyro caeso, in mediis hosti-
bus destituti essent, neque ta-
men arma tradere vellent,
quod se victos esse negarent,
factum est ipsorum cum vir-
tute cum consilio, ut eos rex
neque aperto Marte aggredi
auderet, neque fraude in po-
testatem redigere posset suam.
Graecorum autem domum

reditioni impedimento erant
plerique populi, per quorum
regiones iter ipsis in patriam
erat faciendum, quos tamen
omnes superarunt, vi armis
facta. Vide Xenophontis ana-
basin Cyri. *Raphe*.

8. Vide Vitam Arriani. ἔτι ἐμοὶ
πατεῖς τε etc. i. e. *quantum*
alii in patria genere et magi-
stratibus suis, tantum ego in
his literis gloriam meam pono.

9. τῶν πρώτων ἐν τῇ φωνῇ τῇ
Ἑλλάδι etc. *Propterea* (quia
a juventute literis deditus
fui, et tantam jam gloriam
nactus sum) *non indignum me*
judico, qui, siquidem Alexan-
der iis, qui primi in armis
fuere, accensendus est, primis
in literis, vel principibus Grae-
corum scriptoribus accensear,
i. e. ego tam vere sum in pri-
mis graecis scriptoribus, quam
Alexander in primis impera-

καὶ Ἀλέξανδρος τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις. Ἐξ Ἰλίου δὲ ἐκιο
 Ἀρίσθην ἦκεν, ὃ πάσα ἡ δύναμις αὐτῷ διαβεβηκυῖα
 τὸν Ἑλλησπόντον ἐσρατοπέδευκει. Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἐκ
 Περκαώτην, τῇ δὲ ἄλλῃ Λάμψακον παραμείψας, πρὸς
 τῷ Προσακτίῳ ποταμῷ ἐσρατοπέδευσεν, ὅς ῥέων ἐκ τῶν
 ὄρων τῶν Ἰδαίων, ἐκδίδοι εἰς θάλασσαν τὴν μεταξὺ τῆς
 Ἑλλησπόντου τε καὶ τῆς Εὐξείνου πόντου. Ἐνθεν δὲ εἰς
 Ἐρμῶτον ἀφίκετο, Κολωνὰς πόλιν παραμείψας. Σκοποῦντες
 δὲ αὐτῷ ἐπέμποντο πρὸ τῆς στρατεύματος καὶ τέτων
 ἡγεμῶν ἦν Ἀμύντας ὁ Ἀρράβαίς, ἔχων τῶν τε ἐταίρων
 τὴν ἰλὴν τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας, ἧς ἱλάρχης ἦν Σωκράτης

21. πρὸς τῷ Προσακτίῳ. Sic omnes MSti et veteres editiones;
 quarum auctoritatem sequi malui, quum in posterioribus editis
 conjecturam Προσακτίᾳ receptam viderem, quamvis de flumine
 Προσακτίῳ nihil inveniam. Quot enim sunt nomina oppido-
 rum et fluminum, quae vel vix semel occurrunt, vel plane
 periere? nec scio, cur Arriano in iis geographicis, quae solus
 habet, et quorum plura sunt, fidem negare velimus. Sic statim
 invenitur locus *Hermotum*, de quo in omnibus Geographis al-
 tum silentium.

toribus.— Si alii aliter locum
 explicare studebant, ortum id
 est ex cupidine gloriationis
 Arrianum crimine absolvendi,
 qui labor irritus. Cf. finis
 libri septimi et St. Croix
 pag. 25. Aliter explicat Ra-
 phelius: Cum in studiis ego
 mea ponam et a juventute
 posuerim omnia, propterea
 non indignum me censeo, qui
 de his rebus scribam, quae
 maximae sunt in lingua grae-
 ca, dignaeque, ut ab homine
 hujus linguae peritissimo ex-
 ponantur. Omnes enim bel-
 lica gloria superavit Alexan-
 der. Aliter Gronovius: quia
 ab juventute semper mihi cu-
 rae fuerunt literae, ideo non
 dedignor me inter primos,
 (scilicet qui hodie vivunt, et
 ea utuntur) in ejus linguae

usu, sicut Alexander in usu
 armorum.

10. Arisbe, urbs interior sita,
 non procul ab Abydo.

21. Locorum apud nostrum hic
 ordo est: Alexander juxta
 mare septentrionem versus
 contra hostes ad Granicum
 proficiscens, primo die ex
 Arisbe ad Percoten usque
 movit, altero a Percote,
 Lampfacum praetergressus et
 deflectens in mediterranea ad
 fluvium Prosaktium; deinde
 ab eo flumine Hermotum ve-
 nit, Colonas (Milesiorum co-
 loniam) et Priamum, urbes
 praetergressus; ab Hermoto
 demique ad Granicum per-
 venit.

22. ἐξ Ἀπολλωνίας] quae in
 Mygdonia sita.

ὁ Σάθωνος, καὶ τῶν προδρόμων καλεσμένων Ἰλας τέσ-
 13σσεως. Κατὰ δὲ τὴν πάρεδον Πρίαμον πόλιν ἐνδοθεῖσαν
 πρὸς τῶν ἐνοικούντων τὰς παραληψομένης ἀπέστειλε σὺν
 14Πανηγόρῳ τῷ Λυκαγόρῃ ἐνὶ τῶν ἐταίρων. Περσῶν δὲ
 στρατηγοὶ ἦσαν Ἀρσάμης καὶ Ῥεομίθρης καὶ Πετίνης,
 καὶ Νιφάτης, καὶ ξὺν τέτοις Σπιθριδάτης ὁ Λυδίας καὶ
 Ἰωνίας σατραπῆς, καὶ Ἀρσίτης ὁ τῆς πρὸς Ἑλλησπόν-
 15τῳ Φρυγίας ὑπαρχος. Οὗτοι δὲ πρὸς Ζελεῖα τῇ πόλει
 κατεστρατοπεδευκότες ἦσαν ξὺν τῇ ἵππῳ τε τῇ βαρβα-
 16ρικῇ καὶ τοῖς Ἑλλησι τοῖς μισθοφόροις. Βαλκυόμενος
 δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόντων, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος δια-
 βεβηκὼς ἠγγέλλετο, Μέμνων ὁ Ῥόδιος παρήνει μὴ διὰ
 κινδύνου ἰέναι πρὸς τὰς Μακεδόνας, τῷ τε πεζῷ πολὺ
 περιόντας σφῶν, καὶ αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ παρόντος, αὐτοῖς
 17δὲ ἀπόντος Δαρείου. Προϊόντας δὲ, τὸν τε χιλὸν ἀφα-
 χίζειν καταπατῆντας τῇ ἵππῳ, καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ καρπὸν
 ἐμπιπράναι, μηδὲ τῶν πόλεων αὐτῶν φειδομένους. Οὐ
 γὰρ μενεῖν ἐν τῇ χώρᾳ Ἀλέξανδρον ἀπορία τῶν ἐπιτη-
 18δείων. Ἀρσίτην δὲ λέγεται εἰπεῖν ἐν τῷ συλλόγῳ τῷ

14. Πετίνης. Sic hic et cap. XVI, 5. Optimus. Vulgo Πετίνης.

13. Urbis Priami ignota est, praeter quod, Ortelio teste in Thesauris suo, ejus meminit concilium Ephesium III.

14. τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας ὑπαρχος] Phrygia dividebatur in duas partes, altera, Phrygia ad Hellespontum occurrit et I, 17, 1. Minor haec vocari solet. Altera est Phrygia major vel Phrygia simpliciter. Unde Phryges utrique III, 22, 6. V, 25, 2. VII, 9, 11. Xenophontem in his sequitur Arrianus. Locos ex Diodoro aliisque habet Petr. Wesseling. ad Diod. XVII, 18. ὑπαρχος minor dignitate est quam Sa-

trapa. Interdum tamen Satrapae quoque ὑπαρχος vocantur. Zeleia est urbs Troadis ad Aesepum.

16. μὴ διὰ κινδύνου ἰέναι] praesidium non committere. De Memnone vide Indicem. Erat frater Mentoris felicis aequae ac prudentis Persarum ducis. Ejus sororem in matrimonium duxerat Artabazus, teste Diodoro XVI, 52.

17. Vocem προϊόντας rectius de regrediendo intelliges. Vocula enim πρὸς in compositione saepius apud nostrum nihil significare et supervacua esse solet. cf. I, 5, 1. II, 9, 3, 12, 9.

Περσῶν, ὅτι ἕκ ἑνὶ περιῖδοι μὴτ' οἰκίαν μίαν ἐμπρησθεῖσαν τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων ἀνθρώπων· καὶ τῆς Πέρσεως ἡ Ἀρσίτη προσθέσθαι, ὅτι καὶ ὑποπτόν τι αὐτοῖς ἦν ἐς τὸν Μέμνονα, τριβάς ἐμποιεῖν ἐκόντα τῷ πολέμῳ τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς ἕνεκα.

XIII. Ἐν τῷ δὲ Ἀλέξανδρος προὔχῳ ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν συντεταγμένῳ τῷ στρατῷ, διπλὴν μὲν τὴν Φάλαγγα τῶν ὀπλιτῶν τάξας· τῆς δὲ ἱππέας κατὰ τὰ κέρατα ἄγων, τὰ σκευοφόρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἐπισθαι, τῆς δὲ προκατασκηψομένης τὰ τῶν πόλεμίων ἦγεν αὐτῷ Ἡγέλοχος, ἱππέας μὲν ἔχων τῆς σαρισσοφόρας, τῶν δὲ ψιλῶν ἐς πεντακοσίους. Καὶ Ἀλέξανδρος τε ἔκ πολὺ ἀπείχετο ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Γρα-

18. ὅτι ἕκ ἑνὶ περιῖδοι μὴτ' οἰκίαν μίαν ἐμπρησθεῖσαν τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων. Sic ex conjectura Gronovii, quum in principio Optimus haberet ὅτι ἕκ ἑνὶ περιῖδοιμεν οἰκίαν μίαν ἐμπρ. et deinde in eodem ac MSS. plerisque esset ὑπὸ οἱ πεταγμ. Vulgo legitur: ὅτι ἕκ ἑνὶ περιῖδοι μίαν οἰκ. ἐμπρ. τῶν ὑποτεταγμένων.

Cap. XIII.

1. συντεταγμένῳ ex Veneta, Vulc. et Basileensi pro vulgato σύν τεταγμένῳ, quod primus habet Gronovius, operarum fortasse negligentia. Nam vetus lectio satis graeca est. Cf. Arriani Ind. XIX, 1. Exped. I, VIII, 9. II, XX, 4. 8.
2. ἀπείχετο ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ex Opt. Vulgo deest praepositio.

19. τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς ἕνεκα] *honoris a rege tributi causa.* Plus enim in uno Memnone spei habebat Darius, quam in caeteris ducibus omnibus. Curt. III, 2, 1. Unde et imperium ipsi inferioris Asiae, totiusque classis concesserat, infra I, 20, 5. et II, 1, 1. Eundem solum Alexander ob industriam et rei bellicae peritiam verebatur. Curt. III, 1, 21. *Rapb.*

C. XIII.

Arg. Persis trans Granicum in acie stantibus appropinquat

Alexander. Parmenionis de non statim transmittendo flumine consilium rejectum.

1. διπλὴν φάλαγγα] Duplici phalange iterum utitur Alexander in proelio ad Gaugamela, ne sui a Persis circumveniri possent. cf. III, 12, 1. cum III, 14, 8. In itinere enim utraque phalanx fronte in eundem locum tendebat; at si hostes a tergo conspicerentur, posterior, conversa, hostibus frontem, suis terga obvertebat.

νικῶ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν σπευδὴ ἐλαύνοντες, ἀπήγ-
 γελλον ἐπὶ τῷ Γρανικῷ πέραν τῆς Πέρσης ἐφεισάνα
 3 τεταγμένους ὡς εἰς μάχην. Ἐνθα δὲ Ἀλέξανδρος μὲν
 τὴν στρατιὰν πᾶσαν συνέταττεν ὡς μαχημένους. Παρμε-
 4 νίων δὲ προσελθὼν, λέγει Ἀλεξάνδρῳ τάδε. Ἐμοὶ
 δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῷ παρόντι καταστρα-
 τοπεδεῦσαι ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῇ ὄχθῃ, ὡς ἔχομεν. Τῆς
 γὰρ πολέμους ἐδοκῶ τολμήσειν, πολὺ τῶν πεζῶν λει-
 πομένους, πλησίον ἡμῶν αὐλισθῆναι, καὶ ταύτῃ παρέξειν
 ἔωθεν εὐπετῶς τῷ στρατῷ διαβαλεῖν τὸν πόρον. Ὑπο-
 φθάσομεν γὰρ αὐτοὶ περάσαντες, πρὶν ἐκείνους εἰς τάξιν
 5 καθίστασθαι. Νῦν δὲ ἐκ ἀκινδύνως μοι δοκῶμεν ἐπι-
 χειρήσειν τῷ ἔργῳ, ὅτι οὐχ' οἷόν τε ἐν μετώπῳ διὰ τῆ
 6 ποταμῷ ἄγειν τὸν στρατόν. Πολλὰ μὲν γὰρ αὐτῷ ὁράται
 βαθεία· αἱ δὲ ὄχθαι αὐταί, ὅρας ὅτι ὑπερύψηλοι καὶ
 7 κρημνώδεις εἰσὶν αἱ αὐτῶν· ἀτάκτως τὲ ἔν καὶ κατὰ
 κέρας, ἥπερ ἀσθενέστατον, ἐκβαίνουσιν ἐπικείμενοι, εἰς
 8 φάλαγγα συντεταγμένοι, τῶν πολέμιων οἱ ἱκπεῖς· καὶ
 τὸ πρῶτον σφάλμα, ἔς τε τὰ παρόντα χαλεπὸν, καὶ
 9 εἰς τὴν ὑπὲρ παντὸς τῆς πολέμου κρίσιν σφαλερόν. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ, Ταῦτα μὲν (ἔφη) ὦ Παρμενίων, γιγνώσκω,
 αἰσχύνομαι δὲ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην εὐπετῶς,
 τοῦτο δὲ σμικρὸν ῥεῦμα (οὕτω τῷ ὀνόματι τὸν Γρανικὸν
 ἐκφαυλίσας) εἰρξῇ ἡμᾶς τῷ μὴ ἐ διαβῆναι ὡς ἔχομεν.

9. τῷ μὴ ἐ διαβῆναι ex Ven. Bas. et MSS. plerisque pro vulgato τῷ μὴ δια-
 βῆναι. Saepè Graeci negationem duplicant. Exemplum vide IV, 8, 5.

3. ὡς μαχημένους, enallage nu-
 meri, quia στρατιὰ est nomen
 collectivum.

4. ὡς ἔχομεν] ut sumus. Differet
 ὅπως ἔχομεν, ut possumus. Gron.

5. ἐν μετώπῳ] recta fronte (et
 bene composita) Cap. seq. το-
 λοξὴ τάξις obliqua acies oppo-
 nitur. Rarb.

6. εἰσὶν αἱ αὐτῶν] quaedam ea-
 rum riparum.

7. ἀτάκτως ἐνορδίσαστε, quod
 vadum non ubique aperiret
 vorticosus amnis; κατὰ κέρας
 cum cornu, altero scilicet tan-
 tum, sive acie non longiore,
 quam unum cornu esse solet,
 ob eandem causam. Contra-
 ria sunt κατὰ κέρας ἄγειν et
 ἐπὶ φάλαγγος ἄγειν. Conf. su-
 pra ad I, 6, 22. Rarb.

8. τὸ πρῶτον σφάλμα, infortu-
 nitum in principio belli.

Καὶ τῷτο ἔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης, οὔτε πρὸς τῆς 10
ἐμῆς ἐς τὰς κινδύνους ὀξύτητος ποιῆσαι· ἀναθάρρησεν τε
δοκῶ τὰς Πέρσας ἀξιωμαχῆς Μακεδόσιν ὄντας, ὅτι εἶδεν
ἀξιοῦν τῶ σφῶν δέας ἐν τῷ παρραυτίκα ἐπαθον.

XIV. Ταῦτα εἰπὼν, Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώ 1
νυμον κέρας πέμπει ἡγησόμενον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὸ δεξιὸν 2
παρῆγεν. Προτάχθησαν δὲ αὐτῷ τῶ μὲν δεξιῷ, Φιλώ- 2
τας ὁ Παρμενίωνος, ἔχων τοὺς ἐταίρους ταύς ἱππέας, καὶ
τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας, τοὺς ἀκοντιστάς·
Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρραβαίς τῆς τε σαρισσοφόρης ἱππέας
ἔχων, Φιλῶτα ἐπετάχθη, καὶ τοὺς Παίονας καὶ τὴν 3
Ἴλην τὴν Σωκράτης. Ἐχόμενοι δὲ τῶτων ἐτάχθησαν οἱ 3
ὑπαρχοῦντες τῶν ἐταίρων, ὧν ἡγεῖτο Νικάνωρ ὁ Παρμε-
νίωνος· ἐπὶ δὲ τῶτοις, ἡ Περδίκκῃς τῶ Ὀρόντη Φάλαγξ·
ἐπὶ δὲ ἡ Κοῖνῃς τῶ Πολεμοκράτης· ἐπὶ δὲ, ἡ Κρατεροῦ
τῶ Ἀλεξάνδρης· ἐπὶ δὲ, ἡ Ἀμύντης τῶ Ἀνδρομένους· ἐπὶ

Cap. XIV.

3. τῶ Ὀρόντη ex conjectura Blancardi. Vulgo ἑ geminatur. Illud
firmant hoc loco plures Codices, et alia loca, ubi eodem modo
scribitur. De Optimo nihil dixit Gronovius.

10. ἔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης
etc.] neque pro Macedonum
gloria, neque pro mea ad peri-
cula alacritate facturus sum;
h. e. si tuum consilium se-
querer, neque convenienter
agerem Macedonum gloriae,
neque meam in periculis ad-
eundis consuetudinem serva-
rem. Ita πρὸς usurpatur a
Xenoph. ἀτοπα λέγεις, καὶ ὁ-
δαμῆς πρὸς εὐ, absurda dicis,
nec pro tua dignitate, aut pro
tuo officio. Thucyd. ἡ πρὸς
τῆς ὑμῶν δόξης τάδε, res
vestra gloria indigna. So-
phocl. ἡ πρὸς ἱατρῷ σοφῷ, non
convenit medico docto. Raph.

ὄντας per notum graecismum
intellige pro infinitivo εἶναι
et supple ὡς, quod etiam su-
pra deerat, 1, 6, 15. ἀξιωμα-
χῆς vero non interpretare de
numero militum, sed de vir-
tute bellica, qua Persae cum
Macedonibus non erant com-
parandi.

C. XIV.

Arg. Macedonum et Persarum
aciei collocatio. Alexander
ingreditur Granicum.

2. προτάχθησαν] primum locum
tenebant, si quis a dextra in-
cipit agmina numerare. ἐπε-
τάχθη alterum locum tenebat.

4 δὲ, ὧν Φίλιππος ὁ Ἀμύντης ἦρχε. Τῷ δὲ εὐωνύμῳ
 πρῶτοι μὲν οἱ Θετταλοὶ ἵππεῖς ἐτάχθησαν, ὧν ἡγεῖτο
 Κάλας ὁ Ἀρπάλης· ἐπὶ δὲ τούτοις, οἱ ξύμμαχοι ἵππεῖς,
 ὧν ἦρχε Φίλιππος ὁ Μενελάης· ἐπὶ δὲ τούτοις, οἱ Θρᾷκες
 5 ὧν ἦρχεν Ἀγάθων· Ἐχόμενοι δὲ τούτων πεζοὶ, ἧ τε
 Κρατερῷ Φάλαγγι καὶ ἡ Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλίππου, ἔς
 6 τε ἐπὶ τὸ μέσον τῆς ξυμπάσης τάξεως. Περσῶν δὲ

5. ἡ τε Κρατερῷ φάλαγγι καὶ ἡ Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλίππου. Ob Codicum silentium nihil quidem mutato, sed scribendum fuerat ἡ Κρατερῷ φάλαγγι (i. e. totum pezetaeron agmen, cui Craterus praeerat) καὶ ἀπὸ ταύτης ἡ τε τάξις Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλίππου. Ea enim taxis, cui speciatim praeerat Craterus, jam sect. 3. cum reliquis nominata est. Plura quam sex agmina pezetaeron non fuere, ut patet ex II, 8, 5. 6. III, 11, 15 — 17. quibus omnibus Craterum praefuisse absque dubio est, si confers III, 11, 17. et II, 8, 7. ubi τὸ εὐωνυμον τῶν πεζῶν sunt haec sex agmina, agnati et reliquis hypaspistis numero militum aequalia. Alius denique Craterus non occurrit. Si (cum Gronovio pag. 5, 2.) duos Crateros fuisse credis eam ob rem, quod altero loco (sect. 3.) additur nomen patris, altero (sect. 5.) nihil, erras. Si duo sunt ejusdem nominis, eos distinguit Arrianus ita, ut utrique nomen patris addat. Sic hoc ipso capite habes Amyntam Arrabaei et Amyntam Andromenis filium; sic Philipum Amyntae et Philipum Menelai filium. In Arriano quinque Amyntae patris nomine addito distinguuntur. Si vero interdum Amyntas quis sine patre nominatur, num credamus eum sextum esse? Videtur potius Arrianus, si nudo aliquo nomine utitur, quod duo habebant, celebriorem intellexisse. Nec differt is Craterus, qui, cum Alexander in India navibus veheretur, exercitum juxta Indi ripas ducebat, ab eo, qui in Indicis c. 18, 5. inter τριηράρχας numeratur. Honoris causa ab Alexandro, etiam navi praefectus est. Sic etiam ibidem Hephaestion trierarchis adnumeratur, quum tamen et hic in altera Indi ripa exercitum duceret, naves non conscenderet. Inde non sequitur, duos Hephaestiones in summo apud Alexandrum honore fuisse.

5. Totius aciei Macedonicae hic ordo est, a dextro cornu ad laevum numeranti: equites amici, sagittarii et Agrianes sub Philota; equites sarissophori, Paeones, et turma Sociatis sub Amynta, Arrabaei filio; hypaspistae amicorum, i. e. agema peditum et

reliqui hypaspistae sub Nicanore; pezetaeri, quorum phalanges vel τάξεις, ut reliquis locis vocari solent, ducuntur a Perdicca, Coeno, Cratero, Amynta Andromenis filio, Philippo Amyntae filio, et Meleagro, omnibus praest Craterus. Sequuntur equi-

ἵππεῖς μὲν ἦσαν ἐς δισμυρίας, ξένοι δὲ πεζοὶ μισθο-
 φόροι ὀλίγον ἀποδέοντες δισμυρίων· ἐτάχθησαν δὲ τὴν
 μὲν ἵππων παρατείναντες τῷ ποταμῷ κατὰ τὴν ὄχθη
 ἐπὶ Φάλαγγα μακρὰν, τὰς δὲ πεζὺς κατόπιν τῶν
 ἵππεων. Καὶ γὰρ ὑπερδέξια ἦν τὰ ὑπὲρ τὴν ὄχθη
 χωρία. Ἦι δὲ Ἀλέξανδρον αὐτὸν καθεύρων (δῆλος γ
 γὰρ ἦν τῶν τε ὀπλῶν τῇ λαμπρότητι καὶ τῶν ἀμφ'
 αὐτὸν τῇ σὺν εκπλήξει θρασείᾳ) κατὰ τὸ εὐώνυμον μὲν·
 σφῶν ἐπέχοντα, ταύτῃ πυκνὰς ἐπέταξαν τῇ ὄχθῃ τὰς
 ἴλας τῶν ἵππων. Χρόνον μὲν δὲ ἀμφοτέρω τὰ στρατεύ- 8
 ματα ἐπ' ἀκρὲς τῷ ποταμῷ ἐφεισῶτες, ὑπὸ τῷ τὸ μέλλον
 ὀκνεῖν ἡσυχίαν ἤγον· καὶ σιγὴ ἦν πολλὴ ἀφ' ἑκατέρων.
 Οἱ γὰρ Πέρσαι προσέμενον τὰς Μακεδόνας, ὅποτε
 ἐσθῆσονταί ἐς τὸν πόρον, ὡς ἐπικεισόμενοι ἐκβαίνουσιν·
 Ἀλέξανδρος δὲ ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῖς 9
 ἀμφ' αὐτὸν ἐγκλειυσάμενος ἐπεσθαί τε καὶ ἀνδρᾶς
 ἀγαθὰς γίνεσθαι, τὰς μὲν προδρομὰς ἵππεας καὶ μὴν
 καὶ τὰς Παίονας προεμβαλεῖν εἰς τὸν ποταμὸν ἔχοντα
 Ἀμύνταν τὸν Ἀρράβαίς καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ
 πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους ἴλην Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου
 ἄγοντα, ἣ δὲ καὶ ἐτύγχανε τὴν ἡγεμονίαν τῷ ἱππικῷ

tes, nempe Thraces sub Aga-
 thone, Symmachi sub Phi-
 lippo, Menelai filio, et The-
 sali sub Cala. — Vides vero
 Philippi taxin pedestrem bis
 nominari, primo dum agmina
 a cornu dextro ad eam usque
 et deinde dum a sinistro us-
 que ad eandem numerantur.
 τὸ μέσον vero τῆς συμμάχου
 τάξεως nihil significat nisi lo-
 cum, ubi cornu dextrum tan-
 git sinistrum. Nulla enim est
 acies media. Ceterum vide
 notas criticas.

6. ξένοι] intellige Graecos.

7. τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῇ σὺν εκπλήξει
 θρασείᾳ] ex eorum, quibus
 stirpis erat, cultu maxima

eius reverentiam insigne. τῶν
 ἵππων pro τῶν ἱππέων.

9. τὰς μὲν προδρομὰς] Construen-
 dum est: Ἀμύνταν τὸν Ἀρρά-
 βαίς ἔχοντα τὰς προδρομὰς ἱπ-
 πείας καὶ μὴν καὶ τὰς Παίονας
 καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν προεμ-
 βαλεῖν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ Πτο-
 λεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα πρὸ
 τούτων τὴν Σωκράτους ἴλην, ἣ
 δὲ etc. Sic illud ἄγοντα post-
 ponit II, 2. 3. Gron. Con-
 structio totius est: Ἀλέξανδρος
 δὲ ἀναπηδήσας — καὶ — ἐγκλειυ-
 σάμενος (ἐπεσθαί — γίνεσθαι —
 προεμβαλεῖν) αὐτὸς δὲ ἄγων —
 ἐμβαίνει ἔς τὸν πόρον.

τὴν ἡγεμονίαν τῷ ἱππικῷ παντός]
 Videtur in Macedonica mili-

10 παντός ἔχουσα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς δὲ ἄγων τὸ δεξιὸν κέρας ὑπὸ σαλπύγγων τε καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ ἀλαλάζοντας, ἐμβαίνει εἰς τὸν πόρον, λοξὴν αἰεὶ παρατείνων τὴν τάξιν, ἣ παρεῖλκε τὸ ρεύμα, ἵνα δὴ μὴ ἐκβαίνοντι αὐτῷ οἱ Πέρσαι κατὰ κέρας προσπίπτουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς, ὡς ἀνυστὸν, τῇ Φάλαγγι προσμίξῃ αὐτοῖς.

1 XV. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἣ πρῶτοι οἱ ἀμφὶ Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην προσέσχον τῇ ὀχθῇ, ταύτῃ καὶ αὐτοὶ ἀνωθεν ἔβαλλον· οἱ μὲν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ὀχθῆς ἐξ ὑπερδυσίης εἰς τὸν ποταμὸν ἰσακοντίζοντες· οἱ δὲ, κατὰ τὰ χθαρμαλώτερα αὐτῆς εἰς τε ἐπὶ τὸ ὕδωρ καταβαίνοντες. 2 Καὶ ἦν τῶν τε ἱππέων ὠθισμὸς, τῶν μὲν ἐκβαίνειν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, τῶν δ' εἰργεῖν τὴν ἐκβασιν· καὶ παλτῶν ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλὴ ἄφεςις, οἱ Μακεδόνες δὲ 3 ζὺν ταῖς δόρασιν ἐμάχοντο, ἀλλὰ τῷ τε πλήθει πολὺ ἐλαττέμενοι Μακεδόνες ἐκακοπάθον ἐν τῇ πρώτῃ

tia obtinuisse, ut primus locus inter et turmas et omnes militum partes per dies varieret, quasi omnes honore aequatae essent, idque ista varietate ostenderetur; id vocat ἡγεμονίαν Arrianus. Sic V, 13, 8. Idem de ducibus testatur I, 28, 5. Verto igitur: *atque ante istos Socratis alam ducentem Ptolemaeum Philippi filium, quae (ala) locum principem universi equitatus eo die sortita erat. Gron.*

10. τὸ κέρας ἀλαλάζοντας] enallage numeri, quia κέρας, hoc sensu, collectivum est. Clamor iste inconditus ἀλαλὰ laetabundus, in signum victoriae, quum in proelia procederentur, Marti sacer putabatur, eoque animus clamantium augeri, hostium terreri poterat.

λοξὴν αἰεὶ παρατείνων τὴν τάξιν] *obliquam subinde extendens aciem.* Obliqua phalanx est, quae alterum cornu, utrum magis libuerit, hostibus admovens ipso certare incipiat, alterum autem aliquando longius collocet ab hostibus, nec pugnam inire sinat. Ael. Tact. 30. Alexander igitur aciem suam, quam obliquam incedere cogebat flumen voraginibus impeditum, subinde magis magisque extendebat, ita ut, quantum per aquarum altitudinem licebat, plures identidem armatorum ordines in frontem traduceret. Παρὰ in παρατείνων significat *juxta. Raph.*

C. XV.

Arg. Principium conflictus, laborantibus Macedonibus. Virtus Alexandri in proelio et periculosus ardor.

προσβολῇ, καὶ αὐτοὶ ἐξ ἀβεβαίς τε καὶ ἄμα πᾶσι
ἐκ τῆς ποταμῆς ἀμυνόμενοι· οἱ δὲ Πέρσαι, ἐξ ὑπερδεξιᾶς
τῆς ὀχθῆς· ἄλλως τε καὶ τὸ κράτιστον τῆς Περσικῆς
ἵππου ταύτῃ ἐπιτέτακτο, οἱ τε Μέμνωνος παῖδες, καὶ
αὐτὸς ὁ Μέμνων μετὰ τέτων ἐκινδύνευσεν. Καὶ οἱ μὲν
πρῶτοι τῶν Μακεδόνων ξυρμίζαντες τοῖς Πέρσαις
κατεκέπησαν πρὸς αὐτῶν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι,
ὅσοι γε μὴ πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα ἀπέκλιναν
αὐτῶν. Ἀλέξανδρος γὰρ ἤδη πλησίον ἦν, ἅμα οἱ ἄγων
τὸ κέραιον τὸ δεξιόν. Καὶ ἐμβάλλει ἐς τὰς Πέρσας πρῶ-
τος, ἵνα τὸ πᾶν σῖφος τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἠγεμόνες
τῶν Περσῶν τεταγμένοι ἦσαν, καὶ περὶ αὐτὸν ξυνεισῆ-
κει μάχη καρετέρᾳ, καὶ ἐν τέτῳ ἄλλα ἐπ' ἄλλαις τῶν
τάξεων τοῖς Μακεδόσι διέβαινον ὁ χαλεπῶς ἤδη. Καὶ
ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχη, πεζομαχία δὲ μᾶλλον
τι ἐώπει. Ξυνεχόμενοι γὰρ ἵπποι τὲ ἵπποις, καὶ ἄνδρες
ἀνδράσιν, ἠγωνίζοντο, οἱ μὲν ἐξῴσαι εἰσάπαν ἀπὸ τῆς
ὀχθῆς, καὶ ἐς τὸ πεδίον βιάσασθαι τὰς Πέρσας, οἱ
Μακεδόνες· οἱ δὲ εἰρξά τε αὐτῶν τὴν ἐκβασιν οἱ Πέρσαι,
καὶ ἐς τὸν ποταμὸν αὐθις ἀπώσασθαι. Καὶ ἐκ τέτῳ
ἐπλεονέκτεν ἤδη· οἱ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῇ τε ἄλλῃ ῥώμῃ
καὶ ἐμπειρίᾳ, καὶ ὅτι ξυστοῖς κρανεῖνοις πρὸς παλτά
ἐμάχοντο. Ἐνθα δὴ καὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυντρίβεται τὸ
δόρυ ἐν τῇ μάχῃ· ὁ δὲ Ἄρετιν ἤτει δόρυ ἕτερον, ἀναβο-
λέα τῶν βασιλικῶν· τῷ δὲ καὶ αὐτῷ πονεμένῳ συντε-
τριμμένον τὸ δόρυ ἦν· ὁ δὲ τῷ ἡμίσει κεκλασμένῳ τῷ
δόρατος ἐκ ἀφανῶς ἐμάχετο, καὶ τέτο δειξάς Ἀλεξάν-
δρῳ, ἄλλον αἰτεῖν ἐκέλευε. Δημάρατος δὲ, ἀνὴρ Κο-
ρίνθιος τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐταίρων, δίδωσιν αὐτῷ τὸ αὐτῷ

7. ξυστοῖς κρανεῖνοις]. Erat ξυστὸν
species armorum non ad emi-
nus pugnandum et jaculan-
dum, sed cominus et e pro-
pinquo. [Plerumque vertitur
λακτα.] Quod tanto magis

nunc animadvertendum, ne
Macedonas ob materiam ar-
morum vicisse credamus. Nam
et παλτά ex eadem fiebat
plerumque. Gron.

8. τῶν βασιλικῶν sc. ἵππων.

10 δόρυ. Καὶ ὅς ἀναλαβὼν, καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην τὸν
 Δαρείην γαμβρὸν πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων προῖπτεύοντα,
 καὶ ἐπάγοντα ἅμα οἱ ὥσπερ ἔμβολον τῶν ἱππέων,
 ἐξιλαύνει καὶ αὐτὸς πρὸ τῶν ἄλλων· καὶ παίσας ἐς τὸ
 11 πρόσωπον τῷ δόρατι, καταβάλλει τὸν Μιθριδάτην. Ἐν
 δὲ τῷτῳ Ροισάκης μὲν ἐπελαύνει τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ
 παίει Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν τῇ κοπίδι, καὶ τῷ μὲν
 κράνῃς τὶ ἀπέθραυσε, τὴν πληγὴν δὲ ἔσχε τὸ κράνος.
 Καὶ καταβάλλει καὶ τῷτον Ἀλέξανδρος, παίσας τῷ
 12 ξυστῶ δια τῷ θώρακος ἐς τὸ στένον· Σπιθριδάτης δὲ
 ἀνετίετατο μὲν ἤδη ἐπ' Ἀλέξανδρον ὀπισθεν τὴν κοπίδα,
 ὑποφθάσας δὲ αὐτὸν Κλεῖτος ὁ Δρωπίδης παῖς κατὰ
 τῷ ὦμι, καὶ ἀποκόπτει τὸν ὦμον τῷ Σπιθριδάτῃ ξὺν τῇ
 κοπίδι· καὶ ἐν τῷτῳ ἐπεκβαίνοντες αἱ τῶν ἱππέων
 ὁσοὶς περὶ χώρει κατὰ τὸν ποταμὸν, προσεγίγνοντο τοῖς
 ἀμφ' Ἀλέξανδρον.

1 XVI. Καὶ οἱ Πέρσαι παύομενοί τε πανταχόθεν ἤδη
 ἐς τὰ πρόσωπα αὐτοί τε καὶ οἱ ἵπποι τοῖς ξυστοῖς, καὶ
 πρὸς τῶν ἱππέων ἐξωθούμενοι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν
 ψιλῶν ἀναμεμιγμένων τοῖς ἱππεῦσι βλαπτόμενοι, ἐγκλί-
 2 νουσι ταύτῃ πρῶτον, ἣ Ἀλέξανδρος προσκινδύνευεν. Ὡς
 δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερρήγνυτο δὴ καὶ τὰ
 3 ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἱππῃ· καὶ ἦν δὴ Φυγὴ καρτερά. Τῶν
 3 μὲν δὲ ἱππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον εἰς χιλίους. Οὐ
 γὰρ πολλὴ ἡ δίωξις ἐγένετο, ὅτι ἐξεστράπη Ἀλέξανδρος
 ἐπὶ τῆς ξένῃς τῆς μισθοφόρης· ὣν τὸ σῆφος, ἢ τὸ πρῶ-
 4 τον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλον τι τῷ παραλόγῳ, ἢ λο-
 γισμῷ βεβαίῳ ἔμενε. Καὶ τέτοις τὴν τε Φάλαγγα

11. τῷ μὲν κράνῃς τὶ ἀπέθραυσε]
 nempre τὸν λόφον μετὰ θάττης
 πτερῆ. Plut. V. Al. c. 16.
 ἔσχε τὸ κράνος] simplex ἔχειν
 pro composito κατέχειν, in-
 bibere, reprimere. Rapp.

C. XVI.

Arg. Persarum fuga et clades.
 Macedonum pauci caesi. Qui
 mortuis honores tributū, quae
 fauoris solatia; qui sepulcra.
 Graeci capti in Macedonia

ἐπαγαγὼν, καὶ τὰς ἱππεὺς πάντῃ προσπεσεῖν κελεύσας,
 ἐν μέσῳ δὲ ὀλίγα κατακόπτει αὐτὰς· ὥς δὲ Φύγῃ μὲν
 εὐδεις, ὅτι μὴ διέλαθῇ τις ἐν τοῖς νεκροῖς· ἐξωγρηθῆσαν
 δὲ ἀμφὶ τὰς διοχιλίας. Ἐπεσον δὲ καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν 5
 Περσῶν, Νιφάτης τε καὶ Πατίης, καὶ Σπιθριδάτης ὁ
 Λυδίας σατράπης, καὶ ὁ τῶν Καππαδοκῶν ὑπαρχος
 Μιθροβζάνης, καὶ Μιθριδάτης ὁ τῷ Δαρείῳ χαμάρης
 καὶ Ἀρβηπάλης ὁ Δαρείῳ παῖς, Ἀρταξέρξης παῖς, καὶ
 Φαρνάκης, ἀδελφὸς ἑστὸς τῆς Δαρείῳ γυναίκας, καὶ ὁ
 τῶν ξένων ἡγεμὼν Ὀμάρης. Ἀρσίτης δὲ ἐκ μέρους τῆς 6
 μάχης Φεύγει εἰς Φρυγίαν, ἐπεὶ δὲ ἀποθνήσκει αὐτὸς
 πρὸς αὐτῷ, ὥς ὁ λόγος, ὅτι αἴτιος ἰδοκεῖ Πέρσας γα-
 νέσθαι τῷ ἐν τῷ τότε, σπασμῶδες. Μακεδόνων δὲ τῶν 7
 μὲν ἑταῶν ἀμφὶ τὰς εἴκοσι καὶ πέντε ἐν τῇ πρώτῃ
 προσβολῇ ἀπέθανον, καὶ τῶν ἑταῶν ἑκατὶ ἐμῶντες ἐν Δίῳ
 ἐστάσιν, Ἀλέξανδρος κελεύσαντος Λύσιππου παύσαι
 ὅσπερ καὶ Ἀλέξανδρον μόνος προκηθεὶς ἐποίει. Τῶν 8
 δὲ ἄλλων ἱππέων, ὑπὲρ τὰς ἑξήκοντα, περὶ θάλασσαν τὰς
 εἰκοσιπέντε καὶ τῆς ὑπεραίᾳ ἔθαψεν Ἀλέξανδρος
 ξὺν τοῖς ὅπλοις τε καὶ ἄλλῳ κόσμῳ· γονεῦσι δὲ αὐτῶν
 καὶ πασι τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε, καὶ
 ὅσαι ἄλλαι ἢ τῷ σώματι λειτεργίαι, ἢ κατὰ τὰς κτήσεις 9
 ἐκάστων εἰσφοραί. Καὶ τῶν τετραμμένων δὲ πολλὰ πρὸς

Cap. XVI.

5. Περίης ex Opt. ut I, XII, 14.

abducti. EGC. panopliae per-
 fectae Minervae consecratae.

6. ὅτι αἴτιος ἰδοκεῖ] cf. supra
 c. 13, 13.

7. τῶν μὲν ἑταῶν] i. e. equi-
 tum ex turma Socratis.

ἐν Δίῳ] nomen id oppidi Ma-
 cedonici, in quo templum
 Jovis (Δίον) fuisse videtur.
 Vide Gronovium; qui ex
 Velleja addit, ex Macedonia
 Metellum eas statuas Romam
 transtulisse. Alexandri sta-

tuam superstitent posteris
 temporibus Neto suo obdu-
 cendam curavit.

8. τῶν δὲ ἄλλων [ἱππέων] prodromon et Paeonum.

γονεῦσι δὲ αὐτῶν etc.] velle:
 parentibus eorum ac liberis
 rerum, quas terra profert, im-
 munitatem concessit, omniaque,
 quae aut corpore praestantur,
 servitia, aut pro facultatibus
 cujusque penduntur, tributa
 remisit.

νοιαν ἔσθην, ἐπιελθὼν τε αὐτὸς ἐκάστης καὶ τὰ τραύματα ἰδὼν, καὶ ὅπως τις ἐτρώθη ἐρόμενος, καὶ ὁ, τι πρᾶττοτων, εἰπὴν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαι οἱ παρασχῶν. Ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τὰς ἡγεμόνας ἔθαψεν. Ἐθαψε δὲ καὶ τὰς μισθοφόρους Ἑλλήνας, οἱ ξὺν τοῖς πολεμίοις στρατεύοντες ἀπέθανον· ὅσας δὲ αὐτῶν αἰχμαλώτας ἔλαβε, τύττας δὲ δῆσας ἐν πύλαις, εἰς Μακεδονίαν ἀπέπεμψεν ἐργάζεσθαι, ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἑλλησιν, Ἑλλήνες ὄντες, ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐμάχοντο. Ἀποπέμπει δὲ καὶ εἰς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς, ἀναθήματα εἶναι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ πόλει· καὶ ἐπίγραμμα ἐπιγραφεῖναι ἐκέλευσε τούτοις·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΚΑΓ' Οἱ ἙΛΛΗΝΕΣ, ΠΛΗΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΑΠΟ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΤΩΝ ΤΗΝ ἈΣΙΑΝ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝ.

XVII. Καταστήσας δὲ Κάλαν σατραπτεῖν ἥς Ἀρσίτης ἦρχε, καὶ τὰς φόρας τὰς αὐτὰς ἀποφέρειν τάξας, οὕςπερ Δαρείω ἔφερον, ὅσοι μὲν τῶν βαρβάρων κατιόντες ἐκ τῶν ὄρων ἐντοχεύοντο σφᾶς, τύττας μὲν ἀπαλλάττεσθαι ἐπὶ τὰ αὐτῶν ἐκάστης ἐκέλευε. Ζελεῖτας δὲ ἀφῆκε τῆς αἰτίας, ὅτι πρὸς βίαν ἔγνω συστρα-

10. ἀπέπεμψεν ex Opt. pro simplici ἐπέμψεν.

Cap. XVII.

11. ἐκέλευε ex Veneta et Basil. Vulgo ἐκέλευε, quod typorum lapsu in Vulcaniana ortum est.

9. πρᾶττων sc. ἐτρώθη.

10. ἐργάζεσθαι intellige de laboribus fervorum, praecipue in fodinis, ut V, 4, 7. Παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἑλλησιν contra communem Graecorum decrevit.

11. ἐν τῇ πόλει] intellige ἐκρόπολιν.

C. XVII.

Arg. Phrygia ad Hellespontum

Casae tradita. Zeleia, Pafcylium et Sardes receptae. Lydia et Jonia Afandro traditae. Ephesus occupata, seditionesque hujus urbis.

1. σατραπτεῖν ἥς] ellipsis pro τῆς χώρας, ἥς etc. Rorb.

ἐκ τῶν ὄρων] intellige Idam Pedasumque.

τεῦσαι τοῖς βαρβάροις. Δασκύλιον δὲ παραληψόμε-
 νον Παρμενίωνα ἐκπέμπει· καὶ παραλαμβάνει Δασκύ-
 λιον Παρμενίων ἐκλιπόντων τῶν Φρυγῶν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ 3
 Σάρδεων προὔχῳ, καὶ αἰπέχοντος αὐτῷ ὅσον ἐβδομή-
 κοντα σταδίους Σάρδεων, ἦκον παρ' αὐτὸν Μιθρίνης τε ὁ
 Φρυγαρχος τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἐν Σάρδεσι, καὶ Σαρ-
 διανῶν οἱ δυνατώτατοι· ἐνδιδόντες οἱ μὲν τὴν πόλιν, ὁ δὲ
 Μιθρίνης τὴν ἄκρην καὶ τὰ χεῖματα. Ἀλέξανδρος 4
 δὲ αὐτὸς μὲν κατεστρατοπέδευσεν ἐπὶ τῷ Ἑρμῷ ποτα-
 μῷ. Ἀπέχει δὲ ὁ Ἑρμος ἀπὸ Σάρδεων σταδίους ὅσον
 εἴκοσιν· Ἀμύνταν δὲ τὸν Ἀνδρομένους τὴν ἄκρην παρα-
 ληψόμενον ἐκπέμπει εἰς Σάρδεας· καὶ Μιθρίνην μὲν ἐν
 τιμῇ ἅμα οἱ ἦγε, Σαρδιανὸς δὲ καὶ τὰς ἄλλας Λυδὰς
 τοῖς νόμοις τε τοῖς πάλαι Λυδῶν χρῆσθαι ἔδωκε, καὶ
 ἐλευθέρους εἶναι ἀφῆκεν. Ἀνῆλθε δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν 5
 ἄκρην, ἵνα τὸ Φρύγιον ᾦν τῶν Περσῶν· καὶ ἔδοξε αὐτῷ
 ὄχυρόν τὸ χωρίον· Ὑπερύψηλόν τε γὰρ ᾦν καὶ ἀπότομον
 πάντα καὶ τριπλῶ τείχει πεφραγμένον· αὐτὸς δὲ ἐπὶ
 τῇ ἄκρᾳ ναόν τε οἰκοδομήσας Διὸς Ὀλυμπίας ἐπένοει,
 καὶ βωμὸν ἰδρύσασθαι. Σκοπῶντι δὲ αὐτῷ τῆς ἄκρας 6
 ὅπερ ἐπιτηδειότατον χωρίον, ὥρα ἔτεος ἐξαίφνης χειμῶν

3. Μιθρίνης ex Opt. Vulgo Μιθρήνης.

4. σταδίους ὅσον εἴκοσιν. Vulgo deest ὅσον, quod ex Optimo inferendum putavi.

5. ἀνῆλθε δὲ καὶ ex Conjectura Gronovii, quum vulgo ultima vox desit.

2. Δασκύλιον δὲ] Videtur Alexander a Granico Zeleiam progressus, exinde ad laevam contra Dascylium Parmenionem misisse, ipse vero meridiam et Sardes versus processisse. Dascylii non parvum Persarum praesidium fuisse, apparet jam ex Herodoto VI, 33. Sardes, caput Lydiae.

4. ἐλευθέρους εἶναι ἀφῆκεν] Liberos esse sinit, uti III, 27, 10, et in dissert. Epiet. lib. I. c. 19.

p. 80. et Polyb. IV, c. 27. *Raph.* Ista vero libertas in eo tantum constituisse videtur, ut legibus suis uterentur. Mox enim Niciam constituisse narratur redituum ex Lydis praefectum et Afandrum Lydorum Satrapam.

6. ὥρα ἔτεος] tempore anni, i. e. aestivo, circa solstitium; quod ex Galeno cognoscitur, de alim. facult. lib. II. c. 2. *Raph.*

7 πύπτει, ὃ τὰ τῶν Λυδῶν βασιλεία. Ἀλεξάνδρῳ δὲ
 ἔδοξεν ἐκ Θυσῶ σημαίνεσθαι, ἵνα καὶ οἰκοδομηθῇ τῷ
 8 Διὶ τὸν νεῶν, καὶ ὕτως ἐκέλευσε. Κατέλιπε δὲ τῆς μὲν
 ἄκρας τῆς Σιερδίων ἐπιμελητὴν Παισανίαν τῶν ἐταίρων·
 τῶν δὲ Φόρων τῆς συντάξεως τε καὶ ἀποφορᾶς Νικίαν·
 Ἀσανδρῶν δὲ τὸν Φιλῶτα, Λυδίας καὶ τῆς ἄλλης τῆς
 Σπιδριδάτης ἀρχῆς, οὓς αὐτῷ ἱππέας τε καὶ φίλους ὄσαι
 9 ἱκανοὶ πρὸς τὰ παρόντα ἰδέσθην. Κάλαν δὲ καὶ Ἀλέ-
 ξανδρῶν τὸν Ἀερόπην, ἐπὶ τὴν χώραν τὴν Μήμενονος
 ἐκπέμπει, ἄγοντας τὰς τε Πελοποννησίους καὶ τῶν ἄλλων

7. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἔδοξεν ex Optimo et alio Florentino. Vulgata erat: καὶ ἐνταῦθα Ἀλεξάνδρῳ ἔδοξεν.

8. τὸν Φιλῶτα, malim τὸν Φιλῶτα, qua forma Arrianus uti solet, ut III, 11, 19. 29, 13.

8. τῶν δὲ Φόρων τῆς συντάξεως τε etc.] *tributorum descriptioni et collationi. Συντάττειν φόρος est imponere tributum, describere et designare, quantum et quid tribuendum sit, III, 17, 13. Gron.*

9. ἐπὶ τὴν χώραν τὴν Μήμενονος] Memnon quum statim post pugnam ad Granicum a Dario factus esset totius Asiae maritimae et classium praefectus, nonne jam Alexander in ejus regione erat? Intellegere tamen possumus eam regionem, ubi nunc Memnon est, partem meridionalem Asiae minoris. Cur vero Cäsar, qui modo Phrygiae ad Hellespontum praefectus est, nunc in Asiae minoris partes meridionales mittitur? cur in eas regiones, quas statim Alexandrum ipsum petiisse audimus? cur non accuratius nominatur regio? Memnonis enim χώρα et potest significare praedia ejus. Quod si in haec missus fuisset, omnino

hoc magnanimitati Alexandri non responderet, nec verum est, quum Polyæn. III, 3, 15. diserte dicat, Memnonis agris Alexandrum parci voluisse, quo magis homo industrius suspectus redderetur. Cur non accuratius indicatur, quid tot hominum millibus (XII. erant: Diod. XVII, 17.) perficiendum erat? Velle enim ostendere posse, istam expeditionem in Thraciam factam esse. Ex hoc quidem loco nihil colligi potest; obscurus manet, sive de hac, sive de illa expeditione intelligatur. Sed alia sunt, quibus ad eam opinionem perductus sum. In Diod. XVII, 62. reperies Memnona quendam τραπηγὸν τῆς Θράκης, ἔχοντα δύναμιν καὶ φρουράς ὄντα πλῆθην circiter ol. CXL, 1. vel 2. barbaros illic excitasse, atque ab Alexandro cum iis defecisse; contra quem Antipatrum exercitum ex Macedonia duxisse etc. Factum hoc quidem

ἑνὶ μέρει τῆς πολλῆς πλὴν Ἀργείων. Οὗτοι δὲ ἐν
Σάρδεσι κατελείφθησαν τὴν ἄκραν φυλάττειν. Ἐν τῷ
τάτῳ δὲ ὡς τὰ τῆς ἱππομαχίας ἐξηγγέλθη, οἱ τε τὴν
Ἐφεσον φερέντες μισθοφόροι ἄχοντο φεύγοντες, δύο
τρίηρεις τῶν Ἐφεσίων λαβόντες, καὶ ξὺν αὐτοῖς Ἀμύν-
τας ὁ Ἀντιόχῃς, ὃς ἔφυγεν ἐκ Μακεδονίας Ἀλέξανδρον
παθὼν μὲν ἑδὲν πρὸς Ἀλέξανδρον, δυσνοία δὲ τῇ πρὸς
Ἀλέξανδρον ἀπαξιώσας τι παθεῖν πρὸς αὐτὸν ἄχαρι.
Τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἐς Ἐφεσον ἀφικόμενος, τὰς τε Φυγά-
δας, ὅσοι δι' αὐτὸν ἐξέπεσον τῆς πόλεως, κατήγαγε,

10. ὡς τὰ τῆς ἱππομαχίας. Ex Opt. Vulgo inferitur ὑπὲρ:
Deinde eodem jubente omisi verba καὶ αὐτοῖς, quae vulgo le-
guntur proxime ante ἀπαξιώσας τι παθεῖν.

est aliquot annos post Sardes
captas. Cur vero non creda-
mus Memnonem istum jam
nunc defectionem molitum
esse, et Alexandrum, simulac
aliquibus suarum copiis carere
poterat, hos cum Alexandro,
Aëropi filio, et Cala, qui vi-
cinam Thraciae Satrapiam te-
nebat, adversus eum misisse?
praecipue quum Arrianus I,
25, 4, hunc Alexandrum a re-
ge missum esse tradat, στρα-
τηγὸν ἐπὶ Θράκης, de qua re ni-
hil amplius constat, nisi hic
eam expeditionem designari
ponis.

10. ἀπαξιώσας] veritus, ne quo
incommodo afficeretur. — Ita
etiam I, 29, 9. Rarb.

11. ἀφικόμενος] nempe Alexan-
der. Rarb. Δι' αὐτὸν sc. Ἀλέ-
ξανδρον, propter ipsum, qui
ejus partes fovere se osten-
dissent. Gron. Τετάρτῃ δὲ ἡμέ-
ρᾳ post digressum a Sardibus.
Τῇ Ἀρτέμιδι, cujus templum
celeberrimum, quod Ephesi
erat, eodem die, quo Alexan-
der nasceretur, incendio ab-
sumtum erat. Vide Heinsii.

Suppl. II, 6, 32. sqq. De ista
Ephesi seditione apud alium
nullum mentionem factam
vidi. Heropythus quidam
quovis modo urbi reddidisse
videtur libertatem eam, ut
cives democratia instituta
suis legibus viverent, nec Sa-
trapae essent subiecti, tribu-
tum tamen Persis penderent.
Hunc Heropythum Ephesi
honoris causa in foro sepoli-
vere. Quum vero Alexander
in Asiam transire moliretur,
urbsque Alexandro sese ad-
iunctura videretur, recepe-
runt quidam, inter quos Syr-
phax cum filio Pelagonte et
fratrum filiis, clam reliquis
civibus Memnonem, qui prae-
sidio persico imposito, Syr-
phaci et cognatis imperium
urbis tradebat, qui, quo fir-
mior esset oligarchia, Persis
juvantibus crudeliter in cives
a se alienos consulentes, eos,
qui Alexandro favebant, ex
urbē pellere, Heropythi mo-
numentum destruere, tem-
plum Dianae diripere, Phi-
lippique in eo statuam deji-

καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν καταλύσας, δημοκρατίαν κατέστησε
 τὰς δὲ Φόρας, ὅσας τοῖς βαρβάροις ἀπέφερον, τῇ Ἀρτέ-
 12 μίδι ξυντελεῖν ἐκέλευσεν. Ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἐφεσίων,
 ὡς ἀφῆρέθη αὐτοῖς ὁ ἀπὸ τῶν ὀλίγων φόβος, τὰς τε
 Μένονα ἐπαγομένους, καὶ τὰς τὸ ἱερόν συλήσαντας τῆς
 Ἀρτέμιδος, καὶ τὰς τὴν εἰκόνα τῆς Φιλίππου τὴν ἐν τῷ
 ἱερῷ καταβαλόντας, καὶ τὸν τάφον ἐκ τῆς ἀγορᾶς
 ἀνορύξαντας τὸν Ἡροπύθου, τῆς ἐλευθερώσαντος τὴν
 13 πόλιν, ὤρμησαν ἀποκτεῖναι. Καὶ Σύρφακα μὲν καὶ
 τὸν παῖδα αὐτῆς Πελάγοντα καὶ τὰς τῶν ἀδελφῶν τῆς
 Σύρφακος παῖδας ἐκ τῆς ἱερᾶς ἐξαγαγόντες κατέλευσαν.
 14 τὰς δὲ ἄλλας διακώλυσεν Ἀλέξανδρος προσωπέρῳ ἐπιζη-
 τεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι. γινῶς ὅτι ὁμῶς τοῖς αἰτίοις καὶ ἔ-
 ξὺν δίκη τινάς, τὰς μὲν κατ' ἐχθραν, τὰς δὲ κατὰ
 ἀρπαγὴν χρημάτων ἀποκτενεῖ, συγχωρηθὲν αὐτῷ, ὁ
 15 δῆμος. Καὶ εἰ δὴ τῷ ἄλλῳ, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ
 πρᾶχθεῖσιν, Ἀλέξανδρος ἐν τῷ τότε εὐδοκίμει.

1 XVIII. Ἐν τῷ δὲ ἐκ Μαγνησίας τε καὶ Τρᾶλλων
 παρ' αὐτὸν ἦκον ἐνδιδόντες τὰς πόλεις· καὶ ὅς πέμπει
 Παρμενίωνα, ὃς αὐτῷ δισχιλίους καὶ πεντακοσίους πεζῶς
 τῶν ξένων, καὶ Μακεδόνας παραπλησίους, ἵππους δὲ
 2 τῶν ἐταίρων ἐς διακοσίους. Ἀντίμαχον δὲ τὸν Ἀγα-

Cap. XVIII.

2. Ἀντίμαχον ex Opt. pro vulgato Ἀλεξίμαχον.

ceré. Quum vero clades ad
 Granicum nunciata esset,
 qui melius consulerent, cum
 praefidio persico se subduxere,
 in reliquos a plebe post Ale-
 xandri adventum saevitum
 est.

12. ἐπαγομένους] hostem in ur-
 bem inducentes, sive ultro ad-
 vocatum admittentes, Raph.

15. συγχωρηθὲν] vide notam ad
 29, 4.

C. XVIII.

Arg. Magnesia et Tralles dedi-
 tae; urbes aeolicae et joni-
 cae liberatae. Alexander Mi-
 letum tendit. Hegesistrati
 praefecti fallacia. Eade insu-
 la occupatur classe Macedo-
 num. An pugna navalis sub-
 eunda?

1. Magnesiae et Tralles, urbes
 ad Maeandrum, ad quas re-
 cipiendas Parmenion mitti

Θοκλέες, ἐπὶ τὰς Αἰολίδας τε πόλεις ξὺν δυνάμει ἐκ-
 ἐλάττον ἐξέπεμψε, καὶ ὅσαι Ἰωνικαὶ ὑπὸ τοῖς βαρ-
 βάροις ἔτι ἦσαν. Καὶ τὰς μὲν ὀλιγαρχίας πανταχῶς
 καταλύειν ἐκέλευσε, δημοκρατίας δὲ τε ἐγκαθιστάναι,
 καὶ τὰς νόμους τὰς σφῶν ἐκάστοισιν ἀποδῆναι· καὶ τὰς
 φόρους ἀνεῖναι, ὅσους τοῖς βαρβάροις ἀπέφερον. Αὐτὸς
 δὲ υπομείνας ἐν Ἐφέσῳ, θυσίαν τε ἔθυσσε τῇ Ἀρτέμιδι,
 καὶ πόμπην ἔπεμψε ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ ὠπλισμένη τε
 καὶ ὡς ἐς μάχην ξυντεταγμένη. Τῇ δ' ὑπεραία ἀνα-
 λαβὼν τῶν τε πεζῶν τὰς λοιπὰς καὶ τὰς τοξότας καὶ
 τὰς Ἀγριᾶνας καὶ τὰς Θραῖκας ἱππέας καὶ τῶν ἐταίρων
 τὴν τε βασιλικὴν ἵλην καὶ πρὸς ταύτην τρεῖς ἄλλας, ἐπὶ
 Μιλήτῃ ἐτέλλετο· καὶ τὴν μὲν ἔξω καλεσμένην πόλιν ἐξ
 ἐφόδου ἔλαβεν ἐκλιπείσης τῆς Φυλακῆς· ἐνταῦθα δὲ
 καταστρατοπεδεύσας, ἐγὼ ἀποτειχίζει τὴν εἰσὼ πόλιν.
 Ἠγησίφρατος γὰρ ὅτῳ ἡ Φεργὰ ἡ Μιλησίων ἐκ βασι-
 λέως ἐπετέτραπτο, πρόσθεν γράμματα παρ' Ἀλέξαν-
 δρον ἔπεμπε, ἐνδίδας τὴν Μίλητον· τότε δὲ ἀναθάρρη-
 σας ἐπὶ τῷ Περσῶν στρατῷ ἔμακρ' ὄντι, διασώζει
 τοῖς Πέρσαις ἐπενόει τὴν πόλιν. Νικάνωρ δὲ τὸ Ἑλλη-
 νικὸν ναυτικὸν ἄγων, ὑποφθάνει τοὺς Πέρσας, τρισὶν
 ἡμέραις πρότερος καταπλεύσας, ἢ τοὺς Πέρσας Μιλήτω
 προσχεῖν· καὶ ὁρμίζεται ναυσὶν ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐν
 τῇ νήσῳ τῇ Λαδῇ· κεῖται δὲ αὕτη ἐπὶ τῇ Μιλήτῳ. Αἰ 8

3. Ex eodem restitui δὲ τε ἐγκαθιστάναι et ἐκάστοισιν pro vulgato δὲ
 γε et ἐκάστοις. In Veneta et Bas. est δὲ τι ἐγκαθ.
 5. τὴν μὲν ἔξω καλεσμένην πόλιν ex conjectura Freinshemij in Sup-
 plem. Curtianis II, 7, 12. et Blancardi. In Opt. erat ἔξωδον;
 in aliis ἔξω τῶν, in reliquis ἔξωδον, in primis editionibus et Lem-
 goviana Ἐξωδα. Quod eū in Lemgoviana repētum sit, cum
 jam Gronovius Blancardi conjecturam receperit, miratus sum.

videtur. δὲ pro αὐτὸς Ἀλέξαν-
 δρος.

5. τὴν μὲν ἔξω καλ.] Illa Milesia
 ἔξωπολις videtur esse, quam
 scribit Strabo ex Ephoro

κτίσμα Κρητικῶν, ὑπὲρ θαλάσ-
 σης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ
 παλαιὰ πόλις Μιλητός ἐστὶ. Gron.

6. στρατῷ] intellige classem.

δὲ τῶν Περσῶν νῆες ὑπερήσασαι, ἐπειδὴ ἔμαθον οἱ
 ναυαρχοὶ τῶν ἀμφὶ Νικάνορα τὴν ἐν τῇ Λαδῇ προκατα-
 9 γωγὴν, πρὸς τῇ Μυκάλῃ τῷ ὄρει ὠρμίσθησαν. Τὴν
 γὰρ Λαδὴν τὴν νῆσον προκατειλήθει Ἀλέξανδρος, ὃ
 τῶν νεῶν μόνον τῇ ἐγκαθορμίσσει, ἀλλὰ καὶ τὰς Θρᾶκας
 καὶ τῶν ἄλλων ξένων εἰς τετρακισχιλίας διαβιβάσας εἰς
 10 αὐτήν. Ἦσαν δὲ τῶν βαρβάρων αἱ νῆες, ἀμφὶ τὰς
 τετρακοσίας. Παρμενίων μὲν δὴ καὶ ὥς παρήναι Ἀλε-
 ξάνδρῳ ναυμαχεῖν, τὰ τε ἄλλα κρατήσῃν τῷ ναυτικῷ
 τὰς Ἑλλήνας ἐλπίζων, καί τι καὶ θεῖον ἀνέπειθεν αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ὥφθη καθήμενος ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ κατὰ
 11 πρύμναν τῶν Ἀλεξάνδρου νεῶν. Καὶ γὰρ δὴ νικήσαντας
 μὲν, μεγάλα ὠφελήθησεν εἰς τὰ ὅλα· νικηθεῖσι δὲ,
 ὃ παρα μέγα ἔσσεσθαι τὸ πταῖσμα· καὶ ὥς γὰρ θα-
 λαττοκρατεῖν τὰς Πέρσας. καὶ αὐτὸς δὲ ἔφη ἐπιβῆναι
 12 ἐθέλειν τῶν νεῶν, καὶ τῷ κινδύνῳ μετέχειν. Ἀλέξανδρος
 δὲ τῇ τε γνώμῃ ἀμαρτάνειν ἔφη Παρμενίωνα, καὶ τῷ
 13 σῆμει τῇ ὃ κατὰ τὸ εἶκος ἐξηγήσει. Ὀλίγαις τε γὰρ
 ναυσὶ πρὸς πολλῷ πλείους ζυὺν ἔδεν λογισμῷ ναυμα-
 χήσῃν, καὶ ὃ μεμελετηκότι τῷ σφῶν ναυτικῷ πρὸς
 ἡσκημένον τὸ τῶν Κυπρίων τε καὶ Φοινίκων· τὴν τε ἐμ-
 πειρίαν τῶν Μακεδόνων καὶ τὴν τόλμαν ἐν ἀβεβαίῳ
 14 χωρίῳ ὃ ἐθέλειν παραδῆναι τοῖς βαρβάροις· καὶ ἥττη-
 θεῖσι τῇ ναυμαχίᾳ ὃ μικρὰν τὴν βλάβην ἔσσεσθαι εἰς τῷ

10. ἐλπίζων ex Opt. Vulgo ἐπελπίζων.

11. καὶ γὰρ δὴ ex eodem pro καὶ δὴ.

8. Mons Mycale, septentrionem versus a Mileto e regione insulae Sami situs.

10. κατὰ πρύμναν] naves puppim littori habebant proxime applicitam, proram versus mare spectantem. Gron. Καὶ ὥς παρήναι etiam sic, nihilominus. Licet centum et sexaginta tantum naves haberent Grae-

ci, barbarorum autem classis esset quadringentarum navium, nihilominus tamen ad navale proelium adhortabatur Alexandrum Parmenio. Rarb.

13. τὴν τε ἐμπειρίαν] peritiam-que Macedonum et audaciam in instabili loco, i. e. in mari, nolle prodere, exponere, ob-ijcere barbaris. Rarb.

πολέμῳ τὴν πρώτην δόξαν· τὰ τε ἄλλα, καὶ τὰς Ἑλ-
ληνας νεωτεριεῖν πρὸς τῷ ναυτικῷ πταίσματος τὴν ἐπαγ-
γελίαν ἐπαρθέοντας. Ταῦτα μὲν τῷ λογισμῷ ξυντιθείς 5
ἔκ ἐν καιρῷ ἀπέφασκε ναυμαχεῖν· τὸ θεῖον δὲ αὐτὸς
ἄλλη ἐξηγεῖσθαι. Εἶναι μὲν γὰρ πρὸς αὐτῷ τὸν αἰτὸν·
ἀλλ' ὅτι ἐπὶ γῆς καθήμενος ἐφαίνετο, δοκεῖν οἱ μᾶλλον
τι σημαίνειν, ὅτι ἐκ γῆς κρατήσει, τῷ Περσῶν ναυτικῷ.

XIX. Καὶ ἐν τῷ Γλαυκίππῳ, ἀνὴρ τῶν δοκίμων 1
ἐν Μιλήτῳ, ἐκπεμφθεὶς παρὰ Ἀλέξανδρον παρὰ τῷ
δήμῳ τε καὶ τῶν ξένων τῶν μισθοφόρων, οἷς μᾶλλον τε
ἐπετέτραπτο ἡ πόλις, τὰ τε τείχη ἔφη ἐθέλειν τὰς
Μιλησίους καὶ τὰς λιμένας παρέχειν κοινὰς Ἀλεξάνδρῳ
καὶ Πέρσαις· καὶ τὴν πολιορκίαν ἐπὶ τῷ λύειν ἡξίει.
Ἀλέξανδρος δὲ Γλαυκίππῳ μὲν προστάσσει ἀπαλλάτ- 2
τεσθαι κατὰ τάχος εἰς τὴν πόλιν, καὶ Μιλησίοις ἐπαγ-
γέλλειν παρασκευάζεσθαι, ὡς μαχόμενοι ἔσωθαι.
Αὐτὸς δ' ἐπιστήσας τῷ τείχει μηχανάς, καὶ τὰ μὲν 3
καταβαλὼν δι' ὀλίγῃ τῶν τειχῶν, τὰ δὲ κατασεύσας
ἐπιπολὺ, προσῆγε τὴν στρατιάν, ὡς ἐπιβησομένους, ἢ
κατερήριπτο ἢ ἐσεσάλευτο τὸ τεῖχος, ἐφομαρτύντων καὶ
μόνον ἃ θεωμένων τῶν Περσῶν ἀπὸ τῆς Μυκάλης πολιορ-
κούμενος τὰς Φίλῃς σφῶν καὶ ξυμμάχους. Ἐν τῷ δὲ 4
καὶ οἱ ἀμφὶ Νικάνορα ἀπὸ τῆς Λάδης τὴν ὁρμὴν τῶν ξυν

15. ἐκ γῆς ex auctoritate scriptorum omnium. Vulgo additur
articulus ἐκ τῆς γῆς.

Cap. XIX.

2. ἐπαγγέλλειν et μαχόμενους utrumque ex MStis omnibus pro
ἐπαγγ. et μαχόμενους. Prius Gronov. ad XVIII, 14. correxit,
hoc loco neglexit. Μαχόμενους jam est in Veneta et Basil.

15. ἐκ ἐν καιρῷ sc. εἶναι. ἐκ γῆς.
i. e. eo, ut litora et portus
hostium easque gentes in po-
testatem suam redigeret, quae
naves et classarios Persis prae-
berent.

C. XIX.

Arg. Miletus terra marique
oppugnata et capta. Irrita
classis Persarum conamina.

Ἀλεξάνδρῳ κατιδόντες, ἐς τὸν λιμένα ἐπέπλεον τῶν
Μιλησίων, παρὰ γῆν τὴν εἰρυσίαν ποιεύμενοι, καὶ κατὰ
τὸ σῶμα τῷ λιμένος, ἥπερ τὸ σειώτατον ἦν, ἀντιπρώρως
βύζην τὰς τριήρεις ὀρμίσαντες, ἀποκεκλείεσαν, τῷ
μὲν Περσικῷ ναυτικῷ τὸν λιμένα, τοῖς Μιλησίοις δὲ τῇ
5 ἐκ τῶν Περσῶν ὠφέλειαν. Ἐνθα οἱ Μιλήσιοί τε καὶ οἱ
μιφθοφόροι, πανταχόθεν ἤδη προσκειμένων σφίσι τῶν
Μακεδόνων, οἱ μὲν αὐτῶν ῥιπτῆντες σφᾶς ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ, ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὑπτίων ἐς νησίδα τινὰ ἀνώνυμον
6 τῇ πόλει ἐπικειμένην διενήχοντο· οἱ δὲ, ἐς κελύτια ἐμ-
βαίνοντες καὶ ἐπαιγόμενοι ὑποφθάσαι τὰς τριήρεις τῶν
Μακεδόνων, ἐγκάτελήφθησαν ἐν τῷ σῶματι τῷ λιμένος
πρὸς πῶν τριηρῶν, οἱ δὲ πολλοὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀπώλ-
7 λυντο. Ἀλέξανδρος δὲ, ἐχομένης ἤδη τῆς πόλεως, ἐπὶ
τὰς ἐς τὴν νῆσον καταπεφευγότας ἐπέπλει αὐτὸς, κλί-
μακας φέρειν ἐπὶ τὰς πρῶρας τῶν τριηρῶν κελεύσας, ὥς
κατὰ τὰ ἀπότομα τῆς νήσου, καθάπερ πρὸς τεῖχος, ἐκ
8 τῶν νεῶν τὴν ἀπόβασιν ποιησόμενος. Ὡς δὲ διακινδύ-
νεύειν ἐθέλοντας τὰς ἐν τῇ νήσῳ ἐώρα, οἶκτος λαμβάνει

4. ἀντιπρώρως βύζην τὰς τριήρεις ὀρμίσαντες] ἀντιπρώρως proprie navis, cujus prora obversa est alicui rei, ut scet. 15., deinde omnino: conversus in aliquem locum, ex adverso positus. Cf. Mori index ad Xen. Hist. Gr. ubi exemplum est de exercitū ἀντιπρώρως. Plut. in V. Alex. elephantos hostibus oppositos vocat ἀντιπρώρως. Proris vero navium adfixa erant rostra, quibus hostium naves petebantur. Vocem βύζην explicat Scholiastes ad Thucyd. IV, 8. ἀφρώας, οἷον βύσαντες τὰς ναυὰς τὸν ἱσπλυν. Nicanor igitur, παρὰ γῆν, non in alto, navigans, ne forte a Persis pugnare cogereetur, fauces portus

occupat, confertim intransiens collocans atque adversis proxis, ut vertit Raphelius, qui addit: Quibus autem obversae steterint prorae, oppidanis an Persarum classi, non est difficile dijudicare. Qui enim dubitari potest, quin mare versus spectarint, quum persicae classi dicantur aditum praecclusisse, nullius autem ab urbe periculi ne suspicio quidem sit in Arriani verbis.

5. ἐν τῇ θαλάσσῃ] ut saepissime pro ἐς τὴν θάλασσαν. Sequentia ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὑπτ. pertinent ad διενήχοντα.

6. οἱ δὲ πολλοί, plerique autem, non multi, quod esset πολλοί sine articulo. Raph.

αὐτὸν τῶν ἀνδρῶν, ὅτι γενναῖαί τε καὶ πισοὶ αὐτῷ ἐφαίνοντο. Καὶ σπένδεται πρὸς αὐτὸς ἐπὶ τῷδε, ὡς αὐτῷ ξυστρατεύειν. Ἦσαν δὲ ἔτσι μισθοφόροι Ἕλληνες ἐς 9
τριακοσίχς· αὐτὸς δὲ Μιλησίχς, ὅσοι μὴ ἐν τῇ καταλήψει τῆς πόλεως ἔπεσον, ἀφῆκε, καὶ ἐλευθέρους εἶναι ἔδωκεν. Οἱ δὲ βάρβαροι ἀπὸ τῆς Μυκάλης ὀρμώμενοι, 10
ταῖς μὲν ἡμέραις ἐπέπλεον τῷ Ἑλληνικῷ ναυτικῷ, προκαλέσασθαι ἐς ναυμαχίαν ἐλπίζοντες· τὰς δὲ νύκτας πρὸς τῇ Μυκάλῃ ἔκ' ἐν καλῷ ὀρμίζοντο, ὅτι ὑδρεύεσθαι ἀπὸ τῆς Μακάνδρου ποταμῶ τῶν ἐκβολῶν διὰ μακρῶ ἠναγκάζοντο. Ἀλέξανδρος δὲ, ταῖς μὲν ναυσὶ τὸν 11
λιμένα ἐφύλαττε τῶν Μιλησίων, ὡς μὴ βιάσαιντο οἱ βάρβαροι τὸν ἔσπλυν. Ἐκπέμπει δ' ἐς τὴν Μυκάλην Φιλώταν, ἄγοντα τὸς τε ἱππέας καὶ τῶν πεζῶν τάξεις τρεῖς, παραγγείλας εἶργειν τῆς ἀποβάσεως τὸς ἀπὸ τῶν νεῶν. Οἱ δὲ, ὑδατός τε σπάνει καὶ τῶν ἄλλων 12
ἐπιτηδείων ὑδὲν ἄλλο ὅτι μὴ πολιορκούμενοι ἐν ταῖς ναυσὶν, ἐς Σάμον ἀπέπλευσαν· ἐκεῖθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι αὐθις ἐπέπλεον τῇ Μιλήτῳ· καὶ τὰς μὲν πολλὰς 13
τῶν νεῶν πρὸ τῆς λιμένος ἐν μετεώρῳ παρέταξαν, εἶπη ἐκκαλέσαιντο ἐς τὸ πέλαγος τὸς Μακεδόνας· πέντε δὲ αὐτῶν εἰσέπλευσαν εἰς τὸν μεταξὺ τῆς τε ἄλλης νήσου καὶ τῆς στρατοπέδου λιμένα, ἐλπίσαντες κενὰς καταλήψεσθαι τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς· ὅτι τὸς ναῦτας 14
ἀποσκεδάννυσθαι τὸ πολὺ ἀπὸ τῶν νεῶν, τὸς μὲν ἐπὶ

10. τῶν ἐκβολῶν ex Opt. Vulgo εἰσβολῶν.

11. τῆς ἀποβάσεως τὸς ἀπὸ τῶν νεῶν. Sic Opt. cum quinque aliis, pro vulgato τῆς ἀποβ. αὐτῶν.

13. εἶπη ἐκκαλ. Sic ex omnibus MStis et Veneta pro ὅπη ἐκκ.

14. τὸ πολὺ ex Opt. et tribus aliis pro vulgato ἐπὶ πολὺ.

12. ὑδὲν ἄλλο ὅτι μὴ] *propreto-*
dam. Elliptica loquendi ratio, quasi diceretur: *nihil aliud* *malī* *deerat*, nisi *quod* *non* *proffus obsiderentur.* *Rarb.*

insulae Tragaeae, et noster ipse praeter Laden modo commemoravit νηίδα τινὰ ἀνώγειμον τῇ πόλει ἐπικειμένην, quam nunc dicere videtur.

13. τῆς τε ἄλλης νήσου] *Circa Laden sitae erant parvulae*

14. τὸ πολὺ *plerumque.*

Φρυγανισμῶ, τὰς δὲ ἐπὶ ξυγκομιδῇ τῶν ἐπιτηδείων, τὰς
 δὲ καὶ εἰς προνομὰς ταττομένους, πεπυσμένοι ἦσαν.
 15 Ἀλλὰ μέρος μὲν τι ἀπὴν τῶν ναυτῶν· ἐκ δὲ τῶν παρόν-
 των συμπληρώσας Ἀλέξανδρος δέκα ναῦς, ὡς προς-
 πλέσας τὰς πέντε τῶν Περσῶν κατεῖδε, πέμπει ἐπ'
 αὐτὰς κατὰ σπυδὴν, ἐμβάλλειν ἀντιπρώτους κελεύσας.
 16 Οἱ δὲ ἐν ταῖς πέντε ναυσὶ τῶν Περσῶν, ὡς παρ' ἐλπίδα
 ἀναγομένους τὰς Μακεδόνας ἐπὶ σφᾶς εἶδον, ὑπο-
 τρέψαντες ἐκ πολλῶ, ἔφευγον πρὸς τὸ ἄλλο ναυτικόν.
 17 Καὶ ἡ μὲν Ἰασσέων ναῦς ἀλίσκεται αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐν
 τῇ Φυγῇ, ἡ ταχυναυτῆσα. Αἱ δὲ τέσσαρες ἔφθασαν
 καταφυγεῖν εἰς τὰς οἰκείας τριήρεις. Οὕτω μὲν δὲ
 ἀπὲπλευσαν ἀπρακτοὶ ἐκ Μιλήτης οἱ Πέρσαι.

1 ΧΧ. Ἀλέξανδρος δὲ καταλύσας ἔγνω τὸ ναυτικόν,
 χρημάτων τε ἐν τῷ τότε ἀπορία, καὶ ἅμα ἔκ ἀξιώμαχον
 ὄρων τὸ αὐτῷ ναυτικόν τῷ Περσικῷ· ἔκην ἄθ' ἐθέλων
 2 μέρει τινὶ τῆς στρατίας κινδυνεύειν. Ἄλλως τε ἐπεισὶ,
 κατέχων ἤδη τῷ πεζῷ τὴν Ἀσίαν, ὅτι οὔτε ναυτικοῦ
 ἦτι δέοιτο, τὰς τε παραλίαις πόλεις λαβὼν, καταλύσει
 τὸ Περσῶν ναυτικόν, οὔτε ἀπόθειν τὰς ὑπηρεσίας πλη-
 ρώσῃ, ἕτε ὅπῃ τῆς Ἀσίας προσέξουσιν ἔχοντας. Καὶ

16. In omnibus editis, legitur τὸ ἄλλο ναυτικόν. Delevi prius
 quod male duplicatum est. Similis error est in Basil. I, 27, 9.
 ἕτερος ἄλλοις ἔστιν, quod tamen excusari potest.

Cap. XX.

2. πληρώσει ex Opt. pro συμπληρ. Ex eodem et plurimis scriptis
 ὅτι τῆς Ἀσίας pro vulgato ὅποι τ. Ἀσίας.

16. ἐκ πολλῶ] e longinquo, non
 expectato propiore Macedo-
 num accessu. Eodem sensu
 dicitur III, 28, 11. Rarb.

17. αὐτοῖς ἀνδράσιν] deest σύν,
 una cum ipsis viris, remigibus
 et militibus. Rarb. Iassus est
 insula parva cum oppido, ad
 Cariam pertinens, sub Mileto.

C. XX.

Arg. Alexander, classe dissoluta,
 Cariam ingreditur. Obsidio
 Halicarnassi. Irrita spes de
 Myndo.

2. καταλύσει] repetit ὅτι. Deinde
 placuit Arriano (ut ait Gron.
 ad c. 21. p. 45.) voces eas τὸ
 Περσῶν ναυτικόν construere,

τὸν αἰτὸν ταύτῃ συνέβαλλεν, ὅτι ἐδήμηνεν αὐτῷ ἐκ τῆς
 γῆς κρατήσῃν τῶν νεῶν. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, 3
 ἐπὶ Καρίας ἐτέλλετο, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῷ συνεσηκέναι
 ἔ Φαύλῃ δύναμιν τῶν τε βαρβάρων, καὶ ξένων ἐξηγ-
 γέλλετο. Ὅσαι δὲ ἐν μέσῳ πόλεις Μιλήτη τε καὶ Ἀλι- 4
 καρνασσῶ, ταύτας δὲ ἐξ ἐφόδῃ λαβὼν, καταστρατοπε-
 δεύει πρὸς Ἀλικαρνασσῷ, ἀπέχων τῆς πόλεως ἐς πέντε
 μάλιστα σταδίους, ὡς ἐπὶ χρονίῳ πολιορκίᾳ. Ἡ τε γὰρ 5
 φύσις τῆ χωρὶς ὀχυρὸν ἐποιεῖ αὐτὸ, καὶ ὅπη τὶ ἐνδεῖν
 ὡς πρὸς ἀσφάλειαν ἐφαίνετο, ξύμπαντα ταῦτα Μέμνων
 τε αὐτὸς παρών, ἤδη ἀποδεδειγμένος πρὸς Δαρείῃ τῆς
 τε κάτω Ἀσίας καὶ τῆ ναυτικῆ παντὸς ἡγεμῶν, ἐκ
 πολλῆ παρσκευάκει· καὶ στρατιῶται πολλοὶ μὲν ξένοι 6
 μισθοφόροι τῇ πόλει ἐγκατελείφθησαν, πολλοὶ δὲ καὶ
 Περσῶν αὐτῶν· αἳ τε τριήρεις ἐφώρμην τῷ λιμένι, ὡς
 καὶ ἀπὸ τῶν ναυτῶν πολλὴν ὠφέλειαν γίνεσθαι ἐς τὰ
 ἔργα. Τῇ μὲν δὲ πρώτῃ ἡμέρᾳ προσάγοντος Ἀλεξάν- 7
 δρου τῷ τείχει, κατὰ τὰς ἐπὶ Μύλασσα φερούσας
 πύλας, ἐκδρομή τε γίγνεται τῶν ἐκ τῆς πόλεως καὶ
 ἀκροβολισμός· καὶ τέτθς ἔ χαλεπῶς ἀνέσειλάν τε οἱ
 παρ' Ἀλεξάνδρου ἀντεκδραμόντες, καὶ ἐς τὴν πόλιν
 κατέκλεισαν. Οὐ πολλαῖς δὲ ὑπὲρον ἡμέραις Ἀλέξαν- 8
 δρος ἀναλαβὼν τὰς τε ὑπασπιστὰς καὶ τὴν τῶν ἐταίρων
 ἵππον, καὶ τὴν Ἀμύντην τε καὶ Περδίκκην καὶ Μελεάγρου
 τάξιν τὴν πεζικὴν, καὶ πρὸς τέτοις τὰς τοξότας καὶ τὰς
 Ἀγριᾶνας, περιῆλθε τῆς πόλεως τὸ πρὸς Μύνδον μέρος,

4. ταύτας δὲ ἐξ ἐφόδῃ ex uno MSto, jubente Gronovio ad c. 23, 4, Vulgo deficit δέ.

8. τῆς πόλεως τὸ πρὸς Μύνδον ex eodem. Vulgo ἐς τὸ πρὸς Μ.

ac si scripsisset τὰς Περσῶν
 ναύτας.

4. ἐξ ἐφόδῃ] primo accessu. Di-
 versum est ἂν παροῦν. Ter-
 tium est ἐξ ἐκδρομῆς. Halicar-
 nassus est princeps Cariae.

μάλιστα est circiter, propemo-
 dum.

7. Mylassa, urbs Cariae ab Ha-
 licarnasso orientem versus,
 Myndus septentrionem ver-
 sus sita.

τό, τε τείχος κατοψόμενος, εἰ ταύτῃ ἐπιμάχωτέροι
 τυγχάνοι ὄν ἐς τὴν προσβολήν, καὶ ἅμα εἰ τὴν Μύνδαν
 9 ἐξ ἐπιδρομῆς δύναίτο λαθὼν κατασχεῖν· ἔσσεσθαι γὰρ
 ἢ σμικρὰν τὴν ἀφάλειαν ἐς τὴν τῆς Ἀλικαρνασσῆ πολιορ-
 κίαν, τὴν Μύνδον οἰκίαν γενομένην. Καί τι ἐνεδίδετο
 αὐτῷ ἐκ τῶν Μυνδίων, εἰ λάθοι νυκτὸς προσελθών.
 10 Αὐτὸς μὲν δὴ κατὰ τὰ θυγκείμενα ἀμφὶ μέσας νύκτας
 προσῆλθε τῷ τείχει· ὡς δὲ ἔδεν ἐνεδίδετο ἀπὸ τῶν
 ἑνδόν, αἱ τε μηχαναὶ καὶ αἱ κλίμακες αὐτῷ ἢ παρῆσαν,
 οἷα δὴ ἐκ ἀπὲς πολιορκίαν σάλεντι, ἀλλ' ὡς ἐπὶ προσδοκίᾳ
 ἐνδιδομένης τῆς πόλεως, προσήγαγε καὶ ὡς τῶν Μακε-
 δόνων τὴν Φάλαγγα ὑπορύττειν· κελεύσας τὸ τείχος.
 11 Καὶ ἓνα γε πύργον κατέβαλον οἱ Μακεδόνες· ἢ μὲν τὴν
 ἐγγύμνωσέ γε τὸ τείχος πεσών· καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως
 ἅμα εὐρώτως ἀμυνόμενοι, καὶ ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσῆ ἤδη
 κατὰ θάλασσαν πολλοὶ παραβεβηθηκότες, ἄπορον
 ἐποίησαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν αὐτασχεδίον τε καὶ ἐξ
 12 ἐπιδρομῆς κατάληψιν τῆς Μύνδης. Οὕτω μὲν δὴ ἐπα-
 νέχεται Ἀλέξανδρος, ἔδεν πράξας ὣν ἕνεκα ὠρμήθη·
 καὶ τῇ πολιορκίᾳ τῆς Ἀλικαρνασσῆ αὐτίς προσεῖχε.
 13 Καὶ τὰ πρῶτα μὲν τὴν τάφρον, ἣ πρὸ τῆς πόλεως ὀρέ-
 ρηκτο αὐτοῖς, πλάτος μὲν τριάκοντα μάλιστα πήχεων,
 τὸ βάθος δὲ ἐς πεντεκαίδεκα, ἐχώννυε, τῇ ραδίᾳ εἶναι
 τὴν προσαγωγὴν τῶν τε πύργων, ἀφ' ὧν ἔμελλε τὰς
 ἀκροβολισμὰς ἐς τὰς προμαχομένας τῆς τείχεος παύσασθαι,
 καὶ τῶν ἄλλων μηχανῶν, αἷς κατασείειν ἐπενόει τὸ τείχος.

11. ἢ μὲν τοι ἐγγύμνωσέ γε τὸ τείχος πεσών. Sic Vulgata et MSti omnes. Conjicit Gronovius ἢ μὲν τι, nempe τῆς πόλεως, ut τὸ τείχος sit aliud vocabulum, loco τῆς πύργου. Quod fecit quidem potest, ac ellipsis τῆς πόλεως durior mihi videtur, et Vulcanii conjectura, πεσών, simplicior, quam recipere malui, quum in Lemgoviana Gronovii conjectura expressa sit. Ceciderat quidem turris, sed ita, ut per ruinas ejus aditus Macedonibus non pateret.

13. τὸ βάθος δὲ ex Opere. Vulgo τὸ δὲ βάθος.

9. καὶ τι ἐνεδίδετο] etiam aliquid veniebat illi. Gron.

τὸν αἰτὸν ταύτη συνέβαλλεν, ὅτι ἐδήμηνεν αὐτῷ ἐκ τῆς
 γῆς κρατήσεν τῶν νεῶν. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, 3
 ἐπὶ Κερίας ἐτέλλετο, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῷ συνεσηκέναι
 ἔ Φαύλην δύναμιν τῶν τε βαρβάρων καὶ ξένων ἐξηγ-
 γέλλετο. Ὅσαι δὲ ἐν μέσῳ πόλεις Μιλήτη τε καὶ Ἀλι- 4
 καρνασσῷ, ταύτας δὲ ἐξ ἐφόδῃ λαβὼν, καταστρατοπε-
 δεύει πρὸς Ἀλικαρνασσῷ, ἀπέχων τῆς πόλεως ἐς πέντε
 μάλιστα σταδίους, ὡς ἐπὶ χρονίῳ πολιορκία. Ἡ τε γὰρ 5
 φύσις τῆ χωρὶς ὀχυρὸν ἐποιεῖ αὐτὸ, καὶ ὅπη τὶ ἐνδεῖν
 ὡς πρὸς ἀσφάλειαν ἐφαίνετο, ζύμπαντα ταῦτα Μέμνων
 τε αὐτὸς παρὼν, ἤδη ἀποδεδειγμένος πρὸς Δαρεῖς τῆς
 τε κάτω Ἀσίας καὶ τῆ ναυτικῆ παντὸς ἡγεμὼν, ἐκ
 πολλῆ παρεσκευάκει· καὶ στρατιῶται πολλοὶ μὲν ξένοι 6
 μισθοφόροι τῇ πόλει ἐγκατελείφθησαν, πολλοὶ δὲ καὶ
 Περσῶν αὐτῶν· αἳ τε τριήρεις ἐφώρμην τῷ λιμένι, ὡς
 καὶ ἀπὸ τῶν ναυτῶν πολλὴν ὠφέλειαν γίνεσθαι ἐς τὰ
 ἔργα. Τῇ μὲν δὴ πρώτῃ ἡμέρᾳ προσάγοντος Ἀλεξάν- 7
 δρου τῷ τείχει, κατὰ τὰς ἐπὶ Μύλασσα φερούσας
 πύλας, ἐκδρομὴ τε γίγνεται τῶν ἐκ τῆς πόλεως καὶ
 ἀκροβολισμός· καὶ τέτθς ἔ χαλεπῶς ἀνέσειλάν τε οἱ
 παρ' Ἀλεξάνδρου ἀντεκδραμόντες, καὶ ἐς τὴν πόλιν
 κατέκλεισαν. Οὐ πολλαῖς δὲ ὑπέρρον ἡμέραις Ἀλέξαν- 8
 δρος ἀναλαβὼν τὰς τε ὑπασπιστὰς καὶ τὴν τῶν ἑταίρων
 ἵππον, καὶ τὴν Ἀμύντην τε καὶ Περδίκαν καὶ Μελεάγρον
 τάξιν τὴν πεζικὴν, καὶ πρὸς τέτοις τὰς τοξότας καὶ τὰς
 Ἀγριᾶνας, περιῆλθε τῆς πόλεως τὸ πρὸς Μύνδον μέρος,

4. ταύτας δὲ ἐξ ἐφόδῃ ex uno MSto, jubente Gronovio ad c. 23, 4.
 Vulgo deficit δέ.

8. τῆς πόλεως τὸ πρὸς Μύνδον ex eodem. Vulgo ἐς τὸ πρὸς Μ.

ac si scripsisset τὰς Περσικὰς
 ναύτας.

4. ἐξ ἐφόδῃ] primo accessu. Di-
 versum est ἐν παρόδῳ. Ter-
 tium est ἐξ ἐπιδρομῆς. Halicar-
 nassus est princeps Cariae.

μάλιστα est circiter, propemo-
 dum.

7. Mylassa, urbs Cariae ab Ha-
 licarnasso orientem versus,
 Myndus septentrionem ver-
 sus sita.

- οὐντίς τε καὶ ἅμα ξυμπίνοντες, αὐτόν τε καὶ τὰ αὐτῶν
 ἑκάτερος ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἤγεν· ἐνθα δὲ Φιλοτίμα
 τε ἐσπίπτει αὐτοῖς (καί τι καὶ ὁ οἶνος ὑπεθέρμαται)
 ὥς τε ὀπλισάμενοι αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν, προσβάλλουσι τῷ
 τείχει κατὰ τὴν ἄκραν τὴν πρὸς Μύλασσα μάλιστα
 τετραμμένην, ὡς ἐπίδειξεν τῆς σφῶν ῥώμης μᾶλλον τι
 ἢ πρὸς πολεμίας μετὰ κινδύνῳ τὸν ἀγῶνα ποιησόμενοι.
 3 Καὶ τέτρες κατιδόντες τινὲς τῶν ἐκ τῆς πόλεως δύο π
 οντας, καὶ ἔξ ὅν λογισμῷ προσφερομένους τῷ τείχει
 4 ἐπεκθείσαν. Οἱ δὲ τῶν μὲν ἐγγυὲς πελάσαντας
 ἀπέκτειναν, πρὸς δὲ τοὺς ἀφεισηκότας ἠεροβολίζοντα,
 πλεονεκτούμενοι τῷ τε πλήθει καὶ τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι·
 ὅτι ἐξ ὑπερδεξίης τοῖς πολεμίοις ἢ ἐπιδρομῇ π
 5 καὶ ὁ ἀεροβολισμὸς ἐγένετο. Καὶ ἐν τούτῳ ἀντεκθείσαν
 τινὲς καὶ ἄλλοι τῶν τοῦ Περδίκκου στρατιωτῶν, καὶ ἀπὸ
 τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἄλλοι, καὶ ξυμπίπτει μάχη καὶ
 6 τερά πρὸς τῷ τείχει. Καὶ κατακλείοντάς αὐτοὺς πρὸς
 τῶν Μακεδόνων εἴσω τῶν πυλῶν οἱ ἐπεκδραμόντες. Παρ
 7 ὀλίγον δὲ ἦλθε καὶ ἀλῶναι ἡ πόλις. Τὰ τε γὰρ τείχη
 ἐν τῷ τότε ἔκ ἐν ἀκριβεῖ Φυλακῇ ἦν, καὶ δύο πύργου
 καὶ μεσοπύργιον εἰς ἑδάφος καταπεπτωκότα, ἔχοντα
 αὐτῷ στρατεύματι, εἰ ἅπαν προσήψατο τοῦ ἔργου, τῇ
 ἐς τὸ τείχος πάροδον παρέσχε. Καὶ ὁ τρίτος πύργος
 κατασσεισμένος, ἐδὲ ἦτος χαλεπῶς ἂν ἠρίφθη ὑπορου
 8 σόμενος. Ἀλλὰ ἐφθησαν γὰρ ἀντὶ τῆς πεπτωκότης
 τείχους, εἰσωθεν πλίνθινον μηνιοῖδες ἀντοικοδομησάμενοι,
 9 αὐτὸ χαλεπῶς, ὑπὸ πολυχειρίας. Καὶ τούτῳ ἐπῆγε τῇ
 ὑπεραία τὰς μηχανὰς Ἀλέξανδρος, καὶ ἐκδρομὴ αὐτῇ
 γίνεται τῶν ἐκ τῆς πόλεως, ἐπὶ τῷ ἐμπρῆσαι τὰς μηχανὰς.

7. ἂν ἠρίφθη ex MStis. Vulgo: ἀνιέρψθη.

8. ὑπὸ πολυχειρίας ex Orf. pro ἀπὸ πολυχ.

2. ἐπὶ σφῶν, *super arbitrio*, in-
iussu imperatoris. *Blanc.*

τῷ τείχει κατὰ τὴν ἄκραν, *parvo*

arcis. Praepositione κατὰ
in quam muri partem impe-
tum fecerint, ostendit. *Raph.*

Καὶ ἡ τε τάφρος αὐτῷ ἐχώσθη οὐ χαλεπῶς, καὶ οἱ
 πύργοι προσηγόντο ἥδη. Οἱ δὲ ἐκ τῆς Αἰλικαρνασσῆς
 νυκτὸς ἐκδρομόντες, ὡς ἐμπρῆσαι τὰς τε πύργους, καὶ
 ὅσαι ἄλλαι μηχαναὶ προσηγμένας, ἢ ἐ πόρῳ τῷ προσά-
 γεσθαι ἦσαν; ὑπὸ τῶν Φυλακῶν τε τῶν Μακεδόνων,
 καὶ ὅσοι ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ ἐξεγερθέντες παρεβοήθησαν,
 ἔ χαλεπῶς κατεκλείσθησαν εἰς τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ
 ἀπέθανον αὐτῶν ἄλλοι τε ἐς ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν,
 καὶ Νεοπτόλεμος, ὁ Ἀρραβαίης, τῷ Ἀμύντῃ ἀδελφός,
 τῶν παρὰ Δαρεῖον αὐτομάλησάντων. Τῶν δ' Ἀλεξάν-
 δρου στρατιωτῶν ἀπέθανον μὲν ἐς ἑκατάδεκα, τραυματίαι
 δὲ ἐγένοντο ἐς τριακοσίους· ὅτι ἐν νυκτὶ γινομένης τῆς
 ἐκδρομῆς, ἀφυλακτότεροι ἐς τὸ τιτρώσκεισθαι ἦσαν.

XXI. Οὐ πολλαῖς δὲ ἡμέραις ὕστερον, δύο τῶν
 Μακεδόνων ὀπλῖται ἐκ τῆς Περδίκκῃς τάξεως, ξυσκη-

15. καὶ ὁ Νεοπτόλεμος ὁ Ἀρραβαίης τῷ Ἀμύντῃ ἀδελφός Gronovius
 vertit: *Neoptolemus, frater Arrabaei, Amyntae filii*. Audirem
 Gronovium, nisi locus ipse, quem laudat (c. 25.) contra eum
 pugnaret, ex quo patet, Arrabaeum Heromenem et Alexandrum
 non esse filios *Amyntae*, sed *Aeropi*. Neoptolemo igitur nihil
 est cum Arrabaeo, nisi forte ejus filius fuerit. Quod si ponis,
 alia est difficultas. Erat Amyntas quidam Arrabaei filius, sed
 inter milites et amicos Alexandri, nec verosimile est, fratres
 sibi bello obstare voluisse, nec Amyntam Arrabaei filium Ale-
 xandro tam fidum fuisse visum, fratre ad Persas perfuga, quam
 apparet ex I, 12, 12. 14, 2. 15, 1. 28, 5. Quare accedente
 Diodoro (XVII, 25.) qui Neoptolemum occisis Macedonibus
 apud Alexandrum adnumerat, verosimillimum mihi est, Arria-
 num errasse, dum Neoptolemum inter Persas cecidisse nar-
 raret. Nisi forte legendum est καὶ Νεοπτόλεμος ὁ Ἀντιόχῃ, τῷ
 Ἀμύντῃ ἀδελφός. Amyntas enim Antiochi filius ad Persas trans-
 ierat. Vide Indicem. Articulum vero ὁ ante Νεοπτόλεμος ab-
 jicio. Deest in Veneta et Basileensi. Si exemplis probatum
 vis, articulum abesse debere, conferas cap. 12, 4. c. 16, 5.

Cap. XXI.

1. ἐκ τῆς ὕστερον Περδίκκῃς τάξεως. Sic vulgo. Tertiam vocem,
 quam Gronovius ex superiore versu temere repetitam censet,
 ejiciendam putavi, praecipue ob quintam hujus capituli sectio-
 nem.

C. XXI.

Arg. Per dups Macedonas excitata temere pugna.

- 2 δόσιν ἦν. Καὶ οἱ μὲν δᾶδᾶς τε ταῖς μηχαναῖς ἐπέβαλ-
 λον, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τὸ ἐξάψαι τε φλόγα καὶ ἐπὶ
 3 μέγα προκαλέσασθαι. Τῶν δὲ ἀμφ' Ἀλέξανδρον
 αὐτῶν τε ἐμβαλλόντων ἐς αὐτὰς ἐρρωμένως, καὶ ταῖς
 μηχαναῖς ἀπὸ τῶν πύργων λίθων τε μεγάλων ἀφισμέ-
 νων, καὶ βελῶν ἐξακοντιζομένων, ἃ χαλεπῶς ἀπεστρά-
 φησάν τε καὶ ἐφυγον ἐς τὴν πόλιν· καὶ φόνος ταύτῃ ἐκ
 ὀλίγος ἐγένετο, ὥσῳ πλείονες τε καὶ ξὺν μείζονι τῇ τόλμῃ
 4 ἐξέδραμον. Οἱ μὲν γὰρ εἰς χεῖρας ἐλθόντες τοῖς Μα-
 κεδόσιν, ἀπέθανον· οἱ δὲ, ἀμφὶ τῶν τείχεσι τῷ κατα-
 πεπτωκότι, σπουτέρας τε ἢ κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν τῆς
 παρῶν ἔσσης, καὶ τῶν κατερηγμένων τῶν τείχεσσι χαλε-
 5 πὴν τὴν ὑπέρβασιν αὐτοῖς παρεχόντων. Τοῖς δὲ κατὰ
 τὸ τρίφυλλον ἐκδραμῶσιν ἀπὸ πάντα Πτολεμαῖος ὁ σωματο-
 φύλαξ ὁ βασιλικός, τὴν τε Ἀδδαίην καὶ Τιμάνδρεν ἅμα
 οἱ τάξιν ἄγων καὶ ἔστιν ἐς τῶν ψιλῶν. Καὶ ἔτσι ἔδῃ
 6 αὐτοὶ χαλεπῶς ἐτρέψαντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. Ξυνέβη
 δὲ καὶ τέτοις ἐν τῇ ἀποχωρήσει κατὰ σπῆν γέφυραι
 τὴν ἐπὶ τῆς τάφρου πεποιημένην φεύγεσι, τὴν τε γέφυραι

5. τὴν τε Ἀδδαίην καὶ Τιμάνδρεν. Nusquam occurrunt duo praefecti
 unius τάξεως. Videntur mihi voces καὶ Τιμάνδρεν natae ex no-
 mine patris Addaei. Forte legendum est τῶν pro καὶ.

6. ξυνέβη δὲ καὶ τέτοις. Sic ex omnibus MStis, Veneta et Basi-
 leensi. Vulgo τέτρες.

5. ὁ σωματοφύλαξ ὁ βασιλικός]
 Corporis custodum duo ge-
 nera erant apud Alexandrum.
 Custodes minoris auctorita-
 tis erant pueri nobiles, qui
 regis famulatio fungebantur,
 de quibus vide Ael. Var.
 Hist. XIV, 49. Curt. V, 1, 42.
 Arr. Exped. IV, 13, 1. 2. Hi
 pueri sunt veri corporis cu-
 stodes et vocantur ab Arria-
 no plerumque παῖδες, quod
 verte *Pagen*. Hi vero pueri
 sunt longissime infra dignita-
 tem reliquorum corporis cu-
 stodum, qui ab Arriano vel

σωματοφύλακες simpliciter vel
 σωματοφ. βασιλικοὶ vocantur,
 quorum usque ad reditum ex
 India septem circa Alexan-
 drum erant (vid. VI, 28, 6.)
 Hi sunt principes ducum
 apud Alexandrum, e quibus
 saepe terrarum devictarum
 satrapae eligebantur, et qui
 plerumque magnis exerciti-
 bus, seorsim ab Alexandro
 itinera facientibus, praeficie-
 bantur. Omnium nomina
 vide in Indice sub voce So-
 matophylaces.

νάς. Καὶ μέρος μὲν τι τῶν πλησίον τοῦ τείχους γερῶν 10
καὶ ἐνὸς τῶν πύργων τῶν ξυλίνων κατεκαύθη, τὰ δὲ ἄλλα
διεφύλαξαν οἱ περὶ Φιλώταν τε καὶ Ἑλλάνικον, οἷς ἡ
φυλακὴ αὐτῶν ἐπετέτραπτο· ὥς δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ἐπε- 11
φάνη ἐν τῇ ἐκδρομῇ, τὰς τε δᾶδας ὅσας ἔχοντες ἐκβε-
βοηθήκεσαν ἀφέντες, καὶ τὰ ὅπλα οἱ πολλοὶ αὐτῶν
ρίψαντες, εἰσὼ τοῦ τείχους ἔφευγον. Καὶ τοὶ τὰ γε 12
πρῶτα τῇ φύσει τε τοῦ χωρίου ὑπερδεξίᾳ ὄντος ἐπεκρά-
την, καὶ ἔκαστ' αὐτῶν κατὰ μέτωπον μόνον ἠεροβαλίζοντο ἐς τοὺς
προμαχομένους τῶν μηχανῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πύργων,
οἱ δὲ ἑκατέρωθεν τοῦ ἐρριμμένου τείχους αὐτοὶ ὑποβλεπι-
μένοι, ἐκ πλαγίᾳ τε καὶ μονοῦ κατὰ νότον παρεῖχον
ἀεροβολίζεσθαι ἐς τοὺς τῷ ἀντακροδομημένῳ τείχει
προσάγοντας.

XXII. Οὐ πολλαῖς δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐπάγοντος 1
αὐτοῖς Ἀλέξανδρος τὰς μηχανὰς τῷ πλινθίνῳ τῷ ἐντὸς
τείχει, καὶ αὐτῷ ἐφεστηκότος τῷ ἔργῳ, ἐκδρομὴ γίνεται
πανόημεϊ ἐκ τῆς πόλεως· τῶν μὲν κατὰ τὸ ἐρημιμένον
τείχος, ἢ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐπέτέτακτο· τῶν δὲ κατὰ
τὸ τρίπυλον, ἢ ἑδὲ πάνυ τι προσδεχομένοις τοῖς Μακε-

12. τῷ ἐρριμμένῳ τείχει ex Opt. Vulgo τῷ ἐρημιμένῳ τείχει.
Cap. XXII.

1. τὸ τρίπυλον. Minore magis, quam magna litera prima hoc no-
men scribere malui, quum nomen portae sit, quod etiam pa-
tet ex sect. 7. : περὶ ταῖς πύλαις αὐταῖς.

10. γερῶν] *cratiumque*, quibus
opera tegebantur, *nonnihil*.
Freinshem. in Suppl. ad Curt.
II, 10, 2.

11. κατὰ νότον] eo quod inte-
rior murus in nascentis lunae
figuram esset sinuatus. —
παρεῖχον *praebebant* faculta-
tem pugnandi. *Raph.*

C. XXII.

Arg. Conflictus circa lateritium
intra moenia murum. Pugna
felix Macedonum.

1. κατὰ τὸ τρίπυλον] *per tripylum*,
quod Halicarnassi nomen est
portae, sicut τὸ δίπυλον Athe-
nis. Confirmatur id sect. 7.
verbis περὶ ταῖς πύλαις αὐταῖς
quae solummodo de Tripulo
intelligenda esse videntur, et
ipso loquendi genere κατὰ τὸ
τε. ut κατὰ τὸ ἐξ. τείχος.

προσδεχομένοις ἢ] *expectanti-*
bns erat, i. e. *expectabant*. Sic
Tacit. Agric. 18, 2. *quibus*
bellum volentibus erat. *Raph.*

- νυκτὸς τὸν τε ξύλινον πύργον, ὃν αὐτοὶ ἀντιποδόμησαι
ταῖς μηχαναῖς τῶν πολεμίων ἐμπιπρᾶσι, καὶ τὰς τοιαύτας
3 ἐν αἷς τὰ βέλη αὐτοῖς ἀπέκτειτο. Ἐνέβαλον δὲ καὶ ταῖς
οἰκίαις πῦρ ταῖς πλησίον τοῦ τείχους· τῶν δὲ καὶ
προσέψατο ἡ φλόξ, ἀπὸ τε τῶν τοιῶν καὶ τῆς πύργου
πολλὴ ἐπενεχθεῖσα, καὶ τι καὶ τοῦ ἀνέμου ταύτῃ ἐπι-
φέροντος· αὐτῶν δὲ οἱ μὲν εἰς τὴν Ἀρκονήσον ἀπεχώρη-
σαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Σαλμακίδα ἄκραν ἔτῳ καλυμένῃ.
4 Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὡς ἀπηγγέλθη ταῦτα ἐκ τινῶν αὐτομο-
λησάντων ἐκ τοῦ ἔργου, καὶ τὸ πῦρ πολὺ καθεύδοντα
αὐτὸς, καὶ τοὶ ἀμφὶ μέσας περ νύκτας ἦν τὸ γιγνόμενον·
ὃ δὲ καὶ ὡς ἐξαγαγὼν τοὺς Μακεδόνας, τοὺς μὲν ἐπὶ
ἐμπιπράντας τὴν πόλιν ἔκτεινεν, ὅσοι δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις
κατάλαμβάνοντο τῶν Ἀλικαρνασσειῶν, τέτρες δὲ σώζειν
5 παρήγγειλεν. Ἡδὴ τε ἡὼς ὑπέφανε, καὶ κατιδὼν τὰς
ἄκρας, αἷς οἳ τε Πέρσαι καὶ οἱ μισθοφόροι κατειλήφεσθαι,
ταύτας μὲν ἀπένω πολιορκεῖν, τριβὴν τε ἐπιτοῶν ἐκ
ὀλίγην ἔσσεσθαι οἱ ἀμφ' αὐτάς τῇ φύσει τῶν χωρίων,
καὶ ὃ παρὰ μέγα εἶναι ἐξελόντι οἱ τὴν πόλιν ἤδη πᾶσαι.

Cap. XXIII.

3. ἔτῳ καλυμένῃ. Propter has voces suspicor locum lacunosum
esse. Si enim dicere vellet auctor: in arcem quam Salmacida
vocant, scribendum erat εἰς τὴν Σαλμακίδα καλυμένῃν ἄκραν. Vox
ἔτῳ vero adjecta requirere videtur additam rationem, cur sic
vocata fuerit arx, sic forte: ἔτῳ καλυμένῃν ἀπὸ τῆς πηγῆς τῆς
Σαλμακίδος ἐν ταύτῃ τῇ ἄκρᾳ vel simile quid.

4. ἀπηγγέλθη ταῦτα ἐκ τινῶν ex Opt. Vulgo ἐξηγγέλθη τ. πρὸς τινῶν.

3. τῶν δὲ καὶ προσέψατο ἡ φλόξ] *quasdam vero etiam compre-
hendit flamma et ex porticibus
et ex turri plurima illata,
vento etiam nonnihil illuc fe-
rente.* — Nempe tectis muro
vicinis Persae ipsi subjecerant
ignem; quasdam vero domus
(a moenibus remotiores) flam-
ma sponte sua invasit, porticibus
turrique late funden-
tibus incendium, vento etiam
adjuvante. Oī δὲ autem pro

*quibusdam dici notissimum
est. Rorb.*

εἰς τὴν Ἀρκονήσον — εἰς τὴν Σαλ-
μακίδα.] Salmacis, arx Hali-
carnassi, quae nomen a fonte
traxit, qui bibentes molles
reddere credebatur. Huic
arxi adjacet Artonnesus, de
qua insula vide Cellarii Not.
orb. ant. Tom. II. p. 24.

5. καὶ ὃ παρὰ μέγα εἶναι ἐξελόντι] *nec id magni momenti esse,
quum jam expugnasset etc.*

Θάψας δὲ τὰς ἀποθανόντας ἐν τῇ νυκτὶ, τὰς μὲν μηχανὰς εἰς Τραάλλεις ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἐπ' αὐταῖς τεταγμένους. Αὐτὸς δὲ τὴν πόλιν εἰς ἑδαφος κατασκάψας, αὐτῆς τε ταύτης καὶ τῆς ἄλλης Καρίας Φυλακὴν ἐγκαταλυπὼν, ξένους μὲν περὶ τρεῖς χιλίους, ἱππεῖς δὲ εἰς διακοσίους, καὶ Πτολεμαῖον ἡγεμόνα αὐτῶν, ἐπὶ Φρυγίας ἐτέλλετο· τῆς δὲ Καρίας Συμπάσης πατραπύειν ἔταξεν Ἀδαν, θυγατέρα μὲν Ἑκατόμνυ, γυναῖκα δὲ Ἰδιέως, ὅς καὶ ἀδελφὸς αὐτῇ ὦν, κατὰ νόμον τῶν Καρῶν ξυνώκει. Καὶ ὁ μὲν Ἰδριεὺς τελευτῶν ταύτῃ ἐπέτερεψε τὰ πράγματα, νενομισμένον ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἶναι ἀπὸ Σεμειάμεως καὶ γυναῖκας ἀρchein ἀνδρῶν. Πιξόδαρος δὲ τὴν μὲν ἐκβάλλει τῆς ἀρχῆς, αὐτὸς δὲ κατεῖχε τὰ πράγματα. Τελευτήσαντος δὲ Πιξοδάρεω Ὁροντοβάτης τὴν Καρῶν ἀρχὴν ἐκ βασιλείας πεμφθεὶς εἶχε γαμβρὸς ὦν Πιξοδάρεω. Ἀδὰ δὲ Ἀλινδα μόνον κατεῖχε, ἱε

7. ἐπὶ Φρυγίας. Legendum videtur ἐπὶ Αὐκίας. Lyciam enim et Pamphyliam versus ipse castra movet, in Phrygiam mittit Parmentionem.

10. Hunc locum ego demum restituo, ex Optimo Arriano restituens verba: Τελευτήσαντος δὲ Πιξοδάρεω, quae in editis non leguntur, et scribens Πιξόδαρος, non ut vulgo Πιξόδ. quam scripturam et interpretes Diodori ad XVI, 74. defendunt.

1. Ἀδαν, θυγατέρα μὲν Ἑκατόμνυ] Hecatomnus hic occurrit apud Diod. XV, 2. et XIV, 98. ab Artaxerxe bellum contra Euagoram, Cypri regem, gerere iussus. Post hunc Ol. 106, 4. 107, 1. per duos annos regnavit filia Artemisia, fratre et marito Mausolo post regnum XIV annorum mortuo (Diod. XV, 90. XVI, 36.) Post hanc ab anno Ol. 107, 2. per septem annos frater Idrius, et hoc mortuo per quatuor annos imperium Cariae obtinuit Ada soror et uxor. (Diod. XVI, 42. 43. 69.) Post

Adam pulsam regnum obtinuit per quinque annos Pixodarus, frater natus minimus. Hic idem est, cuius parum deerat, quin Alexander gener fieret. (Plut. Vita Alex. c. 10.) Post Pixodarum Persam quandam rerum potitum esse, confirmat etiam Strabo. XIV, p. 970. Exempla sororum a fratribus in matrimonium et regni societatem ductarum collegit Freinsheimius ad Tacit. Ann. I, 3. et Curt. III, 11, 24.

9. νενομισμένον] vide notam ad 29, 4.

χωρίον τῆς Καρίας ἐν τοῖς ὀχυρώτατον, καὶ ἐμβαλόντι
 Ἀλεξάνδρῳ ἐς Καρίαν, ἀπῆντα, τὰ τε Ἄλινδα ἐνδιδῶ-
 120 σα, καὶ παῖδα οἱ τιθημένη Ἀλέξανδρον. Καὶ Ἀλέξαν-
 δρος τὰ τε Ἄλινδα αὐτῇ ἐπέτρεψε, καὶ τὸ ὄνομα τῆ
 παιδὸς ἐκ ἀπηξίωσε, καὶ ἐπειδὴ Ἀλικαρνασσόι τι
 ἐξέειλε, καὶ τῆς ἄλλης Καρίας ἐπέκράτησεν, αὐτῇ
 ἄρχαν ἀπάσης ἔδωκε.

XXIV. Τῶν Μακεδόνων δὲ ἐσιν οἱ συνεστρατευμένοι
 Ἀλεξάνδρῳ ἦσαν νεωστὶ πρὸ τῆς στρατείας γεγαμηκότες
 καὶ τέτων ἔγωγ ἐκ ἀμελητέα εἶναι οἱ ὁ Ἀλέξανδρος,
 ἀλλ' ἐκπέμπει γὰρ αὐτὰς ἐκ Καρίας, διαχειμαζόντας
 2 ἐν Μακεδονίᾳ ἅμα ταῖς γυναῖξιν· ἐπιτάξας αὐτοῖς
 Πτολεμαῖον τὸν Σελεύκῃ, ἕνα τῶν σωματοφυλάκων τῷ
 βασιλικῶν, καὶ τῶν στρατηγῶν, Κοῖνόν τε τὸν Πολεμο-
 κράτης καὶ Μελέαγρον τὸν Νεοπτόλεμῃ, ὅτι καὶ αὐτοὶ
 τῶν νεογάμων ἦσαν· προστάξας, ἐπειδὴ αὐτοὶ τε ἐπα-
 3 νύωσι, καὶ τὰς μετὰ σφῶν ἐκπεμφθέντας ἐπαναγαγῶσι
 καταλέξαι ἱππέας τε καὶ πεζοὺς ἐκ τῆς χώρας ὅσους
 3 πλείους. Καὶ τῷ ἔργῳ τῷδε εἶπερ τιτὴ ἄλλῃ, εὐδοκί-
 μησε παρὰ Μακεδόσιν Ἀλέξανδρος. Ἐπεμψε δὲ καὶ
 Κλέανδρον τὸν Πολεμοκράτης, ἐπὶ ξυλλογῇ στρατιωτῶν
 4 εἰς Πελοπόννησον. Παρμενίωνα δὲ πέμπει ἐπὶ Σάρδεσιν,

Cap. XXIV.

3. τῷ ἔργῳ τῷδε ex Optimo. Vulgo τῷ ἔργῳ τέτῳ.

11. ἐν τοῖς ὀχυρώτατον] omnium
 fortissimum. Voculas ἐν τοῖς
 vertendas esse: omnium, longe,
 multo docuerunt Fr. Volg.
 Reizius de Prosodiae graecae
 accentus inclinatione, pag. 16.
 seqq. atque Fr. Aug. Wolfius
 in notis ad hunc libellum
 doctissimis. Exemplis grae-
 cismi hujus singularis ibi col-
 lectis duo addo ex Arrianor
 alterum quod hic est, al-

terum libr. VII, 13, 11.

C. XXIV.

Arg. Macedonibus νεογάμοιο hi-
 berna apud conjuges permittit;
 recentes in Graecia milites
 conscripti. Parmenion in
 Phrygiam missus. Ab Alexan-
 dro Lycia subacta.

1. De ἀλλὰ γὰρ, ἴσως, vide
 Vigerium. In nostro saepius
 separantur, ut III, 2, 5.

δὲς αὐτῶ τῶν τε ἐταίρων ἱππαρχίαν καὶ τῆς Θιτταλῆς
 ἱππέας καὶ τῆς ἄλλης ξυμμάχους καὶ τὰς ἀμάξας
 ἄγειν· καὶ κελεύει ἀπίναι ἀπὸ Σάρδεων ἐπὶ Φρυγίαν.
 Αὐτὸς δὲ ἐπὶ Λυκίας τε καὶ Παμφυλίας ἦν, ὡς τῆς 5
 παραλίᾳ κρατήσας, ἀχρεῖον καταστῆσαι τοῖς πολεμίοις
 τὸ ναυτικόν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν παρόδῳ Ἵπαρνα 6
 χωρίον ὄχυρόν Φυλακὴν ἔχον ξένους μισθοφόρους ἐξ ἐφόδου
 ἔλαβεν· οἱ δ' ἐκ τῆς ἀκρας ξένοι ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον.
 Ἐπεὶτα εἰσβαλὼν ἐς Λυκίαν, Τελμισσοῖς μὲν ὁμολογίᾳ 7
 προσηγάγετο· περάσας δὲ τὸν Ξάνθον ποταμὸν, Πίναρα
 καὶ Ξάνθον τὴν πόλιν καὶ Πάταρα ἐνδοθέντα ἔλαβεν, 8
 καὶ ἄλλα ἐλάττω πολίσματα ἐς τριάκοντα. Ταῦτα 8
 καταπράξας, ἐν ἀκμῇ ἥδη τῷ χειμῶνος ἐς τὴν Μιλυάδα
 καλυμένην χώραν ἐσβάλλει, ἥ ἐστι μὲν τῆς μεγάλης
 Φρυγίας, ξυνετέλει δὲ ἐς τὴν Λυκίαν, τότε ἄνω ἐκ βα- 9
 σιλεως μεγάλῃ τεταγμένον. Καὶ ἐνταῦθα Φασηλιτῶν 9
 πρέσβεις ἦκον περὶ Φιλίας τε καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφα-
 νῶσαι Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐπικηρυκευόμε- 10
 νοι ἐπρέσβευον Λυκίων τῶν κατὰ οἱ πολλοί. Ἀλέξαν- 10
 δρος δὲ Φασηλίτας τε καὶ Λυκίους παραδῆναι τὰς
 πόλεις τοῖς ἐπὶ τῷ τῷ σελλομένοις ἐκέλευσε, καὶ παρα-
 δόθησαν ξύμπασαι. Αὐτὸς δὲ ὀλίγον ὕστερον ἐς τὴν 11

4. ἀπίναι ex eodem pto vulgato προῖναι.

4. ἐπὶ Φρυγίαν] intellige magnam.

6. Hyparna, arch Cariae, ut ex nostro loco apparet, praeter quem locum eam nusquam commemoratam vidi.

7. Sequitur ex hoc loco, celebria ista oppida ad laevam Xanthi sita fuisse. In Mappis non ita scripta sunt. Milyas inter Lyciam et Phrygiam sita est.

8. τεταγμένον] vide notam ad 29, 4.

9. Phaselis, urbs inter confinia Lyciae, Pamphyliac et Pisidiae.

καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν etc.] Ordo

et sententia verborum est:
 nec plerique (vel potius:
 omnes) ex Lycia inferiore
 mittentes legatos agebant de
 iisdem rebus de quibus nem-
 pe Phaselitae. Nam prius
 conjungenda sunt ὑπὲρ τῶν
 αὐτῶν ἐπρέσβευον, sicut I, 29,
 10; deinde, uti loco jam ci-
 tato πρεσβεύειν est in lega-
 tione quippiam agere, ita hic
 πρεσβεύειν est per legatum age-
 re, itemque I, 5, 3. Rarb.
 Intellige autem accolae lito-
 rum Lyciae versus orientem.

Φασηλίδα παραγινόμενος, συνεξαίρει αὐτοῖς Φεζρίον ὄχυρόν ἐπιτετειχισμένον τῇ χώρᾳ πρὸς Πισιδῶν· ὧν ὀρμώμενοι οἱ βάρβαροι πολλὰ ἐβλαπτον τῶν Φασηλιτῶν τὰς τῇ γῇ ἐργαζομένους.

- XXV. Ἐτι δὲ αὐτῷ παρὶ τὴν Φασηλίδαν ὄντι ἐξαγγέλλεται, Ἀλέξανδρον τὸν Ἀερόπην ἐπιβυλεύειν, τὰ τε ἄλλα τῶν ἐταίρων ὄντα, καὶ ἐν τῷ τότε Θισσαλῶν τῆς Ἰππῆς ἄρχοντα. Ἦν μὲν δὴ ὁ Ἀλέξανδρος ἕως, ἀδελφὸς Ἡρομένους τε καὶ Ἀρράβαίης, τῶν ξυνεπιλαβόντων τῆς σφαγῆς τῆς Φιλίππου. Καὶ τότε αἰτίαν σχόντα αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἀφῆκεν, ὅτι ἐν πρώτοις τε ἀφίκετο τῶν φίλων παρ' αὐτὸν, ἐπειδὴ Φίλιππος ἐτελεύτησε, καὶ τὸν Θάρακα συνενδύς, συνεκάλεθ' αὐτῷ εἰς τὰ βασίλεια· ὕστερον δὲ καὶ ἐν τιμῇ ἀμφ' αὐτὸν εἶχε, στρατηγὸν τε ἐπὶ Θράκης γειλας· καὶ ἐπειδὴ Κάλως ὁ τῶν Θετταλῶν ἵππαρχος ἐπὶ σατυραπείᾳ ἐξεπέρμεθ' αὐτὸν ἀπέδωκεν ἄρχαν τῆς Θισσαλικῆς Ἰππῆς. Τὰ δὲ τῆς ἐπιβυλῆς ἐξηγγέλθη ὧδε. Δαρεῖος, ἐπειδὴ Ἀμύντα, αὐτομολήσας παρ' αὐτὸν, λόγους τέ τινας καὶ γράμματα παρὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τάττε ἐκόμισε, καταπέμπει ἐπὶ θάλασσαν Ἀσιωτὴν ἄνδρα Πέρσην τῶν ἀμφ' αὐτὸν

Cap. XXV.

1. Vulgo legebatur Ἀλέξανδρον αὐτῷ τὸν Ἀερόπην. Secundam vocem, quam Gronovius in Optimo et duobus aliis non invenit, abjeci. Mox post ἕως et post Ἀρράβαίης commata scripsi, ut voces τῶν ξυνεπιλαβόντων ad Alexandrum trahantur, non ad Heromenem et Arrabaeum.

5. Ἀσιωτὴν. Gron. ad VII, 6, 7. scribendum censet Σισιῆνης, nec credendum esse, illud Ἀ esse ab Arriano. Invenisse se in uno δ' Ἀσελεύκῃ. — Accedit a Curtio hoc nomen vocari Σισῆνης III, 7, 11. Vide Freinsheimii indicem Curtianum in A. et Σισῆνης.

11. φεζρίον ὄχυρόν] quod Marmarenses incolebant, si quidem Diodorus XVII, 27. quod verosimillimum est, de hoc castello loquitur.

C. XXV.

Arg. Alexandri, Aetropifilii, in-

fidiae in Alexandrum regem detectae, ipseque in vincula conjectus. Hirundinis omen.

4. ἐπὶ Θράκης] vide quae scripsi ad I, 17, 9. De Cala autem I, 17, 1.

πεισῶν· πρόφασιν μὲν, παρὰ Ἀτιζύην τὸν Φρυγίας 6
 σατράπην, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τέτῳ συνε-
 σόμενον, καὶ πίσεις δώσοντα, εἰ ἀποκτείνει βασιλέα
 Ἀλέξανδρον, αὐτὸν βασιλέα καταστήσειν τῆς Μακεδο-
 νίας, καὶ χρυσίς τάλαντα πρὸς τῇ βασιλείᾳ ἐπιδώσειν
 χίλια. Ὁ δὲ Ἀσισίνης ἀλὲς πρὸς Παρμενίωνος λέγει 7
 πρὸς Παρμενίωνα ὧν ἔνεκα ἀπεστάλη· καὶ τέτῳ ἐν φυ-
 λακῇ πέμπει Παρμενίων παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ πυνθά-
 νεται ταυτὰ παρ' αὐτῷ Ἀλέξανδρος. Συναγαγὼν δὲ 8
 τὰς Φίλας, βελὴν πρετίθη ὅ, τι χρὴ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου
 γνῶναι. Καὶ ἐδόκει τοῖς ἐταίροις μῆτε πάλαι εὖ βεβη-
 λεῦσθαι, τὸ κράτιστον τῶ ἱππικῷ ἀνδρὶ ὃ πιστῷ ἐπιτρέψας,
 νῦν τε χρῆναι αὐτὸν κατὰ τάχος ἐκποδῶν ποιεῖσθαι,
 πρὶν καὶ ἐπιτηδειότερον γινόμενον τοῖς Θετταλοῖς, ξὺν
 αὐτοῖς τὶ νεωτερίσαι. Καὶ τι καὶ θεῖον ἐφόβει αὐτὸς. 9
 Ἐτι γὰρ πολιορκῶντος αὐτῷ Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσὸν,
 ἀναπαύεσθαι μὲν ἐν μεσημβρίᾳ, χειλιδόνα δὲ περιπέ-
 τεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς τρύψασαν μεγάλην, καὶ τῆς εὐνῆς
 ἄλλη καὶ ἄλλη καθίζειν, θορυβωδέστερον ἢ κατὰ τὸ
 εἰωθὸς ἄδασαν. Τὸν δὲ, ὑπὸ καμάτῳ ἐγερθῆναι μὲν 10
 ἀδονάτως ἔχειν ἐκ τῆς ὕπνου, ἐνοχλόμενον δὲ πρὸς τῆς
 φωνῆς, τῇ χειρὶ ὃ βαρέως ἀποσπῶσθαι τὴν χειλιδόνα·
 τὴν δὲ τοσάτῃ ἄρα δεῖσαι ἀποφυγεῖν πληγεῖσαν, ὥς τε
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τῷ Ἀλεξάνδρῳ καθημένην, μὴ
 πρόσθεν ἀνείναι, πρὶν παντελῶς ἐξεγερθῆναι Ἀλέξαν-
 δρον. Καὶ Ἀλέξανδρος ὃ φαῦλον ποιησάμενος τὸ τῆς 11
 χειλιδόνας, ἀνεκοίνωσεν Ἀριστάνδρῳ τῷ Τελμισσεῖ μάντι·

6. εἰ ἀποκτείνει ex Optimo, plurimis MStis et primis editis pro vulgato ἢν ἀποκτείνῃ.

7. Tota haec sectio ita nunc edita est, ut legitur in Optimo, praeter quod ex conjectura mea ταῦτα mutarem in ταυτὰ eadem. Vulgatā erat: Ὁ δὲ Ἀσισίνης ἀλὲς πρὸς Παρμενίωνος, ταῦτ' εἶπεν ἀνακρινόμενος, ὧν ἔνεκα ἀπεστάλη· καὶ τέτῳ αὐτίκα ἐν φυλακῇ πέμπει παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ πυνθάνεται ταῦτα αὐτῷ Ἀλέξανδρος.

9. ἐναγρεύεσθαι] sc. αὐτὸν Ἀλέξανδρον.

Ἀλέξανδρον δὲ, ἐπιβελὴν μὲν ἔκ τε τῶν φίλων σημαίνεσθαι αὐτῷ εἰπεῖν· σημαίνεσθαι δὲ καὶ, ὅτι καταφακῆς ἔσται. Τὴν γὰρ χελιδόνα, σύντροφόν τε εἶναι ὄρνιθα καὶ εὖνεν ἀνθρώποις, καὶ λάλον μᾶλλον ἢ ἄλλην ὄρνιθα.
 2 Ταῦτά τε ἐν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Πέρσης ξυνθεῖς, πέμπει ὡς Παρμενίωνα Ἀμφοτέρων τὸν Ἀλέξανδρον μὲν παῖδα, ἀδελφὸν δὲ Κρατερῶ· καὶ συμπέμπει αὐτῷ τῶν Περ-
 3 γαίων τιμὰς τὴν ὁδὸν ἡγησομένους. Καὶ ὁ Ἀμφοτέρος πολὴν ἐνδύς ἐπιχώριον, ὡς μὴ γινώσκων εἶναι κατὰ τὴν ὁδὸν, λανθάνει ἀφικόμενος παρὰ Παρμενίωνα· καὶ γράμματα μὲν οὐ κομίζει παρ' Ἀλέξανδρον (ὃ γὰρ ἔδοξε γράφειν ὑπὲρ ἑδενός τοιούτου εἰς τὸ ἐμφανές) τὰ δὲ ἀπὸ γλώσσης οἱ ἐνταταλμένα ἐξήγγειλε· καὶ ἔτω ξυλαμβάνεται ὁ Ἀλέξανδρος ἕτος, καὶ ἐν Φυλακῇ ἦν.

XXVI. Ἀλέξανδρος δὲ ἄρας ἐκ Φασηλίδος, μέρος μὲν τι τῆς στρατίας διὰ τῶν ὁρῶν πέμπει ἐπὶ Πέργης, ἡ ὁδοπεποιήκεσαν αὐτῷ οἱ Θρᾷκες, χαλεπὴν ἄλλως καὶ μακρὰν ἔσαν τὴν πάροδον· αὐτὸς δὲ παρὰ τὴν θάλασ-

Cap. XXVI.

1. In verbis μέρος μὲν τι ultimam vocem revocant, quum vitiis operarum in proximis duabus editionibus desit. Deinde Gronovius pro Θρᾷκες conjicit Κᾶρες, quia in tribus MSs erat Καρες, et Cares proximi et praesentes erant.

χαλεπὴν ἄλλως καὶ ὁ μακρὰν. Negatio nihil nisi turbat, unde Optimo id exigente, eam abjeci. Vide Gronovium.

11. ἔκ τε] pro ἔκ τινος. Sic II, 14, 17. *Rapb*.

13. ὃ γὰρ ἔδοξε] neque enim consultum visum fuit, quidquam de re hujusmodi aperte scribere. *Rapb*. Quis fuerit Alexander, Amphoteri pater, utrum unquam expediri poterit, in dubio est. Nec multum interest. Alexander autem, Aeropi filius, post triennium una cum Philota occisus est. cf. Diodorus XVII, 80. et Curt. VII, 1, 8, 2, et VIII,

3, 6. cum nota Freinsheimii C. XXVI.

Arg. Alexander Pamphyliam ingreditur, ipse per litus, via periculosa, reliquus exercitus per montes. Eam subigit praeter Aspendum et Syllium. Siditarum origo.

1. Perge, urbs Pamphylicae celeberrima cum templo Dianae, 60 stadia a mari.

χαλεπὴν ἄλλως καὶ μακρὰν ἔσαν] Opponuntur via, qua exercitus pars ire iussa est, et vi,

σαν δια τῆ αἰγιαλῆ ἦγε τῆς ἀμφοῦ αὐτόν. Ἔστι δὲ 2
ταύτη ἡ ὁδὸς ἐκ ἄλλως, ὅτι μὴ τῶν ἀπ' ἀρκτῶ ἀνέμων
πνεόντων· εἰ δὲ νότοι κατέχοιεν, ἀπόρως ἔχει διὰ τῆ
αἰγιαλῆ ὁδοιπορεῖν. Τότε δ' ἐκ νότων σκληρῶν, βορέαι 3
ἐπιπνεύσαντες, ἐκ ἄνευ τῆ θείης (ὡς αὐτός τε καὶ αἱ ἀμφοῦ
αὐτόν ἐξηγῶντο) εὐμαρῇ καὶ ταχεῖαν τὴν παράδοον
παρέσχον. Ἐκ Πέργης δὲ ὡς προήει, ἐντυγχάνουσιν 4
αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν πρέσβεις Ἀσπενδίων αὐτοκράτορες,
τὴν μὲν πόλιν ἐνδιδόντες, Φερεῶν δὲ μὴ εἰσάγειν δεόμενοι.
Καὶ περὶ μὲν τῆς Φερεῶς πράξαντες ἀπῆλθον ὅσα ἠξίαν· 5
πεντήκοντα δὲ τάλαντα κελεύει τῇ στρατιᾷ δῶναι αὐτοῖς
ἐς μισθόν, καὶ τὰς ἵππους, ἐς δασμὸν βασιλεῖ ἔτρεφον.
Οἱ δὲ, ὑπὲρ τε τῆ ἀργυρείας καὶ τὰς ἵππους παραδώσειν
ξυνθέμενοι, ἀπῆλθον. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ Σίδης ἦει, 6
εἰσὶ δὲ οἱ Σιδῖται Κυμαῖοι ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος· καὶ
ἔτοι λέχουσιν ὑπὲρ σφῶν τόνδε τὸν λόγον· ὅτι ὡς κατῆ-
ραν τε ἐς τὴν γῆν ἐκείνην οἱ πρῶτοι ἐκ Κύμης σαλέντες,
καὶ ἐπὶ αἰκισμῷ ἐξέβησαν, αὐτίκα τὴν μὲν Ἑλλάδα
γλῶσσαν ἐξελάθοντο, εὐθύς δὲ βάρβαρον Φοινὴν ἴσαν,
ἐδὲ τῶν προσχώρων βαρβάρων, ἀλλὰ ἰδίαν σφῶν, ἔπω
πρόσθεν ἔσαν τὴν Φοινὴν· καὶ ἐκ τότε ἔ κατὰ τὰς ἄλλας
προσχώρας Σιδῖται ἐβαρβαρίζον. Καταλιπὼν δὲ Φερεῶν 7
ἐν τῇ Σίδῃ, προήει ἐπὶ Σύλλιον, χωρίον ὀχυρὸν καὶ Φε-

7. Optimus scribit Σύλλιον, quod recipere dubitavi. Vide Holstenium ad Stephanum. Mox rescripti ἔπειτα καὶ ἡγγέλθη, ubi media vox vulgo deest, et ὅποι πεπληνέστα ἦν pro vulgato ὅπη, utrumque ex Optimo.

qua Alexander ibat, ut citius perveniret. Prior trans montes erat χαλεπή ἄλλως (i. e. difficilis, nisi a Thracibus planior facta esset) et μακρά, longa; posterior, qua Alexander ibat, per litus planum, facilis et brevis, εὐμαρῇ καὶ ταχεῖαν τὴν παράδοον παρέχουσα. Mons, quem exercitus transiit, est Climax.

4. πρέσβεις αὐτοκράτορες] *legati libera potestate*, sive verbis Livii XXXVIII, 8. *legati cum mandatis liberis*. Gron. Aspendus urbs Pamphyliæ ad fluvium Eurymedontem.

6. ἐκ τότε] Hanc loquutionem non esse atticam demonstravit ad Luciani soloecismam pag. 100 Graevius. Alibi Arrianus dicere solet ἐκ τότε. Gron.

ρὰν ἔχον ξένων μισθοφόρων καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιχωρίων
 βαρβάρων. Ἀλλ' ὅτε τὸ Σύλλιον ἐξ ἐφόδου αὐτοσχ-
 8 δὲς ἠδυνήθη λαβεῖν. Ἐπειτα καὶ ἠγγέλθη αὐτῷ κατὰ
 τὴν ᾠδὸν, τῆς Ἀσπενδίδος, ὅτι ἔδῃ τῶν συγκειμένων
 πρᾶξαι ἐθέλουν· ὅτε τῆς ἵππου παραδῶναι τοῖς
 πεμφθεῖσιν, ὅτε ἀπαριθμῆσαι τὰ χεῖματα, καὶ τὰ ἐκ
 τῆς χώρας ὅτι ἀνασκευασάμενοι εἰς τὴν πόλιν, τὰς πύ-
 λας ἀποκεκλείκασιν τοῖς παρ' Ἀλεξάνδρου, καὶ τὴν
 τεῖχην, ὅποι πεπονηκότα ἦν, ἐπισκευάζουσι. Ταῦτα
 πυθόμενος, ἐπὶ Ἀσπένδου ἀνεζεύγνυσεν.

I XXVII. Ωρίσται δὲ τῆς Ἀσπένδου τὰ μὲν πολλὰ
 ἐπὶ ἄκρᾳ ὀχυρᾷ καὶ ἀποτόμῳ· καὶ παρ' αὐτὴν τὴν
 ἄκρην ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς ρεῖ. Ἦσαν δὲ αὐτῆς καὶ
 περὶ τῇ ἄκρᾳ ἐν τῷ χθαμαλῷ ἐκ ὀλίγων οἰκήσεις, καὶ
 2 τεῖχος περιβέβλητο αὐταῖς ὁ μύθος. Τὸ μὲν δὲ τεῖχος,
 ὡς προσάγοντα Ἀλέξανδρον ἔγνωσαν, ἐκλείπουσιν ὅσην
 ἐπώκεν, καὶ τὰς οἰκίας, ὅσας ἐν τῷ χθαμαλῷ ὤκισμέ-
 νας ἐκ ἐδόκεν διαφυλάξαι ἂν δύνασθαι· αὐτοὶ δὲ εἰς
 3 τὴν ἄκρην ξυμφεύγουσιν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἀφίστη
 ζὺν τῇ δυνάμει, εἶσω τῇ ἐρήμῃ τεύχεα παρελθὼν, κατε-
 στρατοπέδευσεν ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς καταλειμμέναις
 4 πρὸς τῶν Ἀσπενδίδων· οἱ δὲ Ἀσπένδοι, ὡς εἶδον αὐτοὺς

Cap. XXVII.

2. τὸ μὲν δὲ τεῖχος. Vulgo. additur εὐθὺς, quod Optimo iubente
 abjeci.

8. Ἐπειτα καὶ] haec respondent
 praecedenti ὅτε. Gron. Ad
 Sillyum vel Syllium vel Syl-
 laeum vel Sylaeum, quibus
 nominibus eadem urbs de-
 signari videtur, retroeundum
 erat a Side, non progredien-
 dum. Ergo praepositio πρὸς
 in προξίς non urgenda, quod
 supra jam notavi. In sequen-
 tibus non traditur, utrum urbs

ista capta sit an tradita. Ver-
 ba ἐξ ἐφόδου αὐτοσχιδίῃς verte:
 ex ingressu ex tempore facti.

C. XXVII.

Arg. Aspendus ad condiciones
 redacta. Iter per angustias
 Telmissenas patefactum.

8. ἐκ τῆς ἄκρᾳ] ἐκ ἰστῆς κερῆς,
 in qua magna urbis pars sita
 erat. Raph.

τε Ἀλέξανδρον παρ' ἐλπίδα ἤκοντα, καὶ τὸ στρατόπεδον
 ἐν κύκλῳ σφῶν πάντα, πέμψαντες πρέσβεις ἐδέοντο
 ἐφ' οἷσπερ τοπρότερον συμβῆναι. Καὶ Ἀλέξανδρος τῇ 5
 τε χωρίον ὄχυρόν ἰδὼν, καὶ αὐτὸς ἐκ ἐπὶ χερόνιον πολιορ-
 κίαν παρασκευασμένος, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μὲν ἔδδ' ὡς ξυν-
 ἔβη πρὸς αὐτὰς· ὁμήρους δὲ δῆναι σφῶν τὰς δυνατωτά- 6
 τας ἐκέλευσε καὶ τὰς ἱππας, ἃς πρόσθεν ὠμολόγησαν·
 καὶ ἑκατὸν τάλαντα, ἀντὶ τῶν πεντήκοντα· καὶ πεί-
 θισθαι τῷ σατραπῇ τῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ φόρας ἀπο-
 φέρειν ὅσα ἔτη Μακεδόσι, καὶ ὑπὲρ τῆς χώρας διακρυ-
 θῆναι, ἣν τῶν προσχώρων ἦσαν βία κατέχειν ἐν αἰτία
 ἦσαν. Ὡς δὲ πάντα οἱ ἐπεχώρησαν, ἀνέζευξεν ἐς 7
 Πέργην, καὶ κείθεν ἐς Φρυγίαν ὤρμητο· ἣν δὲ αὐτῷ ἡ
 πορεία παρὰ Τελμισσοῦ πόλιν. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἔτοι, 8
 τὸ μὲν γένος Πισιδῶν εἰσὶ, βάρβαροι. Χωρίον δὲ οἰκῶσα
 ὑπερύψηλον, καὶ πάντα ἀπότομον· καὶ ἡ ὁδὸς παρὰ
 τὴν πόλιν, χαλεπή. Καθήμεν γὰρ ἐκ τῆς πόλεως ὄρος
 ἐς τε ἐπὶ τὴν ὁδόν· καὶ τῷτο μὲν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπο-
 παύεται. Ἀντίπορον δὲ αὐτῷ ὄρος ἄλλο ἐστίν, ὃ μείον 9
 ἀπότομοι· καὶ ταῦτα τὰ ὄρη ὥσπερ πύλας ποιεῖ ἐπὶ
 τῇ ὁδῷ, καὶ ἐστὶν ὀλίγη Φυλακὴ κατέχοντας τὰ ὄρη ταῦ-
 τα, ἀπορον ποιεῖν τὴν πάροδον. Καὶ τότε οἱ Τελμισσοὶ
 πανδημεὶ ἐκβεβηθηκότες, ἀμφοτέρω τὰ ὄρη κατεῖχον.
 Ταῦτα δὲ ἰδὼν Ἀλέξανδρος, στρατοπεδεύεσθαι αὐτῷ, 10
 ὅπως εἶχαν, ἐκέλευε τὰς Μακεδόνας, γινῆς ὅτι ὃ μὲν ἔστι

5. παρασκευασμένος ex Opt. pro παρασκευασάμενος. Deinde in ver-
 bis ἔδδ' ὡς distinctionem in Lemgoviana post ἔδδ' factam delevi.

5. ἔδδ' ὡς] *ne sic quidem*, ut I, 7.
 in fine.

7. Telmissus haec eadem non
 est, quae c. 24. commemora-
 batur, sed alia Pisidiae, alias
 Termessus vel Termessus vo-
 cata. Plerique vero Pisida-
 rum jura Tauri incolebant.
 Strabo lib. XII.

8. ἡ ὁδὸς παρὰ τὴν πόλιν] *via
 juxta urbem. Rapp.*

9. καί ἐστιν etc.] *construe καὶ ἔστιν
 κατέχοντας τὰ ὄρη ταῦτα ἄπ.
 π. τὴν πάροδον (σὺν) ὀλίγῃ Φυ-
 λακῇ.*

10. ὅπως εἶχαν] *vide notam ad
 I, 13, 4.*

πανδημοὶ οἱ Τελμισσεῖς, αὐλιζομένους σφᾶς ἰδόντες,
ἀλλ' ἀποχωρήσασιν εἰς τὴν πόλιν πλησίον ἔσαν οἱ πολ-
λοὶ αὐτῶν, ὅσον Φυλακὴν καταλιπόντες ἐπὶ τοῖς ὄρεσι.
Καὶ ξυνέβη, ὅπως εἶχαζεν· οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ αὐτῶν
ἀπῆλθον, αἱ Φυλακαὶ δὲ ἐγκατέμειναν. Καὶ ἐπὶ τῆς
εὐθὺς ἀναλαβὼν τὰς τε τοξότας, καὶ τὰς τῶν ἀκονι-
στῶν τάξεις, καὶ τῶν ὀπλιτῶν ὅσοι κουφότεροι, ἐπήγα-
γεν. Οἱ δὲ ἔκ ἑμῶν βαλλόμενοι, ἀλλὰ ἔλιπον τὸ
χειρίον. Καὶ Ἀλέξανδρος ὑπερβαλὼν τὰ σιγὰ, πρὸς τὴν
πόλιν κατεστρατοπέδευσε.

XXVIII. Καὶ ἐνταῦθα ἀφικνῶνται παρ' αὐτὸν
Σελγίων πρέσβεις. Οἱ δὲ εἰσι καὶ αὐτοὶ Πισίδαι βαρ-
βαροι, καὶ πόλιν μεγάλην οἰκῶσι, καὶ αὐτοὶ μάχιμοί
εἰσιν· ὅτι δὲ πολέμιοι τοῖς Τελμισσεῦσιν ἐκ παλαιῶν
ἐτύγχανον, ὑπὲρ Φιλίας πρὸς Ἀλέξανδρον πεπρεσβου-
μένοι ἦσαν. Καὶ πρὸς τῆς σπένδεται Ἀλέξανδρος,
καὶ ἐκ τῆς πιστοῖς ἐς ἅπαντα ἐχρήσατο. Τὴν Τελμι-
σὸν δὲ ἀπέγνω εἰσεῖν ἂν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἀλλ' ἐπὶ Σα-
λαγασσῷ ἐτέλλετο. Ἦν δὲ καὶ αὕτη ἡ μικρὰ πόλις.
Πισίдай καὶ ταύτην ᾔκων· καὶ ἰδόκων, πάντων Πισιδῶν
μαχίμων ὄντων, αὐτοὶ εἶναι οἱ μαχιμώτατοι, καὶ τότε
τὸν λόφον τὸν πρὸ τῆς πόλεως, ὅτι καὶ ἔτος ἡμεῖον τῇ
τείχους ὀχυρὸς ἐς τὸ ἀπομάχεσθαι ἦν, κατεληφότες
προσέμενον. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν μὲν Φάλαγγα τῇ
Μακεδόνων τάττει ὥδε. Ἐπὶ μὲν τῷ δεξιῷ κέρως, ἵνα

11. καὶ Ἀλέξανδρος ὑπερβαλὼν ex Opt. Vulgo Ἀλέξανδρος δὲ ὑπερ-
βαλὼν. Omnino verba καὶ Ἀλέξ. — κατεστρατοπέδευσε retraxi ad
cap. 27. quum apud Gronovium sint principium capitis se-
quentis.

C. XXVIII.

Arg. Pisidia subacta. Praelium
apud Salagallum, ejusque ur-
bis expugnatio.

phano aliisque urbem origi-
nem a Lacedaemoniis traxisse
tradunt.

2. Selge, orientem versus a
Telmisso. Strabo cum Ste-

3. τὴν Τελμισσὸν] utrum unquam
urbs capta sit, non proditur.

καὶ αὐτὸς ἐπετάκτο, τὰς ὑπασπιστὰς εἶχει· ἐχομένους
 δὲ τῶν, τὰς πεζεταίρους ἑς τε ἐπὶ τὸ εὐώνυμον παρα-
 τείνας· ὡς ἐκάστοις τῶν στρατηγῶν ἡγεμονία τῆς τάξεως
 ἐν τῇ τότε ἡμέρᾳ ἦν. Ἐπὶ δὲ τῷ εὐώνυμῳ ἐπέταξεν
 ἡγεμόνα Ἀμύνταν τὸν Ἀρράβαίς. Προετάχθησαν δὲ
 αὐτῷ, τῷ μὲν δεξιῷ κέρασ, οἳ τε τοξόται καὶ οἱ Ἀγριᾶνες·
 τῷ δὲ εὐώνυμῳ, οἱ ἀκοντισαὶ οἱ Θραῖκες, ὧν ἡγεῖτο Σιτάλ-
 κης. Οἱ γὰρ ἵππεῖς αὐτῷ ἔκ ὠφέλιμοι ἐν τῇ δυσχωρίᾳ
 ἦσαν· τοῖς Πισίδαις δὲ καὶ Τελμισσεῖς προσβεβαηθή-
 κότες ξυνετάξαντο. Ἦδη δὲ οἱ ἀμφ' Ἀλέξανδρον
 προσβεβληκότες τῷ ὄρει, ὅπερ κατεῖχον οἱ Πισίδαί, κατ'
 αὐτὸ τὸ ἀποτομώτατον τῆς ἀνόδου ἦσαν. Καὶ ἐν τῷ
 ἐπιτιθεντα αὐτοῖς οἱ βάρβαροι λόχοις κατὰ κέρασ ἐκά-
 τερον, ἡ σφίσι μὲν εὐπροσοδώτατον ἦν, τοῖς πολεμίοις δὲ
 χαλεπωτάτῃ ἡ πρόσθασις· καὶ τὰς μὲν τοξότας, οἷα
 δὴ ἔτε ἀκριβῶς ὠπλισμένους καὶ πρώτας πελάσαντας,
 ἐτρέψαντα. Οἱ δὲ Ἀγριᾶνες ἔμειναν. Ἐγγὺς γὰρ ἦδη
 καὶ ἡ Φάλαγξ τῶν Μακεδόνων προσῆγε, καὶ πρὸ αὐτῆς
 Ἀλέξανδρος ἐφαίνετο. Ὡς δὲ ἐν χερσὶν ἡ μάχη ἐγένετο,
 γυμνοὶ τε οἱ βάρβαροι ὄντες ὀπλίταις προσεφέροντο,
 καὶ πάντα κατατιτρωσκόμενοι ἐπίπτον, ἐνταῦθα δὲ
 ἐγκλίνεσι· καὶ ἀπέθανον μὲν αὐτῶν ἑς πεντακοσίους.

Cap. XXVIII.

5. ἐπὶ δὲ τῷ εὐώνυμῳ ex Optimo. Vulgo ἐπὶ δὲ τῷ εὐώνυμῳ. Alter-
 rum enim exemplum verbi ἐπιτάσσειν cum genitivo non inveni.

5. τὰς ὑπασπιστὰς] intellige ager-
 ma peditum et reliquos hy-
 raspistas, τὰς πεζεταίρους ex sex
 agminibus constantes. Vide
 notam ad 1, 11, 4. De hege-
 monia ad c. 14, 9.

ἑς τε ἐπὶ τὸ εὐώνυμον] usque ad
 sinistrum cornu extendens.
 Nam: dividitur phalanx in
 partes solidas duas, a frontis
 media sectione per totam la-
 titudinem, et altera quidem
 pars dimidiata dextrum cornu
 vocatur et caput; altera au-

tem sinistrum cornu et ca-
 da. Aelian. Tact. c. 7. Rapp.

6. προετάχθησαν non ante fron-
 tem, sed ad latus. τοῖς Πισί-
 δαις — intellige Salagassenses.

7. λόχοις κατὰ κέρασ ἐκείτω]
 feruntur barbari cum suis co-
 pitis in utrumque cornu. Λόχος
 autem quaecunque militum
 cohortem significat, quam alii
 definierunt viris octo, alii
 decem, alii duodecim, alii
 etiam sedecim. Rapp.

86 ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

10 Κῆφοι γὰρ ὄντες καὶ ἔμπειροι τῶν χωρίων, ἔχαιτον
 ἀπὸ χώρων· καὶ οἱ Μακεδόνες, διὰ βαρύτητα τῶν ὅπλων
 καὶ ἀπειρίαν τῶν ὁδῶν, ἔθαρραλοί εἰς τὸ διαίκεν ἦσαν.
 11 Ἀλέξανδρος δὲ ἐχόμενος τῶν Φρυγόντων, τὴν πόλιν
 αὐτῶν αἰρεῖ κατὰ κράτος· τῶν δὲ ξὺν αὐτῷ Κλέανδρος
 τε ὁ στρατηγὸς τῶν τοξοτῶν ἀποθνήσκει, καὶ τῶν ἄλλων
 12 ἀμφὶ τὰς εἴκοσιν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ τὰς ἄλλας
 Πισίδας ἦγε, καὶ τὰ μὲν τινὰ τῶν Φρυγίων βία ἐξέλε,
 τὰ δὲ ὁμολογίᾳ προσηγάγετο.

1 XXIX. Ἐντεῦθεν δὲ ἦεν ἐπὶ Φρυγίας παρὰ τὴν
 λίμνην, ἣ ὄνομα Ἀσκανία, ἐν ἣ ἄλλες πηγνυνται αὐτοί
 2 ματοι· καὶ τέτοις χρῶνται οἱ ἐπιχώριοι, ἐδὲ θαλάσσης
 3 τὴν ἐπὶ τῷ τῷ δέονται. Καὶ ἀφικνεῖται εἰς Κελαναί
 πεμπταῖος. Ἐν δὲ ταῖς Κελαναῖς ἀκρὰ ἦν πάντα ἀπό
 4 τομος. Καὶ ταύτην φυλακὴν κατεῖχον ἐκ τῆς σατραπείας τῆς
 Φρυγίας, Κᾶρες μὲν χίλιοι, Ἕλληνες δὲ μισθοφόροι
 5 ἑκατόν. Καὶ ἔτοι προσηγύοντο παρ' Ἀλέξανδρον, ἐπαγ
 γελλόμενοι, εἰ μὴ ἀφίκοιτο σφίσι βοήθεια ἐν ἡμέρᾳ,
 6 ξυνέκλειτο (φράσαντες τὴν ἡμέραν) ὅτι παραδώσῃσι τὸ
 χωρίον. Καὶ ἔδοξε ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ ὠφελιμώτερη

Cap. XXIX.

1. ὠφελιμώτερα ex Optimo ac duobus aliis pro vulgato ὠφελιμώτε
 2. τα, quod in Lemgovianam iterum receptum erat, quum locus
 3. jam a Gronovio emendatus esset.

C. XXIX.

Arg. Alexander Phrygiam in
 gressus paciscitur cum praesi
 dio Celsenarum, Gordium
 versus tendit ibique copias
 contrahit. Irrita Atheniensium
 de liberandis captivis legatio.

1. Ἀσκανία] cf. Plin. Hist. nat.
 XXXI, 10. Ex nostro apparet,
 lacum hunc inter Salagassum et
 Celsenas ponendum esse.

ἐπὶ τῷ τῷ] ad hoc, ut saltem
 ex mari vel capiant sponte
 natum, vel ex aqua marina
 excoquant. Repb.

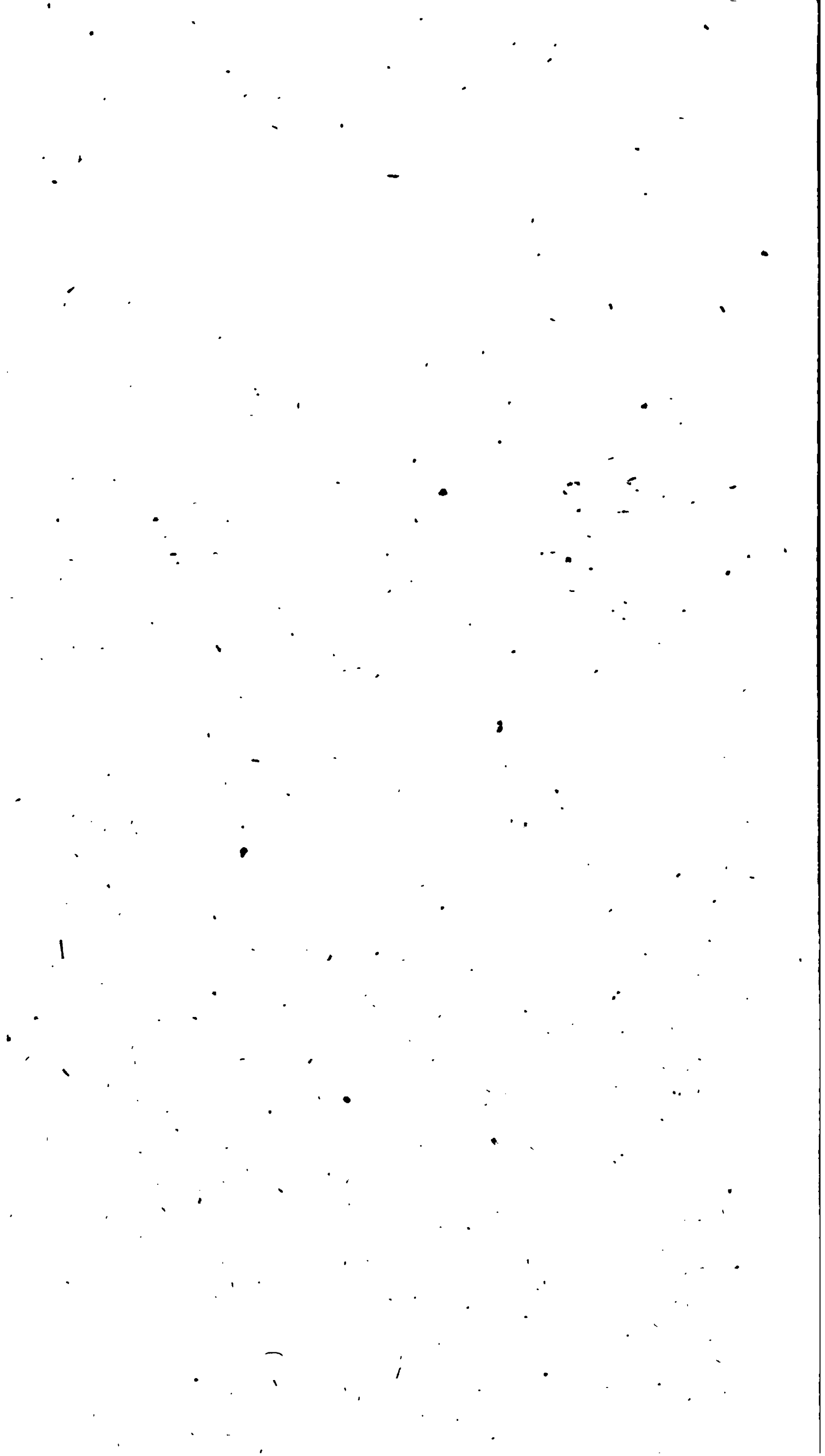
2. πεμπταῖος] sc. e Pisidia, vel
 potius ab urbe Salagasso. De
 Celsenis urbe, quam Livius
 XXXVIII, 13. caput quor
 dam Phrygiae vocat, vide
 Freinshemium ad Curt. III,
 1, 1. Xenoph. Anab. I, 2,
 7—9. et Stephanum in Apa
 mia. Ἀλεξὺν hanc vel ἀκρότε
 ραν Xerxes exstruxisse narra
 tur, quum ex Graecia fuge
 ret. Ἐκ τῆς σατραπείας, jubente
 satrapa.

3. ἐν ἡμέρᾳ] nempe sexagesimo.
 Curt. III, 1, 8. Repb.

APPIANOT

ANABASEΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐκ δὲ τούτων Μένων τῶν τε ναυτικῶν παντὸς ἡγεμῶν ἐκ
 ασιλέως Δαρείου καθεστηκώς, καὶ τῆς παραλίας ξυμπά-
 ης, ὡς ἐς Μακεδονίαν τε καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀποσρέψων
 ὃν πόλεμον, Χίον μὲν λαμβάνει, προδοσίᾳ ἐνδοθεῖ-
 αν· ἔνθεν δὲ ἐπὶ Λέσβου πλεύσας, ὡς ἔ' προσεῖχον
 ὑπὸ οἱ Μιτυληναῖοι, τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Λέσβου
 ἐροσηγάγετο. Ταύτας δὲ παρασησάμενος καὶ προ-
 χῶν τῇ Μιτυλήνῃ, τὴν μὲν πόλιν χάρακι διπλῶ ἐκ
 ἀλάττης εἰς θάλατταν ἀπετείχισε, στρατόπεδον δὲ
 ἐντε ἐποικοδομησάμενος, τῆς γῆς ἐκράτει ἔ' χαλεπῶς.
 αὐτὸ μέρος μὲν τι τῶν νεῶν τὸν λιμένα αὐτῶν ἐφύλασσε,
 αἱ δ' ἐπὶ τὴν ἄκρην τῆς Λέσβου τὸ Σίγριον, ἵνα ἡ προσ-
 ολὴ μάλιστα ἐστὶ ταῖς ἀπὸ τε Χίου καὶ Γεραιῶν καὶ

NOTAE CRITICAE.

LIB. II. CAP. I.

ἐπὶ Λέσβου ex omnibus MStis (Gron. ad I, 11, 4.) et primis edi-
tis pro ἐπὶ Λέσβον.

μάλιστα ἐστὶ ταῖς — Sic ex Optimo locum restituerat Gronovius.
In Lemgoviana vero recepta erat vetus lectio μάλιστα ἐπὶ ταῖς,
quam denuo abjeci. Mox pro Μαλαίας non dubitavi rescribere
Μαλαίας, quod Gron. in duobus MStis invenit.

ANIMADVERSIONES.

LIB. II. CAP. I.

arg. Chios et Lesbos a Me-
mnone captæ, Mitylene ab
eodem oppugnata; ejusdem
mors. Pharnabazo successorī
urbs traditur.

· ἐκ δὲ τούτων] postquam Ale-
xander hæc gessit, i. e. eo cir-
citer tempore; quo Gordium

venerat. Reliquæ Lesbī ur-
bes sunt Antissa, Methymna,
Pyrrha et Erebus, quas ipsas
nominat Diodor. XVII, 29.

2. τῆς γῆς ἐκράτει ἔ' χαλεπῶς]
a terra quidem facile urbem
continebat, a terra superior
erat, partem reliquam insulæ
facile parere sibi cogebat.
Gron.

Μαλίας ὀλκάσῃ, ἀποκλείσας τὸν παράπλιν, ἐν Φι-
 λακῇ εἶχεν, ὥς μή τινα ἐφέλκειαν κατὰ θάλατταν
 4 γίγισθαι Μιτυληναίοις· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μὲν ἴσεν
 τελευτᾷ. Καὶ εἰπὲρ τι ἄλλο, καὶ τὸτο ἐβλάψε τὰ βασι-
 5 λείως πράγματα. Αὐτοφραδάτης δὲ καὶ Φαρνάβας
 ὁ Ἀρταβάζης, (ὅτῳ καὶ ἐπέτρψε τελευτᾷ ὁ Μέμνιος
 τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, ἕς τε Δαρεῖον τι ὑπὲρ αὐτῆς γνῶναι
 ἀδελφιδῶ αὐτὴν ὄντι) ἔτοι τῇ πολιορκίᾳ ἔκ ἀρρώστου
 6 προσέκειντο· καὶ οἱ Μιτυληναῖοι τῆς τε γῆς εἰσγόμενοι
 καὶ ἀπὸ θαλάττης πολλαῖς ναυσὶν ἐφορμύσασαι φερό-
 μενοι, πέμψαντες παρὰ τὸν Φαρνάβαζον, ὁμολογίας
 7 ἐποίησαντο· τὰς μὲν ξένας τὰς παρ' Ἀλεξάνδρου σφίσι
 κατὰ συμμαχίαν ἤκοντας ἀπελθεῖν, Μιτυληναῖας δὲ
 καθελεῖν μὲν τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον σφίσι γενομένας
 εἰρήνας, ξυμμάχους δὲ εἶναι Δαρεῖα, κατὰ τὴν εἰρήνην τὴν
 ἐκ' Ἀνταλκίδου γενομένην πρὸς βασιλέα [Δαρεῖον], τὰς

5. τὴν αὐτὴν ἀρχὴν — Sic scripsi pro αὐτῇ ἀρχὴν, qui error sci-
 bendum saepe in nostro occurrit.

7. πρὸς βασιλέα Δαρεῖον — Nihil certius est, quam pacem istam
 cum Artaxerxe Mnem. factam esse, non cum Dario Ocho vel

3. τὸν παράπλιν] non pro-
 hibere navigationem, quam pro-
 hibere nihil certe intererat
 urbem obsidentium, intere-
 rat autem plurimum, litte-
 rum appulsu arcere naves,
 ne quid subsidii Mitylenaeis
 mari advenire posset. Neque
 inusitata est haec notio par-
 ticularum παρὰ in compositis.
 Ita enim et παρεχόμενοι est
 intrare locis plurimis in in-
 dice annotatis. Quin imo et
 παραπλέω hoc sensu citatur in
 Lexicis ex Thucyd. παρέπλευ-
 σαν ἐς Σικυῶνα, Sicyonem na-
 vigarunt. Sic mox divisum
 c. 2, 2. ἔπλει παρ' Αὐτοφραδά-
 την. Rarb. Sigrium promon-
 torium Lesbi, occidentem
 versus; Geræstus promonto-

rium meridionale Euboeae
 Malea Laconiae. Classe igitur
 ad Sigrium, naves ex Eu-
 fulis Graecia Macedoniae,
 classe vero ante portum Mity-
 lenaeorum naves ex Asia pro-
 pinqua forte venientes, et
 cum iis omne subsidium ex-
 cludebatur.

4. ἐν τῷ αὐτῷ] dum scilicet Mi-
 tylenaeos acriter obsidione
 urgeret. Blanc.

5. ἀδελφιδῶ] sororis filio. Diod.
 XVI, 52. Blanc.

6. τῆς τε γῆς εἰσγόμενοι] τῶν
 prohibiti, quo minus in agros
 excurrere possent. Sic IV,
 27, 13. Rarb.

7. τὴν ἐκ' Ἀνταλκίδου] Hist. Gr.
 Xenoph. IV. Rarb.

τὰς φονιάδας δὲ etc.] Verti:

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐκ δὲ τούτων Μένων τῶν τε ναυτικῶν παντὸς ἡγεμῶν ἐκ
 βασιλέως Δαρείου καθεστηκώς, καὶ τῆς παραλίας ξυμπά-
 σης, ὡς ἐς Μακεδονίαν τε καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀποσρέψων
 τὸν πόλεμον, Χίον μὲν λαμβάνει, προδοσίᾳ ἐνδοθεῖ-
 ταν· ἐνθεν δὲ ἐπὶ Λέσβου πλεύσας, ὡς ἔ' προσεῖχον
 αὐτῷ οἱ Μιτυληναῖοι, τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Λέσβου
 προσηγάγετο. Ταύτας δὲ παρασησάμενος καὶ προ-
 σγῶν τῇ Μιτυλήνῃ, τὴν μὲν πόλιν χάρακι διπλῶ ἐκ
 θαλάττης εἰς θάλατταν ἀπετείχισε, στρατόπεδα δὲ
 πέντε ἐποικοδομησάμενος, τῆς γῆς ἐκράτει ἔ' χαλεπῶς.
 Καὶ μέρος μὲν τι τῶν νεῶν τὸν λιμένα αὐτῶν ἐφύλασσε,
 γὰς δ' ἐπὶ τὴν ἄκρην τῆς Λέσβου τὸ Σίγριον, ἵνα ἡ προσ-
 βολὴ μάλιστα ἐστὶ ταῖς ἀπὸ τε Χίου καὶ Γεραιῶν καὶ

NOTAE CRITICAE.

LIB. II. CAP. I.

1. ἐπὶ Λέσβου ex omnibus MStis (Gron. ad I, 11, 4.) et primis edi-
 tis pro ἐπὶ Λέσβον.

2. μάλιστα ἐστὶ ταῖς — Sic ex Optimo locum restituerat Gronovius.
 In Lemgoviana vero recepta erat vetus lectio μάλιστα ἐπὶ ταῖς,
 quam denuo abjeci. Mox pro Μαλαίας non dubitavi rescribere
 Μαμάκας, quod Gron. in duobus MStis invenit.

ANIMADVERSIONES.

LIB. II. CAP. I.

arg. Chios et Lesbos a Me-
 mnone captae, Mitylene ab
 eodem oppugnata; ejusdem
 mors. Pharnabazo successor
 urbs traditur.

1. ἐκ δὲ τούτων] postquam Ale-
 xander haec gessit, i. e. eo cir-
 citer tempore; quo Gordium

venerat. Reliquae Lesbi ur-
 bes sunt Antissa, Methymna,
 Pyrrha et Erebus, quas ipsas
 nominat Diodor. XVII, 29.

2. τῆς γῆς ἐκράτει ἔ' χαλεπῶς]
 a terra quidem facile urbem
 continebat, a terra superior
 erat, partem reliquam insulae
 facile parere sibi cogebat.
 Gron.

Μαλέας ὀλκάσιν, ἀποκλείσας τὸν παράπλυν, ἐν Φυ-
 λακῇ εἶχεν, ὥς μή τινα ἐφέλειαν κατὰ θάλατταν
 4 γίγνεσθαι Μιτυληναίοις· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μὲν νόσῳ
 τελευτᾷ. Καὶ εἶπερ τι ἄλλο; καὶ τὸτο ἔβλαψε τὰ βασι-
 5 λείως πράγματα. Αὐτοφραδάτης δὲ καὶ Φαρνάβαζος
 ὁ Ἀρταβάζης, (ὅτῳ καὶ ἐπέτρψε τελευτῶν ὁ Μένων
 τὴν αὐτῇ ἀρχὴν, ἔς τε Δαρεῖον τι ὑπὲρ αὐτῆς γνῶναι,
 ἀδελφιδῶ αὐτῇ ὄντι) ἔσται τῇ πολιορκίᾳ ἔκ ἀρρώστως
 6 προσέκειντο· καὶ οἱ Μιτυληναῖοι τῆς τε γῆς εἰεγόμενοι,
 καὶ ἀπὸ θαλάττης πολλαῖς ναυσὶν ἐφορμύσας φερέ-
 μενοι, πέμψαντες παρὰ τὸν Φαρνάβαζον, ὁμολογίας
 7 ἐποιήσαντο· τὰς μὲν ξένους τὰς παρ' Ἀλεξάνδρου σφίσι
 κατὰ συμμαχίαν ἡκοντας ἀπελθεῖν, Μιτυληναῖους δὲ
 καθελεῖν μὲν τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον σφίσι γενομένας
 σήλας, ξυμμάχους δὲ εἶναι Δαρεῖα, κατὰ τὴν εἰρήνην τὴν
 ἐκ' Ἀνταλκίδος γενομένην πρὸς βασιλέα [Δαρεῖον], τὰς

5. τὴν αὐτῇ ἀρχὴν — Sic scripsi pro αὐτῇ ἀρχὴν, qui error scribentium saepe in nostro occurrit.

7. πρὸς βασιλέα Δαρεῖον — Nihil certius est, quam pacem istam cum Artaxerxe Mnem. factam esse, non cum Dario Ocho vel

3. τὸν παράπλυν] non praeter-
 navigationem, quam pro-
 hibere nihil certe intererat
 urbem obsidentium, intere-
 rat autem plurimum, litte-
 rum appullu arcere naves,
 ne quid subsidii Mitylenaeis
 mari advenire posset. Neque
 inusitata est haec notio par-
 ticularum παρὲν in compositis.
 Ita enim et παρεχέσθαι est
 intrare locis plurimis in in-
 dice annotatis. Quin imo et
 παραπλέω hoc sensu citatur in
 Lexicis ex Thucyd. παρέπλευ-
 σαν ἐς Σικυῶνα, Sicyonem na-
 vigarunt. Sic mox divisim
 c. 2, 2. ἔπλει παρ' Αὐτοφραδά-
 την. Rarb. Sigrium promon-
 torium Lesbii, occidentem
 versus; Geræstus promonto-

rium meridionale Euboeae,
 Malea Laconiae. Classe igitur
 ad Sigrium, naves ex in-
 sulis Graecia Macedoniave,
 classe vero ante portum Mity-
 lenaeorum naves ex Asia pro-
 pinqua forte venientes, et
 cum iis omne subsidium ex-
 cludebatur.

4. ἐν τῷ αὐτῷ] dum scilicet Mi-
 tylenaeos acriter obsidione
 urgeret. Blanc.

5. ἀδελφιδῶ] sororis filio. Diod.
 XVI, 52. Blanc.

6. τῆς τε γῆς εἰεγόμενοι] terra
 prohibiti, quo minus in agros
 excurrere possent. Sic IV,
 27, 13. Rarb.

7. τὴν ἐκ' Ἀνταλκίδος] Hist. Gr.
 Xenoph. IV. Rarb.

τὰς φονάδας δὲ etc.] Verte:

Φυγάδας δὲ αὐτῶν κατεῖναι ἐπὶ τοῖς ἡμίσεσι τῶν τότε
 ὄντων ὅτε ἔφυγον. Ἐπὶ τέτοις μὲν δὴ ἡ ξύμβασις τοῖς 8
 Μιτυληναίοις πρὸς τὰς Πέρσας ξυνέβη. Φαρνάβαζος 9
 δὲ καὶ Αὐτοφραδάτης, ὡς παρῆλθον ἅπαξ εἰς τὴν
 πόλιν, Φερσῶν τε εἰς αὐτὴν εἰσήγαγον, καὶ Φερσαρχον
 ἐπ' αὐτῇ Λυκομήδην Ῥόδιον καὶ τύραννον ἐγκατέστησαν
 τῇ πόλει Διογένην, ἓνα τῶν Φυγάδων· χρήματά τε εἰσέ-
 πραξαν τὰς Μιτυληναίας· τὰ μὲν βία ἀφελόμενοι τὰς
 ἔχοντας, τὰ δὲ εἰς τὸ κοινὸν ἐπιβαλόντες.

II. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, Φαρνάβαζος μὲν 1
 ἔπλει ἐπὶ Λυκίας, ἄγων τὰς ξένης τὰς μισθοφόρας·
 Αὐτοφραδάτης δὲ, ἐπὶ ταῖς ἄλλαις νήσους. Καὶ ἐν τῷ 2

adeo Codomanno; nihil apud Graecos solennius, quam regem
 Persarum non nomine proprio, sed vel simpliciter τὸν βασιλέα
 vel τὴν μέγαν βασιλέα vocari. Unde si hoc tantum loco nomen
 Darii adjectum esset, pro glossemate id habereim. — At quum
 etiam c. 2, 4. repetitum sit ἢ ἐπὶ Ἀνταλκίδου Δαρείου συνέθεντο,
 error potius Arriani esse videtur. Nomen tamen Darii utroque
 loco uncis includendum curavi.

ut exsules ipsorum redirent ea
 conditione, ut ipsis dimidia
 pars bonorum, quae tunc erant,
 quae tunc possidebant, cum fu-
 gerent, restitueretur. Gron.
 et Raph.

Navalis Persarum sub Datame
 clades.

I. ἐπὶ Λυκίας] Eam regionem
 tum Alexander tenebat; eo
 tendit Pharnabazus, vel ut re-
 gionem recuperet, vel quo
 prius Darii mandatum reci-
 peret. Mercenarios autem
 per Thymondam arcessitos,
 ne credas terra per Lyciam
 et littora ad regem ductos
 esse, sed masi in Phoeniciam,
 quod et ex numero imminu-
 to navium Persarum perspi-
 cuum est (pro trecentis enim
 restant CX.) et ex nostro II,
 13, 3. Tripolin enim trans-
 portati sunt. In mercenariis
 vero Graecis maximam Per-
 sarum spem fuisse, ex omni-
 bus hujus historiae scriptori-
 bus apparet.

9. χρήματά τε etc.] Verte: a
 Mitylenaeis pecuniam exige-
 bant, partim vi eam locuple-
 tibus eripientes, partim ab in-
 colis universis poscentes. —
 Ceterum regum Persarum
 mos erat, viros de se meritos
 tyrannide urbis alicujus do-
 nare, quos tamen sibi subdi-
 tos manere et bello orto au-
 xilia mittere oportebat. Non
 multum errabis, si eos cum
 vasallis nostrorum temporum
 compares.

C. II.

¶ Tenedus a Persis recepta.

- εἶναι ἐπὶ τὸν ζυγὸν ἀστὸν, καὶ ἐπιμεῖναι ἕς τε ἐπὶ βάλαντον καθεύμενον· τὸν δὲ ἐκπλαγέντα τῇ ὄψει, εἶναι κινώσοντα ὑπὲρ τῆς θείης παρὰ τῆς Τελμισσέας τῆς μαί-
 4 τεις· εἶναι γὰρ τῆς Τελμισσέας σοφὸς τὰ θεῖα ἐξηγεῖσθαι, καὶ σφίσιν ἀπὸ γένους δεδόσθαι αὐτοῖς καὶ
 5 γυναίξῃ καὶ παισὶ τὴν μαντείαν· προσάγοντα δὲ καὶ τινὲς τῶν Τελμισσέων, ἐντυχεῖν παρενὼν ὑδρευομένην καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν ὅπως οἱ τὸ τῆς ἀστῆς ἐσχ.
 6 Τὴν δὲ (εἶναι γὰρ καὶ αὐτὴν τῆς μαντικῆς γένους) θύσαι κελεύσαι τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, ἐπανελθόντα εἰς τὸν τόπον αὐτόν.
 7 Καὶ δευθῆναι γὰρ αὐτῆς Γόρδιον, τὴν θυσίαν ξυνεπισπομένην οἱ αὐτὴν ἐξηγήσασθαι, θύσαι πῶς ὅπως ἐκείνη ὑπετίθετο, τὸν Γόρδιον, καὶ ξυγγενέσθαι ἐπὶ γάμῳ τῇ παιδί, καὶ γενέσθαι αὐτοῖς παῖδα Μίδα ὄνομα.
 8 Ἦδη τε ἄνδρα εἶναι τὸν Μίδα καλὸν καὶ γυναικίον· καὶ ἐν τῷ τῷ γάμῳ πιέζεσθαι ἐν σφίσι τῆς Φρύγας, καὶ γενέσθαι αὐτοῖς χρησμὸν, ὅτι ἅμαξα ἄξει αὐτὴν βασιλέα, καὶ ὅτι ἕτος αὐτοῖς καταπαύσει τὴν γαστήρ.
 9 Ἔτι δὲ περὶ αὐτῶν τῶν βουλευομένων ἐλθεῖν τὸν Μίδα ὁμῶς τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ, καὶ ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἁμάξῃ. Τῆς δὲ, συμβαλόντας τὸ μαντεῖον, τῶν ἐκείνων γινῶναι ὅντα, ὅντινα ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔφραζεν ὅτι ἄξει ἡ ἅμαξα· καὶ καταστῆσαι μὲν αὐτὴν βασιλέα τῆς Φρύγας, καὶ τὸν Μίδα.
 10 Μίδα δὲ αὐτοῖς τὴν γαστήρ καταπαῦσαι, καὶ τὴν ἅμαξαν τῷ πατρὶ ἐν τῇ ἁγρᾷ ἀναθῆναι χαριστήριον.

Cap. III.

9. καταστῆσαι pro καταστήσειν, ex conjectura Blancardi, quae se ipsa commendat.

3. βουλευτὲς] *vespera*, tempus, quo solvendi sunt boves. *Raph.*

4. καὶ σφίσιν ἀπὸ γένους etc.] *et ipsis vaticinandi scientiam perstiteres a maioribus deinceps traditam esse.*

7. Καὶ δευθῆναι γὰρ] γὰρ re-

dundat, quod saepissime huius particulae accidit cum *ἀλλὰ* I, 24, 1. II, 6, 7. III, 2, 5. *Raph.*

9. ἐπιστῆναι] *subito advenire, adesse, apparere*, ut toties apud sacrae scripturae auctores sumitur, *Gron.*

νήσῳ ναῦς μακρὰς, ὑπὸ Ἀντιπάτρου τεταγμένος, ὥς
εἶναι τινὰ ταῖς τε νήσοις Φυλακὴν καὶ αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι,
οἱ (καθάπερ ἐξηγγέλλετο) ἐπιπλέοισιν οἱ βάρβαροι·)
πυθόμενος δὲ Δατάμην παρὰ Σίφνον ὀρμεῖν δέκα ναυσὶν, 8
αὐτὸς ἔχων πεντεκαίδεκα, νυκτὸς ἀνάγεται ἐπὶ Χαλ-
κίδος τῆς ἐπὶ τῷ Εὐρίπω· καὶ προσχὼν ἔωθεν Κύθῳ 9
τῇ νήσῳ, τὴν μὲν ἡμέραν αὐτῷ αὐλίζεται, ὥς σαφέστε-
ρόν τε διαπυθέσθαι τὰ περὶ τῶν δέκα νεῶν, καὶ ἅμα
ἐν νυκτὶ φοβερώτερον προσπесεῖν τοῖς Φοίνιξιν· ὥς δὲ 10
ἔμαθε σαφῶς τὸν Δατάμην ζῦν ταῖς ναυσὶν ἐν Σίφνῳ
ὀρμεῖντα, ἐπιπλεύσας ἔτι νυκτὸς ἐπ' αὐτὴν τὴν ἔω καὶ
ἀπροσδοκῆτοις ἐπιπесῶν, ὀκτῶ μὲν ναῦς αὐτοῖς ἀνδρά-
σιν ἔλαβε· Δατάμης δὲ μετὰ δυοῖν τριήροιν, ἐν τῇ πρώτῃ 11
προσμίξει τῶν ἅμα Πρωτέα νεῶν ὑπεκφυγὼν ἀπесώθη
πρὸς τὸ ἄλλο ναυτικόν.

III. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐς Γόρδιον παρήλθε, πό- 1
θος λαμβάνει αὐτὸν ἀνελθόντα ἐς τὴν ἄκραν (ἵνα καὶ
τὰ βασίλεια ἦν τῷ Γορδίῳ, καὶ τῷ παιδὸς αὐτοῦ Μίδῳ)
τὴν ἅμαξαν ἰδεῖν τῷ Γορδίῳ, καὶ τῷ ζυγῷ τῆς ἀμάξης
τὸν δεσμόν. Λόγος δὲ περὶ τῆς ἀμάξης ἐκείνης παρὰ 2
τοῖς προσχώροις πολὺς κατεῖχε, Γόρδιον εἶναι τῶν πάλαι
Φρυγῶν ἄνδρα πένητα, καὶ ὀλίγην εἶναι αὐτῷ γῆν ἐργά-
ζεσθαι, καὶ ζεύγη βοῶν δύο· καὶ τῷ μὲν ἀροτριᾶν, τῷ
δὲ ἀμαξεύειν τὸν Γόρδιον. Καί ποτε ἀρῆντος αὐτοῦ ἐπι- 3

1. παρὰ Σίφνον ὀρμεῖν ex eodem pro vulgato παρὰ Σίφνον ὀρμεῖντα.
10. ἔτι νυκτὸς, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἔω. Ex eodem. Vulgo ἔτι νυκτὸς
ἔσσης, ὑπ' αὐτὴν etc.

Δατάμην ὀρμεῖν -- νυκτὸς ἀνά-
γεται etc. Adversativa δὲ at-
tice repetitur post πυθόμενος.
Deinde ὑπὸ Ἀντιπάτρου τετα-
γμένος verte: ab Antipatro
jussus vel emissus ad classem
cogendam. Sic sect. 6. Scri-
ptum est ὑπ' Ἀλεξάνδρου.

10. ἐπ' αὐτὴν τὴν ἔω] ad ipsam

auroram, ad primum aurorae
exortum. Sic III, 18. Greh.
ἀπροσδοκῆτοις nihil tale expe-
ctantibus. vide III, 10, 2.

C. III.

Arg. Narratio prodigii ac fati,
quod Gordio contigit. Nodi
Gordii solutio.

Παφλαγονίαν, τό τε ἔθνος ἐνδιδόντων, καὶ ἐς ὁμίλο
 γίαν ζυμβαίνοντων. ἐς δὲ τὴν χώραν ζῦν τῇ δυνάμει
 μὴ ἰσβαλεῖν ἰδίοντο. Τύτοις μὲν δὲ προστασάσας
 Ἀλέξανδρος ὑπακύνει Κάλαν τῇ σατραπείῃ τῆς Φρυγίας.
 2 Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ἐλάσας, ζύμκασα
 τὴν ἐντὸς Ἄλυος ποταμῷ προσηγάγετο, καὶ ἔτι ὑπὲρ
 τὸν Ἄλυν πολλήν· καταστῆσας δὲ Καππαδοκῶν Σα
 βίαν σατραπείην, αὐτὸς προῆγεν ἐπὶ τὰς πύλας τῆς
 3 Κιλικίας. Καὶ ἀφικόμενος ἐπὶ τὸ Κόρυς πρὸς ζῦν Ζη
 φῶντι στρατάπεδον ὡς κατεχομένης τὰς πύλας Φυλα
 καῖς ἰσχυραῖς εἶδε, Παρμενίωνα μὲν αὐτῷ καταλιπεῖν
 σὺν ταῖς τάξεσι τῶν πεζῶν, ὅσοι βαρύτερον ὤπλισμέ
 4 νοι ἦσαν· αὐτὸς δὲ ἀμφὶ πρώτην Φύλακην ἀναλαβὼν
 τῆς τε ὑπασπικῆς καὶ τῆς τοξότας καὶ τῆς Ἀγχιῶν
 προῆγε τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὰς πύλας, ὡς εἰ προσδεχόμε
 5 ναι τοῖς Φύλαξιν ἐπιπρὸς εἶν. Καὶ προσάγων μὲν εἰ
 ἤλαθεν, ἐς ἴσον δὲ αὐτῷ κατέστη ἡ τάγμα. Οἱ γὰρ
 Φύλακες αἰσθόμενοι Ἀλέξανδρον αὐτὸν προσάγοντα
 6 λιπόντες τὴν Φύλακην, ἔρχετο Φεύγοντες. τῇ δ' ὑπε
 ραία ἅμα τῇ ἑω ζῦν τῇ δυνάμει πάσῃ ὑπερβαλὼν τὰς
 7 πύλας, κατέβαινεν ἐς τὴν Κιλικίαν. Καὶ ἐνταῦθα
 ἀγγέλλεται αὐτῷ Ἀρσάμης, ὅτι πρόσθεν μὲν ἰκνού

propter hunc urbem Phry
 giæ. Recte animadvertit St.
 Croix pag. 172 temporibus
 Alexandri Magni eam regio
 nem, quam Galli 250 ante
 Christum occupabant, ad
 Phrygiam magnam pertinuisse.
 Nominavit postea regio
 nem nomine, quod suo tem
 pore in usu erat.

2. ἐπὶ τῆς πύλας τῆς Κιλικίας]
 quas describunt Curt. III, 4.
 Xenoph. Anab. I, 2, 21. Diod.
 XIV, 10. αὐτὴ δὲ (ἡ εἰσβολή)
 ἐστὶ τὴν καὶ παρασκευασμένην, ἐπὶ
 ταύτῃ μὲν εἶπερ (αἱ τετρατά-

ματα) παρατεταμένη, πλεονάζουσα
 δὲ αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἀμφοτέρων καὶ
 ὑπερβαλὼν ὅρη μεγάλη καὶ δύ
 ναντες. ἀπὸ δὲ τῶν ὁρῶν ἡ
 ἑκατέρου μέγας τείχη κατατετα
 μέχρη τῆς οἰᾶς, καὶ ἡν ἐκείνῃ
 δόκηται πύλαι.

5. ἐς ἴσον δὲ αὐτῷ etc.] aequi fe
 liciter ipse cessante audacia, ac se
 hostes fecisset. — Vult di
 cere, eo ipso, quod depre
 hensus auderet nihilominus
 progredi, tantum effecisse
 Alexandrum, quantum esse
 cere poterat, si latuisset.
 Gron.

ἰατρῶν Πέρσαις τὴν Ταρσὸν, ὡς δὲ ὑπερβεβληκότα
 δὴ πᾶς κύλας ἐπύθετο Ἀλέξανδρον, ἐκλιπεῖν ἐν νῆ-
 χῳ τὴν πόλιν. Δοδῖναι ἔν τῃς Ταρσεῖς, μὴ ἐφ' ἀρπα-
 γῇν τραπείς, ἕτω τὴν ἀπάληψιν τῆς Ταρσὲς ποιήσεται.
 αὐτὰ ἀκίβσας, δρόμῳ ἦγεν ἐπὶ τὴν Ταρσὸν τῆς το
 κπέας καὶ τῶν ψιλῶν ὅσοι καφότατοι, ὡς τε ὁ Ἀρσά-
 κης μακρῶν αὐτῇ τὴν ὁρμὴν, σπαρὰ φεύγει ἐκ τῆς
 Ταρσὲς παρὰ βασιλέα Δαρεῖον, ἔδεν βλάψας τὴν πόλιν.
 Ἀλέξανδρος δὲ (ὡς μὲν Ἀριστοβέλῳ λέλεκται) ὑπὸ
 αἰμάτων ἐνόσησεν· οἱ δὲ εἰς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέγουσι
 ἴψαντα νήξασθαι ἐπιθυμήσαντα τῇ ὕδατος ἰδρύντα
 καὶ καύματι ἐχόμενον. Ὁ δὲ Κύδνος ρεῖ διὰ μέσης τῆς
 γόλεως· οἷα δὲ ἐκ τῆς Ταύρης ὄρεος τῶν πηγῶν οἱ ἀνισχ-
 ῶν, καὶ διὰ χώρου καθαροῦ ρέων, ψυχρός τε ἐστὶ, καὶ
 ὁ ὕδωρ καθαρὸς· σπασμῶ τε ἔν ἔχισθαι Ἀλέξανδρον,
 καὶ θερμαῖς ἰσχυραῖς καὶ ἀγρυπνίᾳ ξυνεχεῖ. Καὶ
 ἔς μὲν ἄλλας ἰατροὺς ἐκ οἷσθαι εἶναι βιώσιμον.
 Φίλιππον δὲ Ἀκαρνανᾶ ἰατρὸν ξυνόντα Ἀλεξάνδρῳ,
 καὶ τὰ τε ἀμφὶ ἰατρικὴν ἐς τὰ μάλιστα πιστούμενον, καὶ
 τὰ ἄλλα ἐκ ἀδόκιμον ἐν τῷ στρατῷ ὄντα, καθῆραι ἐθέ-
 λειν Ἀλέξανδρον Φαρμάκῳ, καὶ τὸν κελεύειν καθῆραι,
 τὸν μὲν δὲ παρασκευάζειν τὴν κύλικα· ἐν τούτῳ δὲ Ἀλε-
 ξάνδρῳ δοθῆναι ἐπιστολὴν παρὰ Παρμενίωνος, φυλάξα-
 τθαι Φίλιππον· ἀκίβειν γὰρ διεφθάρθαι ὑπὸ Δαρείῳ
 χρήμασιν, ὡς τε Φαρμάκῳ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον.
 Τὸν δὲ, ἀναγνόντα τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἔτι μετὰ χεῖρας
 ἔχοντα, αὐτὸν μὲν λαβεῖν τὴν κύλικα, ἐν ἣ ἦν τὸ Φάρ-
 μακον· τὴν ἐπιστολὴν δὲ τῷ Φιλίππῳ δῆναι ἀναγνώσκειν.
 Καὶ ὁμῶς τὸν τε Ἀλέξανδρον πίνειν, καὶ τὸν Φίλιππον
 ἀναγινώσκειν τὰ παρὰ τῷ Παρμενίωνος. Φίλιππον δὲ
 εὐθύς ἐνόηλον γενέσθαι ὅτι καλῶς οἱ ἔχει τὰ τῷ Φαρ-

10. οἱ δὲ] intelligendus est Pro-
 leiaeus et reliquorum aucto-
 rum plurimi.

13. Parmenion, Plut. teste in
 Vita Alex. c. 9. interea exer-
 citui praeerat et ex castris li-
 teras mittebat.

μάκῃ· ὃ γὰρ ἐκπλαγῆσαι πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ τοσόνδε μόνον παρακαλέσαι Ἀλέξανδρον, καὶ ἐς τὸ ἰδὲ οἱ πείθεσθαι ὅσα ἐπαγγέλλοιτο· σωθῆσεσθαι γὰρ πειθόμενον. Καὶ τὸν μὲν καθαρθῆναι τε καὶ γαῖαν αὐτῷ τὸ νόσημα. Φιλίππῳ δὲ ἐπιδείξαι ὅτι πικρὸς ἐστὶν αὐτῷ φίλος. καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ τοῖς ἀμφ' αὐτοῦ, ὅτι αὐτοῖς τε τοῖς φίλοις βέβαιος εἰς τὸ αἰνύκεσθαι τυγχάνει ὢν, καὶ πρὸς τὸ ἀποθανεῖν ἑρπαιμένος.

V. Ἐκ δὲ τούτου, Παρμενίωνά μιν πέμπει ἐπὶ ταῖς ἄλλας πύλας, αἷ δὴ ὀρίζεσσι τὴν Κιλικίαν τε καὶ Ἀσσυρίων χώραν, προκαταλαβεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν πάρ-

C. V.

Arg. Parmenion ad pylas Syriacas occupandas missus. Ptolemaeus et Alexander Orontobaten vincunt, reliquamque Cariam subigunt. Alexander permeat victor Ciliciam. Subiguntur Anchialus, Soli, Cilices montani, Magarsus, Malus.

ἐπὶ τὰς ἄλλας πύλας] Per Taurum asperi tres ac per angusti aditus sunt, quorum uno, ut ait Curtius, Cilicia intranda est. Id quod confirmat noster. Primum transgressus est Alexander, quum in Ciliciam irrumperet. Alterum, Syriam versus, nunc Parmenionem occupare jubet, et ipse deinde transit (6, 3.) et per eundem redit. 8, 2. Per tertium (τὰς πύλας τὰς Ἀμανικὰς καλυμένας 7, 1.) intrat Darius in Ciliciam. Cellarius Tom. II. p. 210. 211: bene docet pylas amanicas superiores fuisse et a mari remotiores, alteras, quas occupat Parmenion et quas traje-

cit Alexander in Syriam, parras proximas. Quorum descriptionem addo ex Xenoph. Anab. I, 4, 4: In his angustius erat δὴ τὸ τεῖχος. διὰ μέσων δὲ τούτων ποταμὸς, Κέρσεος ὄνομα, ὅς τις ἐστὶν ἐκείνου. ἅπαν δὲ τὰ μέσα τῶν τευχῶν ἦσαν τὰ δίοι τριῶν καὶ παραλαβεῖν ἐκ τῆς βίας. ἢ γὰρ ἡ πάροδος τενὴ καὶ τὰ τεῖχη ἐπὶ τὴν θάλατταν καθήκοντα· ἢ περθεῖν δὲ ἦσαν πέτραι ἡλίβαται ἐπὶ δὲ τοῖς τεύχεσιν ἐμφοτέρως ἐφειγμέναι πύλαι. — Ceterum tenendum, apud optimos quosque veterum Syriacae et Assyriae nomina ita commisceri, ut eandem iis regionem nominari, dubium non relinquatur. Quis credat Arrianum, Cappadociae quondam praesidem, regionum vicinarum nomina ignorasse? In his libris nomen Assyria pro Syria ponitur II, 5, 1. 4. 5. 6, 1. 4. pro regione ultra Tigrim III, 7, 11. pro regione circa Babylonem et pro veteri regno Assyriaco VII, 19, 7. 21, 2. 22, 3. II, 6, 10. 5, 1. VII, 17, 5.

διασώζειν Πέρσαις τὴν Τάρσον, ὡς δὲ ὑπερβεβληκότα
 ἤδη πᾶς πύλας ἐπύθετο Ἀλέξανδρον, ἐκλιπεῖν ἐν νῆ-
 ῖσι τὴν πόλιν. Δεδίοναι ἔν τῃς Ταρσεῖς, μὴ ἐφ' ἀρπα-
 γὴν τραπείς, ἔτω τὴν ἀπόλησιν τῆς Ταρσὺ ποιήσεται.
 Ταῦτα ἀκήσας, δρόμῳ ἦγεν ἐπὶ τὴν Τάρσον τῆς τῆ 8
 ἱππέας καὶ τῶν ψιλῶν ὅσοι καφότατοι, ὥς τε ὁ Ἀρσά- 9
 ρης μωθῶν αὐτῇ τὴν ὁρμὴν, σπαδῇ φεύγει ἐκ τῆς
 Ταρσὺ παρὰ βασιλέα Δαρείου, ἔδεν βλάβας τὴν πόλιν.
 Ἀλέξανδρος δὲ (ὡς μὲν Ἀριστοβέλῳ λέλεκται) ὑπὸ 10
 καμάτῳ ἐνόσησεν· οἱ δὲ εἰς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέγουσι
 ῥίψαντα νήξασθαι ἐπιθυμήσαντα τῇ ὕδατος ἰδρῶντα
 καὶ καύματι ἐχόμενον. Ὁ δὲ Κύδνος ρεῖ διὰ μέσης τῆς 11
 πόλεως· οἷα δὲ ἐκ τῇ Ταύρῃ ὄρεος τῶν πηγῶν οἱ ἀνισχυ-
 σῶν, καὶ διὰ χώρε καθαρῇ ρέων, ψυχρός τε ἐστὶ, καὶ
 τὸ ὕδωρ καθαρὸς· σπᾶσμά τε ἔν ἔχουσθαι Ἀλέξανδρον,
 καὶ θέρμαις ἰσχυραῖς καὶ ἀγρυπνία ξυνεχεῖ. Καὶ 12
 τῆς μὲν ἄλλης ἰατρῆς ἐκ οἴεσθαι εἶναι βιώσιμον.
 Φίλιππον δὲ Ἀκαρναναῖα ἱατρὸν ξυνόντα Ἀλεξάνδρῳ,
 καὶ τὰ τε ἀμφὶ ἱατρικὴν ἐς τὰ μάλιστα πιστούμενον, καὶ
 τὰ ἄλλα ἐκ ἀδόκιμον ἐν τῷ στρατῷ ὄντα, καθῆραι ἐθέ-
 λειν Ἀλέξανδρον Φαρμάκῳ, καὶ τὸν κελεύει καθῆραι,
 τὸν μὲν δὲ παρὰσκευάζει τὴν κύλικα· ἐν τούτῳ δὲ Ἀλε- 13
 ξάνδρῳ δοθῆναι ἐπιστολὴν παρὰ Παρμενίωνος, φυλάξα-
 σθαι Φίλιππον· ἀκίμει γὰρ διεφθάρθαι ὑπὸ Δαρείῳ
 χρήμασιν, ὥς τε Φαρμάκῳ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον.
 Τὸν δὲ, ἀναγνόντα τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἔτι μετὰ χειρὸς 14
 ἔχοντα, αὐτὸν μὲν λαβεῖν τὴν κύλικα, ἐν ἣ ἦν τὸ Φάρ-
 μακον· τὴν ἐπιστολὴν δὲ τῷ Φιλίππῳ δεῖναι ἀναγνῶναι.
 Καὶ ὁμῶς τὸν τε Ἀλέξανδρον πίνειν, καὶ τὸν Φίλιππον
 ἀναγινώσκειν τὰ παρὰ τῷ Παρμενίωνος. Φίλιππον δὲ 15
 εὐθύς ἐνόηλον γενέσθαι ὅτι καλῶς οἱ ἔχει τὰ τῷ Φαρ-

10. οἱ δὲ] intelligendus est Pto-
 lemaeus et reliquorum aucto-
 rum plerumque.

13. Parmenion, Plut. teste in
 Vita Alex. c. 9. interea exer-
 citui praeerat et ex castris li-
 teras mittebat.

ΠΙΝΑ ΟΥΤΚ ὄντα τοῦτοῦ Ἰλίου τὴν
 ψόφον αἰνισσόμενος, ὅνπερ αἱ χεῖρες ἐπὶ τῷ πρώτῳ
 ποιῶσι. Καὶ τὸ ΠΑΪΖΕ, ῥαδιουργότερον ἐγγυγρᾶ-
 6 φθαι ἔφασαν τῷ Ἀσσυρίῳ ὀνόματι. Ἐκ δὲ τῆς
 Ἀγχιάλης εἰς Σόλους ἀφίκετο, καὶ Φρυγὰν ἐπήγαγεν εἰς
 Σόλους, καὶ ἐπέβαλεν αὐτοῖς τάλαντα διακόσια ἀργυρίου
 ζημίαν, ὅτι πρὸς τῆς Πέρσης μᾶλλον τι τὸν νῦν εἶχαι.
 7 Ἐνθεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν μὲν πεζῶν τῶν Μακεδόνων
 τρεῖς τάξεις, τῆς τοξότας δὲ πάντας καὶ τῆς Ἀγρια-
 τας ἐξελαύνει ἐπὶ τῆς τᾶ ὄρη κατέχοντος Κίλικας· καὶ
 ἐν ἑπτὰ ταῖς πάσαις ἡμέραις τῆς μὲν βία ἐξελαὼν, τῆς δὲ
 8 ὁμολογία παρατησάμενος, ἐπὶ ἀνῆκεν εἰς τῆς Σόλους· καὶ
 ἐνταῦθα μανθάνει Πτολεμαῖον καὶ Ἀσανδρον, ὅτι ἐκρά-
 τησαν Ὀροντοβάτης τῆ Πέρσης, ὅς τῇν τε ἄκραν τῆς Ἀλι-
 καρνασσῆς ἐφύλασσε, καὶ Μύνδον, καὶ Καῦνον, καὶ
 Θῆραν, καὶ Καλλίπολιν κατεῖχε. Προσῆκτο δὲ καὶ
 9 Κῶ, καὶ Τριόπιον. Τῶτον ἠττήσθαι ἔγραψεν μάχη
 μεγάλη· καὶ ἀποθανεῖν μὲν τῶν ἀμφ' αὐτὸν, πεζῶν
 εἰς ἑπτακοσίους, καὶ ἵππείας εἰς πεντήκοντα, αἰλῶναι δὲ
 10 οὐκ ἐλάττους τῶν χιλίων. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν Σόλοις
 θύσας τε τῷ Ἀσκληπιῷ, καὶ πομπεύσας αὐτὸς τε

Καὶ τὸ παῖζε] Inde est, quod
 id Plut. lib. II. de fort. Ale-
 xandri fuerit interpretatus ἀ-
 φροδισιάζε. Gron.

6. Anchialus et Soli a Tarso
 occidentem versus. Urbs
 Soli graecae originis est, unde
 quidam soloecismum ab ea
 derivant.

7. τῆς τᾶ ὄρη κατέχοντος] intel-
 lige incolas Ciliciae asperae
 sive tracheae, quae ab occasu
 Ciliciae campestris est.

8. Caunus, Myndus, Thera et
 Callipolis oppida Cariae. Tri-
 opium ejusdem oppidum et
 promontorium. Callipolis,

quam in Cellario non video,
 commemorat Stephanus.

9. ἔγραψεν] nempe Ptolemaeus
 et Afander. Rarb.

10. Ἀσκληπιῷ] pro salute sus-
 cepta Curt. III, 7. Λάμπας
 est certamen puerorum cum
 face ardente currentium. Vi-
 ctor erat, cujus fax, prius-
 quam ad meram venerat, non
 extincta erat. Vid. Herodot.
 VIII, 98. et Meurs. in Grae-
 cia Perjata. ἀγὼν γυμνικός id
 est certamen, in quo artibus
 corporis certabatur, ex. c. cur-
 rendo, luctando etc. Ἀγῶνες
 γυμναστικοί, gymniciis oppositi, non
 musicorum tantummodo cer-

δον, δὲς αὐτῷ τῶν τε ξυμμάχων τὴς περὶ τῆς, καὶ τῆς
 Ἑλλήνας τὴς μισθοφόρας, καὶ τὴς Θρακίας ὧν Σιτάλης
 ἠγεῖτο, καὶ τὴς ἱππέας δὲ τὴς Θυτταλῆς. Αὐτὸς δὲ
 ὕστερον ἄρας ἐκ Ταρσῆ, τῇ μὲν πρώτῃ εἰς Ἀγχιάλον
 πόλιν ἀφικνεῖται. Ταύτην δὲ Σαρδανάπαλον κτίσαι
 τὸν Ἀσσύριον λόγος. Καὶ τῷ περιβόλῳ δὲ καὶ τοῖς
 θεμελίοις τῶν τειχῶν ἀήλη ἐστὶ μεγάλη τε πόλις κτι-
 σθεῖσα, καὶ ἐπὶ μέγα ἐλθῆσα δυνάμει. Καὶ τὸ μῆμα
 τῆς Σαρδαναπάλης ἐγγὺς ἦν τῶν τειχῶν τῆς Ἀγχιάλης,
 καὶ αὐτὸς ἐφεισῆκει ἐπ' αὐτῷ Σαρδανάπαλος, συμβε-
 βληκὼς τὰς χεῖρας ἀλλήλαις, ὡς μάλιτα ἐς κρότον
 συμβάλλονται. Καὶ ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο αὐτῷ,
 Ἀσσύρια γράμματα. Οἱ μὲν Ἀσσύριοι καὶ μέτρον
 ἔφασκον ἐπεῖναι τῷ ἐπιγράμματι. Ὁ δὲ νῦν ἦν αὐτῷ, ὅν
 ἔφραζε τὰ ἔπη, ὅτι ΣΑΡΔΑΝΑΨΑΛΟΣ Ὁ ἈΝΑ-
 ΚΥΝΔΑΡΞΟΥ ΠΑΪΣ, ΑΓΧΙΑΛΟΝ ΚΑΙ
 ΤΑΡΣΟΝ ἘΝ ἩΜΕΡΑ ΜΙΑ ἘΔΕΙΜΑΤΟ.
 ΣΥ ΔΕ, Ω ΞΕΝΕ, ἘΣΘΙΕ, ΚΑΙ ΠΊΝΕ,
 ΚΑΙ ΠΑΪΖΕ, ὩΣ Τ' ἈΛΛΑ ΤΑ ἈΝΘΡΩ.

3. συμβεβληκὼς τὰς χεῖρας] Athenaeus, ex Aristobulo describens, refert ejus statuae typum fuisse συμβεβληκότας τὴς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δακτύλους ὡς ἐπικροτοῦντα. Ad eundem modum ex Aristobulo descripsit Strabo. Quae schemata quum differant, haud dubie Arrianus Ptolemaeum sequutus fuit. Gron.

4. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐδείματο] Quod Graeci consentiunt in versione Assyrii sermonis, credere id Graecis sane possumus, ut tanto plus mirentur. Nihilominus fieri potuisset, ut decepti fuerint ratione linguae asiaticae, in qua persaepe id quod Graeci ἡμέραν dicunt, non diem unum XXIV horarum

notat, sed longius et minus definitum spatium, ut sic Anchialus ac Tarsus indicari possent uno eodemque fere tempore aedificatae. Gron.

ὡς τ' ἄλλα] Sunt accusativi, attice loco genitivorum, consequentiam designantium. τῶν αἰνῶν sc. ψόφῳ — ne tantum quidem, quanti est manus complodere, vel potius digitis concrepare. Nam verius putem, ait Gronovius, quod Athenaeus et Strabo scribunt, et non duabus manibus plausum fecisse, sed potius digitorum unius manus ad pollicem pressione sibilum tenuem indicasse, uti vulgo fieri solet, ostendendae vilitatis gratia. Rapp.

- 2 πυλῶν τῶν Ἀσσυρίων εἰς δύο μάλιστα γὰθμύς. Ἐπεὶ
 δὴ ξυναγαγὼν τὰς εἰσόδους, φράζει αὐτοῖς τὰ ἐξηγ-
 γεμένα ὑπὲρ Δαρείου τε καὶ τῆς στρατίας τῆς Δαρείου.
 3 Οἱ δὲ αὐτόθεν, ὡς εἶχον, ἄγχι ἐκέλευον. Ὁ δὲ τότε
 μὲν ἐπαινέσας αὐτὰς, διέλυσε τὸν ζύλλον, τῇ δὲ ὑπε-
 ραία προσῆγεν, ὡς ἐπὶ Δαρείον τε καὶ τὰς Πέρσας.
 Δευτεραῖος δὲ ὑπερβαλὼν τὰς πύλας, ἐστρατοπέδευσε
 πρὸς Μυριάνδρῳ πόλει· καὶ τῆς νυκτὸς χειμῶν ἐπιγίγνε-
 ται σκληρὸς, καὶ ὕδωρ τε ἐξ ἔρανῶ καὶ πνεῦμα βίαιον.
 4 Τῷτο κατέσχευεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ἀλέξανδρον. Δαρεῖος
 δὲ τέως μὲν ζὺν τῇ στρατιᾷ διέτριβεν, ἐπιλεξάμενος τῆς
 Ἀσσυρίας γῆς πεδίον πάντα ἀναπεπταμένον, καὶ τῇ
 τε πλήθει τῆς στρατίας ἐπιτήδειον, καὶ ἐνιππασασθαι
 5 τῇ ἵππῳ ζύμφορον. Καὶ τῷτο τὸ χωρίον ξυνεβέβηκεν
 αὐτῷ μὴ ἀπολείπειν Ἀμύντας ὁ Ἀντιόχης, ὁ παρ' Ἀλε-
 ξάνδρου αὐτόμολος. Εἶναι γὰρ τὴν εὐρυχωρίαν πρὸς τὴν
 6 πλήθους τε καὶ τῆς ἐπισκευῆς τῶν Περσῶν. Καὶ ἔμεινε
 Δαρεῖος. Ὡς δὲ Ἀλεξάνδρῳ πολλὴ μὲν ἐν Ταρσοῦ
 τριβὴ ἐπὶ τῇ νόσῳ ἐγίγνετο, ἐκ ὀλίγῃ δὲ ἐν Σόλοις, ἵνα
 εἴθυσεν τε καὶ ἐπόμπευεν, καὶ ἐπὶ τῆς ὀρεινῆς Κίλικας διέ-
 τρεψεν ἐξελάσας, τῷτο ἔσφηλε Δαρείον τῆς γνώμης·
 7 καὶ αὐτὸς τε ὁ, τι περ ἡδίστον ἦν δοξασθὲν, εἰς τῷτο ἔλ-
 λει.

Cap. VI.

3. προσῆγεν — mallem προσῆγεν, ut c. 7, 1.

καὶ τὰς Πέρσας. Sic rescripti ex editionibus primis. In Gronoviana articulus typorum lapsu excidisse videtur, eamque ob rem in sequentibus editis desit.

Tharsiacum et Ciliciam nominat, quem Freinshemius haud dubie eundem cum Sochis esse scribit.

2. τὰ ἐξηγγεμένα] cognita Memnonis morte, Darius ducibus suis diffidens, cum copiis undique Babylonem conveniente jussis, Ciliciam versus descendit. Milicium numerum vide c. 8, 12.

3. τὰς πύλας] syriacas, pariter proximas, quas descripsi c. 5, 1. non amanicas. Myriandrus, emporium a Phoeniciis ad mare aedificatum. ὕδωρ ἐξ ἔρανῶ recte vertit Raphelius pluviam.

4. Verba τέως μὲν respectum habent ad ὡς δὲ scilicet 7. initio. Ita paulo post c. 8, 4. Rapp.

7. ὁ, τι περ ἡδίστον ἦν δοξασθὲν

καὶ ἡ στρατιὰ πᾶσα, καὶ λαμπάδα ἐπιτελέσας, καὶ ἀγῶνα διαθείς γυμνικὸν καὶ μουσικόν, Σολεῦσι μὲν δημοκρατεῖσθαι ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ ἀναζεύξας εἰς Ταρσὸν, τὰς μὲν ἱππέας ἀπέστειλε, Φιλῶτα δὲς ἄγειν διὰ τῆς Ἀλφειοῦ πεδίοις ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Πύραμον· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς πεζοῖς καὶ τῇ Ἰλῇ τῇ βασιλικῇ εἰς Μαγαρὸν ἦκε, καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Μαγαρσίδι ἔθυσεν. Ἐντεῦθεν δὲ εἰς Μαλλὸν ἀφίκετο, καὶ Ἀμφιλόχῳ ὅσα ἡρώϊ ἐνήγισε· καὶ τασιάζοντας καταλαβὼν, τὴν σάσιν αὐτοῖς κατέπαυσε· καὶ τὰς Φόρχας, οὓς βασιλεῖ Δαρείῳ ἀπέφερων, ἀνῆκεν, ὅτι Ἀργείων μὲν Μαλλῶτοί ἀποικοὶ ἦσαν, αὐτὸς δὲ ἀπ' Ἀργεὺς τῶν Ἡρακλειδῶν εἶναι ἤξει.

VI. Ἐτι δὲ ἐν Μαλλῷ ὄντι αὐτῷ ἀγγέλλεται Δαρεῖον ἐν Σώχοις ζῆν τῇ πάσῃ δυνάμει στρατοπεδεύειν. Ὁ δὲ χῶρος ἔτος ἐστὶ μὲν τῆς Ἀσσυρίας γῆς, ἀπέχει δὲ τῶν

Cap. V.

12. ἐνθάδε δὲ habet Optimus. Vulgatam ἐντεῦθεν δὲ retinere malui. Mox ex eodem rescripti Μαλλῶτα pro Μαλλοί. Vide Gron.

tamina fuere, sed etiam poetarum, et omnium elegantioribus literis et artibus excellentium. Qualia fuerint, quae Alexander jubere solebat, docet Plut. Vit. Alex. c. 4: πλείους γὰρ τοὶ (scribens) θεῖς ἀγῶνας, ὃ μόνον τραγῳδῶν καὶ κῶμῳδῶν καὶ κισσαῖων, ἀλλὰ καὶ ῥαψῳδῶν, θύρας τε παντοδαπῆς, καὶ ῥαβδομαχίας, ὅτε πυγμῆς ὅτε παγκρατίου μετὰ τῶας σπυδῆς ἔθηκεν ἄθλον. Artifices arcessiebantur ex Graecia. Arr. III, 1, 5.

11. τῇ Ἀλφειῷ πεδίοις] supra Mallon, citra Pyramum fluvium. cf. Strabo XIV, p. 465. Magaricus, ad ostium Pyrami. τῇ Ἰλῇ τῇ βασιλικῇ, quae plerumque agema equitum vocatur.

12. Mallus trans Pyramum nec procul ab eo, ut ait Strabo l. l. ἐφ' ὧν κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου, τῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντῆς, de quibus vide Nitischii Lexicon pythologicum. — Reges Macedonum traxere originem a Temeno Heraclida, quod docet Herodot. VIII, 139 seqq. qui Caranum non novit.

C. VI.

Arg. Darius in Sochis. Alexander a Mallis profectus pylas trajicit, et Myriandrum venit. Pessimum Darii consilium, Ciliciam ingrediendi.

1. Locum vel regionem Sochi praeter hunc locum non invenio. Curt. IV, 1. 3. Unchas sive Onchas locum inter

δὲ Ἴσσον κατασχών, ὅσους διὰ νόσον ὑπολειμμένους
 αὐτῷ τῶν Μακεδόνων κατέλαβε, τήν τε χαλεπῶς αἰκί-
 σάμενος ἀπέκτεινεν· ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν προὔχῳ ἐπὶ
 3 τὸν ποταμὸν τὸν Πίναρον.. Καὶ Ἀλέξανδρός ὡς ἤκουσεν
 ἐν τῷ ὀπισθεν αὐτῷ ὄντα τὸν Δαρεῖον, ἐπεὶ ἔπις
 αὐτῷ ὁ λόγος ἐφαίνετο, ἀναβιβάσας εἰς τριακόντορον
 τῶν ἐταίρων τινὰς ἀποπέμπει ὀπίσω ἐπὶ Ἴσσον κατα-
 4 σκεψομένους εἰ τὰ ὄντα ἐξαγγέλλεται. Οἱ δὲ, ἀνα-
 πλεύσαντες τῇ τριακοντόρῳ, ὅτι κολπώδης ἦν ἡ ταύτη
 θάλασσα, μᾶλλον τι εὐπέτῳ κατέμαθον αὐτῷ στρατο-
 πεδεύοντας τῆς Πέρσης· καὶ ἀπαγγέλλουσιν Ἀλεξάνδρῳ
 5 ἐν χερσὶν εἶναι Δαρεῖον. Ὁ δὲ συγκαλέσας στρατηγούς
 τε καὶ ἱλάρχας, καὶ τῶν συμμάχων τῆς ἡγεμόνας,
 παρεκάλει θάρρειν μὲν ἐκ τῶν ἤδη σφίσι καλῶς κεκιν-
 δυνευμένων, καὶ ὅτι πρὸς νενικημένους ὁ ἀγὼν νενικηκόσῃ
 6 αὐτοῖς ἔσται· καὶ ὅτι ὁ θεὸς ὑπὲρ σφῶν στρατηγεῖ ἄμι-
 νον, ἐπὶ νῦν Δαρείῳ ἀγαγὼν, καθείρξει τὴν δύναμιν
 ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα· ἵνα σφίσι μὲν ξύμ-
 μετρον τὸ χωρίον ἀναπτύξαι τὴν Φάλαγγα, τοῖς δὲ
 ἀχρεῖον τὸ πλῆθος ὅτι ἔσται τῇ μάχῃ, ἔτε τὰ σώματα,
 7 ἔτε τὰς γνώμας παραπλησίους. Μακεδόνας τε καὶ
 Πέρσας καὶ Μήδοις, ἐκ πάνυ πολλῷ τρυφῶσιν, αὐτὸς
 ἐν τοῖς πόνοις τοῖς πολεμικοῖς πάλαι ἤδη μετὰ κινδύνων
 ἀσκουμένους, ἄλλως τε καὶ δέλοις ἀνθρώποις ἐλευθέρους
 8 ἐς χεῖρας ἤξειν. Ὅσοι τε Ἕλληνες Ἕλλησιν, ἔχ ὑπὲρ
 τῶν αὐτῶν μαχεῖσθαι, ἅλλα τῆς μὲν ξὺν Δαρείῳ, ἐπὶ
 9 μισθῷ, καὶ ἐδὲ τέτῳ πολλῷ, κινδυνεύοντας. Τῆς δὲ
 ξὺν σφίσι, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκόντας ἀμυνομένους·
 Βαρυάρων τε αὐθράκας, καὶ Παίονας, καὶ Ἰλλυρίους,
 καὶ Ἀγριᾶνας, τῆς εὐρωτοτάτης τε τῶν κατὰ τὴν Εὐρώ-
 πην καὶ μαχιμώτατης, πρὸς τὰ ἀπονιώτατά τε καὶ

sc. utroque. Nec Darius scie-
 bat se a tergo Alexandri esse,
 nec Alexander sibi Darium.
 2, ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν pro τῇ δὲ

ὑπεραία postero die. Sic sunt
 eadem IV, 30, 11. VII, 17, 8.
 8. Ἕλλησιν] sc. ἐς χεῖρας ἤξει-
 εν. Rarb.

μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γένη ἀντιτάξασθαι· ἐπὶ δὲ Ἀλέξανδρον ἀντιστρατηγεῖν Δαρείῳ. Ταῦτα μὲν ἔν ἐς πλεονεξίαν τῷ ἀγῶνος ἐπεξῆει. Τὰ δὲ ἄλλα ὅτι με-10 γάλα ἔσαι σφίσι τῷ κινδύνῳ ἐπεδείκνυσεν. Οὐ γὰρ τῆς σατραπίας τῆς Δαρείῳ ἐν τῷ τότε κρατήσῃ, ἔδδ τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ Γρανικῷ ταχθεῖσαν, ἔδδ τῆς δισμυρίδας ξένους τῆς μισθοφόρους, ἀλλὰ Περσῶν τε ὃ, τι περ ὄφελος καὶ Μήδων, καὶ ὅσα ἄλλα ἔθνη Πέρσαις καὶ Μήδοις ὑπήκοα ἐποικεῖ τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτὸν μέγαν βασιλέα παρόντα, καὶ ὡς ἔδδεν ὑπολειφθήσεται σφίσιν ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι, ὅτι μὴ κρατεῖν τῆς Ἀσίας συμπαύσης, καὶ πέρας τοῖς πολλοῖς πόνοις ἐπιθεῖναι. Ἐπὶ τούτοις δὲ 11 τῶν τε εἰς τὸ κοινὸν ζῦν λαμπρότητι ἤδη πεπραγμένων ὑπεμίμησεν. Καὶ εἰ δὴ τῷ ἰδίᾳ τὴ διαπρεπὲς ἐς κάλλος τετολμημένον, ὀνομαστὶ ἕκαστον ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακαλῶν, καὶ τὸ αὐτῷ ἐκ ἀκίνδυνον ἐν ταῖς μάχαις ὡς ἀνεπαχθέστατα ἐπεξῆει. Λέγεται δὲ καὶ Ξενοφῶντος καὶ 12 τῶν ἄμα Ξενοφῶντι μυρίων ἐς μνήμην ἐλθεῖν, ὡς ἔδδεν τι ἔτε κατὰ πλῆθος ἔτε κατὰ τὴν ἄλλην ἀξίωσιν σφίσιν ἐπεικότες· ἔδδ ἵππεων αὐτοῖς παρόντων Θεσσαλῶν, 13 ἔδδ Βοιωτῶν, ἢ Πελοποννησίων, ἔδδ Μακεδόνων, ἢ Θράκων, ἔδδ ὅση ἄλλη σφίσιν ἵππος ζωντέτακται· ἔδδ τοξοτῶν, ἢ σφενδονητῶν, ὅτι μὴ Κρητῶν, ἢ Ῥοδίων ὀλίγων· καὶ τέτων ἐν τῷ κινδύνῳ ὑπὸ Ξενοφῶντος αὐτοσχεδία-

Cap. VII.

11. καὶ τὸ αὐτῷ. Vulgo αὐτῷ. Sed istud requirit optima Gronovii versio, ut jam vidit Raphelius.

9. ἐς πλεονεξίαν τῷ ἀγῶνος] ad proelium meliorem a sua parte conditionem significandam.

10. τῆς σατραπίας] quos ad Granicum vicerat, Dario absente I, 12, 26. ὃ, τι περ ὄφελος — quorum nullus est usus, in quibus aliquid virtutis, animi, roboris, nervorum est. — ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι post hoc

proelium. Ita ἐπὶ τούτοις post haec. Raph.

11. καὶ τὸ αὐτῷ etc.] suam quoque omnis periculi in proeliis negligentiam quam minimam cum invidia edifferebat. Gron.

12. σφίσιν] (Macedonibus) ἐπεικότες [sc. εἶναι. Expectatur autem ἐπεικότες.

13. ὑπὸ Ξενοφῶντος] Narrat hoc

14 σθέντων. Οἱ δὲ βασιλέα τε ξὺν πάσῃ τῇ δυνάμει
 πρὸς Βάβυλῶνι αὐτῇ ἐτρεψαντο, καὶ ἔθνη ὅσα ἄλλα
 κατιόντων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον καθ' ὁδὸν σφίσιν ἐπι-
 15 γένητο, νικῶντες ἐπῆλθον· ὅσα τε ἄλλα ἐν τῷ τοιῷδε
 πρὸ τῶν κινδύνων ἐς παράκλησιν, ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἐξ
 16 ἀγαθῆ ἡγεμόνος παραινέσθαι εἰκός. Οἱ δὲ ἄλλος
 ἄλλοθεν δεξιζόμενοί τε τὸν βασιλέα, καὶ τῷ λόγῳ
 ἐπαίροντες, ἄγειν ἤδη ἐκέλευον.

1 VII. Ὁ δὲ τότε μὲν δειπνοποιεῖσθαι παραγγέλλει
 προπέμπει δὲ [ὡς ἐπὶ τὰς πύλας,] τῶν ἱππέων ὀλίγους
 καὶ τῶν τοξοτῶν προκατασκεψομένους τὴν ὁδὸν τὴν
 ὀπίσω, ὡς ἐπὶ τὰς πύλας· καὶ αὐτὸς τῆς νυκτὸς ἀνα-
 λαβὼν τὴν στρατιὰν πᾶσαν ἦει, ὡς κατασχεῖν αὐτοῖς
 2 τὰς πύλας. Ὡς δὲ ἀμφὶ μέσας νύκτας ἐκράτησεν

14. ὅσα ἄλλα κατιόντων — ex Optimo. Vulgo deest ἄλλα. Ad
 κατιόντων suppl. αὐτῶν, quae vox forte ultimis participii iyliz.
 bis absorpta est, ut sint genitivi absoluti. Mox ex eodem re-
 scripti ἐπῆλθον pro ἐπῆλθον. cf. VII, 13, 7.

Cap. VIII.

1. ὡς ἐπὶ τὰς πύλας — has voces uncis inclusi, Gronovio nothas
 visas, quum statim in hac eadem periodo sequantur. Mox in
 verbis τῶν ἱππέων ὀλίγους τινὰς ultimam vocem abjeci, in omni-
 bus MSis deficientem.

a se factum Xenoph. anabaf.
 III. Quum enim recenti pe-
 riculo edoctus ostendisset, pe-
 destre agmen hostibus subinde
 lacessentibus salvum esse non
 posse sine funditoribus et e-
 quitibus, statim probata hac
 sententia *no. se illa funditores
 circiter ducenti facti sunt.*
Raph.

14. βασιλέα] Artaxerxem, fra-
 trem Cyri minoris. πρὸς Βα-
 βυλῶνι αὐτῇ — prope Babylo-
 nem ipsam. Nempe quia ab
 Epheso, unde profecti fue-
 rant Graeci, usque ad pugnam

jam confecerant stadiorum
 millia sedecim et quinquagin-
 ta, prope a Babylone abesse
 dicuntur, quod non nisi tria
 millia stadiorum et sexaginta
 ad eam restarent. *Raph.*

16. οἱ δὲ ἄλλος ἄλλοθεν] Hoc
 est, quod Latini dicunt *pro
 se quisque*. Curtius imprimis
 ut III, 6, 17. *pro se quisque
 dextram ejus amplexi.* *Raph.*

C. VIII.

Arg. Alexander recedit ad an-
 gustias, unde venerat. Actio
 utriusque instructio.

αὐθις τῶν παρόδων, ἀνέπαυε τὴν στρατιάν τὸ λοιπὸν
 τῆς νυκτός, αὐτῇ ἐπὶ τῶν πτερῶν προφυλακὰς ἀκριβεῖς.
 κατασησάμενος· ὑπὸ δὲ τὴν ἑω κατῆει ἀπὸ τῶν πυλῶν 3
 κατὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἕως μὲν πάντα σενόπορα ἦν τὰ χω-
 ρία, ἐπὶ κέρως ἦγεν· ὡς δὲ διεχώρει ἐς πλάτος, ἀνέ-
 πτυσσει αἰὲ τὸ κέρας ἐς Φάλαγγα, ἄλλην καὶ ἄλλην
 τῶν ὀπλιτῶν τάξιν παράγων, τῇ μὲν, ὡς ἐπὶ τὸ ὄρος, ἐν
 ἀριστερᾷ δὲ, ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἱππεῖς αὐ- 4
 τῷ τέως μὲν κατόπιν τῶν πεζῶν τεταγμένοι ἦσαν· ὡς δὲ
 ἐς τὴν εὐρυχωρίαν προήεσαν, συνέτασσε ἤδη τὴν στρα-
 τιάν ὡς ἐς μάχην· πρῶτος μὲν ἐπὶ τῇ δεξιᾷ κέρως πρὸς 5
 τῷ ὄρει τῶν πεζῶν τό, τε ἄγημα καὶ τῆς ὑπασπιστῆς,
 ὧν ἠγεῖτο Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἐχομένην δὲ τήτων,
 τὴν Κοῖνῃ τάξιν· ἐπὶ δὲ τέτοις, τὴν Περδίκκῃ. Οὔτοι
 μὲν ἐς τε ἐπὶ τὸ μέσον τῶν ὀπλιτῶν ἀπὸ τῇ δεξιᾷ ἀρξο-
 μένω τεταγμένοι ἦσαν. Ἐπὶ δὲ τῇ εὐωνύμῃ, πρῶτῃ 6
 μὲν Ἀμύντῃ τάξις ἦν, ἐπὶ δὲ ἡ Πτολεμαίῃ, ἐχομένη δὲ
 ταύτης, ἡ Μελεάγρῃ. Τῇ δὲ εὐωνύμῃ τοῖς πεζοῖς μὲν 7
 Κρατερός ἐπετέτακτο ἄρχειν, τῇ δὲ ξύμπαντος εὐωνύμῃ

3. ἐπὶ κέρως ἄγειν est ita aciem
 ducere, ut in fronte totius
 phalangis totidem vel non
 multo plures armati incedant,
 quam in uno cornu solent.
 Vocatur hujusmodi acies re-
 fta. Rarb.

ἀνέπτυσσεν αἰὲ τὸ κέρας ἐς Φά-
 λαγγα — explicabat subinde
 cornu in phalangem, i. e. ut
 paulatim ad justam longitudi-
 nem parveniret acies, quae
 duo haberet cornua. παρά-
 γων vero est verbum militare,
 porro agere, promoveri ab
 alitudine in longitudinem, ut
 paulo post 13. et II, 9; 7. Xe-
 noph. anabaf. 4. παρήγγειλε
 δὲ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς παρά-
 γειν τὴν λόχην, ὅπως ἐπὶ Φά-
 λαγγος γένοιτο τὸ τέκτεμα.
 Rarb.

5. ἀρξομένην incipituro vel ei, qui
 incipere vult, sc. agmina nu-
 merare a dextra ad sinistram.

6. πρῶτῃ μὲν sc. ἀπὸ τῇ εὐωνύμῃ
 ἀρξομένῃ, quod confirmat or-
 do agminum apud Curtium.

7. Κρατερός ἐπετέτακτο ἄρχειν i.
 e. Craterus cum agmine suo
 adjunctus est his, ut ageret
 omnes, non solum suum, et
 Amyntae Ptolemaei que ac
 Meleagri, sed Perdiccae etiam
 et Coeni agmina. Idem or-
 do est in acie ad Gaugamela,
 ubi a dextra si incipis, juncta
 erant agmina sic: τάξις Coeni,
 Perdiccae, Meleagri, Poly-
 perchontis, Amyntae, Crateri,
 et Craterus omnibus praest.
 Vide notam ad I, 14, 5.

- Παρμενίων ἡγεῖτο· καὶ παρήγγελτο αὐτῷ, μὴ ἀπολεί-
πειν τὴν θάλασσαν, ὥς μὴ κυκλωθεῖεν ἐκ τῶν βαρβά-
ρων, ὅτι πάντῃ ὑπερφαλαγγήσεν αὐτῶν διὰ πλῆθος
8 ἡμέλλον. Δαρεῖος δὲ, ἐπειδὴ ἐξηγγέλθη αὐτῷ προσ-
άγων ἤδη Ἀλέξανδρος ὡς πρὸς μάχην, τῶν μὲν ἱππείῃ
διαβιβάζει πέραν τοῦ ποταμοῦ Πινάρου εἰς τρισμυρίδας μί-
λιστα τὸν ἀριθμὸν, καὶ μετὰ τούτων τῶν πεζῶν εἰς δισμι-
ρίδας, ὅπως τὴν λοιπὴν δύναμιν καθ' ἡσυχίαν συντάξῃ.
9 Καὶ πρῶτος μὲν τῶν ὀπλιτικῶν τὰς Ἑλληνας τὰς μισθοφό-
ρας ἔταξεν τρισμυρίδας, κατὰ τὴν Φάλαγγα τῶν Μακε-
δόνων· ἐπὶ δὲ τούτοις, τῶν Καρδάκων καλεσμένων, [ἐν-
θεν καὶ ἐνθεν] εἰς ἑξακισμυρίδας· ὀπλῖται δὲ ἦσαν καὶ
ἔτσι. Τοσάυτως γὰρ ἐπὶ Φάλαγγος ἀπλῆς ἐδέχετο τὸ

8. ὡς πρὸς μάχην ex Optimo. Vulgo ὡς εἰς μάχην.

πέραν τοῦ ποταμοῦ Πινάρου — Sic rescripsi ex Veneta, Basil. et
Stephaniana, quum in Gronovianam et inde in sequentes edi-
tiones operarum vitio irrepsisse videatur τὸ ποτ τὸ Πινάρου.

9. ἔταξεν τρισμυρίδας ex Opt. Vulgo inseritur εἰς.

ἐνθεν καὶ ἐνθεν — utrinque, ab utroque latere Graecorum. Nam
aliter explicari non possunt. Tunc vero Darius Graecos non
πρῶτος ἔταξεν sc. a cornu dextro. Quid etiam est ἐπὶ πρῶτοις
ἐνθεν καὶ ἐνθεν pro: πρὸς τούτων καὶ ἐπὶ τούτοις. Graecos a dextro
primos fuisse, confirmat totius praelii descriptio. cf. c. 10, 1.
c. 11, 4. Curt. III, 9, 1. Adest forte lacuna, ut desint verba
ἐνθεν καὶ ἐνθεν τὸ ἄρματος βασιλικῷ vel ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθετο. In-
terim eas voces uncis inclusi, donec codices meliora doce-
bunt.

κυκλωθεῖεν per syncopen pro
κυκλωθείησαν. Rarb.

9. τῶν Καρδάκων] Strabo lib.
XV. καλεῖνται δὲ ἔτσι Κάρδανες
ἀπὸ κλοπῆς τρεφόμενοι. καρδὰ
γὰρ τὸ ἀνδρώδες καὶ πολεμικὸν
λέγεται. Palim. a Grenl.

ἐπὶ Φάλαγγος ἀπλῆς] Simplex
phalanx videtur ea dici, quae
non est duplicata. Fit autem
duplicatio sive διπλασιασμός,
quando in intervalla antero-
rum militum transferuntur
alii, qui a tergo ipsis adstant,
ita ut longitudo quidem aciei
maneant eadem, sed conden-
setur, et duplo plures conti-

nest milites, altitudo autem
aciei duplo fiat minor. Aelian.
Tact. c. 29, Caeterum acies
simplex quoque dicitur, quan-
do exercitus collocatur una
serie, absque ulla acie subfi-
diaria a tergo. Intelligitur
interdum et ea simplex acies,
cujus unicum solummodo est
jugum, sive quod in latitu-
dine non plures, alios post
alios stantes, verum singulos
tantum habet equites. Id
quod Schefferus annotavit ad
Mauricii Stratag. p. 413. init.
et p. 438. init. Rarb.

χωρίον, ἵνα ἐτάσσοντο. Ἐπέταξε δὲ καὶ τῷ ὄρει τῷ ἐν ἰσ-
 ἀριστερᾷ σφῶν κατὰ τὸ Ἀλεξάνδρου δεξιὸν, ἐς δισμυρίας
 καὶ τέτων ἔσιν οἱ κατὰ νῶτα ἐγένοντο τῆς Ἀλεξάνδρου
 στρατιᾶς. Τὸ γὰρ ὄρος ἵνα ἐπιτάχθῃσαν, πῇ μὲν δι-13
 χώρει ἐς βάθος, καὶ κολπῶδες τι αὐτῷ ὥσπερ ἐν θα-
 λάσσει ἐγένετο· ἔπειτα ἐς ἐπικαμπὴν προΐων τὰς ἐπὶ ταῖς
 ὑπωρεῖαις τεταγμένους κατόπιν τῆ δεξιᾷ κέρως τῆ Ἀλε-
 ξάνδρου ἐποίει· τὸ δὲ ἄλλο πλῆθος αὐτῷ ψιλῶν τε καὶ 14
 ὀπλιτῶν κατὰ ἔθνη συντεταγμένον ἐς βάθος ἔκ ὠφέλι-
 μον, ὅπισθεν ἦν τῶν Ἑλλήνων τῶν μισθοφόρων, καὶ τῷ
 ἐπὶ Φάλαγγος τεταγμένου βαρβαρικῷ. Ἐλέγετο γὰρ
 ἡ πᾶσα ξὺν Δαρείῳ στρατιὰ μάλιστα ἐς ἐξήκοντα μυριά-
 δας μαχίμους εἶναι. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς αὐτῷ πρόσω15
 ἴοντι τὸ χωρίον διέσχεν ὀλίγον ἐς πλάτος, παρήγαγε
 τὰς ἱππέας, τὰς τε ἑταίρους καλεμένους, καὶ τὰς Θισσα-
 λὰς [καὶ τὰς Μακεδόνας]. Καὶ τάττας μὲν ἐπὶ τῷ δε-16
 ξίῳ κέρα ἅμα οἱ ἔταξε. Τὰς δὲ ἐκ Πελοποννήσου, καὶ
 τὸ ἄλλο, τὸ συμμαχικόν, ἐπὶ τὸ εὐώνυμον πέμπει ὡς
 Παρμενίωνα. Δαρεῖος δὲ, ὡς συντεταγμένη ἦδη ἦν αὐ-15
 τῷ ἡ Φάλαγξ, τὰς ἱππέας οὓς τινὰς πρὸ τῆ ποταμῷ ἐπὶ
 τῷδε προτετάχει, ὅπως ἀσφαλῶς αὐτῷ ἡ ἑκταξίς τῆς
 στρατιᾶς γένοιτο, ἀνεκάλεσεν ἀπὸ ξυνθήματος. Καὶ 16
 τέτων τὰς μὲν πολλὰς ἐπὶ τῷ δεξιῳ κέρα πρὸς τῇ θα-
 λάσσει κατὰ Παρμενίωνα ἔταξεν, ὅτι ταύτῃ μᾶλλον τι
 ἱππασίμα ἦν· μέρος δὲ τι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον

ἵνα ἐτάσσοντο ex Opt. Vulgo ἐτάξαντο.

13. καὶ τὰς Μακεδόνας — praeter τὰς ἑταίρους καλεμένους alii equites
 Macedones non fuere in exercitu Alexandri. Solus hic locus
 obstare videtur. At voces τὰς Μακεδόνας apposuit librarius, ut
 explicaret τὰς ἑταίρους. Quibus, quum in contextum reciperen-
 tur, alius copulativam praefixit. Quae conjectura totius reli-
 qui libri auctoritate confirmatur.

14. κέρα. Sic hoc loco et cap. 10, 6. ex Opt. rescripti pro vul-
 gato κέρῃ.

H. κόλπος de sinu montium oc-
 currit in Xenoph. Hist. Gr.

lib. VI, c. 5, 17.

17 πρὸς τὰ ὄρη παρήγαγεν. Ὡς δὲ ἀχρεῖοι ἐνταῦθα δια-
 σενότητα τῶν χωρίων ἐφαίνοντο, καὶ τῶν τῆς πολλῆς
 παρικπεῦσαι ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας σφῶν ἐκέλευσεν. Αὐ-
 18 τὸς δὲ Δαρεῖος τὸ μέσον τῆς πάσης τάξεως ἐπέιχε, κα-
 θάπερ νόμος τοῖς Περσῶν βασιλεῦσι τετάχθαι· καὶ τοὶ
 νῦν τῆς τάξεως ταύτης Ξενοφῶν ὁ τῷ Γρύλλῳ ἀναγέ-
 γραφεν.

1 IX. Ἐν τῷ δὲ Ἀλέξανδρος κατιδὼν ὀλίγῃ πᾶ-
 σαν τὴν τῶν Περσῶν ἵππον μεταχωρηκυῖαν ἐπὶ τὸ εὐώ-
 νυμον τὸ ἑαυτῷ, ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν, αὐτῷ δὲ τῆς
 Πελοποννησίᾳς μόνῃς, καὶ τῆς ἄλλῃς τῶν συμμάχων
 ἱππέας ταύτῃ τεταγμένῃς, πέμπει κατὰ τάχος τῆς
 2 Θεσσαλῆς ἱππέας ἐπὶ τὸ εὐώνυμον· κελεύσας μὴ πρὸ
 τῷ μετώπῳ τῆς πάσης τάξεως παρικπεῦσαι, τῷ μὴ κα-
 ταφανεῖς τοῖς πολεμίοις γενέσθαι μεταχωρῶντας, ἀλλὰ
 3 κατόπιν τῆς Φάλαγγος ἀφανῶς διελθεῖν. Προέταξε
 δὲ τῶν μὲν ἱππέων κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς προδρομῆς, ὧν
 ἡγεῖτο Πρωτόμαχος, καὶ τῆς Παίονας, ὧν ἡγεῖτο Ἀρί-
 των· τῶν δὲ πεζῶν τῆς τοξότας, ὧν ἡρχεν Ἀντίοχος·
 τῆς δὲ Ἀγριάνας, ὧν ἡρχεν Ἀτταλος, καὶ τῶν ἱππέων
 τινὰς καὶ τῶν τοξοτῶν, εἰς ἐπικαμπὴν πρὸς τὸ ὄρος τὸ

18. ἀναγέγραφεν] Scripsit autem
 Xenophon anab. II, pag. 209.
 I. 24.: Norat enim (Cyrus)
 hunc (regem Artaxerxem)
 mediam exercitus perfici aci-
 em obtinere. Nam et ceteri
 barbarorum praefecti sic suos
 ducebant, ut ipsi media in
 acie essent, quod se existi-
 marent hoc pacto quam tutis-
 simo loco fore, si ex utraque
 parte robur suum haberent,
 et animadversum iri duplo
 citius ab exercitu putarent,
 si quid imperandum necessa-
 rio foret. Raph.

C. 9.

Arg. Emendationes aciei mace-
 donicae.

3. προέταξε] sc. a latere, non a
 fronte. τῶν μὲν ἱππέων a latere
 equitum, τῶν δὲ πεζῶν a latere
 peditum, quod sic vertendum
 docet sectio quinta.

εἰς ἐπικαμπὴν] Vertendum: non-
 nullos equitum et sagittario-
 rum in obliquum vel inflexum
 ad montem a tergo constituit.
 Hoc est: quum reliqua acies
 omnis aut tergum aut latus
 monti obversum haberet,
 haec pars singularis equitum

κατὰ νότον ἵσταξεν, ὥς τε κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτῷ τὴν 4
 Φάλαγγα εἰς δύο κέρατα διέχυσαν τετάχθαι, τὸ μὲν
 ὡς πρὸς Δαρειὸν τε, καὶ τῆς πέραν τῆς ποταμῆς, τῆς
 πάντας Πέρσας· τὸ δὲ, ὡς πρὸς τῆς ἐπὶ τῷ ὄρει κατὰ
 νότον σφῶν τεταγμέναις. Τῆ δὲ εὐωνύμῃ προτάχθη 5
 σαν, τῶν μὲν πεζῶν, οἳ τε Κρήτες τοξόται, καὶ οἱ Θρᾷ-
 κες, ὧν ἠγεῖτο Σιτάλκης· πρὸ τῶν δὲ ἡ ἵππος ἡ κατὰ
 τὸ εὐώνυμον. Οἱ δὲ μισθοφόροι ξένοι πᾶσιν ἐπεταιχθη-
 σαν. Ἐπεὶ δὲ ἔτε πυκνὴ αὐτῶν ἡ Φάλαγξ κατὰ τὸ 6
 δεξιὸν τὸ ἑαυτῆς ἐφαίνετο, πολὺ τε ταύτῃ ὑπερφαλαγγ-
 γήσειν οἱ Πέρσαι ἐδόκουν, ἐκ τῆς μέσης ἐκέλευσε δύο ἵλας
 τῶν ἐταίρων, τὴν τε Ἀνθεμυσίαν, ἧς ἱλάρχης ἦν Περσί-
 δας ὁ Μενεσθέως, καὶ τὴν Λευγαίαν καλεσμένην, ἧς ἠ-
 γεῖτο Παντόρδανος ὁ Κλεάνδρου, ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἀφανῶς
 παρελθεῖν. Καὶ τῆς τοξότας δὲ, καὶ μέρος τῶν Ἀγριά- 7
 νων, καὶ τῶν Ἑλλήνων μισθοφόρων ἔστιν ἃς κατὰ τὸ δε-

Cap. IX.

4. Vulgo legebatur: ὥς τε κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτῷ τῆς φάλαγγος εἰς δύο
 κέρατα διέχυσαν τετάχθαι. quod monstrum est lectionis, si et-
 iam ferri id posset, ut ad διέχυσαν suppleatur φάλαγγα. Emen-
 davi αὐτῷ τὴν φάλαγγα, donec meliora dabuntur.

6. Ἀνθεμυσίαν et Περσίδας, utrumque ex Optimo pro Ἀνθεμυσίαν
 et Περσίδας. Pro Λευγαίαν, quod habet idem, conjicit Gron.
 Βευαίαν, a Βεύη, quod est oppidum Macedoniae, cujus civis
 Βευαῖος apud Stephanum.

et sagittariorum frontem
 monti oppositam habuit, et
 hoc modo illic ἀμφίστομος acies
 fuit. Rarb.

4. τῆς πάντας Πέρσας] pro τῆς
 πολλὰς τῶν Περσῶν, ut alibi
 loqui solet.

5. ἐπεταιχθησαν] ultimum locum
 sinistram versus tenebant.

6. ἔτε πυκνὴ αὐτῶν] sc. Περσῶν,
 quod suppleri debere osten-
 dunt verba κατὰ τὸ δεξιὸν τὸ
 ἑαυτῆς, e regione dextri cornu
 sui. Sensus est: Quia Persiae
 Alexandro ad dextrum suum

cornu πολὺ ὑπερφαλαγγήσειν
 videbantur, ipsi etiam aciei
 in dextra frons extendenda
 erat. Quum vero circum-
 spiceret, unde copias addu-
 ceret, animadvertibat, Per-
 sarum cornu haerum dextro
 suo oppositum, parum refer-
 tum videri. Huic igitur e
 regione deducebat ἐκ τῆς μέσης
 (sc. τῶν ἐταίρων) duas turmas,
 ita vero, ut reliquorum lon-
 gitudo non minueretur, sed
 altitudo. Ἀνθεμῆς, urbs Ma-
 cedoniae.

ξίον τὸ αὐτὸ ἐπὶ μετώπῃ παραγαγὼν, ἐξέτεινεν ὑπὲρ τὸ
 8 τῶν Περσῶν κέρας τὴν Φάλαγγα. Ἐπεὶ γὰρ οἱ ὑπὲρ
 τῷ ὄρει τεταγμένοι ἔτε κατήεσαν, ἐκδρομῆς τε ἐπ' αὐ-
 τὰς τῶν Ἀγριάνων καὶ τῶν ταξοτῶν ὀλίγων κατὰ πρὸς-
 ταξὴν Ἀλεξάνδρου γενομένης, ῥαδίως ἀπὸ τῆς ὑπωρείας
 ἀνασπέντες, εἰς τὸ ἄκρον ἀνέφυγον, ἔγνω καὶ τοῖς κατ'
 αὐτὰς τεταγμένοις δυνατὸς ὦν χρήσασθαι εἰς ἀναπλήρω-
 σιν τῆς Φάλαγγος, ἐκείνους δὲ ἱππέας τριακοσίως ἐπιτά-
 ξαι ἐξήρεκεν.

Κ Χ. Οὕτω δὴ τεταγμένους χρόνον μὲν τῶν πρῶτων

8. δυνατὸς ὦν ex Opt. pro δυνατὸν ὦν.

7. ἐπὶ μετώπῳ] ut phalangis
 contra Dariem frontem porri-
 gant. Phalanx est h. l. aciei
 frons cohaerens.

8. τῆς ὑπωρείας] Montem in tres
 partes dividi, Suidas auctor
 est, in κρυώρειαν, verticem,
 ὑπώρειαν, latera, et τέγμα, pe-
 des sive radices. Ergo hi Per-
 sae in media altitudine con-
 stiterunt. Rapp.

δε ἀναπλήρουν] hoc quid sit,
 apparet ex sect. 7. Nam
 qui ibi adducti narrantur ad
 phalangis longitudinem au-
 gendam, sunt iidem, qui Per-
 sis in monte oppositi fuerant
 sect. 3. Ordo aciei macedo-
 nicae nunc hic erat, agmini-
 bus deinceps a dextra ad lac-
 vam numeratis: 1) Graeci
 quidam mercenarii, equites.
 2) Agrianes quidam (sub
 Attalo). 3) sagittarii quidam,
 4) turma Leugaea sub Pan-
 tordano. 5) turma Anthemusia
 sub Peroeda, utraque ex e-
 quitibus amicis. 6) Paeones
 sub Aristone. 7) Prodromi
 sub Andromacho. 8) equites
 amici (sub Philota). 9) sagit-
 tarii sub Antiocho. 10) age-

ma pedestrum et hypaspistas
 sub Nicanore. 11) pezetaeri
 vel hoplitae, et quidem ta-
 xis Coeni, Perdiccae, Meles-
 gri, Ptolemaci, Amyntae,
 Crateri, omnes sub Cratero.
 12) Crētenses, sagittarii.
 13) Thraces (jaculatores) sub
 Sitalce. Sequuntur equites,
 et quidem 14) Peloponnesii
 et alii socii. 15) Thessali.
 16) Graeci mercenarii, qui
 mare tangebant. Universa
 acies in duo cornua divisa
 erat, dextro praecerat Ale-
 xander, sinistro Parmenion.
 Apud Perlas in dextro, e re-
 gione Parmenioni, erant
 1) 30000 equites (sub Nabar-
 zane.) 2) 30000 Graeci mer-
 cenarii. Contra Alexandri
 cornu 3) 60000 Cardaces.
 4) pauci equitum. Reliqua
 omnis turba a tergo erat.

G. X.

Arg. Alexandri prudens et felix
 impetus. Cornu Persarum
 laevum fugatum. Graecorum
 inter Perlas facinus opportu-
 num.

1. Curt. III, 10, 3.: Alexander
 ante prima signa ibat (i. e.

ἀναπαύων, ὥς τε καὶ πάνυ ἔδοξε σχολαία αὐτῷ ἢ
 πρόοδος. Τὲς γὰρ βαρβάρους, ὅπως τὰ πρῶτα ἐτάχθησαν, 2
 ἐκέτι ἀντεπῆγε Δαρεῖος, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ποταμῷ ταῖς
 ὄχθαις, πολλαχῇ μὲν ἀπακρήμνους ἔσταις, ἔτι δὲ ὅπου
 καὶ χάρακα παρατείνας αὐταῖς, ἵνα εὐεφωδότερα ἐφαί-
 νετο, ἔτως ἔμενεν. Καὶ ταύτῃ ὡς δῆλος ἐγένετο τοῖς
 ἀμφ' Ἀλέξανδρον τῇ γνώμῃ διδωλωμένος. Ὡς δὲ ὁμῶ 3
 ἤδη ἦν τὰ στρατεύματα, περιπτεύων πάντα Ἀλέξαν-
 δρος, παρεκάλει ἄνδρας ἀγαθὰς γίγνεσθαι ἢ τῶν ἡγε-
 μόνων μόνον τὰ ὀνόματα ζῆν τῷ πρέποντι κόσμῳ ἀνακα-
 λῶν, ἀλλὰ καὶ ἱλάρους καὶ λοχαγὰς, ἐνομαστὶ τῶν
 ξένων τῶν μισθοφόρων, ὅσοι κατ' ἀξίωσιν, ἢ τινὰ ἀρε- 3
 τὴν γνωριμώτεροι ἦσαν· καὶ αὐτῷ πανταχόθεν βοή ἐγέ-
 νετο, μὴ διατρέβειν, ἀλλὰ ἐσβάλλειν ἐς τὴν παλαιμίαν.
 Ὁ δὲ ἦγεν ἐν τάξει ἔτι τὰ μὲν πρῶτα, καὶ περ ἐν ἀπό- 4
 πτῳ ἤδη ἔχων τὴν Δαρείου δύναμιν, βαδίζον, τῇ μὴ δια-
 σπασθῆναι τι ἐν τῇ ξυνταυωτέρᾳ πορείᾳ κυμῆσαν τῆς

Cap. X.

1. σχολαία αὐτῷ ἢ πρόοδος ex Optimo et multis Codd. Vulgo σχο-
 λαία γένεσθαι αὐτῶν ἢ πρόοδος.
2. ἔτι δὲ — ex omnibus Mssis, pro ἔτι δὲ. Mss: ταύτῃ ὡς δὲ
 λος ex Opt. pro ταύτῃ εὐθὺς δῆλος.
3. Delevi ἐνταῦθα, quod legebatur ante περιπτεύων, et corollam
 καὶ post ἐνομαστὶ, utrumque Optimo iubente.

προηγεν) identidem manu suos
 inhibens; (i. e. ἀναπαύων) ne
 suspensi acrius ob nimiam
 festinationem concitato spiri-
 tu capesserent bellum. Raph.
 Just. XI, 9: atque inter haec
 identidem consistere aciem
 jubet, ut hac mora confue-
 scant, oculis turbam hostium
 sustinere.

2. ἔτι δὲ ὅπου] *alieuhi*.

3. ὡς δὲ ὁμῶ ἤδη ἦν] Id vertit
 Curtius: jam in conspectu sed
 extra se habentem utraque acies
 erat.

ζῆν τῷ πρέποντι κόσμῳ] *cap. de-*

cente laude, siquidem et lau-
 dem κόσμος declarat, notante
 Stephano in Thes. ex Thucyd.
 1. οἷς κόσμος καλῶς τῷτο δεῖν,
 quibus laudi est, id facere egre-
 gio. Raph.

4. ἐν τάξει] *sensum, compositis,
 ordinibus nihil turbatis.* Raph.
 κυμῆσαν] Si exercitus celerius
 progreditur, oritur quasi flu-
 ctuatio primorum ordinum,
 dum alii paulisper prouunt,
 alii tardius sequuntur, ita ut
 frons recta non servetur.
 Quod si vero quidam nimis
 prouunt, nec reliqui suble-

5 Φάλαγγος. Ὡς δὲ ἐντὸς βέλους ἐγίνοντο, πρῶτοι δὲ οἱ κατ' Ἀλέξανδρον, καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῷ δεξιῷ τεταγμένος, ὁρῶν εἰς τὸν ποταμὸν ἐνέβαλλον, ὡς εἴη τε ὁξύτητι τῆς ἐφόδου ἐκπλήξαι τὰς Πέρσας, καὶ τῷ θάσσον ἐς χεῖρας ἐλθόντας, ὀλίγα πρὸς τῶν τοξοτῶν
 6 βλάπτεσθαι. Καὶ ξυνέβη ὅπως εἶκασεν Ἀλέξανδρος. Εὐθύς γάρ ὡς ἐν χερσὶν ἡ μάχη ἐγένετο, τρέπονται τῷ Περσικῷ στρατεύματος οἱ τῷ ἀριστερῷ κέρας ἐπιτεταγμένοι καὶ ταύτῃ μὲν ἐνίκω λαμπρῶς Ἀλέξανδρος τε καὶ οἱ
 7 ἀμφ' αὐτόν. οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ μισθοφόροι, οἱ σὺν Δαρείῳ, ἢ δίσταχε τῶν Μακεδόνων ἡ Φάλαγξ, ὡς ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παρὰ ῥαγεῖσα, (ὅτι Ἀλέξανδρος μὲν σπευδὼν
 8 εἰς τὸν ποταμὸν ἐμβαλὼν, καὶ ἐν χερσὶ τὴν μάχην ποίησας, ἐξώθη ἤδη τὰς ταύτῃ τεταγμένους τῶν Περσῶν. οἱ δὲ κατὰ μέσον τῶν Μακεδόνων, ἔτε τῇ ἴσῃ σπευδὼν ἤψαντο τῷ ἔργῳ, καὶ πολλαχῇ κρημνώσει ταῖς ὁχδαῖς ἐκτυγχάνοντες, τὸ μέτωπον τῆς Φάλαγγος ἢ ἀπαιτοὶ ἐγίνοντο ἐν τῇ αὐτῇ τάξει διασώσασθαι) ταύτῃ ἐμβαλόντες οἱ Ἕλληνες τοῖς Μακεδόσιν, ἡ μάλιστα δισπασμένη οὖν αὐτοῖς τὴν Φάλαγγα κατεῖδον. Καὶ τὸ ἔργον ἐκταῦθα καρτεροὶ ἦν, τῶν μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἀπώσασθαι τὰς Μακεδόνας, καὶ τὴν νίκην τοῖς ἤδη φεύγουσιν αὐτῶν ἀνασώσασθαι. τῶν Μακεδόνων δὲ, τῆς τε Ἀλεξάνδρου ἤδη φαινομένης εὐπραγίας μὴ λειφθῆναι, καὶ τὴν δόξαν τῆς Φάλαγγος, ὡς ἀμάχεα δὴ εἰς τὸ τότε
 9 διαβεβοημένης μὴ ἀφάνισαι. Καί τι καὶ τοῖς γένεσι, τῶν τε Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Μακεδονικῶν, φιλοτιμίας ἐνέπισεν εἰς ἀλλήλους. Καὶ ἐνταῦθα πίπτει Πτολεμαῖος

10. φεύγουσιν αὐτῶν ex Opt. Vulgo φ. εφθν.

qui possunt, facile frons et ordines disjunguntur, quod periculosum erat in phalange Macedonica.

ad sexcentos pedes tela jaciebant.

8. ἐξώθη] videtur esse imperfectum pro ἐξώθει. Rapp. Vide Gram. Gr. Halens. p. 317.

9. ἐντὸς βέλους] sagittarum olim

n. 4.

τε ὁ Σελεύκῃς, ἀπὴρ ἀγαθὸς γενόμενος, καὶ ἄλλοι ἐς εἴκοσι μάλιτα καὶ ἑκατὸν, τῶν ἐκ ἡμελημένων Μακεδόνων.

XI. Ἐν τῷ τῷ δὲ αἱ ἀπὸ τῆ δεξιᾷ κέρως τάξεις, τετραμ-
 μένης ἤδη τῆς κατὰ σφᾶς τῶν Περσῶν ὀρῶντες, ἐπὶ τῆς
 ξένης τε τῆς μισθοφόρης τῆς Δαρείῃς, καὶ τὸ πονώμενον
 σφῶν ἐπικάμψαντες, ἀπὸ τῆ ποταμῆς ἀπώσαντο αὐ-
 τῆς· καὶ κατὰ τὸ παρέρρωγος τῆ Περσικῆς στρατεύματος
 ὑπερφαλαγγήσαντες, ἐς τὰ πλάγια ἐμβεβληκότες,
 ἤδη ἔκοπτον τῆς ξένης· καὶ οἱ ἵππεῖς δὲ οἱ τῶν Περσῶν
 κατὰ τῆς Θερταλῆς τεταγμένοι, ἐκ ἔμειναν ἐντὸς τῆ πο-
 ταμῆς ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, ἀλλ' ἐπιδιαβάντες εὐρώως ἐνέ-
 βαλλον εἰς τὰς ἴλας τῶν Θερταλῶν· καὶ ταύτῃ ξυνέστη
 ἵππομαχία κρατερά· ἔδὲ πρόσθεν ἐνέκλιναν οἱ Πέρσαι,
 πρὶν Δαρειῖόν τε πεφευγότα ἥσθοντο, καὶ πρὶν ἀπορῥαι-
 γῆναι σφῶν τῆς μισθοφόρης συγκοπέντας ὑπὸ τῆς Φά-
 λαγγος· τότε δὲ ἤδη λαμπρά τε καὶ ἐκ πάντων ἡ Φυγὴ
 ἐγίγνετο· καὶ οἳ τε τῶν Περσῶν ἵπποι ἐν τῇ ἀναχωρή-
 σει ἐπακαπάθην, βαρέως ὀπλισμένους τῆς ἐμβάτας

Cap. XI.

a. Comma scribere malui post ἐμβεβληκότες, quum antea esset post ἤδη. Etiam scēt. 6, Gronovio jubente, sic ut nunc legitur in-
 terpunxi, pro εὐρώς, ὡς εἶχεν, ἐπὶ τῷ ἄρματι σὺν ταῖς etc.

C. XI.

Arg. Graeci et equitatus Per-
 sarum fugiunt. Darium fru-
 stra persequitur Alexander.
 Persarum quot caesi. Castra
 capta cum matre, uxore, filio
 et filiabus Darii.

3. ἐντὸς τῆ ποταμῆς] *citra flu-
 men*, quod alibi ἐπὶ τῇδε.
 Gron.

ἐπιδιαβαίνω] *cum*, qui transiit,
sequor. Adverbium εὐρώως
 cum verbo ἐνέβαλλον constru-
 endum puto. Rarb.

5. βαρέως ὀπλισμένους] τῆς ἐμβά-

τας] Circa capita gestabant
 pileos non densatos; quos
 vocant tiaras; circa corpus
 tunicas, manicis auctas, varii
 coloris, totum corpus lorica
 tectum, ex ferreis laminis,
 squammarum instar sibi invi-
 cem impositis, facta; femo-
 ralia circa crura, pro clypeis
 gerra, pharetris subterpen-
 dentibus, hastas breves, ar-
 cus grandes, sagittas arundi-
 neas. Insuper ad dextrum
 femur pugiones a zona sus-
 pensos. Equitum quidam in

- σφῶν φέροντες, καὶ αὐτοὶ οἱ ἵπποις κατὰ ἑπταὶς ὁδῆς, πλῆθει τε πολλοί, καὶ πεφοβημένοι καὶ σὺν ἀταξία ἀποχορῶντες, ἢ μῆλον ἀπ' ἀλλήλων καταπατέμενοι ἢ πρὸς τῆς διώξεως τῶν πολεμίων ἐβλάπτοντο, καὶ οἱ ὠπταλοὶ εὐρώπῳ αὐτοῖς ἐπίνεοντο· ὥς τε ἢ μῆλον ἢ ὡς τριζῶν φόρος ἐν τῇ φυγῇ τῶν ἵππων ἐγίγνετο. Δαρεῖος δὲ, ὡς αὐτῷ τὸ πρῶτον ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐφοβήθη τὸ κέραιον τὸ εὐνυμνον, καὶ ταύτῃ ἀπορρήγνυμενον κατεῖδε τῇ ἄλλῃ στρατοπέδῳ, εὐθύς, ὡς εἶχεν ἐπὶ τῷ ἄρματι, σὺν τοῖς πρώτοις ἔφευγε καὶ εἰς τε μὲν ὀμαλοῖς χωρίοις ἐν τῇ φυγῇ ἐτύγγανεν, ἐπὶ τῷ ἄρματι δισώζετο. Ὡς δὲ φάραγξί τε καὶ ἄλλαις δυσχωρίαις ἐνέκυρσε, τὸ μὲν ἄρμα ἀπολείπει αὐτῷ, καὶ τὴν ἀσπίδα, καὶ τὸν κἀνδύον ἐκδύς· ὁ δὲ καὶ τὸ τόξον ἀπολείπει ἐπὶ τῷ ἄρματι· αὐτὸς δὲ ἵππον ἐπιβάς ἔφευγε. Καὶ ἡ νύξ ἔτι διὰ μακρῇ ἐπιγινομένη ἀφείλετο αὐτὸν, τὸ πρὸς Ἀλεξάνδρον αἰλῶναι.
- 8 Ἀλέξανδρος γάρ εἰς τε μὲν Φάος ἦν, ἀνὰ κράτος ἐδίωκεν· ὡς δὲ συνισκότης τε ἦδη, καὶ τὰ πρὸ ποδῶν ἀφανῆ ἦν, εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐτρέπτο ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, τὸ μὲν τοι ἄρμα τὸ Δαρεῖον ἀπολαβὼν, καὶ τὴν ἀσπίδα ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν κἀνδύον, καὶ τὸ τόξον. Καὶ γὰρ

7. πρὸς Ἀλεξάνδρον — Legendum puto πρὸς Ἀλεξάνδρου ἀπὸ Alexandro, quia Alexander ipse eum persequabatur. Editi non variant, ex scriptis nihil notatum est.

8. ἐτρέπτο ex Optimo. Vulgo ἐπετρέπτο. Mox ἀπολαβὼν ex conjectura Gronovii, qui pro vulgato ἔλαβε in Opt. invenerat ἀπολαβὼν. Pro puncto etiam post τὸ στρατόπεδον commate interpuncti.

capitibus. opera ex aere ferroque ductilia gestabant. Herodotus VII, 61 et 84 in descriptione armorum Persarum in exercitu Xerxis.

7. ἵππον] equam. Hist. Animal. Aelian. VI, 48: equam conscendit, quae quod relictii pulli recorderetur, quanto maximo potuit studio et cele-

ritate eum ipsum praedicatur ex periculis eripuisse. Freinsh. ad Curt. III, 11, 11.

πρὸς Ἀλεξάνδρον αἰλῶναι] captum ad Alexandrum adduci. Sic Xenoph. Hist. Gr. lib. I. γράμματα ἐλάσαν ἐς Ἀθήνας — litterae interceptae atque Athenas perlatae sunt. Harp. ad I, 25, 7.

καὶ ἡ δίωξις βραδυτέρα αὐτῷ ἐγγόνει, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ παραρρήξει τῆς Φάλαγγος ἐπιστρέψας καὶ αὐτός, ἔπρῳθεν εἰς τὸ διώκειν ἐτράπετο, πρὶν τὰς τε μισθοφόρους τὰς ξένους καὶ τὸ τῶν Περσῶν ἱππικὸν ἀπὸ τῆς ποταμῆς ἀπώσθεντας κατεῖδε. Τῶν δὲ Περσῶν ἀπέθανον ἰοὺ μὲν Ἀρσάμης καὶ Ἑσμίθρης καὶ Ἀτιζύης, τῶν ἐπὶ Γρανίκῳ ἠγησαμένων τῆς ἱππικῆς. Ἀποθνήσκει δὲ καὶ Σαβάκης ὁ Αἰγύπτου σατράπης, καὶ Βαβάκης, τῶν ἐν-τίμων Περσῶν. Τὸ δὲ ἄλλο πλῆθος, εἰς δέκα μάλι-1 2 σα μυριάδας καὶ ἐν τέτοις, ἱππεῖς ὑπὲρ τὰς μυρίας ὥς λέγει Πτολεμαῖος ὁ Λάγος, ξυνεπισπόμενος τότε Ἀλεξάνδρῳ, τὰς μετὰ σφῶν διώκοντας Δαρεῖον, ὡς ἐπὶ Φάραγγί τινι ἐν τῇδίῳ ἐγένοντο, ἐπὶ τῶν νεκρῶν διαβῆναι τὴν Φάραγγα. Τό τε στρατόπεδον τὸ Δαρεῖος εὐ-1 3 θυς ἐξ ἐφόδου ἐάλω, καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ἡ γυνὴ, αὐτὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Δαρεῖος, καὶ υἱὸς Δαρεῖος νήπιος. Καὶ θυγατέρες δύο ἐάλωσαν, καὶ ἄλλαι ἀμφ' αὐτάς Περσῶν τῶν ὁμοτίμων γυναῖκες ἔπολλαι. Οἱ γὰρ ἄλλοι Πέρσαι τὰς γυναῖκας σφῶν ξὺν τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ εἰς Δαμασκὸν ἔτυχον ἐσαλκότες· ἐπεὶ καὶ Δαρεῖος τῶν τει-1 3 χρημάτων τὰ πολλὰ, καὶ ὅσα ἄλλα μεγάλῳ βασιλεῖ εἰς πολυτελεῖαν δίαιταν καὶ στρατευομένῳ ὁμῶς συνέπεται, πε-1 4 πόμφει εἰς Δαμασκόν· ὥς τε ἐν τῷ στρατεύματι ἔπλειονα ἢ τρισχίλια τάλαντα ἐάλω. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν Δαμα-1 4 σκῷ χρήματα ὀλίγον ὑπερὸν ἐάλω ὑπὸ Παρμενίωνος ἐπ' αὐτὸ τῆτο σαλέντος. Τῆτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ ἐκείνῃ ἐγένετο, ἐπὶ ἀρχοντος Ἀθηναίου Νικοστράτου, μηνὸς Μαιμακτηριῶνος.

11. ἐπὶ φάραγγι, et τὴν φάραγγα ex Optimo pro φάλαγγι, et φάλαγγα, quam lectionem optimam neminem recepisse miror.

11. τότε] iam, in persecutione Darii.

12. De filio Darii, cujus matrem omnes pulcerrimam fuisse ferunt, nihil amplius constat. De homocimis Per-

sarum principibus, jam Raphaelius laudat Xenophontis Cyropaediam, quam vide libro I. et II.

13. στρατεύματι] pro στρατοπέδῳ, ut saepe.

- 1 XII. Τῇ δὲ ὑπεράϊα, καίπερ τετραμῆτος τὸν
μηρὸν Ἀλέξανδρος ξίφει, ὁ δὲ τὰς τραυματίας ἐπῆλ-
θε, καὶ τὰς νεκρὰς ξυναγαγὼν, ἔθαψε μεγαλο-
πρεπῶς, σὺν τῇ δυνάμει πάσῃ ἐκτεταγμένη λαμπρό-
2 τατα ὡς εἰς πόλεμον. Καὶ λόγῳ τε ἐπεκόσμησεν ὅσοις
τὶ διαπρεπὲς ἔργον ἐν τῇ μάχῃ ἢ αὐτὸς ξυνέγνω εἰργα-
σμένον, ἢ ἀκοῇ συμφωνέμενον ἔμαθε, καὶ χρημάτων
3 ἐπιδόσει ὡς ἐκάστος σὺν τῇ ἀξίᾳ ἐτίμησε. Καὶ Κιλικίας
μὲν ἀποδεικνύει στρατῆρην Βάλακρον, τὸν Νικάνορος,
ἓνα τῶν σωματοφυλάκων τῶν βασιλικῶν· ἀντὶ δὲ τῆς
ἐς τὰς σωματοφύλακας κατέλεξε Μένητα τὸν Διου-
σίη· ἀντὶ δὲ Πτολεμαίῃς τῷ Σελεύκῃ, τῷ ἀποθανόντος
ἐν τῇ μάχῃ, Πολυπέρχοντα τὸν Σιμμίῃ ἀρχεῖν ἀπέδωκε
4 τῆς ἐκείνης τάξεως. Καὶ Σολεῦσι τὰ τε πεντήκοντα
τάλαντα, ἔτι ἐνδεᾶ ὄντα ἐκ τῶν ἐπιβληθέντων σφίσι
5 χρημάτων, ἀνῆκε καὶ τὰς ὁμήρους ἀπέδωκεν. Ὁ δὲ ὅδε

Cap. XII.

1. ὁ δὲ τὰς τρ. ex omnibus MStis et primis editt. pro vulgato ὁμοί
δὲ π. τρ.

3. Πολυπέρχοντα τὸν Σιμμίῃ — Prius nomen hoc quidem loco ex
Opt. et primis editis recte sic scriptum est a Gronovio pro Πο-
λυπέρχ. (quod defendunt Freinsheim. in indice Curt. et Xylan-
der ad Plut. Pyrrhum nota 7.) Reliquis locis ego demum
abjeci, nempe III, 11, 15. IV, 16, 1. 22, 1. 25, 9. V, 11, 5.
VI, 5, 11. et VII, 12, 8. Patris nomen in Opt. scribitur δαγμίῃ,
in Veneta, Basil. et Vule. Σιμαίῃ, in Blancard. et Lemgoviana
Σιμμαίῃ. Sed rectius jam Gronovius emendavit Σιμμίῃ, quod
restituo. Id enim nomen apud nostrum saepius occurrit, ex. c.
III, 11, 15. 16. 14, 6. 27, 1 seqq. ubi omnes editiones con-
sentiunt.

4. ἔτι ἐνδεᾶ ὄντα ex Opt. pro ἔτι ἐνδεᾶ ἦν.

C. XII.

Arg. Alexandri cura in suos,
tum vivos, tum occisos; nar-
rationes de captis feminis re-
giis.

1. ὁ δὲ] nihilominus, ipse tamen.
Sic I, 23, 4. II, 7, 14. III, 21,
8. praecipue VI, 10, 3. et VII,
4, 9. Gron.

2. ὡς ἐκάστος] Saepē ὡς praefigi-
tur huic nomini, quod inter-
dum vacare, interdum per
fere reddi posse videtur; sic
III, 16, 5. IV, 25, 11. 30, 4.
VII, 26, 2. Raph.

4. De Solensium multa vide
II, 5, 6. Raph.

τῆς μητρὸς τῆς Δαρείῃς ἔδδ' τῆς γυναικὸς ἢ τῶν παίδων
 ἠμέλησεν. Ἀλλὰ λέγουσιν οἱ τινες τῶν τὰ Ἀλέξανδρον γρα-
 ψάντων, τῆς νυκτὸς αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς διώξεως τῆς Δα-
 ρείῃς ἐπανῆκεν, εἰς τὴν σκηνὴν παρελθόντα αὐτὸν τὴν Δα-
 ρείῃς, ἣτις αὐτῷ ἐξηρημένη ἦν, ἀκῆσαι γυναικῶν οἰμω-
 γὴν, καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρυβον ἔ' πόρρω τῆς σκηνῆς·
 πυθέσθαι ἔν, αἵτινες γυναῖκες, καὶ ἀνθ' ὅτε οὕτως ἐγ-
 γύς παρασκηῆσαι; καὶ τίνα ἐξαγγεῖλαι, ὅτι; ὦ βα- 6
 σιλεῦ, ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ γυνὴ Δαρείῃς καὶ οἱ παῖδες, ὡς
 ἐξηγγέλθη αὐταῖς, ὅτι τὸ τόξον τε τῇ Δαρείῃς ἔχεις,
 καὶ τὸν κίνδυνον τὸν βασιλικόν, καὶ ἡ ἀσπίς ὅτι κεκόμεναι
 ὀπίσω ἡ Δαρείῃς, ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρείῳ ἀνοιμύζουσιν.
 Ταῦτα ἀκῆσαντα Ἀλέξανδρον, πέμψαι πρὸς αὐτάς 7
 Λεοννάτον, ἓνα τῶν ἐταίρων, ἐντειλάμενον φράσαι, ὅτι
 ζῇ Δαρεῖος· τὰ δὲ ὅπλα καὶ τὸν κίνδυνον ὅτι φεύγων ἀ-
 πέλιπεν ἐπὶ τῷ ἄρματι, καὶ ταῦτα ὅτι μόνον ἔχει Ἀλέ-
 ξανδρος. Καὶ Λεοννάτον παρελθόντα εἰς τὴν σκηνὴν, 8
 τὰ τε περὶ Δαρείῃς εἰπεῖν, καὶ ὅτι τὴν θεραπείαν αὐταῖς
 συγχωρεῖ Ἀλέξανδρος τὴν βασιλικὴν, καὶ τὸν ἄλλον
 κόσμον· καὶ καλεῖσθαι βασιλίσσας. Ἐπεὶ ἔ' κατὰ 9
 ἔχθραν οἱ γενέσθαι τὸν πόλεμον πρὸς Δαρεῖον, ἀλλ'
 ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπεπολεμῆσθαι ἐννόμως.
 Ταῦτα μὲν Πτολεμαῖος καὶ Ἀρκετόβουλος λέγουσι. Λό- 10
 γος δὲ ἔχει, καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῇ ὑστεραία ἐλθεῖν
 εἰσὼ ζυὺν Ἡφαισίωνι μόνῳ τῶν ἐταίρων, καὶ τὴν μητέρα

6. καὶ τὸν κίνδυνον — Articulum restitui, qui in Blancardiana, unde vitium propagatum est, typorum lapsu, (nam in nota expressus est) deerat.

9. ἐπεὶ ἔδδ' κατὰ ἔχθραν οἱ γεν. τὸν πόλ. τὸν πρὸς Δαρ. Haec erat vulgata. δὲ abjeci ob auctoritatem Optimi, et alterum τὸν, quod deerat in omnibus MStis.

10. Λόγος δὲ ἔχει.] Valde suspecta est haec narratio, quoniam Alexander ipse in fragmento epistolarum, quod servatur in Plutarchi vita Ale-

xandri c. 22., testatur, se nunquam Darii uxorem vidisse et videre voluisse.
 μόνῳ τῶν ἐταίρων] ita non negat Arrianus, ex duobus aut

τὴν Δαρείω, ἀμφιγυνοήσασαν, ὅσις ὁ βασιλεὺς εἶη αὐτοῖ,
 (εἰσάλθαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ) τὴν δὲ Ἡφαι-
 σίῳι προσελθεῖν, καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων ἐφάνη
 1 ἐκείνος. Ὡς δὲ ὁ Ἡφαισίῳι τε ὀπίσω ὑπεχώρησε, καί-
 τις τῶν ἀμφ' αὐτὸν, τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐκείνῳ
 ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ δια-
 μαρτία ἀποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δὲ ὁ Φάναι, αὐτὴν ἁ-
 2 μαρτεῖν· καὶ γὰρ ἐκείνον εἶναι Ἀλέξανδρον. Καὶ ταῦ-
 τα ἐγὼ ἔθ' ὡς ἀληθῆ, ἔτε ὡς πάντα ἄπιστα ἀνέγραψα
 Ἀλλ' εἴτε ἔτῳς ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον, τῆς π
 ἐς τὰς γυναῖκας κατοικτίσεως, καὶ τῆς εἰς τὸν ἑταῖρον
 πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψα-
 σιν Ἀλέξανδρος, ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν,
 καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον.

1 XIII. Δαρεῖος δὲ τὴν μὲν νύκτα ξὺν ὀλίγοις τοῖς
 ἀμφ' αὐτὸν ἔφυγε, τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἀναλαμβάνων αἰεὶ τῶν
 τε Περσῶν τῆς διασωθέντας ἐκ τῆς μάχης, καὶ τῶν ξέ-
 νων τῶν μισθοφόρων, τετρακισχιλίς ἔχων τῆς πάντας,
 ὡς ἐπὶ Θάψακόν τε πόλιν καὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν
 2 σπερδῆ ἤλαυνε, ὡς τάχις μέσον αὐτῷ τὸ καὶ τῷ Ἀλέ-
 ξάνδρῳ τὸν Εὐφράτην παῖσαι. Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀντιόχῃς,
 καὶ Θυμώνδης ὁ Μέντορος, καὶ Ἀριστομήδης ὁ Φεραῖος,

Cap. XIII.

1. ἐς τετρακισχ. — Prior vocula deerat in Opt. unde abjecta est.

2. Θυμώνδης — Opt. et plurimi MSS. Θυμώνδης, ut supra. Gron. Supra tamen II, 2, 2. formatur Θυμώνδας.

reliquis comitibus quosdam alios adfuisse, quorum aliquis nutu potuit monuisse Syngambin. Gron. Notatur hoc ob sectionem sequentem.

C. XIII.

Arg. Fuga Darii ad Euphratem; Amyntae cum Graecis Tripolin et inde in Aegyptum.

Res interim gestae classis perficuae. Lacedaemonii res novas moliantur. Alexander Syriam Coelen et Phoeniciam in potestatem redigit.

1. Prope Thapsacum, urbem, Euphratem solebant trajicere, quod fecere Cyrus minor, Darius et Alexander.

καὶ Βιάνωρ ὁ Ἀκαρναῖν, ξύμπαντες ἔτοι αὐτόμολοι μετὰ
 τῶν ἀμφ' αὐτὰς στρατιωτῶν ὡς ὀκτακισχιλίων, εὐθὺς ὡς
 τεταγμένοι ἦσαν, κατὰ τὰ ὄρη Φεύγοντες ἀφίκοντο ἐς
 Τρίπολιν τῆς Φοινίκης· καὶ ἐνταῦθα καταλαβόντες τὰς 3
 ναῦς νενεωλκημένας, ἐφ' ὧν πρόσθεν ἐκ Λέσβου διακο-
 νομισμένοι ἦσαν, τῶν ὅσαι μὲν ἱκαναὶ σφίσιν ἐς τὴν
 κομιδὴν ἐδόκην, ταύτας καθελύσαντες, τὰς δὲ ἄλ-
 λας αὐτὰ ἐν τοῖς νεωρίοις κατακαύσαντες, ὡς μὴ παρα-
 σχεῖν ταχεῖαν σφῶν τὴν δίωξιν, ἐπὶ Κύπρῃ ἔφυγον, καὶ
 ἐκείθεν εἰς Αἴγυπτον, ἵνα περ ὀλίγον ὕστερον πολυπρα-
 γμονῶν τι Ἀμύντας ἀποθνήσκει ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων.
 Φαρνάβαζος δὲ καὶ Αὐτοφραδάτης τέως μὲν περὶ τὴν 4
 Χιον διστρίβον, κατασῆσαντες δὲ Φερεὰν τῆς Χίῃ, τὰς
 μὲν τινὰς τῶν νεῶν ἐς Κῶ καὶ Ἀλικαρνασσὸν ἐστειλάν·
 αὐτοὶ δὲ ἑκατὸν ναυσὶ ταῖς ἄριστα πλεῖσαις ἀναγόμενοι,
 ἐς Σίφνον κατέσχον. Καὶ παρ' αὐτὰς ἀφικνέεται Ἅγισ 5
 ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐπὶ μίᾳς τριήρες, χρήμα-
 τὰ τε αἰτήσων ἐς τὸν πόλεμον καὶ δύναμιν ναυτικὴν τε
 καὶ πεζικὴν ὅσῃν πλείσῃν ἀξιώσων συμπέμψαι οἱ ἐς τὴν
 Πελοπόννησον. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀγγελία αὐτοῖς ἔρχεται 6
 τῆς μάχης τῆς πρὸς Ἰσσῷ γενομένης. Ἐκπλαγέντες
 δὲ πρὸς τὰ ἐξαγγελθέντα, Φαρνάβαζος μὲν σὺν δώδε-
 κα τριήρεσι, καὶ τῶν μισθοφόρων ξένων ξὺν χιλίοις καὶ
 πεντακοσίοις, ἐπὶ Χίῃ ἐστάλη, δέισας μὴ τι πρὸς τὴν
 ἀγγελίαν τῆς ἥττης οἱ Χῖοι νεωτερίσωσιν. Ἅγισ δὲ παρ' 7

3. πολυπραγμονῶν τι] Aegyptum expugnare statuerat, quemque quod occupasset habiturum arbitratus. Fraude igitur Pelusio potitus et victis Persarum in Aegypto copiis agros populatur. Quam occasionem Persae nacli non praetermittunt, omnesque incaute vagantes cum ipso duce occidunt. Vide Curtium in principio libri IV.

4. ἐς Κῶ καὶ Ἀλικ.] Forte ad ea loca recuperanda. Vide II, 5, 8. Con receptam esse et iterum amissam videmus libro III, c. 2. et portum Halicarnassaeum a Persis denuo recuperatum, ex hoc capite sect. 8. Rationem, cur Siphnum petierunt, vide ad finem capitis secundi. Reliqua classis persicae facta vide III, 2, 4 sqq.

- 7 Αὐτοφραδάτης τάλαντα ἀργυρεῖα λαβὼν τριάκοντα, καὶ τεμῆρεις δέκα, ταύτας μὲν Ἰππίαν ἄξοντα ἀποσέλλει παρὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ Ἀγησίλαον ἐπὶ Ταίναρον καὶ παραγγέλλειν ἐκέλευσεν Ἀγησιλάῳ, δίδόντα τοῖς καύταις ἐντελῆ τὸν μισθόν, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐπὶ Κρήτης, ὡς τὰ ἐκεῖ κατατησόμενον. Αὐτὸς δὲ τότε μὲν αὐτῷ ἐν ταῖς νήσοις ὑπέμεινον, ὕστερον δὲ εἰς Ἀλακιανασὸν παρ' Αὐτοφραδάτην ἀφίκετο. Ἀλέξανδρος δὲ σατραπὴν μὲν Συρία τῇ κοίλῃ Μένωνα τὸν Κερδίμμη ἐπέταξε, δὲς αὐτῷ εἰς Φυλακὴν τῆς χώρας τῆς τῶν ἰσοσυμμάχων ἱππέας· αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φοινίκῃς ἦει, καὶ ἀπατά αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Στρατῶν ὁ Γηροστράτης παῖς, τῷ Ἀραδίῳ τε καὶ τῶν Ἀραδῶν προσοίκων βασιλέως· ὁ δὲ Γηροστράτος αὐτὸς μετ' Αὐτοφραδάτην ἐπλεῖ ἐπὶ τῶν νεῶν, καὶ οἱ ἄλλοι οἳ τε τῶν Φοινίκων καὶ οἱ τῶν Κυπρίων βασιλεῖς καὶ αὐτοὶ Αὐτοφραδάτην ξυνέπλεον. Στρατῶν δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἐντυχὼν, εὐφρανοῖ χρυσῷ σφάνῳ αὐτοῖς,

9. Μένωνα τὸν Κερδίμμη ex Opt. et plurimis. Verte Menonem Cerdimmae filium. Vulgo legitur Μέν. τ. Κερδίμαν.

7. τὴν ταχίστην] ἑλληνιστικῶς pro primo quoque tempore. Xenoph. Anab. I. συντάττεσθαι τὴν ταχίστην. Rarb.

8. Quinque adhuc locis commemorantur Lacedaemonii tanquam Alexandri hostes. Cujus belli eventum quum Arrianus silentio praeterierit, haec addere liceat: Diod. XVII, 48. Agis cum octo milibus Graecorum mercenariorum pecuniarum vi et classe in Cretam trajicit ejusque oppida plurima Persarum pargēs sequi cogit. Id. c. 62. 63. Post proelium apud Gaugamela Lacedaemonii cum plerisque Peloponnesiis, aliisque Graecis praeter Athenas, Agide duce XXXM peditum et

IIIM equitum cogunt. Antipater tum Memnoni, Thraci, bellum intulerat, quo, ut potuit, composito, cum XLM militum Agidem aggreditur. In praelio, Agide caeso cum VM et CCC iuorum, Lacedaemonii funduntur. Id. c. 73. obsidibus deinde Antipatro traditis, legatos in Asiam mittunt, veniam delictorum petituros. Quam, Curtio teste VI, 1, 20., praeter turbarum auctores, reliqui impertravere.

10. Aradus, insula, πέτρα ἡ ῥέκλυτος. Maratibus Strabonis tempore non amplius existit. Haec et Mariamne Phoenicum coloniae. De Sigone vide not. crit.

καὶ τὴν τε Ἀραδὸν αὐτῷ τὴν νῆσον καὶ τὴν Μάραθον τὴν
καταντικρὺ τῆς Ἀράδης ἐν τῇ ἡπείρῳ κειμένην, πόλιν
μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, καὶ Σιγῶνα, καὶ Μαριάμμην
πόλιν, καὶ τὰλλα ὅσα τῆς σφῶν ἐπικρατείας, ἐνδίδω-
σιν.

XIV. Ἐτι δὲ ἐν Μαριάθῳ Ἀλεξάνδρου ὄντος, ἀ-
φίκοντο παρὰ Δαρεῖς πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κομίζοντες
Δαρεῖς, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμενοι ἀφεῖναι
Δαρείῳ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παῖδας.
Εὐλόγη δὲ ἡ ἐπιστολή, ὅτι Φιλίππῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην
φιλία καὶ συμμαχία ἐγένετο· καὶ ἐπειδὴ Ἀρσης ὁ υἱὸς
Ἀρταξέρξεος ἐβασίλευσεν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας πρῶτος
βασιλεὺς Ἀρσῆν ἤρξεν, ἔδεν ἄχαρι ἐκ Περσῶν παθεῖν.
Εξ ἧς δὲ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, ἔτε πέμψαι τινὰ
Ἀλεξάνδρον παρ' αὐτὸν ἐς Βεβαίωσιν τῆς πάλαι ὕψους
φιλίας τε καὶ συμμαχίας, διαβῆναί τε ξὺν στρατιᾷ ἐς

1. κειμένην ex Opt. pro vulgato κειμένην. Deinde ex eodem in-
ferui voces καὶ Σιγῶνα. De qua haec notat Gronovius: „liquis
de discernere non potui, fueritne διγ. an σιγ. quae vox quidem
nihil propius videtur habere, quam σιδῶνα, quam urbem et
Curtius vocans vêtustate, fama conditorum inclitam recenset;
sed post Byblum. Quod ipsam facit quoque Arrianus, postea
demum de Sidone agens. Sed tamen, quum viri docti osten-
derint, plures illic fuisse urbes, nomine Tyri ac Sidonis appel-
latas, posset sic etiam defendi haec prona conjectura. Vero-
similius tamen videtur fuisse hic urbem, Σιγῶνα. Nam ad MSti
hujus non indubitandam fidem accedit locus Hesychii, qui in-
ter voces Σιγῶναι et Σιδᾶι positum habet * πόλις μικρὰ τῆς Παλαι-
στίνης. Volunt illi quidem immittere Σιδῶν. Sed ea vix recte
ab Hesychio poterit dici πόλις μικρὰ, et ordo litterarum tam
rejecit hujus urbis appellationem, quam belle et ordinate ad-
mittit vocem Σιγῶν. Etiam Ioseph. lib. II. de bello lud. p. 823
nominat urbem Σιγῶν, sed in Galilaea, quam notavit quoque
Ortelius. Sed id satis est, quippe unde confirmatur appellatio
ista, ut possit esse repetita in his locis, et Palaestina saepe ni-
mium porrigitur.“

C. XIV.

rg. Litterae Darii de pace et
reddendis captivis. Alexan-
dri responsum.

2. Ἀρταξέρξην] sc. Ochum, cui
successit Arses, quo regnante
Attalum et Parmenionem in
Asiam praemiserat Philippus.

- τὴν Ἀσίαν, καὶ πολλὰ κακὰ ἐργάσασθαι Πέρσας. Τέττε ἔκνεα καταβῆναι αὐτὸς τὴν χώραν ἀμύνων καὶ τὴν
- 4 ἀρχὴν τὴν πατρίαν ἀνασώσων. Τὴν μὲν δὲ μάχην, ὡς θεῶν τῷ ἔδοξεν, οὕτω κριθῆναι· αὐτὸς δὲ βασιλεὺς παρὰ βασιλέως γυναικὰ τε τὴν αὐτῷ αἰτεῖν καὶ μητέρα καὶ παῖδας τὸς ἀλόντας, καὶ Φιλίαν ἐθέλειν ποιήσασθαι πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ ξύμμαχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ ὑπὲρ τέτων πέμπει ἡξίς Ἀλέξανδρον παρ' αὐτόν.
- 5 ξὺν Μενίσκῳ τε καὶ Ἀρσίμα τοῖς ἀγγέλοις, τοῖς ἐκ Περσῶν ἦκασι, τὸς τὰ πιστὰ ληψομένους τε καὶ ὑπὲρ
- 6 Ἀλεξάνδρου δώσοντας. Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει Ἀλέξανδρος καὶ συμπέμπει τοῖς παρὰ Δαρείῳ ἐλθόνσι Θέρσιππον παραγγείλας τὴν ἐπιστολὴν δῆναι Δαρείῳ, αὐτὸν
- 7 δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μηδενός. Ἡ δὲ ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου ὧδε ἔχει. Οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, ἐλθόντες εἰς Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα κακῶς ἐποίησαν
- 8 ἡμᾶς, ὅθεν προηδικημένοι· ἐγὼ δὲ, τῶν Ἑλλήνων ἡγεμῶν κατασθεῖς, καὶ τιμωρήσασθαι βεβλόμενος Πέρσας, διέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρξάντων ὑμῶν. Καὶ γὰρ Περινθίοις ἐβοηθήσατε, οἱ τὸν ἐμὸν πατέρα ἠδίκησαν, καὶ εἰς Θράκην, ἣν ἡμεῖς ἤεχομεν, δύναμιν ἐπεμψεν
- 9 Ὀΰλος. Τῷ δὲ πατρὸς ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν ἐπιβλευσάντων, ὅς ὑμεῖς συνστάξατε (ὡς αὐτοὶ ἐν ταῖς ἐπιστο-

Cap. XV.

8. τιμωρήσασθαι ex Opt. pro vulgato τιμωρῆσαι.

9. ἣν ἡμεῖς ἤεχομεν ex eodem pro vulgato ἥς ἡμεῖς ἄρχ.

3. αὐτὸς ἀμύνων] nominativi pro accusativis, ut saepe in Xenophonte et Arriano, ex c. I, 18, 11.

7. ὧδε ἔχει] praesens pro imperfecto εἶχε; supra enim erat ἐδήλῃ. πρόγονοι — intellige Darium Hystaspis filium (Herod. V, 17 — 22. VI, 44. 45.) et Xerxen, de cujus expeditione fuse Herodotus.

9. Περινθίοις] cf. Diod. XVI, 75. Persarum rex, cui incrementa potentiae Macedonum suspecta, mittebat Perinthis, quos Philippus oppugnabat, μισθοφόρων πλεθος, καὶ χεῖματα δαψιλή καὶ εἶτον ἱκανὸν καὶ τ' ἄλλα πάντα πρὸς τὴν τὴν πολέμῳ χρείαν.

10. συνστάξατε] cf. Freinsheimii supplementa ad Curtium, I, 10,

λαῖς πρὸς ὅπαντας ἐκομπάσατε) καὶ Ἀρσην ἀποκτείναντός σε μετὰ Βαγῶα, καὶ τὴν ἀρχὴν κατασχόντος ἡδικαίως, ἔδὲ κατὰ τὸν Περσῶν νόμον, ἀλλὰ ἀδικῶντος 11 Πέρσας, καὶ ὑπὲρ ἐμῶ πρὸς τὰς Ἑλλήνας γράμματα ἐκ ἐπιτήδεια πέμποντος, ὅπως πρὸς με πολεμῶσι, καὶ χρήματα ἀποσέλλοντος πρὸς Λακεδαιμονίους, καὶ ἄλλους 12 τινὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν μὲν ἄλλων πόλεων ἑδεμιάς δεχομένης, Λακεδαιμονίων τε λαβόντων, καὶ τῶν παρὰ τὰς πεμφθέντων, τὰς ἐμὰς φίλης διαφθειράντων, καὶ τὴν εἰρήνην, ἣν τοῖς Ἑλλησι κατεσκεύασα, διαλύειν ἐπιχειρῶντων, ἐστράτευσά ἐπὶ σε, ὑπάρξαντός σε τῆς ἔχθρας. Ἐπεὶ δὲ μάχῃ νενίκηκα, πρότερον μὲν τὰς σῆς 13 στρατηγὰς καὶ σατραπάς, νῦν δὲ καὶ σε καὶ τὴν μετὰ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν χώραν ἔχω, τῶν θεῶν μοι δόντων· οἱ τῶν μετὰ σε παραταξαμένων μὴ ἐν τῇ μάχῃ ἀπέ 14 θανον, ἀλλὰ παρ' ἐμὲ κατέφυγον, τούτων ἐπιμέλομαι, καὶ ἐπ' ἅκοντες παρ' ἐμοὶ εἰσὼ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκόντες ὑστρατεύονται μετ' ἐμῶ. Ὡς ἐν ἐμῶ τῆς Ἀσίας ἀπάσης 15 κυρίως ὄντος, ἦκε πρὸς ἐμέ. Εἰ δὲ φοβῇ μὴ ἐλθὼν πάσης τὴν ἐξ ἐμῶ ἄχαρι, πέμπε τινὰς τῶν φίλων τὰ πιστὰ ψηφισμένους. Ἐλθὼν δὲ πρὸς με, τὴν μητέρα καὶ τὴν 16 γυναῖκα καὶ τὰς παῖδας, καὶ εἰ ἄλλο τι θέλεις, αἶτει καὶ λάμβανε. Ὅ, τι γὰρ ἂν πείθῃς ἐμὲ, ἔσται σοι. Καὶ τῷ λοιπῷ ὅταν πέμπῃς παρ' ἐμὰ, ὡς πρὸς βασιλέα 17

1. πέμποντος ex Opt. pro composito διαπέμποντος.

3. νῦν δὲ καὶ σε ex Opt. Vulgo deest καί.

4. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ex eodem pro ἄλλ' αὐτοὶ.

19 sqq. μετὰ Βαγῶα — *auxilio Bagoae*; qui Ochum occiderat cum filiis praeter Arsen, cui regnum tradidit. Arsēs vero, quum patrem ulturus videretur, ejusdem Bagoae fraude interventus periiit. Bagoae auxilio Arsae successit Darius, qui eundem Bagoam, quum per venenum et Darium de

medio tollere vellet, interfecit. Erat autem Darius Arsanae filius, Ostanae, fratris Artaxerxis, nepos, nec videtur, et alias ob causas, legitime imperium obtinuisse, praecipue quum, ut ex III, 19, 8. patet, Bistanes, Ochi regis filius, superesset.

τῆς Ἀσίας πέμπε· μηδὲ ἐξ ἰσχυρῶς ἐπέστειλε, ἀλλ' ὡς κυ-
 ρίω ὄντι πάντων τῶν σῶν, φράζε εἴ τε δέη. Εἰ δὲ μή,
 18 ἐγὼ βελεύσομαι περὶ σὺ ὡς ἀδικῶντος. Εἰ δὲ ἀντιλέ-
 γεις περὶ τῆς βασιλείας, ὑπομείνας ἔτι ἀγώνισαι περὶ
 αὐτῆς, καὶ μὴ Φεῦγε. Ὡς ἐγὼ ἐπὶ σε πορεύσομαι,
 ἢ ἂν ᾤ. Πρὸς μὲν Δαρεῖον ταῦτα ἐπέστειλεν.

1 XV. Ἐπεὶ δὲ ἔμαθε τὰ τε χρήματα ὅσα σὺν
 Κωφῇνι τῷ Ἀρταβάζῃ ἀποπεπόμφει εἰς Δαμασκὸν Δα-
 ρεῖος, ὅτι ἐάλωκε, καὶ ὅσοι Περσῶν ἀμφ' αὐτὰ ἐγκα-
 τελείφθησαν σὺν τῇ ἄλλῃ βασιλικῇ κατασκευῇ, ὅτι
 καὶ ἔτοι ἐάλωσαν, ταῦτα μὲν ὀπίσω κομίσαντα εἰς Δα-
 2 μασκὸν Παρμενίωνας φυλάσσειν ἐκέλευε. Τῆς δὲ πρί-
 βεις τῶν Ἑλλήνων, οἱ πρὸς Δαρεῖον πρὸ τῆς μάχης ἀφι-
 γμένοι ἦσαν, ἐπεὶ καὶ τέττας ἐαλωκέναι ἔμαθεν, παρ'
 3 αὐτὸν πέμπειν ἐκέλευσεν. Ἦσαν δὲ, Εὐθυκλῆς μὲν
 Σπαρτιάτης, Θεσσαλίσκος δὲ Ἰσμηνίης, καὶ Διονυσόδω-
 ρος Ὀλυμπιονίκης, Θηβαῖοι· Ἰφικράτης δὲ ὁ Ἰφικράτης
 4 τῷ στρατηγῷ, Ἀθηναῖος. Καὶ ἔτοι ὡς ἤκουον παρ' Ἀλέ-
 ξανδρον, Θεσσαλίσκον μὲν καὶ Διονυσόδωρον, καὶ πρὶν
 Θηβαίους ὄντας, εὐθύς ἀφῆκε· τὸ μὲν τι, κατοικτίσκειν
 τῶν Θηβῶν· τὸ δὲ, ὅτι συγγνωστὰ δεδρακέναι ἐφαίνοντο.

Cap. XV.

α. ἔμαθεν ex Opt. pro ἔλαβεν. Mox restitui Ἰσμηνίης, ut jam Gro-
 novius ex MStis, (quibus addi poterat editio Veneta) scripse-
 rat pro vulgato Ἰσμηνί, quod sine causa in Lemgoviana repe-
 titum est.

C. XV.

Arg. Impedimenta exercitus
 perfici cum legatis Graeco-
 rum ad Darium capta. Hi
 quomodo excepti. Tyrriorum
 ad Alexandrum legatio.

1. Summa pecuniae signatae fuit
 2000 talentorum, facti argen-
 ti pondus quingenta aequa-
 bat. Praeterea 30,000 homi-

num cum 7000 jumentorum
 dorso onera portantium, ca-
 pta sunt. Captae sunt uxor
 et tres filiae Ochi, Oxathris
 Darii fratris filia, Artabazi
 conjux cum filio, Memnonis
 et Pharnabazi, utriusque con-
 jux et filius, Mentoris filiae
 tres. Vixque ulla domus
 purpurati fuit tantae cladis
 expers. Curtius IV, 1.

το, ἡνδραποδισμένης ὑπὸ Μακεδόνων τῆς πατρίδος,
 σφίσιν τε ἦν τινα ἡδύναντο ὠφέλειαν εὐρισκόμενοι, καὶ
 εἰ δὴ τινα καὶ τῇ πατρίδι ἐκ Περσῶν καὶ Δαρείῃς. Ταῦτα 5
 μὲν ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐπισικῇ ἐνθυμηθεῖς, ἰδίᾳ δὲ Θεσσα-
 λίσκον μὲν αἰδοῖ τῷ γένει ἀφιέναι εἶπεν, ὅτι τῶν ἐπιφα-
 νῶν Θηβαίων ἦν· Διονυσόδωρον δὲ, ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν Ὀ-
 λυμπίων. Ἰφικράτην δὲ Φιλία τε τῆς Ἀθηναίων πό- 6
 λεως, καὶ μνήμη τῆς δόξης τῷ πατρὸς, ζῶντά τε ἀμφ'
 αὐτὸν ἔχων ἐς τὰ μάλιστα ἐτίμησε, καὶ νόσῳ τελευτή-
 σαντος τὰ ὅσα ἐς τὰς Ἀθήνας τοῖς πρὸς γένει ἀπέπεμ-
 ψεν. Εὐθυκλέα δὲ Λακεδαιμόνιον τε ὄντα, πόλεως 7
 περιφανῶς ἐχθρᾶς ἐν τῷ τότε, καὶ αὐτὸν ἐδὲν ἰδίᾳ εὐ-
 ρισκόμενον ἐς ξυγγνώμην, ὃ, τι γε καὶ λόγῳ ἄξιον, τὰ
 μὲν πρῶτα ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν· ὕστερον δὲ ἐπεὶ
 μεγάλα εὐτύχει, καὶ τῶτον ἀφῆκεν. Ἐκ Μαράθῃ 8
 δὲ ὀρμηθεῖς, Βύβλον τε λαμβάνει, ὁμολογία ἐνδοθεῖ-
 σαν, καὶ Σιδῶνα, αὐτῶν Σιδωνίων ἐπικαλεσαμένων, κα-
 τὰ ἐχθρὸς τὸ Περσῶν καὶ Δαρείῃς. Ἐντυῦθεν δὲ πρού- 9
 χῶρει ὡς ἐπὶ Τύρον, καὶ ἐκτυγχάνουσιν αὐτῷ κατὰ τὴν
 ὁδὸν πρέσβεις Τυρίων ἀπὸ τῷ κοινῷ ἐσταλμένοι, ὡς ἐγνω-
 κότων Τυρίων πράσσειν, ὃ, τι ἂν ἐπαγγέλη Ἀλέξαν-
 δρος. Ὁ δὲ, τὴν τε πόλιν ἐπαινέσας, καὶ τὰς πρέσ- 10
 βεις (καὶ γὰρ ἦσαν τῶν ἐπιφανῶν ἐν Τύρῳ οἱ τε ἄλλοι,
 καὶ ὁ τῷ βασιλέως τῶν Τυρίων παῖς· αὐτὸς δὲ ὁ βασι-
 λεὺς Ἀζέμιλκος μετ' Αὐτοφραδάτῃ ἐπλεῖ) ἐκέλευσέν
 ἐπανελθόντας φράσαι Τυρίοις, ὅτι ἐθέλοι παρελθὼν ἐς
 τὴν πόλιν θύσαι τῷ Ἡρακλεῖ.

8. κατὰ ἐχθρὸς τὸ π. ex omnibus plane antiquis, quos Gronovius
 inspexit, pro κατὰ ἐχθρῶν τῶν π.

10. Ἀζέμιλκος γ. In libris antiquis hoc nomen scribitur Ἀζέ-
 μικος, Ἀζέλλημος, Ἀζέμιλος, Ἀζέμιλκος. Solum ultimum ve-
 rum esse probant similia orientis nomina, ut Milca, Melchom
 vel Milchom, Milcom, Malcham et Malken, Moloch et hinc
 alibi Imilcar, Bomilcar et Asiatica Adramelechi, Anamelechi.
 Sane c. 24, 8. tam Optimus quam duo alii MSti Ἀζέμιλκος. α
 Gron. Unde utroque loco verum nomen restitui.

1. XVI. Ἐστὶ γὰρ ἐν Τύρῳ ἱερὸν Ἡρακλῆος παλαιό-
 2. τатον ὃν μνήμη ἀνθρώπινη διασώζεται, ἢ τῷ Ἀργεῖ
 3. Ἡρακλῆϊ, τῷ τῆς Ἀλκμήης. Πολλαῖς γὰρ γενεαῖς
 πρότερον τιμᾶται ἐν Τύρῳ Ἡρακλῆς, ἢ Κάδμον ἐκ Φοι-
 νίκης ὁρμηθέντα Θήβας κατασχεῖν, καὶ τὴν παῖδα Κάδ-
 μῳ τὴν Σεμέλην γενέσθαι· ἐξ ἧς καὶ [ὁ τῷ Διὶ] Διόνυ-
 3. σος γίνεται. Διόνυσος μὲν δὴ τρίτος ἀπὸ Κάδμου εἶη,
 κατὰ Λάβδακον τὸν Πολυδώρου τῷ Κάδμῳ παῖδα·
 Ἡρακλῆς δὲ ὁ Ἀργεῖος, κατ' Οἰδίποδα μάλιχα τὸν
 4. Λαῖον. Σέβασι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι ἄλλον Ἡρακλῆα, ἔχ

Cap. XVI.

2. ἐξ ἧς καὶ ὁ τῷ Διὶ Διόνυσος etc. Gronovius legendum censet
 ἐξ ἧς καὶ τῷ Διὶ ὁ Διόνυσος. Sed nec hoc Graecum est. Si
 mutare vis, lege: ἐξ ἧς καὶ Διὶ Διόνυσος γίνεται. Sic paulo
 post: Διόνυσον, τὸν Διὶ καὶ Κόρυς. Voces ὁ τῷ Διὶ glossa
 redolent, ideoque uncis inclusi.

C. XVI.

Arg. Digressio: de Herculis
 diversis. Tyrii se Alexan-
 drum in urbem recepturos
 negant.

1. παλαιότατον ὃν μνήμη etc.] i. e.
*vetustissimum omnium, quae
 humana memoria exstant.* —
 Hercules, quem noīter Argi-
 vum vocat, vulgo vocatur
 Thebanus, ut et lib. IV, 28,
 3.

2. Cadmum vulgo advenisse in
 Graecia credunt ante Chr,
 circiter 1500—1600. Quem
 si auctor dicit Θήβας κατα-
 σχεῖν, parum accurate loqui-
 tur. Cadmus Cadmeam ae-
 dificabat; multis annis post
 sub arce Cadmea Thebas ex-
 struxit Amphion, circiter
 1330.

3. Primī Thebanorum reges
 fuere Cadmus, Polydorus,
 Labdacus, Laus, Oedipus,
 κατὰ Λάβδακον aetate Labdaci;
 κατ' Οἰδίποδα aetate Oedipi. —
 Arrianus vult ostendere, Ty-

rium Herculem non esse eun-
 dem cum Argivo, sed longe
 antiquiorem. Id probat as-
 sumpto argumento ab mon-
 stranda aetate, qua vixit Bac-
 chus. Bacchus tertius erat ab
 Cadmo, aequae ac Labdacus.
 Hercules autem Argivus, ae-
 qualis fuit Oedipodī, qui de-
 mum quintus a Cadmo. At
 vero si Hercules Tyrius jam
 cultus fuit pro deo ante Cad-
 mi migrationem in Graeciam,
 sequitur, ut duntaxat quin-
 que γενεαῖς Tyrius praecedat
 Argivum. Et jam adhuc re-
 stat illud tempus, quo Her-
 culis cultus apud Tyrios an-
 ticipavit Cadmi nativitatem,
 quo spatio includuntur multi
 etiam anni. Gron.

4. Σέβασι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι] cf.
 Herodot. II, 43. qui Hercu-
 lem graecum ex Aegypto no-
 men traxisse credit. Idem c.
 44. testatur de vetustate Her-
 culis Tyrii. Borheckius in
 nota pag. 224. versionis ger-

ρουόνην] ἔκ' ἔξω τῷ εἰκότος τίθεμαι· τῶν δὲ ἐσχαίων τῆς 9
 Εὐρώπης Ἰβήρων, ἕτ' ἂν τῷ βασιλέως τὰ ὄνομα γινώ-
 σκειν Εὐρυσθέα, ἕτε εἰ βῆς καλαὶ ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ νέ-
 μονται· εἰ μὴ τις Ἦραν τέτοις ἐπάγων, ὥς αὐτὴν ταῦτοι 10
 Ἡρακλεῖ δὲ Εὐρυσθέως ἐπαγγέλλουσιν, τὸ δ' ἐπιστὼν τῷ
 λόγῳ ἀποκρύπτειν ἐθέλοι τῷ μύθῳ· Τύτῳ Ἡρακλεῖ
 τῷ Τυρίῳ ἔφη ἐδέλαιν θύσαι Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ 11
 ἐπηγγέλθη ταῦτα πρὸς τῶν πρέσβων εἰς τὴν Τύρον, τὰ
 μὲν ἄλλα ἔδοξε σφίσι ποιεῖν, ὃ, τιπερ ἐπαγγέλλη
 Ἀλέξανδρος, εἰς δὲ τὴν πόλιν μήτε τινα Περσῶν μήτε
 Μακεδόνων δέχασθαι· ὥς πᾶσι ἐς τε τὰ παρόντα τῷ 12
 λόγῳ εὐπρεπέστατον, καὶ ἐς τὸ παλῆμ' τὴν κρίσιν (ἄδη-
 λον ἔτι ἔσαν) ἀσφαλέςτατον σφίσι γνωσόμενοι. Ὡς 13
 δὲ ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ τὰ ἐκ τῆς Τύρου, τὰς μὲν
 πρέσβεις πρὸς ὁργὴν ὀπίσω ἀπέπεμψεν· αὐτὸς δὲ ξυν-
 αγαγὼν τὰς τε ἐταίρους καὶ τὰς ἡγεμόνας τῆς στρατίας,
 καὶ ταξιάρχας καὶ ἰλαρχας, ἔλεξεν ὧδε.

XVII. Ἄνδρες φίλοι καὶ ξύμμαχοι, ἡμῖν ἔτε
 τὴν ἐπ' Αἰγύπτῳ πορείαν ἀσφαλῆ ὁρῶ, θαλασσοκρα-
 τήντων Περσῶν· Δαρειῖόν τε δυνάκει, ὑπολιπομένους αὐ-
 τὴν τε ὀπίσω τὴν Τυρίων πόλιν ἀμφίβολον, καὶ Αἴγυ-

9. ἕτε εἰ βῆς εκ Optimo pro εἴτε βῆς.

11. εἰς δὲ τὴν πόλιν — Sic rescripti ex Basil. et Vulcaniana. In
 Veneta est ἐς δὲ τὴν πόλιν. In Gronoviana typorum lapsu,
 deinde etiam in reliquis editionibus excidit adversativa δὲ.

9. Genitivus ἐσχαίων Ἰβήρων
 dependet a constructione vo-
 cis βασιλέως; non ὄνομα.
 Gron.

11. δέχασθαι] neutrius regis
 partes sequi, mediam se gere-
 re maluit.

12. ἐς τὸ παλῆμ' τὴν κρίσιν] Sic
 apud Polyb. I, 58. συνέβη λα-
 βεῖν τὸν πόλεμον τὴν κρίσιν, ac-
 cidit, ut bello finis imponere-
 tur. Et c. 59. κρίναν τὸν πό-

λεμον eodem sensu, quo pau-
 lo post idem ait πύρας ἐπιθεῖ-
 ναι τῷ πολέμῳ. Item ibid. p.
 84. l. 10. ὅτι μόνως δύναται διὰ
 τῆ κατὰ θάλατταν κινδύνῳ κρί-
 σιν τὰ ὅλα τυχεῖν. Rarb.

C. XVII.

Arg. Persuadet Alexander prae-
 fectis suis, Tyrum prius et
 Aegyptum capiendas esse,
 quam Darium persequendum.

πτον, καὶ Κύπρον ἔχομένας πρὸς Περσῶν, ἔδὲ τῦτο ἀ-
σφαλές, ἔς τε τὰ ἄλλα, καὶ μάλιστα δὴ ἐς τὰ Ἑλλή-
3 νικὰ πρᾶγματα· μή ποτ' ἄρα ἐπικρατήσαντες αὐτῶν
τῶν ἐπὶ θαλάσῃ χωρίων οἱ Πέρσαι, προσχωρησάντων
ἡμῶν ξὺν τῇ δυνάμει ἐπὶ Βαβυλῶνά τε καὶ Δαρεῖοι,
αὐτοὶ ξὺν πλείονι στόλῳ μεταγάγαιεν τὸν πόλεμον ἐς τὴν
4 Ἑλλάδα, Λακεδαιμονίων μὲν ἡμῖν ἐκ τῆς εὐθείας πολε-
μούντων, τῆς δὲ Ἀθηναίων πόλεως φόβῳ μᾶλλον τι ἢ
5 εὐνοίᾳ τῇ πρὸς ἡμᾶς, πρὸς τὸ παρὸν κατεχομένης· ἐξα-
ρεθείσης δὲ Τύρῃ, ἢ τε Φοινίκη ἔχοιτο ἂν πᾶσα, καὶ τὸ
ναυτικόν, ὅπερ πλείστον τε καὶ κράτιστον τῆς Περσικῆς, τὸ
6 Φοινίκων παρ' ἡμᾶς μεταχωρήσειε εἰκός. Οὐ γὰρ αἰ-
ξονται ἔτε οἱ ἐρέται ἔτε οἱ ἐπιβάται Φοίνικες, ἔχομένων
σφίσι τῶν πόλεων, αὐτοὶ ὑπὲρ ἄλλων πλείοντες κινδύ-
7 νεύειν· Κύπρος δὲ ἐπὶ τῷδε ἢ ἔχασκεν ἡμῖν προσχω-
8 ρήσει, ἢ ἐξ ἐπίπλες εὐμαρῶς ληφθήσεται. Καὶ ταῖς τε
ἐκ Μακεδονίας ναυσὶ καὶ ταῖς Φοινίσσιν πλεόντων ἡμῶν
τὴν θάλασσαν, καὶ Κύπρῳ ἅμα προσγενομένης, θα-
λασσοκρατοῦμέν τε ἂν βεβαίως, καὶ ὁ ἐς Αἴγυπτον στό-
9 λος εὐμαρῶς ἡμῖν ἐν ταυτῷ γίνεται. Αἴγυπτον δὲ πα-
ραστραμένους, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς οἰκίας ἔδῃ
10 ὅτι ὑπόπτον ὑπολείπεται· τὸν τε ἐπὶ Βαβυλῶνος στόλον
μετὰ τῆς ἐς τὰ οἴκοι ἀσφαλῆς, καὶ ξὺν μείζονι ἅμα ἀ-

Cap. XVII.

2. ἔχομένας ex omnibus antiquis pro ἔχομένην.

3. ὡς ἐπὶ Βαβυλῶνα — primam voculam, jubente Optimo, abjeci. Deinde in Lemgoviana corrupta erat interpunctio, quam ita emendavi, ut deleta commate post τῇ δυνάμει, ante Λακεδαιμονίων comma, post κατεχομένης colon ponerem.

6. ἔτε οἱ ἐρέται ἔτε οἱ ἐπιβ. — ex MStis, pro vulgato εἰ εἰς. 39 οἱ ἐπιβ.

2. ἔδῃ τῷδε] hoc respondet illi ἔτε in lect. 1. Rarb.

lect. Rarb. ἐπὶ τῷδε — post-
haec, deinde.

7. ἐξ ἐπίπλες] id quod in pede-
stribus copiis ἐξ ἐφόδου dici so-

10. μετὰ τῷ ἐς τὰ οἴκοι ἀσφαλῆς
— de patriae securi.

ζιώσει ποιησόμεθα, ἀποτετμημένοι τὴν τε θάλασσαν
Περσῶν ξύμπασαν, καὶ τὴν ἐπὶ ταῦτε τῷ Εὐφράτῃ γῆν.

XVIII. Ταῦτα λέγων ὁ χαλεπῶς ἐπειθεν ἐπι- 1
χειρεῖν τῇ Τύρῳ· ἀλλὰ καὶ τι θεῖον ἀνέπειθεν αὐτόν,
ὅτι ἐνύπνιον αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐδόκει αὐτὸς μὲν τῷ
τείχει προσάγειν τῶν Τυρίων, τὸν δὲ Ἡρακλέα δεξα- 2
σθαι τε αὐτόν καὶ ἀνάγειν εἰς τὴν πόλιν. Καὶ τῷτο ἐξ- 2
ῆτο Ἀρίστανδρος, ὡς ξὺν πόνῳ ἀλωσομένην τὴν Τύρον,
ὅτι καὶ τὰ τῷ Ἡρακλέει ἔργα ξὺν πόνῳ ἐγένοντο. Καὶ 3
γὰρ καὶ μέγα ἔργον, τῆς Τύρου ἡ πολιορκία ἐφαίνετο.
Νῆσός τε γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις ἦν, καὶ τείχεσιν ὑψηλοῖς
πάντη ὠχύρωτο· καὶ τὰ ἀπὸ θαλάσσης πρὸς τῶν Τυ-
ρίων μᾶλλον τι ἐν τῷ τότε ἐφαίνετο, τῶν τε Περσῶν ἐπὶ
θαλασσοκρατῆντων, καὶ αὐτοῖς τοῖς Τυρίοις νεῶν ἔτι
πολλῶν περισσῶν. Ὡς δὲ ταῦτα ὁμῶς ἐκράτησε, χῶ- 4

10. τὴν τε θάλασσαν — ex Veneta, Basil. et Vulcaniana. Re-
spondet sequens καὶ τὴν — γῆν. In Blancardiana vocula τε ty-
porum lapsu excidit, et in seqq. editt. neglecta est, unde eam
nunc restitui. Superius etiam sect. 4. in Lemgoviana legitur
ἐκ τῷ εὐφράτῃ, ex Veneta et Basil. Sed jam Vulcanius bene id
mutavit in εὐφράτῃ, quod revocaui. Sic etiam loquitur noster
V, 27, 1., ubi Lemgoviana nihil mutavit, quamquam et ibi
primae editiones haberent εὐφράτῃ.

Cap. XVIII.

1. ἐπιχειρεῖν τῇ Τύρῳ· ἀλλὰ καὶ etc. Sic emendavit jam Gronovius
ex uno MSto; quod cur in Lemgoviana iterum mutatum sit
in ἐπιχ. δὲ τῇ Τύρῳ, neglecta interpunctione post Τύρῳ et in-
jecta vocula δὲ, quae in nullo Codice nec in primis editioni-
bus exstat, non video.

3. αὐτοῖς ἡ πόλις — ex Veneta, Basileensi et omnibus scriptis pro
αὐτῇ ἡ πόλις.

C. XVIII.

Arrianus, ut I, 27, 1. II, 5,
12.

πρὸς τῶν Τυρίων] pro Tyriis.
Sic πρὸς cum genitivo usur-
patum exstat I, 18, 15. III,
7, 10. Rarb.

4. ὡς δὲ ταῦτα ὁμῶς ἐκράτησε]
cum vero haec sententia iam
viciisset. Idem.

Arg. Prodigium. Tyri situs;
agger e continente ad insu-
lam ducitur.

1. ἐνύπνιον] sc. κατὰ.

3. αὐτοῖς] sc. Τυρίοις, quasi su-
pra dixisset non τῆς Τύρου, sed
τῶν Τυρίων. Sic amat loqui

5 μα ἔγνω χωνύναί ἐκ τῆς ἡπείρου ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν. Ἐσι
 δὲ πορθμὸς τεναγώδης τὸ χωρίον, καὶ τὰ μὲν πρὸς τῇ
 ἡπείρῳ τῆς θαλάσσης βραχέα καὶ πηλώδη αὐτῷ· τὰ
 δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει, ἵνα τὸ βαθύτατον τῆ διαπλευ,
 6 τριῶν μάλιστα ὀργυιῶν τὸ βάθος. Ἀλλὰ λίθων τε πολ-
 λῶν ἀφθονία ἦν, καὶ ὕλης, ἣν τινα τοῖς λίθοις ἀνωθεν
 ἐπιφόρειν. Χάρακές τε ἔχοντες ἐν τῷ πηλῷ κατεπή-
 γνυντο, καὶ αὐτὸς ὁ πηλὸς ξύνδεσμος τοῖς λίθοις ἐς τὸ
 7 ἐπιμένειν ἐγγίνετο. Καὶ προθυμία τῶν Μακεδόνων εἰς
 τὸ ἔργον καὶ Ἀλεξάνδρῳ πολλή ἦν, παρόντος τε καὶ αὐ-
 τῷ ἕκαστα ἐξηγούμενῃ, καὶ τὰ μὲν λόγῳ ἐπαίροντος, τὰ
 δὲ καὶ χρήμασιν· τῆς τε ἐκπρεπέστερον κατ' ἀρετὴν πο-
 8 νημένους ἐπικαφίζοντος. Ἀλλ' ἔστι μὲν τὸ πρὸς τῇ ἡπεί-
 ρῳ ἐχώννυτο, οὐ χαλεπῶς προύχοντι τὸ ἔργον, ἐπὶ βά-
 9 θος τε ὀλίγον χωνύμενον, καὶ ἔθενος ἐξείργοντος. Ὡς
 δὲ τῷ βαθυτέρῳ ἤδη ἐπέλαζον, καὶ ἅμα τῇ πόλει αὐτῇ
 ἐγγυς ἐγγίνοντο, ἀπὸ τε τῶν τευχῶν, ὑψηλῶν ὄντων,
 βαλλόμενοι ἐκακοπάθον, ἃ τε καὶ ἐπ' ἐργασίᾳ μάλ-
 10 λόν τι ἢ ὡς ἐς μάχην ἀκριβῶς ἐσταλμένοι· καὶ ταῖς τριῇ-

7. καὶ χρήμασιν· τῆς τε etc. Sic Opt. Nuper locus quidem emen-
 datus est, sed parum accurate. Scriptum enim est καὶ χρήμασι
 τῆς τε, ubi deest ἡ ἐπιλαυστικὴν et sequens colon.

5. τριῶν μάλιστα ὀργυιῶν] Men-
 sura ab unius manus extrema
 summaque parte ad alterius
 manus extremam partem est
 Graecorum ὀργυία. Blanc. Vi-
 detur autem ὀργυία propria
 nautarum Graecorum fuisse
 vox in exploranda altitudinis
 maris mensura. μάλιστα, ad-
 modum, ferme. Gron.

6. Magna vis saxorum ad ma-
 num erat, Tyro vetere prae-
 bente, materia ex Libano
 monte ratibus et turribus fa-
 ciendis advehebatur. Curt.
 IV, 2, 18. ξύνδεσμος τοῖς λί-
 θοις pro ξὺν τοῖς λίθοις δεσμός
 ἐγγίνετο.

7. καὶ τὰ μὲν λόγῳ etc.] Verte:
 Et utriusque (sc. operum)
 verbis laudabat, alia pecunia,
 (i. e. alios operarum laude,
 alios pecunia vel data vel pro-
 missa exstimulabat); quosdam
 etiam (τῆς τε est pro τινός τε
 et voculae τε respondet καὶ
 in καὶ τὰ μὲν) insignius pro
 virili parte laborantes alleva-
 bat. Sensus enim est: et o-
 pera laudabat atque remunere-
 batur, nec sinit, alacrius
 laborantes atteri, vel ani-
 mum et spem perdere, si non
 omnia statim prospere succe-
 derent. Si legeretur τῆς μὲν
 — τῆς δὲ, vertendum esset:

ζιώσει ποιησόμεθα, ἀποτέτμημένοι τὴν τε θάλασσαν
Περσῶν ζύμπασαν, καὶ τὴν ἐπὶ ταύτῃ Εὐφράτι γῆν.

XVIII. Ταῦτα λέγων ὁ χαλεπῶς ἐπειθεὶς ἐπι- **1**
χειρεῖν τῇ Τύρῳ· ἀλλὰ καὶ τι θεῖον ἀνέπειθεν αὐτόν,
ὅτι ἐνύπνιον αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐδόκει αὐτὸς μὲν τῷ
τείχει προσάγειν τῶν Τυρίων, τὸν δὲ Ἡρακλῆα δεξα-
σθαι τε αὐτόν καὶ ἀνάγειν εἰς τὴν πόλιν. Καὶ τῷτο ἐξη- **2**
γῆτο Ἀρίστανδρος, ὡς ξὺν πόνῳ ἀλωσομένην τὴν Τύρον,
ὅτι καὶ τὰ τῷ Ἡρακλέει ἔργα ξὺν πόνῳ ἐγένοντο. Καὶ **3**
γὰρ καὶ μέγα ἔργον, τῆς Τύρου ἡ πολιορκία ἐφαίνετο.
Νῆσός τε γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις ἦν, καὶ τείχεσιν ὑψηλοῖς
πάντη ὠχύρωτο· καὶ τὰ ἀπὸ θαλάσσης πρὸς τῶν Ty-
ρίων μᾶλλον τι ἐν τῷ τότε ἐφαίνετο, τῶν τε Περσῶν ἐπὶ
θαλασσοκρατῶντων, καὶ αὐτοῖς τοῖς Τυρίοις νεῶν ἔτι
πολλῶν περισσῶν. Ὡς δὲ ταῦτα ὁμῶς ἐκράτησε, χῶ- **4**

10. τὴν τε θάλασσαν — ex Veneta, Basil. et Vulcaniana. Re-
sponder sequens καὶ τὴν — γῆν. In Blancardiana vocula τε ty-
porum lapsu excidit, et in seqq. editt. neglecta est, unde eam
nunc restitui. Superius etiam sect. 4. in Lemgoviana legitur
ἐκ τῷ εὐδῆος, ex Veneta et Basil. Sed jam Vulcanius bene id
mutavit in εὐθῆος, quod revocaui. Sic etiam loquitur noster
V, 27, 1., ubi Lemgoviana nihil mutavit, quamquam et ibi
primae editiones haberent εὐθῆος.

Cap. XVIII.

1. ἐπιχειρεῖν τῇ Τύρῳ· ἀλλὰ καὶ etc. Sic emendavit jam Gronovius
ex uno MSto; quod cur in Lemgoviana iterum mutatum sit
in ἐπιχ. δὲ τῇ Τύρῳ, neglecta interpunctione post Τύρῳ et in-
jecta vocula δὲ, quae in nullo Codice nec in primis editioni-
bus existat, non video.

3. αὐτοῖς ἡ πόλις — ex Veneta, Basileensi et omnibus scriptis pro
αὐτῇ ἡ πόλις.

C. XVIII.

Arg. Prodigium. Tyri situs;
agger e continente ad insu-
lam ducitur.

1. ἐνύπνιον] sc. κατὰ.

3. αὐτοῖς] sc. Τυρίοις, quasi su-
pra dixisset non τῆς Τύρου, sed
τῶν Τυρίων. Sic amat loqui

Atrianus, ut I, 27, 1. II, 5,

12.

πρὸς τῶν Τυρίων] pro Tyriis.

Sic πρὸς cum genitivo usur-
patum existat I, 18, 15. III,

7, 10. Raph.

4. ὡς δὲ ταῦτα ὁμῶς ἐκράτησε]
cum vero haec sententia tamēn
vicisset. Idem.

5 κατὰ πρύμναν τῆς νηὸς. Ἐπειτα ἄνεμον τηρήσαντες
 ὡς ἐπὶ τὸ χῶμα ἐπιφέροντα, ἐξάψαντες τριήρεσι τῇ
 6 ναῦν, κατ' οὖρον εἶλκον. Ὡς δὲ ἐπέλαζον ἤδη τῷ τε
 χώματι καὶ τοῖς πύργοις, πῦρ ἐμβalόντες εἰς τὴν ὕλην,
 καὶ ὡς βιαίότατα ἅμα ταῖς τριήρεσιν ἐπανελκύσαντες
 7 τὴν ναῦν, ἐνσεύουσιν ἅκρῳ τῷ χώματι. Αὐτοὶ δὲ οἱ ἐν τῇ
 νηὶ καίομένη ἤδη ἐξενήξαντο ἔχaleπῶς; καὶ ἐν τῷ
 8 τε φλόξ πολλὴ ἐνέπιπτε τοῖς πύργοις, καὶ αἱ κραιπνὰ
 περικλασθεῖσαι ἐξέχεαν εἰς τὸ πῦρ, ὅσα εἰς ἔξαιψιν τῆς
 9 φλογὸς παρεσκευασμένα ἦν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τριήρων
 πλησίον τῷ χώματος ἀνακαυχέοντες, ἐτόξευον εἰς τὰς
 πύργους, ὡς μὴ ἀσφαλὲς εἶναι πελάσαι ὅσοι σβεστῆσαι
 τῇ φλογὶ ἐπέφειον. Καὶ ἐν τῷ κατεχομένῳ ἤδη ἐκ
 τῷ πυρὸς τῶν πύργων, ἐκδραμόντες ἐκ τῆς πόλεως πολ-
 λοι, καὶ εἰς κελύτια ἐμβάντες, ἄλλη καὶ ἄλλη ἐποκί-
 λαντες τῷ χώματος, τὸν τε χάρακα ἔχaleπῶς δι-
 σπασαν τὸν πρὸ αὐτῷ προβεβλημένον, καὶ ταῖς μηχαναῖς
 ξυμπάσας κατέφλεξαν, ὅσας μὴ τὸ ἀπὸ τῆς νηὸς
 10 πῦρ ἐπίσχει. Ἀλεξάνδρος δὲ τό, τε χῶμα ἀπὸ τῆς
 ἡπείρου ἀρξάμενος πλατύτερον χωνύουαι, ὡς πλείους
 11 θέξασθαι πύργους, καὶ τὰς μηχανοποιὰς μηχανὰς
 ἄλλας κατασκευάζειν ἐκέλευσεν. Ὡς δὲ ταῦτα
 παρεσκευάζετο, αὐτὸς τοὺς τε ὑπασπιστὰς ἀναλαβὼν
 καὶ τὰς Ἀγριάνας ἐπὶ Σιδῶνος ἐσάλη, ὡς αἰθερίσων
 ἐκεῖ, ὅσαι ἤδη ἦσαν αὐτῷ τριήρεις, ὅτι ἀπορώτερά
 τὰ τῆς παλιουρκίας ἐφαίνετο, θαλασσοκρατέοντων
 τῶν Τυρίων.

5. κατ' οὖρον] secundum ventum. Sic
 etiam VII, 20. Gron.

7. περικλασθεῖσαι] antennae fle-
 xae, circumactae. Ita Strabo
 lib. II. p. 86. ἐνθῆσαν γραμμὴν
 πεκλασμένην opponit. Gron.

9. τὸν τε χάρακα] intellige pa-
 los, ad latera aggeris in alvo
 freti impositos. A Curtio IV,

3, 6. vocantur compages op-
 ris. Vide cap. 23, 6. Vocci
 enim τὸν πρὸ αὐτῷ προβεβλη-
 μένον de lateribus intelligen-
 das sunt, et jam saepius pre-
 positionem πρὸ nostro ad la-
 tus significare, notavi. ex. c.
 II, 9, 3. et superius.

11. ὡς δὲ etc.] Interea vero, dum
 haec conficiebantur.

ῥεσιν ἄλλη καὶ ἄλλη τῷ χώματος ἐπιπλέοντας οἱ Τύριοι, ἃ τε δὴ θαλασσοκρατῆντες ἔτι, ἄπορον πολλαχῇ τὴν πρόσχωσιν τοῖς Μακεδόσιν ἐποίουν. Καὶ οἱ Μακεδόνες 11 πύργους ἐπάνω τῷ χώματος, ὅ, τι περ προεχωρήκει αὐτοῖς ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης, ἐπέστησάν δύο, καὶ μηχανὰς ἐπὶ τοῖς πύργοις. Προκαλύμματα δὲ δέρρεις 12 καὶ διφθέρας αὐταῖς ἦσαν, ὥς μήτε πυρφόροις βέλεσιν ἀπὸ τῷ τείχεος βάλλεσθαι, τοῖς τε ἐργαζομένοις προβολὴν ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι πρὸς τὰ τοξεύματα· ἅμα τε ὅ- 13 σοι προσπλέοντες τῶν Τυρίων ἐβλαπτον τὰς χωνύντας, ἀπὸ τῶν πύργων βαλλόμενοι ἃ χαλεπῶς ἀνασταλήσασθαι ἔμελλον. Οἱ δὲ Τύριοι πρὸς ταῦτα ἀντιμηχανῶνται τοῖόνδε.

XIX. Ναῦν ἱππαγωγὸν κλημάτων τε ξηρῶν καὶ 1 ἄλλης ὕλης εὐφλέκτε ἐμπλήσαντες, δύο ἰσθὺς ἐπὶ τῇ πρῶρᾳ καταπηγνύουσι, καὶ ἐν κύκλῳ περιφράσσουσιν ἐς ὅσον μακρότατον, ὥς φορυτόν τε ταύτη καὶ δαῖδας ὅσας πλείστας δέξασθαι. Πρὸς δὲ, πίσσαν τε καὶ θείον, 2 καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τὸ παρακαλέσαι μεγάλην φλόγα, ἐπὶ ταύτῃ ἐπεφόρησαν. Παρέτεινον δὲ καὶ κεραίαν διπλῇν 3 ἐπὶ τοῖς ἰσοῖς ἀμφοτέροις, καὶ ἀπὸ ταύτης ἐξήρτησαν ἐν λέβησιν, ὅσα ἐπιχυθέντα ἢ ἐπιβληθέντα ἐπὶ μέγα τὴν φλόγα ἐξάψειν ἔμελλον· ἔρματα τε ἐς τὴν πρύμναν 4 ἐνέθισαν, τῷ ἐξᾶραι εἰς ὕψος τὴν πρῶραν πιεζομένης

Cap. XIX.

1. ὅσον μακρότατον ex Opt. nunc receptum pro ὅσον μακρότερον.

alios laude, alios pecunia excitulabunt.

12. αὐτοῖς ἦσαν] sc. πύργοις. Si praefers αὐταῖς, quod in reliquis praeter Optimum MStis invenit Gronovius, supplendum est μηχαναῖς.

C. XIX.

Arg. Agger et machinae incendio disiectae. Novus incipitur agger, et classis ab Alexandro cogitur.

1. ἐς ὅσον μακρότατον] i. e. περιφράσσουσιν ἐς τόσον, ἐς ὅσον δυνατοὶ περιφράσσουσιν.

2. ἐπὶ ταύτῃ] sc. πρῶρᾳ.

- ἐπ' Ἀραβίας σέλλεται εἰς τὸν Ἀντιλίβανον καλόμενον τὸ
 6 ὄρος. Καὶ τὰ μὲν βία τῶν ταύτῃ ἐξελών, τὰ δὲ ὁμολο-
 γία παρασησάμενος, ἑνδεκα ἡμέραις ἐπανῆγεν εἰς τὴν
 Σιδῶνα, καὶ καταλαμβάνει Κλέανδρον τὸν Πολεμοκρά-
 τος ἐκ Πελοποννήσου ἥκοντα, καὶ ξὺν αὐτῷ μισθοφόρους
 7 Ἕλληνας τετρακισχίλους. Ὡς δὲ συντετέτακτο αὐτῷ
 τὸ ναυτικόν, ἐπιβιβάσας τοῖς κατασρώμασι τῶν ὑπα-
 σπιστῶν ὅσοι ἱκανοὶ εἶδόνκιν εἰς τὸ ἔργον, εἰ μὴ δίσκλοις
 μᾶλλον τι ἢ ἐν χερσὶν ἢ ναυμαχία γίγνοιτο, ἄρας ἐκ τῆς
 Σιδῶνος ἐπέπλει τῇ Τύρῳ ξυντεταγμέναις ταῖς ναυσὶ,
 8 αὐτὸς μὲν κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας, ὃ δὴ εἰς τὸ πέλαγος
 αὐτῷ ἀνεῖχε· καὶ ξὺν αὐτῷ οἱ τε Κυπρίων βασιλεῖς, καὶ
 ὅσοι Φοινίκων, πλὴν Πνυταγόρας. Οὗτος δὲ καὶ Κρατε-
 9 ρὸς τὸ εὐώνυμον κέρας εἶχον τῆς πάσης τάξεως. Τοῖς
 δὲ Τυρίοις πρότερον μὲν ναυμαχεῖν ἐγνωσμένον ἦν, εἰ
 10 κατὰ θάλατταν ἐπιπλέει σφίσιν Ἀλέξανδρος. Τότε δὲ
 πλῆθος πᾶν πολὺ ἀπροσδοκῆτως κατιδόντες (οὐ γάρ τι

8. Post ταῖς ναυσὶν, pro puncto finali comma ponere malui. Sic etiam 10 post γιγνομένου, ubi seqq. signis parenthesesos inclusi.

ἐπ' Ἀραβίας] quia Arabes in Libano Macédones incompositos (ligna enim caedebant) aggressi, triginta fere interfecerant, paucioribus captis. Curt. IV, 2, 24.

6. De Cleandro vide supra I, 24, 3.

7. τοῖς κατασρώμασι] *Catastro-mata* erant tabulae, quibus superior navis pars consternebatur, ut milites ex alto, si praelium committendum, apertius pugnarent, ictuque validiore hostem peterent. Naves sic contactae *κατέφρακται* vocabantur, reliquae *ἀφρακται*. *Constratas* et *apertas* reddidit Hirtius. *Blanc.* εἰ μὴ δίσκλοις etc. Δίσκλοις hic est: Duae

classes praelium commissurae si sibi ex adverso sunt, impetum ita faciunt, ut singulae naves, praeternavigantes naves adversas, remos earum detergant, latera convellant aliisque singulis modis affligant, et totius classis hostium ordinem turbent. Ordine vero hostium petrupto vertebantur naves et eundem impetum repetebant, atque occasione data rostra navibus hostilibus impingebant, ut mergerentur. Vide Scholiasten ad Thücyd. I, 49 et II, 89 cum interpretibus, et Xenoph. Hist. Gr. I, 6, 28.

8. Pnytagoras, unus e regibus Cypriorum. Vide II, 22, 2 et Curt. IV, 3, 11.

XX. Ἐν τῷ δὲ Γηρόστράτος τε ὁ Ἀράβων βασι- 1
 λεύς, καὶ Ἐνυλος ὁ Βύβλης, ὡς ἔμαθον τὰς πόλεις σφῶν
 ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐχομένας ἀπολιπόντες Αὐτοφραδάτην
 τε καὶ τὰς ξὺν αὐτῷ νῆας, παρ' Ἀλέξανδρον σὺν τῇ
 ναυτικῇ τῷ σφετέρῳ ἀφίκοντο, καὶ αὐτῶν Σιδωνίων
 τριήρεις σὺν αὐτοῖς· ὥς τε Φοινίκων μὲν νῆες ὀγδοήκοντα
 μάλιστ' αὐτῷ παρεγένοντο. Ἦκον δὲ ἐν ταῖς αὐταῖς 2
 ἡμέραις καὶ ἐκ Ρόδου τριήρεις, ἥ τε περίπολος καλυμένη,
 καὶ ξὺν ταύτῃ ἄλλα ἑννέα. Καὶ ἐκ Σόλων καὶ Μαλλῶ
 τρεῖς, καὶ Λυκίας, δέκα. Ἐκ Μακεδονίας δὲ πεντη-
 κόντορος, ἐφ' ἧς Πρωτέας Ἀνδρονίκῃ ἐπέπλει. Οὐ πολ- 3
 λῷ δ' ὕστερον καὶ οἱ τῆς Κύπρου βασιλεῖς ἐς τὴν Σιδῶνα
 κατέσχον ναυσὶν ἑκατὸν μάλιστ' καὶ εἴκοσιν, ἐπειδὴ τῇ
 τε ἦσαν τὴν κατ' Ἰσσοῦν Δαρεῖς ἐπύθοντο, καὶ ἡ Φοινίκη
 πᾶσα ἐχομένη ἦδη ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐφόβει αὐτὰς. Καὶ 4
 τούτοις πᾶσιν ἔδωκεν Ἀλέξανδρος ἄδειαν τῶν πρόσθεν,
 ὅτι ὑπ' ἀνάγκης μᾶλλον τι ἢ κατὰ γνώμην τὴν σφῶν
 ἔδοκεν ξυνταχθῆναι τοῖς Πέρσαις ἐς τὸ ναυτικόν. Ἐν αὖ 5
 δὲ αἵ τε μηχαναὶ αὐτῷ ξυνεπήγνυντο, καὶ αἱ νῆες ὡς εἰς
 ἐπίπλυν τε καὶ ναυμαχίας ἀπόπειραν ἐξηρτύοντο, ἐν
 τῷ δὲ ἀναλαβὼν τῶν τε ἰππέων ἵλας ἐστὶν ἅς, καὶ τὰς
 ὑπασπιστὰς, καὶ τὰς Ἀγριάνας τε καὶ τὰς τοξότας,

Cap. XX.

5. ἵλας τινὰς — Plerique libri veteres habent ἵλας ἐς τινὰς. Vi-
 detur scripsisse auctor ἵλας ἐστὶν ἅς, ut I, 24, 5. I, 7, 17. Gron.
 Quod recipere non dubitavi.

C. XX.

Arg. Classis, unde contracta?
 Arabiae pars subacta. Clean-
 dri adventus cum supplemen-
 tis graecis. Tyrus classe ob-
 sessa, praefio ab urbanis de-
 tractato.

2. ἥ τε περίπολος] Locus singu-
 laris, ex quo solo discitur
 haec appellatio et proprietas
 regiminis Rhodiorum, ut ha-
 berent peculiari nomine sic

dictam navem, quae ut plu-
 rimum circumnavigans, in-
 spiciebat insulas et loca Rho-
 diorum juris, atque adeo
 ipsam insulam. Tale quid
 enim exhibetur ipsa voce.
 Gron. quam vertunt *circuito-
 rem, excubito-rem*. Raph.

5. ὡς εἰς ἐπίπλυν] i. e. ad ur-
 bem invadendam, et si im-
 pediretur, navale praefium
 tentandum. Gron.

- 1 ΧΧΙ. Ἦδη δὲ καὶ μηχανοποιῶν αὐτῶ πολλῶν ἔ-
 τε Κύπρου καὶ Φοινίκης ἀπάσης συλλελεγμένων, μηχαν-
 ναὶ πολλαὶ συμπεπηγμέναι ἦσαν, αἱ μὲν ἐπὶ τῷ χώμα-
 τος, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἱππαγωγῶν νεῶν, ἃς ἐκ Σιδῶνος ἄ-
 μα οἱ ἐκόμισεν· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν τριήρων, ὅσαι αὐτῶν οὐ
 2 ταχυναυτῆσαι ἦσαν. Ὡς δὲ παρσκευάσθῃ ἤδη ξύμ-
 παντα, προσῆγον τὰς μηχανὰς κατὰ τε τὸ ποιητὸν χῆ-
 μα, καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν ἄλλη καὶ ἄλλη τῇ τείχεσσι προ-
 3 ορμιζομένων τε καὶ ἀποπειρωμένων τῇ τείχεσσι. Οἱ δὲ
 Τύριοι ἐπὶ τε τῶν ἐπάλξεων τῶν κατὰ τὸ χῶμα πύργους
 ξυλίνους ἐπέστησαν, ὥς ἀπομάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν, καὶ
 εἴπῃ ἄλλη αἱ μηχαναὶ προσήγοντο, βέλεσσί τε ἡμύοντο
 καὶ πυρφόροις οἷστοις ἔβαλλον αὐτὰς τὰς ναῦς· ὥστε
 4 φόβον παρέχειν τοῖς Μακεδόσι πελάζειν τῷ τείχει.
 Ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ τείχη κατὰ τὸ χῶμα, τό, τε ὕψος
 εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν μάλιστα πόδας, καὶ ἐς πλά-
 5 τος ξύμμετρον, λίθοις μεγάλοις ἐν γύψῳ κειμένοις ξυμ-
 πεπηγότες. Ταῖς δὲ ἱππαγωγοῖς τε καὶ ταῖς τριήρεσι
 τῶν Μακεδόνων, ὅσαι τὰς μηχανὰς προσῆγον τῷ τείχει,
 καὶ ταύτῃ ἐκ εὐπορον ἐγίγνετο πελάζειν τῇ πόλει· ὅπ-
 6 λιθοι πολλοὶ ἐς τὸ πέλαγος προβεβλημένοι ἐξεῖργον
 αὐτῶν τὴν ἐγγυὲς προσβολήν. Καὶ τότε Ἀλέξανδρος

Cap. XXII.

1. συλλελεγμένων ex omnibus scriptis, et editionibus duabus pri-
 mis, pro συλλελεγμένων, quod primus habet Vulcanius.
 3. πύργους ξυλίνους] Sic clare Veneta, Basileensis et Vulcaniana,
 unde restitui. Typothetarum errore in Blancardianam irrepsit
 πύργοις ξυλίνους, quod deinde propagatum est. Mox etiam ex
 MSs rescripti εἴπῃ pro vulgato εἴπαι.

C. XXI.

Arg. Machinae multae a Mace-
 donibus exstructae, a quibus
 quo astu Tyrii se defendunt?
 excursio eorum navalis.

2. προσῆγον τὰς μηχανὰς etc.]
 Verte cum Gronovio: ἀπο-
 νεύοντες μηχανάς, simul a par-
 τε congesti aggeris, simul a

navibus, hic et illic muro suc-
 cedentibus et eum tentantibus.

3. προσήγοντο] sc. navibus. R.

4. ἐς πλάτος ξόμμετρον] in tan-
 tam nempe latitudinem,
 quanta ex praescripto artis ar-
 chitectonicae requiritur ad
 molem tantae altitudinis sus-
 tinendam. Rarb.

ἔγνω ἐξελκύσασθαι ἐκ τῆς θαλάσσης· ἤνυστο δὲ χαλεπῶς
 τὸ τὸ ἔργον, οἷα δὴ ἀπὸ νηῶν, καὶ ἐκ ἀπὸ γῆς βεβαίῃ,
 γινόμενον· ἄλλως τε καὶ οἱ Τύριοι ναῦς καταφράξαντες 7
 τὰς ἀγκύρας ἐπῆγον τῶν τριήρων καὶ ὑποτάμνον-
 τες τὰς σχοίνους τῶν ἀγκυρῶν, ἄπορον τὴν προσόρμισιν
 ταῖς πολεμιαῖς ναυσὶν ἐποίκῃ. Ἀλέξανδρος δὲ τρια- 8
 κοντόρους πολλὰς ἐς τὸν αὐτὸν τρόπον φράξας, ἐπέστη-
 τον ἐγκαρσίας πρὸ τῶν ἀγκυρῶν, ὥς ὑπ' αὐτῶν ἀνα-
 ἔλλεσθαι τὸν ἐπίπλεον τῶν νηῶν. Ἀλλὰ καὶ ὡς ὕφαλοι
 κολυμβηταὶ τὰς σχοίνους αὐτοῖς ὑπέτρενον. Οἱ δὲ ἀλύ- 9
 ται εἰς τὰς ἀγκύρας ἀντὶ σχοίνων χρώμενοι οἱ Μακε-
 δόνες καθίσταν, ὥς τε μηδὲν ἔτι πλέον τοῖς κολυμβηταῖς
 ἴσθαι. Ἐξάπτοντες ἦν βρόχος τῶν λίθων, ἀπὸ 10
 τοῦ χώματος ἀνέσπων αὐτὰς ἐξω τῆς θαλάσσης· ἐπει-
 ῖα μηχαναῖς μετεωρίζαντες, κατὰ βάθος ἀφίσταν,
 ἵνα ἐκείναι προβεβλημένοι βλαύψιν ἔμελλον. Ὅπως δὲ 11
 καθαρὸν πεποίητο τῶν προβόλων τὸ τεῖχος, ἡ χαλεπῶς
 δὴ ταύτη αἱ νῆες προσεῖχον. Οἱ δὲ Τύριοι, πάντα αἰ- 12
 τοροὶ γινόμενοι, ἔγνωσαν ἐπίπλεον ποιήσασθαι ταῖς
 ὑπέραις ναυσὶν, αἱ κατὰ τὸν λιμένα ἐφώρμυζον τὸν ἐς
 τὸ ὄριον τετραμενόν· ἐκ πολλῆ δὲ καταπετάσαντες τῇ 13
 ὑμένος τὸ τόμα ἰσίοις, τῇ μὴ καταφανῇ γενέσθαι τῶν
 τριήρων τὴν πλήρωσιν, ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, ὅποτε οἱ τε
 αὐταὶ ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐσκεδασμένοι ἦσαν, καὶ Ἀλέ-
 ξανδρος ἐν τῷ τόπῳ μάλιστα ἀπὸ τῆς ἐπὶ θάτερα τῆς πόλε-
 ος ναυτικῆς ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἐπεχώρει, πληρώσαντες πεν-
 ῆρεις μὲν τρεῖς καὶ τετρήρεις ἴσας, τριήρεις δὲ ἑπτὰ, ὡς
 κριβεσάτοικς τε τοῖς πληρώμασι καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν κα-

ἐπῆγον] sc. τὰς ναῦς. Viden-
 tur Tyrii navigia minora ita
 texisse et instruxisse, ut tuto
 navigiis majoribus appropin-
 quare, atque, admotis forte
 falcibus, funes rescindere
 possent.

ο. ἔξάπτοντες ἦν βρόχος τῶν λί-

θων etc.] per laqueos saxis in-
 nexos ab aggero (in aggero
 consistentes) o mari ea pra-
 etabant. Gron.

11. οὐκ ἐπὶ προβόλων] i. e. lapidibus
 ante murum in mare projecto-
 rum.

τασρωμάτων μάχεσθαι μέλλουσιν εὐσπλαγῆτοισι, καὶ ἅμα εὐθαρστοτάτοις ἐς τὰς ναυτικὰς ἀγῶνας. Τὰ μὲν πρῶτα ἀτρέμα τῇ εἰρεσίᾳ ἐπὶ μιᾷς νεῆς ἐξέπλεον, αἱ κελευστῶν τὰς κώπας παραφέροντες· ὡς δὲ ἐπέστρεψεν ἤδη ἐπὶ τὰς Κυπρίους, καὶ ἐγγύς τῃ καθορᾶσθαι ἦσαν· τότε δὲ ξὺν βοῇ τε πολλῇ καὶ ἐγκηλευσμῷ ἐς ἀλλήλους καὶ ἅμα τῇ εἰρεσίᾳ ξυντόνῳ ἐπεφέροντο.

I **XXII.** Συνέβη δὲ ἐκείνῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ Ἀλέξανδρον ἀποχωρῆσαι ἐπὶ τὴν σκηνὴν, ἡ δὲ διατρέψαντα δὲ κατὰ τὸ εἰωθὸς, δι' ὀλίγῃς ἐπὶ τὰς ναῦς ἐπανελθὼν. **2** Οἱ δὲ Τύριοι προσπεσόντες ἀπροσδοκῆτως ταῖς ναυτικαῖς ὁρμύσαις, καὶ ταῖς μὲν πάντα κενᾶις ἐπιτυχόντες, τὴν δ' ὑπ' αὐτὴν τὴν βοήν καὶ τὸν ἐκίπλυν χαλεπῶς ἐκ τῶν παρόντων πληρωμένων, τὴν τε Πρυτανόρην τῇ βασιλεῖαι πεντήρῃ εὐθύς ὑπὸ τῇ πρώτῃ ἐμβολῇ κατέδυσαν, καὶ τὴν Ἀνδροκλέην τῇ Ἀμεινοσσίᾳ, καὶ τὴν Πασικράτης τῇ Θερσίᾳ· τὰς δὲ ἄλλας ἐς τὸν αἰγιαλὸν ἐξωθῶντες ἐκείνου. **3** Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἦσθετο τὸν ἐκίπλυν τῶν Τυρίων τριήρων, τὰς μὲν πολλὰς τῶν ξὺν αὐτῷ νεῶν, ὅπως ἐκάστη πληρωθείη, ἐπὶ τῷ σώματι τῇ λιμένος ἀνακαλῶν χεύειν ἔταξεν, ὡς μὴ καὶ ἄλλαι ἐκπλεύσειαν τῶν Τυρίων.

13. εὐθαρστοτάτως ex Opie. et duobus alijs pro εὐθαρστοτάτοις.

14. ἐπὶ μιᾷς νεῆς] *singulae*. Cuius vero singulae naves, non universae simul egressae sint, causa videtur haec fuisse, ne remorum pulsu ipsae sese proderent.

τὰς κώπας παραφέρειν] *remigare*. *Raph.*

αἱ κελευστῶν] *celeustes remigibus praepositus voce eos moderatur, ut acriter eodem tempore eademque directione omnes remum impellant.* *Morus ad Xenoph. Hist. Gr.*

C. XXII.

Arg. Tyriis e mari repulsi Alexander muros aggreditur.

2. ἐκίπλυν] *confregerunt, remos et latera, et quicquid affligere poterant, discerunt et frangunt.*

3. τῇ λιμένος] *sc. qui Aegyptum spectabat.* Erat enim Alexander in meridionali Aegypti parte latere cum navibus.

ἡες· αὐτοὺς δὲ πεντήρεις τὰς ξὺν αὐτῷ ἀναλαβὼν, 4
καὶ τῶν τριήρων ἐς πέντε μάλισα, ὅσαι ἐφθίοντο αὐτῷ
κατὰ τάχος πληρωθεῖσαι, περιέπλει τὴν πόλιν ὡς ἐπὶ
τῆς ἐκπεπλευκότας τῶν Τυρίων. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τείχεως 5
τόν τε ἐπίπλεον τῶν πολεμίων κατιδόντες, καὶ Ἀλέξαν-
δρον αὐτὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, βοῇ τε ἐπανάγειν ἐνεκελεύοντο
τοῖς ἐκ τῶν σφετέρων νεῶν, καὶ ὡς ἐκ ἐξακυστὸν ἦν ὑπὸ
θορύβῳ ξυνεχομένων ἐν τῷ ἔργῳ, σημείοις ἄλλαις καὶ
ἄλλοις ἐπεκάλαν ἐς τὴν ἀναχώρησιν. Οἱ δὲ ἐψέ ποτε 6
αἰσθόμενοι τὸν ἐπίπλεον τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ὑποσρέ-
ψαντες εἰς τὸν λιμένα ἐφευγον· καὶ ὀλίγαι μὲν τῶν
νεῶν φθάνουσιν ὑπεκφυγεῖσαι, ταῖς δὲ πλείοσιν ἐμβα-
λῆσαι αἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ, τὰς μὲν αὐτῶν ἄπλως ἐποίη-
σαν, πεντήρεις δὲ τις καὶ τετρήρεις αὐτῶν ἐπ' αὐτῷ τῷ
σώματι τῆς λιμένος ἐλήφθησαν. Φόνος δὲ τῶν ἐπιβα-
τῶν ἔ πολὺς ἐγένετο. Ὡς γὰρ ἦσθοντο ἐχομένας τὰς 7
ναῦς, ἀπενήξαντο ἔ χαλεπῶς ἐς τὸν λιμένα. Ὡς δὲ 8
ἐδεμία ἔτι τοῖς Τυρίοις ἐκ τῶν νεῶν ὠφέλεια ἦν, ἐπῆγον
ἤδη οἱ Μακεδόνες τὰς μηχανὰς τῷ τείχει αὐτῶν.
Κατὰ μὲν δὴ τὸ χῶμα προσαγόμεναι, διὰ ἰσχὺν τῆς τεί-
χεως, ἔδεν ἥνιον ὅ, τι καὶ λόγῳ ἄξιον. Οἱ δὲ κατὰ 9
τὸ πρὸς Σιδῶνά τετραμμένον τῆς πόλεως τῶν νεῶν τινὰς
τῶν μηχανοφόρων προσῆγον. Ὡς δὲ ἐδὲ ταύτη ἥνιον, 10
ἐς τὸ πρὸς νότον ἄνεμον καὶ πρὸς Αἴγυπτου ἀνέχον τῶν

Cap. XXII.

6. τετρήρεις ex Opt. pro vulgato τετρήρεις. Consentit Curt. IV, 4, 9. Mox defunt in Optimo voces ἐκ τῶν νεῶν, quas tamen non censui abjiciendas.

10. ὅσον ἐς τὸ πρὸς νότον ἄνεμον ἦν — Vox prima Vulcanium auctorem habet, nec est in editione Basil. [et Veneta] nec in MSS. etsi de Optimo hic affirmare nequeam. Sed et verbum ἦν in Optimo non exstabat. Utique si voces ὅσον pariter et ἦν deleveris, crediderim antiquam lectionem restitutum iri. Gron. Quod feci.

6. εἰς τὸν λιμένα] πορευθῆναι νεῖ. 8. μηχανὰς] intellige praecipue aristas.

11χος μετήει, πάντα ἀποπειρώμενος τῷ ἔργῳ. Καὶ ἐν ταῦθα πρῶτόν τε κατεσείσθη τὸ τεῖχος ἐπὶ μέγα, καὶ 12τι καὶ κατηρίφθη αὐτῷ παραρραγέν. Τότε μὲν δὴ ὅσοι ἐπιβαλὼν γεφύρας, ἢ ἐρέεπτο τῷ τείχους, ἀπεπειράθη ἐς ὀλίγον τῆς προσβολῆς· καὶ οἱ Τύριοι δὲ χαλεπῶς ἀπὸ κρούσαντο τὰς Μακεδόνας.

1 ΧΧΙΙΙ. Τρίτῃ δὲ ἀπὸ ταύτης ἡμέρας νηπιμίαν τι Φυλάξας, καὶ παρακαλέσας τὰς ἡγεμόνας τῶν τάξεων ἐς τὸ ἔργον, ἐπῆγε τῇ πόλει ἐπὶ τῶν νεῶν τὰς μηχανάς. Καὶ πρῶτα μὲν κατέσεισε τῷ τείχους ἐπὶ μέγα 2 ὥς δὲ ἀποχεῶν εἰς πλάτος ἐφάνη τὸ παρερρηγμένον, τὰς μὲν μηχανοφόρας ναῦς ἐπανάγειν ἐκέλευσεν· ὁ δὲ δύο ἄλλας ἐπῆγεν, αἱ τὰς γεφύρας αὐτῷ ἔφερον, αἱ 3 δὲ ἐπιβάλλειν ἐπενόει τῷ κατερρηγμένῳ τῷ τείχους. Καὶ τὴν μὲν μίαν τῶν νεῶν οἱ ὑπασπισταὶ ἔλαβον, ἢ ἐπιτάκτο "Αἰμῆτος· τὴν ἑτέραν δὲ, ἢ Κοῖνη τάξις οἱ πεζῆταιροι καλέμενοι, καὶ αὐτὸς ξὺν τοῖς ὑπασπισταῖς 4 ἐπιβήσασθαι τῷ τείχους, ἢ παρῆκαι, ἔμελλε. Τὰς τριήρεις δὲ, τὰς μὲν ἐπιπλεῖν κατὰ τὰς λιμένας ἀμφοτέρους ἐκέλευσεν, εἴ πως πρὸς σφᾶς τετραμμένων τῶν

11. πρῶτόν τε ex Veneta et Basileensi. Respondet καὶ τι καὶ Annexum τε primus neglexit Vulcanius.

12. ἐρέεπτο ex Veneta, Basil. et omnibus MSS. pro ἔρέεπτο.

11. κατεσείσθη τὰ τεῖχος, ἐπὶ μέγα] *quassatus est murus late, sive magna eius pars, et aliqua pars etiam perfecta dirutaque est. Rarō.*

12. ὅσον ἐπιβαλὼν] ὅσον vertendum est *tanquam, quasi*. Re vera id perficere eo tempore illi non erat in animo, sed simulabat solummodo irruptionem, periculi faciendi causa. Genitivus τῷ τείχους pendet a τ, supplendo, quod laepe omittitur, ut c. 23, 2.

C. XXIII.

Arg. Tyrus capitur, praecipue impetu Alexandri.

3. οἱ ὑπασπισταὶ] non omnes hypaspistae in una navi erant, sed manus eorum, cui praerat Admetus. Nec Coenitaxis continebat omnes πεζῆταιροι, sed sextam eorum partem. Videntur autem reliqui hypaspistae et amici pedites aliis navibus adveῖν, per eas naves, quibus pontes impositi erant, subinde in murum transisse.

νῆες· αὐτὸς δὲ πεντήρεις τε τὰς ξὺν αὐτῷ ἀναλαβὼν, 4
 καὶ τῶν τριήρων ἐς πέντε μάλιστα, ὅσαι ἔφθησαν αὐτῷ
 κατὰ τάχος πληρωθεῖσαι, περιέπλει τὴν πόλιν ὡς ἐπὶ
 τὰς ἐκπεπλευκότας τῶν Τυρίων. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τείχους 5
 τὸν τε ἐπίπλην τῶν πολεμίων κατιδόντες, καὶ Ἀλέξαν-
 δρον αὐτὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, βοῇ τε ἐπανάγειν ἐνεκελεύοντο
 τοῖς ἐκ τῶν σφετέρων νεῶν, καὶ ὡς ἔκ ἐξακυστὸν ἦν ὑπὸ
 θορυβῶς ξυνεχομένων ἐν τῷ ἔργῳ, σημείοις ἄλλαις καὶ
 ἄλλοις ἐπεκάλαν ἐς τὴν ἀναχώρησιν. Οἱ δὲ ὅψε ποτε 6
 αἰσθόμενοι τὸν ἐπίπλην τῶν αἰμφ' Ἀλέξανδρον, ὑποτρέ-
 ψαντες εἰς τὸν λιμένα ἔφευγον· καὶ ὀλίγαι μὲν τῶν
 νεῶν φθάνουσιν ὑπεκφυγεῖσαι, ταῖς δὲ πλείοσιν ἐμβα-
 λῶσαι αἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ, τὰς μὲν αὐτῶν ἄπλως ἐποίη-
 σαν, πεντήρεις δέ τις καὶ τετρήρεις αὐτῶν ἐπ' αὐτῷ τῷ
 σώματι τῆς λιμένος ἐλήφθησαν. Φόνος δὲ τῶν ἐπιβα-
 τῶν ἔ πολὺς ἐγένετο. Ὡς γὰρ ἦσθοντο ἐχομένας τὰς 7
 ναῦς, ἀπενήξαντο ἔ χαλεπῶς ἐς τὸν λιμένα. Ὡς δὲ 8
 ἔδεμῖα ἔτι ταῖς Τυρίοις ἐκ τῶν νεῶν ὠφέλεια ἦν, ἐπῆγον
 ἤδη οἱ Μακεδόνες τὰς μηχανὰς τῷ τείχει αὐτῶν.
 Κατὰ μὲν δὴ τὸ χῶμα προσαγόμεναι, διὰ ἰσχὺν τῆς τεί-
 χους, ἔδεν ἥνυσον ὃ, τι καὶ λόγῳ ἄξιον. Οἱ δὲ κατὰ 9
 τὸ πρὸς Σιδῶνα τετραμμένον τῆς πόλεως τῶν νεῶν τινὰς
 τῶν μηχανοφόρων προσῆγον. Ὡς δὲ ἔδὲ ταύτη ἥνυσον, 10
 ἐς τὰ πρὸς νότον ἄνεμον καὶ πρὸς Αἴγυπτον ἀνέχον τῶν

Cap. XXII.

6. τετρήρεις ex Opt. pro vulgato πενήρεις. Consentit Curt. IV,
 4, 9. Mox defunt in Optimo voces ἐκ τῶν νεῶν, quas tamen
 non censui abjiciendas.

10. ὅσον ἐς τὸ πρὸς νότον ἄνεμον ἦν — Vox prima Vulcanium au-
 ctorem habet, nec est in editione Basil. [et Veneta] nec in
 MSS. etsi de Optimo hic affirmare nequeam. Sed et verbum
 ἦν in Optimo non exstabat. Utique si voces ὅσον pariter et ἦν
 deleveris, crediderim antiquam lectionem restitutum iri. Gron.
 Quod feci.

6. εἰς τὸν λιμένα] fortasse ver- 8. μηχανὰς] intellige praecipue
 fus. aristas.

10χος ξὺν τοῖς ἐταίροις. Ὡς δὲ εἶχοντο αὐτῷ πύργου τι
ἔστιν οἱ καὶ μεταπύργια, αὐτοὺς μὲν παρήει διὰ τῶν ἐ-
πάλξεων ὡς ἐπὶ τὰ βασίλεια, ὅτι ταύτῃ εὐπορωτέρα
ἐφαίνετο εἰς τὴν πόλιν ἢ κάθοδος.

1 XXIV. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν, οἳ τε Φοίνικες, κατὰ
τὸν λιμένα τὸν πρὸς Αἴγυπτον (καθ' ὃνπερ καὶ ἐφορμή-
τες ἐτύγχανον) βιασάμενοι, καὶ τὰ κλεῖθρα διασπά-
σαντες, ἐκοπτον τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι, ταῖς μὲν με-
τεώροις ἐμβάλλοντες, τὰς δὲ εἰς τὴν γῆν ἐξωθῶντες.
2 Καὶ οἱ Κύπριοι κατὰ τὸν ἄλλον λιμένα τὸν ἐκ Σιδῶνος
Φέροντα, ἐδὲ κλεῖθρόν γε τῆτον ἔχοντα, εἰσπλεύσαι-
3 τες, εἴλον εὐθύς ταύτῃ τὴν πόλιν. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν
Τυρίων τὸ μὲν τεῖχος, ὡς ἐχόμενον εἶδον, ἐκλείψαν
ἀθροισθέντες δὲ κατὰ τὸ Ἀγηνόριον καλούμενον, ἐπί-
4 σρεψαν ταύτῃ ἐπὶ τῆς Μακεδόνας. Καὶ Ἀλέξανδρος
ξὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ἐπὶ τήτῃς χωρήσας, τῆς μὲν αὐτῇ
μαχομένης διέφθειρεν αὐτῶν, τοῖς δὲ Φεύγσιν ἐφείπετα.
5 Καὶ φάνος ἦν πολὺς, τῶν τε ἀπὸ τῆς λιμένος ἐχούτων ἥδη
τὴν πόλιν, καὶ τῆς Κοίνης τάξεως παρεληλυθυίας εἰς αὐ-
6 τήν. Ὀργῇ γὰρ ἐχώρην ἐπέπαν οἱ Μακεδόνες, τῆς τι
πολιορκίας τῇ τριβῇ ἀχθόμενοι, καὶ ὅτι λαβόντες τινὰς
αὐτῶν οἱ Τύριοι πλέοντας ἐκ Σιδῶνος, ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀ-
ναβιβάσαντες ὅπως ἀποπτον εἴη ἀπὸ τῆς στρατοπέδου.

C. XXIV.

Arg. Continuatio. Decreta
Alexandri de Tyriis. Her-
culis honor.

1. οἳ τε Φοίνικες] *et quidem,*
nempe Phoenices. Rarb.

τὰ κλεῖθρα] *catenas.*

2. ἐδὲ κλεῖθρόν γε τῆτον ἔχοντα]
ne claustrum quidem haben-
tem. Particula ἐδὲ ad κατῶ-
ρην, non ad τῆτῃ, referen-
da est. Rarb.

3. Ἀγηνόριον] Agenor Tyrum
condidisse ferebatur. Curt. IV,
4, 15. 19. *Rarb.* Cf. Index.

6. τῇ τριβῇ] Tyrus septimo
mense, quam oppugnari coe-
pta erat, capta est. Curt. IV,
4, 19. Diod. XVII, 46. Plut.
Vita Alex. c. 24. — πλέοντας
ἐκ Σιδῶνος — Curt. IV, 2, 15.
praecipitatos esse scribit ca-
duceatores, quos ad Tyrios
misisset Alexander, ut eos ad
pacem compelleret.

σφάξαντες ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀπέθανον δὲ ἡ
τῶν μὲν Τυρίων εἰς ὀκτακισχιλίαις· τῶν δὲ Μακεδόνων,
ἐν τῇ τότε προσβολῇ, Ἀδμητός τε, ὁ πρῶτος ἐλὼν τὸ
τεῖχος, ἀνὴρ ἀγαθὸς γενόμενος, καὶ ξὺν αὐτῷ εἴκοσι
τῶν ὑπασπιστῶν· ἐν δὲ τῇ πάσῃ πόλει μαάλιστα εἰς
τετρακοσίαις. Τοῖς δὲ εἰς τὸ ἱερόν τῃ Ἡρακλέους κατὰ- 8
φυγῶσιν, (ἦσαν δὲ αὐτῶν τε τῶν Τυρίων οἱ μαάλιστα ἐν
τέλει, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀζέμιλος, καὶ Καρχηδονίων
τινὲς θεῶροι εἰς τιμὴν τῇ Ἡρακλέους, κατὰ δὴ τι νόμιμον
παλαιόν, εἰς τὴν μητρόπολιν ἀφικόμενοι) τέτοις ξύμ-
πασιν ἄδειαν δίδωσιν Ἀλέξανδρος, τῆς δὲ ἄλλης ἡ-
δραπάδισε. Καὶ ἐπράθησαν Τυρίων τε καὶ τῶν ξένων 9
ὅσοι ἐγκατελήφθησαν, μαάλιστα εἰς τρισμυρίας. Ἀλέ- 10
ξανδρος δὲ τῷ Ἡρακλεῖ ἔθυσέ τε, καὶ πομπὴν ἔστειλε,
ξὺν τῇ δυνάμει ὠπλισμένη· καὶ αἱ νῆες ξυνεπόμεπυσαν
τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λαμ-
πάδῃ ἐποίησε· καὶ τὴν μηχανὴν, ἣ τὸ τεῖχος κατε- 11
σεύσθη, ἀνέθηκεν εἰς τὸν νεών· καὶ τὴν ναῦν τὴν Τυρίαν,
τὴν ἱερὰν τῇ Ἡρακλέους, ἣν τινα ἐν τῷ ἐπίπλῳ ἔλαβε,
καὶ ταύτην τῷ Ἡρακλεῖ ἀνέθηκε, καὶ ἐπίγραμμα ἐπ'
αὐτῇ, ἢ αὐτὸς ποιήσας, ἢ ὅτε δὴ ἄλλος ποιήσαντος ἐκ
ἄξιον μνήμης τὸ ἐπίγραμμα, διὰ τῆτο καὶ ἐγὼ αὐτὸ
ἀναγράψαι ἀπηξίωσα. Τύρος μὲν δὴ ἔτις ἐάλω, 12
ἐπὶ ἀρχόντος Ἀνικίτη Ἀθήνησι, μηνὸς Ἑκατομβαιῶ-
νος.

Cap. XXIV.

g. Vulgata erat κατὰ δὴ τινα νόμον. Quum autem omnes MSS. et
primae edit. haberent τινος νόμον, conjecit Gronovius κατὰ δὴ
τι νόμιμον, quod recepi. Nam eo vocabulo uti solet Arrianus.
Ἀζέμιλος — vide c. 15, 10.

g. θεῶροι] Ita vocabantur sacro-
rum ministri, qui ad deos
externos mittebantur, vel ut
sacrificia solennia illic cele-
brarent, vel ut donaria illis

ferrent, vel ut eos consule-
rent. Raph. Solebant Car-
thaginienfes ex omnibus pro-
ventibus decimam Herculi
mittere. Diod. XX, 14.

1. XXV. Ἐτι δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τύρου ξυνεχο-
 μένῳ Ἀλεξάνδρῳ, ἀφίκοντο παρὰ Δαρεῖς πρέσβεις ὡς
 αὐτὸν, ἀπαγγέλλοντες μύρια μὲν τάλαντα ὑπὲρ τῆς
 2. μητρὸς τε καὶ τῆς γυναίκος καὶ τῶν παίδων. δῶναι ἐθέ-
 λειν Ἀλεξάνδρῳ Δαρεῖον· τὴν δὲ χώραν πᾶσαν τὴν ἐν-
 τὸς Εὐφράτης ποταμῷ ἔστι ἐπὶ θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν,
 Ἀλεξάνδρῳ εἶναι· γῆμαντα δὲ τὴν Δαρεῖς παῖδα Ἀλέ-
 3. ξάνδρον, Φίλον τε εἶναι Δαρεῖω καὶ ξύμμαχον. Καὶ
 τούτων ἐκ τῷ συλλόγῳ τῶν ἐταίρων ἀπαγγελθέντων,
 Παρμενίωνα μὲν λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς
 ἂν Ἀλέξανδρος ὦν, ἐπὶ τούτοις ἠγάπησεν, καταλύσας
 4. τὸν πόλεμον, μηκέτι πρόσω κινδυνεύειν. Ἀλέξανδροι
 δὲ Παρμενίῳ ἀποκρίνασθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν, εἴπερ
 Παρμενίων ἦν, ὅπως ἔπραξεν, ἐπεὶ δὲ Ἀλέξανδρός ἐστι,
 5. ἀποκρίνασθαι Δαρεῖω ἅπερ θὴ καὶ ἀπεκρίνατο. Ἐφῆ-
 γας, ὅτε χρημάτων δεῖσθαι παρὰ Δαρεῖς, ὅτε τῆς χώ-
 ρας λαβεῖν ἀντὶ πάσης τὸ μέρος· εἶναι γὰρ τὰ τε χρέ-
 ματα καὶ τὴν χώραν αὐτῷ πᾶσαν· γῆμαί τε ἂν ἐθέλοι
 τὴν Δαρεῖς παῖδα, γῆμαι ἂν καὶ ἐδιδόντος Δαρεῖς·
 ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἥκειν, εἴ τι εὐρίσθαι ἐθέλοι Φιλάν-
 6. θρωπον παρ' αὐτῷ. Ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρεῖος, τὰς
 μὲν συμβάσεις ἀπέγνω τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον· ἐν πα-

Cap. XXV.

1. ὡς αὐτὸν ex omnibus MSS. et editione Veneta et Basileensi, pro πρὸς αὐτὸν.
3. Vulgo post αὐτὸς deest ἂν, et transfertur post ἐπὶ τούτοις; sed locum ita emendavi, ut MSti exigebant omnes.
4. ὅπως ἂν ἔπραξεν — Mediam vocem abjeci, primis editionibus et MStis omnibus iubentibus.

C. XXV.

Arg. Literae Darii alterae et
 Alexandri responsum. Palaes-
 tina subasta. Gaza resistit.
 4. Constructio turbare potest.
 Primo pro indicativis ἦν —
 ἔπραξεν — ἵνα nostrates veun-
 tur conjunctivo. Ad ἀπεκρί-

νασθαι supple ex praecedentibus λέγουσιν. Auctor autem ex verbis Alexandri, sine legitimo non imposito, praeter opinionem subito in suam orationem revertitur. Plena constructio esset ἐπὶ ἀπαγγελ-
 ται Δαρεῖω.

ρασκευῇ δὲ τῷ πολέμῳ αὐτῆς ἦν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπ' 7
 Αἰγύπτῳ ἔγνω ποιῆσθαι τὸν δόλον· καὶ ἦν αὐτῷ τὰ μὲν
 ἄλλα τῆς Παλαιστίνης καλεμένης Συρίας προσκεχωρη-
 κότα ἤδη· εὐνῆχος δὲ τις, ὃ ὄνομα ἦν Βάτις, κρατῶν 8
 τῆς Γαζαίων πόλεως, ὃ προσεῖχεν Ἀλεξάνδρῳ· ἀλλὰ
 Ἀραβάς τε μισθωτὸς ἐπαγόμενος, καὶ σῖτον ἐκ πολλῷ
 παρσκευακῶς διαρκῇ ἐς χρόνον πολιορκίαν, καὶ τῷ 9
 χωρίῳ πιστεύων, μήποτε ἂν βία αἰλῶναι, ἔγνω μὴ δε-
 χεσθαι τῇ πόλει Ἀλέξανδρον.

XXVI. Ἀπέχει δὲ ἡ Γάζα τῆς μὲν θαλάσσης 1
 εἴκοσι μάλιστα σταδίους, καὶ ἔστι ψαμμώδης καὶ βαθεῖα
 ἐς αὐτὴν ἡ ἀνοδος καὶ ἡ θάλασσα, ἡ κατὰ τὴν πόλιν,
 τεναγώδης πᾶσα. Μεγάλη δὲ πόλις ἡ Γάζα ἦν, καὶ 2
 ἐπὶ χώματος ὑψηλῆς ὤκειτο, καὶ τεῖχος περιβέβλητό
 αὐτῇ ὀχυρόν. Ἐσχάτη δὲ ὤκειτο, ὡς ἐπ' Αἰγύπτῳ ἐκ
 Φοινίκης ἰόντι, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐρήμου. Ἀλέξανδρος δὲ 3
 ὡς ἀφίκετο πρὸς τὴν πόλιν, τῇ μὲν πρώτῃ κατεστρατο-
 πέδρευσε ἡ μάλιστα ἐπίμαχον αὐτῷ ἐφαίνετο τὸ τεῖχος,
 καὶ μηχανὰς συμπηγνύναι ἐκέλευσεν· οἱ δὲ μηχανοποιοὶ 4
 γνώμην ἀπεδείκνυντο, ἄπορον εἶναι βία εἰλεῖν τὸ τεῖχος,
 διὰ ὕψος τῷ χώματος· ἀλλ' Ἀλεξάνδρῳ ἐδόκει αἰρε-
 τέον εἶναι ὅσω ἀπορώτερον· ἐκπλήξειν γὰρ τὴν πολε- 5

7. ἐπ' Αἰγύπτῳ] Aegyptus in
 potestatem redigenda vide-
 batur, ne Persarum classis in
 eam se recipere, nec inde
 quid Persae contra Macedo-
 niam moliri possent. cf. c.
 17, 8. — αἰλῶναι pro αἰλατὸν
 εἶναι. Verte: *Credens loco*
(quasi ostendenti, se) num-
quam vi captum iri, vel capi
posse.

C. XXVI.

Arg. Gazae resistentis oppu-
 gnatio incepta. Prodigium.

1. καὶ ἔστι ψαμμώδης etc.] *verte:*
ascendendum est (a mari) ad
eam per arenam eamque al-
tam. — Quae de mari fo-
quuntur, adjecta sunt, ut in-
telligas, classis in hac oppu-
gnatione nullum fuisse usum.

4. χώματος] *collis*, in quo urbs
 sita erat. *Karb.* ὅσω ἀπορώτε-
 ρον — elliptice pro: eo magis
 Alexandro locus capiendus
 videbatur, quo difficilior id
 esset.

- μῆκος τὸ ἔργον τῷ παραλόγῳ ἐπὶ μέγα, καὶ τὸ μὴ εἶναι
αἰσχυρὸν εἶναι οἱ, λεγόμενον ἕς τε τὰς Ἑλλήνας καὶ ἕς
6 Δαρεῖον. Ἐδόκει δὲ χῶμα [ἐν κύκλῳ τῆς πόλεως]
χωρῆναι, ὡς ἐξ ἴσου ἀπὸ τῆ χωσθέντος ἐπάγεσθαι τὰς
μηχανὰς τοῖς τεύχεσι. Καὶ ἐχώντο κατὰ τὸ νότιον
μάλιστα τῆς πόλεως τεῖχος, ἵνα ἐπιμαχύτερα ἐφαίνετο.
7 Ὡς δὲ ἐδόκει ἐξῆρθαι συμμέτρως τὸ χῶμα, μηχανὰς
ἐπιστήσαντες οἱ Μακεδόνες, ἐπήγον ὡς ἐπὶ τὸ τεῖχος τῶν
8 Γαζαίων. Καὶ ἐν τῷ τῷ Διοτρίῳ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐπι-
φανωμένῳ τε καὶ κατὰρχεσθαι μέλλοντι τῷ πρώτῳ ἱ-
ερίου κατὰ νόμον, τῶν τις σαρκοφάγων ὀρεῖσθαι ὑπερ-
πετόμενος ὑπὲρ τῆ βωμῆ, λίθον ἐμβάλλει εἰς τὴν πε-
9 φαλὴν, ὄντινα τοῖν ποδοῖν ἔφερε. Καὶ Ἀλέξανδρος
ἤρετο Ἀρίστανδρον τὸν μάντιν, ὃ, τι νοοῖ ὁ οἰωνός; ὁ δὲ
ἀποκρίνεται· Ὅτι, ὦ βασιλεῦ, τὴν μὲν πόλιν αἰρή-
σεις, αὐτῷ δὲ σοι φυλακτέα ἐστὶν ἐπὶ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ.

Cap. XXVI.

6. Voces: ἐν κύκλῳ τῆς πόλεως mala manu ex cap. 27, §. hoc translatus censeo. Ad eum finem, ut machinae ad murum adduci possent, non necesse erat agger, qui totam urbem circumiret; et mox etiam videmus, eum exstructum esse modo κατὰ τὸ νότιον τῆς πόλεως τεῖχος, non vero ἐν κύκλῳ τῆς πόλεως. Quum vero Alexander videret, se cum una mole versus unam urbis partem non multum proficere, tunc demum (cap. 27, §.) jubet χῶμα χωρῆναι ἐν κύκλῳ πάντοθεν τῆς πόλεως, ut omni ex parte murum aggredi posset.

9. νοοῖ ex MSS. pro vulgato νοῖ.

§. τὸ ἔργον] potius hoc loco notat oppugnationem quam eventum. Ipsa fiducia sua sperabat Alexandet hostes perculsum iri, si praeter opinionem ipsorum urbem au-

deret obsidere et fidi et opere munitissimam. Rurh.

6. ὡς ἐξ ἴσου] ut in aggere non inferiori (quam collis, in quo muri) machinae adduci possent.

ρασκειῇ δὲ τῇ πολέμῳ αὐτῆς ἦν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπ' 7
 Αἰγύπτῳ ἔγνω ποιῆσθαι τὸν δόλον· καὶ ἦν αὐτῷ τὰ μὲν
 ἄλλα τῆς Παλαιστίνης καλυμένης Συρίας προσκεχωρη-
 κότα ᾗδῃ· εὐνῆχος δὲ τις, ὃ ὄνομα ἦν Βάτις, κρατῶν 8
 τῆς Γαζαίων πόλεως, ὃ προσεῖχεν Ἀλεξάνδρῳ· ἀλλὰ
 Ἀραβὰς τε μισθωτὸς ἐπαγόμενος, καὶ σῖτον ἐκ πολλῶν
 παρσκευακῶς διαρκῇ ἐς χρόνον πολιορκίαν, καὶ τῷ 9
 χωρίῳ πισύων, μήποτε ἂν βία αἰλῶναι, ἔγνω μὴ δε-
 χεσθαι τῇ πόλει Ἀλέξανδρον.

XXVI. Ἀπέχει δὲ ἡ Γάζα τῆς μὲν θαλάσσης 1
 εἴκοσι μάλιστα σταδίους, καὶ ἔστι ψαμμώδης καὶ βαθεῖα
 ἐς αὐτὴν ἡ ἀνοδος καὶ ἡ θάλασσα, ἡ κατὰ τὴν πόλιν,
 τιναγώδης πᾶσα. Μεγάλη δὲ πόλις ἡ Γάζα ἦν, καὶ 2
 ἐπὶ χώματος ὑψηλῆς ὤκειτο, καὶ τεῖχος περιβέβλητό
 αὐτῇ ὀχυρόν. Ἐσχάτη δὲ ὤκειτο, ὥς ἐπ' Αἰγύπτῳ ἐκ
 Φοινίκης ἰόντι, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐρήμου. Ἀλέξανδρος δὲ 3
 ὡς ἀφίκετο πρὸς τὴν πόλιν, τῇ μὲν πρώτῃ κατεστρατο-
 πέδευσεν ἡ μάλιστα ἐπίμαχον αὐτῷ ἐφαίνετο τὸ τεῖχος,
 καὶ μηχανὰς συμπηγνύναι ἐκέλευσεν· οἱ δὲ μηχανοποιοὶ 4
 γνώμην ἀπεδείκνυντο, ἄπορον εἶναι βία εἰλεῖν τὸ τεῖχος,
 διὰ ὕψους τῆς χώματος· ἀλλ' Ἀλεξάνδρῳ ἐδόκει αἰε-
 τέον εἶναι ὅσω ἀπορώτερον· ἐκπλήξεν γὰρ τῆς πολε- 5

7. ἐπ' Αἰγύπτῳ] Aegyptus in potestatem redigenda videbatur, ne Persarum classis in eam se recipere, nec inde quid Persae contra Macedoniam moliri possent. cf. c. 17, 8. — αἰλῶναι pro αἰλατὸν εἶναι. Verte: Credens loco (quasi ostendenti, se) numquam vi caputū iri, vel capi posse.

C. XXVI.

Arg. Gazae resistentis oppugnatio incepta. Prodigium.

1. καὶ ἔστι ψαμμώδης etc.] verte: ascendendum est (a mari) ad eam per arenam eamque altam. — Quae de mari sequuntur, adjecta sunt, ut intelligas, classis in hac oppugnatione nullum fuisse usum.

4. χώματος] collis, in quo urbs sita erat. Karb. ὅσω ἀπορώτερον — elliptice pro: eo magis Alexandro locus capiendus videbatur, quo difficilius id esset.

πετο, ὑφιστάμενοι κατὰ τὸ κενόμενον· ταῖς τε βέλαις
 ἐπὶ πολὺ κατεῖχον οἱ Μακεδόνες, ἀνατέλλοντες τῆς προ-
 7 μαχομένης ἐκ τῶν πύργων· ἐς μὲν τρεῖς προσβολὰς αἰ
 ἐκ τῆς πόλεως, ἀποθνησκόντων τε αὐτοῖς πολλῶν καὶ
 8 τιτρωσκομένων, ὁμῶς ἀντεῖχον· τῇ τετάρτῃ δὲ τῶν Μα-
 κεδόνων τὴν Φάλαγγα πάντοθεν προσαγαγὼν Ἀλέξαν-
 δρος, τῇ μὲν ὑπορυσσόμενοι τὸ τεῖχος καταβάλλει, τῇ
 δὲ παιόμενον ταῖς μηχαναῖς κατασεῖει ἐπὶ πολὺ, ὥς μὴ
 χαλεπὴν ταῖς κλίμαξι τὴν προσβολὴν κατὰ τὰ ἐρημι-
 9 μένα ἐνδύναι. Αἱ τε ἔν κλίμακες προσήγοντο τῷ τείχει,
 καὶ ἕρις πολλὴ ἦν τῶν Μακεδόνων, ὅσοι τὴν ἀρετὴν μετι-
 ποιῶντο, ὅσις πρῶτος αἰρήσει τὸ τεῖχος· καὶ αἰρῆς πρῶτος
 1 Νεοπτόλεμος, τῶν ἐταίρων, τῷ Λίακιδῶν γένει· ἐπὶ δὲ
 αὐτῷ ἄλλαι καὶ ἄλλαι τάξεις ὁμῶς τοῖς ἡγεμόσιν ἀνέβαιναι.
 10 Ὡς δὲ ἄπαξ παρήλθον τινὲς ἐντὸς τῷ τείχει τῶν Μακε-
 δόνων, κατασχίσαντες ἄλλας καὶ ἄλλας πύλας, ὅσας
 ἕκαστοι ἐπετύγχανον, δέχονται εἰσὼ τὴν στρατιὰν πᾶσαν.
 11 Οἱ δὲ Γαζαῖοι, καὶ τῆς πόλεως σφίσιν ἤδη ἐχομένης,
 ξυνεστηκότες ὁμῶς ἐμάχοντο· καὶ ἀπέθανον πάντες αὐτῶν
 μαχόμενοι, ὥς ἕκαστοι ἐτάχθησαν. Παῖδας δὲ καὶ
 γυναῖκας ἐξηνδραπόδισεν αὐτῶν Ἀλέξανδρος· τὴν πόλιν
 δὲ ξυνοικίσας ἐκ τῶν περιούκων, ἐχρῆτο ὅσα Φρυγίᾳ ἢ
 τὸν πόλεμον.

6. ἐπὶ πολὺ κατεῖχον] *celisque longe perstringerent Macedones. idem.*

APPIANOT

ENABASEΩΣ ΑΔΕΞΑΝΑΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

THE NEW YORK

LIBRARY OF THE

NEW YORK

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀλέξανδρος δὲ ἐπ' Αἰγύπτῃ, ἵνα περ τὸ πρῶτον
 ἐρμήθῃ, ἐτέλλετο, καὶ ἐβδόμη ἡμέρα ἀπὸ τῆς Γάζης,
 λαύνων ἦκεν ἐς Πηλυσίον τῆς Αἰγύπτῃ. Ὁ δὲ ναυτικός
 στρατός παρέπλει αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ὡς ἐπ' Αἴγυπτον
 καὶ καταλαμβάνει τὰς ναῦς ἐν Πηλυσίῳ ὁρμήσας.
 Μαζάκης δὲ ὁ Πέρσης, ὃς ἦν σατράπης Αἰγύπτῃ ἐκ
 Δαρείῃ καθεστηκώς, τὴν τε ἐν Ἰσσω μάχην ὅπως συνέ-
 βη πεπυσμένος, καὶ Δαρεῖον ὅτι αἰσχρὰ φυγὴν ἔφυγε,
 καὶ Φοινίκην τε καὶ Συρίαν καὶ τῆς Ἀραβίας τὰ πολλὰ
 ὑπὸ Ἀλεξάνδρῃ ἐχόμενα αὐτῷ τε ἐκ ἑσθῆς δυνάμει
 Περσικῆς, ἔδεχeto ταῖς πόλεσι Φιλίῳ καὶ τῇ χώρᾳ
 Ἀλέξανδρον. Ὁ δὲ εἰς μὲν Πηλυσίον Φυλακὴν εἰσῆγα-
 γας, τὰς δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν ἀναπλεῖν κατὰ τὸν ποταμὸν
 ἐλευσας, ἔς τε ἐπὶ Μέμφιν πόλιν, αὐτὸς ἐφ' Ἡλι-
 οπόλεως ἦει, ἐν δεξιᾷ ἔχων τὸν ποταμὸν Νεῖλον, καὶ ὅσα

ANIMADVERSIONES.

C. I.

Arg. Aegyptus sub imperium
 redacta. Alexandria condita.
 ὁ δὲ ναυτικός στρατός] He-
 phaestione duce. Curt. IV, 5,
 10. Pelusium, Aegypti Sy-
 riam versus, portus extremus.
 σατράπης] loco Sabacis, qui
 apud Issum ceciderat. cf. lib.
 II, 11, 10.

Δαρεῖον δτι — ἔφυγε] similia ex-
 empla vide I, 26, 8. II, 5, 8.
 VII, 13, 9. 15, 7. Ind. 13, 8.
 Gron.

τῆς Ἀραβίας τὰ πολλὰ] magnam
 Arabiae partem, forte ejus
 Arabiae, quae Persis patebat.

Expugnauerat enim Alexan-
 der (II, 20, 5.) eam solummo-
 do Arabiae partem, quae est
 ad Antilibanum montem, et
 ipse in oratione ad milites
 (V, 25, 8.) Arabiae ἑσθῆς, i. e.
 aliquam partem, ab iis expu-
 gnatam gloriatur.

4. Credendus est Alexander per
 maxima Nili brachia navi-
 gasse, per Pelusiacum Mem-
 phin, ex Memphi deinde per
 Canopicum ad lacum Marian.
 Heliopolis, urbs pervetusta
 in mediterraneis Aegypti,
 propior tamen Memphi et
 Nilo, quam sinui arabico.

- 5 καὶ ὁδὸν χωρία ἐνδιδόντων τῶν ἐνοικούντων κατασχών, διὰ τῆς ἐρήμης ἀφίκετο εἰς Ἡλιόπολιν. Ἐκείθεν δὲ διαβάς τὸν πόρον, ἦκεν εἰς Μέμφιν· καὶ οὕτως ἐπὶ τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς, καὶ τῷ Ἀπιδι· καὶ ἀγῶνα ἐποίησε γυμνικόν τε καὶ μουσικόν· ἦκον δὲ αὐτῷ οἱ ἀμφὶ ταῦτα τεχνῶνται ἐκ τῆς Ἑλλάδος οἱ δοκιμώτατοι. Ἐκ δὲ Μέρφιος κατέπλει κατὰ τὸν ποταμὸν ὡς ἐπὶ θάλασσαν· τὰς πᾶστας [ἐπὶ τῶν νεῶν] λαβὼν, καὶ τὰς τοξότας καὶ τὰς Ἀγριᾶνας, καὶ τῶν ἱππέων τὴν βασιλικὴν ἔστη τὴν τῶν ἐταίρων. Ἐλθὼν δὲ εἰς Καίνωβον, καὶ κατὰ τὴν λίμνην τὴν Μαρίαν περιπλεύσας, ἀποβαίνει ὅπου τῷ Ἀλεξάνδρῳ πόλις ᾔκισται, Ἀλεξάνδρῳ ἐπώνυμος, καὶ ἔδοξεν αὐτῷ ὁ χώρος κάλλιστος κτίσθαι ἐν αὐτῷ πόλιν καὶ γενέσθαι αὐτὴν εὐδαίμονα τὴν πόλιν. Πόθος δὲ λαμβάνει αὐτὸν τῷ ἔργῳ, καὶ αὐτὸς τὰ σημεῖα τῇ πόλει ἔθηκεν, ἵνα τε ἀγορὰν ἐν αὐτῇ δείμασθαι ἔδει, καὶ ἱερῶσα, καὶ θεῶν ὄντων, τῶν μὲν Ἑλληνικῶν, Ἰσὶ δὲ Αἰγυπτίας· καὶ τὸ τεῖχος ἦ περιβεβλησθαι. Καὶ ἐπὶ τέτοις ἐθύστο, καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ ἐφαίνετο.

NOTAE CRITICAE.

LIB. III. CAP. I.

5. Voces tres: ἐπὶ τῶν νεῶν male huc translatae videntur ex scd. 4. Scribendum enim fuerat ἐπὶ τὰς ναῦς. Sic I, 4, 6. ἐπὶ τῇ ἱππῳ ἀναλαμβάνειν τὰ παιδάρια. Mox etiam saltem vacant verba τὴν τῶν ἐταίρων. Alia enim turma regia non fuit praeter eam amicorum. Singularis etiam hoc loco nec Arriano solennis est usus verbi λαμβάνειν, ut sit *secum ducere*, qua significatione uti solet verbo ἀναλαμβάνειν, ut I, 1, 15. 2, 8. 5, 15. et sequentes.

7. Post κτίσθαι excidit forte τε, cui respondeat sequens καὶ.

5. *Apis* taurus, qui Memphi pro deo colebatur, de quo videndus est Herodotus III, 27. 28.

τεχνῶνται] artifices in rebus ad

gymnica et musica certamina pertinentibus.

7. κατὰ τὴν λίμνην etc.] circumveffus ab ostio canopico (praeter litora) usque ad lacum Marioticum.

II. Λέγεται δὲ τις καὶ τοιόσδε λόγος, ἔκ ἄπιστος
 ἱμοιγε· ἐθέλει μὲν Ἀλέξανδρον καταλιπεῖν αὐτὸν τὰ
 σημεῖα τῷ τεχνισμῷ τοῖς τέκτοσιν, ἔκ εἶναι δὲ ὅτῳ τὴν
 γῆν ἐπιγράψουσιν τῶν δὲ τεκτόνων τινὰ ἐπιφρασθέντα,
 ὅσα ἐν τεύχεσιν ἄλφита οἱ στρατιῶται ἐκόμενον ξυναγα-
 γόντα, ἐπιβάλλειν τῇ γῇ, ἵνα περ ὁ βασιλεὺς ὑφηγείτο,
 καὶ τὸν κύκλον ἔτω περιγραφεῖναι τῷ περιτεχνισμῷ, ὅ-
 τινα τῇ πόλει ἐποίει· τῷτο δὲ ἐπιλεξαμένους τὰς μάντις,
 καὶ μάλιστα δὴ Ἀρίστανδρον τοῦ Τελμισσέα (ὃς δὲ πολλὰ
 μὲν καὶ ἄλλα ἀληθεύσαι ἐλέγγο) Ἀλεξάνδρῳ φάναι,
 νύδαίμονα ἔσεσθαι τὴν πόλιν, τὰ τε ἄλλα, καὶ τῶν ἐκ
 γῆς καρπῶν εἶνεκα. Ἐν τῷτῳ δὲ καὶ Ἡγέλοχος κατέ-
 πλυσεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ,
 Τενεδίας τε ἀποσάντας Περσῶν, σφίσι προσθῆσθαι
 (καὶ γὰρ καὶ ἄκοντας Πέρσαις προσχωρῆσαι) καὶ Χίον
 ὅτι δὴ ὁ δῆμος ἐπηγάγετο ἑφ᾽ αὐτῶν βία τῶν κατεχόντων τὴν
 πόλιν, οὗς Αὐτοφραδάτης τε καὶ Φαρνάβαζος ἐγκατέ-

Cap. II.

4. καὶ γὰρ καὶ ἄκοντας, ex Optimo. Vulgo καὶ γὰρ οὐκ ὄντας.

C. II.

Arg. Prodigium de opulentia
 Alexandriae. Persarum clas-
 sis ab Hegelochō dissoluta, in-
 sulaeque maris Aegaei, quas
 Persae adhuc tenebant, in
 Macedonum potestatem re-
 ductae.

1. ἐπιγράψουσιν] sc. οἱ τέκτονες.
 Singularis est usus futuri.
 Verte: nihilque ad manum
 fuisset, quo signa in terra de-
 scribere potuissent.

2. ἄλφита] Deerat terra alba
 vel calx, qua veteres uti so-
 lebant. τὸν κύκλον — Alexan-
 driam chlamydis figuram ha-
 buisse, multi restantur: Diod.
 XVII, 58., ubi vide Wessel.
 Plin. V, 10. Strabo XVII,
 1143. B. Plut. Vita Alex. c.
 26. Cuperus in Homeri A-

poth. p. 158. Alexandriae for-
 mam non multum ab ovata
 deflexisse monstrat, chlamy-
 dis et Alexandriae figuram
 representans.

4. Ἡγέλοχος] cui ab Alexandro
 mandatum erat, ut classem
 cogeret contra Persas II, 2, 6.
 De Tenediis vide II, 3, 6. de
 Chio II, 13, 4, 6.

καὶ Χίον ὅτι δὴ ὁ δῆμος] quod
 Chiorum populus adduxerit
 ipso (n. Macedonas), invitis
 (ἀτὰρ) iis, qui urbem tenebant.
 — Occupaverat ergo Chium
 Hegelochus, incolis ultro
 vocantibus, invitisque Apol-
 lonide et Athenagora, quibus
 urbs cum medico praesidio
 militum tradita fuerat ab Au-
 tophradate et Pharnabazo.
 Reph.

- καθάπερ οἱ μῦθοι τῆς Ἡρακλῆος τε καὶ Περσέως ἐς Δία.
 4 Καὶ ἐν παρ' Ἀμμωνα ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἐκέλλετο, ὥς καὶ
 τὰ αὐτῷ ἀτρεκέστεροι εἰσόμενος, ἢ Φάσων γὰρ ἐγνωκέναι.
 5 Μέχρι μὲν δὴ Παρατονίᾳ παρὰ θάλασσαν ἦν δι' ἐρήμου
 ἡ μὲν τοι δι' ἀνύδρου τῆς χώρας, σαρδῆς ἐς χιλίας καὶ
 ἑξακοσίας, ὥς λέγει Ἀριστόβελος. Ἐνταῦθεν δὲ ἐς τὴν
 μεσόγαιαν ἐτράπετο, ἵνα τὸ μαρτεῖον ἦν τῷ Ἀμμωνί.
 6 Ἐστὶ δὲ ἐρήμη τε ἡ ὁδὸς, καὶ ψάμμος ἡ πολλὴ αὐτῆς
 καὶ ἀνυδρὸς. Ὑδωρ δὲ ἐξ ὕραυ Ἀλεξάνδρῳ πολὺ
 7 γίνετο· καὶ τῷτο ἐς τὸ θεῖον ἀνιέχθη. Ἀνιέχθη δὲ
 ἐς τὸ θεῖον καὶ τόδε· ἄνεμος νότος ἐπ' αὐτὸν πνεύσῃ ἐν ἐκείνῃ
 τῇ χώρῃ, τῆς ψάμμου ἐπιφορεῖ κατὰ τῆς ὁδοῦ ἐπὶ μέγαν
 καὶ ἀφανίζεται τῆς ὁδοῦ τὰ σημεῖα, ἃ δὲ εἰσὶν εἰδῆται
 ἵνα χρὴ πορεύεσθαι, καθάπερ ἐν πελάγῃ, τῇ ψάμμῳ
 8 ὅτι σημεῖα ἃ καὶ εἰς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἔτε πᾶ ὄρος, ἔτι
 δένδρον, ἔτε γήλοφοι βέβαιοι ἀνεσηκότες, οἷς τισὶν οἱ

quam Philippus velut stupri
 compertam dimiserat.

ἐς Δία] ad Iovem Graecorum.
 Opponitur ἐς Ἀμμωνα. Tota
 expeditio alieno tempore a
 rege suscepta videtur, cui
 primo quoque tempore Da-
 rius investigandus, et debel-
 landus erat. Fortasse vero
 sumorem divinae originis
 suae, hac expeditione stabili-
 tum, plus quam celeritatem
 ad victoriam allaturum credi-
 dit. Pericula vero itineris
 sine dubio a scriptoribus, ut
 sit, aucta sunt.

4. τὰ αὐτῷ] originem suam.

5. Paraetonium ultima urbs
 munita Aegypti, occidentem
 versus. Circiter in his regio-
 nibus Cyrenaci Alexandro
 cum donis obviam venire at-
 que sese dedere. lib. VII, 9,
 12. Diod. XVII, 49. Curt. IV,
 7, 2.

6. ὕδωρ δὲ ἐξ ὕραυ] Itinera per
 deserta Africae hieme sunt,
 quum pluvia coelo demissa,
 quam plurima, arenam et
 stabilem et frigidam et inagi-
 abilem reddit. Alexander
 quoque hieme ad Ammonem
 profectus est. cf. c. 6, 1.

7. τῇ ψάμμῳ] pro ἐν τῇ ψάμμῳ,
 sed abest ex more Arriani,
 praepositio repetita, ut VI,
 25, 7. V, 17, 3., ubi Grono-
 vius hos locos collegit, et
 hunc addit ex Peirescianis
 Excerptis Dionis p. 649. ὥς
 περ ἐπὶ λυμένα τὸ τῷ ἑλάνῃ
 τραπέζιδον κατεφέροντο.

8. γήλοφοι βέβαιοι] Nulli firmi
 et stabiles colles exstabant.
 Nam quod ventus saepe are-
 nam convertit, et in collium
 speciem cumulat, certi illi
 tumuli non sunt, ventoque
 mox iterum dissipantur, alio-
 que congeruntur. Rapp.

δίται τεκμαίροντο ἂν τὴν πορείαν, καθάπερ οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄστροις. Ἀλλ' ἐπλανήτο γὰρ ἡ στρατιὰ Ἀλεξάν- 9
δρου, καὶ οἱ ἡγεμόνες τῆς ὁδοῦ ἀμφίβολοι ἦσαν. Πτο- 10
λεμαῖος μὲν δὴ ὁ Λάγυς λέγει δράκοντας δύο ἵεναι πρὸ
τῆς στρατεύματος, Φωνὴν ἵεντας, καὶ τέτοις Ἀλέξανδρον
κελεῦσαι ἐπεσθαι τὰς ἡγεμόνας, πιστεύσαντας τῷ θεῷ·
τὰς δὲ ἡγήσασθαι τὴν ὁδὸν τὴν τε εἰς τὸ μαντεῖον, καὶ
ὀπίσω αὐθις. Ἀριστόβελος δὲ (καὶ ὁ πλείων λόγος εἰ
ταύτη κατέχει) κόρακας δύο προπτεωμένους πρὸ τῆς στρα-
τιάς, τέττας γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τὰς ἡγεμόνας. Καὶ 12
ὅτι μὲν θεῖόν τι ξυνεπέλαβεν αὐτῷ, ἔχω ἰσχυρίσασθαι,
ὅτι καὶ τὸ εἶκος ταύτη ἔχει· τὸ δὲ ἀτρέκεις τὰ λόγῳ εἰ-
φείλοντο οἱ ἄλλη καὶ ἄλλη ὑπὲρ αὐτῷ ἐξηγησάμενοι.

IV. Ὁ δὲ χώρος, ἵναπερ τῆς Ἀμμωνος τὰ ἱερόν 1
ἔστι, τὰ μὲν κύκλῳ πάντα ἔρημα καὶ ψάμμον τὸ πᾶν
ἔχει, καὶ ἄνυδρον αὐτήν. Ὁ δὲ ἐν μέσῳ ὀλίγες ὥν (ὅσον 2

Cap. III.

11. πρὸ τῆς στρατιάς — ex omnibus MSS. et Veneta ac Basileensi.
Vulgo neglecta est praepositio. Mox etiam ex MSS. ὑπὲρ αὐτῷ
ἐξηγ. pro vulgato αὐτὸ ἐξηγ.

Cap. IV.

1. ὁ δὲ χώρος — καὶ ψάμμος τὸ πᾶν ἔχει, καὶ ἄνυδρος. Αὐτὰς δὲ etc.
Locus corruptus est, nec multum juvat Optimus, qui cum
duobus habet ψάμμον. Gronovium, cui ista optimi lectio vera
esse videtur, quum hoc pacto vox ἄνυδρος rursus queat referri
ad χώρος, non intelligo. Locus enim, ubi Ammonis templum,
ἄνυδρος non erat. Si retines vulgatum, delenda est copulativa
ante ἄνυδρος. Si recipis lectionem Optimi, legendum est καὶ
ψάμμον τὸ πᾶν (sc. κατὰ) ἔχει ἄνυδρον. Malim tamen καὶ ψάμ-
μον τὸ πᾶν ἔχει, καὶ ἄνυδρον αὐτήν. | Ὁ δὲ ἐν μέσῳ etc. quod Ar-
rianum est (Vide not. ad I, 5, 7.) et interim recepi. Mox ite-
rum expunxi voculam δὲ post τεσσαράκοντα, quam a Gronovio
recte exclusam, temere repetierat Lemgoviana.

11. κόρακας] Nihil et hic divini
est. Solent enim aves vola-
tu et nauris proximam desi-
gnare terram. Nec incredi-
bile est, etiam serpentes in
desertis arearum, si fugae, se

mandant, cultiora loca, ubi
nidificant, petere.

C. IV.

Arg. Locus, fons et sal Am-
moniorum. Alexandri redi-
tus.

γὰρ πλεῖστον αὐτῷ ἐς πλάτος διέχει, ἐς τεσσαράκοντα
 μάλιστα σταδίους ἔρχεται) κατὰ πλεῖω ἐστὶν ἡμέρων δένδρων,
 3 ἐλοπῶν καὶ Φοινίκων, καὶ ἐνδρόσος μόνος τῶν πέριξ. Καὶ
 πηγὴ ἐξ αὐτῷ ἀνίσχει, ὅθεν τι εἰκυῖα ταῖς πηγαῖς ὄσαι
 ἀλλὰ ἐκ γῆς ἀνίσχουσιν. Ἐν μὲν γὰρ μεσημβρία ψυ-
 χρὸν τὸ ὕδωρ γευσάμεναι τε, καὶ ἔτι μᾶλλον ἀψαμέναι,
 4 οἷον ψυχρότατον· ἐγκλίναντος δὲ τῷ ἡλίῳ ἐς ἐσπέραν,
 θερμότερον, καὶ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἔτι θερμότερον ἐς π
 ἐπὶ μίσας τὰς νύκτας· μέσων δὲ νυκτῶν, ἑαυτῷ θε-
 5 μότατον· ἀπὸ δὲ μέσων νυκτῶν, ψύχεται ἐν τάξει· καὶ
 ἔωθεν ψυχρὸν ἥδη ἐστὶ· ψυχρότατον δὲ, μεσημβρίας
 6 καὶ ἔτι αἰμεῖται ἐν τάξει ἐπὶ ἐκάστη τῇ ἡμέρᾳ. Γίγνη-
 ται δὲ καὶ ἄλλες αὐτόματοι ἐν τῷ χωρίῳ τέττω ὀρυκτοί
 καὶ τέττων ἐστὶν ὡς ἐς Αἴγυπτον φέρουσι τῶν ἱερῶν τινὲς τῷ
 7 Ἀρμένιος· ἐπειδὴ γὰρ ἐπ' Αἰγύπτῳ σέλλονται, ἐς κα-
 τίδας πλεντὰς ἐκ Φοινίκης ἐσβαλόντες, δῶρον τῷ βα-
 8 σιλεῖ ἀποφέρουσιν, ἢ εἴ τῳ ἄλλῳ. Ἔστι δὲ μακρὸς καὶ
 χόνδρος, καὶ ἥδη τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τρεῖς δακτύλους
 καὶ καθαρός, ὥσπερ κρύσταλλος· καὶ τέττω ἐπὶ ταῖς
 θυρίαις χεῶνται, ὡς καθαρωτέρῳ τῶν ἀπὸ θαλάσσης
 ἁλῶν, Αἰγύπτιοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῷ θεῷ ἐκ ἀμελῆς
 9 ἔχουσιν. Ἐνταῦθα Ἀλέξανδρος τὸν τε χῶρον ἐθαύμασε
 καὶ τῷ θεῷ ἐχρήσατο· καὶ ἀνέστας ὅσα αὐτῷ πρὸς θυ-
 μῷ ἦν, ὡς ἔλεγεν, ἀνέβουξεν ἐπ' Αἰγύπτῳ· ὡς μὲν

3. καὶ ἥδη τινὲς ex Optimo. Vulgo copula neglecta est, et verba
 ἥδη — δακτύλους in parenthesi scribuntur, sed parenthesis eos no-
 tam, Gronovio iubente, abieci.

3. οἷον ψυχρότατον] tam est fri-
 gidus fons, quam qui frigi-
 diffimus. Rapp. Fons sine
 dubio eandem caloris mode-
 rationem quavis diei parte
 servabat. Major vero aquae
 calor, quem noctu, vel fri-
 gus, quod interdiu, qui teti-
 gere, sensisse dicuntur, pen-

debat a temperatione aëris.
 Qui quum interdiu, sole fer-
 vente, ureret, aqua videba-
 tur frigida; calida vero noctu,
 aëre frigidiorē.

3. ὁ χόνδρος etc.] De sale hoc
 loquitur et Herodotus IV,
 181. 182., ubi vide Wessel.
 Addatur St. Croix p. 277.

Ἀριστόβελος λέγει, τὴν αὐτὴν ὁπίσω ὁδὸν· ὥς δὲ Πτο-
λεμαῖος ὁ Λαύγης, ἄλλην εὐθείαν, ὥς ἐπὶ Μέμφει.

V. — Εἰς Μέμφει δὲ αὐτῷ πρεσβεῖαι τε πολλὰ ἐκ
τῆς Ἑλλάδος ἦγον, καὶ ἐν ἑσιν ὄντινα αἰτυχήσαντα· ὧν
ἰδοῖτο ἀπέπεμψε· καὶ στρατὸν παραγίνεται, παρὰ μὲν
Ἀντιπάτρει· μισθοφόροι Ἕλληνες ἐκ τετρακοσίους, ὧν ἦ-
γεῖτο Μενίδας ὁ Ἡγησάνδρου· ἐκ Θράκης δὲ ἰσκιῖς· ἐκ
πεντακοσίους, ὧν ἦρχεν Ἀσκληπιόδωρος ὁ Εὐνίκης· Ἐν-
ταῦθα θύει τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, καὶ πομπεύει ζυγὸν τῇ
στρατιᾷ ἐν τοῖς ὅπλοις· καὶ ἀγῶνα ποιῶν γυμνικὸν καὶ
μουσικόν. Καὶ τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐνταῦθα ἐκό-
σμησε· δύο μὲν νομάρχας Αἰγύπτου κατέστησεν Αἰγυ-
πτίας, Δολόασπιν καὶ Πέτιον, καὶ τέτοις διένειμε τὴν
χώραν τὴν Αἰγυπτίαν. Πέτιος δὲ ἀπεπαμένην τὴν ἀρ-
χὴν, Δολόασπις ἐκδέχεται πᾶσαν. Φερεάρχης δὲ τῶν
ἱταίων, ἐν Μέμφει μὲν Πανταλέοντα κατέστησε τὸν *
Πυθναῖον· ἐν Πηλυσίῳ δὲ, Πολέμωνα τὸν Μεγακλῆος,

Cap. V.

1. Μενίδας δ' Ἡγ. — Nostro loco vulgo scribitur Μενόδας, alio
IV, 18, 5. Μενόδας, reliquis omnibus Μενίδας. At non im-
putanda est Arriano commutatio vocalium, et si et confonan-
tium δ et τ. Eundem enim hominem designari, ex Indice
compareret. Emendavi igitur hic Μενίδας, quia sic plurimis lo-
cis nomen scribitur; altero loco jam nuper ex Opt. nomen re-
stitutum est.

3. Πέτιος recepi pro Πέτιον ex MSS. Accedit, statim praece-
dere Πέτιον. Pro Δολόασπις coniecit Gron, Δολάσπις. Sed
MSS. partim habent Δολάσπις, partim Χαλόασπις, unde nihil
mutavi.

4. τὸν *, Πυθναῖον — Stellulam interjeci, quia patris nomen ex-
cidit. Sic in seqq. τὸν Μεγακλῆος, Πελλαῖον, non vero τὸν Πε-
λαῖον, et mox non τὸν Αἰτωλόν. Mox pro τὸν Χαλκηδόνα scripsi
ex Opt. et aliis τὸν Χαλκιδέως, ut pater Ephippi fuerit Χαλκι-
δαῖος appellatus, ut vidit etiam Gronovius.

C. V.

Arg. Legationes ex Graecia et
supplementa. Formula Ae-
gypti et Arabiae cum nomi-

nibus praefectorum. Duces
militiae in Aegypto.

4. τῶν ἱταίων] ἰ. τινὰς κατέστη-
σεν. Sic mox Εὐχυνάου - τῶν

Ἡellenic: τῶν ξένων δὲ ἄρχων Λυκίδαυ Αἰτωλόν
 γραμματεῖα δὲ ἐπὶ τῶν ξένων Εὐγνώστον τὸν Ξενοφάντη
 τῶν ἐταίρων· ἐπισκόπους δὲ αὐτῶν, Αἰσχύλον τε καὶ Ἐ-
 5 Φικπον τὸν Χαλκιδεῖον. Λιβύης δὲ τῆς προαρχίας ἄ-
 ρχων δίδωσιν Ἀπολλώνιον Χάρειν, Ἀραβίας δὲ τῆς πρὸς
 Ἡρώων πόλει, Κλεομένην τὸν ἐκ Ναυκρατίως, καὶ τὰτα
 παρεγγέλλετα, τὰς μὲν νομάρχας εἶναι ἄρχων τῶν νομῶν
 τῶν κατὰ σφᾶς, καθάπερ ἐκ παλαιῶ καθυστήκει. Αὐ-
 τοὶ δὲ ἐκλέγειν παρ' αὐτῶν τὰς φόρας· οἱ δὲ ἀποφίσει
 6 αὐτῷ ἐτάχθησαν. Στρατηγὸς δὲ τῇ στρατιᾷ κατέστη, ἦν
 ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ ἐπελαίπετο, Πευκέσαν τε τὸν Μα-
 καταύτη καὶ Βάλακρον τὸν Ἀμύντη· ναύαρχοι δὲ ἐπὶ

6. ἐν Αἰγύπτῳ ἐκ Οὐρ. προ. ἐπ' Αἰγύπτῳ. Μοx pro Μακατάτῃ duo
 Μακατάτῃ, unus Μακάτῃ. Unde Gronovius conjicit Μαχάτη
 vel Μαχάτῃ. Sed nihil mutavi.

ἐταίρων pro τινὰ τῶν ἐταίρων,
 et sacrosissime. Verbe: Prae-
 sidiorum autem praefectos con-
 stituit ex amicis, et quidem
 Memphi Pantaleonta, Pelasii
 Polemona. — Opponuntur
 nomarchae, qui erant Aegy-
 ptii, et militum praefecti,
 qui erant Macedones, ex a-
 gmine amicorum selecti. τῶν
 ξένων sc. militum, qui praeter
 ex praesidia macedonica urbi-
 um principum in Aegypto re-
 liquiebantur. ἄρχων sc. κα-
 τέστησε. — γραμματεῖα — Scri-
 barum apud singula agmina
 negotium fuisse videtur, ut
 militibus necessaria compara-
 rent. Occurrit apud Curt.
 VII, 1, 15. Antiphanes, scri-
 ba equitum Amyntae; cui
 curae est, ut iis equitum, qui
 suos amiserant, alii dentur
 equi.

ἐπισκόπους δὲ αὐτῶν] vertit
 Blancardus: inspectores simul
 et censores, si forte ambitio-
 sus se gererent, et non con-

tentē ea dignitate, res pona
 monstrantur, qui praefidem cu-
 terorumque vitam et mores in
 provinciae administratione ob-
 servarent.

5. Λιβύης] intellige nomon li-
 bycum, Aegypto adscriptum,
 ad quem pertinet urbs Para-
 tonium. Heroum urbs et
 nomos Aegypto ab oriente
 adjacet. Naucratis, urbs Ae-
 gypti. Cleomenes a patria
 vocatur Naucratis, ut di-
 stinguatur ab alio, qui occur-
 rit VII, 26, 3.

τῶν νομῶν τῶν κατὰ σφᾶς] νομῶν
 praefecturae provinciarum, in
 quas distincta erat Aegyptus.
 αἱ κατὰ σφᾶς ipsis tributae,
 suae, ad ipsos pertinentes.
 Ita τὰς κατὰ σφᾶς ἐξορμῶν suos
 milites exhortari III, 9, 12.
 15, 1. V, 16, 5. Praefides
 suae quemque provinciae,
 quam antea habuerant, praef-
 esse voluit. παρ' αὐτῶν sc.
 νομάρχων. Rarb.

ὧν νεῶν Πολέμωνα τὸν Θηραμένους. Σωματοφύλακα δὲ 7
 ντὶ Ἀρρύβα Λεονάτον, τὸν Οὐάσθ' ἱταξεν. Ἀρρύβας
 ἀρ νόσω ἀπέθανεν. Ἀπέθανε δὲ καὶ Ἀντίοχος, ὁ
 ἔχων τῶν τοξοτῶν, καὶ ἀντὶ τούτου ἄρχεν ἐπέστησε τοῖς
 ὀξότακ' Οὐβρίωνα Κρήτα. Ἐπὶ δὲ τῆς ξυμμαχίας 8
 ἑς περὶ, ὧν Βάλακρος ἡγεῖτο (ἐπεὶ Βάλακρος ἐν Αἰ-
 γύπτῳ ὑπελαίπτετο) Κάλανον κατέστησεν ἡγεμόνα. Κα- 9
 ανεῖμαι δὲ λέγεται ἐς πολλὰς τὴν ἀρχὴν τῆς Αἰγύπτου,
 ἣν τε φύσιν τῆς χώρας θαυμάσας καὶ τὴν ὀχυρότητα,
 τι ἔκ' ἀσφαλὲς οἱ ἐφαίνετο ἐνὶ ἐπιτρέψαι ἄρχεν Αἰγύ-
 πτου πάσης. Καὶ Ῥωμαῖοί μοι δοκῶσι, παρ' Ἀλεξάν- 10
 δρου μαθόντες, ἐν Φυλακῇ ἔχειν Αἴγυπτον, καὶ μηδέν

1. Nomen Ἀρρύβας post ἱταξεν nuper ex Optimo restitutum est.
 Deinde, quae praecedunt verba, ἀντὶ Βαλάκρου τὸν Λεονάτον
 τὸν Οὐάσθ', egregie corrupta sunt. Nomen Balacri, quod sae-
 pius in his occurrit, describentis negligentia loco alius nomi-
 nis irrepit. Similem errorem vide lib. IV, 7, 4. Scribo pro
 eo: Ἀρρύβα. De hoc Arrhyba nihil amplius constat, sed ne-
 cesse non est, omnes corporis custodes celebriores fuisse. De-
 inde expungo articulum τὸν ante Λεονάτον, propter graecae
 linguae usum. Monstrum denique lectionis manet in τὸν Οὐά-
 σθ'. Idem enim Leonnatus hoc loco vocatur filius Onasi, VI,
 26, 6. Antecae, Ind. 18, 3. Euni, in Photii excerptis τῶν μετὰ
 Ἀλέξανδρον in principio, ὁ Ἄντης. Omnibus his locis MSS.
 nihil juvant. Reliqui scriptores patris nomen non addidere,
 ut verum nomen restitui nequeat. Mox etiam ἀντὶ τούτου re-
 scripsi ex Opt. pro ἀντ' αὐτῷ.

2. Κάλανον. Vult Gronovius Κάρανον, quis istud nomen sit
 purum putum indicum. Sed nihil muto, quia Caranus non
 pedirum, sed equitum praefectus est. Vide Indicem. Deinde
 si Κάλανος erat nomen macedonicum, cur non etiam Κάλανος?
 Denique verosimilius est, nomen philosophi indici immuta-
 tum esse in macedonicum et graecum, quod saepe factum vi-
 demus, quam vice versa. cf. nota ad lib. VII, 2, 9.

9. ἐκ ἀσφαλὲς οἱ ἐφ. pro ἀσφ. ἐφ. ex MSS. omnibus.

6. Πολέμων] cui triginta trire-
 mes ad claustra Nili tuenda
 datae. Curt. IV, 5, 4.

10. De hac re vide interpretes
 ad Tacitum Hist. I, 11., ubi
 recte monuit Lipsius: Cautio
 igitur ab Alexandro esse po-
 tuit, non tamen imitatio,

quia ille in plures (praefectos
 Aegyptum distribuit) isti, uni
 (ex equitibus) permiserunt,
 sed infirmo. Tacitus, Ae-
 gyptum, ait, copiasque, qui-
 bus coerceretur, jam inde a
 divo Augusto, equites roma-
 ni obtinent loco regum. Ita

τῶν ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ τῷδε ἐκπέμπειν ὑπαρχοὺς Αἰγύπτου
ἀλλὰ τῶν εἰς τὰς ἰσθμίας σφίσι ξυτελέσσεται.

- VI. Ἀλέξανδρος δὲ ἅμα τῷ ἡεὶ ὑπεφαίνοντι, καὶ
Μέμφιος ἡεὶ ἐπὶ Φοινίκης, καὶ ἐγεφυσάθη αὐτῷ ὅ, τι
κατὰ Μέμφιν πόρος τῇ Νείλῳ, καὶ αἱ διώρυχες αὐτῇ
πᾶσαι. Ὡς δὲ ἀφίκετα εἰς Τύρον, καταλαμβάνει ἐν
ταῦθα ἦκον αὐτῷ ἤδη καὶ τὸ ναυτικόν. Ἐν Τύρῳ δὲ
αὐθις δύοι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ ἀγῶνα καὶ γυμνακόν τι
καὶ μυσκόν. Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται παρ' αὐτὸν ἐξ Ἀ-
θηκῶν ἡ Πάραλος, πρέσβεις ἄγασα Διοφάντην καὶ Ἀ-
χιλλέα. Ξυνεπρέσβευον δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ πάραλοι ξύμ-
παντες· καὶ ὅτοι τῶν τε ἄλλων ἔτυχον ὧν ἔνεκα ἐσάλ-
σαν, καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀφῆκεν Ἀθηναίους, ὅσοι ἐπὶ
Γρανικῷ Ἀθηναίων ἐάλωσαν. Τὰ δ' ἐν Πελοποννήσῳ,
ὅτι αὐτῷ νεωτέρεισθαι ἀπηγγέλλοντο, Ἀμφοτέρων πύμ-
πει βοηθὸν Πελοποννησίων, ὅσοι ἔς τε τὸν Περσικὸν πό-
λεμον βέβαιοι ἦσαν καὶ Λακεδαιμονίων ἡ κατήκουσι.

Cap. VI.

3. Διοφάντην ex. Qrc. pro Διόφαντον.

visum expedire, provinciam
aditu difficilem, annonae fe-
cundam, superstitione ac la-
scivia discordem et mobilem,
insciam legum, ignaram ma-
gistratum, domi retinere.
cf. etiam Annal. II, 59.

C. VI.

Arg. Reditus in Syriam. Legati
Atheniensium aliorumque.
Cura de Peloponneso et the-
sauris. Alexandri amici, sub
Philippo exsules, promoti
ejusdemque in eos fides.
Aliae res ordinatae.

3. διώρυχες] fossae omnes inter
Memphim et Pelusium e Nilo
derivatae. Gron.

3. ἡ Πάραλος] Naves duas ha-

bebant Athenienses publicas,
quas sacras vocabant, quarum
alteri Salaminiae, alteri Para-
li nomen erat, quibus non
nisi ad necessarias et magni
momenti res utebantur, teste
Plutarcho in politicis praece-
ptis. Videntur ergo hoc ho-
nori Alexandri dedisse, quod
legatos sacra navi ad eum mi-
serint, cf. Freinsh. ad Curt.
IV, 8, 12. Rapp. Forte jam
Athenienses de itinere ad
Hammonem audiverant.

4. ὅσοι ἔς τε etc.] pro ὅσοι τε ἡ
τὸν Περσ. Responder καὶ τε-
quens. Loquitur de iis Pe-
loponnesiis, qui constantes
manserint in bello Persis cum
Alexandro inferendo.

5 τοῖς δὲ καὶ Κυπρίοις προστάχθη ἑκατὸν ναῦς ἄλλας,
 6 πρὸς αἷς ἔχοντα Ἀμφοτέρων ἔπεμπε, σέλλαν ἐπὶ Πελο-
 7 ννήσῃ. Αὐτὸς δὲ ἤδη ἄνω ὤρματο, ὡς ἐπὶ Θάψα-
 8 ὦν τε καὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ἐν Φοινίκη μὲν ἐπὶ τῶν
 9 ὁρίων τῇ ξυλλογῇ καταστῆσας Κοῖραν Βερροιαίων, Φι-
 10 λόξενον δὲ τῆς Ἀσίας, τὰ ἐπὶ ταύτῃ τῇ Ταύρῃ ἐκλέγειν.
 11 τῶν ξὺν αὐτῷ δὲ χρημάτων τὴν φυλακὴν ἀντὶ τέτων ἐ-
 12 τέρεψεν Ἀρπαλῶ τῷ Μαχάτῃ ἀετι ἐκ τῆς Φυγῆς ἦγον-
 13 τιν. Ἀρπαλὸς γάρ τὰ μὲν πρῶτα ἔφυγε, Φίλιππος ἔτι
 14 βασιλεύοντος, ὅτι πρὸς ἦν, καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λάγῃ ἐπὶ
 15 ᾧ αὐτῷ ἔφυγε, καὶ Νίαρχος ὁ Ἀνδροτίμῃ, καὶ Εὐ-
 16 ρύιος ὁ Λαρίχῃ, καὶ Λαομέδων ὁ τέτῃ ἀδελφός, ὅτι
 17 πομπὰ ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐς Φίλιππον, ἐπειδὴ Εὐρυδίκη

1. τῷ Μαχάτῃ, Machatae filio. Vulgo Μαχάτα. Sed punctum sub
 ultima litera omisi, recte id jubente Gronovio ad II, 13, 9.

2. ὁ Ἀνδροτίμῃ. Sic legitur hoc nomen Ind. 12, 4. et 10. et
 sic hoc loco restitui, quum in omnibus invenirem ὁ Ἀνδροτίμῃ.
 Deinde post ἔπειτα excidisse videtur τῷ. cf. I, 12, 19. VII,
 17, 1.

3. πρὸς αἷς ἔχοντα] pro πρὸς ἡ-
 κίναϊς, αἷς ἔχοντα. Raph.

4. ἄνω ἐπὶ ἄνω] opprobriuntur,
 quorum hoc significat inbre-
 verius, ἄνω autem a mari
 versus mediterranea loca.
 Raph. Berothoenes, provin-
 cia Macedoniae.

5. ἐπὶ ταύτῃ τῇ Ταύρῃ] in Asiae ea
 parte, quae Alexandro in
 Phoenicia degenti cis Täu-
 rum (supra Phoeniciam) elici
 poterat.

6. ἦγοντι] alteram fugam intel-
 lige, quam paulo post narrat.

7. ὅτι πρὸς ἦν] sc. Alexandrῳ.
 8. ἐς Φίλιππον] quia suspectus erat
 Alexandro Philippus. Quare
 nec amici Alexandri satis tu-
 tam Philippi fidem rati, exu-
 latum abierunt. Raph.

9. Εὐρυδίκη] Quantum scio, nemo
 alteram illam in contumeliam
 Olympiadis a Philippo du-

ctant uxorem Eurydichen vo-
 cat. At Diod. XVIII, 39.
 XIX, 11. loquitur de Eury-
 diche Arrhidaei uxore, impe-
 ditissima muliere. Eadem Arrhi-
 daei mihi confudisse videri
 turbas duplices in Macedonia,
 et primas, quam Philippus ipse
 Cleopatram uxorem duceret,
 et iteras, quam Arrhidaeo (filio
 ex pellice) uxorem daret.
 Illae praecessere. Olympias
 in Epirum, Alexander in Il-
 lyriam fugiebant. Concordia
 vero restituta, quum Philip-
 pus Arrhidaeo uxorem dare
 vellet, per Olympiadem et
 amicos nova suspicio injecta
 est Alexandro, quasi Philip-
 pus eo consilio magnis sum-
 tibus Arrhidaei nuptias face-
 ret, ut is aliquando rex fiat.
 Ipse igitur, clam patre spon-
 sam Arrhidaei (Pixodari, re-

γυναῖκα ἡγάγετο Φίλιππος, Ὀλυμπιάδα δὲ τὴν Ἀλε-
 9 ξάνδρου μητέρα ἠτίμασε. Τελυτήσαντος δὲ Φιλίππου,
 καταλθόντας ἀπὸ τῆς Φυγῆς, ὅσοι δὲ αὐτὸν ἔφευγον,
 Πτολεμαῖον μὲν, σωματοφύλακα κατέστησεν. Ἀρπα-
 λον δὲ ἐπὶ τῶν χρημάτων, ὅτι αὐτῷ τὸ σῶμα ἐς τὰ το-
 λήμια ἀχρεῖον ἦν. Ἐργυῖον δὲ, ἱππάρχην τῶν συμ-
 μάχων. Λαομέδοντα δὲ τὸν τέττα ἀδελφόν, ὅτι δίγλωσ-
 σος ἦν ἐς τὰ βαρβαρικά γράμματα, ἐπὶ τοῖς αἰχμα-
 λώτοις βαρβάροις. Νέαρχον δὲ, σατραπὴν Λυκίας,
 καὶ τῆς ἐχομένης Λυκίας χώρας, ἐς τε ἐπὶ τὸν Ταύρον τὸ
 10 ὄρεος. Ὀλίγον δὲ πρόσθεν τῆς μάχης τῆς ἐν Ἰσσοῦ γι-
 νομένης, ἀναπαισθεὶς πρὸς Ταυρίσκου ἀνδρὸς κακῆς Ἀρ-
 11 παλος, φεύγει ξὺν Ταυρίσκῳ. Καὶ ὁ μὲν Ταυρίσκος
 παρ' Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην ἐς Ἰταλίαν ἑλθεῖν,
 ἐκεῖ ἐτελεύτησεν. Ἀρπάλας δὲ ἐν τῇ Μεγαρίδι Φυγὴν ἤ-
 αλλ' Ἀλέξανδρος πείθει αὐτὸν καταλθεῖν, πείσεις δὲ
 ἔδδεν οἱ μᾶλλον ἔσεσθαι ἐπὶ τῇ Φυγῇ. ἔδδ' ἐγένετο ἵπαν-

11. οἱ μᾶλλον pro αὐτῷ μᾶλλον, ex Opt. ac plurimis.

gis Casiae, filiam) sibi ducere
 volēbat. Qua re composita
 pater et ipsum verbis male
 tractabat, et internuntium
 Alexandri in vincula conjo-
 cit, τῶν δ' ἄλλων ἑταίρων Ἀρ-
 παλον καὶ Νέαρχον, ἐπὶ δὲ Ἐρ-
 γυῖον (sic scribe pro Φρύγιον)
 καὶ Πτολεμαῖον ἐκ Μακεδονίας
 μετέστησεν, ὡς ὑπερὸν Ἀλέξαν-
 δρος καταγαγὼν ἐν ταῖς μεγί-
 ταις ἔσχε τιμῇς. Plut. Vic.
 Alex. c. 9. 10. Laomedon in
 Arriano amplius non occurrat,
 nisi corrupte in Ind. 13, 4.
 Λαομέδων. Post Alexandri
 mortem Syriae praefectus
 fuit.

9. δι' αὐτὸν] sui, Alexandri,
 causa. — Ceterum summa-
 tim narrat Arrianus, occasio-
 ne data, quod exililibus hisce

occideret, nec ita intelligen-
 dus est, quasi omnes nunc et
 quidem simul advenisse, et
 statim post adventum honori-
 bus auctos esse velit. Ptole-
 maeus enim jam pugnae apud
 Ilium intererat (II, 11, 11.)
 et somatophylax factus est in
 Demetrii locum post mortem
 Darii. (III, 27, 12.) Sic et-
 iam de Nearcho et Harpalo
 patet, eos ante pugnam apud
 Ilium ad Alexandrum venisse.
 De reliquis non omnia liqui-
 de constant.

δίγλωσσος] graecae et barbari-
 cae linguae peritus.

10. Ὀλίγον δὲ] Referendum
 hoc δὲ ad superius μὲν scilicet 3.
 ἐν Ἰσσοῦ] sic III, 22, 8. ἢ Ἀρ-
 βήσις apud Arbela. Rapp.

11. Ἀλέξ. τὸν Ἠπειρώτην] Idem

λαμβάνει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν χρημάτων αὐτοῦ ἐτάχθη Ἀρπα-
 ρος. Ἐς Λυδίας δὲ σατραπὴν Μένανδρον ἐκπέμπει, τῶν 12
 ταίρων· ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις, ὧν ἠγεῖτο Μένανδρος, Κλέαρ-
 ρος αὐτῷ ἐτάχθη. Ἀντὶ δὲ Ἀρίμματος, σατραπὴν Συ-
 ρίας Ἀσκληπιόδωρον τὸν Εὐνίκου ἀπέδειξεν, ὅτι Ἀρίμ-
 ματος ἀμελήσαι ἐδόκει αὐτῷ ἐν τῇ παρασκευῇ, ἥν τινα ἔ-

2. Ἀντὶ δὲ Ἀρίμματος — Iterum novum nomen. Supra II, 13, 9
 constituerat Alexander Satrapam Syriæ Coeles Menona. καὶ
 Κερδύμματος, qui idem esse videtur cum eo, qui nunc Arimmas
 vocatur. Forte librariis debetur confusio. Sed nullam video
 variantem. Deinde hoc loco ab Optimo scribitur Ἀσκληπιόδο-
 τον, quod, quia locis reliquis vulgata retinetur, non recepi.
 Denique etiam in verbis: ὅτι Ἀρίμματος βασιλεύσαι ἰδοὺ αὐτῷ ἐν
 τῇ παρασκευῇ, ut vulgo legitur, vitium haeret. Recte enim
 Gronovio absurdum videtur, Arimmam istum regiam potestatem
 in præparandis necessariis exercitui, et non in majoris momenti
 negotiis, usurpasse accusari. Gronovius veretur, ne lacuna adsit.
 Mihi vitium haerere videtur in voce βασιλεύσαι. Conjicio et
 scribo βασιλεύσαι. Syllaba βαρ est aperte repetitio terminationis
 nominis præcedentis.

cujus sororem Philippus du-
 xerat, et cui idem filiam
 Cleopatram dederat, in cujus
 nuptiis occisus est. Parenti-
 bus eo, ut contra Lucanos
 et Bruttios auxilio veniret,
 impetraverant. Id bellum
 gerebat, non sine prope-
 ro successu et spe occiden-
 tis, sicut Alexander Macedo
 orientis, subigendae incen-
 sus. Non multo post per in-
 fidias perit.

ἢ ὅτι μὴ ἔστιν ἐκ.} ἢ ὅτι ἔστιν ἐκ
 nus fore ob fugam, i. e. non
 propterea ipsum, quod fu-
 gisset, deteriore conditione
 fore, sed eundem, quem an-
 te tenuisset, honoris gradum
 habiturum. ὅτι ἔστιν ἐκ
 μέντοι ἰσχυρῶς ἐκείνῃ, neque fuit
 minus ὁμοῦς ὁμοῦς. R. h.

13. ὅτι Ἀρίμματος βασιλεύσαι.} Quia
 Arimmas Regi in præparandis
 necessariis negligens fuisse vi-
 debatur. Alexandro ita fu-

turum erat per deferta et a-
 renosa, nec cura opus erat, ad
 comparanda, quae tanto exer-
 citui ad tale iter essent ne-
 cessaria. Earum rerum cura
 Satrapis ab Alexandro daba-
 tur. Nostris adhuc temporibus
 apud Turcas ejus, qui re-
 gis vice est in Satrapatu Da-
 masceno, summum negotium
 est, ea comparare, quae com-
 mentibus mercatorum in iti-
 neribus necessaria sunt, quam-
 vis mercatorum via alia nunc
 sit, quam fuit olim. — Si-
 mile quid vides VI, 22, 1.
 Apollophanem, Oritarum Sa-
 trapam, quod nihil eorum,
 quae imperat ei fuerant,
 perfecerat, Satrapatu Alexan-
 der deponit. Plura exempla
 severitatis Alexandri in Satra-
 pas et duces, morem sibi non
 gerentes, vide III, 29, 10. IV,
 7, 2. 18, 2. VI, 27, 9 seqq.
 et alibi.

τάχθῃ παρασκευάσαι τῇ στρατιᾷ, κατὰ τὴν ἐδὸν τῇ
ἄνω.

- VII. Καὶ ἀφίκετο εἰς Θάψακον Ἀλέξανδρος, με-
νὸς ἑκατομβαιῶνος, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησιν Δρισφά-
νης· καὶ καταλαμβάνει δυοῖν γεφύραιν ἐξευγμένον τὸ
πόρον. Καὶ γὰρ Μαζαῖος, ὅτῳ ἡ Φυλακὴ τῷ ποταμῷ
ἐκ Δαρείου ἐπετέτραπτο, ἱππέας μὲν ἔχων περὶ τρισχι-
λίους, καὶ τέτων Ἑλλήνας μισθοφόρους δισχιλίους, τίμα
μὲν αὐτᾷ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐφύλασσε. Καὶ ἐπὶ τῷδε ἡ
ξυνοχὴς ἡ γέφυρα ἦν ἐξευγμένη εἰς τε εἰς τὴν ἀντιπέραν
ὄχθην, τοῖς Μακεδόσι δειμαίνουσι, μὴ ἐπιθοῖντο εἰ ἀμφο-
τέρω. Μαζαῖον τῇ γεφυρᾷ ἵνα ἐπαύετο. Μαζαῖος δὲ ὡς πα-
σεν ἤδη προσάγοντα Ἀλέξανδρον, ἄρχετο Φεύγων ἐπὶ
τῇ στρατιᾷ πάσῃ· καὶ εὐθύς ὡς ἔφυγε Μαζαῖος, ἐπι-
βλήθησαν αἱ γέφυραι τῇ ὄχθῃ τῇ πέραν, καὶ διέβη ἡ
αὐτῶν ξυν τῇ στρατιᾷ Ἀλέξανδρος. Ἐνθεν δὲ ἔχων
ἄνω, ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ τὴν
Ἀρμενίας τὰ ὄρη, διὰ τῆς Μισσοποταμίας καλεμένης
χώρας. Οὐκ εὐθεῖαν δὲ ἐπὶ Βαβυλῶνος ἦγεν, ἀπὸ τῆς
Εὐφράτης ὁρμηθεὶς· ὅτι τὴν ἑτέραν ἰόντι, εὐπορώτερα τὰ
ξύμπαντα τῷ στρατῷ ἦν, καὶ χιλὸς τοῖς ἵπποις, καὶ τὰ
ἐπιτήδεια ἐκ τῆς χώρας λαμβάνειν· καὶ τὸ πνεῦμα ἔχει

Cap. VII.

2, καὶ γὰρ Μαζ. — ex Opt. Vulgo καὶ γὰρ καὶ 22.

περὶ τρισχιλίους — Quum duo MSS. haberent τετρακισχιλίους, con-
jecit Gronovius: περὶ τετρακισχιλίους καὶ ὑπὲρ vel ἐπὶ τέτων, ut
habeantur sex millia cum Curtio IV, 9, 7.

3. εἰς τε εἰς τὴν — ex Opt. pro εἰς τε δὲ ἐπὶ τὴν.

C. VII.

Arg. Transgreditur Alexan-
der Euphratem, Tigrimque.
Lunae defectus.

1. ἑξευγμένον] sc. navibus. cf.
V, 7, 1-100q.

2. Particulæ τῆς μὲν respectum
habent ad id quod scilicet 4. Rapp.

6. ἐπὶ Βαβυλῶνος] Babylonem

versus tendit; quia Darius
ibi recentem exercitum con-
traxisse dicebatur. Curt. IV
9, 2. De ejusdem supra Ti-
grim transitu nondum certio
factus erat Alexander. De
desertis intra Thapsacum et
Babylonem vide Xenoph.
Anab. I, 5.

ἑαυτῶς ἐπιφλέγον. Ἀλόντες δὲ τανὺς κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν ἀπὸ τῆς Δαρείας στρατεύματος κατασκοπῆς ἔνεκα ἀγροκασμένων, ἐξηγγείλαν, ὅτι Δαρεῖος ἐπὶ τῆς Τίγρητος ποταμῷ κάθηται, ἔγνωκώς εἶργεν Ἀλέξανδρον, εἰ διαβαίνοι· καὶ εἶναι αὐτῷ στρατιὰν πολὺ μείζονα ἢ ξυνὴν ἐν Κιλικίᾳ ἐμάχετο. Ταῦτα Ἀλέξανδρος ἀκούσας, ἦν ἔμπροσθεν ὡς ἐπὶ τὸν Τίγρητα. Ὡς δὲ ἀφίκετο, οὔτε αὐτὸν Δαρεῖον καταλαμβάνει, οὔτε τὴν φυλακὴν, ἣν τινα ἐπολέλοιπε Δαρεῖος, ἀλλὰ διαβαίνει τὸν πόρον, χαλεπῶς μὲν δι' ὀξύτητα τῆς ῥῆς, ἥδενός δὲ εἶργοντος. Ἐνταῦθα ἀναπαύει τὸν στρατὸν· καὶ τῆς σελήνης τὸ πολὺ ἐκλιπὲς ἐγένετο. Καὶ Ἀλέξανδρος ἔθυσεν τῇ τε σελήνῃ, καὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ γῇ, ὅταν τὸ ἔργον τῆτο λόγος εἶναι κατέχει. Καὶ ἐδόκει Ἀριστάνδρῳ πρὸς Μακεδόνων καὶ Ἀλεξάνδρου εἶναι τῆς σελήνης τὸ πάθημα, καὶ ἐκείνῃς τῷ μηνὸς ἔσσεσθαι ἡ μάχη, καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν, νίκην σημαίνεσθαι Ἀλεξάνδρῳ. Ἀρῆας δὲ ἀπὸ τῆς Τίγρητος, ἦν ἡ διατῆς Ἀτρείας χώρας, ἐν ἀριστερᾷ μὲν ἔχων τὰ Γορδυαί-

11. Ἀτρείας — ex conj. Freinshem. ad Curt. IV, 9, 8. nuper receptum est pro Ἀσσυρίας, ut quidam legunt. Alii cum primis editt. habebant Συρίας et duo Ἀπυρίας. — Mox vulgo legeba-

1. χαλεπῶς μὲν] Diod. XVII, 55. undarum altitudinem ait petiora superasse, fluviique impetum tam rapidum fuisse, ut subducto pedum vestigio, multos transeuntium abriperet. Aquam etiam scuta incurrentem non paucos abstulisse periculisque extremis immergisse, sed Alexandrum manus inter se arte conferere totamque corporum molem veluti ponti similem habere jussisse, et sic exercitum servatum.

10. πρὸς Μακεδόνων] Qua superstitione pro Macedonibus lunae defectus esse putari poterit, apparet ex Herodoto

VII, 37., ubi quum Xerxi ex hibernis proficiscenti sol deficere narraretur, Magi affirmasse dicuntur, solem esse Graecorum, lunam Persarum, solisque defectum Graecis urbes esse relinquendas portendere. Vicissim, ergo lunae defectus Persis exitium significare credebatur. Et quo anno pugna Marathonica Persae vincerentur, luna defecisse narratur. Quibus et similibus Macedones se consolatos esse credendi sunt.

12. τῶν ἱερῶν sc. ἰδοὺς Ἀριστάνδρῳ.

11. Ἀτρεία] regio circa vel prope Arbela, Strabone teste.

ἔσαν ὄρη, ἐν δεξιᾷ δὲ αὐτὸν τὸν Τίγρητα. Τετάρτη δὲ ἡμέρα ἀπὸ τῆς διαβάσεως, οἱ προδρόμοι αὐτῷ ἐξαγγέλλουσιν, ὅτι ἱππεῖς ἔσιν οἱ πολέμοι ἀνα τὸ πεδίον Φαί-
 13 ζιόνται· ὅσοι δὲ, ἃν ἔχειν εἰκάσαι. Εὐντάξας ἔν τῇ
 στρατιᾷ προὔχωρεν ὡς ἐς μάχην· καὶ ἄλλοι αὐτῶν προ-
 δρόμων προσελάσαντες, ἀκριβέστερον ἔτοι κατιδόντες,
 ἔφασκον δοκεῖν εἶναι τὰς ἱππέας ὁ πλείους ἢ χιλίης.

VIII. Ἀναλαβὼν ἔν τῇ τε βασιλικῇ ἵλῃ, καὶ
 τῶν ἑταίρων μίαν, καὶ τῶν προδρόμων τὰς Παίωνας, ἡ-
 λαυνε σπευδῇ, τὴν δὲ ἄλλην στρατιάν βαδὴν ἐπι-
 2 ἐπέλειυσεν. Οἱ δὲ τῶν Περσῶν ἱππεῖς κατιδόντες τὴν
 ἀμφ' Ἀλέξανδρον ὀξέως ἐπάγοντας, ἔφυγον ἀνα κρά-
 3 τος. Καὶ Ἀλέξανδρος διώκων ἐνέκλιτο, καὶ οἱ μὲν πολ-
 λοὶ ἀπέφυγον, τὰς δὲ τινὰς καὶ ἀπέκτειναν, ὅσοις αἱ
 ἵπποι ἐν τῇ φουγῇ ἔκαμον· τὰς δὲ καὶ ζῶντας αὐτὰς
 1 ἔσκαψεν ἔλαβον· καὶ παρὰ τούτων ἔμαθον, ὅτι ὁ πόρρω
 4 εἴη Δαρεῖος ζῶν δυνάμει πολλῇ. Βεβοηθήκεισαν γάρ

- tur τὰ Σογδιανῶν ὄρη, Emendavi τὰ Γαρδυαίων, de qua lectione
 dubium esse non posse docet Blancardus pag. 170 et 176, Gren-
 temesuiljus ac praecipue Plut. V. Al. c. 31., ubi exercitum
 Darii castra habuisse ait in planitie μεταξὺ τῷ Νιφάτῳ (montis)
 καὶ τῶν ὄρων τῶν Γαρδυαίων vel Γαρδυαίων.

12. ὅτι ἱππεῖς ἔτοι πολέμοι — Ex Raphaelii sententia est ἔτοι in-
 definitive pro οἷτινες quidam. Cujus rei exempla desidero.
 Mihi dubium non est, Arrianum ex more suo scripsisse εἶναι ὅτι
 quomodo emendavi.

13. δοκεῖν εἶναι σφίσι — vocem postremam, optimo Cod. jubente,
 abjeci. Superius etiam rescripsi αὐτῶν προδρόμων pro αὐτῶν πρ.
 ex primis editt. nam αὐτῶν typorum lapsu irrepsit in Grono-
 vianam, et inde propagatum est.

C. VIII.

Arg. Praecursores Darii fugati.
 Auxilia ejus. Copiae persi-
 cae et locus castrorum.

1. ἡλαυνε sc. πρόσθεν ὡς ἐπὶ τὰς
 Πέρσας.

2. ἀνα κράτος] cursu effuso.
 Raph.

4. Βεβοηθήκεισαν attice pro ἰσ-

βοηθήκεισαν.] Indorum intel-
 lige eos, qui paulo post vo-
 cantur Ἰνδοὶ ἐπὶ τῷ τῷ Ἰνδῷ.
 Bactriani apud nostrum mo-
 do scribuntur Bactri, modo
 Bactriani, plurimis Bactrii;
 apud Herodotum Bactrii praec-
 ter III, 92. Variat etiam Strabo.
 Curtio, Diodoro, Iustino

turum erat per deserta et arenosa, nec cura opus, erat ad comparanda, quae tanto exercitui ad tale iter essent necessaria. Earum rerum cura Satrapis ab Alexandro dabatur. Nostris adhuc temporibus apud Turcas ejus, qui regis vice est in Satrapatu Damasceno, summum negotium est, ea comparare, quae commentibus mercatorum in itineribus necessaria sunt, quamvis mercatorum via alia nunc sit, quam fuit olim. — Simile quid vides VI, 27, 1. Apollophanem, Oritarum Satrapam, quod nihil eorum, quae imperatori ei fuerant, perfecerat, Satrapatu Alexandro deponit. Plura exempla severitatis Alexandri in Satrapas et duces, motem sibi non gerentes, vide III, 29, 10. IV, 7, 2. 13, 2. VI, 27, 9 seqq. et alibi.

βαρζάνης καὶ Ὀτάνης ἐκόσμων. Οὐξίσι δὲ καὶ Συσια-
 9 νοὶ ἡγεμόνα παρείχοντο Ὀξάθρην τὸν Ἀβελίτη. Βου-
 πάρης δὲ Βαβυλωνίων ἡγεῖτο. Οἱ δ' ἀνάσπατοι Κᾶρις
 καὶ Σιτακινοὶ σὺν Βαβυλωνίοις ἐτετάχατο. Ἀρμενίων
 δὲ Ὀρόντης καὶ Μιθραύσης ἡγεῖτο, καὶ Ἀριάκης Καππα-
 10 δοκῶν. Σύρως δὲ τῆς τε ἐκ τῆς Κοίλης, καὶ ὅσοι τῆς
 11 μεταξὺ τῶν ποταμῶν Συρίας, Μαζαῖος ἦγεν. Ἐλί-
 γετο δὲ ἡ πᾶσα στρατιὰ Δαρείω, ἵππεῖς μὲν ἐς τετρα-
 κισμυρίας, πεζοὶ δὲ ἐς ἑκατὸν μυριάδας· καὶ ἄρματα
 δρεπανηφόρα διακόσια, ἐλέφαντες δὲ ὁ πολλοὶ, ἀλλὰ
 ἐς πεντεκαίδεκα μάλιστα, Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ Ἰνδῷ
 12 ἦσαν. Ἐν ταύτῃ τῇ δυνάμει ἐστρατοπεδεύκει Δαρεῖος
 ἐν Γαυγαμήλοις, πρὸς ποταμῷ Βυμῳδῷ, ἀπέχων Ἀ-

9. pro Ἀριάκης — Grentemesnilius ex Diod. XVIII. Plutarcho in Eumene, Appiano in Mithridatico; Iustino lib. XIII. Luciano in Macrobiis scribendum censet Ἀριεσθης.

12. Βυμῳδῷ] ex omnibus MSS. Vulgo Βυμῳδῷ. Libro VI, 11, 10. vero idem fluvius scribitur Bumelus, quae forma nata videtur ex simili terminatione nominum Arbela, et Gaugamela, unde et illo loco ita emendavi, ut hoc. Etiam in Curtio Codd. modo habent Bumadus, modo Bumodus, modo Bumellus.

9. ἀνάσπατοι Κᾶρις] Quos ex Herodot. lib. VII. explicuit Brisslonius lib. II. de regno Persarum, eos esse, qui in colonias missi fuerant in insulas Oceani meridiani. Gron. Occurrunt in Diod. XVII, c. 110. in via e Susis in Sitacenen αἱ Κᾶραι καλούμεναι κῶμαι. Potuerunt ibi ex Caris in Asia minore transpositi esse coloni, et inde nomen factum. Sed aliud vult Wessel. cum iis, quos laudat.

10. τῆς μεταξὺ τῶν ποταμῶν, i. e. ex Mesopotamia. Rarb.

11. De curribus falcatis, qui scripsere, inveniri possunt apud interpretes ad Curt. IV, 9, 4. Descriptionem eorum adjicio ex Xenoph. Cyrop. VI,

1, 29. 30. πολεμικήρια κατὰ
 ἐκείνην ἄρματα τροχοῖς τε ἰ-
 σχυροῖς, ὥς μὴ ῥαδίως συντρί-
 βηται, ἄξοσι τε μακροῖς ἡ-
 τόν γὰρ ἀνατρέπεται πάντα τὰ
 πλατύτε· τὸν δὲ δίφρον τοῖς ἱ-
 νόχοις ἐποίησαν, ὥς περ' αὐγῆς
 ἰσχυρῶν ξύλων. ὕψος δὲ τῆς
 ἐστὶ μέχρι τῶν ἀγκυῶν, ὥς δύ-
 νωνται ἡνιοχεῖσθαι οἱ ἵπποι ὑπὲρ
 τῶν δίφρων· τῆς δὲ ἡνιόχης ἱ-
 θωράκισε πάντα πλὴν τῶν ὀ-
 φθαλμῶν. Προσέθηκε δὲ καὶ
 δρεπανα σιδηρὰ ὡς δισκία πρὸς
 τῆς ἄξονας ἵνδεν καὶ ἵνδεν τῶν
 τροχῶν, καὶ ἄλλα κατὰ τὴν
 ἄξονα εἰς γῆν βλέποντα, ὥς ἡ-
 βαλύντων εἰς τῆς ἐναντίας τοῦ
 ἄρματος.

12. De Arbels et Gaugamelis vide VI, 11, 9. Gaugamela

ὡσαύτως ἐπιφλέγον. Ἀλόντες δὲ τινὲς κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν ἀπὸ τῆ Δαρείου στρατεύματος κατασκοπῆς ἕνεκα ἀπισκεδασμένων, ἐξήγγειλαν, ὅτι Δαρεῖος ἐπὶ τῆ Τίγρητος ποταμῷ κάθεται, ἐγνωκὼς εἶργαι Ἀλέξανδρον, εἰ διαβαίνοι· καὶ εἶναι αὐτῷ στρατιὰν πολὺ μείζονα ἢ ξυν ἢ ἐν Κιλικίᾳ ἐμάχετο. Ταῦτα Ἀλέξανδρος ἀκούσας, ἥτις σπευδὴ ὡς ἐπὶ τὸν Τίγρητα. Ὡς δὲ ἀφίκετο, οὔτε αὐτὸν Δαρεῖον καταλαμβάνει, οὔτε τὴν Φυλακὴν, ἣν τινα ἀπολέλοιπε Δαρεῖος, ἀλλὰ διαβαίνει τὸν πόρον, χαλεπῶς μὲν δι' ὀξύτητα τῆ ῥῆς, ἁδενὸς δὲ εἵργοντος. Ἐνταῦθα ἀναπαύει τὸν στρατὸν· καὶ τῆς σελήνης τὸ πολὺ ἐκλιπὲς ἐγένετο. Καὶ Ἀλέξανδρος εἶθις τῇ τε σελήνῃ, καὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ γῇ, ὅτων τὸ ἔργον τῆτο λόγος εἶναι κατέχει. Καὶ ἐδόκει Ἀριεάνδρῳ πρὸς Μακεδόνων καὶ Ἰοῦ Ἀλεξάνδρου εἶναι τῆς σελήνης τὸ πάθημα, καὶ ἐκείνῃς τῷ μηνὸς ἔσσεσθαι ἡ μάχη, καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν, νίκην σημαίνεσθαι Ἀλεξάνδρῳ. Ἀῖας δὲ ἀπὸ τῆ Τίγρητος, ἥτις διὰ τῆς Ἀτρυείας χώρας, ἐν ἀριστερᾷ μὲν ἔχων τὰ Γορδυναί-

11. Ἀτρυείας — ex conj. Freinsheim. ad Curt. IV, 9, 8. nuper receptum est pro Ἀσσυρίας, ut quidam legunt. Alii cum primis editt. habebant Συρίας et duo Ἀπυρίας. — Mox vulgo legeba-

8. χαλεπῶς μὲν] Diod. XVII, 55. undarum altitudinem ait pectora superasse, fluviique impetum tam rapidum fuisse, ut subducto pedum vestigio, multos transeuntium abriperet. Aquam etiam scuta incurrentem non paucos abstulisse periculisque extremis immergisse, sed Alexandrum manus inter se arte conferere totamque corporum molem veluti ponti similem habere iussisse, et sic exercitum servatum.

10. πρὸς Μακεδόνων] Qua superstitione pro Macedonibus lunae defectus esse putari poterit, apparet ex Herodoto

VII, 37., ubi quum Xerxi ex hibernis proficiscenti sol deficere narraretur, Magi affirmasse dicuntur, solem esse Graecorum, lunam Persarum, solisque defectum Graecis urbes esse relinquendas portendere. Vicissim, ergo lunae defectus Persis exitium significare credebatur. Et quo anno pugna Marathonica Persae vincerentur, luna defecisse narratur. Quibus et similibus Macedones se consolatos esse credendi sunt.

ἐκ τῶν ἱερῶν ἴσ. ἐδόκει Ἀριεάνδρῳ.

11. Ἀτρυεία] regio circa vel prope Arbela, Strabone teste.

7 ὡς εἶδε τὰς βαρβάρους, ἔθηκε τὴν αὐτὴν Φάλαγγα· καὶ
 8 ζυγκάλασας αὐτὰς τε τῆς ἑταιρίας, καὶ στρατηγούς, καὶ
 ἡλάρχας, καὶ τῶν συμμάχων τε καὶ τῶν μισθοφόρων
 ἔχων τὰς ἡγεμόνας, ἐβλάψατο, ἐν αὐτόθι ἐπάγουσιν
 9 τὴν Φάλαγγα, ὡς οἱ πλεῖστοι ἄγειν ἐκέλευον· ἢ (κα-
 θάπερ Παρμενίων καλῶς εἰδότες) τότε μὲν αὐτῷ κατα-
 στρατοπεδεύειν, κατασκέψασθαι δὲ τὸν τε χώρον συμ-
 παντα, εἰ δὴ τι ὑποκτον αὐτῷ ἢ ἀπορον ἦ, ἢ εἴ ποι τὰ-
 10 φροι ἢ σκόλαπες καταπέπηγότες ἀφανεῖς· καὶ τὰς τά-
 11 ξεις τῶν πολεμίων ἀκριβέστερον καταιδεῖν. Καὶ νικᾷ Παρ-
 μενίων τῇ γνώμῃ· καὶ καταστρατοπεδεύουσιν αὐτῷ ὅπως
 12 τότε ταγμένοι ἐμελλον εἶναι ἐς τὴν μάχην. Ἀλέξανδρος
 δὲ, ἀναλάβων τὰς ψιλὰς καὶ τῶν ἱππέων τῆς ἑταιρίας,
 περιήει ἐν κύκλῳ σκοπῶν τὴν χώραν, πᾶσαν ἵνα τὸ ἔ-
 13 γον αὐτῷ ἴσασθαι ἐμελλεν. Ἐπαγγελθὼν δὲ, καὶ ζυγ-
 14 κάλασας αὐτὰς τὰς αὐτὰς ἡγεμόνας, αὐτὰς μὲν ἐν ἑφ-
 15 χῆται παρακαλεῖσθαι πρὸς ἑ ἐς τὸν ἀγῶνα· πάλαι
 γὰρ εἶναι δι' ἀρετῆς τε τὴν σφῶν παρακεκλημένους, καὶ
 ὑπὸ τῶν πόλλαις ἤδη καλῶν ἔργων ἀποδοδεδωμένους.
 12 Τὰς κατὰ σφᾶς δὲ ἐκάστας ἐξορμᾶν ἡξίς, λοχαγόν τε
 2 λοχίτας, καὶ ἡλάρχην τὴν ἑλὴν τὴν αὐτῷ ἑκατόν, καὶ
 ταξίαρχους τὰς τάξεις, τὰς τε ἡγεμόνας τῶν πεζῶν τὴν
 13 Φάλαγγα, ἑκατόν τὴν οἱ ἐπιτετραμένους· αἷς ἐν καθ' ἑαυ-
 τῇ μάχῃ ἔχ' ὑπὲρ κοίτης Συρίας, ἢ Φοινίκης, ἢ ἐπὶ τῇ
 Αἰγύπτῳ, ὡς πρόσθεν, μαχησάμενος, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς
 Συμπάσης Ἀσίας. Οὐς τινὰς καὶ ἄρχειν ἐν τῷ τότε

7. ἐπάγουσιν ἢ ἡν — Vellem ἐπάγειν ὁμοί. Hactenus, juvante Vossio et
 Bas. ut edant ἐπάγει ἢ ἡν.

8. ζυγκάλασας ex omn. MSS. et primis editis, pro ἀκατάστατον.

12. ταξίαρχους ex MSS. omnibus, pro ταξίαρχων.

13. Post Ἀσίας interpunxi. Sequentia enim per se stant. Supple
 αἷας ad κεθρομένους. Mox habet Op. ἐξορμᾶν, quod tamen
 recipere dubitavi.

8. Anacoluthon adest. Ex con-
 struptione praecedente legen-
 dum esset καταστρατοπεδεύει —

κατασκέψασθαι ἐπὶ κατὰ τοῦ. In-
 finit. vero natus est ex omni-
 bus si idcirco.

βήλων τῆς πόλεως ὅσον ἑξακοσίαις σταδίαις, ἐν χώρῳ ὁ-
 μάλῳ πάντῃ. Καὶ γὰρ καὶ ὅσα ἀνώμαλα αὐτῇ ἐς ἡπ. 13
 πασίαν, ταῦτα δὲ ἐκ πολλῶν οἱ Πέρσαι τοῖς τε ἄρμασιν
 ἐπιλαύουσιν εὐπετῇ ποιοῖήκεσαν καὶ τῇ ἵπκῃ ἱππάσιμα.
 Ἦσαν γὰρ οἱ ἀνέπειθον Δαρεῖον ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἰσσω γε. 14
 νομένης μάχης, ὅτι ἄρα ἐμειονέκτησε τῶν χωρίων τῇ σε-
 νότητι· καὶ Δαρεῖος ἔχαιρε πῶς ἐπέθετο.

IX. Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλέξανδρῳ πρὸς τῶν
 κατασκόπων τῶν Περσῶν, ὅσοι ἐάλωσαν, ἐμεινεν αὐτῇ
 ἵνα ἐξηγγέλθῃ, ἡμέρας τέσσαρας· καὶ τὴν τε στρατιάν
 ἐκ τῆς ὁδῶ ἀνέπαυσε, τότε στρατόπεδον τάφρῳ τε καὶ
 χάρακι ἐτείχισεν. Ἔγνω γὰρ τὰ μὲν σκευοφόρα ἀπο- 2
 λείπειν, καὶ ὅσοι τῶν στρατιωτῶν ἀπόμαχοι ἦσαν· αὐτὸς
 δὲ ζυνυπαίτας μαχίμοις, ἔδεν ἄλλο ὅτι μὴ ὅπλα φέρουσιν,
 ἵνα ἐφ' ἐκείνῳ ἀγῶνα. Ἀναλαβὼν ἔν τὴν δύναμιν νυκτὸς 3
 ἤγεν ἅμφοι δευτέραν Φυλακὴν μάλιστα, ὡς ἅμ' ἡμέρας
 προσμύξαι τοῖς βαρβάροις. Δαρεῖος δὲ, ὡς, προσηγ- 4
 γέλθῃ αὐτῷ προσάγων ἤδη Ἀλέξανδρος, ἐκτάσσει τὴν
 στρατιάν ὡς ἐς μάχην· καὶ Ἀλέξανδρος ἤγεν ὡσαύτως
 τεταγμένους. Καὶ ἀπέειχε μὲν ἀλλήλων τὰ στρατόπε- 5
 δα ὅσον ἑξήκοντα σταδίαις· ἔμην πῶ καθεώρων ἀλλήλους
 γηλόφοι γὰρ ἐν μέσῳ ἐπ' ἱπποσθεν ἅμφοι ἦσαν. Ὡς 6
 δὲ ἀπέειχε Ἀλέξανδρος ἑσὸν ἐς τριάκοντα σταδίαις, καὶ
 κατ' αὐτῶν ἤδη τῶν γηλόφων ἦν αὐτῷ ὁ στρατός· ἐνταῦθα

Cap. IX.

3. προσμύξαι ex Opt. et alio, ac Veneta et Basil. pro προσμύξων
 6. ἐνταῦθα αὖ — ex Opt. et primis editt. pro ἐνταῦθα δὲ ἔτι.

significat ἑξ sententia Plut.
 c. 31. et Strabonis XVI. in-
 tio) domum camelli, et qui-
 dem h. priorem sequimur, quia
 veterum quis regum inφονων
 πολεμικὸς ἐστὶ καμήλων δεσμοδότης
 ἐνταῦθα κατὰ τὴν αὐτὴν, ἡ
 πηλίκας τινὰς καμάς καὶ προσ-

όδους ἐκ τῆς ἐπιμέλειαν Setaba
 paulisper differt.

C. IX.

Arg. Exercitus sibi appropin-
 quant. Consilium Parmenio-
 nis. Allocutio Alexandri
 ad praefectos.

6. κατ' αὐτῶν ἤδη etc.] in ipse
 collibus, in vertice eorum.

4 ματος χρῆναι νικῆσαι Ἀλέξανδρον. Καὶ τὸ μέγα λόγον αὐτῷ τῷτο, ἔχ' ὑπέρσῳκον μᾶλλον τι, ἢ εὐθαρσίᾳ
5 ἐν τοῖς κινδύνοις ἐφαίνετο. Δοκεῖν δ' ἔμοιγε, καὶ λογιζομῶ ἀκριβοῦς ἐχρήσατο ἐν τῷ τοιῷδ' ἐν νυκτὶ γὰρ, τοῖς τε ἀποχρώντας καὶ τοῖς ἐνδεῶς πρὸς τὰς μάχας παρασκευασμένοις, πολλὰ ἐκ τῶ παραλόγου ξυμβάντα, τῶ μὲν ἰσφῆλε τῶς κρείσσονας, τοῖς χείροσι δ' ἐπὶ τὰ
6 ἐξ ἀμφοῖν ἐλπισθέντα τὴν νίκην παρέδωκεν; αὐτῷ τι κινδυνεύοντι τὸ πολὺ ἐν ταῖς μάχαις σφαλερὰ ἢ νύξ κατεφαίνετο· καὶ ἅμα ἠττηθέντι τε αὐθις Δαρείῳ, τῇ ξυγχώρησιν, τῷ χείροσι ὄντι καὶ χειρόνων ἡγεῖσθαι, ἡ λαθραία τε καὶ νυκτερινὴ ἐκ σφῶν ἐπίθεσις ἀφῆρται.
7 Εἴτε τι ἐκ τῶ παραλόγου πταῖσμα σφίσι· ξυμπέσοι, τοῖς μὲν πολέμοις τὰ κύκλω φίλια, καὶ αὐτοὶ τῆς χώρας ἔμπειροι· σφεῖς δ' ἀπειροὶ ἐν πολέμοις τοῖς πᾶσι, ἢ ἢ μικρὰ μὲν οἱ αἰχμάλωτοι ἦσαν, ξυνεπιθροσόμενοι ἐν νυκτὶ, μὴ ὅτι πταίσασθαι, ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ παρὰ πολὺ
8 νικῶντες φαίνοντο. Τέτοιαν τε τῶν λογισμῶν ἐντολὰ ἐπαυῶ Ἀλέξανδρον, καὶ τῷ ἐς τὸ φανερὸν ὑπερόγκει, ἢ μείω.

1 XI. Δαρεῖος δὲ καὶ ὁ ξὺν Δαρείῳ στρατὸς, ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐτάξαντο, εἰμῖναν τῆς νυκτός ζυνταγ

6, καὶ χειρόνων — priorem voculam ex Optimo nunc adjecti.

set cum Parmenione, longius de ejus consilio cogitasse. At quum et alii adessent, ad ostendendam suam fiduciam et magnanimitatem et ad augendum reliquorum animum, ista respondisse.

4. ἐν τοῖς κινδύνοις ut saepe pro de τῶς κινδύνους. Verte: neque haec magnifica ejus vox non magis ex animi magnitudine nata, quam ejus esse videbatur, quae ad periculum promittit.

5. δοκεῖν δ' ἔμοιγε] Graecismus pro ut δ' ἔμοιγε etc. etc. —

τοῖς — παρασκευασμένοις — dativi absoluti. Verte: alteri se fecerunt, alteri se paratos ad pugnam parati sunt.

6. κινδυνεύοντι τὸ πολὺ] quis et ipse ad periculum se committere solebat. Gr. κακοὶ ἐπὶ κινδύνῳ, ἱκανοὶ ἐπὶ φόβῳ. Raph.

χείροσι ὄντι] dativi scripti per graecismum propter dativum praecedentem Δαρείῳ. Requiritur enim χείροισι ἀντιπαραστήσει. cf. c. 19, 1.

Arg. Imperialis Dativus. Acci

μεθοδοί. Οὐκ ἔστιν ἐν ταῖς καλὰ ἐξομνήσιν διαί-
 τολοῦν ἀναγκαίαν αὐτοῖς εἶναι εἰκοθεν τὸτο ἔχουσιν·
 ἢ καὶ κόσμος ἐν τῷ κινδύνῳ ὅπως τις κατ' αὐτὸν ἐπι-
 μελήσεται, καὶ σιγῆς ἀκαθάρτου, ὅποτε σιγῶντας ἐπιέναι
 θεοὶ καὶ αὐτοὶ λαμπρὰς τῆς θούης, ἵνα ἐμβοῇσαι καλόν·
 καὶ ἀλαλαχμῇ ὡς φοβερωτάτη, ὅποτε ἐπαλαλάξαι
 καιρός. Αὐτοὶ τε ὅπως ὅξως κατακίβοιεν τῶν τε παραγ- 15
 γελλομένων, καὶ παρ' αὐτῶν αὐτοὶ ὅπως ἐν ταῖς τάξεσι ὅ-
 ξως παραδιδόνται τὰ παραγγέλματα· ἐν τε τῷ κατ' 16
 αὐτὸν ἕκαστον καὶ τὸ πᾶν μεμνησθαι συγκατακινεῖν τε ἀ-
 μελόμενον, καὶ δι' ἐπιμελείας ἐκπονόμενον συνθεσόμενον.

X. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἔτι πολλὰ παρακαλέ-
 σαι τε καὶ ἀντιπαρακληθεῖς πρὸς τῶν ἡγεμόνων, θάρσει.
 Ἐπὶ ταῖς δ' ἐπινοοῦσθαι τε καὶ ἀναπαύεσθαι ἐκέλευσε
 τὸν στρατὸν. Παρμενίων δὲ λέχσθαι ὅτι ἀφικόμενος παρ'
 αὐτὸν ἐπὶ τὴν σκηνὴν, νύκτωρ παρῆναι ἐπιδέσθαι τοῖς Πέρ-
 σαις· ἀπεροδομήτοις τε γὰρ καὶ ἀνατεταραγμένοις, καὶ
 ἅμα ἐν νυκτὶ φοβερωτέροις ἐπιδέσθαι. Ὁ δὲ ἐκείνῳ μὲν
 ἀποκρίνεται (ὅτι καὶ ἄλλοι κατήκον τῶν λόγων) αἰσχροὺς
 εἶναι κλέψαι τὴν νύκτα, ἀλλὰ φανερώς καὶ ἀνὸ σοφίς- 1

Cap. X.

1. In Opt. est θάρσει ἐπὶ ταῖς (pro θάρσει ἐπὶ σοφίς) quo scri-
 ptura Gronovio gravior videtur, eamque recipio sed interpun-
 ctione facta post θάρσει.

3. αὐτὸν κεφ. ex Opt. pro ἀπὸ σοφισμάτων.

14. Distinguitur h. l. ἀλαλαχμῇ
 et βοῇ. De priorē scriptum
 est ad 1. 1. 10. βοῇ videtur
 esse clatior singulorum, αὐτοὶ
 τε ἰ. praefecti.

16. τὸν στρατὸν μεμνησθαι, etiam summam rei sum periculi-
 tati in eo quod negligatur a
 quoque scriptum, sum conserva-
 ri in eo quod accurate conficiat-
 ur. Rarb. 3. 1. μεμνησθαι sup-
 plicet ἀναμνησθαι εἰς τὸν στρατὸν.

C. X.

Arg. Nocturnum praelium a
 Parmenione suatum eum Ale-
 xander detrectaverit?

1. ἐπὶ ταῖς post haec, ut fac-
 tissime.

2. νύκτωρ pertinet ad ἐπι-
 δεσθαι.

3. αὐτοὶ καὶ ἄλλοι, quos etiam alii
 hos sermones audiebant. Ar-
 xianus innuere videtur Ale-
 xandrum forte a suis suis.

τάχατο· καὶ Μῆδοι ἐπὶ κατὰ τὸ δεξιόν· ἐπὶ δὲ Παρ-
 θυαῖοι καὶ Σάκαι· ἐπὶ δὲ Τάπυροι καὶ Τρεάκοι, ἐπὶ
 δὲ, Ἀλβανοὶ καὶ Σακασίται· ὅτοι μὲν ἔς τε ἐπὶ τὸ μέ-
 6 σον τῆς πάσης Φάλαγγος. Κατὰ τὸ μέσον δὲ, ἵνα ἡ
 βασιλεὺς Δαρεῖος, οἱ τε συγγενεῖς τῷ βασιλεὺς ἐτετάχα-
 το, καὶ οἱ μηλοφόροι Πέρσαι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Κᾶρις αἱ
 7 ἀνάσπασσι καλόμενοι, καὶ οἱ Μάρδοι τάξεται. Οὐξίαι
 δὲ, καὶ Βαβυλώνιοι, καὶ οἱ πρὸς τῇ Εὐφράτι θαλάσῃ,
 8 καὶ Σιτακνοὶ, ἐς βάθος ἐπιτεταγμένοι ἦσαν. Προτε-
 τάχατο δὲ ἐπὶ μὲν τῷ εὐώνυμῳ, κατὰ τὸ δεξιὸν τῷ Ἀλε-
 ξάνδρῳ, οἱ τε Σκύθαι ἵππεῖς, καὶ τῶν Βακτριανῶν ἑ-
 9 χιλίαι, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατόν. Οἱ δὲ ἱπ-
 Φάντες ἔστησαν κατὰ τὴν [Δαρεῖος] ἴλην τὴν βασιλικήν,
 καὶ ἄρματα ἐς πεντήκοντα. Τῷ δὲ δεξιῷ αἱ τε Ἀρμενίαι
 καὶ Καππαδοκῶν ἵππεῖς προτετάχατο, καὶ ἄρματα
 δρεπανηφόρα πεντήκοντα. Οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ μισθοφό-
 ροι παρὰ Δαρεῖον τε αὐτὸν ἐκατέρωθεν, καὶ τὰς ἀπὸ
 αὐτῷ Πέρσας, κατὰ τὴν Φάλαγγα αὐτὴν τῶν Μακεδό-
 νων, ὡς μόνοι δὴ ἀντίρροποι τῇ Φάλαγγι, ἐτάχθησαν.

§. Scripsi Ἀλβανοί, ut §, 7. et 13. 1. pro Ἀλβάνοι. Deinde et hic
 et c. §, 7. scripsi Τάπυροι pro Τόπυροι. Vide Blancardum pag.
 180.

9. Recte jam vidit Gronovius, vocem Δαρεῖος esse glossema, et
 reliqua vertenda esse: contra iuriam regiam sc. Alexandri.
 Paulo superius restitui, ex tribus edit. primis, τῶν Βακτριανῶν.
 Articulus primum in Blancardiana vitiose excidit.

6. τῶν Μῆδων, hoc nomen primo
 quidem consanguineis regis,
 quibus, proprie competit,
 deinde vero etiam aliis, ho-
 noris et dignitatis causa tri-
 butum, fuisse monstravit
 Freinsheim. ad Cux. III, 3. 7.
 Vide etiam infra VII, 11, 10.
 μηλοφόροι vocantur, asellites
 regis Persarum, quod malum
 praeferrent in hastiam Athen.
 lib. XII. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. et 49 seqq. Eadem et glo-

pheron decem millia, novem
 millia habebant argentea, re-
 liqui aurea mala in ima hasti-
 lis parte, quam manu tene-
 bant. cf. adhuc Wessl. ad
 Diod. 17, 59.

7. ἐς βάθος] post reliquos a
 terga appositae erant, ut agmi-
 num altitudinem suggerent.
 40. Σεquebantur igitur agmina
 Δαρῖος, ἡ. incipit a laevi
 (scilicet) Βακτρῶν ποταμῷ 2) Σε-
 4) ἡ δὲ συνία 3) Βακτρῶν ποταμῷ

ἔνοι· ὅτι ὅτε στρατόπεδον αὐτοῖς περιβέβλητο ἀκριβές· αἱ ἅμα ἐφοβήντο, μὴ σφίσι νύκτωρ ἐπιβοῶντο οἱ πάλαιοι. Καὶ εἰπὲρ τι ἄλλο, καὶ τότε ἐκάκωσε τοῖς Πέρ- 2
 αῖς ἐν τῷ τότε τὰ πράγματα, ἡ γὰρ ἡσυχία ἢ πολλὴ ἢ ξυν-
 οῖς ὅπλοις, καὶ τὸ δέος, (ὃ, τι περ Φιλῆι πρὸ τῶν με-
 ἁλῶν κινδύνων γίνεσθαι,) ἔκ ἐκ τῆ παραυτίκα σχε-
 ῖασθέν, ἀλλ' ἐν πολλῷ χρόνῳ μελετηθέν τε καὶ τὴν
 γνώμην αὐτοῖς δαλωσάμενον. Ἐτάχθη δὲ αὐτῷ ἡ στρα- 3
 τία ὡς· ἐάλω γὰρ ὑπερον ἢ τάξις, ἥντινα ἑταῖρος Δα-
 εῖος, γεγραμμένη, ὡς λέγει Αἰσώβητος. Τὸ μὲν 4
 ὀνόμαζον αὐτῆς πέραις οἱ τε Βάκτριαι ἱππεῖς εἶχον, καὶ
 οὐν τέτοις Δάαι, καὶ Ἀραχωῖται· ἐπὶ δὲ τέτοις Πέρσαι
 τετάχοντο, ἱππεῖς τε ὅμοι καὶ πεζοὶ ἀναμειγμένοι, καὶ
 οἰσίοι ἐπὶ Πέρσαις, ἐπὶ δὲ Σουσίαις Καδῆσιν. Αὕτη
 ἐν ἡ τῆ συνόμῃ πέραις, ἐς τε ἐπὶ τὸ μέσον τῆς πύσης
 ὀαλαγγος, τάξις ἦν. Κατὰ δὲ τὸ δεξιόν, οἱ τε ἐν 5
 οἰλῃς Συρίας, καὶ οἱ ἐκ τῆς μέσης τῶν ποταμῶν ἐτε-

Cap. XI.

ἡ γὰρ ἡσυχία ἢ πολλὴ ἢ ξυν τοῖς ὅπλοις — Sic restituo ex Veneta, Basil. et Vulcaniana. In Blancardiana primum et deinde in sequentibus transposita erant verba sic: ἡ γὰρ ἡσυχία ἢ πολλὴ ὅπλοις. Mox vulgo legebatur ἐν πολλοῖς πολλῷ χρόνῳ. Secundam vocem propter Optimum et antiquos Codd. abjeci. Deinde ex Optimo rescribo τὴν γνώμην et ex iisdem auctoritatibus pro τὰς γνώμης ἀπὸ τῶν.

persicae et macedonicae instructio.

ἀκριβὲς pertinet ad στρατόπεδον. Verbo: *οἱ δὲ πέραις ἐστὶν οἱ περὶ τὰς πύσεις* erant.

τὸ τότε ἐκάκωσε] τὸ τότε respicit ad seqq. nempe ἡ γὰρ ἡσυχία et τὸ δέος.

καὶ τὸ δέος etc.] Quae verba in parenthesis leguntur, continent generalem sententiam. Reliqua de solo Persarum metu sunt intelligenda. Tanta autem vis est timoris vehementis, ut quorum animos

occupavit, eos segnes inutilesque ad pugnam reddat, cogatque ipsos jam victos se agnoscere, antequam vincantur. Repet.

4. Dase] ex vicinia maris Caspii et Sogdianae, unde cum Bactriis conjuncti sunt. Sogdiani, qui supra c. 8. inter auxilia Darii numerantur, sine dubio cum Bactriis et Indis montani cum Arachotis conjuncti erant. τὸ μέσον est hoc loco *media acies*, ὀαλαγγὲ vero significat totam omnium frontem.

Ἀμύντας ἐπὶ Μακεδονίας ἐς ξυλλογὴν στρατίας ἐταλ-
 17 μένος ἦν· τὸ δὲ εὐώνυμον τῆς Φάλαγγος τῶν Μακεδόνων
 ἢ Κρατερῶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τάξις, εἶχε· καὶ αὐτὸς Κρατε-
 ρὸς ἐξῆχε τῷ εὐώνυμῳ τῶν πεζῶν. Καὶ ἱππεῖς ἐχόμε-
 νοι αὐτῷ οἱ ζύμμαχοι, ὧν ἡγεῖτο Ἐργυῖος ὁ Λαρίχη.
 18 Τέτων δὲ ἐχόμενοι ὡς ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας οἱ Θισσα-
 19 λοὶ ἱππεῖς, ὧν ἦρχε Φίλιππος ὁ Μενελαῖς. Ζύμπα δὲ
 τὸ εὐώνυμον ἦγε Παρμενίων ὁ Φιλώτα, καὶ ἀμφ' αὐτῶν
 οἱ τῶν Φαρσηλίων ἱππεῖς οἱ κρείττοί τε καὶ πλεῖστοι τῆς
 Θισσαλικῆς ἱππικῆς.

I XII. Ἡ μὲν ἐπὶ μετώπῳ τάξις Ἀλεξάνδρῳ ὡς
 κεκόσμητο. Ἐπίταξε δὲ καὶ δευτέραν τάξιν, ὡς ἴπαι
 2 τὴν Φάλαγγα ἀμφίστομον. καὶ παρεγγέλτο τοῖς ἡγ-
 μάσι τῶν ἐπιτεταγμένων, εἰ συκλημένους τὰς σφῶν ὑπὸ
 τῷ Περσικῷ στρατεύματι κατίδοσιν, ἐπιστρέψαντας ἐς τὴν
 ἑμπαλὴν δέχισθαι τὰς βαρβάρους· ἐς ἐπικαμπὴν δὲ, (ἢ
 περὶ ἀνάγκη καταλαμβάνοι, ἢ ἀναπτύξαι ἢ συγκλεῖσαι
 3 τὴν Φάλαγγα,) κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἐχόμενοι τῆς
 βασιλικῆς Ἰλῆς τῶν Ἀγριάνων ἐτάχθησαν οἱ ἡμίστες,
 ὧν ἡγεῖτο Ἀτταλος, καὶ μετὰ τῶν οἱ Μακεδόνες οἱ
 τοξόται, ὧν Βρίσων ἦρχεν· ἐχόμενοι δὲ τῶν τοξοτῶν, οἱ
 ἀρχαῖοι καλούμενοι ξένοι, καὶ ἀρχῶν τῶν Κλέανδρος.

14, 3. II, 3, 6. Diodorus XVII, 57. ejus loco scripsit nomen
 Philippi, Balacri fil. Unde jam olim de eo, qui Amyntae lo-
 cum tenebat, dubium fuisse videtur. Mox habet Optimus ἐπὶ
 λόγον, quod tamen recipere dubitavi, sicut etiam Μενελαῖς, quod
 reliquis locis non retinet.

Cap. XII.

2. παρεγγέλτο et ὑπὸ τῷ Περσικῷ, utrumque ex Opt. pro παρεγγέ-
 λτο et πρὸς τῷ Π.

17. ἐχόμενοι αὐτῷ sc. ἐτάχθησαν.
 C. XII.

Arg. Macedonum acies subfi-
 dianae.

1. ἀμφίστομον] Arrian. Tact. c.
 32. „amphistomos phalanx
 vocatur, quae dimidiam par-

tem virorum aversum habet et
 se mutuo, sic ut terga sibi ob-
 vertant. 16. cf. infra V, 17, 12.
 Repb. Cap. 14, 8. eadem vo-
 catur φάλαγξ ἀπασ.

3. ἀρχαῖοι ξένοι] Gronovio di-
 stinguuntur videntur praeci, qui

προτάχθησαν δὲ τῶν τε Ἀγριάνων καὶ τῶν τοξοτῶν
 τε πρόδρομοι καὶ οἱ Παιόνες, ὧν Ἀρτίης καὶ Ἀ-
 ἰσῶν ἦγαντο. Συμπάντων δὲ προτεταγμένοι ἦσαν οἱ
 μισθοφόροι ἵππεις, ὧν Μενέδας ἦρχε. Τῶς δὲ βα-
 σιλικῆς ἰλῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐταίρων προτεταγμένοι
 σταν τῶν τε Ἀγριάνων καὶ τῶν τοξοτῶν οἱ ἡμίσεις,
 καὶ οἱ Βαλάνες ἀφεντισαί· ἔτι κατὰ ἄρματα θρετα-
 ηφόρα ἐτετάρατο. Μενέδα δὲ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν
 γαρήγγελλο, εἰ περικυεύουσιν οἱ παλέμιοι τὸ κέρας
 τῶν, εἰς πλαγίους ἐμβάλλειν αὐτὰς ἐπικαμψαντας.
 Γὰρ μὲν ἐπὶ τῇ δεξιᾷ κέρας ἔως ἐτέτακτο Ἀλεξάνδρῳ.
 Κατὰ δὲ τὸ εὐώνυμον, εἰς ἐπικαρπὴν, οἱ τε Θράκες ἐτε-
 τάχατο, ὧν ἦγετο Στάλκης. Καὶ ἐπὶ τέτοις οἱ ζύμ-
 μαχοι ἵππεις, ὧν ἦρχε Κοίρανος. Ἐπὶ δὲ οἱ Ὀδρυσαι-
 ἵππεις, ὧν ἦγετο Ἀγάθων ὁ Τυρίμμα. Συμπάντων
 δὲ ταύτη προτάχθη ἡ ξενικὴ ἵππος ἡ τῶν μισθοφόρων,
 ὧν Ἀνδρόμαχος ὁ Ἰβρωῖος ἦρχεν. Ἐπὶ δὲ ταῖς σκευο-
 φόροις, αἱ ἀπὸ Θράκης περὶ εἰς Φυλακὴν ἐτάχθησαν.
 Ἡ πᾶσα δὲ στρατιὰ Ἀλεξάνδρου, ἵππεις μὲν εἰς ἑπτα-
 κισχίλις, περὶ δὲ ἀμφὶ τὰς τέσσαρας μυριάδας.

4. πρόδρομοι — Vulgo additur ἡγεῖται, quod, Optimo iubente, abieci. Coeranus, qui mox nominatur, idem esse videtur, qui reliquis locis Caranus vocatur.

ex Macedonia cum rege ie-
 rant, a novellis nunc adsci-
 tis. Eidem suspecti sunt Ma-
 cedones sagittarii, quorum
 nusquam praeterea Arrianus
 mentionem fecit. Sed pos-
 sunt esse altera totius agmi-
 nis sagittariorum pars, reli-
 qui sagittarii, qui erant Cre-
 tenses, occurrunt secti. 5.
 9. Ordo totius aciei Macedo-
 num hic est: in fronte e. dex-
 tra ad sinistram primi sunt
 1) Balacri jaculatores: 2) di-
 midia pars sagittariorum et
 jaculatorum. 3) equites a-
 mici sub Philota, et quidem
 turma Cliri, Glauciae, Ari-
 stonis, Sopolidis, Heraclidae,
 Demetrii, Meleagri et Hegel-
 lochi. 4) agmina peditum et
 5) reliqui hypaspistae sub Ni-
 canore. Huc usque porre-
 ctum erat cornu dextrum, cui
 praecerat Alexander; ad cornu
 sinistrum, cui praefectus erat
 Parmenion, pertinent 6) pe-
 zetaei sub Cratero, et qui-
 dem taxis Coeni, Perdicae,
 Meleagri, Polypetchois, A-
 myntae (quos frater, Sittaci-
 as, ducebat,) Crateri. 7) equi-

XIII. Ὡς δὲ ὁμοῦ ἤδη τὰ στρατόπεδα ἐγγίγντο, ἄφθνη Δαρειὸς, καὶ αἱ ἀμφ' αὐτόν, οἳ τὴν μηλοφόρον Πέρσαι, καὶ Ἰνδοί, καὶ Ἀλβανοί, καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι, καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται κατ' αὐτόν Ἀλέξανδρον πεταγμένοι καὶ τῇ ἰσὺν τῇ βασιλευσύνῃ. Ἦγε δὲ ὡς ἐπὶ τὸ δεξιὸν τὸ αὐτῷ Ἀλέξανδρος μᾶλλον, καὶ οἱ Πέρσαι ἀντιπαρῆγον, ὑπερφαλαγγάντες πολλὰ ἐπὶ τῷ σφῶν εὐωνύμῳ. Ἦδη τε οἱ τῶν Σκυθῶν ἰππεῖς παρῆπται.

Cap. XIII.

1. Δαρειὸς καὶ αἱ etc. Sic restituo ex editionibus ante Gronovium, in cū p̄is editioe primū legitur Δαρειδὲς τε καὶ, quod bonum quidem esset, sed pro vitio operarum habendum est, quia in notis nihil monuit.

2. Ex Veneta, Basileensi et optimo Codice Icribo ὑπερφαλαγγάντες πολλὰ pro αὐλάτοτε ἔς πᾶσι.

3. tes reliquorum sociorum sub Erigylo etc. 3) Thessalorum sub Philippo. Postremis harum copiarum ordinibus præceptum erat, ut, si hostem a tergo conspicerent, in eum converterentur. In cornibus vero ad inflexionem constituti erant, et quidem ad latus agematis equitum primi 1) dimidia pars Agrianum sub Artalo; 2) reliqui sagittarii sub Brisone; 3) exteri veterani, equites sub Cleandro, 4) Pacones et Prodromi sub Aristone et Arete, et 5) equites mercenarii sub Merida; ad latus Thessalorum 1) Thraces jaculatores sub Sitalce, 2) equites merc. Coerani, 3) Odryæ, equit. Thrac. duce Agathone, 4) equites mercenarii Andromachi.

C. XIII.

Arg. Occasio et principium praelii. Bactriorum virtus et currum impetus. Sed superant Macedones.

1. Non accitrate et secundum ordinem, qui paulo ante de-

scriptus est, hæc gentium nomina posita sunt.

2. ἐπὶ τὸ δεξιὸν τὸ αὐτῷ] „Ducebat autem Alexander magis versus dexteram sui partem.“ Gronovius id propterea factum esse vult, ut locum, in quo, Curtio auctore, murice ferreos defoderat Darius, circumiret. Sed de muricibus omnino nihil habet Appianus. Melius est, ut excederet ex loca, quæ a Dario in usum currum falcatorum æquata erant. Sed lucem affert Diodor. XVII, 57. Alexander, ait, κατὰ τὴν τέρην ποιούμενος, δὲ αὐτῷ τὴν ἐλπίαν τῷ κινδύνῳ ποιῶναι ἠγάγετο. Alexander igitur Epaminondam imitaturus, universam aciem suam collocaverat obliquam, et dextram versus ducebat, eo consilio, ut Darii eodem sinistram præteriret, utque hostes a latere cum optimis equitibus suo aggrediretur. Darius autem hoc videns, ἀνταρτήσας suos eodem, quo Alexander tendε-

ρες ἤπειντο τῶν προτεταγμένων τῆς Ἀλεξάνδρου τάξεως
 καὶ Ἀλέξανδρος ἔτι ὁμῶς ἦγεν ἐπὶ δόρυ, καὶ ἐγγὺς ἦν
 τῷ ἐξαλλάσσειν τὸν ὠδοπεποιημένον πρὸς τῶν Περσῶν
 ῥῶρον. Ἐνθα δὴ δείσας Δαρεῖος, μὴ, προχωρησάντων 4
 εἰς τὰ ἔχ' ὁμαλὰ τῶν Μακεδόνων, ἀχρεῖα σφίσι γένηται
 γὰ ἄρματα, καλεῖται τὰς προτεταγμένας τῷ εὐωνύμῳ
 περιππεύειν τὸ κέρας τὸ δεξιὸν, ἣ Ἀλέξανδρος ἦγε, τῷ
 μηκέτι προσωτέρω αὐτὰς ἐξάγειν τὸ κέρας. Τῆτις δὲ 5
 γενόμενης, Ἀλέξανδρος ἐμβάλλειν καλεῖται εἰς αὐτὰς, τὰς
 μισθοφόρας ἱππείας, ὧν ἠγεῖτο Μενίδας· ἀντεκδραμόν-
 τες δὲ ἐκ' αὐτὰς οἱ τε Σκύθαι ἱππεῖς καὶ τῶν Βακτριῶν
 οἱ συντεταγμένοι τοῖς Σκύθαις, ἐκθλίβουσιν ὀλίγους ὄντας
 πολλῶ πλείονες. Ἀλέξανδρος δὲ τὰς περὶ Ἀρίσωνα τε 6
 Παίονας καὶ τὰς ξένους ἐμβαλεῖν τοῖς Σκύθαις ἐκέλευσε·
 καὶ ἐγκλίνας οἱ βαρβαροὶ. Βάκτριοι δὲ οἱ ἄλλοι πε- 7
 λᾶσαντες τοῖς Παίονσι τε καὶ ξένοις, τὰς τε σφῶν φεύ-
 γοντας ἤδη ἀνέτρεψαν εἰς τὴν μάχην, καὶ τὴν ἱππομα-
 χίαν ξυστῆναι ἐποίησαν· καὶ ἐπιπτον μὲν πλείονες τῶν 8
 Ἀλεξάνδρου, τῷ τε πλήθει τῶν βαρβάρων βιαζόμενοι,
 καὶ ὅτι αὐτοὶ τε οἱ Σκύθαι καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῖς ἀκριβέτε-
 ρον εἰς Φυλακὴν πεφραγμένοι ἦσαν. Ἀλλὰ καὶ ὥς τὰς 9

6. Vulgo legitur τὰς περὶ Ἀρίσων τε Παίονας. Sed scripsi Ἀρίσωνα
 τε et quia non Aretes sed Ariston Paeonibus praest (II, 9, 3.
 III, 12, 4.) et quia mox Aretes cum reliquis prodromis contra
 alios mittitur, c. 14, 1. 4. Revocavi etiam ex Veneta et Basil.
 ἐγκλίνουσιν pro ἐκκλίνουσιν, quod est in reliquis editis omnibus.

bat, ducebat. Inde proelium
 coepit in dextro Alexandri
 cornu. Et omnino, si hanc
 tenes explicationem, totius
 praelii descriptio plana est.

3. τῶν προτεταγμένων] intellige
 Agrianum et sagittariorum
 dimidiam partem, et Balacri
 jaculatores.

ἐγγὺς ἦν etc. ac jam prope erat,
 ut locus excederet, quem
 Persae sequuntur. Facinus.

4. τῷ εὐωνύμῳ nempe Persarum.
 τὸ δεξιὸν sc. Macedonum.

6. τὰς ξένους sc. Cleandri. Ut
 recte omnia intelligantur, de-
 lineandus est utriusque aciei
 ordo.

8. πεφραγμένοι] Curt. IV, 9, 3.:
 equitibus (persicis) equisque
 tegumenta erant ex ferreis
 laminis serie inter se con-
 nexis.

10 κατ' ἴλας προσπίπτοντες ἐξώθη ἐκ τῆς τάξεως. Καὶ
 ἐν τῷ τὰ ἄρματα τὰ δρεπανηφόρα ἐφῆκαν οἱ βάρβα-
 11 ροὶ κατ' αὐτὸν Ἀλέξανδρον, ὡς ἀναταράξαντες αὐτὸν
 τὴν Φάλαγγα· καὶ ταύτη μάλιστα ἐψεύσθησαν. Τὰ
 μὲν γὰρ εὐθὺς ὡς προσέφιστο, κατηκόντισαν οἱ τι
 Ἀγριάνες, καὶ οἱ ξὺν Βαλάκρῳ ἀκοντισταί, οἱ προτιτα-
 γμένοι τῆς ἵππου τῶν ἑταίρων· τὰ δὲ τῶν ρυτῆρων ἀπὸ
 λαμβανόμενοι, τὰς τε ἀναβάτας κατέσπων, καὶ τὰς
 ἵππους περιϊσάμενοι ἔκοπτον· ἐς δὲ αὐ καὶ διεξέπισι διὰ
 12 τῶν τάξεων· διέσχον γὰρ, ὥσπερ παρήγγελλτο αὐτοῖς,
 ἵνα προσέπιπτε τὰ ἄρματα· καὶ ταύτη μάλιστα ξυνέβη
 αὐτὰ τε σῶα, καὶ οἷς ἐπηλάθῃ, ἀβλαβεῖς διαλθεῖν.
 13 ἀλλὰ καὶ τῶν οἱ τε ἵπποκόμοι τῆς Ἀλεξάνδρου στρα-
 τίας, καὶ οἱ ὑπασπισταὶ οἱ βασιλικοὶ ἐκράτησαν.

XIV. Ὡς δὲ Δαρεῖος ἐπῆγεν ἤδη τὴν Φάλαγγα
 πᾶσαν, ἐνταῦθα Ἀλέξανδρος Ἀρέτην μὲν κελεύει ἐμ-
 βαλεῖν τοῖς περιππεύουσι τὸ κέρας σφῶν τὸ δεξιὸν ὡς ἐς
 κύκλωσιν· αὐτὸς δὲ τέως μὲν ἐπὶ κέρως τὰς ἀμφ' αὐτὸν
 2 ἦγε. Τῶν δὲ ἐκβοηθησάντων ἵππων τοῖς κυκλωμένοις

10. ἐφῆκαν ex Opt. recepi pro ἐφῆκαν.

11. διὰ τῶν τάξεων] Sic rescribo ex quatuor primis editis. In Gronoviana primum neglectus est articulus.

Cap. XIV.

1. Ex Opt. et primis editis. scripsi Ἀρέτην hic et infra sect. 4. pro vulgato Ἀρέταν; deinde pro ἀμφ' αὐτὸν, ex Veneta, et Basil. re- vocavi ἀμφ' αὐτὸν, quod sensus loci postulat.

2. Vulgo legebatur τῶν δὲ ἐκβοηθησάντων τοῖς καλυμένοις τὸ κέρας σφῶν τὸ δεξιόν. Sed emendavi, ex optimo scribens κυκλωμένοις

9. καὶ βία etc. Verte cum Gronovio: et turmatim magna vi inveni, ordines eorum turbarunt, vel potius loco eos repulere. ἐξώθη sc. αὐτὸς.

C. XIV.

Arg. Darius fugere incipit, impetu ab Alexandro in eum facto. Interruptio Persarum

ad impedimenta usque, sed fugantur.

1. κύκλωσιν explicat Livius XXXI, 21. „circumvenire a cornibus et amplecti hostium aciem (quod multitudini adversus paucos facile videbatur) conati sunt.“ Rapp.

2. τῶν δὲ ἐκβοηθησάντων etc.

τὸ κέρας τὸ δεξιὸν παραρρήξαντων τὴ τῆς πρώτης Φά-
 λαγγος τῶν βαρβάρων, ἐπιστρέψας κατὰ τὸ δῖχον, καὶ
 ὥσπερ ἐμβολὸν ποιήσας τῆς τε ἵππης τῆς ἐταιρικῆς καὶ
 τῆς Φάλαγγος τῆς ταύτῃ τεταγμένης, ἤγε δρόμῳ τε καὶ
 ἀλαλαγμαῖ ὥς ἐπὶ αὐτὸν Δαρεῖον. Καὶ χρόνον μὲν τινα 3
 ὀλίγον ἐν χερσὶν ἡ μάχη ἐγένετο. Ὡς δὲ οἱ τε ἵππεῖς οἱ
 ἀμφ' Ἀλέξανδρον καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος εὐρώτως ἐνέ-
 κειντο, ὠθισμοῖς τε χρώμενοι, καὶ τοῖς ξυστοῖς τὰ πρόσ-
 ωπα τῶν Περσῶν κόπτοντες, ἡ τε Φάλαγξ ἡ Μακεδο-
 νικὴ πυκνὴ καὶ ταῖς σαρίσσαις πεφρικυῖα, ἐμβέβληκεν
 ἤδη αὐτοῖς, καὶ πάντα ὁμῶς τὰ δεινὰ καὶ πάλα ἤδη
 φοβερῶ ὄντι Δαρείῳ ἐφαίνετο, πρῶτος αὐτὸς ἐπιστρέψας
 ἐφευγεν· ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ περιῖππεύοντες τῶν Περ- 4
 σῶν τὸ κέρας, ἐμβαλόντων ἐς αὐτὰς εὐρώτως τῶν περὶ
 Ἀρίτην. Ταύτῃ μὲν δὴ τῶν Περσῶν φυγὴ καρτερὰ ἦν 5
 καὶ οἱ Μακεδῶνες ἐφεπόμενοι ἐφόνευσον τὰς φεύγοντας.
 Οἱ δὲ ἀμφὶ Σιμμίαν καὶ ἡ τέταρτὴ τάξις ἔκτετι συνεξορμή- 6
 σαι Ἀλεξάνδρῳ δυνατοὶ ἐγένοντο ἐς τὴν δίωξιν, ἀλλ' ἐ-
 πιστήσαντες τὴν Φάλαγγα αὐτῇ, ἠγωνίζοντο, ὅτι τὸ εὐώ-
 νυμον τῶν Μακεδόνων ποιεῖσθαι ἠγγέλλετο. Καὶ ταύ- 7
 τη παραρραγείσης αὐτοῖς τῆς τάξεως, κατὰ τὸ δῖχον
 διεκπαίδουσιν τῶν τε Ἰνδῶν τινὲς καὶ τῆς Περσικῆς ἵππης,
 ὥς ἐπὶ τὰ σκευοφόρα τῶν Μακεδόνων· καὶ τὸ ἔργον ἐκτε-

et eodem auctore abjiciens voculam εφῶν. Vocem ἱππέων ex
 reliquis editionibus revocavi, quum in Rapheliana, operarum
 vitio excidisset.

4. τῶν περὶ — ex Opt. pro τῶν ἀμφὶ Ἀρ.

Verte: quum vero equites ii,
 (Persarum) qui (suis) dextrum
 (Macedonum) cornu circum-
 euntibus auxilio ierant, ali-
 quantulum frontem barbaro-
 rum distraxissent etc. Bactrii
 dum suis auxilio prodeunt,
 reliqui non subsequuntur, ita
 ut spatium aliquod in fronte
 Persarum maneret vacuum.
 Id quod confirmat Curtius IV,

25, 20. Rarior, inquit, acies
 erat in dextro cornu (debuif-
 set scribere in sinistro vel po-
 tius in media acie.) Persarum.
 Namque inde Bactriani deces-
 serant, (addit: ad impedi-
 menta opprimenda, quod ite-
 rum falsum;) itaque Alexan-
 der laxatos ordines invadit etc.
 — ἐπιστρέψας sc. Ἀλέξανδρος.
 4. τὸ κέρας] dextrum nempe
 Alexandri. Raph.

Βαβυλῶνα, τὰ ἱερὰ, ἃ Ζέρξης καθεῖλεν, ἀνοικοδομῆν
 προσέταξε Βαβυλωνίαις· τὰ τε ἄλλα, καὶ τῷ Βήλῳ τὸ
 7 ἱερὸν, ὃν μάλιστα θεῶν τιμᾶσι Βαβυλώνιοι. Σατραπὴν
 δὲ κατέστησε Βαβυλῶνος Μαζαῖον, Ἀπολλόδωρον δὲ
 τὸν Ἀμφιπολίτην, στρατηγὸν τῶν μετὰ Μαζαίῳ ὑπολα-
 πομένων στρατιωτῶν, καὶ Ἀσκληπιδίωρον τὸν Φίλωνος
 8 τῆς Φόρης ἐπλέγειν. Κατέπεμψε δὲ καὶ εἰς Ἀρμενίας
 Μιθρίνην σατραπὴν, ὃς τὴν ἐν Σάρδεσσι ἀκρόπολιν Ἀ-
 9 λεξάνδρῳ ἐνέδωκεν. Ἐνθα δὲ καὶ τοῖς Χαλδαίοις ἵπ-
 τυχεν, καὶ ὅσα ἰδοὺς Χαλδαίοις ἀμφὶ τὰ ἱερὰ τὰ ἐν
 Βαβυλῶνι, ἔπραξε· τὰ τε ἄλλα, καὶ τῷ Βήλῳ, καθά-
 10 οἱ κτεῖνοι ἐξηγῶντο, ἔθυσεν· αὐτὸς δὲ ἐπὶ Σέσσαν ἐπέλλε-
 το, καὶ ἐντυγχάνει αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν ὃ, τε παῖς τῆς
 Συσίων σατραπῆς, καὶ παρὰ Φιλοξένου ἐπιστολεύς. Φι-
 11 λόξινον γὰρ εὐθὺς ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ Σέσσαν ἐσάλει Ἀ-
 12 λεξάνδρος. Τῇ δὲ ἐπιστολῇ τῇ παρὰ Φιλοξένου ἀνυγίγρα-
 πτο, ὅτι τὴν τε πόλιν οἱ Σύριοι παραδεδώκασιν, καὶ
 13 τὰ χρήματα πάντα σῶα ἐστὶν Ἀλεξάνδρῳ. Ἀφικνέ-
 σθαι δὲ εἰς Σέσα Ἀλέξανδρος ἐκ Βαβυλῶνος ἐν ἡμέραις εἴκοσι
 καὶ παρελθὼν εἰς τὴν πόλιν, τὰ τε χρήματα παρὶλα-
 βεν, ἀργυρεῖς τάλαντα εἰς πεντακισμύρια, καὶ τὴν ἀλ-
 14 λην κατασκευὴν τὴν βασιλικήν. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα
 καταλήφθη αὐτῷ, ὅσα Ζέρξης ἀπὸ τῆς Ἑλληνίδος ἀγὼν
 ἤλθε· τὰ τε ἄλλα, καὶ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονας
 χαλκαῖ εἰκόντας· καὶ ταύτας Ἀθηναίους πέμψαι ὅτις

11. ἀνυγίγραπτο pro ἀνυγ. ex MSs omnibus.

12. Vulgo legitur ὄντα ἀργυρεῖς. Sed, Optimo iubente, partici-
 pium abieci.

6. Haec explicat noster ipse VII, 17, 1.

10. σατραπὴν] Is Satrapa Abulites est.

13. Ἀρμόδιον] meminit harum statuarum et Pausanias lib. I. pag. 14. eas vero ait ab Antiocho fuisse Atheniensibus restitutas. Sed Arriano po-

tius credendum puto. Facit et infra horum tyrannicidarum mentionem IV, 10, 4 uti et statuarum VII, 19, 4 Repb.

14. Ceramicus locus fuit Athenis partim in urbe, partim extra urbem. Quae ejus pars intra urbem erat, continetur

οἷς, καὶ Πέρσαις τοῖς πλείστοις καὶ κρατίστοις ἐμβάλλει·
καὶ ἵππομαχία αὕτη κατερωτάτη τῇ παντός ἔργῳ ξυνέ-
τη. Ἐς βάθος τε γὰρ οἷα δὴ ἱλαδὸν τεταγμένοι, ἀνέ- 4
ξεφον οἱ βάεβαροι, καὶ ἀντιμέτωποι τοῖς ἀμφ' Ἀλέ-
ξανδρον συμπεσόντες, ἔτε ἀκοντισμῷ ἔτι, ἔτ' ἐξελεγμοῖς
τῶν ἵππων, ἤπερ ἵππομαχίας δίκη, ἐχρῶντο, ἀλλὰ 5
διεκπαῖσαι πᾶς τις τὸ κατ' αὐτὸν, ὥς μόνην ταύτην
σωτηρίαν ἔσαν ἐπιγόμενοι, ἐκοπτόν τε καὶ ἐκόπτοντο
ἀφιδῶς, οἷα δὴ ἔχ' ὑπὲρ νίκης ἀλλοτριᾶς ἔτι, ἀλλ'
ὑπὲρ σωτηρίας οἰκείας ἀγωνιζόμενοι· καὶ ἐνταῦθα μὲν 6
πίπτουσιν ἀμφὶ ἐξήκοντα τῶν ἐταίρων τῇ Ἀλεξάνδρῳ,
καὶ τιτρώσκεται Ἡφαιστίων τε αὐτὸς καὶ Κοῖνος, καὶ Με-
νίδας. Ἀλλ' ἐκράτησε καὶ τῶν Ἀλέξανδρος. Καὶ 7
τῶν μὲν ὅσοι διεξέπεσον διὰ τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον,
ἔφυγον ἤδη ἀνα κράτος. Ἀλέξανδρος δὲ ἐγγυὲς ἦν
προσμίξαι ἤδη τῷ δεξιῷ κέρατι τῶν πολεμίων. Καὶ ἐν 8
τῷ οἱ Θεσσαλοὶ ἵππεῖς, λαμπρῶς ἀγωνισάμενοι, ἐχ'
ὑπελείποντο Ἀλεξάνδρῳ τῇ ἔργῳ· ἀλλὰ γὰρ ἔφυγον
ἤδη οἱ ἀπὸ τῇ δεξιᾷ κέρας τῶν βαρβάρων, ὅποτε Ἀλέ-
ξανδρος αὐτοῖς συνέμιξεν· ὥς τε ἀποτραπόμενος Ἀλέ- 9
ξανδρος, ἐς τὸ διώκειν αὐτοὺς Δαρεῖον ἐξώρμησε, καὶ ἐ-
δίωξεν ἐς τὴν Φάος ἦν· καὶ οἱ ἀμφὶ Παρμενίωνα τὸ κατ'
αὐτὰς διώκοντες εἶπαντο. Ἀλλὰ Ἀλέξανδρος μὲν δια- 10

Cap. XV.

5. σωτηρίαν σφίσιν — alteram vocem, Opt. jubente, abjeci.

7. διεξέπεσον scripsi ex omnibus MStis pro ἐξέπεσον. ἤδη vero post
ἔφυγον receptum est ex optimo.

fracta alterutra acie. Par-
thyaci vero supra (14, 7.) in
numero perumpentium non
nominati sunt.

4. ἐς βάθος] Nam et in altitu-
dinem, utroque turmatim con-
stituti, sese convertebant bar-
bari — nempe in Macedo-
nas. Kapb.

6. Miror, Coenum et Menidam

hic vulneratos dici. Coenus
praefectus erat agminis pedi-
tum, et Menidas equitum
mercenariorum. Alexander
autem solummodo cum agmi-
ne amicorum reversus nar-
ratur fect. 2. Saltem etiam
Diod. XVII, 61. et Curtius
eos non in periculo hoc sed
in praelio vulneratos indicat.

3. τῷ ἔργῳ sc. τι.

17 καὶ Κιλικίας Μένητα. Καὶ τέττα ἔδωκεν ἀργυρεῖς τάλαν-
τα ἐς τρισχίλια φέρων ἐπὶ θάλασσαν, καὶ ἀπ' αὐτῶν
ἀποστείλαι παρ' Ἀντίπατρον, ὅσων αὖ δέπηται Ἀντίπα-
18 τρος ἐς τὸν πρὸς Λακεδαιμονίης πόλεμον. Ἐνταῦθα
καὶ Ἀμύντας ὁ Ἀνδρομένους ξὺν τῇ δυνάμει ἀφίκετο, ἥ
19 οὖν Μακεδονίας ἦγε. Καὶ τῶν τῆς μὲν ἵππεας ἐς τὴν
ἵππου τὴν ἐταιρικὴν κατέταξαν Ἀλέξανδρος, τῆς πεζῆς
δὲ προσέθηκε ταῖς τάξεσι ταῖς ἄλλαις, κατὰ ἔθνη ἐκά-
20 στας ξυντάξας. Κατέστησε δὲ καὶ λόχους δύο ἐν ἐκάστῃ
ἑλῃ, ἃ προσέθεν ὄντας λόχους ἱππικούς· καὶ λοχαγούς ἐ-
τίθησε τῆς κατ' ἀρετὴν προκρίναντας τῶν ἐταίρων.

XVII. Ἄρας δὲ ἐκ Σέσων, καὶ διαβάς τὸν Πα-
2 οῦτιγγην ποταμὸν, ἐμβάλλει εἰς τὴν Οὐξίων γῆν. Οὐ-
ξίων δὲ οἱ μὲν τὰ πεδία οἰκῶντες, τῇ τε σατραπείᾳ τῶν
Περσῶν ἤκον, καὶ τότε Ἀλεξάνδρῳ σφᾶς ἐνέδοσαν·
οἱ δὲ ὄρειοι καλέμενοι Οὐξιοί, Πέρσαις τε ἔχ' ὑπήκοον ἦ-
σαν, καὶ τότε πέμψαντες παρ' Ἀλέξανδρον, ἐκ ἄλλης

trapa nuper demum factus est
Asclepiodorus, qui etiam in
seqq. (IV, 13, 7.) occurrit,
tanquam adhuc eo munere
functus. Ciliciae satrapa est
Balacrus. Sed lucem affert
Diod. XVII, 64.: Apollodo-
rum et Meneta ἀπέδειξε τρα-
πηγὴς τῆς τε Βαβυλωνίης καὶ τῶν
πατραπειῶν μέχρι Κιλικίας. δὲ
δὲ αὐτοῖς ἀργυρεῖς τάλαντα χί-
λια, προσέταξε ἐνολογεῖν τρα-
πηγὰς ὡς πλείους.

19. κατὰ ἔθνη] iam supra I, 2,
9 et II, 9, 5 singulas vidimus
equitum alas vel turmas ex
singulis gentibus macedoni-
bus constituisse. De agmini-
bus peditum idem conspi-
cium est ex Diod. XVII, 57,
ubi Coeni τάξις vocatur Ἑλ-
μιῶντις στρατὸς et Perdiccae τά-
ξις constituisse dicitur ex pedi-

tibus τῶν Ὀρετῶν καὶ Λυγυσιῶν.
20. Singulae amicorum alas, ut
supra jam dixi, tenebant cir-
citer ducenos; λόχος igitur
centenos. Unde τῆς λόχου
vel turmas etiam vocantur
ἐκατοστάς, quo vocabulo et-
iam utitur Arrianus VI, 27,
14. Supplementa, quae A-
myntas adducebat, erant pe-
ditum Macedonum 6000,
Graecorum mercenariorum
ad 4000, Thracum 3500, e-
quitum Macedonum 500,
Thracum 600, Graecorum 380;
omnium ad 14980. Curt. V,
I, 40.

C. XVII.

Arg. Uxiorum arrogantia fracta.

2. ὄρειοι Οὐξιοί] a Curtio V, 6
vocantur Mardi. Vide no-
tam ad c. 24, 1.

τέλος τῇ μάχῃ ταύτῃ ἐγένετο, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθηναίους
Λεισοφάνης, μηνὸς Πυανεψιώνος· καὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυν-
ἴβη ἡ μαντεία ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐν ᾧ ἡ σελήνη ἐκλιπῆς
ἰφάνη, τὴν τε μάχην Ἀλεξάνδρῳ καὶ τὴν νίκην γενέσθαι.

XVI. Δαρεῖος μὲν δὴ εὐθύς ἐκ τῆς μάχης παρὰ
τὰ ὄρη τὰ Ἀρμενίων ἤλαυνεν ἐπὶ Μηδίας, καὶ ξὺν αὐτῷ
οἱ τε Βάκτριοι, οἱ ἐπανεληλυθότες τε ἐν τῇ μάχῃ ξυνεστά-
χθησαν, ἔφυγον, καὶ Περσῶν οἱ τε συγγενεῖς οἱ βασι-
λέως, καὶ τῶν μηλοφόρων καλεσμένων ἔ πολλοί. Προσ-
γέγοντο δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν φυγὴν καὶ τῶν μισθοφόρων
ξένων ἐς δισχιλίους· ὧς Πάρων τε ὁ Φωκεὺς καὶ Γλαῦκος
ὁ Αἰτωλὸς ἦγον. Ταύτῃ δὲ αὐτῷ ἡ φυγὴ ἐπὶ Μηδίας
ἐγένετο, ὅτι ἐδόκει τὴν ἐπὶ Σῆσων τε καὶ Βαβυλῶνος ἡ-
ξιν Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς μάχης· ὅτι οἰκνύμενη τε ἐκεῖνη
πᾶσα ἦν, καὶ ὁδὸς τοῖς σκευοφόροις ἔ χαλεπὴ, καὶ ἅμα
τῷ πολέμῳ τὸ αἶθρον ἡ Βαβυλὼν καὶ τὰ Σῆσα ἐφαίνετο.
ἡ δὲ ἐπὶ Μηδίας μεγάλῳ στρατεύματι ἔκ εὐπορος. Καὶ
ἐκ ἐψεύσθη Δαρεῖος. Ἀλέξανδρος γάρ ἐξ Ἀρβήλων
ὁρμηθεὶς, τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος εὐθύς προὔχρει, ἥδη τε
ἔ πόρῳ Βαβυλῶνος ἦν, καὶ τὴν δύναμιν ξυνταγμένην
ὡς ἐς μάχην ἦγε· καὶ οἱ Βαβυλώνιοι πανδημεὶ ἀπὸ πάντων
αὐτῷ ξὺν ἱερεῦσί τε σφῶν καὶ ἄρχεσι, δῶρά τε ὡς ἔκα-
στοι φέροντες, καὶ τὴν πόλιν ἐνδιδόντες, καὶ τὴν ἀκρὰν,
καὶ τὰ κτήνη. Ἀλέξανδρος δὲ παρελθὼν εἰς τὴν

Cap. XVI.

4. In Veneta et Basil. legitur, ἐκεῖνη καὶ ὁδὸς, quod magis Arria-
neum est, et respondet ἡ δὲ ἐπὶ Μηδίας. Restituerem, si codi-
ces juvarent.

C. XVI.

Arg. Darii fuga in Mediam. Ba-
bylon et Susa, urbes, ab A-
lexandro receptae. Supple-
menta militiae, et hinc mu-
tatio ordinum.

1. οἱ ἐπανεληλυθότες] qui reversi

sunt, quam (adhuc) pugnave-
runt, comitabantur.

3. ταύτῃ] eam ob causam.

5. ξὺν ἱερεῦσι] Magis et Chal-
daeis.

καὶ ἄρχεσι] nempe Mazaeo, Sa-
trapa et Bagophane, arcis et
regiae pecuniae custode.

1 οἱ τὰ χεῖρας ἐκπλαγύντες, καὶ τοῖς χερσίν,
 οἷς μάλιστα δὴ ἐπεκρίβησαν, πλεονεκτέμενοι ἐφυγα-
 γνόντες εἰς χεῖρας ἐλθόντες· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀμφοῖν
 Ἀλέξανδρον ἐν τῇ φυγῇ ἀπέθανον, πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ
 τὴν ὁδὸν, κρημνώδη ἦσαν· οἱ πλεῖστοι δὲ ἐπὶ τὰ ὄρη ἀ-
 παφύγοντες, ἐμπίπτουσιν ἐς τὰς ἀμφοῖς Κρατερὸν, καὶ
 2 ἐκ τούτων ἀπώλοντο. Ταῦτα τὰ γέγραπτα παρ' Ἀλεξάνδρου
 λαβόντες, χαλεπῶς εὖρον δειόμενοι παρ' αὐτῷ, τὴν χή-
 ραν τὴν σφῶν ἔχοντες, φόβος ὅσα ἔτη Ἀλεξάνδρῳ ἀπο-
 3 φόρειν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγος λέγει, τὴν Δαρσίην με-
 τέρα δεσφῆναι ὑπὲρ αὐτῶν Ἀλεξάνδρου, δῶναι σφίσι τὴν
 4 χώραν οἰκεῖν. Ὁ φόρος δὲ ὁ συνταχθεὶς ἦν, ἵπποι κ
 5 ἑπτακῆντα, καὶ ὑποζύγια πεντακῶσια, καὶ πρόβατα
 6 τετρακῶσια. Χρήματα γὰρ ἔκ τῃ Οὐξίοις, ἐδὲ ἡ γῆ οὐα
 7 ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ νομεῖς αὐτῶν οἱ πολλοὶ ἦσαν.

XVIII. Ἐκ δὲ τότε τὰ μὲν σκευοφόρα, καὶ τὰ
 1 θησαυροὺς ἵππους, καὶ τὰς ξυμμάχους, καὶ τὰς μισθο-
 φόρους τὰς ξένας, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῷ στρατεύματι βαρύν-
 2 τερον ὠπλισμένοι ἦσαν, ξὺν Παρμανίωνι ἐκπέμπει, ὥς
 ἐπὶ Πέρσας ἄγειν κατὰ τὴν ἀμαξίτον τὴν ἐς Πέρσας φε-
 3 ρουσάν. Αὐτὸς δὲ τὰς περὶ τὰς Μακεδόνας ἀναλαβὼν,
 καὶ τὴν ἵππον τὴν ἑταιρικὴν, καὶ τὰς προδρόμους ἵππους,
 καὶ τὰς Ἀγριάνους, καὶ τὰς τοξότας, ἦι σπεύδῃ τὴν διὰ
 4 τῶν ὁδῶν. Ὡς δὲ ἐπὶ τὰς πύλας τὰς Περσίδας ἀφίκε-

10. ἀμφοῖν Ἀλεξάνδρου] ex Ver. Basil. et Cod. Opt. pro παρ' Ἀλ-
 11. αὐτῶν] ex Opt. pro vulgato εὖροντο.

12. δῶναι σφίσι] ut permittentes
 Alexander ipsius regionem in-
 cedere. Rorb.

14. χρήματα h. l. de auro et ar-
 gento intelligenda sunt.

labore ab Alexandro expugna-
 tae. Persis, et in ea thesauri
 capti. Regia Persarum incen-
 dio deleta.

2. διὰ τῶν ὁδῶν] Strabo XV. pag.
 501. παραμύεται τις ὁδὸς
 τραχεῖα καὶ ἀπότομος μεταξὺ
 τῶν Σαίων καὶ Περσίδας, καὶ
 ἔχουσα δυσπέραστα.

C. XVIII.

Arg. Rylas Persidis, ab Ario-
 barzane defensae, non sine

Ἀλέξανδρος, καὶ τῶν καὶ νῦν καὶ τότε Ἀθήνησιν ἐν Κεραμικῇ αἱ εἰκόνες, ἧ ἄνθρωποι ἐς πόλιν, καταντικρυὲς μάλιστα τῷ Μητρώῳ ἢ μακρὰν τῶν Εὐδανέμων τῷ βωμῷ· ὅς τις δὲ μεμνηταὶ ταῖν θεῶν ἐν Ἐλευσίῃ, οἶδεν τὸν Εὐδανέμον βωμὸν, ἐπὶ τῷ δαπέδῳ ὄντα. Ἐνταῦθα θύσεις τῷ πατρὶος νόμῳ Ἀλέξανδρος, καὶ λαμπράδα ποιήσας καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν, καταλιπὼν σατραπὴν μὲν τῆς Συσιανῆς Ἀββαλίτην ἄνδρα Πέρσην, Φρύγαρχον δὲ ἐν τῇ ἄλλῃ τῶν Σέσων Μάζαρον τῶν ἑταίρων, καὶ στρατηγὸν Ἀρχέλαον τὸν Θεοδώρη, προὔχων αἰς ἐπὶ Πέρσας· ἐπὶ θάλασσαν δὲ κατέπεμψεν ὑπαρχὸν Συρίας καὶ Φοινίκης

15. τῆς Συσιανῆς pro τοῖς Συσικανοῖς ex MStis omnibus.

forum maximum, templis, porticibus statuisque ornatum. Ex quo si ad interiora urbis sive arcem (quae saepe simpliciter πόλις vocatur) pergere velles, praetereundum erat Metroum, sive templum matris deorum, statuaeque deae, Phidia artifice, ornatum. Huic igitur e regione erigebantur statuae illae. Non vero est, quod eos statuas extra urbem erectas putes, adductus verbis ἧ ἄνθρωποι ἐς πόλιν. Quum enim Ceramicus ejusque forum portae, quam dipylon vocabant, proximum esset, ex eo, quamvis urbis muris incluso, ascendere ad urbem dici potest, praesertim, quum eae urbis partes, ad quas inde perveniretur, natura etiam magis editae essent.

τῶν Εὐδανέμων] Hic ipse locus materiam dedit Meursio colligendi partem priorem capituli ultimi libr. V. lectionum atticarum, ubi ita agit, ut omnino varietatem numeri, quae in Arriano obtinet de Eudanemo et Eudanemide probet et confirmet, atque ille sit iste ἄγχιος ibi monstratus,

cui sacra fuerit ara, hi vero, qui propter illam aram habitabant. Nec obnitior, si modo illius pluralis possit esse vis. Est enim prorsus simile, quod in Africa habemus Φιλαιῶν βωμῶς, quos tum Scylax, cum Polybius appellat Φιλαιῶν. Vulcanius sane notat ex V. C. τῷ Εὐδανέμῳ, quod et ipse in uno vidi. Sed meliores servant pluralem. Gr. τὰν θεῶν] binis deabus, Cereri nempe et Liberae sive Semelae. Nam et hanc unam cum Cerere et Baccho in Eleusiniis sacris cultam fuisse, ex Cicer. de nat. deorum II, 94. colligere licet. *Rapb.*

15. ἐνταῦθα] Ibidem etiam Alexander matrem Darii et liberos deponit, Diodoro XVII, 67. et Curtio V, 2, 17. testibus. Vxor Darii ante proelium ap. Gang. defuncta erat.

καταλιπὼν] relinquens, quia eodem honore jam sub Darioungebatur Abulites.

16. ἐπὶ θάλασσαν] obscurior est locus eo, quod non adjectum est, utrum priores satrapae vita decesserint vel aliud quid passi sint. Syriae enim Sa-

καὶ Φιλώταν καὶ Κοῖνον τὴν ἄλλην στρατιὰν ὡς ἐπὶ τὸ πρὸν ἄγειν, καὶ τὸν ποταμὸν, ὃν ἔχρη περάσαι ἰόντι ἐπὶ Πέρσας, γεφυρῆν ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ ἦν ὁδὸν χαλιτῆ
 10 καὶ τραχιῆαν, καὶ ταύτην δρόμῳ τὸ πολὺ ἦγε. Τῇ
 μὲν δὲ πρώτῃ φυλακῇ τῶν βαρβάρων πρὶν Φάας ἐπι-
 στωὶν διέφθιρες, καὶ τῶν δευτέρων τὰς πολλὰς· τῇ
 15 τρίτῃ δὲ οἱ πλείους διέφυγον, καὶ ἔδδ' οὗτοι εἰς τὸ στρατο-
 πέδον τὸ Ἀριοβαρζάνῃς ἔφυγον, ἀλλ' αὐτόθεν, ὡς ἡ
 20 ἰχον, εἰς τὰ ὄρη πεφοβημένοι· ὥς τε ἔλαθαι ἐπὶ τῇ ἐν
 ἐπιπρωτῇ τῷ στρατοπέδῳ τῶν πολεμίων, καὶ ἅμα μὴ
 προσέβαλε τῇ τάφρῳ, ἅμα δὲ αἱ σάλπιγγες ἐσημαῖον
 25 το τοῖς ἀμφὶ Κρατερὸν, καὶ Κρατερὸς προσῆγε τῷ προ-
 30 τερχίσματι. Οἱ δὲ πολέμοι πάνταθεν ἀμφίβολοι γι-
 γνόμενοι, ἔδδ' εἰς χεῖρας ἐλθόντες ἔφυγον, ἀλλὰ παπα-
 χόθεν γὰρ εἰργοντο, τῇ μὲν Ἀλεξάνδρῳ ἐπισκίμα
 ἄλλη δὲ τῶν ἀμφὶ Κρατερὸν παραθεόντων, ὥς τε ἦν
 35 κάσθησαν οἱ πολλοὶ αὐτῶν εἰς τὰ τεῖχη ἀποσρέψαντες
 φεύγειν· εἶχετο δὲ καὶ τὰ τεῖχη πρὸς τῶν Μακεδόνων
 40 ἡδὴ. Ἀλέξανδρος γὰρ τῆτο αὐτὸ ὅπερ ξυνέβη ὑπο-
 πήσας, Πτολεμαῖον ἀπολελοίπει αὐτῷ, ἔχοντα τῶν πι-
 45 ζῶν εἰς τρισχιλίους· ὥς τε οἱ μὲν πλείους τῶν βαρβάρων
 ἐν χερσὶ πρὸς τῶν Μακεδόνων κατεκόπησαν· οἱ δὲ, καὶ
 ἐν τῇ φυγῇ φοβερᾷ γενομένη, κατὰ κρημνῶν ἑαυτὰς

20. πρὶν φέρον] Optimus primam vocem non agnoscit, quod Gron. defendit, quasi scribi potuerit, ut etiam una voce ἰκτῆς. Quod autem quia exemplis probatum non video, vulgatam retinere malui.

21. ἐσημαῖοντο ex Opt. pro ἐσήμανον.

22. παραθεόντων. ex MSS. omnibus ac Ven. et Basil. pro παραθεόντων.

24. Vulgo legitur κατὰ τῶν κρημνῶν ἑαυτὰς. Vocabulum secundum, Optimo iubente, abjeci. Quarta, Gronovio teste, deest in omnibus antiquis MSS. nec est in Veneta et Basil. Mea tamen sententia accusativus deficere nequit. Mox in σπυδῷ αὐτῆς ἦν suspecta est media vox, tanquam glossema, vel male reposita ex seqq. unde uncis inclusi,

9. τὸν ποταμόν] Araxen. Curt. V, 13. ἀπολελοίπει αὐτῷ] Sine 10-
 4, 6. eurgata cognitione regionis

ἔσαντες, ἀπώλλυντο· αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριοβαρζάνης ξυὺς οὐ
 λίγοις ἱππεῦσιν εἰς τὰ ὄρη ἀπέφυγεν. Ἀλέξανδρος δὲ 15
 πρὸς [αὐτοῖς] ἦγεν ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ καταλαμ-
 βάνει ἡδὴ πεπαιγμένην ἐπ' αὐτῷ γέφυραν, καὶ διαβαίνει·
 οὐν τῇ στρατιᾷ εὐπετῶς. Ἐντεῦθεν δὲ σπρὸς αὐτοῖς ἡ 16
 λαυνεν εἰς Πέρσας, ὡς τε ἔφθη ἀφικέσθαι πρὶν τὰ χρέ-
 ιατα διαρκέσασθαι τῆς φύλακος. Ἐλαβε δὲ καὶ τὰ 17
 Πασαγάδαϊς χρήματα, ἐν τοῖς Κύρῃ τῷ πρώτῃ θη-
 ναυροῖς. Σατραπὴν μὲν δὴ Περσῶν κατέστησε Φρασάο-
 νην τὸν Ῥομύθην παῖδα· τὰ βασιλεία δὲ τὰ Περσικὰ 18
 ἐπέκρησε, Παρμενίωνος σώζειν συμβουλευόντος, τὰ τε
 ἄλλα καὶ ὅτι ἔκ καλόν, αὐτῷ κτήματα ἡδὴ ἀπολλύνααι,
 καὶ ὅτι ἔχ' ὡσαύτως προσέξουσιν αὐτῷ οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν
 ὑδρωποὶ, ὡς καὶ αὐτῷ ἐγνωκότι κατέχειν τῆς Ἀσίας
 τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἐπελθεῖν μόνον ναῶντα. Ὁ δὲ, τιμω 19
 ἡσασθαι, ἐθέλει Πέρσας ἔφασκεν, ἀνθ' ὧν ἐπὶ τὴν
 Ἑλλάδα ἐλάσαντες, τὰς τε Ἀθήνας κατέσκαψαν, καὶ
 τὰ ἱερὰ ἐνέκρησαν, καὶ ὅσα ἄλλα κακὰ τῆς Ἑλλήνας
 ἐργάσαντο, ὑπὲρ τέτων δίκας λαβεῖν. Ἀλλ' ἔθ' ἐμοὶ 20

6. In Veneta et Bas. legitur αὐτῷ σπρὸς, quod est nervosius.
 Deinde ex Opt. scribere malui Πασαγάδαϊς, quam cum vulgata
 Πασαργάδαϊς.

8. Pro αὐτῷ scripsi αὐτῷ κτ. suas possessiones.

vix explicari possunt omnia.
 αὐτῷ est pro κατὰ τὰ τέλη. Vi-
 detur Alexander, muris primo
 impetu occupatis relictoque
 ibi Ptolemaeo, fugientes Per-
 sas ita persecutus esse, ut
 montibus viam fugae prae-
 cludentibus, ipsoque et Cra-
 tero ab omni parte instanti-
 bus, in muros refugere coacti
 in manus Ptolemaei inciderent.

6. εἰς Πέρσας] pro εἰς Περσέπο-
 λιν. Aperte enim de duobus
 locis sermo est, ubi pecunia
 servaretur; alter est Pasagar-
 dae, alter sine dubio Perse-

polis, quas urbes diversas esse
 neminem fugit. cf. VII, 1, 1.
 Pasagardae fuit antiqua Cyri
 regia; ibidem ejusdem sepul-
 crum vidit Alexander. cf.
 etiam Curt. V, 6, 8 — 10. Dio-
 dorus et cum eo Curtius au-
 ctiores sunt Tiridatem literis
 Alexandrum monuisse, ut ce-
 leriter Persepolin veniat, ne
 gaza diriperetur.

18. τὰ τε ἄλλα καὶ] cum aliis
 ob causas, cum quod pulchrum
 etc. Rapp.
 ἐπελθεῖν] sicut olim Sesostris,
 alii que.

δοκῇ σὺν δίκῃ δραῖσαι τὴν γὰρ Ἀλέξανδρος, ὡς ἴη
τις αὐτῇ Περσῶν τῶν πάλας τιμωρία.

- 1 XIX. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, προὔχεται ἐπὶ
2 Μηδίας· ἐκὼ γὰρ ἐκυνθάνετο εἶναι Δαρεῖον. Γνώμη
δὲ ποιεῖτο Δαρεῖος, εἰ μὲν ἐπὶ Σύρων καὶ Βαβυλῶνα
μῆνοι Ἀλέξανδρος, αὐτῷ προσμένειν καὶ αὐτὸς ἐν Μηδοίᾳ
3 εἰ δὴ τι νεωτερισθεῖη τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ ἐλα-
νοι ἐπ' αὐτὸν, αὐτὸς δὲ ἄνω ἵνα τὴν ἐπὶ Παρθυσαίᾳ π
καὶ Ἰερικανίαν, ἕς τε ἐπὶ Βάκτρα, τὴν τε χώραν φθί-
ρων πᾶσαν, καὶ ἄπορον ποιῶν Ἀλεξάνδρῳ τὴν πρὸς
4 ὁδόν. Τὰς μὲν δὲ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην τὴν ἔτι ἀμφ'
αὐτὸν κατασκευῇ, καὶ τὰς ἀρμαμάχας ἐπὶ τὰς Κα-
σπίας καλυμμένας πύλας πέμπει· αὐτὸς δὲ ζὺν τῇ δύ-
νάμει, ἥ τις ἐκ τῶν παρόντων ξυμείλετο αὐτῷ, προσ-
5 μένει ἐν Ἐκβατάνοις. Ταῦτα αἰνῶν Ἀλέξανδρος, προ-
χέει, ἐπὶ Μηδίας· καὶ Παρσιάνους μὲν εἰς τὴν χώραν

20. Pro vulgato σὺν ᾧ ex Opt. scripsi σὺν δίκῃ, ut saepe Arrianus
ex. c. IV, 8, VII, 1. Deinde restitui ex plurimis MSS. et Ve-
neta ac Bas. Ἀλέξανδρος pro Ἀλεξάνδρῳ.

Cap. XIX.

1. ποιεῖτο cf. I, 1, 10.

3. Βάκτρα pro Βάκτροις ex Codd. omn. et Ven. ac Basil.

C. XIX.

1. Arrian. Alexandri transitus in Me-
diam. Paractacae subacti. Da-
rii fuga. Thessali domum ab
Alexandro remissi. Persecu-
tio Darii.

2. καὶ αὐτῷ } nominativus pro
accusativo per Graecismum
propter praecedentem nomi-
nativum Δαρεῖος. Similiter
utitur noster dativo c. 10, 6.

3. τῶν ἀμφ' Ἀλεξάνδρῳ } si forte
quid novi accideret in rebus
Alexandri. Reph.

4. σὺν ᾧ. idem Reph. ἀνὸς ὀρίαν-
των versus.

4. τὰς Κασπίας] Plin. VI, 14:
„Ecbatana, (Medinae caput)
distat a portis Caspiis XIII
passuum. Causa portarum
nominis eadem quae supra
interruptis angusto transitu
jugis, ita ut vix singula meent
plaustra, longitudine VIII M.
passuum, toto opera manu fa-
ctum. Dextra laevaue ambu-
stis similes impendent scopuli,
siccitate tractu per XXXVIII M.
pass. Angustias impedit cor-
rivatus salis e cautibus liquor
aeque eodem emissus. Prae-
terea serpentium multitudo
nisi hieme transitum non s-

πάντες, ἀπόλλυντο· αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριοβαρζάνης ξὺν ὀ-
 λίγοις ἱππεῦσιν εἰς τὰ ὄρη ἀπέφυγεν. Ἀλέξανδρος δὲ 15
 περὶ [αὐτοῖς] ἦγεν ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ καταλαμ-
 βάνει ἡδὴ πεπαιγμένην ἐπ' αὐτῷ γέφυραν, καὶ διαβαίνει·
 ξὺν τῇ στρατιᾷ εὐπετῶς. Ἐντεῦθεν δὲ σπερὴ αὐτοῖς ἡ- 16
 λαινεῖν εἰς Πέρσας, ὥς τε ἔφθη ἀφικέσθαι πρὶν τὰ χρέ-
 ματα διαρπάσασθαι τὰς φύλακας. Ἐλαβε δὲ καὶ τὰ 17
 ἢ Πασαγάρδαις χρήματα, ἐν τοῖς Κύρῃ τῷ πρώτῳ θη-
 ταυροῖς. Σατραπὴν μὲν δὴ Περσῶν κατέστησε Φρασασ-
 τὴν τὸν Ῥεομίθρην παῖδα· τὰ βασίλεια δὲ τὰ Περσικὰ 18
 ἐνέπρησε, Παρμενίωνος σώζειν συμβαλεύοντος, τὰ τε
 ἄλλα καὶ ὅτι ἔκκαλόν, αὐτῷ κτήματα ἡδὴ ἀπολλύναί,
 καὶ ὅτι ἔχ' ὡσαύτως προσέξουσιν αὐτῷ οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν
 ἄνθρωποι, ὡς ἐδὲ αὐτῷ ἐγνωκότε κατέχειν τῆς Ἀσίας
 τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἐπελθεῖν μόνον νικῶντα. Ὁ δὲ, τιμω- 19
 ῆσασθαι ἐθέλειν Πέρσας ἔφασκεν, ἀνθ' ὧν ἐπὶ τὴν
 Ἑλλάδα ἐλάσαντες, τὰς τε Ἀθήνας κατέσκαψαν, καὶ
 τὰ ἱερὰ ἐνέπρησαν, καὶ ὅσα ἄλλα κακὰ τὰς Ἑλλήνας
 ἐργάσαντο, ὑπὲρ τέτων δίκας λαβεῖν. Ἀλλ' ἔθ' ἐμοὶ 20

16. In Veneta et Bas. legitur αὐτῷ σπερῇ, quod est nervosius.
 Deinde ex Opt. scribere malui Πασαγάρδαις, quam cum vulgata
 Πασαργάδαις.

18. Pro αὐτῷ scripsi αὐτῷ κτ. suas possessiones.

vix explicari possunt omnia.
 αὐτῷ est pro κατὰ τὰ τείχη. Vi-
 detur Alexander, muris primo
 impetu occupatis relictoque
 ibi Ptolemaeo, fugientes Per-
 sas ita persecutus esse, ut
 montibus viam fugae prae-
 cludentibus, ipsoque et Cra-
 tero ab omni parte instanti-
 bus, in muros refugere coacti
 in manus Ptolemaei inciderent.

16. ἐς Πέρσας] pro ἐς Περσέπο-
 λιν. Aperte enim de duobus
 locis sermo est, ubi pecunia
 servaretur; alter est Pasaga-
 rdae, alter sine dubio Perse-

polis, quas urbes diversas esse
 neminem fugit. cf. VII, 1, 1.
 Pasagardae fuit antiqua Cyri
 regia; ibidem ejusdem sepul-
 crum vidit Alexander. cf.
 etiam Curt. V, 6, 8 — 10. Dio-
 dorus et cum eo Curtius au-
 ctiores sunt Tiridatem literis
 Alexandrum monuisse, ut ce-
 leriter Persepolin veniat, ne
 gaza diriperetur.

18. τὰ τε ἄλλα καὶ] cum alias
 ob causas, cum quod pulchrum
 etc. Rapp.
 ἐπελθεῖν] sicut olim Sesostris,
 aliique.

11 αὐτῷ ταλάντα ἐπιδύς· ὃς τις δὲ ἰδία βέλοτο ἔτι μισθὸν
 Φορεῖν παρ' αὐτῷ, ἀπογραφῆσθαι ἐκέλευσε· καὶ ἐγί-
 12 νοντο οἱ ἀπογραφάμενοι ἐκ ὀλίγοι. Ἐπόκλλον δὲ τῷ
 Πολυειδῷ ἐταξε καταγαγεῖν αὐτὸς ὡς ἐπὶ Θάλασσαν,
 ἵππεας ἄλλας ἔχοντα ἐς Φυλακὴν αὐτῶν· οἱ γὰρ Θε-
 σαλοὶ τὰς ἵππους αὐτῷ ἀπέδοντο· ἐπέστειλε δὲ καὶ Μίτι-
 13 ὅπως ἐπὶ τριήρων κομισθῆσονται ἐς Εὐβοίαν. Παρμε-
 νίωνα δὲ προσέταξε τὰ χεῖματα τὰ ἐκ Περσῶν κομίζ-
 μενα, εἰς τὴν ἄκρην τὴν ἐν Ἐκβατάνοις καταθέσθαι καὶ
 14 Ἀρπάλῳ παραδῆναι. Ἀρπαλον γὰρ ἐπὶ τῶν χερμά-
 των ἀπέλιπε, καὶ Φυλακὴν τῶν χερμάτων Μακεδόνας
 15 ἑξακισχιλίους, καὶ ἵππεας, καὶ ψιλὰς ὀλίγας. Αὐτοὶ
 δὲ Παρμενίωνα τὰς ξένας ἀναλαβόντα, καὶ τὰς Θράκας,
 καὶ ὅσοι ἄλλοι ἵππεῖς, ἔξω τῆς ἵππου τῆς ἐταιρικῆς, τὴν
 16 τὴν χώραν τὴν Καδυσίων ἐλαύνειν ἐς Ἰρκανίδα. Κλή-
 τῳ δὲ τῷ τῆς βασιλικῆς Ἰλῆς ἡγεμόνι ἐπέστειλεν, ἐπειδὴ
 ἐκ Σάσων εἰς Ἐκβάτανα ἀφίκηται (καταλέλειπτο γὰρ
 ἐν Σάσοις ἀρρώστων) ἀναλαβόντα τὰς Μακεδόνας τὰς ἐπὶ
 τὰ χεῖματα τότε ὑπολειφθέντας, ἵνα καὶ αὐτὸς ἤξειν ἔμελλεν.

14. ἀπέλιπε ex Opt. pro κατέλιπε. Mox in omnibus edit. legitur
 καὶ φίλους ὀλίγους. Quid hic est amicis? Alia res esset, si lege-
 retur ἐταίρους, ex agmine amicorum. Scripsi audacter φίλους
 cf. notam ad III, 27, 8.

16. Pro ἐπὶ τῶν χερμάτων ex Optimo scripsi ἐπὶ τὰ χεῖματα. Si-
 militer loquitur auctor VII, 1, 6.

quum rex in Bactriana esset,
 Epocillus redibat, qui The-
 salos ad mare deduxerat. (IV,
 7, 3.)

11. ἰδία] non reipublicae, sed
 suo nomine, sua sponte et
 privatim. Gron.

12. ἀπέδοντο] Vulcanius vertit:
 reddiderunt. Gronovius: ven-
 diderunt. Quod praefero.
 Nam verosimile non est, re-

gem equos dedisse etiam equi-
 tibus sociorum.

13. Diod. XVII, 71. auctor est,
 Alexandrum alienissimo a Per-
 sis animo fuisse, itaque undi-
 que jumenta contraxisse, qui-
 bus pecuniae partem ad bel-
 lum secum duceret, et reli-
 quam Susa transportaret. Ar-
 tiani narrationem praefero.

αὐτῶν ἐμβαλὼν κατεσφύατο, καὶ σατραπεύειν ἔταξεν
 αὐτῶν Ὀξάθρην τὸν Ἀβελίτη τῷ [πρότερον] Σέσων
 πατράπαιδα. Αὐτὸς δὲ ὡς ἠγγέλθη κατὰ τὴν ὁδόν,
 ὅτι ἐγνωκὼς εἶη Δαρεῖος ἀπαντᾶν τε αὐτῷ ὡς ἐς μάχην,
 καὶ αὐτοῖς διακινδυνεύειν (Σκιάδας τε γὰρ αὐτῷ ἦκει,
 καὶ Καδυσίους συμμάχους) τὰ μὲν ὑποζύγια, καὶ τὰς τέτων
 φύλακας, καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἐπισφαι ἐκέλευσε
 τὴν στρατιάν δὲ τὴν ἄλλην ἀναλαβὼν, ἦγεν ἐσταλμένους ὡς
 ἐς μάχην, καὶ ἀφικνεῖται δωδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐς Μηδίαν.
 ἰδοὺ ἔμαθεν ὅτι ἦσαν ἀξιόμαχον δύναμιν Δαρεῖω, οὗτοι
 Καδυσῖες ἢ Σκύθας αὐτῷ συμμάχους ἠκοντας, ἀλλ' ὅτι
 οὐκ ἐγνωκὼς εἶη Δαρεῖος· ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐπῆγε
 τὴν δὴ. Ὡς δὲ ἀπέειχεν Ἐκβατάνων ὅσον τριῶν ἡμερῶν
 ὁδόν, ἐνταῦθα ἀπῆντα αὐτῷ Βισθάνης ὁ Ὀχρὸς παῖς,
 τῷ πρὸ Δαρείου βασιλεύσαντος Περσῶν· καὶ ὅτος ἀπήγ-
 γειλεν, ὅτι Δαρεῖος ἐς πέμπτην ἡμέραν εἶη πεφευγὼς,
 ἔχων τὰ τε χρήματα ἐκ Μήδων ἐς ἑπτακισχίλια τάλαν-
 τα, καὶ στρατιάν, ἵππεῖς μὲν ἐς τρισχιλίους, πεζοὺς δὲ ἐς
 ἑξακισχιλίους. Ἐλθὼν δὲ ὡς Ἐκβάτανα Ἀλέξανδρος,
 οὗτοι μὲν Θετταλὸς ἵππεας καὶ τὰς ἄλλας ξυμμάχους ἀ-
 ποπέμπει ὀπίσω ἐπὶ θάλασσαν, τὸν τε μισθὸν ἀποδὲς
 αὐτοῖς ἐνταλῇ τὸν ξυντεταγμένον, καὶ δισχίλια παρ'

τῷ πρότερον Σέσων → Illud πρότερον quid sit, miror. Nam non
 fuit solum, sed erat tunc adhuc Susiorum Satrapa. Deum
 libro VII. ob delicta necatus fertur. Uncis vocem inclusi, tan-
 quam glossēma.
 ἐπῆγε ex Opt. pro ἦγε.

nit. ἔκ τῃ δυνάμει cf. sect. 9.
 Paraetacae igitur medii habi-
 tant inter Persidem et Me-
 diam.

ὁ Ὀχρὸς] errat igitur Diodor.
 XVII, 5., omnes Ochi filios
 praeter Arsen a Bagoa occisos
 scribens.

ο. παρ' αὐτῷ] a se, sua sponte,
 doni loco. Rarb. Vides vero
 ex hoc loco, etiam socios sti-

pendia mesuisse. Remittuntur
 Thessali, quod rex alacritatem
 ad perferendos labores
 in iis fractam sentiret, quod
 ipse auctor dicit lib. V, 27, 7.
 Ubi tamen memoria lapsus
 invenies auctorem, dum
 quos h. l. ab Ecbaranis remis-
 sos tradit, altero loco a Ba-
 stris scribat. Quod eo magis
 falsum convincitur, quia
 N

- XXI.** Καὶ ἐν τῷ αὐφικνεῖται παρ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς Δαρείου στρατοπέδου, Βαγισάνης Βαβυλώνιος ἀνὴρ, τῶν γινώσκων, καὶ ξὺν τῷ Ἀντίβηλος, τῶν Μαζαίων παίδων. Οὗτοι ἀπήγγειλαν, ὅτι Ναβαρζάνης τε ὁ χιλιάρχης τῶν ξὺν Δαρείῳ φευγόντων ἱππέων, καὶ Βῆσος ὁ Βακτρίων σατράπης, καὶ Βαρσαέντης ὁ Ἀραχωτῶν καὶ Δράγγων σατράπης, ξυνειληφότες εἰς Δαρεῖον. Ταῦτα ἀκούσας Ἀλέξανδρος, ἔτι μᾶλλον ἤγε σπεύδῃ τῆς ἐταίρας μόνως ἔχων ἀμφ' αὐτὸν, καὶ τῆς προδρόμου ἱππέας, καὶ τῶν πεζῶν τῆς εὐρωστοτάτης τε καὶ καφωτάτης ἐπιλεξάμενος, εὐδὲ τῆς ἀμφὶ Κοῖνον προσμείνας ἐκ τῆς προνομῆς ἐπανελθεῖν· ἐπὶ δὲ τοῖς ὑπολειπομένοις ἐπιστήσας Κρατερὸν, προστάττει ἔπεσθαι μὴ μακρὰς ὁδὸς ἄγοντα. Οἱ δὲ ἀμφ' αὐτὸν, τὰ ὅπλα εἶχον μόνον, καὶ δύο ἡμερῶν σιτία. Ἐλθὼν δὲ τὴν τε νύκτα ὅλην καὶ τῆς ἐπείσης ἡμέρας μέχρι μεσημβρίας, ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας τὸν στρατὸν, αὐθις ἦν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἅμα ἡμέρα ὑποφαινέσθαι παρῆν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅθι ὡρμήκει ὀπίσω Βαγισάνης· καὶ τῆς μὲν πολέμιος

Cap. XXI.

1. Primo scripti ὁ χιλιάρχης. Articulus deest in omnibus editis, at deficere nequit. Sic mox bis ὁ σατράπης. Deinde emendavi Βαρσαέντης pro vulgato Βεράζας, quod est monstrum lectionis. Idem homo III, 8, 6. vocabatur Barfaëtes. c. 21, 16. et c. 25, 14. Barfaentes, quod reliquis locis restituere non dubitavi. Blancardus emendat Βαρζαέντης, ut scribit Curtius VI, 6, 36 et VIII, 13, 3. et Diod. XVII, 24. Βαρζασίς; gen. ἑνός. De varietate scripturae jam monuit Freinsheim. ad Curt. VIII, 13, 1. Supra etiam nomen Ἀντίβηλος vehementer suspectum est. Idem enim homo VII, 6, 7. vocantur Ἀρτιβήλης. Quid rectius sit, non decerno.
3. In Opt. non habentur voces τῶν πεζῶν; at deficere nequeunt ob scd. 12. Mox ex eodem restitui παρ, δὲ τῶν ὑπολ. ubi vulgo praepositio deest.
5. ὅθι ὡρμήκει ex Opt. pro ὅθι ἄφωρμήκει. Paulo superius idem habebat ἦν pro ἦν, quod recipere dubitavi.

C. XXI.

Arg. Darium a suis captum perlequi pergit Alexander. Da-

rius male habitus Bessi successoris consilio; a suis vulneratus moritur.

ἐκατέλαβε. Δαρεΐς δὲ περί ἐπύθετο, αὐτὸν μὲν συν-
 κλημμένον ἄγασθαι ἐφ' ἀρμαμάξης, Βῆσσω δὲ ἀντὶ
 Δαρεΐς εἶναι τὸ κράτος, καὶ ἡγεμόνα ὀνομάσθαι. Βῆσ-
 σον, πρὸς τε τῶν Βακτριῶν ἱππέων, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι
 βαρβαροὶ ξυνέφευγον Δαρείῳ, πλὴν Ἀρταβάζης, καὶ
 τῶν Ἀρταβάζης παίδων, καὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν μισθο-
 φόρων· τέττες δὲ πιστὸς εἶναι Δαρείῳ, καὶ εἶργειν μὲν τὰ
 γιγνόμενα ἢ δυνατὸς εἶναι· ἐκτραπέντας δὲ ἔξω τῆς
 λεωφόρου ὁδοῦ, ὡς ἐπὶ τὰ ὄρη εἶναι κατὰ σφᾶς ἢ μετέ-
 χοντας τοῖς ἀμφὶ Βῆσσον τῇ ἑρχῇ. Γνώμην δὲ πεποι-
 ῆσθαι τῆς ξυλλαβόντας Δαρεΐον, εἰ μὲν διώκοντα σφᾶς
 Ἀλέξανδρον πυνθάνοιτο, παραδῶναι Δαρεΐον Ἀλεξάν-
 δρῳ, καὶ σφίσι τί ἀγαθὸν εὐρίσκεισθαι· εἰ δὲ τὰ ἔμ-
 παλιν ἐπανεληλυθότα μάθοιεν, τῆς δὲ στρατιᾶν τε ξυλ-
 λέγειν ὅσῃν πλείσῃν δύναντο, καὶ διασώζειν ἐς τὸ κο-
 νὸν τὴν ἀρχήν. Βῆσσον δὲ ἐν τῷ παρόντι ἐξηγεῖσθαι
 κατ' οἰκειότητά τε τὴν Δαρεΐς, καὶ ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ στρα-
 ταπείᾳ τὸ ἔργον ἐγίγνετο. Ταῦτα ἀκῆσαντι Ἀλεξάν-
 δρῳ ἀνὰ κράτος διωκτέα ἐφαίνετο. Καὶ ἤδη μὲν ἑξέκατα
 μνον οἳ τε ἄνδρες καὶ οἱ ἵπποι ἐπὶ τῇ ταλαιπωρίᾳ τῇ
 ξυνεχεῖ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἦγε· καὶ διελθὼν ὁδὸν πολλὴν
 τῆς τε νυκτὸς, καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἡμέρας ἕς τε ἐπὶ με-
 σημβρίαν, ἀφικνεῖται ἐς τινὰ κώμην, ἵνα τῇ προτεραία
 ἐστρατοπεδεύκεσαν οἱ Δαρεΐον ἄγοντες. Ἐνταῦθα ἀκῆ-
 σας, ὅτι νυκτὸς ποιῆσθαι τὴν πορείαν ἐγνωσμένον εἴη τοῖς
 βαρβάροις, ἤλειγχε τῆς προσχώρης, εἰ δὴ τινα εἰδῆεν
 ἐπιτομωτέραν ὁδὸν ἐπὶ τῆς φεύγοντας. Οἱ δὲ εἰδέναι

6. Ex Vet. Cod. Vulcanii admisi lectionem περί ἐπύθετο pro vul-
 gata περιεπύθετο. Deinde ex omnibus MStis scripsi ἀντὶ Δαρείῳ
 εἶναι pro ἀντὶ Δ. γενέσθαι.

10. ἐπὶ τῇ ταλαιπωρίᾳ ex. Opt. pro ὑπὸ τῇ ταλ.

1. διασώζειν ἐς τὸ κοινόν] serva-
 re in commune regnum, ut
 ex aequo pertineret ad o-
 mnes, qui in eodem consilio
 erant cum Bello. Repb.
 9. Βῆσσου δὲ] Repetenda
 sunt: γνώμην δὲ πεποιήσθαι.
 Idem.

12 μὲν ἴφασαν, ἐρήμην δὲ εἶναι τὴν ὁδὸν δι' ἀνυδρίαν. Ὁ
 δὲ, ταύτην ἄγειν ἐκέλευσε· καὶ γνῆς ὅτι ἔχ' ἔψονται αἱ
 πεζοὶ αὐτῷ σπυρδῇ ἐλαύνοντι, τῶν μὲν ἱππέων ἐς πεντα-
 κοσίους κατεβίβασεν ἀπὸ τῶν ἱππῶν· τῆς ἡγεμόνας δὲ
 τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπιλεξάμενος πρὸς κρατιστέον-
 τας, ἐπιβῆναι τῶν ἱππῶν ἐκέλευσεν ἕτως, ὅπως οἱ πε-
 13 ζοὶ ὠπλισμένοι ἦσαν. Νικάνωρα δὲ τὸν τῶν ὑπασπικῶν
 ἡγεμόνα, καὶ Ἀτταλὸν τὸν τῶν Ἀγριάνων, κατὰ τὴν
 ὁδὸν ἦν τινα οἱ ἀμφὶ Βῆσσον προὔκασχον ἤκεισαν, τῆς ὑπο-
 λειφθέντας ἄγειν ἐκέλευσε, καὶ τάς, ὡς κεφώτατα
 ἐσταλμένους, τῆς δὲ ἄλλης περὶ ἐν τάξει ἔπεισθαι.
 14 Αὐτὸς δὲ ἀμφὶ δειλὴν ἄγειν ἀρξάμενος, δρόμῳ ἡγίειτο
 διελθὼν δὲ τῆς νυκτὸς σταδίους, ἐς τετρακοσίους, ὑπὸ τῇ
 σελήνῃ ἐπιτυγχάνει τοῖς βαρβάροις ἀτάκτως ἰῶσι καὶ ἀνι-
 15 πλοῖς, ὡς τε ὀλίγοι μὲν τινὲς αὐτῶν ὡς ἀμυνόμενοι ἄρη-
 σαν· οἱ δὲ πολλοὶ εὐθὺς ὡς Ἀλέξανδρον αὐτὸν κατι-
 δόν, ἑδὲ ἐς χεῖρας ἐλθόντες ἔφευγον· καὶ οἱ τραπέντες

12. οὕτως ὅπως ex Ven. Basil. et MStis omnibus pro ὅπως ὅπως.

14. ἐπιτυγχάνει ex Orf. pro προστυγχάνει.

13. ἐν τάξει ἔπεισθαι] *compositio
 agmine sequi*, ut apud Curt.
 VI, 4, 14. Opposita sunt ἐν
 τάξει et δρόμῳ cursu, quod
 statim sequitur. Manifestis-
 simum hoc fit ex Xenoph.
 Anab. II. ἰσθίων δὲ ἀλλήλους,
 μὴ δεῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει
 ἔπεισθαι. *Raph.*

14. ἐς τετρακοσίους] Non parum
 admiranda est Alexandri ce-
 leritas. Sed vide, quae St.
 Croix de itineribus Alexandri
 scripsit pag. 101. seqq. Docet,
 Xenophontis decem millia A-
 lexandro celeritate non cessisse
 atque plane evanescere mira-
 culosa in Alexandri itine-
 ribus, si cum rapidissimis Ta-
 meriani aliorumque recentio-
 rum comparentur. Nimis

parva vero stadiorum mensu-
 ra uti mihi videtur, quam
 geographus d'Anville ad Ale-
 xandri itinera constituerat à
 50 toises. Qua recepta, de
 celeritate vix loqui decet.
 Stadium pythicum (125 toi-
 ses) nimis magnum est. Qua-
 propter, quum interdum sta-
 diis milliarium germanicorum
 numerum adscriberem, se-
 quutus sum Cel. Barthelemy,
 stadio Olympiaco 94 $\frac{2}{3}$ toises tri-
 buentem, qui numerus medi-
 us est. Talium stadiorum circi-
 ter 40 aequalia sunt uni mil-
 liari germanico. — Hac i-
 gitur nocte confecit Alexan-
 der cum suis (equitantibus,
 quod probe notandum) decem
 millia. cf. nota ad Hist. ind.
 2, 2.

ἐκατέλαβε. Δαρείῳ δὲ πῆρι ἐπύθετο, αὐτὸν μὲν συν-
 ειλημμένον ἀγνοῖσθαι ἐφ' ἀρμαμάξης, Βῆσσω δὲ ἀντὶ
 Δαρείῳ εἶναι τὸ κράτος, καὶ ἡγεμόνα ὀνομασθαι. Βῆσ-
 σον, πρὸς τε τῶν Βακτριῶν ἱππέων, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι
 βαρβαροὶ ξυνέφευγον Δαρείῳ, πλὴν Ἀρταβάζῃ, καὶ
 τῶν Ἀρταβάζῃ παίδων, καὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν μισθο-
 φόρων· τέττις δὲ πιστὸς εἶναι Δαρείῳ, καὶ εἶργειν μὲν τὰ
 γιγνόμενα ἢ δυνατὸς εἶναι· ἐκτραπέντας δὲ ἔξω τῆς
 λεωφόρου ὁδοῦ, ὡς ἐπὶ τὰ ὄρη ἵεναι κατὰ σφᾶς ἢ μετέ-
 χοντας τοῖς ἀμφὶ Βῆσσον τῇ ἑρχῇ. Γνώμην δὲ πεποι-
 ῆσθαι τῆς ξυλλαβόντας Δαρεῖον, εἰ μὲν διώκοντα σφᾶς
 Ἀλέξανδρον πυκνάνοιτο, παραδῆναι Δαρεῖον Ἀλεξάν-
 δρῳ, καὶ σφίσι τι ἀγαθὸν εὐρίσκεισθαι· εἰ δὲ τὰ ἔμ-
 παλιν ἐπαινεληλυθότα μάθοιεν, τῆς δὲ στρατιᾶν τε ξυλ-
 λέγειν ὅσῃν πλείστην δύναιντο, καὶ διασώζειν ἐς τὸ κοι-
 νὸν τὴν ἀρχήν. Βῆσσον δὲ ἐν τῷ παρόντι ἐξηγεῖσθαι
 κατ' οἰκειότητά τε τὴν Δαρείῳ, καὶ ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ στρα-
 ταπείᾳ τὸ ἔργον ἐγίγνετο. Ταῦτα ἀκῆσαντι Ἀλεξάν-
 δρῳ ἀνὰ κράτος διωκτέα ἐφαίνετο. Καὶ ἤδη μὲν ἐξέκα-
 μνον οἱ τε ἄνδρες καὶ οἱ ἵπποι ἐπὶ τῇ ταλαιπωρίᾳ τῇ
 ξυνεχεῖ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἦγε· καὶ διελθὼν ὁδὸν πολλὴν
 τῆς τε νυκτός, καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἡμέρας ἕς τε ἐπὶ με-
 σημβρίαν, ἀφικνεῖται εἰς τινὰ κώμην, ἵνα τῇ προτεραία
 ἐστρατοπεδεύκεσαν οἱ Δαρεῖον ἄγοντες. Ἐνταῦθα ἀκῆ-
 σας, ὅτι νυκτὸς ποιῆσθαι τὴν πορείαν ἐγνωσμένον εἴη τοῖς
 βαρβάροις, ἤλεγχε τὰς προσχώρας, εἰ δὴ τινα εἰδῆεν
 ἐπιτομωτέραν ὁδὸν ἐπὶ τῆς φεύγοντας. Οἱ δὲ εἰδέναι

6. Ex Vet. Cod. Vulcanii admisi lectionem πῆρι ἐπύθετο pro vul-
 gata περιεπύθετο. Deinde ex omnibus MStis scripsi ἀντὶ Δαρείῳ
 εἶναι pro ἀντὶ Δ. γενέσθαι.

10. ἐπὶ τῇ ταλαιπωρίᾳ ex. Opt. pro ὑπὸ τῇ ταλ.

2. διασώζειν ἐς τὸ κοινὸν] serva-
 re in commune regnum, ut
 ex aequo pertineret ad o-
 mnes, qui in eodem consilio

erant cum Bello. Repb.

9. Βῆσσον δὲ] Repetenda
 sunt: γνώμην δὲ πεποιῆσθαι.
 Idem.

μετα, ἐπὶ Ἀρχοντος Ἀθηναίου Λεισοφῶντος, μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος· ἀνδρὶ τὰ μὲν πολέμια, εἴπερ τινὶ ἄλλῃ, μαλθακῶ τε, καὶ ἡ Φρενήρει, εἰς δὲ τὰ ἄλλα ἔδεν ἀνεπιεικὲς ἔργον ἀποδείξαμένῳ, ἢ ἔδδ' ἐγγενόμενον αὐτῷ ἀποδείξασθαι· ὅτι ὁμῶς μὲν εἰς τὴν βασιλείαν παρελθεῖν, ὁμῶς δὲ προσπολεμεῖσθαι πρὸς τε Μακεδόνων καὶ τῶν Ἑλλήνων ξυνέβη· ἔκην ἔδδ' ἐθέλοντι ἐξῆν ἔτι ὑβρίζων ἐς τὰς ὑπηκόους, ἐν μείζονι κινδύνῳ ἥπερ ἐκεῖνοι καθίστην ἤκον· Ζῶντι μὲν δὴ συμφορὰ αὐτῷ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ξυνήχθησαν, ἔδδ' τις ἀνακωχὴ ἐγένετο, ἐπειδὴ πρῶτον ἐς τὴν ἀρχὴν παρελθόν· ἀλλὰ εὐθὺς μὲν τὸ τῶν σάτραπῶν ἐπὶ Γρανικῷ πταῖσμα ξυνέβη τὸ ἱππικόν, εὐθὺς δὲ Ἰωνία τε καὶ Αἰολίς εἶχοντο, καὶ Φρύγες ἀμφότεροι, καὶ Λυδία, καὶ Κᾶρες, πλην Ἀλικαρνασσίου· ὀλίγον δὲ ὕστερον καὶ Ἀλικαρνασσὸς ἐξῆρτο· ἐπὶ δὲ ἡ παραλία πᾶσα, ἔς τε ἐπὶ τὴν Κιλικίαν· ἐνθεν δὲ ἡ αὐτὴ ἐπ' Ἰσσω ἦσα, ἵνα τὴν τε μητέρα αἰχμαλωτισθεῖσαν καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰς παῖδας ἐπεῖδεν· ἐπὶ τῷ δὲ Φοινίκη τε ἀπώλετο, καὶ Αἴγυπτος πᾶσα· ἐπὶ δὲ αὐτὸς ἐν Ἀρβήλοις ἐφυγέ τε ἐν πρώτοις αἰσχερῶς, καὶ στρατιὰν πλείστην τῆ βαρβαρικῆς γένους ἀπώλεσε· Φυγὰς τε ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς πλανώμενος, καὶ τελευτῶν πρὸς τῶν ἀμφ' αὐτὸν πρὸς τὰ ἔσχατα προδοθεὶς· βα-

5. ξυνήχθησαν — ex Opt. pro ξυννήχθησαν.

6. πλείστην παντὸς — alteram vocem Optimo iubente abieci. Deinde ex eodem πρὸς τὰ ἔσχατα recepi pro ἐς τὰ ἔσχ. Placet enim, ut advertit Gronovius, Arriano, interdum eandem praepositionem iterare variante sensu, ut VII, 14, et III, 23, 15.

3. Ἀριστοφῶντος i. e. Ol. 112, 3. ante Chr. 330, μηνὸς Iunio, sexto anno ab eo, quo bellum cum Alexandro incepit, pono post pugnam apud Gavgamela mense. Usser. Annal. pag. 173.

ἀποδείξαμένῳ] traditiones orientales ultimum a genere Ca-

janidarum regem describens tanquam violentum et crudelē, qui sceleribus odium procerum plebisque sibi contraxerit. Herbelot Biblioth. oriental. art. Darab. p. 285.

9. καὶ τελευτῶν] aliqua ad finem τῶν αἰχμαλωτῶν ex. c. Bello. III, 21, 9.

ἐς ἀλκὴν, ὀλίγων πεσόντων, καὶ ἔτοι ἔφυγον. Βῆσσος 16
 δὲ καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ τέως μὲν ἐφ' ἀρμαμάξης Δαρεῖον με-
 τὰ σφῶν ἐκόμιζον. Ὡς δὲ ὁμῶς ἤδη ἦν Ἀλέξανδρος,
 Δαρεῖον μὲν Ναβαρζάνης καὶ Βαρσαέντης κατατρώσαν-
 τες, αὐτῶς ἀπέλυπον· αὐτοὶ δὲ ἔφυγον ξὺν ἱππεῦσιν
 ἑξακοσίοις. Δαρεῖος δὲ ἀποθνήσκει ὀλίγον ὑπερον ἐκ 17
 τῶν τραυμάτων, πρὶν ὀφθῆναι Ἀλεξάνδρῳ.

XXII. Ἀλέξανδρος δὲ τὸ μὲν σῶμα τῷ Δαρείῳ ἐς 1
 Πέρσας ἐπεμψε, θάψαι καλεῦσας ἐν ταῖς βασιλικαῖς
 θήκαις, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ πρὸ Δαρείῳ βασιλεῖς.
 Σατράπην δὲ ἀπέδειξε Παρθουαίων καὶ Τρεκανίων Ἀμ- 2
 μινάπην Παρθουαῖον· ἦν δὲ ἕτος τῶν Αἴγυπτον ἐνδόντων
 Ἀλεξάνδρῳ μετὰ Μαζάκῃ. Τληπόλεμος δὲ ὁ Πυθοφά-
 νης, τῶν ἐταίρων, ξυνοτάχθη αὐτῷ, σκοπεῖν τὰ ἐν Παρ-
 θουαίοις τε καὶ Τρεκαίοις. Τῆτο τὸ τέλος Δαρείῳ ἐγέ- 3

16. Δαρεῖον μὲν Σατιβαρζάνης — Nomen Satibarzanis alieno loco
 est. Erat Ariorum Satrapa, nec fuit comes Darii fugientis.
 Vide de eo Indicem. Legendum est Ναβαρζάνης, quod recepi.
 Hic enim conjunctum cum Bello et Barfaente, in principio hu-
 jus capituli inter insidiatores Darii nominatur, nec Curtius de
 alio quam Nabarzane loquitur l. V, c. 9. seqq. Si vero Codices
 juvarent, mallet scribere βῆσσος. Is enim c. 30, 7. inter
 occisores Darii numeratur, et Nabarzanes se dedit Alexandro
 (23, 9.) nec, eum poenam necis dedisse, reperitur.

Cap. XXII.

1. Ἀμμινάπη — MSti vel Ἀμμινάτην vel Ἀμινάπη vel Ἀμμινάπη
 quomodo etiam Optimus. Gron. A Curtio VI, 4, 25. Menapis
 vocatur. Freinshemius suspicatur, illud Ἀ, in graeca scriptura
 praefixum, nihil aliud esse, quam articulum orientalem, qui
 Hebraeis est ך. — Restitui lectionem Optimi.

C. XXII.

Arg. Parthaeorum res ordina-
 tio. Darii elogium.

1. θήκαις] quas describit Diodor.
 XVII, 71 : „In orientali arcis
 plaga mons est, quem regium
 vocant. In hoc enim regum
 sepulcra erant. Nam excisa
 illic petra erat, complura in

medio domicilia complectens,
 in quibus conditoria defun-
 ctorum, nullum quidem adi-
 tum manu factum praebant,
 sed instrumentis quibusdam,
 arte magistra fabricatis subla-
 tos mortuorum loculos exci-
 piebant.“

2. σκοπεῖν] cf. not. ad c. 5, 4.

τῶν Ταπέρων ὄρη ἐπύθετο, καὶ αὐτὸς ἅμα τῆς Ταπέρων
 4 ρος χειρωσόμενος. Τριχῇ δὲ διελὼν τὸν στρατὸν, αὐτὸς
 μὲν τὴν ἐπιτομονάτην, καὶ χαλεπωτάτην ἡγήσατο, τὴν
 πλεῖστον καὶ ἅμα τὸ κρυφώτατον τῆς δυνάμεως ἄγει.
 5 Κρατερὸν δὲ, τὴν τε αὐτῇ τάξιν ἔχοντα, καὶ τὴν Ἀμύν-
 τη, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔστιν ἓς, καὶ ὀλίγης τῶν ἱππέων,
 6 ἐπὶ Ταπέρων ἔειλεν. Ἐργυῖον δὲ, τῆς τε ξένης καὶ
 τὴν λοιπὴν ἱππον ἀναλαβόντα, τὴν λεωφόρον τε καὶ μα-
 κροτέραν ἡγεῖσθαι ἐκέλευσε, τὰς αἰμάξας καὶ τὰ σκευ-
 7 φόρα καὶ τὸν ἄλλον ὁμιλον ἄγοντα. Ὑπερβαλὼν δὲ
 τὰ πρῶτα ὄρη, καὶ καταστρατοπεδεύσας αὐτῷ, ἀναλα-
 βὼν τῆς τε ὑπασπισαῖς, καὶ τῆς Μακεδονικῆς Φάλαγ-
 γος τῆς κρυφωτάτης, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔστιν ἓς, ἥνι χαλε-
 πὴν ὁδὸν καὶ δύσπορον, φύλακας τῶν ὁδῶν καταλιπὼν,
 ἵνα σφαλερόν τι αὐτῷ ἐφαίνετο· ὥς μὴ τοῖς ἐπομένῃς
 κατ' ἐκείνο ἐπιθοῖντο οἱ τὰ ὄρη ἔχοντες τῶν βαρβάρων.
 8 Αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν τοξοτῶν διελθὼν τὰ στενά, ἐν τῷ πε-
 δῶ καταστρατοπέδευσε πρὸς ποταμῷ ἢ μεγάλῳ. Καὶ
 9 ἐνταῦθα ὄντος αὐτοῦ, Ναβαρζάνης τε ὁ Δαρειὺς χιλιάρ-
 χης, καὶ Φραταφέρνης, ὁ Ἑκτανίας τε καὶ Παρθυσάων
 σατραπῆς, καὶ ἄλλοι τῶν ἀμφὶ Δαρεῖον Περσῶν οἱ ἐπι-
 10 φανέσασθαι ἀφικόμενοι παρέδωσαν σφᾶς αὐτῷ. Ὑπο-
 μέinas δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τέσσαρας ἡμέρας, ἀνέλαβε
 τῆς ὑπολειφθέντας κατὰ τὴν ὁδὸν, τῆς μὲν ἄλλης ἀ-
 σφαλῶς διελθόντας, τοῖς δὲ Ἀγριάσιν ὀπίσθοφυλακῶ-
 σιν ἐπέθεκτο οἱ ὄρειοι τῶν βαρβάρων· καὶ μείον ἔχοντες
 11 τῷ ἀκροβολισμῷ ἀπηλλάγησαν. Ἄρας δὲ ἐνταῦθα,
 προῆει ὡς ἐφ' Ἑκτανίας εἰς Ζαδρακάρετα πόλιν Ἑκα-
 12 τύνων. / Καὶ ἐν τούτῳ οἱ περὶ Κρατερὸν ξυνέμειξαν αὐτῷ

9. Φραταφέρνης — scriptū φραταφέρνης, ut Arrianus et Curtius o-
 mnibus reliquis locis. Deinde ex Optimo restitui καὶ ἄλλοι τῶν
 ἀμφί, in quibus secunda vox vulgo deest.

8. πρὸς ποταμῷ] De hoc flumi-
 ne loqui videtur Curtius VI,

4, 7. ἰδὸς vocat Zieberts,
 Diod. XVII, 75. Scribimus.

σιλεύς τε ἐν τῷ αὐτῷ καὶ δεσμότης ξὺν ἀτιμίᾳ ἀγόμε-
νος, τέλος δὲ πρὸς τῶν οἰκειοτάτων ἐπιβλεψθεὶς ἀπώ-
λετο. Ζῶντι μὲν Δαρείῳ τοιαῦτα ξυνηνέχθη. Τελευ-
τήσαντι δὲ, ταφὴ τε ἡ βασιλική, καὶ τῶν παίδων, ἀποῖα
καὶ βασιλεύοντος αὐτοῦ, τροφή τε Ἀλεξάνδρου καὶ παί-
δευσις, καὶ γαμβρὸς Ἀλέξανδρος. Ὅποτε δὲ ἐτελεύτα,
ἐγγυόνοι ἀμφὶ τὰ πενήκοντα ἔτη.

XXIII. Ἀλέξανδρος δὲ τὰς ὑπολειφθέντας ἐν τῇ 1
διώξει τῆς στρατιᾶς ἀναλαβὼν, ἐς Ἑρκανίαν προὔχων·
Κεῖται δὲ ἡ Ἑρκανία χώρα ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ 2
Βάκτρα Φερᾶσης· καὶ τῇ μὲν ὄρεσιν ἀπείρεται δασέσι
καὶ ὑψηλοῖς, τῇ δὲ πεδίον αὐτῆς καθήκει ἐς τε ἐπὶ τὴν
μεγάλην τὴν ταύτη θάλασσαν. Ταύτην δὲ ἤγειν, ὅτι 3
ταύτη τὰς ξένους τὰς ἀμφὶ Δαρεῖον διαπεφευγέναι ἐς τὰ

10. τροφή τε Ἀλεξάνδρου — In hoc conspirant editi omnes. Sup-
pleri quidem potest βασιλεύοντος, sed durum hoc. Vix dubito,
quin legendum sit παρ' Ἀλεξάνδρου.

Cap. XXIII.

3. Vulgo legitur ἐς τὰ τῶν Πάγων et ἀμα τὰς Πάγους. Iam Blan-
cardus vidit, istud nomen huc non convenire, et quia liber
Gandensis habebat Μάρων ὄρη, scribi vult Μάρδων et Μάρδους,
sed in hos movet Alexander serius. Emendavi ταπύρων et
Ταπύρους. Mox enim mittitur Craterus in Tapuros, (sect. 5.)
Alexandro in Hyrcaniam ipsam movente. Ibi quum Alexander
moraretur, redit ad eum Craterus, Tapurorum finibus et vi et
conditione subiectis, Graecis vero non repertis, (sect. 12.)
Paulo post denique ad Alexandrum veniunt Autophradaes Ta-
purorum σάτραπα et cum eo Graecorum legati, deditiōnem of-
ferentes. (sect. 13.) Quibus omnibus conjectura mea firmatur.

10. καὶ γαμβρὸς] cf. VII, 4, 6.

C. XXIII.

Arg. Iter triplex in Hyrcaniam,
versus urbem Zadracarta, Per-
sis compluribus accedentibus.
Alexandri decretum de Grae-
cis.

1. προὔχων] ut I, 5, 1. non:
progressus est orientem versus,
sed regressus ex Parthiēne, in
qua Curtio et Iustino testibus

Darius occisus est, in Hyrcaniam, quam Darium perse-
quens praetercurrerat magis,
quam subegerat.

2. θάλασσαν] Caspium vel Hyrcaniam.

3. ταύτην sc. ὁδόν] viam in mon-
tes, qui serpiunt Hyrcaniam,
quorum partem incolunt Ta-
puri, in quos fugerant Graeci c. 21, 7.

τῶν Ταπύρων ὄρη ἐπύθετο, καὶ αὐτὰς ἅμα τῆς Ταπύ-
 4 ρης χειρωσόμενος. Τριχῇ δὲ διελὼν τὸν στρατὸν, αὐτὸς
 μὲν τὴν ἐπιτομωτάτην, καὶ χαλεπωτάτην ἡγήσατο, τὸ
 πλεῖστον καὶ ἅμα τὸ κηφύτατον τῆς δυνάμεως ἄγων.
 5 Κρατερόν δὲ, τὴν τε αὐτῇ τάξιν ἔχοντα, καὶ τὴν Ἀμύν-
 τη, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔστιν ἑς, καὶ ὀλίγης τῶν ἱππέων,
 6 ἐπὶ Ταπύρων ἔστειλεν. Ἐργυρίου δὲ, τῆς τε ξένης καὶ
 τὴν λοιπὴν ἵππον ἀναλαβόντα, τὴν λεωφόρον τε καὶ μα-
 κροτέραν ἡγεῖσθαι ἐκέλευσε, τὰς ἀμάξας καὶ τὰ σκευ-
 7 φόρα καὶ τὸν ἄλλον ὄμιλον ἄγοντα. Ὑπερβαλὼν δὲ
 τὰ πρῶτα ὄρη, καὶ καταστρατοπεδεύσας αὐτῇ, ἀναλα-
 βὼν τῆς τε ὑπασπιστῆς, καὶ τῆς Μακεδονικῆς Φάλαγ-
 γος τῆς κηφουτάτης, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔστιν ἑς, ἥτις χαλε-
 πὴν ὁδὸν καὶ δύσπορον, Φύλακας τῶν ὁδῶν καταλιπὼν,
 ἵνα σφαλερὸν τι αὐτῷ ἐφαίνετο· ὥς μὴ τοῖς ἐπομένῃς
 κατ' ἐκείνο ἐπιθοῖντο οἱ τὰ ὄρη ἔχοντες τῶν βαρβάρων.
 8 Αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν τοξοτῶν διελθὼν τὰ στενά, ἐν τῷ πε-
 δῷ καταστρατοπέδευσε πρὸς ποταμῷ ἑ μεγάλῳ. Καὶ
 9 ἐνταῦθα ὄντος αὐτοῦ, Ναβαρζάνης τε ὁ Δαρειῖος χιλιάρ-
 χης, καὶ Φραταφέρνης, ὁ Ἑρκανίας τε καὶ Παρθυσίων
 σατραπῆς, καὶ ἄλλοι τῶν ἀμφὶ Δαρεῖον Περσῶν οἱ ἐπι-
 10 φανέσται ἀφικόμενοι παρέδωσαν σφᾶς αὐτῆς. Ὑπο-
 μέinas δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τέσσαρας ἡμέρας, ἀνέλαβι
 τῆς ὑπολειφθέντας κατὰ τὴν ὁδὸν, τῆς μὲν ἄλλης ἀ-
 σφαλῶς διελθόντας, τοῖς δὲ Ἀγριάσιν ὀπισθοφυλακῶ-
 σιν ἐπέθηκετο οἱ ὄρειοι τῶν βαρβάρων· καὶ μείον ἔχοντες
 11 τῷ ἀκροβολισμῷ ἀπηλλάγησαν. Ἄρας δὲ ἐντεύθην,
 προῆι ὡς ἐφ' Ἑρκανίας εἰς Ζαδρακάρετα πόλιν Ἑρκα-
 12 νίων. / Καὶ ἐν τούτῳ οἱ περὶ Κρατερόν συνέμειξαν αὐτῇ,

9. Φραταφέρνης — scripti φραταφέρνης, ut Arrianus et Curtius o-
 mnibus reliquis locis. Deinde ex Optimo restitui καὶ ἄλλοι τῶν
 ἀμφί, in quibus secunda vox vulgo deest.

8. πρὸς ποταμῷ] De hoc flumi-
 ne loqui videtur Curtius VI,

4, 7. idque vocat Zoberin,
 Diod. XVII, 75. Strabo.

ἄνθρωποι μὲν δὴ Ξυλλαβῶν, ἐν Φυλακῇ εἶχε. Τὸς Σινωπῶν 8
 ἑκὼν δὲ ἀφῆκεν, ὅτι Σινωπεῖς ἔτε τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων
 ἐπὶ τῷ ἔργῳ, ὑπὸ Πέρσαις τε τεταγμένοι, ἔκ ἀπεικότα
 οὐκ ἐβόλυν, παρὰ τὸν βασιλέα σφῶν πρεσβεύοντες.
 ἀφῆκε δὲ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ὅσοι πρὸ τῆς εἰρήνης 9
 καὶ τῆς συμμαχίας τῆς πρὸς Μακεδόνας γενομένης
 παρὰ Πέρσαις ἐμισθοφόρον, καὶ Χαλκεδονίων Ἡρακλεί-
 δην τὸν πρεσβευτὴν ἀφῆκε. τῆς δ' ἄλλης ξυστρατεύε- 10
 σθαι οἱ ἐπὶ μισθῷ τῷ αὐτῷ ἐκέλευσε· καὶ ἐπέταξεν
 ὑποῖς Ἀνδρόνικον, ὅσπερ ἤγαγε τε αὐτὰς, καὶ ἐνδηλος
 γεγονέναι ἔφαυλον ποιῶμενος σῶσαι τὰς ἀνδρας.

XXV. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, ἦγεν ὡς ἐπὶ 1
 ἀδράκαρτα, τὴν μεγίστην πόλιν τῆς Ὑρκανίας, ἵνα
 καὶ τὰ βασίλεια τοῖς Ὑρκανίοις ἦν. Καὶ ἐνταῦθα δια- 2
 κρίψας ἡμέρας πεντεκαίδεκα, καὶ θύσας τοῖς θεοῖς,
 ὡς νόμος, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ποιήσας, ὡς ἐπὶ Παρ-
 ναίῃς ἦγεν· ἐκεῖθεν δὲ ἐπὶ τὰ τῆς Ἀρείας ὄρη, καὶ 3
 εἰς πόλιν τῆς Ἀρείας, ἵνα καὶ Σατιβαρζάνης ἦκεν
 πρὸς αὐτόν, ὁ τῶν Ἀρείων σατράπης. Τῷ μὲν δὴ τὴν 4
 ἀτραπίαν ἀποδὲς, συμπέμπει αὐτῷ Ἀνάξιππον τῶν

καὶ Καρχηδονίων Ἡρακλείδην — *Lege Χαλκεδονίων.* Millies hic
 error occurrit apud auctores. Ex solo nomine Heraclidæ pa-
 tet, non fuisse Carthaginiensem; cum ex antecedentibus patet,
 de Graecis sermonem fieri. *Græntemesnilius.* Unde sic emen-
 davi. Opposita sunt: καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων — καὶ Χαλκεδονίων.
 Cap. XXV.

Ζευδράκαρτα — scripsi Ζαδράκαρτα ut c. 23, 11. ne diversa in
 tam paucis scriptura lector turbetur, quamvis liquide affirmare
 nequeam, utrum rectius sit Ζευδράκαρτα an Ζαδράκαρτα.

Sinope græca quidem urbs,
 sed in Asia minori ad Pontum
 Euxinum sita.

10. ἐνδηλος γεγονέναι] perspicuum
 fuerat, quod ipse non parvam
 rem duceret, servare hos vi-
 ros. *Raph.*

C. XV.

Arg. Transitus ex Hyrcania in
 Arios et Bactrianos. Bessi
 successio et scelus Satibarza-
 nis. Profectio in Satibarza-
 nem. Barfaëntæ mors.
 3. Συσίαν] urbem Ariæ, Susiam,
 præter hunc locum com-
 moratam non vidi.

- ἑταίρων, δὲς αὐτῷ τῶν ἱππακοντισῶν ἐς τεσσαράκοντα,
 αἷς ἔχει φύλακας καθίσταται τῶν τόπων, τῷ μὴ ἀδική-
 σθαι τῆς Ἀρείας πρὸς τῆς τρατιάς κατὰ τὴν πάροδον.
 5 Ἐν τούτῳ δὲ ἀφικνῶνται παρ' αὐτὸν Περσῶν τινες, οἱ ἤγ-
 γελον Βῆσσον τῇ τε τιάραν ὀρθὴν ἔχειν, καὶ τὴν Περσι-
 κὴν πολλὴν φορῶντα· Ἀρταξέρξην τε καλεῖσθαι ἀπὸ
 Βῆσσε, καὶ βασιλέα φάσκουσιν εἶναι τῆς Ἀσίας· ἔχειν τε
 ἀμφ' αὐτὸν Περσῶν τε τῆς ἐς Βάκτρα διαφυγόντας, καὶ
 αὐτῶν Βακτριανῶν πολλὰς· προσδοκᾶσθαι δὲ ἤξειν αὐ-
 6 τῷ καὶ Σκύθας συμμάχους. Ἀλέξανδρος δὲ ὁμῶς ἔχων
 τὴν πᾶσαν δύναμιν, ἥκει ἐπὶ Βάκτρα, ἵνα καὶ Φι-
 λιππος ὁ Μενελάος παρ' αὐτὸν ἀφίκετο ἐκ Μηδίας, ἔχων
 τὰς τε μισθοφόρους ἱππείας, ὧν ἠγεῖτο αὐτός, καὶ θιο-
 σαλῶν τὰς ἐθελοντάς ὑπομείναντας, καὶ τὰς ξένους τὰς
 Ἀνδρομάχης. Νικάνωρ δὲ ὁ Παρμενίωνος, ὁ τῶν ὑπα-
 7 σπιστῶν ἄρχων, τετελευτήκει ἤδη νόσῳ. Ἴόντι δὲ Ἀλε-
 ξάνδρῳ τὴν ἐπὶ Βάκτρα, ἐξηγγέλθη Σατιβαρζάνης ὁ

4. τῷ μὴ ἀδικ. ex Opt. et tribus aliis pro τῷ μηδὲν ἀδικ.

6. ἐπὶ Βάκτρα ex Opt. pro ἐπὶ Βάκτρων.

Verba Νικάνωρ δὲ — ἤδη νόσῳ praeter opinionem et sine ullo
 nexu inferuntur, ut putem vel excidisse quaedam, sic forte:
 τὰς Ἀνδρομάχης, καὶ τὰς ὑπασπιστάς τας Σαλευκῆς. Νικάνωρ δὲ etc.
 vel transponenda esse ea verba in caput sequens scilicet 4. scilicet:
 καὶ ὅσοι ἄλλοι μετέσχον αὐτῇ τῆς ἐπιβουλῆς. Νικάνωρ δὲ etc. quod
 verosimilius.

5. τιάραν ὀρθὴν] tiaram rectam,
 seu conum in sublimi erectum
 gestare nemini nisi regi soli
 licuit. De ea vide Xenoph.
 Cyrop. VIII, 3, 13. cum notis
 Zeunii et Freinsh. ad Curt.
 III, 3, 19.

τὴν Περσικὴν πολλὴν] intelligas
 eam vestem, quam Xenophon
 l. l. vocat χιτῶνα πορφύρεῖν με-
 σόλευκον. ἄλλω δ' ἢ ἢ ἔχει με-
 σόλευκον ἔχειν scilicet praeter re-
 gem, et Curt. III, 3, 18.:
 tunicam purpuream, cui me-
 dium album intextum erat.
 Sarapis vocabatur. De reli-

quis regum Persarum insignis
 vide Xenophontem loco laud.
 cum interpretibus. Vox Ar-
 τακερκες vero significat stre-
 nuum bellatorem, sicut Xer-
 kes bellatorem simpliciter et
 Darius coërcitorem, domito-
 rem; Herodoto teste VI, 91.
 Recipere tale nomen sole-
 bant, qui e conditione pri-
 vata in regnum proveheren-
 tur.

6. τὰς ἐθελοντάς ὑπομείναντας]
 qui voluntarii remanserant,
 cum ceteri dimitterentur
 domum III, 19, 21. Rap.

ἔτῃς μὲν δὴ Ξυλλαβῶν, ἐν Φυλακῇ εἶχε. Τῆς Σινώ 8
 ἔων δὲ ἀφῆκεν, ὅτι Σινωπεῖς ἔτε τῇ κοινῇ τῶν Ἑλλήνων
 μετῴχον, ὑπὸ Πέρσαις τε τέταγμένοι, ἣν ἀπείκοτα
 τοιεῖν ἐδόκην, παρὰ τὸν βασιλέα σφῶν πρεσβεύοντες.
 ἀφῆκε δὲ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ὅσοι πρὸ τῆς εἰρήνης 9
 καὶ τῆς συμμαχίας τῆς πρὸς Μακεδόνας γενομένης
 γὰρ Πέρσαις ἐμισθοφόρον, καὶ Χαλκεδονίων Ἡρακλεί-
 ῃν τὸν πρεσβευτὴν ἀφῆκε. τῆς δ' ἄλλης ξυστρατεύε- 10
 ῥαί οἱ ἐπὶ μισθῷ τῷ αὐτῷ ἐκέλευσε· καὶ ἐπέταξεν
 αὐτοῖς Ἀνδρόνικον, ὅσπερ ἤγαγέ τε αὐτῆς, καὶ ἐνδηλος
 γέγονει ὁ Φαῦλον ποιούμενος σῶσαι τῆς ἀνδρας.

XXV. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, ἦγεν ὡς ἐπὶ 1
 Ζαδράκαρτα, τὴν μεγίστην πόλιν τῆς Τρεκανίας, ἵνα
 καὶ τὰ βασίλεια τοῖς Τρεκανίοις ἦν. Καὶ ἐνταῦθα δια- 2
 κρίψας ἡμέρας πεντεκαίδεκα, καὶ θύσας τοῖς θεοῖς,
 ὡς νόμος, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ποιήσας, ὡς ἐπὶ Παρ- 3
 θυαίς ἦγεν· ἐκεῖθεν δὲ ἐπὶ τὰ τῆς Ἀρείας ὄρια, καὶ 4
 ἑστίαν πόλιν τῆς Ἀρείας, ἵνα καὶ Σατιβαρζάνης ἦκει
 γὰρ αὐτὸν, ὁ τῶν Ἀρείων σατράπης. Τῷ μὲν δὴ τὴν
 πατραπείαν ἀποδῶς, συμπέμπει αὐτῷ Ἀνάξιππον τῶν

1. καὶ Καρχηδονίων Ἡρακλείδην — Lege Χαλκεδονίων. Millies hic error occurrit apud auctores. Ex solo nomine Heraclidæ patet, non fuisse Carthaginiensem; cum ex antecedentibus patet, de Graecis sermonem fieri. Græntemesnilius. Unde sic emendavi. Opposita sunt: καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων — καὶ Χαλκεδονίων. Cap. XXV.

1. Ζευδράκαρτα — scripsi Ζαδράκαρτα ut c. 23, 11. ne diversa in tam paucis scriptura lector turbetur, quamvis liquide affirmare nequeam, utrum rectius sit Ζευδράκαρτα an Ζαδράκαρτα.

1. Sinope græca quidem urbs, sed in Asia minori ad Pontum Euxinum sita.

10. ἐνδηλος ἐγγεγόνει] perspicuum fuerat, quod ipse non parvam rem duceret, servare hos viros. Raph.

C. XV.

Arg. Transitus ex Hyrcania in Arios et Bactrianos. Resti successio et scelus Satibarzanis. Profectio in Satibarzanem. Barfaëntæ mors.
 3. Συσίαν] urbem Ariæ, Sufiam, præter hunc locum commemoratam non vidi.

τοῖς ἀμφὶ Κρατερὸν ὑπολειμμένοις ὁμῶς, ὥς ἤδη, ὡς
ἐπὶ τὴν Δράγγων χώραν ἦγε· καὶ ἀφικνεῖται ἵνα τὰ
14 βασιλεία τῶν Δράγγων ἦν. Βαρσαέντης δὲ, ὃς τότε
κατέχευε τὴν χώραν, εἰς ὃν τῶν ξυνεπιθεμένων Δαρείῳ ἢ
τῇ Φυγῇ, προσιόντα Ἀλέξανδρον μαθὼν, εἰς Ἰνδοῦς τῆς
15 ἐπὶ τὰδε τῇ Ἰνδοῦ ποταμῷ ἔφυγε. Ξυλλαβόντες δὲ
αὐτὸν οἱ Ἰνδοὶ, παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν· καὶ ἀπὸ
θνήσκει πρὸς Ἀλεξάνδρου τῆς εἰς Δαρεῖον ἀδικίας ἔνεκα.

1 XXVI. Ἐνταῦθα καὶ τὴν Φιλῶτα ἐπιβελὴν τῇ
Παρμενίωνος ἔμαθεν Ἀλέξανδρος. Καὶ λέγει Πτολε-
μαῖος καὶ Ἀριστόβελος, ὅτι προσηγγελέμενη ἤδη οἱ καὶ
πρότερον ἐν Αἰγύπτῳ· ὃ μὲν τοι πιστὴ γὰρ ἔφάνη, τῆς τῇ
Φιλίας τῆς πάλαι ἔνεκα, καὶ τῆς ἐξ αὐτῷ εἰς Παρμενί-
ωνα τε τὸν πατέρα Φιλῶτα τιμῆς, καὶ εἰς αὐτὸν Φιλῶ-
2 ταν πίστεως. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγος λέγει, εἰσαχθῆ

13. τὴν Ζεραγγαίων — Iam Blancardus bene docuit, omnibus in
Arriano locis scribendum esse Δράγγων, ut etiam invenitur III,
21, 2. 28, 1. VI, 15, 9. VII, 10, 11. quem vide. Ego nunc
veram lectionem restituo. Diversa vero scriptura nata videtur
ex pronuntiatione τῷ Saïn orientalium.

Cap. XXVI.

1. Vulgo: ἔνταῦθα δὲ. Adversativa vero auctoritate Codd. omni-
um abjecta est. Mox recepi ex Qrt. προσηγγελέμενη πρὸ προηγ.

14. Βαρσαέντης] Diversis tem-
poribus accidere fuga, capti-
vitas et mors Barsaentae.
Sed noster omnia simul nar-
tavit. Captus ab Indis et A-
lexandro traditus est cum XXX
elephantis et Gamaxo, regu-
lo indico, qui Barsaentae se
conjunxerat, quum rex Hy-
daspen transire vellet. vide
Curt. VIII, 23, 3. 4.

C. XXVI.

Arg. Infidiae a Philota. Phi-
lotas et Parmenion interfecti.
1. ἐν Αἰγύπτῳ] Lucem his ser-
vavit Plutarchus Vit. Alex.
6, 48.: Inter feminas apud

Damascum captas erat Anti-
gone, pulcherrima, Pydnaea,
quae Philotae cessit. οἷα δὲ
νέος πρὸς ἐρωμένην, καὶ εὖν εἶν
πολλὰ φιλοτιμία καὶ στρατιωτικῇ
παρρησιαζόμενος, εἰ αὐτῷ τὰ μέ-
γιστα τῶν ἔργων ἀπέφανε καὶ τὸ
πατρός. Ἀλέξανδρου δὲ μείρα-
κιον ἀπεκάλει, δι' αὐτῆς τὸ τῆς
ἀρχῆς ὄνομα καρατύμενος. Quae
et alia quum per feminam
loquacem emanarent atque
Alexandro referrentur, tamen
quanquam non parum suspi-
cium redderent Philotam, ab-
ultione se abstinuit Alexander,
ignorantiam simulantem.

ναι εἰς Μακεδόνας Φιλώταν, καὶ κατηγορεῖσθαι μὲν αὐτῷ
 ισχυρῶς Ἀλέξανδρον· ἀπολογήσασθαι δὲ αὐτὸν Φιλώ- 3
 ταν, καὶ τὰς μηνυτὰς τῷ ἔργῳ παρελθόντας, ἐξελέγξαι
 Φιλώταν τε καὶ τὰς ἀμφοτέρωθεν αὐτὸν ἄλλοις τε ἐλέγχοις ἀκ-
 ἀφανέσι, καὶ μάλιστα δὴ ὅτι αὐτὸς Φιλώτας πεπύσθαι
 μὲν ἐπιβελὴν τινὰ Ἀλεξάνδρῳ παρασκευαζομένην συνέ-
 φη, ἐξηλέγχετο δὲ κατασιωπῆσας ταύτην πρὸς Ἀλέ-
 ξανδρον, καὶ τοιούτοις ἐπὶ τὴν σκηνὴν ὁσημέραι τὴν Ἀλε-
 ξάνδρου Φοιτῶν· καὶ Φιλώταν μὲν κατακοντίζῃναι 4
 πρὸς τῶν Μακεδόνων, καὶ ὅσοι ἄλλοι μετέσχον αὐτῷ τῆς
 ἐπιβελῆς. Ἐπὶ Παρμενίωνα δὲ σταλῆναι Πολυδάμαντα, 5
 ἵνα τῶν ἐταίρων, γράμματα φέροντα παρ' Ἀλεξάνδρου
 πρὸς τὰς στρατηγὰς τὰς ἐν Μηδίᾳ, Κλέανδρον τε, καὶ
 Σιτάλκην, καὶ Μενίδην· οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῆς στρατίας, ἧς
 ἔρχετο Παρμενίων, τεταγμένοι ἦσαν. Καὶ πρὸς τούτων 6
 ἀποθάνειν Παρμενίωνα· τυχὸν μὲν ὅτι ἂν πιστὸν εἰδοῖται εἶ-
 ναι Ἀλεξάνδρῳ, Φιλώτα ἐπιβελεύοντος, μὴ συμμετα-
 τχεῖν Παρμενίωνα τῷ παιδὶ τῷ ἐπιβελεύματος· τυχὸν 7

1. τὰς μηνυτὰς — ex Opt. pro τὰς ἐπηνευτὰς.

1. ἐπιβελὴν τινὰ] de qua scri-
 pserunt Diod. XVII, 79. 80.
 Curt. VI, c. 7 — c. 11. Plut.
 V. Alex. c. 49. Iust. XII, 5.
 Dimnus quidam, de re qua-
 riam regem incusans, insidias
 ei comparat. Nicomachus
 autem, quem in communio-
 nem sceleris pertraxerat, fra-
 tri Cebalino rem communicat,
 qui metuens, ne consocium
 quis prior insidias indicaret
 ipseque in periculo haereret,
 Philotae omnia exponit. Qui
 vero quum primo et secundo
 die regi rem non indicasset,
 Cebalinus quendam e pueris
 regis adit, Metronem, et
 singulis accurate expositis, ut
 omnia quam celerrime regi
 nunciarentur, orat. — Cete-
 rum in his omnibus maxima

fides habenda est Arriano,
 meliores auctores sequuto;
 minima Curtio, qui quae Dio-
 dorus historice tradidit, per
 quinque capita rhetorice et
 tragice tractavit. Curtius o-
 mnia arripit ad animum lecto-
 rum movendum. In hujus
 rei descriptione lectorum mi-
 sericordiam pro Philota mo-
 vere vult; inde evenit, ut
 hic, Alexandri gloriam di-
 minuens, proposito suo ipse
 obstare videatur, quum in re-
 liquis admirationis Alexandri
 augendae cupidissimus sit.

5. ἐν Μηδίᾳ] Parmenion iubente
 Alexandro pecuniam omnem
 ex Persis Ecbatana transpor-
 tandam curaverat. cap. 19,
 13.

δὲ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ ξυμμετέσχε, σφαλὲρὸς ἦδη ἦν Παρμενίων, τῷ παιδὸς αὐτοῦ ἀνηρημένῃ, ἐν τοσαύτῃ ὧν ἀξιώσει παρά τε αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐς τὸ ἄλλο σφάτευμα μὴ ὅτι τὸ Μακεδονικόν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ξίνει·
 8 ὧν πολλάκις καὶ ἐν μέρει, καὶ παρὰ τὸ μέρος, κατὰ πρόσταξιν τὴν Ἀλεξάνδρου, ξὺν χάριτι ἐξηγεῖτο.

1 XXVII. Λέγουσι δὲ καὶ Ἀμύνταν τὸν Ἀνδρομένους κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπαχθῆναι ἐς κρίσιν, καὶ Πολέμωνα, καὶ Ἀτταλον, καὶ Σιμμίαν, τῶν Ἀμύντης ἀδελφῶν, ὡς ξυμμετασχόντας καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατ' Ἀλεξάνδρου, κατὰ πίσιν τε καὶ ἐταιρίαν τὴν Φιλῶτα.
 2 Καὶ ἐδόκει πιστοτέρα ἢ ἐπιβουλὴ ἐς τὸ πλῆθος, ὅτι Πρλέμων εἰς τῶν ἀδελφῶν τῶν Ἀμύντης, ξυλληφθεὶς
 3 Φιλῶτα, ἔφυγεν ἐς τὰς πολεμίας. Ἀλλ' Ἀμύντας γ' ξὺν τοῖς ἀδελφοῖς ὑπομείνας τὴν δίκην, καὶ ἀπολογισάμενος ἐν Μακεδόσι καρτερώς, ἀφίσταται τῆς αἰτίας·
 4 καὶ εὐθύς ὡς ἀπέφυγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πείσῃσιν, ἀφ' ὧν οἱ ἐλθεῖν παρὰ τὸν ἀδελφόν, καὶ ἐπαναγαγεῖν αὐτὸν παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ οἱ Μακεδόνες ξυγχε-

7. ἦδη ἦν περιὼν Παρμενίων — tertiam vocem, Optimo iubente omisi. Supra vero eundem cum duobus aliis audire nolui, scribentem: ἐδόκει εἶναι Ἀλέξανδρος.

Cap. XXVII.

1. τῶν Ἀμ. ἀδελφῶν — ex conjectura Gronovii, (pro τῶν Ἀμ. ἀδελφῶν, quia Opt. habet τὸν Ἀμ. ἀδελφόν) eaque ratio loquendi perpetua est Arriani, ut recte monet idem.

8. Verge: quibus sacre, seu ordine ipsum vocante, seu etiam extra ordinem jussu Alexandri praefuerat, [σὺν χάριτι, cum laude]. Ἐν μέρει est vice propria et suo ordine. Rursum κατὰ τὸ μέρος est, quum non vicem suam obires, sed Alexandri jussu, aliis praeteritis, id munus ipsi potissimum, non vocante ipsum, serie, iungereetur. Hoc autem erat

ex disciplina Macedoniae militiae, ut primus locus seu imperia sive inter duces sive inter τέγματα et pro his quoque duces, eorum transirent per dies, ut demonstravimus satis perspicua fide ad I, 14, 9. Gron.

C. XXVII.

Arg. Amyntae casus; amicis duo praefecti dati. Adventus in Ariaspe.

ῥῶσιν. Ὁ δὲ ἀπελθὼν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τὸν Πολέμωνα 5
 ἱππὸν ἤγαγε· καὶ ταύτῃ πολὺ μᾶλλον ἢ πρόσθεν ἔξω
 κίτίας ἐφάνη Ἀμύντας. Ἀλλ' ὀλίγον γὰρ ὕπερον κώμην 6
 ἐκ τῆς πληγῆς ἐτελεύτησεν,
 ὥς τε ἔδεν πλέον αὐτῷ γίγνεται τὴν κρίσιν ἀποφυγόντι,
 ὅτι μὴ ἀχαθῶ νομιζομένῳ ἀποθανεῖν. Ἀλέξανδρος δὲ 7
 καταστήσας ἐπὶ τῆς ἐταίρης ἱππάρχας δύο, Ἡφαισίωνά
 τε τὸν Ἀμύντορος, καὶ Κλεῖτόν τὸν Δροπίδου, καὶ δίχα 8
 διελὼν τὴν τάξιν τῶν ἐταίρων (ὅτι ἔδὲ φίλων ἂν ἠβέλετο
 ἢ τῶν τοσούτων ἱππέων, ἄλλως τε καὶ τῶν κρατίστων τῶν
 πάντων ἱππικῶν κατὰ τὴν ἀξίωσιν καὶ τὴν ἄλλην ἀρε-
 τὴν ἐξηγεῖσθαι) ἀφικνεῖται εἰς τὰς πόλεις μὲν Ἀριάσ- 9
 πας καλεμένους, ὕπερον δὲ Εὐεργέτας ἐπονομασθέντας,
 καὶ Κῦρον τὸν Καμβύση ξυνεπελάβοντο τῆς εἰς Σκύθας ἐ- 10
 κείσεως. Καὶ τότε Ἀλέξανδρος ὦν τε εἰς Κῦρον ὑπῆρξαν
 ἱππάρχαι αὐτῶν, τιμήσας καὶ αὐτὸς καταμαθὼν ἄν-
 τας ἑκάστης τῆς ἄλλης τῆς ταύτης βαρβάρους πολιτεύον-
 τας, ἀλλὰ τῶν δικαίων ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις τῶν Ἑλλή-

πολὺ μᾶλλον ex Opt. pro πολὺ ἔτι μᾶλλον.

Ἀριάσπας — Sic scriptum pro Ἀγξιάσπας ex Optimo, primis edi-
 tis, aliisque, quos laudat Blancardus.

δίχα διελὼν] antea enim he-
 taeris omnibus unus praefue-
 rat Philotas, qui eam ipsam
 ob rem, quum insidiaretur,
 magis erat timendus. Cujus
 insidias quum Alexander effu-
 gisset, ne iterum tali pericu-
 lo obnoxius esset, amicorum
 imperium duobus partitus
 est.

ἔδὲ φίλων ἂν] ne amicorum
 quidam, ex quorum numero
 erant Hephæstion et Clitus.
 Caeterum notandum hic dis-
 crimen πρὸς ἐταίρους et τῶν φίλων.
 Illud nomen est honoris et
 dignitatis, tribuebaturque
 praestantissimae equitatus par-
 ti, uti vel hic locus declarat;
 hoc autem fidei et amoris,

quo sensu Latini proprie a-
 micos appellant. Quae duo
 cum Latini non distinguant,
 obscurius haec latine dicen-
 tur, quae in Graeco sunt pla-
 na et perspicua. Rarb.

9. Εὐεργέτας] Curt. VII, 3, 1.
 „His ita compositis Alexander,
 Arianorum Satrape constituto,
 iter pronunciari jubet in Ari-
 aspas, quos jam tunc mutato
 nomine Euergetas adpella-
 bant, ex quo frigore victus-
 que penuria Cyri exercitum
 adfectum cecidis et commea-
 tibus juverant.“

10. ὦν ὑπῆρξαν] i. e. τότε ὦν
 καὶ ὡς ὑπῆρξαν, eorum causa,
 quae majores eorum Cyro praes-
 titissent.

των μεταποιεμένων, ἐλευθέρους τε ἀφῆκε, καὶ χώραν τῆς ὁμόρου ὅσῃν σφίσιν ἦπυσαν, (ὃ πολλὴν δὲ ἔδ' αὐτοὶ ἦπυσαν) προσέθηκεν. Ἐνταῦθα θύσας τῷ Ἀπόλλωνι, Δημήτριον μὲν ἓνα τῶν σωματοφυλάκων, ὑποπτεύσας μετασχεῖν Φιλῶτα τῆς ἐπιβελῆς, ξυνέλαβε· σωματοφύλακα δὲ ἀντὶ Δημητρίου ἀπέδειξε Πτολεμαῖον τὸν Λάγυ.

XXVIII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, προῆλθ' ὡς ἐπὶ Βάντρα τε καὶ Βῆσσον, Δράγγας τε καὶ Γαδρωσὺς ἐν τῇ παρόδῳ παρασησάμενος. Περσεύσατο δὲ καὶ τὰς Ἀραχώτας, καὶ σατράπην κατέστησεν ἐπ' αὐτοῖς Μένωνα. Ἐπῆλθε δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν τῆς προσχώρης Ἀραχώτοις. Ξύμπαντα δὲ ταῦτα ἔθνη διὰ χιόνος τε πολλῆς, καὶ ξυν ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων, καὶ τῶν στρατιωτῶν ταλαιπωρία ἐπῆλθε. Μαθὼν δὲ τὰς Ἀρείας αὐθις ἀφυσάναι, Σατιβαρζάνης ἐς τὴν χώραν αὐτῇ ἐμβαλόντος σὺν ἱππεῦσι δισχιλίοις, ἐς παρὰ Βῆσσον ἔλαβεν, ἀποσέλλει πᾶρ' αὐτὰς Ἀρτάβαζόν τε τὸν Πέρσην, καὶ Ἐργυῖον, καὶ Κάρανον, τῶν ἐταίρων. Προσέταξε δὲ καὶ Φραταφέρνην, τὸν τῶν Περσῶν σατράπην ξοιμβαλεῖν αὐτοῖς ἐς τὰς Ἀρείας· καὶ γίγνεται μάχη τοῖς ἀμφὶ Ἐργυῖον καὶ Κάρανον πρὸς Σατι-

το. ὅσῃν αὐτοὶ ὑφίσταν, mediam vocem, Opt. jubente, abjeci.

Cap. XXVIII.

1. Vulgata est Δράγγας τε καὶ Δραγωνῦς. Gronovius bene emendat Δρ. τε καὶ Γαδρωσὺς, quem vide. Praeter ea, quae ipse attulit, ejus conjecturam et firmat Diodor. XVII, 81. „τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τῶν ὁμόρων τῶν ὀνομαζομένων Κεδρωσίων ποιησάντων, καὶ τούτοις ταῖς περὶ αὐτοὺς χάρισιν ἡμεῖς παρ' αὐτοῦ (Ἐργυρίου καὶ Κεδρωσίων) τὴν στρατηγίαν Τηριδάτη παρέδωκε. Deinde optimum sequi nolui, si solus scribit Δράγγας et cum plerisque editis Ἀραχώτας, quia reliquis locis eadem scriptura non servatur.

C. XXVIII.

Arg. Drangae, Gadrosi, Arachoti, Indique his vicini subacti. Satibarzanis apud Arios

mors. Alexandria in Paropamisso condita. Paropamisus describitur. Bessii consilia et fuga.

βαρζάνην καρτερά· ἔδὲ πρόσθεν αἱ βάρβαροι ἐνέκλιναν, 5
 πρὶν Σατιβαρζάνην συμπεσόντα Ἐριγυῖω, πληγέντα
 δόρατι εἰς τὸ πρόσωπον, ἀποθανεῖν. Τότε δὲ ἐγκλί-
 ναντες οἱ βάρβαροι, προτροπάδην ἔφευγον. Ἐν τῷ 6
 δὲ Ἀλέξανδρος πρὸς τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἦγεν, ἵνα
 καὶ πόλιν ἐκτίσῃ, καὶ ὠνόμασεν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ
 θύσας ἐνταῦθα τοῖς θεοῖς, ὅσοις νόμος αὐτῷ, ὑπερέ-
 βале τὸ ὄρος τὸν Καύκασον· σατράπην μὲν τῇ χώρᾳ 7
 ἐπιτάξας Προέξην ἄνδρα Πέρσην· τῶν δ' ἐταίρων, Νει-
 λόξενον τὸν Σατύρην, ἐπίσκοπον ξὺν στρατιᾷ ἀπολιπών.
 Τὸ δὲ ὄρος ὃ Καύκασος ὑψηλὸν μὲν ἐστίν, ὥσπερ τι ἄλλο 8
 τῆς Ἀσίας, ὡς λέγει Ἀριστόβελος, ψιλὸν δὲ τὸ πολὺ
 αὐτῷ τόγε ταύτῃ. Μακρὸν γὰρ ὄρος παρατέταται ὃ Καύ- 9
 κασος, ὡς τε καὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, ὃς δὴ τὴν Κιλικί-
 αν τε καὶ Παμφυλίαν ἀπεῖζγει, ἀπὸ τῆς Καυκάσου εἶναι
 λέγουσι, καὶ ἄλλα ὄρη μεγάλα, διακεκριμένα ἀπὸ τῆς
 Καυκάσου ἄλλη καὶ ἄλλη ἐπωνυμία, κατὰ ἔθνη τὰ ἐκά-
 στων. Ἀλλὰ ἐν γὰρ τῷ Καυκάσῳ ἔδεν ἄλλο ὅτι 10
 μὴ τέρμινθοι πεφύκασιν, καὶ σίλφιον, ὡς λέγει Ἀριστό-

5. Vulgo legitur ὡς Ἐριγυῖω πλήξαντος. Voces priores, quia in Optimo desiderantur, repetere nolui; tertiam ex MSS. omnibus et primis editis mutavi in πληγέντα. Mox ex Opt. restitui τότε δὲ ἐγκλ. pro τότε δ' ἐγκλ.

8. ὥσπερ τι ἄλλο — ferri quidem hoc potest, sed non est Arrianeum, qui dicere solet εἴπερ τι ἄλλο, ut I, 24, 3. II, 1, 4. III, 11, 2. 22, 3. V, 27, 17.

9. κατὰ ἔθνη τὰ ἐκάτων. Nihil mutavi, quamvis Gronovius testetur, in omnibus esse κατὰ ἔθνη et in multis τῶν ἐκάτων.

6. Eandem Alexandriam commemorat noster IV, 22, 5. V, 1, 8. aliisque locis. Caucasus vero mons, quem h. l. nominat, est Paropamisus, de quo vide nostrum V, 5, 3.

8. ψιλὸν δὲ τὸ πολὺ] vult auctor, magnam Caucasii partem, imprimis eam, in qua tunc Alexander versabatur, nudam et effoetam gignentium fuisse,

non solum isto tempore, sed etiam perpetuo. Gron.

9. διακεκριμένα etc.] verte distinctos a Caucaso alia atque alia appellatione, pro varietate gentium, a quibus incoluntur.

10. τέρμινθοι] De Terebintho adscribo Plin. XII, 6. „Genera arborum Macedones narrare majore ex parte sine nominibus. Est et (sc. arbor) terebintho similis caetera,

11 βελος· ἀλλὰ καὶ ὥς ἐπώκειτο πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ πρόβατα πολλὰ καὶ κτήνη ἐνέμοντο, ὅτι καὶ χαίρει τῷ σιλφίῳ τὰ πρόβατα· καὶ εἰ ἐκ πολλῶν πρόβατον σιλφίῳ αἰσθόιτο, καὶ θεῖ ἐπ' αὐτό, καὶ τό, τε ἄνθος ἰπνέμεται, καὶ τὴν ῥίζαν ἀνορύττον καὶ ταύτην κατε-
 12 σθίει· ἐπὶ τῷδε ἐν Κυρήνῃ ὡς μακροτάτῳ ἀπελαύνουσιν τὰς ποιμένας τῶν χωρίων, ἵνα αὐτοῖς τὸ σιλφίον φύεται· οἱ δὲ καὶ περιφράσσουσιν τὸν χώρον, τῷ μὴδ' εἰ πελάσῃ αὐτῷ τὰ πρόβατα, δυνατὰ γενέσθαι εἰσὼ παρελθεῖν·
 13 ὅτι πολλῶν ἄξιον Κυρηναίοις τὸ σιλφίον. Βῆσσοι δὲ ἔχουσιν ἀμφ' αὐτὸν τῆς μετασχόντας αὐτῷ τῆς Δαρείας συλλήψεως, καὶ αὐτῶν Βακτρίων ἐς ἑπτακισχιλίας, καὶ Δάας τὰς ἐπὶ τὰδε τῷ Ταναΐδῳ ποταμῷ ἐποικῶντας, ἔφθμεν τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει τῷ Καυκάσῳ, ὡς ἐρημία τε τῆς χώρας τῆς ἐν μέσῳ αὐτῷ τε καὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἀπορία τῇ

12. ἵνα καὶ αὐτοῖς — Secundam vocem, optimo id exigente, relegavi.

13? Voces Περσῶν τε post ἀμφ' αὐτὸν propter Optimum nunc ejctae sunt, ut omnium nationum, quod notat Gronovius, reliquias superstites, ac caede Darii impuras intelligamus. Multos etiam Persarum ad Alexandrum transisse legimus.

pomo amygdalis, minore tantum magnitudine, praecipuae suavitatis. In Baetris utique hanc aliqui terebinthum esse proprii generis potius, quam similem ei, putaverunt, sed unde vestes lineas faciunt; foliis moro similis, calicē pomi cynorrhodo. Serunt eam in campis, nec est gratior ullarum prospectus."

12. ἵνα αὐτοῖς etc. Animadvertendum est, Arrianum haec ex Aristobulo descripsisse. Suo enim tempore Silphium in Cyrenaica ipsa si non plane extinctum, rarissimum tamen fuisse apparet ex Plin. XIX, c. 3. et Strabone XVII, pag. 576. A multis nostrorum

pro Casia habetur. Plinius, l. i. succum ejus, ait, ad pondus argentei denarii pensum esse; ovem, quum comederit, protinus dormire, capram sternuere; Silphium in Perside, Media et Armenia large nasci, sed multo infra Cyrenaicum; et XXII, 23: venit primo e Cyrenis, ex Syria nunc maxime importatur, deterius Parthico, sed Medico melius, extincto omni Cyrenaico. — Sequuntur deinde usus Silphii in medicina. Ad condimenta etiam ciborum adhibebatur. Vide Perizonium ad Ael. Var. Hist. XII, 37.

13. τῷ Ταναΐδῳ] vide c. 30, 13, 14.

ἐπιτηδείων, ἀπείρξων Ἀλεξάνδρῳ τῷ μὴ ἐλαύνειν πρόσω.
 Ἀλλ' Ἀλέξανδρος ἤλαυνεν ἑδὲν μεῖον, χαλεπῶς μὲν διά 14
 τε χιόνος πολλῆς, καὶ ἐνδεία τῶν ἀναγκαίων, ἥει δὲ
 ὅμως. Βῆσσοι δὲ, ἐπεὶ ἐξηγγέλλετο αὐτῷ ὅτι πόρ- 15
 ρῶ ἦδη ὦν Ἀλέξανδρος, διαβάς τὸν Ὠξὸν ποταμὸν,
 τὰ μὲν πλοῖα, ἐφ' ὧν διέβη, κατέκαυσεν, αὐτὸς δὲ εἰς
 Ναύτακα τῆς Σογδιανῆς χώρας ἀπεχώρει. Εἶποντο δὲ 16
 αὐτῷ οἱ τε ἀμφὶ Σογταμένην καὶ Ὀξυάρτην, ἔχοντες
 τὰς ἐκ τῆς Σογδιανῆς ἱππέας, καὶ Δάαι οἱ ἀπὸ τῆς Τα-
 ναΐδος. Οἱ δὲ τῶν Βακτρίων ἱππεῖς, ὡς φεύγειν ἐγνώ- 17
 κότε ἕμαθον Βῆσσον, ἄλλος ἄλλη ἐπὶ τὰ σφῶν ἑκάστοι
 ἀπηλλάγησαν.

XXIX. Ἀλέξανδρος δὲ εἰς Δραψακα ἀφικόμενος, 1
 καὶ ἀναπαύσας τὴν στρατιάν, εἰς Ἀορνόν τε ἦγε καὶ Βα-
 κτρα, αἱ δὲ μέγισται εἰς πόλεις ἐν τῇ Βακτρίων χώρᾳ.
 καὶ ταύτας τε ἐξ ἐφόδου ἔλαβε, καὶ φυλακὴν ἐν τῇ ἀ- 2
 κρᾷ τῆς Ἀορνῆς ἀπέλιπε, καὶ ἐπὶ ταύτης Ἀρχέλαον τὸν
 Ἀνδρόκλῆν, τῶν ἐταίρων· τοῖς δ' ἄλλοις Βακτρίοις ὁ χα- 3
 λεπῶς προσχωρήσασιν, ἐπέταξε σατραπὴν Ἀρτάβαζον
 τὸν Πέρσην· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὡς ἐπὶ τὸν Ὠξὸν ποταμὸν.
 Ὁ δὲ Ὠξὸς ῥέει μὲν ἐκ τῆς ὄρεος τῆς Καυκάσου, εἰς δὲ πο- 4

Cap. XXIX.

1. Scripsi εἰς Ἀορνὸν pro εἰς Ἀορνῆς, quia mox sequitur ἐν τῇ ἀκρᾷ
 τῆς Ἀορνῆς et VI, 28, 1. alia quidem arx sive petra, sed ejus-
 dem nominis occurrit, quae omnibus locis ἡ Ἀορνὸς vocatur.
 4. Vocem ποταμὸς post ὁ δὲ Ὠξὸς ejeci, deinde pro ποταμὸς πάν-

16. Δάαι οἱ ἀπὸ τῆς Ταναΐδος] ma-
 le hunc populum a nostro ad
 laxartem transpositum esse,
 quum habitaret ad Oxum et
 mare Caspium, docet St.
 Croix pag. 211 sqq. Forte
 minus distincte loquitur au-
 ctor, quia supra jam dixerat
 (13) Δάαι οἱ ἐπὶ τῇ τῇ Τα-
 ναΐδος.

C. XXIX.

Arg. Drapsaca, Aornus, Bactra
 recepta. Oxus fluvius. Oxum
 trajiciendi modus. Spes Bessi
 capiendi.

1. Ex urbibus hisce Drapsaca
 maxime meridiem versus, ad
 Paropamisum, Aornus paulo
 superius, et Bactra ipsa maxi-
 me versus septentrionem sita
 fuisse videntur.

ταμῶν μέγιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅσους τε δὴ Ἀλέξανδρος
καὶ οἱ ζυὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπῆλθον, πλὴν τῶν Ἰνδῶν ποτα-
μῶν. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ πάντων ποταμῶν μέγιστοι εἰσὶν ἐξίη-
σι δὲ ὁ Ὠξος εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν, τὴν κατ'
Ἰνδοὺς. Διαβαίνειν δὲ ἐπιχειροῦντι τὸν ποταμὸν,
πάντη ἄπορον ἐφαίνετο· τὸ μὲν γὰρ εὖρος ἦν εἰς ἑξὶ μί-
λισα σταδίους· βάθος δὲ, ὅδε πρὸς λόγον τῷ εὖρει, ἀλλὰ
πολὺ δὴ τι βαθύτερος, καὶ ψαμμώδης, καὶ ῥεύμα ὅξυ,
ὥς τὰ καταπηγνύμενα πρὸς αὐτῷ τῷ ῥῷ ἐκτρέφεσθαι ἐκ
τῆς γῆς ὡς χαλεπῶς, οἷα δὴ ὅδε βεβαίως κατὰ τῆς ψάμ-
μου ἰδρυμένα· ἄλλως δὲ καὶ ἀπορία ὕλης ἐν τοῖς πόροις
ἦν· καὶ τριβὴ πολλὴ ἐφαίνετο, εἰ μακρόθεν μετίσκειν ὅσα
εἰς γεφύρωσιν τῷ πορῷ. Ξυναγαγὼν ἔν τας διφθέρας,
ὑφ' αἷς ἐσκήνουν οἱ στρατῶται, φορυτῷ ἐμπλῆσαι ἐκέλευ-
σεν ὥς ξηροτάτης, καὶ καταδῆσαι τε καὶ ξυρραΐψαι ἀκρι-
βῶς, τῷ μὴ ἐσθύνεσθαι εἰς αὐτὰς τῷ ὕδατος· ἐμπλησθῆ-
σαι δὲ καὶ ξυρραφεῖσαι ἱκαναὶ ἐγένοντο διαβαῖναι τοῖς
στρατὸν ἐν πέντε ἡμέραις. Πρὶν δὲ διαβαίνειν τὸν ποτα-
μὸν, τῶν τε Μακεδόνων ἐπιλέξας τὰς πρεσβυτάτας, καὶ
ἤδη ἀπολέμας, καὶ τῶν Θεσσαλῶν τὰς ἐθελοντάς κατα-
πομείναντας, ἐπ' οἷα ἀπέστειλεν. Ἐκπέμπει δὲ καὶ Στα-
σάνορα, ἓνα τῶν ἐταίρων, εἰς Ἀρείας, προστάξας Ἀρσά-
μην μὲν τὸν σατράπην τῶν Ἀρείων συλλαβεῖν, ὅτι ἐθε-
λοκακεῖν αὐτῷ Ἀρσάμης ἔδοξεν· αὐτὸν δὲ σατράπην
εἰσεῖναι αὐτ' ἐκείνῃς Ἀρείων. Περσάσας δὲ τὸν Ὠξον ποταμὸν

των, scripsi πάντων ποταμῶν, utrumque ex omnibus antiquis.
Mox etiam, opt. jubente, deleui pronomēn αὐτῷ post ἐπιχει-
ροῦντι.

8. τὸν στρατὸν — ex Opt. pro τὴν στρατιάν.

6. ὅδε πρὸς λόγον τῷ εὖρει] ma-
jor erat profunditas, quam
pro latitudine. Rarb. βαθύτε-
ρος sc. ἢ ὁ ποταμός.

πρὸς αὐτῷ τῷ ῥῷ] ut ab ipso flu-
xu evellantur e terra banda dif-
ficulter. Ita rectius haec ver-

ba puto cum seqq. conjungi,
quam cum antecedente κατα-
πηγνύμενα. Tam violentum
Oxum amnem invehit, ut
ipsa cursus rapiditate, facile
quae infixa sint, e terra e-
vellantur. Rarb.

7. ὅσα sc. ἀναγκαῖα ἦν.

ἦγε κατὰ σπερδὴν, ἵνα Βῆσσον εἶναι ξὺν τῇ δυνάμει ἐπυν-
 θάνετο. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀφικνεῖνται παρὰ Σπιταμένης καὶ 1 2
 ΔαταΦέρης πρὸς αὐτὸν ἀγγέλλοντες, ὅτι Σπιταμένης καὶ
 ΔαταΦέρης, εἰ πεμφθεῖη αὐτοῖς καὶ ὀλίγη στρατιά, καὶ
 ἡγεμῶν τῇ στρατιᾷ, ξυλλήψονται Βῆσσον, καὶ παραδώ-
 τασιν Ἀλεξάνδρῳ· ἐπεὶ καὶ νῦν ἀδύσματα φυλακῇ φυλάσ-
 τεσθαι πρὸς αὐτῶν Βῆσσον. Ταῦτα ὡς ἤκουσεν Ἀλέξαν- 1 3
 δρος, αὐτὸς μὲν ἀναπαύων ἦγε τὴν στρατιάν σχολαίτερον
 ἢ πρόσθεν· Πτολεμαῖον δὲ τὸν Λάγῃ ἀποσέλλει, τῶν τε
 ἱππαρχῶν ἱππαρχίας τρεῖς ἄγοντα, καὶ τὰς ἱππακοντιστάς
 ὅμπαντας· πεζῶν δὲ, τὴν τε Φιλῶτα τάξιν, καὶ τῶν
 ἱπασπικῶν χιλιαρχίαν μίαν, καὶ τὰς Ἀγριάνας πάντας,
 καὶ τῶν τοξοτῶν τὰς ἡμίσεις, σπερδῇ ἐλαύνειν κελεύσας
 ὡς Σπιταμένην τε καὶ ΔαταΦέρην. Καὶ Πτολεμαῖος 1 4
 ἔπει ὡς ἐτέτακτο· καὶ διελθὼν ἐν ἡμέραις τέσσαρσι σαθ-
 ρὰς δέκα, ἀφικνεῖται εἰς τὸ στρατόπεδον, ὃ τῇ προτεραίᾳ
 ῥυλισμένοι ἦσαν οἱ ἀμφὶ τὸν Σπιταμένην βάρβαροι.

XXX. Ἐνταῦθα ἔμαθε Πτολεμαῖος, ὅτι ὁ Βεβαία 1
 τῷ Σπιταμένῃ καὶ ΔαταΦέρῃ ἡ γνώμη ἐστὶν ἀμφὶ τῇ πα-
 ραδόσει τῷ Βῆσσῳ. Τὰς μὲν δὴ πεζὰς κατέλιπε, προστά- 2
 ξας ἔπεσθαι ἐν τάξει· αὐτὸς δὲ ξὺν τοῖς ἱππεῦσιν ἐλά-
 τας ἀφίκετο πρὸς κώμην τινα, ἐν ᾗ ὁ Βῆσσος ἦν ξὺν ὀλί-
 γοις στρατιώταις. Οἱ γὰρ ἀμφὶ τὸν Σπιταμένην μετακ- 3
 χωρήκεσαν ἤδη ἐκεῖθεν, καταδεδωθέντες αὐτοὶ παραδῆ-
 ναι τὸν Βῆσσον. Πτολεμαῖος δὲ περιεῖησας ἐν κύκλῳ τῆς 4

12. αὐτοῖς καὶ — secundam voculam ex Opt. et duobus aliis ad-
 didi. Idem mox habent σχολαίτερον, quod pro σχολαιότερον
 revocavi; sicut paulo post ὅμπαντας pro ἅπαντας, ex omnibus
 MSS.

C. XXX.

Arg. Bessus captus Alexandro
 traditus et in Bactriana occi-
 sus. Maracanda, Sogdianae
 regia. Tanais duplex. Pu-
 gna cum Scythis.

2. ἔπεσθαι ἐν τάξει] sequi agmi-
 ne composito, lentiore gradu,
 cum ipse interim cum equi-
 tibus concitatore cursu fer-
 retur. Rarb.

κώμης τῆς ἱππείας (ἦν γάρ τι καὶ τείχος περιβεβλημέναι
καὶ πύλαι κατ' αὐτὸ) ἐπεκρηυκένετο τοῖς ἐν τῇ κώμῃ
βαρβάροις, ἀπαθείς σφᾶς ἀπαλλάσσεσθαι παραδόν-
5 τας Βῆσσον. Οἱ δὲ ἐδέχοντο τῆς ξὺν Πτολεμαίῳ ἐς τὴν
κώμην· καὶ Πτολεμαῖος ξυλλαβὼν Βῆσσον, ὀπίσω ἐπα-
6 νῆσι. Προπέμψας δὲ, ἤρετο Ἀλέξανδρον, ὅπως χρὴ ἐς
ὄψιν ἄγειν Ἀλεξάνδρου Βῆσσον καὶ Ἀλέξανδρος, γυμ-
νὸν ἐν κλοιῷ δῆσαντα ὥτως ἄγειν ἐκέλευσε, καὶ κατα-
στήσαντα ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ, ἣ αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ πα-
7 ρελάσσεσθαι ἔμελλε. Καὶ Πτολεμαῖος ὥτως ἐποίησεν.
Ἀλέξανδρος δὲ, ἰδὼν τὸν Βῆσσον, ἐπιστήσας τὸ ἄρμα
ἤρετο, ἀνθ' ὅτε τὸν βασιλέα τὸν αὐτῷ καὶ ἅμα οἰκίῳ
καὶ εὐεργέτην γενόμενον Δαρεῖον, τὰ μὲν πρῶτα ξυμ-
8 λαβεὶ καὶ δῆσας ἤγειν, ἔπειτα ἀπέκτεινῃ; Καὶ ὁ Βῆσσος
ἐ μόνῳ οἱ ταῦτα δόξαντα πρᾶξαι ἔφη, ἀλλὰ ξὺν τοῖς
τότε ἀμφὶ Δαρεῖον ἔσιν, ὡς σωτηρίαν σφίσιν εὐρέσθαι
9 παρ' Ἀλεξάνδρου. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ τοῖσδε μασιγῇ
ἐκέλευεν αὐτὸν, καὶ ἐπιλέγειν τὸν κήρυκα ταῦτα ἐκεῖνα
10 ὅσα αὐτὸς τῷ Βῆσσῳ ἐν τῇ πίσει ὠνεῖδισε. Βῆσσος μὲν
δὴ ὥτως αἰκισθεὶς, ἀποπέμπεται ἐς Βάκτρα ἀποθανέ-
μενος. Καὶ ταῦτα Πτολεμαῖος ὑπὲρ Βῆσσου ἀνέγραψεν.
11 Ἀριστόβουλος δὲ τῆς ἀμφὶ Σπιταμένην τε καὶ Δαταφέρνην
Πτολεμαίῳ ἀγαγεῖν Βῆσσον, καὶ παραδῆναι Ἀλεξάνδρῳ
12 γυμνὸν ἐν κλοιῷ δῆσαντας. Ἀλέξανδρος δὲ ἀναπληρώ-
σας τὸ ἱππικὸν ἐκ τῶν αὐτόθεν ἵππων (πολλοὶ γὰρ αὐτῷ
ἵπποι ἐν τε τῇ ὑπερβολῇ τῇ Καυκάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τὸν

C. XXX.

10. ἀνέγραψεν ex Op. pro ἀναγέγραψεν.

6. ἐν κλοιῷ δῆσαντα] *collo infer-
sa catena*, ut scribit Curt.
VII, 5, 36. κλοιὸς enim est
vinculum, quod collo circum-
datur, collare, catena sive
torques ferrea. *Rapb.*

9. ἐν τῇ πίσει] Cic. ad Fam. lib.
IX. ep. 16.: in officio boni

civis certe non sum repre-
hendendus. *Rapb.* Verte cum
Vulcanio: *quae ipse Bessus
perfidiam suam exprobravit.*

12. ἐπὶ τὸν Ὠξόν] ob celerita-
tem profectiois et regiones
arenosas ac siticulosas. Curt.
VII, 5, 2 seqq.

Ἰξόν τε καὶ ἀπὸ τοῦ Ὠξυ πορείᾳ ἐξέλιπον) ὡς ἐπὶ
 Λαράκανδα ἦγε· τὰ δὲ ἐστὶ βασιλεία τῆς Σογδιανῶν
 ὥρας. Ἐνθὺνδε ἐπὶ τὸν Τάναϊν ποταμὸν προήει. Τῷ 13
 ἔ Ταναϊδὶ τέτω, ὃν δὴ καὶ Ἰαξάρτην ἄλλω ὀνόματι
 εἰς τῶν ἐπιχωρίων βαρβάρων καλεῖσθαι λέγει Ἀριστο-
 τολος, αἱ πηγαὶ μὲν ἐκ τοῦ Καυκάστου ὄρους καὶ αὐτῷ εἰ-
 σὶν· ἐξίησι δὲ καὶ ἕτος ὁ ποταμὸς εἰς τὴν Τρεκανίαν θά-
 λασσαν. Ἄλλος δ' ἂν εἴη Τάναϊς, ὑπὲρ ὅτε λέγει ὁ 14
 Ἡρόδοτος ὁ λογοποιός, ὃ γάρ οὖν εἶναι τῶν ποταμῶν τῶν
 ἐκυθικῶν Τάναϊν, καὶ ῥέειν μὲν ἐκ λίμνης μεγάλης ἀνί-
 γχοντα, ἐκδιδόναι δὲ εἰς λίμνην ἔτι μείζω τὴν καλεμέ-
 νην Μαιῶτιν· καὶ τὸν Τάναϊν τέτον εἶναι οὗ ὄρον ποιῶσι
 τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Οἷς δὴ ἀπὸ τοῦ μυχῶ τοῦ 15
 γόντε τοῦ Εὐξείνου ἢ λίμνη τε ἢ Μαιῶτις καὶ ὁ εἰς ταύτην
 ἵκει ποταμὸς ὁ Τάναϊς ἕτος, διείργει τὴν Ἀσίαν τε καὶ 16
 τὴν Εὐρώπην, καθάπερ ἢ κατὰ Γαδείραν τε καὶ τῆς ἀν-
 τιπέραν Γαδείρων Αἰθρίας τῆς Νομάδας θάλασσαν, τὴν

12. τῆς Σογδιανῶν ex Opt. pro τῆς Σογδιανῆς.

13. Ὀξάντην — Iam Blancardus emendari vult ex Strabone XI:
 Ἰαξάρτην. Quod recipere non sustinuissem, si Arrianus sibi
 constaret. At lib. VII, 16, 6. eundem fluvium nominat Ὀξάντην,
 quod nomen jam propius accedit ad Blancardi et Grentem-
 mesnili conjecturam. Unde eam utroque loco recipere malui,
 praecipue quia Iaxartes (Ik-Saerte) in lingua mogolica signi-
 ficat magnum fluvium.

15. ἐξίησι ex MSS. omnibus et primis editis pro εἰσὶν.

13. καὶ αὐτῷ εἰσὶν] respicit hoc
 ad c. 29, 4.

14. ὁ Ἡρόδοτος] Herodoti locus
 est IV, 47 et 57. posterioris
 loci ipsa ferme verba noster
 descripsit. Numerat vero
 Herodotus Scythiae Euro-
 paeae flumina ab occidentē ad
 orientem, ut Tanais (hodie-
 nus Don) sit ultimus et octa-
 vus orientem versus. Ab
 hoc Tanai multis millibus
 passuum abest Iaxartes, quem
 ἢ Macedonēs Tanain esse di-

cerent, vel adulabantur Ale-
 xandro, quasi fines Asiae trans-
 gresso, vel ipsi errabant, quod
 verosimilius. Vide notas ad
 V, 5.

15. οἷς δὴ et 16 οἷς γε δὴ quibus
 quidem et quibus etiam respi-
 ciunt ad praecedens εἰσὶν ὅτ
 ὄρον ποιῶσι, et accuratius ex-
 plicant, quid isti quidem ve-
 lint.

16. Νομάδας] Nomades a per-
 mutandis pabulis, mapalia
 sua, hoc est, domus, plau-

Διούην αὖ καὶ τὴν Εὐρώπην διείργει· οἷς γε δὴ ἡ Διὸς
 ἀπὸ τῆς Ἀσίας τῆς ἄλλης τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ διακεί-
 εῖται. Ἐνταῦθα ἀποσπενδασθέντες τινὲς τῶν Μακεδόνων
 εἰς προνομὴν, κατακόπτονται πρὸς τῶν βαρβάρων· οἱ δὲ
 δρᾶσαντες τὸ ἔργον, ἀπέφυγον εἰς ὄρος τραχύτατον, καὶ
 πάντῃ ἀπότομον· ἦσαν δὲ τὸ πλῆθος εἰς τριαμυρία
 18 καὶ ἐπὶ τέτους Ἀλέξανδρος τῆς κεφοτάτης τῆς στρατῶν
 ἀναλαβὼν ἦγεν. Ἐνθα δὴ προσβολαὶ πολλαὶ ἐγένοντο
 το τοῖς Μακεδόσιν εἰς τὸ ὄρος· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἀπὸ
 19 κρούοντο, βαλλόμενοι ἐκ τῶν βαρβάρων· καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ τραυματῖαι ἐγένοντο, καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος
 τὴν κνήμην τοξεύεται διαμπαῆξ, καὶ τῆς περόνης τὴν
 20 ποδοθράμνεται αὐτῷ ἐκ τοῦ τοξεύματος. Ἀλλὰ καὶ
 ἔλαβέ τε τὸ χωρίον, καὶ τῶν βαρβάρων οἱ μὲν αὐτῷ
 τεκόπησαν πρὸς τῶν Μακεδόνων, πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ
 τῶν πετρῶν ρίψαντες σφᾶς ἀπέθανον· ὥς τε ἐκ τρισμυ-
 21 ρίων ἢ πλείους ἀποσπῶσθαι ὀκτακισχιλίων.

18. In omnibus editis legitur καὶ ἐπὶ τέτοις — ἦγεν. Quod apertum
 falsum. Nam ἐπὶ τέτοις Arriano vel significat *ea de re* vel *in*
conditione vel *post haec*. Scripsi ἐπὶ τέτοις, ut locis innumeris.

stris circumferentes. Plin. V,
 3. *Rapb.* De finibus magna-
 rum orbis terrarum continen-

tium cf. Cellar. Tom. I. cap.
 11. praecipue Mannert. in
 Geogr. Gr. et Rom. Tom. I.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀλέξανδρος τῶν ἑταίρων, πρόφασιν μὲν, κατὰ πρὸς
Βείαν Φιλίαν ξυνθροσόμενος· ὁ δὲ νῦν τῆς πομπῆς ἐ
κατασκοπὴν τι μᾶλλον ἔφερε Φύσεώς τε τῆς χώρας τῆ
Σκυθικῆς, καὶ πλήθους αὐτῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ὅπλ
3 σεως, ἣν τινα ἔχοντες τελλονται εἰς τὰς μάχας. Αὐτὸς
δὲ πρὸς τῷ Ταναΐδι ποταμῷ ἐπενόει πόλιν οἰκίσαι, κα
ταύτην ἑαυτῷ ἐπώνυμον· ὃ, τε γὰρ χῶρος ἐπιτηδεύς αὐ
τῷ ἐφαίνετο αὐξῆσαι τὴν πόλιν ἐπὶ μέγα, καὶ ἐν καλῇ
οἰκισθῆσθαι τῆς ἐπὶ Σκύθας, εἴποτε ξυμβαίνοι, ἐλα
σεως, καὶ τῆς προφυλακῆς τῆς χώρας πρὸς τὰς καταδου
4 μὰς τῶν πέραν τῷ ποταμῷ ἐποικούντων βαρβάρων. Ἐοί
κει δ' ἂν καὶ μεγάλη γίνεσθαι ἡ πόλις, πλήθει τε τῶ
ν αὐτὴν ξυνοικισμένων, καὶ τῷ ἐνόματι τῇ λαμπρότη
5 τι. Καὶ ἐν τῷ οἱ πρόσχωροι τῷ ποταμῷ βάρβαροι τῶ
ν τε τὰ Φρύγια ἐν ταῖς πόλεσι σφῶν ἔχοντας στρατιώται
τῶν Μακεδόνων. ξυλλαβόντες ἀπέκτειναν, καὶ τὰς πό
6 λεις εἰς ἀσφάλειάν τινα μᾶλλον ὤχρυν. Εὐτεπελάβον
το δὲ αὐτοῖς τῆς ἀποστάσεως καὶ τῶν Σογδιανῶν οἱ πολ
λοι, ἐπαρθέντες πρὸς τῶν ξυλλαβόντων Βασσον, ὥς τι
7 καὶ τῶν Βακτριανῶν ἔστιν ἃς ἔτοι ξυναπέστησαν· εἴτε δὲ
καὶ δέισαντες Ἀλέξανδρον, εἴτε καὶ λόγον ἐπὶ τῇ α

2. καὶ ἐμμέτην ex Opt. pro καὶ νυμαίων.

6. ἔστιν ἡ σφίειν ἔτοι — tertiam voculam, Optimo exigente, ab
jeci.

2. τῶν ἑταίρων sc. τῶν, quod
pronomen saepe non additur.
Rediisse dicuntur, nominibus
iterum non additis, c. 15, 1.

5. αἱ πρόσχωροι.] ne intelligas
Scythas, qui habitabant trans
flumen, contra quos postea
mover Alexander, sed popu
lum anonymum ad laevam
Tanaïs. Curtius loquitur de
Sogdianorum defectione, quae
Bactrianos quoque traxerit,
et appellat unius urbis inco
las nomine Memacenorum.

6. τῶν ξυλλαβόντων] qui sunt

Spitamenes et Dataphernes
αἱ τε καὶ] sententia est
Quia Sogdianorum plurimi
defecerant, evenit, ut etiam
idem, quia vicini sunt, Ba
ctrianorum quidam in de
fectionis societatem pertraherent.

7. εἴτε δὲ καὶ etc. Verte: si
revera Alexander non veriti, si
se veteri simulant, et re
tione, et defectionem effi
hanc dantes, etc. Zariasp
est eadem urbs, quae supra
Bactra vocata.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ι. Οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὑπερὸν ἀφικνῶνται παρ' Ἀλέ-
ξανδρον πρέσβεις, παρὰ τε Σκυθῶν τῶν Ἀβίων καλε-
μένων, (οὓς καὶ Ὀμηρος δικαιοτάτης ἀνθρώπου εἰπὼν ἐν
τῇ ποιήσει ἐπήνεσεν. οἰκῶσι δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἔτοι
αὐτόνομοι, ἔχ' ἥκιστα διὰ πενίαν τε καὶ δικαιοσύνην) καὶ
παρὰ τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης Σκυθῶν, οἳ δὴ τὸ μέγιστον ἔθ-
νος ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐποικῶσι. Καὶ τέτοις συμπεμπει 2

NOTAE CRITICAE.

LIB. IV. CAP. I.

1. οὐ πολλαῖς δὲ — Ultima vox non est in Opt. ideoque omissa.
Mox ex eodem scripti ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἔτοι — ubi vulgo copula
desideratur; deinde ex omnibus scriptis atque primis editis
ἀνθρώπου πρὸ ἀνθρώπων. Mox etiam vulgo legitur οἳ δὲ τὸ μέ-
γιστον ἔθνος Σκυθικὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐποικῶσι. Vox Σκυθικὸν mala
manu ex margine in contextum transcripta videtur. Non enim
loquitur de pluribus gentibus Scythicis in Europa, sed opponit
Scythas Asiae Scythis Europaeis, et hos appellat maximum Eu-
ropae populum, de qua re consentiunt veteres omnes, ex. c.
Thucyd. II, c. 97.

ANIMADVERSIONES.

C. I.

Arg. Legationes Scytharum ad
Alexandrum et hujus ad Scy-
thas. Consilium urbis ad Ta-
naim condendae. Defectio
adcolarum Tanais, Sogdiano-
rum Bactrianorumque,

1. Ὀμηρος] Iliad. libr. XIII, 6. —
Abios a Sogdianis ortum ver-
sus habitasse credendum est,
quia, si essent supra Tanaim,
Scythis Europaeis adnumerati
essent. Nec fuere a nostro
Abii et Sacae distinguendi.
Sacae enim a Macedonibus
Abii vel erroris causa voca-
bantur, vel Homeri et glo-

riationis causa, ut dicere pos-
sent, se ad longinquos adeo
et fabulosos Abios pervenisse.
Nesciebant enim, longe se
jam ulterius, quam Caucasum
atque Tanaim verum; ejus-
que accolae pervenisse. Vo-
cantur Abii αὐτόνομοι, i. e. suis
legibus viventes, nullius im-
perio subiecti. Mox si legati
Scytharum Europaeorum ad-
venisse dicuntur, intelligendi
sunt ii Scytharum, qui trans
Iaxarten incolebant. Simul
enim Iaxartes pro Tanai ha-
bebatur, simul ejus accolae
ad ripam dextram pro Euro-
paeis.

παρὰ δὲ ἡ πρόσθεσις τῶν κλιμάκων καὶ ἡ ἀνάβασις
 6 τῶν Μακεδόνων ἡ ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐγίνετο. Τὰς μὲν δὲ
 ἄνδρας πάντας ἀπέκτεραν, οὕτως ἔξ' Ἀλεξάνδρου προ-
 τεταγμένον· γυναῖκας δὲ καὶ παῖδας καὶ τὴν ἄλλην
 7 λαὸν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης ἤγαγον ἐπὶ τὴν δευτέ-
 ραν ἀπ' ἐκείνης πόλιν ὠκισμένην· καὶ ταύτην τῷ αὐτῷ τι-
 πρόπῳ, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ λαμβάνει, καὶ τὴν αὐτὴν
 8 καὶ αὐτὰ ἔπραξεν. Ὁ δὲ ἤγειν ἐπὶ τὴν τρίτην πόλιν,
 καὶ ταύτην τῇ ὑπεραίᾳ ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσβολῇ εἴλεν.
 9 Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς ζυὺ τοῖς πεζοῖς ἀμφὶ ταῦτα εἶχε, τὰς
 ἰππέας ἐκπέμπει εἰς τὰς δύο τὰς πλησίον πόλεις, προ-
 παῖδας παραφυλάττειν τὴν ἐνθὺν, μήποτε τὴν ἄλυσιν
 10 αἰσθόμενοι τῶν πλησίον πόλεων, καὶ ἅμα τὴν αὐτὴν
 ἀπὸ μακρῆς ἔφοδον, οἱ δὲ εἰς Φυγὴν τραπέντες ἀπὸ
 11 αὐτῆς διώκειν γίνονται. Καὶ ξυνέβη δὲ ὥτως ὅπως εἴπα-
 σαι, καὶ ἐν θύοντι ἐγένετο αὐτῷ ἡ πομπὴ τῶν ἰππέων.
 Οἱ γὰρ τὰς δύο τὰς ἔστω ἐαλωκυίας πόλεις ἔχοντες τῇ
 12 περὶ τὰς πόλεις, ὡς καπνὸν τε εἶδον ἀπὸ τῆς πρὸ σφῶν πό-
 λεως ἐμπιπρασμένης, καὶ τινες καὶ ἀπὸ τῆς πάθους αὐτῆς
 διαφυγόντες, αὐτὰγγελοι τῆς ἀλώσεως ἐγένοντο, καὶ
 13 ἡ τὰς πόλεις ἑκάστοις εἶχον, ἀδελφοὶ ἐκ τῶν πόλεων φεύγοντες
 ἀντίπτευσιν εἰς τὸ σίφος τῶν ἰππέων συντεταγμένον
 καὶ κατεκόπησαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν.

14 III. Οὕτω δὲ τὰς πέντε πόλεις ἐν δυσὶν ἡμέραις
 ἐλὼν τε καὶ ἐξ ἀνδραποδισάμενος, ἦκε ἐπὶ τὴν μεγίστην αὐ-

Cap. II.

6. ἔξ' Ἀλεξάνδρου — ex Opt. et primis editis pro πρὸς Ἀλεξ.
 10. καὶ τινες καὶ] alterum καὶ ex Optimo nunc additum est. Deid-
 de supra fecit. 7. interpunxi post ὠκισμένην, ut jam in Ven. et Bal.
 factum vidi, non ante idem verbum, quod primus fecit Blan-
 cardus.

7. ἐνθὺν — ὠκισμένην.] Verto:
 inde statim ad alteram ab ista
 sitam urbem movit, eamque et
 eodem modo, et eodem die ce-
 pit. δευτέραν est pro δευτέρῃ
 τόπῳ.

C. III.

Arg. Cyropolis expugnata. Scy-
 thae proelium minantur. Co-
 rinae contra Spitamenem mi-
 liae. Alexandria ad Tanais
 conditur.

ποσάσιν δίδόντες, ὅτι ἐς ὅνα ξύλλοχον ἐπηγγέλκει
Ἀλέξανδρος ξυνελθεῖν τὰς ὑπάρχουσας τῆς χώρας ἐκείνης,
εἰς Ζαρίασπα τὴν μεγίστην πόλιν, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ ἔδει
τῷ ξυλλόγῳ γυγνομένῳ.

II. Ταῦτα εἰς ἀπηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, παρεγ-
γίλας τοῖς πεζοῖς κατὰ λόχους κλίμακας ποιεῖσθαι,
ὅσαι ἐκάστω λόχῳ ἐπηγγέλθησαν, αὐτὸς μὲν ἐπὶ τὴν
πρώτην ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ὁρμηθεὶς πόλιν προὔχουσι, ἣ
ὄνομα ἦν Γάζα· ἐς γὰρ ἑπτὰ πόλεις συμπεφυγῖαι
ἐλέγοντο οἱ ἐκ τῆς χώρας βαρβαροί. Κρατερὸν δ' ἐκ-
πέμπει πρὸς τὴν καλεσμένην Κυρῶπολιν, ἥτις μεγίστη
πασῶν· καὶ ἐς αὐτὴν οἱ πλεῖστοι ξυνελογμένοι ἦσαν τῶν
βαρβάρων. Παρήγγειλτο δὲ αὐτῷ στρατοπεδεῦσαι πλη-
σίον τῆς πόλεως, καὶ τάφρον τέ ἐν κύκλῳ αὐτῆς ὀρύξαι,
καὶ χάρακα περιβάλλεσθαι, καὶ τὰς μηχαναὶς ὅσαις
χρῆσθαι ξυμπηγνύειν, ὡς πρὸς τῆς ἀμφὶ Κρατερὸν τῆς
γνώμης τετραμμένοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, αἰδύνα-
τοι ὥστε ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἐπωφελεῖν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ
τὴν Γάζαν ἐπεὶ ἀφίκετο, ὡς εἶχεν, ἐξ ἐφόδου σημαίνει
προσβάλλειν τῷ τείχει, γηῖν τε καὶ ἐκ ὑψηλῶν ὅτι,
προσθέντας ἐν κύκλῳ πάντοθεν τὰς κλίμακας· οἱ
δὲ σφειδοῦνται αὐτῷ καὶ οἱ τοξόται καὶ οἱ ἀκονισταί
ὅμῃ τῇ ἐφόδῳ τῶν πεζῶν ἐσθρόντιζον εἰς τὰς προ-
μαχόμενους ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν
ἠφίστο, ὥς τε ὀξέως μὲν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν
βελῶν ἐγυμνώθη τὸ τεῖχος τῶν προμαχομένων,

ὡς ἐπ' ἀγαθῷ ἔδει] *quasi nul-
lius boni causa, sed malo con-
silio, ut ad ipsorum perniciem
hic conventus fieret. Raph.*

C. II.

Arg. Urbes, quae defecerant,
dirutae.

A. Κυρῶπολιν] Singulare quid est,
in his regionibus remotis ur-
bem inveniri cum nomine
Cyrī. Graeci vertebant in-

terdum nomina urbium per-
egrinarum in suam linguam;
sed saepius adhuc novis eas
nominibus vocabant, quae ad
traditiones de istis urbibus
respiciebant, quas sine cura
magna recipiebant. Inter
haec fortasse pertinet nomen
hujus urbis. St. Croix. p. 89.
A Stephano vocatur etiam
Cyrēschata, a Strabone Cyrē.
P

ἐν τῷ οἱ κατὰ τὸ τεῖχος προσβεβληκότες, ἔρημον πρὸ
 9 τὸ τεῖχος τῶν προμαχομένων αἰεῖσιν. Ἐν μὲν δὲ τῇ
 πρώτῃ καταλήψει τῆς πόλεως ἀπέθανον τῶν πολεμίων
 μάλιστα ἐς ὀκτακισχιλίους· οἱ δὲ λοιποὶ (ἦσαν γὰρ οἱ
 πάντες ἐς μυρίας καὶ πεντακισχιλίους μαχίμους οἱ ξυνη-
 10 λωθότες) καταφεύγουσιν ἐς τὴν ἄκρην. Καὶ τότε πε-
 στρατοπεδεύσας Ἀλέξανδρος ἡμέρα μὲν ἐφύετο· οἱ δὲ
 11 ἐνδοία ὕδατος ἐνεχείρισαν σφᾶς Ἀλεξάνδρῳ. Τὴν δὲ
 ἐβδόμην πόλιν ἐξ ἐφόδου ἔλαβε· Πτολεμαῖος μὲν λέγει
 ὅτι αὐτὸς σφᾶς ἐνδόντας· Ἀριστόβουλος δὲ, ὅτι βία καὶ
 ταύτην ἐξεῖλε, καὶ ὅτι πάντας τὰς καταληφθέντας ἐν
 12 αὐτῇ ἀπέκτεινε. Πτολεμαῖος δὲ κατακείμενός λέγει αὐτῇ
 τὰς ἀνθρώπους τῇ στρατιᾷ, καὶ δεδωμένους καλεῖσθαι Φι-
 λάττεσθαι, ἕς τ' αὖ ἐκ τῆς χώρας ἀπαλλάττεται αὐτός,
 ὥς μηδένα ἀπολείπεσθαι τῶν τὴν ἀπόστασιν πρᾶξαι-
 13 των. Ἐν τῷ δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας Σκοθῶν στρατιᾷ ἀφα-
 νεῖται πρὸς τὰς ἔχθρας τῷ ποταμῷ τῷ Ταναΐδῳ, ἀφ' ὧν
 πάντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν, ὅτι ὅτι οἱ καὶ τῶν ἐπέκιστα τῇ
 ποταμῷ βαρβαρῶν ἀπ' Ἀλεξάνδρου ἀφεσῶσιν· ὥς εἰ δὲ
 14 τι λόγῳ αὖ ἄξιον νεωτερίζοιτο, καὶ αὐτοὶ ἐπιθησόμενοι
 ὦν ὅτι τὰς ἐν Μαρακάνδῳ καταληφθέντας ἐν τῇ ἄκρῃ
 15 πολιορκῶσιν. Ἐνθα δὲ Ἀλέξανδρος ἐπὶ μὲν τὰς ἀμφὶ

9. ἐς μυρίας καὶ ὀκτακισχιλίους οἱ ξύν. — pro his vulgatis scriptis ἐς
 μυρίας καὶ πεντακισχιλίους μαχίμους οἱ ξύν. ex Opt. Quam lectio-
 nem jam editor Lemgovianae recipere voluit, sed quia, Gro-
 novio ipso non inspecto, excerptis Raphaelianis modo uteretur
 male mutaverat quae praecedunt, scribens τῶν πολεμίων μάλιστα
 ἐς πεντακισχ. μαχίμους.

13. οἱ πολλοὶ αὐτῶν] i. e. vulgus
 Scytharum. — Vulgus Scy-
 tharum, audita defectione eo-
 rum, qui trans Tanaim ha-
 bitabant, conveniebat ad al-
 teram Tanais ripam, ut et
 ipsi Macedones aggredien-
 tur, et praedam ex iis cape-
 rent, si forte, qui defecerant,

superiores evaderent. ἀφ' ὧν
 πάντες οἱ πολλοὶ est quasi appo-
 sitio ad στρατιὰ, per enallagen
 numeri. Constructio intro-
 ducenda esset ἀκρῶν τῶν πό-
 λεων.

14. construe: καὶ ἀπηγγέλλεται
 ὅτι οἱ ἀμφὶ Σπιταμένην.

τῶν τὴν Κυρόπολιν. Ἡ δὲ τετελιχισμένη τε ἦν ὑψηλοτέρα 2
 τείχει ἢ περ αἱ ἄλλαι, οἷα δὲ ὑπὸ Κύρου οἰκισθεῖσα, καὶ
 τῇ πλείεσσι καὶ μαχιμωτάτεσσι τῶν ταύτης βαρβάρων ἐς ταύ-
 την συμπεφευγότες, ἔχ' ὡσαύτως ῥαδίᾳ ἐξ ἐφόδου ἐλθεῖν
 τοῖς Μακεδόσιν ἐγίγνετο. Ἀλλὰ μηχανὰς γὰρ προσά- 3
 γων τῇ τείχει Ἀλέξανδρος, ταύτῃ μὲν κατασεῖν ἐπε-
 νόησε τὸ τεῖχος, καὶ κατὰ τὸ αἰεὶ παραρρηγνύμενον αὐτῇ
 τὰς προσβολὰς ποιεῖσθαι. Αὐτὸς δὲ ὡς κατεῖδε τῆς 4
 ἑκρὸς τῇ ποταμῷ, ὃς διὰ τῆς πόλεως χειμάρρους ὦν διέρ-
 χεται, ξηρὸς ἐν τῷ τότε ὕδατος, καὶ ἔξυνεχεῖς τοῖς τεί-
 χεσιν, ἀλλ' οἷος παρασχεῖν πέρασον τοῖς στρατιώταις δια-
 δύναμι ἐς τὴν πόλιν, ἀναλαβὼν τὰς τε σωματοφύλακας 5
 καὶ τὰς ὑπασπιστάς καὶ τὰς τοξότας καὶ τὰς Ἀγριάνας,
 τετραμμένων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς μηχανὰς καὶ τὰς
 ταύτης προσμαχομένους, λανθάνει κατὰ τῆς ἑκρὸς ξὺν ὀ-
 λίγοις κατὰ τὸ πρῶτον παρελθὼν ἐς τὴν πόλιν. Ἀναρ- 6
 ρήξας δὲ ἐνδοθεὶν τῶν πυλῶν, αἱ κατὰ τῆτο τὸ χωρίον
 ἦσαν, δέχεται καὶ τὰς ἄλλας στρατιώτας εὐπετῶς. Ἐνθα 7
 δὴ οἱ βαρβαροὶ ἐχομένην ἤδη τὴν πόλιν αἰσθόμενοι, ἐπὶ
 τῆς ἀμφοῖν Ἀλέξανδρον ὁμῶς ἐτράπησαν, καὶ γίνεσθαι
 προσβολὴν αὐτῶν κατεστῆ, καὶ βάλλεσθαι λίθοι αὐτοῖς.
 Ἀλέξανδρος βιαίως τὴν τε κεφαλὴν καὶ τὸν αὐχένα, καὶ
 κρατερὸς τοξεύματι, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν ἡγεμόνων
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐξέσωσαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὰς βαρβάρους καὶ 8

Cap. III.

5. κατὰ τὸ πρῶτον — primam vocem ex Opt. nunc addidi.

4. τῇ ποταμῷ] Strabone teste XI. p. 356. Cyropolis ad Iaxarten sita erat. Assentior magis nostro, cui ad torrentem quendam jacet. Iaxartes enim inter majora flumina pertinet, quem Alexander c. 4. 9. in pellibus transit, e Cyropoli et septima urbe ad eam regressus. Cellarius eam

ad fontes Iaxartis sitam fuisse credit, et isti longissime ab istis locis, ubi nunc est Alexander, absunt.

6. τῶν πυλῶν sc. τινὰς vcl ἑκάστας. Rarb.

7. βιαίως] ita ut oculis caligine offusa collaberetur, ne mentis quidem compos. Curt. VII. 6, 22. Rarb.

- 5 τικ εφραζεν· ο δε κρεῖσσον εφη ες εσχατον κυδυν ελ-
θειν, η κατετραμμένον ξυμπασαν ολίγη δεῖν την Α-
σίαν, γέλωτα εἶναι Σκυθων, καθάπερ Δαρῖος ο Ξέρξε-
6 πατῆρ πάλα ἐγένετο. Ἀλέξανδρος δε εκ εφη παρὰ τῷ
εκ τῷ θείῃ σημαινομένῃ ἄλλα ἀποδείξασθαι, οτι ἄλλα
7 ἐθέλει ἀκῶσαι Ἀλέξανδρος. Ὁ δὲ, ὡς αἱ τε διωδι-
ραι παρεσκευασμένα ησαν ἐπὶ τῷ πόρῳ, καὶ ο στρατὸς
ἐξωπλισμένος ἐφειθήκει τῷ ποταμῷ, αἱ τε μηχαναὶ ἀπὸ
ξυνθήματος ἐξηκόντιζον ες τὰς Σκύθας παρεκπεύουσαι
ἐπὶ τῇ ὄχθῃ· (καὶ εἰσιν οἱ αὐτῶν ῥιτιρώσκοιτο εκ τῶν βε-
λῶν, εἰς δὲ δὴ διὰ τῷ γέρῃ τε καὶ τῷ θώρακος διαμπαῖ-
8 πληγῆς, πίπτει ἀπὸ τῷ ἵππῳ· οἱ μὲν ξυνεπλάγησαι
πρὸς τε τῶν βελῶν τὴν διὰ μακρῶ ἀφῆσιν, καὶ οτι ἀπὸ
ἀγαθὸς αὐτοῖς τετελευτήκει, καὶ ὀλίγον ἀνεχώρησαι
9 ἀπὸ τῆς ὄχθης.) Ἀλέξανδρος δὲ τετραγμένῃς πρὸς
τὰ βέλη ἰδὼν, ὑπὸ σαλπίγγων ἐπέρα τὸν ποταμὸν αἰ-
10 τὸς ἠγόμενος· εἶπετο δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ἄλλη στρατία· πρὸς
τον μὲν δὴ τῆς τοξότας καὶ σφενδονήτας ἀποβιβάσαι
σφενδονᾶν τε καὶ ἐκτοξεύειν ἐκέλευσεν ες τὰς Σκύθας
ὡς μὴ πελάζειν αὐτὰς τῇ φάλαγγι τῶν πεζῶν ἐκβαπ-
11 σῃ, πρὶν τὴν ἵππον αὐτῷ διαβῆναι πᾶσαν. Ὡς δὲ ἡ
θρόοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ ἐγένοντο, ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς Σκύθας τῇ

Cap. IV.

5. Σκυθῶν] ex Opt. pro Σκύθαις. Mox ex eodem et Ven. ac Bala-
restitui παρὰ τῷ — σημαινομένῃ pro παρὰ τῷ — σημαινόμενα.
7. αἱ τε διωδιέραι αὐτῷ — ultimam vocem ob Opt. abjeci.
10. σφενδονᾶν τε καὶ ἐκτοξ. ex Opt. pro σφ. καὶ τοξ.

riculosum fuerit transire Ta-
naïm, tradit Curtius his ver-
bis: Terrebat — non hostis
sed iniquitas temporis. Ba-
ctriani defecerant — ipse non
insistere in terra, non equo
vehi, non docere non hortari
suos poterat (propter vulnus
nuper acceptum) etc. Cete-
rum Aristander per haec Ale-
xandri gratiam perdidisse vi-
detur. In seqq. enim vix se-
mel adhuc occurrit.

5. ὀλίγη δεῖν] i. e. ferme. Ver-
quam se, qui totam ferme A-
siam subegerit, ludibrio esse
Scythis. De Darii Hystaspis
expeditione irrita in Scythas
e qua vix servatus est, lege
Herodotum IV, 122 — 142.

7. δ δα] nomen ad hunc an-
culum pertinens demum
quitur scilicet 9. Ἀλέξανδρος
Repb.

Σπιταμένην, Ἀνδρόμαχόν τε ἀποσέλλει καὶ Μινύδημον καὶ Κέρανον, ἱππῆς μὲν ἔχοντας τῶν ἐταίρων ἐς ἑξήκοντα, καὶ τῶν μισθοφόρων ὀκτακοσίους, ὧν Κέραιος ἡγεῖτο, περὶ δὲ μισθοφόρους ἐς χιλίας πεντακοσίους· ἐπιτάσσει δὲ αὐτοῖς Φαρνέχην τὸν ἑρμηνέα, τὸ μὲν γένος Λύκιον τὸν Φαρνέχην, ἐμπείρους δὲ τῆς τε Φωνῆς τῶν ταύτη βαρβάρων ἔχοντα, καὶ τὰ ἄλλα ὁμιλῆσαι αὐτοῖς δεξιὸν φαινόμενον. Αὐτὸς δὲ τὴν πόλιν, ἣν ἐπευόει, τειχίσας ἐν ἡμέραις εἴκοσι, καὶ ξυνοικίσας ἐς αὐτὴν τῶν τε Ἑλλήνων μισθοφόρων, καὶ ὅσας τῶν προσοικέντων βαρβάρων ἐθέλοντῆς μετέσχε τῆς ξυνοικίσεως, καὶ τινὰς καὶ τῶν ἐκ τῆ στρατοπέδου Μακεδόνων, ὅσοι ἀπόμαχοι ἦδη ἦσαν.

IV. Θύσας τοῖς θεοῖς, ὡς νόμος αὐτῷ, καὶ ἀγῶνα ἱππικὸν τε καὶ γυμνικὸν ποιήσας, ὡς ἐκ ἀπαλλασσόμενης εὐρα τῆς Σκύθας ἀπὸ τῆς ὀχθῆς τῆς ποταμῆς, ἀλλ' ἐκτοξεύοντες ἐς τὸν ποταμὸν ἐωρῶντο, ἢ πλατὺν ταύτη ὄντα, καὶ τινὰ καὶ πρὸς ὕβριν τῆς Ἀλεξάνδρου βαρβαρικῶς ἐθρασύνοντο· ὡς ἐκ αὐτολμήσοντα Ἀλέξανδρον ἀψατθαι Σκυθῶν, ἢ μαθόντα αὐτὸν ὅ, τι περὶ τὸ διάφορον Σκύθαις τε καὶ τοῖς Ἀσιανοῖς βαρβάροις· ὑπὸ τούτων παροξυνόμενος ἐπενόει διαβαίνειν ἐπ' αὐτὰς, καὶ τὰς διφθέρας παρεσκευάζεν ἐπὶ τῷ πόρῳ. Θυομένῳ δὲ ἐπὶ τῇ διαβάσει, τὰ ἱερὰ ἐκ ἐγίγνετο· ὁ δὲ βαθείως μὲν ἔφερεν ἢ γιγνομένων· ὅμως δὲ ἐκαρτέρει, καὶ ἔμενεν. Ὡς δὲ ἐκ ἀνίσταν οἱ Σκύθαι, αὐτὸς ἐπὶ τῇ διαβάσει ἐθύετο· καὶ αὐτὸς ἐς κίνδυνον αὐτῷ σημαίνεσθαι Ἀρίστανδρος ὁ μάν-

16. ἐπιτάσσει] h. l. praeronis, quod docent sequentia.

17. τὴν πόλιν] Alexandriam ad Tanaim.

C. IV.

Arg. Alexander, sacris verantibus, Tanaim contra Scythas trajicit, quibus fugatis ipse

morbo graviter affectus in castra reportatur.

1. ἐωρῶντο] sc. Scythae; qui barbaris asiaticis opponuntur, quia trans Tanaim habitabant, ideoque Europaeis adnumerabantur.

4. ἐς κίνδυνον] Rationes, cur pe-

εἰ μὴ Ἀλεξάνδρῳ τὸ σῶμα ἔκαμε. Καὶ αὐτὸς, ἐκ ἰσχυροῦ κινδύνου ἐλθὼν, ἐκομίσθη ὀπίσω εἰς τὸ στρατόπεδον· καὶ ἔτι ξυνέβη ἡ μαντεία Ἀλεξάνδρῳ.

- Ε V. Ὀλίγοι δὲ ὑστερον παρὰ τῶν Σκυθῶν, καὶ παρὰ τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν ἀφικνῶνται παρ' Ἀλέξανδρον πρέσβεις, ὑπὲρ τῶν πρᾶχθέντων εἰς ἀπολογία ἀκαίρως φθίντες, ὅτι ἔκ ἀπὸ τῆ κοιῆς τῶν Σκυθῶν ἐπράχθη, ἀλλὰ καὶ ἀρεπαγὴν ληστρικῶς τρόπῳ ἐαλόντων, καὶ αὐτὸς ὅτι ἐθέλει ποιῆναι τὰ ἐπαγγελόμενα. Καὶ τότε Φιλάνδρου πα ἐπιστέλλει Ἀλέξανδρος· ὅτι ἔτι ἀπιστῶντα μὴ ἐπιξίναν καλὸν αὐτῷ ἐφαίνετο, ἔτε κατὰ καιρὸν ἢ ἐν τῷ τότε ἐπιξίναν. Οἱ δ' ἐν Μαρακάνδοις ἐν τῇ ἀκρῇ φερέμενοι Μακεδόνες, πρεσβολῆς γενομένης τῇ ἀκρῇ ἐκ Σπιταμένης τε καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, ἐπεκδραμόντες ἀπέκτεινάν τε τῶν πολεμίων ἕξιν ἕς, καὶ ἀπώσαντο ζῆμα πάντα· καὶ αὐτοὶ ἀπαθείς ἀπεχώρησαν εἰς τὴν ἀκρὰν.
- Δ Ὡς δὲ καὶ οἱ ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ ἐσταλμένοι εἰς Μαράκανδαν ἤδη προσάγοντες Σπιταμένην ἐξηγγέλλοντο, τὴν μὲν τιλορκίαν ἐκλείπει τῆς ἀκρᾶς· αὐτὸς δὲ αἰεὶ εἰς τὰ βασίλεια τῆς Σογδιανῆς ἀνεχώρει. Φαρνάχης δὲ καὶ οἱ ξυαὐτῷ στρατηγοὶ, σπεύδοντες ἐξελαίσειν αὐτὸν παντάπασι, ἐπὶ τε τὰ ὄρια τῆς Σογδιανῆς ξυνείποντο ὑποχωρῆναι.

Cap. V.

Ι. παρὰ τῶν Σκυθῶν καὶ παρὰ τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν] omnia haec et Ors. recepi pro παρὰ τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν.

Δ. ἐκ τῆ βασιλείας τῆς Σογδιανῆς] Nonne Arrianus sibi contradicit, libr. III, 30, 12, scribens: τὰ δὲ Μαράκανδαν εἰς βασιλείαν τῆς Σογδιανῆς χώρας, et nunc dicens, Spitamenem a Maracandis recedentem petere Sogdianae regiam? Spitamenem orientem versus fugisse, quum reliquae circa Sogdianam regiones a Macedonibus tenerentur, nec alia nunc via ad Scythas ei preteret, certum est, idque declarat vel verbum ἀνεχώρει. Quid vero lateat in βασιλείᾳ, non assequor; forte ἐκώστη, vel simile.

C. V.

Arg. Legati Scytharum, veniam precantes. Caedes Macedo-

nium, contra Spitamenem missorum.

ς. ἐπιστέλλει, sc. αὐτὸν Ἀλέξανδρον.

καὶ εἰς τὰς Νομάδας τὰς Σκύθας ἔδενι λογισμῷ ξυν-
 τβάλλασθαι. Ἐνθα δὲ προσλαβὼν ὁ Σπιταμένης τῶν 6
 κυθῶν ἱππέων ἐς ἑξακοσίας, προστεπήρθη ὑπὸ τῆς
 ὑμμαχίας τῆς Σκυθικῆς δέξασθαι ἐπιόντας τὰς Μακε-
 ὄνας· παραταξάμενος δὲ ἐν χωρίῳ ὀμαλῷ πρὸς τῇ ἐρή- 7
 ῳ τῆς Σκυθικῆς, ὑπομείναι μὲν τὰς πολεμίας, ἢ αὐτοὺς
 αὐτὰς ἐμβαλεῖν ἐκ ἡθιλε· περιῦππεύων δὲ ἐτόξευεν
 τὴν Φάλαγγα τῶν πεζῶν· καὶ ἐπελαυνόντων μὲν αὐ- 8
 τῶν ἀμφὶ Φαρνέχην, ἔφευγεν εὐπετῶς, οἷα δὲ ὠκυ-
 ἔρων τε αὐτοῖς ἐν τῷ τότε καὶ ἀκμαιοτέρων ὄντων τῶν
 γυναικῶν. Τοῖς δ' ἀμφὶ Ἀνδρόμαχον, ὑπὸ τε τῆς ξυν- 9
 ᾤας πορείας, καὶ ἅμα χιλῆ ἀπορίας, κακὰ κωτο ἢ ἵππος
 ἰένεσι δὲ ἢ ὑποχωρεῖσιν ἐπέκειντο εὐρώως οἱ Σκύθαι.
 Ἐνθα δὲ πολλῶν μὲν τιτωροσκομένων ἐκ τῶν τοξευμάτων, 10
 σι δ' ὧν καὶ πιπτόντων, ἐς πλαίσιον ἰσόπλευρον τάξαν-
 τες τὰς στρατιώτας, ἀνελθόντες ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν
 Ἰολυτίμητον, ὅτι νάπος ταύτῃ ἦν· ὡς μήτε τοῖς βαρβά-
 τοις εὐπετεῖς ἔτι εἶναι ἐκτοξεύειν ἐς αὐτὰς, σφίσι τε οἱ
 πεζοὶ ὠφελιμώτεροι ὦσι. Κάρανος δὲ ὁ ἱππάρχης, ἐκ 11
 ἰνακοινώσας Ἀνδρομάχῳ, διαβαίνεν ἐπεχείρησε τὸν πο-
 τὰμὸν ὡς ἐς ἀσφαλὲς ταύτῃ κατασῆσων τὴν ἵππον· καὶ 12
 οἱ πεζοὶ αὐτῷ ἐπηκολέσθησαν, ἐκ ἐκ παραγγέλματος,
 ἔλλα Φοβερά τε καὶ ἔδενι κόσμῳ ἐγένετο αὐτοῖς ἢ ἐς τὸν

1. ἱππ. μὲν αὐτῶν ex Opt. pro ἐπελαυνόντων αὐτοῖς.

2. Vulgo legebatur τοῖς δ' ἀμφὶ Ἀνδρομάχον, sed jam Blancardus et Grentemesnilius viderunt scribendum esse Ἀνδρόμαχον, quod nomen restitui, nisi locis his: III, 12, 8. 25, 6. IV, 3, 15. 5, 11. 6, 3.

5. τὰς Νομάδας] i. e. Sacas, Curt. VII, 7, 32. nominat Dabas, alienos ab istis regionibus; sed scribendum est Sacas, praecipue quum e MSs is minus habeat Dacas.

10. πλαίσιον ἰσόπλευρον est ejusmodi agmen quadratum, in quo et frontis et tergum et la-

tera sunt ejusdem magnitudinis. Rapp. De Polytimeto vide cap. 6.

12. Vertendus est locus: Pedites cum sequebantur, non juvenibus praefectis, (qua sc. ratione ordo servari potuisset) sed formidolosus atque inordinatus peditum fuit is in amnem

ἢ 3 ποταμὸν ἰσβασις κατὰ κρημνάδης τὰς ὄχθας. Καὶ ὁ
 βάμβαροι αἰσθόμενοι τὴν αἰμαρτίαν τῶν Μακεδόνων, αὐ-
 τοῖς ἵπποις ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἰσβάλλουσιν εἰς τὸν ποταμὸν
 καὶ οἱ μὲν τῶν ἡδὴ διαβεβηκότων καὶ ἀποχωρέντων εἶχον-
 το, οἱ δὲ τῆς διαβαίνοντος ἀντιμέτωποι ταχθέντες, ἀ-
 νείλουν εἰς τὸν ποταμὸν· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν πλαγίων ἐτόξευον
 ἢ 4 εἰς αὐτούς· οἱ δὲ τοῖς ἐτι ἰσβαίνουσιν ἐπέκειντο· ὥς τε ἀ-
 πορία πάντοθεν ἔχόμενοι οἱ Μακεδόνες, εἰς νῆσον τῆς
 τῶν ἐν τῷ ποταμῷ συμφεύγασιν· ἡ μεγάλην· καὶ περι-
 πάντες αὐτὰς οἱ Σκύθαι τε καὶ οἱ ξὺν Σπιταμένει ἵππῳ
 ἐν κύκλῳ πάντας κατετόξευσαν. Ὀλίγης δὲ ἡνδρατὶ
 δίσαντο αὐτῶν, καὶ τέρας πάντας ἀπέκτειναν.

VI. Ἀριστόβελος δὲ ἐνέδρα, τὸ πολὺ τῆς στρατίας
 διαφθαρεῖναι λέγει, τῶν Σκυθῶν ἐν παραδείσῳ κρη-
 μνισθέντων, οἱ ἐκ τῆς ἀφανῆς ἐπεγένοντο τοῖς Μακεδόσι
 ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, ἵνα τὸν μὲν Φαρνέχην παραχωρεῖν τῆς
 ἡγεμονίας τοῖς συμπεμφθεῖσι Μακεδόσι, ὥς ἐκ ἐμπει-
 ρῶς ἔχοντα ἔργων πολεμικῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ καθομιλῆσαι

13. Ex Optimo restitui ἐτόξευον pro ἐξετόξευον et mox ἀχόμενοι pro
 ἐνεχόμενοι.

per praecipuas ripas ingres-
 sui. — Rocius vertit, quasi
 legisset: ἀλλὰ φόβῳ. Καὶ ἔτι
 ἢ κόσμῳ etc.

13. Verge: Βπρβαρὲ, cognito
 Macedonum errore, utrimque
 (ab utroque latere Macedo-
 num et luci, e quo Macedo-
 nes in Polytimetum descen-
 debant) ἱππῶν equis vadum in-
 grediuntur, (non intrabant
 flumen pedites, equis, quibus
 omnes vehabantur, refectis)
 atque alii (barbarorum) in ter-
 gis eorum haerebant, qui jam
 superatis flumine ulterius pro-
 grediebantur, alii, fronte di-
 recta oppositi, eos, qui trans-
 ibant, in sinum revocabant,

alii eosdem (qui trajecto fer-
 me flumine jam a fronte ur-
 gebantur) ex obliquo sagittis
 petebant, alii eos premebant,
 qui adhuc flumen ingrediebantur.

C. VI.

Arg. Alexandri ultio de Spi-
 tamine, et processus ad fluvium
 Polytimetum.

2. ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ] i. e. quum
 id ageretur, ut Pharnuches ab
 imperio discederet. Expli-
 cantur istae voces sect. 4. ἡ
 τέτοι δὲ τῷ Φαρνέχῃ τὴν καὶ ἡγε-
 ρίαν, quae orta, quum omnes
 duces in locum Pharnuches
 succedere nollens.

τι, καὶ εἰς τὰς Νομάδας τὰς Σκύθας ἔδενι λογισμῷ ξυν-
 εσβάλλουσιν. Ἐνθα δὲ προσλαβὼν ὁ Σπιταμένης τῶν 6
 Σκυθῶν ἱππέων εἰς ἐξακοσίαις, προστεκήμενος ὑπὸ τῆς
 ξυμμαχίας τῆς Σκυθικῆς δέξασθαι ἐπιόντας τὰς Μακε-
 δόνας· παραταξάμενος δὲ ἐν χωρίῳ ὁμαλῷ πρὸς τῇ ἐρή- 7
 μῳ τῆς Σκυθικῆς, ὑπομῆναι μὲν τὰς πολεμίας, ἢ αὐτοὺς
 εἰς αὐτὰς ἐμβαλεῖν ἔκ ἡθελε· περιππεύων δὲ ἐτόξευσεν
 εἰς τὴν Φάλαγγα τῶν πεζῶν· καὶ ἐπελαυνόντων μὲν αὐ- 8
 τῶ τῶν ἀμφὶ Φαρνέχην, ἔφευγεν εὐπετῶς, οἷα δὲ ὠκυ-
 τέρων τε αὐτοῖς ἐν τῷ τότε καὶ ἀκμαιοτέρων ὄντων τῶν
 ἱππῶν. Τοῖς δ' ἀμφὶ Ἀνδρομάχον, ὑπὸ τε τῆς ξυνε- 9
 χῆς πορείας, καὶ ἅμα χιλῇ ἀπορίᾳ, κενάκωτο ἡ ἵππος·
 μένυσιν δὲ ἢ ὑποχωρεῖσιν ἐπέκειντο εὐρώτως οἱ Σκύθαι.
 Ἐνθα δὲ πολλῶν μὲν τιτωρομένων ἐκ τῶν τοξευμάτων, 10
 ἔστι δ' ὧν καὶ πιπτόντων, εἰς πλαίσιον ἰσόπλευρον τάξαν-
 τες τὰς στρατιώτας, ἀνσχώρην ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν
 Πολυτίμητον, ὅτι νάπος ταύτῃ ἦν· ὡς μήτε τοῖς βαρβά-
 ροις εὐπετεῖς ἔτι εἶναι ἐκτοξεύειν εἰς αὐτὰς, σφίσι τε οἱ
 πεζοὶ ὠφελιμώτεροι ὦσι. Κάρανος δὲ ὁ ἱππάρχης, ἐκ 11
 ἀνακοινώσας Ἀνδρομάχῳ, διαβαίνειν ἐπεχείρησε τὸν πο-
 ταμὸν ὡς εἰς ἀσφαλὲς ταύτῃ καταστήσων τὴν ἵππον· καὶ 12
 οἱ πεζοὶ αὐτῷ ἐπηκολέθησαν, ἐκ ἐκ παραγγέλματος,
 ἀλλὰ φοβερά τε καὶ ἔδενι κόσμῳ ἐγένετο αὐτοῖς ἢ εἰς τὸν

8. ἱππ. μὲν αὐτῶν ex Opt. pro ἐπελαυνόντων αὐτοῖς.

9. Vulgo legebatur τοῖς δ' ἀμφὶ Ἀνδρομάχον, sed jam Blancardus et Grentemesnilius viderunt scribendum esse Ἀνδρέμαχον, quod nomen restitui, nisi locis his: III, 12, 8. 25, 6. IV, 3, 15. 5, 11. 6, 3.

5. τὰς Νομάδας] i. e. Sacas, Curt. VII, 7, 32. nominat Dabas, alienos ab istis regionibus; sed scribendum est Sacas, praecipue quum e MStis unus habeat Dacas.

10. πλαίσιον ἰσόμετρον est ejusmodi agmen quadratum, in quo et frontis et tergum et la-

tera sunt ejusdem magnitudinis. Rapp. De Polytimeto vide cap. 6.

12. Vertendus est locus: Pedites eum sequebantur, non jubentibus praefectis, (qua sc. ratione ordo servari potuisset) sed formidolosus atque inordinatus plene fuit ei in appa-

1 οτων, εἶπετο εἰς τε ἐπὶ τὴν ἔρημον τοῖς Φεύγουσιν· ἐκείθεν
 δ' ἀναστρέφων, ἐπόρευε τὴν χώραν, καὶ τὰς εἰς τὰ ἐρύμα-
 2 τα καταπιφeyγότας τῶν βαρβάρων ἔκτεπεν, ὅτι ξυ-
 1 1 πιθέσθαι ἠγγέλλοντο καὶ αὐτοὶ τοῖς Μακεδόσι· καὶ ἐ-
 πῆλθε πᾶσαν τὴν χώραν, ὅσην ὁ ποταμὸς ὁ Πολυτίμη-
 2 τος ἐκάρδων ἐπέχεται· ἵνα δὲ ἀφανίζετο τῷ ποταμῷ
 τὸ ὕδωρ, , ὅτε αὖθεν ἤδη τὸ ἐπὶ κείνῃ ἔρημος ἡ χώρα εἴη
 ἀφανίζετο δὲ, καὶ περ πολλῶν ὡν ὕδατος, εἰς τὴν ψάμ-
 2 2 μον. Καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ὡσαύτως ἐκεί· ἀφανίζονται
 μεγάλοι καὶ αἰέναι, ὃ, τε Ἐπαρδος, ὃς ῥέει διὰ Μάρ-
 3 3 γῃ εἰς· καὶ Ἐτύμανδρος, ὃς δι' Εὐεργετῶν ῥέει· καὶ οἱ
 ξύμπαντες οὗτοι τηλικῶται ποταμοί, ὥς τε εἰς αὐτῶν
 μέγαν εἰς τῷ Πηνειῷ τῷ Θεσσαλικῷ ποταμῷ, ὃς διὰ τῶν
 Τεμπῶν ῥέων ἐκδοῖ εἰς θάλασσαν· ὁ δὲ Πολυτίμητος
 πολὺ ἐστὶ μέγας ἢ κατὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν εἴη.

1 VII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, εἰς Ζαρίασπην
 ἀφίκετο, καὶ αὐτῷ κατέμεινεν εἰς τε παρελθεῖν τὸ ἀ-
 2 2 μαῖον τῷ χειμῶνος. Ἐν τῷ δὲ ἀφίκοντο παρ' αὐτῷ
 Φραταφέρνης τε ὁ Παρθυαίων σατραπῆς, καὶ Στασάνης
 ὁ εἰς Ἀρείας ἀποπεμφθεὶς, ὡς Ἀρσάμην συλληψόμενος
 τὸν τε Ἀρσάμην δεδωμένον ἄγοντες, καὶ Βαρζάνην, ὅ-
 3 3 τινά Βῆσσοι τῆς Παρθυαίων σατραπῆς κατέστησε, καὶ
 3 3 τινὰς ἄλλους τῶν τότε ξὺν Βῆσσῳ ἀποστάντων. Ἦκον δὲ

superius necessario scribendum puto ἐπὶ τὸν χῶρον, quomodo
 etiam restitui, quamvis articulum in nulla editione invenisse.

11. πολλῶν ὡν ὕδατος — Hoc recepi ex Ors. et tribus aliis pro πολλῶν
 ὄντες τῷ ὕδατος.

12. ἐκεῖ] laxius intelligenda est
 ea vox de istis orientis regio-
 nibus. De fluviiis hic com-
 memoratis parum constat,
 nec nomina mutanda sunt,
 nisi MStis juvantibus.

C. VII.

Arg. Alexandri adventus in ur-
 bem Zariaspa et decretum de
 Bessi nece. Vitia Alexandri
 vituperantur.

1. De Stasanoris missione vide
 supra III, 29, 10.

τοῖς βαρβάροις μᾶλλον τι πρὸς Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἐπὶ τῷ ἐν ταῖς μάχαις ἐξηγεῖσθαι, ἐσταλμένοι· τὰς δὲ Μακεδόνας τε εἶναι καὶ ἐταίρους βασιλέως. Ἀνδρόμαχον δὲ καὶ Κάρανον, καὶ Μενέδημον, οὐ δέξασθαι τὴν ἡγεμονίαν· τὸ μὲν τι, ὡς μὴ δοκεῖν παρὰ τὰ ἐπηγγελμένα ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ αὐτὸς τι κατὰ σφᾶς νεωτερίζειν· τὸ δὲ, καὶ ἐκ αὐτῷ τῷ δεινῷ οὐκ ἐθελήσαντας, εἰ δὴ τι πταίσματος, μὴ ὅσον κατ' ἄνδρα μόνον μετέχει αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ πᾶν αὐτὸς κακῶς ἐξηγησαμένους. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ Θορύβῳ τε καὶ τῇ ἀταξίᾳ ἐπιθεμένους αὐτοῖς τῆς βαρβάρους κατακόψαι πάντας, ὥς τε ἱππέας μὲν οὐ πλείονας τῶν τεσσαράκοντα ἀποσώθῃναι, πεζοὺς δὲ ἐς τριακοσίους. Ταῦτα δὲ ὡς ἡγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, ἤλγησέ τε τῷ πάθει τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἔγνω σπευδὴ ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ Σπιταμένην τε καὶ τῆς ἀμφ' αὐτὸν βαρβάρους. Ἀναλαβὼν ἐν τῶν τε ἐταίρων ἱππέων τῆς ἡμίσεως καὶ τῆς ὑπασπιστῶν ξύμπαντας καὶ τῆς τοξότας καὶ τῆς Ἀγριάνας καὶ τῆς Φάλαγγος τῆς κειροτάτης, ἦει ὡς ἐπὶ Μαράκανδα, ἵνα ἐπανήκειν Σπιταμένην ἐπυνθάνετο, καὶ αὐθις πολιορκεῖν τῆς ἐν τῇ ἀκρῇ. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τρισὶν ἡμέραις διελθὼν χιλίας καὶ πεντακοσίους σταδίους, τῇ τετάρτῃ ὑπὸ τὴν ἑω προσῆγε τῇ πόλει. Σπιταμένης δὲ καὶ αἱ ἀμφ' αὐτὸν, ὡς ἐξηγγέλθη προσάγων Ἀλέξανδρος, οὐκ ἔμειναν· ἀλλ' ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, φεύγουσιν. Ὁ δὲ ἐχόμενος αὐτῶν ἐδίωκεν· ὡς δ' ἐπὶ τὸν χώρον ἦκεν, οὐκ ἦ μάχη ἐγένετο, θάψας τῆς στρατιώτας ὡς ἐκ τῶν παρόν-

Cap. VI.

3. τὸ μὲν τι ex Opt. pro τὸ μὲντοι. Mox ex eodem restitui αἱ δὲ τι πταίσματος sc. ξυμῶν, quamvis etiam ferri posset vulgata: εἰδότες, πταίσαντας. Veneta et Bas. habent αἱ δὲ τι πταίσαν.

4. οὐ πλείονας ex Opt. pro μὴ πλείονας.

9. ὡς ἐκ τῶν παρόντων — Primum voculam ex Opt. adjeci. Paulo

6. Reliquum exercitum sub Cratero modicis itineribus sequi jusserrat. Curt. VII, 9, 20. Celeerrimum vero hoc

est Alexandri iter. Confecit enim tribus diebus supra 37 miliaria germanica.

6. τῶν ξυλλόγων ἀποθανέμενοι. Καὶ ὅγῳ ἔτε τὴν ἀγα-
ταύτην τιμωρίαν Βήσσης ἐπαινῶ, ἀλλὰ βαρβαρικὴν εἶναι
τίθεμαι τῶν ἀκρωτηρίων τὴν λώβην. Καὶ ὕπαρχθην
Ἀλέξανδρον ξύμφημι ἐς ζῆλον τῷ Μηδικῷ τε καὶ Περσ-
κῷ πλάττει, καὶ τῆς κατὰ τὰς βαρβαρῆς βασιλέας
7. ἴσης ἐς τὰς ὑπηκόας ξυνδιαίτησις. Ἐσθῆτά τε τὴν
Μηδικὴν ἀντὶ τῆς Μακεδονικῆς τε καὶ πατρῆς, Ἡρακλείδου
ὄν, μετέλαβον, ἑδάμῃ ἐπαινῶ· καὶ τὴν κίδαριν τὴν Πα-

ob delicta in Darium, viden-
tibus Persis et Medis supplicio
puniri, misit eum in proxi-
mam maiorem harum genti-
um urbem, Ecbatana, Me-
diae caput, et ubi ob anti-
quam iam Medorum et Per-
sarum consuetudinem procul
dubio et Persae invenirentur
non pauci. Ubi etiam a prin-
cipe supplicium sumitur, fieri
hoc fere non solet, nisi magna
turba hominum, undecunque
convenientium, praesente.
Occisus igitur est Bessus ἐν τῷ
Μήδων τε καὶ Περσῶν ξυλλόγῳ,
i. e. in media multitudine
Medorum et Persarum, quae
undecunque commigraverat.

6. τῶν ἀκρωτηρίων] nasi et au-
rium mutilatio solennis in A-
sia poena fuit, quae usus vi-
detur Alexander ex sententia
Persarum, qui eum seque-
bantur.

Περσικῷ πλάττει] πλάττει h. l. fa-
ctus ex nimia opulencia pro-
veniens et decori mediocri-
tatisque negligentia. Gron.

ἐκ ἴσης ἐς τὰς ὑπηκόας ξυνδιαίτη-
σις] non parvis erga subiectos
consuetudinis. Namque Per-
sarum reges homine majus
quid videri volebant. Rapp.

7. ἑδάμῃ ἐπαινῶ] at laudant alii
summamque prudentia hac in
re usum Alexandrum ajunt,
quod Persas non coegerit in

Macedonum mores transire
sed ipse potius sit factus Per-
sa. Una enim haec ratio est
in potestate retinendi tot gen-
tes, quas tam exigua manu
devicerat. Quin immo et
ipse Arrianus non absque ra-
tione hoc factum agnoscit
VII, 29, 8. Rapp. Plurimi
scriptores de his rebus in ver-
ba Macedonum iurarunt, quae
prudentia quaeque regis in
novos subditos consilia aeger-
time ferebant. Melius judi-
cat Plutarchus de fort. Alex.
pag. 330. et in Vita Alex.
45. Sed cf. etiam Curt. VI
6, 1 -- 12. et Ephippus apud
Athenaeum XII. pag. 531.
Quum esset cidaris vel nimis
pro diademate, miror Arria-
num hoc loco cidarin ab Alexan-
dro gestatam scribere, minus
ob auctoritatem Plutarchi,
qui hoc in locis laudatis negat,
quam quod duos ipsius nostri locos
9, 14. et 12, 4. seqq. e quibus
diadema ab Alexandro ad nos
tem usque gestatum appar-
et. Si vero Arrianus hoc loco
Alexandro medicum, aliis per-
sae cum habitum et vestitum
tribuit, utrumque Alexander
tempore diversum non fuisse
tenendum est, quamvis per-
sae quidem temporibus me-
dicus longe mollior fuisse
persico.

κὴν τῶν νενικημένων, ἀντὶ ὧν αὐτὸς ὁ νικῶν πάλαι ἐ-
 ὄρει, ἀμείψαι ἐκ ἐπηδέσθη, ὑδὲν τέτων ἐπαινῶ· ἀλλ' 8
 πέρα τι ἄλλο, καὶ τὰ Ἀλεξάνδρου μεγάλα πρᾶγματα
 τεκμηρίωσιν τῷ θεῷ, ὥς ἔτε τὸ σῶμα ὅτω εἴη καρτε-
 ρον, ἔτε ὅς τις γένει ἐπιφανὴς, ἔτε κατὰ πόλεμον εἰ-
 ἢ τις διευτυχοίη· ἐτι μᾶλλον ἢ Ἀλέξανδρος· ὑδὲ εἰ τὴν 9
 Λιβύην τις πρὸς τῇ Ἀσίᾳ (καθ' ἅπερ ἐν ἐπανόσει ἐκείνος)
 περιπλεύσας κατάσχοι· οὐδὲ εἰ τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τῇ
 Ἀσίᾳ τε καὶ Λιβύῃ τρίτην· τέτων ὑδὲν τι ὄφελος ἐς εὐ-
 χαιμονίαν ἀνθρώπου, εἰ μὴ σωφρονεῖν ἐν τ' αὐτῷ ὑπά-
 ρει· τέτω τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τὰ μεγάλα, ὥς δοκεῖ, πρᾶγ-
 ματα πράξαντι.

VII. Ἐνθα δὴ καὶ τὸ Κλείτης τῷ Δροπιδᾷ πᾶ-
 ρημα, καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπ' αὐτῷ συμφορὰν, εἰ καὶ
 λίγυς ὕστερον ἐπράχθη, ἐκ ἔξω τῷ καιρῷ ἀφηγήσομαι.
 ἵνα μὲν γὰρ ἡμέραν ἱεράν τῷ Διονύσῳ Μακεδόσι, καὶ 2
 ὕειν Διονύσω ὅσα ἔτη ἐν αὐτῇ Ἀλέξανδρον· τὸν δὲ τῷ
 Διονύσῳ μὲν ἐν τῷ τότε ἀμελήσας λέγῃσι, Διοσκύρῳ δὲ
 ὕσαι, ἐξότῃ δὴ ἐπιφρασθέντα τοῖν Διοσκύρῳ τὴν θυ-

Opt. habet εἴτε κατὰ πόλεμον — quod recipere dubitavi.

De consilio Alexandri, Li-
 byam, Europam omnemque
 terrarum orbem sibi subji-
 cendi vide VII, 1, 2 seqq. Ce-
 terum agnoscis in his philo-
 sophum Stoicū, discipulum-
 que Epicteti.

ο. ὥς δοκεῖ] dicit auctor:
 splendere quidem tantas res
 bello gestas, at felicem so-
 lummodo eum esse, qui ani-
 mi et corporis cupiditatum
 vires penitus fregerit, qui et
 summam fortunam aequo ani-
 mo ferre possit.

C. VIII.

Arg. Impiae adulationes, quas
 intempestive repellit Clitus.

Gædes Cliti quomodo per-
 acta?

1. συμφορὰν] Gronovius vertit
 et Alexandri post id' misera-
 bilem actionem. Raphelius:
 præstat, ait, eadem notione
 hic συμφορὰν accipere, qua
 infra in hoc eodem negotio
 usurpatur c. 9, 1., ubi hæc
 fuisse Alexandri calamitas di-
 citur, quod duobus illis vi-
 tiis ita et vinoleptia se victum
 prodiderit.

2. ἐξότῃ etc. verbe: ex eo tem-
 pore Dioscori sacrum institu-
 entem, vel instituere volen-
 tem, ut verbum ἐπιφρασθέν-
 τα intelligatur de conatu.

3. σίαν· πόρῳ δὲ τῷ πότε προϊόντος (καὶ γὰρ καὶ τὰ τῶν
 πότεων ἤδη Ἀλεξάνδρῳ ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νεκρωτέρως)
 ἀλλ' ἐν γὰρ τῷ πότε τότε ὑπὲρ τῶν Διοσκύρων λόγους
 γίνεσθαι, ὅπως ἐς Δία ἀκηνέχθῃ αὐτοῖν ἡ γένεσις, αἱ
 4. Φαιεθεῖσα Τυνδάρεω· καὶ τινὰς τῶν παρόντων κλα-
 κεία τῇ Ἀλεξάνδρῳ (οἷοι δὲ ἄνδρες διέφθειραν τε αἰεὶ καὶ
 ἔποτε παύσονται ἐπιτρίβοντες τὰ τῶν αἰεὶ βασιλείῃ
 πράγματα) κατ' ἑδὴν ἀξιώντας συμβάλλειν Ἀλεξάν-
 δρῳ τε καὶ τοῖς Ἀλεξάνδρῳ ἔργοις τὸν Πολυδεύκην καὶ τὸν
 5. Κάτορα. Οἱ δὲ ἑδὴ τῷ Ἡρακλέει ἀπείχοντο ἐν τῷ πότε
 ἀλλὰ τὸν φθόνον γὰρ ἐμποδὼν ἴσασθαι τρεῖς ζῶσι, π
 μὴ ἢ τὰς δικαίας τιμὰς αὐτοῖς ἐκ τῶν ξυνόντων γίγν-
 6. σθαι. Κλεῖτον δὲ δῆλον μὲν εἶναι πάλαι ἀχθόμενον τῷ
 τε Ἀλεξάνδρῳ τῇ ἐς τὸ βαρβαρικώτερον μετακινήσει, καὶ
 7. τῶν κολακευόντων αὐτὸν τοῖς λόγοις· τότε δὲ καὶ αὐτὴν
 πρὸς τῷ οἶνῳ παροξυνόμενον, ἔκ ἐαν, ὅτε ἐς τὸ θεῖον ὑ-
 βρίζειν, ὅτε ἐς τὰ τῶν πάλαι ἡρώων ἔργα, ἐκφραυλίζον-
 τας, χάριν ταύτην ἄχαριν προστιθέειν Ἀλεξάνδρῳ.
 8. εἶναι γὰρ ἔκ ἐδὴ τὰ Ἀλεξάνδρῳ ἔτω τὶ μεγάλα καὶ
 θαυμαστά, ὥς ἐκείνῳ ἐπαίεσθαι· ἔκων μόνον γὰρ κατα-

Cap. VIII.

3. Ex Opt. scripsi Τυνδάρεω pro Τυνδάρεω. Idem etiam habebat et
 τοῖς ἡ γένεσι, quod non recepi.

4. ἀξιώντας ex Opt. pro ἀξιών.

6. ἤδη ἐχθ.] priorem voculam optimus non agnoscit, ideoque
 delevi.

3. πόρῳ sc. τῶν νεκρῶν in mul-
 tam potest, ut VII, 24, 7.
 25, 1.

ἀλλ'] particula analeptica post
 parenthesis. Rarh.

4. καὶ τινὰς sc. γίνεσθαι vel οἶ-
 ναι. Ad συμβάλλειν supple ut
 ut Ind. 21, 13: milites ostrea
 cerperunt, ἄποκα τὸ μέγαθος,
 ὥς τοῖσιν ἐν τῇδε τῇ ἡμετέρῃ
 θαλάσσῃ συμβάλλειν.

5. αἰετρεῖς sc. heroibus, ut Her-
 culi, Alexandro. Herculi

enim non, quum adhuc esset
 in vivis, sed post mortem se-
 cra facta scriptur. cf. c. 14
 12.

6. Construe ἐχθ. τῷ μετακινήσει
 τῷ Ἀλεξάνδρῳ.

7. ἐκ ἐαν etc. non finis, homines
 eos insolentes, qui omnia ex-
 ceptant (ἐκφραυλίζοντας) seu
 in deos, sive in res gestas ve-
 terum beneque insolentiam ex-
 ercere, ut gratiam hanc in-
 gratam Alexandro deferrent.

νικῶν τῶν νενικημένων, ἀντὶ ὧν αὐτὸς ὁ νικῶν πάλαι ἐ-
 φόρει, ἀμείψαι ἔκ ἐπηδέσθη, ἔδεν τῶν ἐπαινῶ· ἀλλ' 8
 εἴπερ τι ἄλλο, καὶ τὰ Ἀλεξάνδρου μεγάλα πράγματα
 ἐς τεκμηρίωσιν τέθεικα, ὥς ἔτε τὸ σῶμα ὅτω εἴη καρτε-
 ρόν, ἔτε ὅς τις γένει ἐπιφανής, ἔτε κατὰ πόλεμον εἰ-
 ὅη τις διευτυχοῖη ἔτι μᾶλλον ἢ Ἀλέξανδρος· ἔδ' εἰ τὴν 9
 Λιβύην τις πρὸς τῇ Ἀσίᾳ (καθ' ὅπερ ἔνι ἐπενόει ἐκείνος)
 ἐκπεριπλεύσας πατάσχοι· οὐδ' εἰ τὴν Εὐρώπην ἐκ τῇ
 Ἀσίᾳ τε καὶ Λιβύῃ τρίτην· τῶν ἔδεν τι ὄφελος ἐς εὐ- 10
 δαιμονίαν ἀνθρώπων, εἰ μὴ σωφρονεῖν ἐν τ' αὐτῷ ὑπάρ-
 χουι τῶν τῷ ἀνθρώπῳ τῶν τὰ μεγάλα, ὥς δοκεῖ, πράγ-
 ματα πράξαντι.

VIII. Ἐνθα δὴ καὶ τὸ Κλείτης τῷ Δροπίδῳ πάλ-
 λημα, καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπ' αὐτῷ συμφορὰν, εἰ καὶ
 ὀλίγῃ ὕστερον ἐπράχθη, ἐκ ἔξω τῷ καιρῷ ἀφηγήσομαι.
 Εἶναι μὲν γὰρ ἡμέραν ἱερὰν τῷ Διονύσῳ Μακεδόσι, καὶ 2
 δύοιν Διονύσῳ ὅσα ἔτη ἐν αὐτῇ Ἀλέξανδρον· τὸν δὲ τῷ
 Διονύσῳ μὲν ἐν τῷ τότε ἀμελήσας λέγῃσι, Διοσκύρου δὲ
 θῦσαι, ἐξ ὅτῃ δὴ ἐπαφρασθέντα τοῖν Διοσκύρου τὴν θυ-

8. Opt. habet εἴτε κατὰ πόλεμον — quod recipere dubitavi.

9. De consilio Alexandri, Li-
 byam, Europam omnemque
 terrarum orbem sibi subjici-
 endi vide VII, 1, 2 seqq. Ce-
 terum agnoscis in his philo-
 sophum Stoicūm, discipulum-
 que Epicteti.

10. ὥς δοκεῖ] dicit auctor:
 splendere quidem tantas res
 bello gestas, ac felicem so-
 lummodo eum esse, qui ani-
 mi et corporis cupiditatum
 vires penitus fregerit, quæ et
 summam fortunam æquo ani-
 mo ferre possit.

C. VIII.

Arg. Impiæ adulationes, quas
 intempestive repellit Clitus.

Caedes Cliti quomodo per-
 acta?

1. συμφορὰν] Gronovius vertit:
 et Alexandri post id' misera-
 bilē actionem. Raphelius:
 præstat, ait, eadem notione
 hic συμφορὰν accipere, qua
 infra in hoc eodem negotio
 usurpatur c. 9, 1., ubi hæc
 fuisse Alexandri calamitas di-
 citur, quod duobus filiis vi-
 ctis ita et vinoleptia se victum
 prodiderit.

2. ἔξω etc. verte: ex tō tē-
 pore Dioscoris sacram institu-
 entem, vel instituere volen-
 tem, ut verbum ἐπαφρασθέν-
 τα intelligatur de conatu.

μὲν πρὸς αὐτὸ βασιλεύει, ἑκείνῃ πρὸς τῶν ἄλλων αἰ-
 11 θρώπων. Ταῦτα πτόντα παραμυθήσασθαι μὲν Ἀλέ-
 ξάνδρον ἐν τῷ τότε κακὸν δὲ μέγα, ὡς ἐγὼ Φημι, ἐξ
 2 γάσασθαι Ἀλεξάνδρῳ, καὶ μείζον ἐτι ἢ ὅτῃ τότε ξυμ-
 12 χητοῖ εἰπεῖν σοφῷ ἀνδρὸς τήνδε ἔγνω τὴν δόξαν, ὡς
 ὅτῃ δίκαια ἄρῃ χρη σπυδῇ ἐπιλεγόμενον πράττειν τῷ
 3 βασιλεῖ, ἀλλὰ ὅτῃ αὐ καὶ ὅπως ἐκ βασιλείας
 13 πρῶτῃ, τῷτο δίκαιον νομίζειν. Ἐπεὶ καὶ προσκυ-
 νήσασθαι ἐθέλειν Ἀλέξανδρον λόγος κατέχει, ὑπέσπης μὲν
 πτόν καὶ τῆς ἀμφὶ τῷ Ἀμμανος πατρὸς μᾶλλον τι ἢ
 14 Φιλίππου δόξης. Θευράζοντα δὲ ἡδὴ τὰ Περσῶν καὶ
 Μήδων τῆς ἐσθῆτος τῇ ἀμείψει, καὶ τῆς ἄλλης θερ-
 πείας τῇ μετακοσμήσει, ἐκ ἐνδεῆσθαι δὲ εὐδὲ πρὸς τῷτο
 2 αὐτὸ τὰς πολυακείας ἐς αὐτὸ ἐνδιδόντας, ἄλλως τε τινὰς,
 καὶ δὴ καὶ τῶν σοφιστῶν τῶν ἀμφὶ αὐτόν, Ἀνάξαρχος
 τε καὶ Ἀγνὸν Ἀργεῖον ἐποποιόν.

1 Χ. Καλλισθένη δὲ τὸν Ὀλύμπιον Ἀριστέλης π
 τῶν λόγων διακηρύσσας, καὶ τὸν τρόπον ὅτῃ ὑπαγορεύ-
 2 τεραι, ἐκ ἐπαινῶν ταῦτα. Τῶτῃ μὲν δὴ ἔκρινε, καὶ
 αὐτὸς Καλλισθένη ἐπαφύρομαι ἐκτῆν δὲ ἐκ ἐτι ἐπιεικῆ
 δοκῶ τῷ Καλλισθένει (εἴπερ ἀληθῇ ἐγγυγέγραπται) ὅτι

Cap. X.

a. Per omnes editiones vitiose legitur ἐννεαγέγραπται, quod emen-
 davi. Deinde in ὑφ' αὐτῇ τε abjeci ultimam voculam, quae
 primum in Gronoviana sine auctoritate invenitur. Nec enim
 est in editionibus praecedentibus, nec in monumentis veteribus
 Gronovius.

14. Θευμάζεσθαι.] significatione
 praegnantem, ὡς ἀδμύρτησιν
 imitari, ut vidit Jam Rapphe-
 lius. Agidem Argivum vocat
 Curtius VIII, 5, 8. pessimorum
 carminum conditorem. Oc-
 currit etiam apud Plut. de
 discipul. adul. et amici 5, 14.

Arg. Iudiciūm de Callisthene.

Diversa ejus indecenter dicta.
 1. Ananias: pessimo Alexan-
 drum honore adorate propo-
 nit, ut videtur. [et c.]
 2. ἐκτῆν δὲ ἐτι ἐπιεικῆ. ille non
 non solum, sed etiam, sive modestè
 dicta sive a Callisthene. ὡς
 αὐτῶν suā sive suā potestate,
 tanquam historiarum scripto-
 ris, in quorum arbitrio est,
 quales et quantos velint reges

πρᾶξαι αὐτὰ, ἀλλὰ τὸ γὰρ πολὺ μέρος Μακεδόνων εἶ-
 ναι τὰ ἔργα· καὶ τῆτον τὸν λόγον ἀνιάσαι Ἀλέξανδρον,
 λεχθέντα. Οὐδὲ ἐγὼ ἐπαινῶ τὸν λόγον, ἀλλὰ ἱκανόν 9
 γὰρ εἶναι τίθεμαι ἐν τοιαύτῃ παρουσίᾳ τὸ κατ' αὐτὸν σι-
 γῶντα ἔχειν, μὴδὲ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐς πολυκίαν
 πλημμελεῖν. Ὡς δὲ καὶ τῶν Φιλίππου τινὲς ἔργων, 10
 ὅτι ἡ μεγάλη εὐδὲ θαυμαστὰ Φιλίππῳ κατεπραχθῇ,
 εὐδαιμῶ ξὺν δίκῃ ἐπεμνήσθησαν, χαριζόμενοι καὶ εἰς
 Ἀλεξάνδρῳ, τὸν Κλεῖτον ἤδη ἔκ ἐτι ἐν ἑαυτῷ ὄντα, πρεσ-
 βεύειν μὲν τὰ τῷ Φιλίππῳ, καταβάλλειν δὲ Ἀλέξαν-
 δρόν τε καὶ τὰ τέττα ἔργα· παραινῶντα ἤδη τὸν Κλεῖτον 11
 τὰ τε ἄλλα, καὶ πολὺν εἶναι ἐξονειδίζοντα Ἀλεξάνδρῳ,
 ὅτι πρὸς αὐτῷ ἄρα ἐσώθη, ὅποτε ἡ ἵππομαχία ἡ ἐπὶ
 Γρανίκῳ ξυνεστῆκε πρὸς Πέρσας· καὶ δὴ καὶ τὴν δεξιὰν
 τὴν αὐτῷ σοβαρῶς ἀνατείναντα. Αὕτη σε ἡ χεὶρ (Φά-
 να) ὦ Ἀλέξανδρε, ἐν τῷ τότε ἔσωσε. Καὶ Ἀλέξανδρον 12
 ἔκ ἐτι φέρειν τῷ Κλείτῳ τὴν παρουσίαν τε καὶ ἔβρι, ἀλ-
 λά ἀναπηδᾶν γὰρ ξὺν ὀργῇ ἐπ' αὐτὸν, κατέχεσθαι δὲ
 ὑπὸ τῶν συμπνόντων. Κλεῖτον δὲ ἔκ ἀνιέναι ὑβρίζοντα. 13
 Ἀλέξανδρος δὲ ἐβόα, ἀνακαλῶν τῆς ὑπασπιστῆς· εὐδε-
 νός δὲ ὑπακμόντος, ἐς ταῦτα ἔφη καθεστηκέναι Δαρείῳ,
 ὅποτε πρὸς Βῆσσαν τε καὶ τῶν ἀμφὶ Βῆσσον ξυλληφθεὶς
 ἦγετο, εὐδὲ τι ἄλλο ὅτι μὴ ὄνομα ἦν βασιλέως. Οὐκ ἐν 14
 ἐτι οἷος τε εἶναι κατέχειν αὐτὸν τῆς ἐταίρης, ἀλλ' ἀνα-
 πηδήσαντα γὰρ οἱ μὲν λόγχην ἀρπάσαι λέγουσι τῶν σω-
 ματοφυλάκων τινός, καὶ ταύτῃ παίσαντα Κλεῖτον ἀπο-
 κτεῖναι· οἱ δὲ σάρισσαν, παρὰ τῶν φυλάκων τινός καὶ
 ταύτην. Ἀριστόβελος δὲ, ὅθεν μὲν ἡ παρουσία ὤρμήθη, 15
 ἔ λέγει. Κλεῖτος δὲ γενέσθαι μόνου τὴν ἀμαρτίαν, ὅν
 γε ὠργισμένον Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀναπηδήσαντος ἐπ' αὐ-
 τὸν ὡς διαχρησόμενον, ἀπαχθῆναι μὲν διὰ θυρῶν ἔξω ὑ-
 πὲρ τὸ τεῖχος τε καὶ τὴν τάφρον τῆς ἄκρας, ἵνα ἐγένετο

13. ὅτι μὴ ὄνομα ἦν sc. Δαρείῳ.

15. τὴν τάφρον τῆς ἄκρας] fos-

fam arcis. Facta enim haec
 sunt Maracandis Curt. VIII,

7 κλέμς, τυραννῆντα ἐν τῷ τότε τῆς Ἑλλάδος. Ὑπὲρ δὲ
 τῆς προσκυνήσεως ὅπως ἠπαντιώθη Ἀλεξάνδρῳ, καὶ
 τοῖόςδε κατέχει λόγος. Ευχεῖσθαι μὲν γὰρ τῷ Ἀλε-
 ξάνδρῳ πρὸς τὴς σοφίας τε καὶ τὰς ἀμφ' αὐτὸν Περ-
 σῶν καὶ Μήδων τὰς δοκιμωτάτας, μνήμην τῷ λόγῳ τῷ
 8 ἐν πότῳ ἐμβαλεῖν· ἀρξαι δὲ τῷ λόγῳ Ἀναξάρχῳ, ὡς
 πολὺ δικαιότερον ἂν θεὸν νομιζόμενον Ἀλέξανδρον Δι-
 ούσῃ τε καὶ Ἡρακλέει, μὴ ὅτι τῶν ἔργων ἔσκεα, ὅσα
 καὶ ἡλίκᾳ καταπέπρακται Ἀλεξάνδρῳ, ἀλλὰ καὶ ὅτι
 Διόνυσος μὲν Θεβαῖος ἦν, εὐδὲν τι προσήκων Μακεδόσι,
 καὶ Ἡρακλῆς Ἀργεῖος, εὐδ' ἔτος προσήκων, ὅτι μὴ
 κατὰ γένος τὸ Ἀλεξάνδρῳ· Ἡρακλείδην γὰρ εἶπε
 9 Ἀλέξανδρον. Μακεδόνας δ' αὖ τὸν σφῶν βασιλεὺς
 δικαιότερον θείας τιμαῖς κοσμεῖντας· καὶ γὰρ εὖ
 εἰκεῖνο ἀμφίλογον, ὅτι ἀπελθόντα γε ἐξ ἀνθρώπων, ὡς
 θεὸν τιμήσασι· πόσω δὲ δικαιότερον ζῶντα γεραίρειν
 ἢ περ τελευτήσαντα, ἐς εὐδὲν ὄφελος τῷ τιμωμένῳ.

10 XI. Λαχθόντων δὲ τούτων τε καὶ τοιούτων λόγων
 πρὸς Ἀναξάρχῃ, τὰς μὲν μετσχρηκότας τῆς θυλῆς ἐπα-
 νεῖν τὸν λόγον, καὶ ἤδη ἐθέλειν ἀρχεσθαι τῆς προσκυνή-
 σεως· τὰς Μακεδόνας δὲ τὰς πολλὰς μαχόμενας τῷ
 11 λόγῳ, σιγῇ ἔχον. Καλλισθένην δὲ ὑπολαβόντα,
 Ἀλέξανδρον μὲν, εἰπεῖν, ὦ Ἀναξάρχε, εὐδερμῆς αἰσ-
 12 ξιον ἀποφαίνω τιμῆς, ὅσαι ξυμμετρεῖαι ἀνθρώπῳ· ἀλλὰ
 διακτερίσθαι γὰρ ταῖς ἀνθρώποις, ὅσαι τε ἀνθρώπινα
 τιμαί, καὶ ὅσαι θεῖαι, πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις, καθε-
 περ ναῶν τε οἰκοδομήσει, καὶ ἀγαλμάτων ἀναστάσει.

2. εὖ εἰκεῖνο εἶναι — tertiam vocem ob Optimum abjeci.

C. XI.

Arg. Egregia Callisthenis ora-
 tio de honoribus divinis et
 humanis. Anaxarchus refu-
 tatur: Alexandro modestis
 commendatur.

3. πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις] Hinc
 membro respondes istud ἐπεὶ
 ἐξ ἡμετέρας cum multis aliis
 rebus, cum vero maxime.
 Rorb.

ὑφ' αὐτῷ εἶναι ἀπέθανε καὶ τῇ αὐτῇ συγγενεῖ. Ἀλέ-
 ξανδρὸν τε καὶ τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα. Οὐκ ἔστιν αὐτὸς
 ἐπιχθιδάμενος Ἀλεξάνδρου δόξαν κτησόμενος, ἀλλὰ ἐκ-
 νεν' ἐκκλητὰ ἐς ἀνθρώπους ποιήσων· καὶ ἐν καὶ τὰ θεία
 τῇ μετυσίᾳ Ἀλεξάνδρῳ ἔκ' αὐτοῦ Ὀλυμπίᾳ ὑπὲρ τῆς
 γενέσεως αὐτῆς ψευδέσθαι ἀνηγγέσθαι, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ
 αὐτὸς ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου συγγράψας ἐξένηκεν ἐς ἀνθρώ-
 πους. Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τούτοις ἀνέγραψαν, ὡς ἄρα περὶ
 ποταμὸν Φιλώτα, ὅτι οἱ οἶοντα μάλιστα τιμωθῆναι πρὸς
 τῆς Ἀθηναίων πόλεως, τοῖς δὲ ἀπέκρινασθαι, Ἀρμόδιον
 καὶ Ἀριστοχρίτου, ὅτι τὸν ἕτερον τοῖν τυράννοις ἔκταναν,
 καὶ τυραννίδα οὐκ κατέλυσαν· ἔπεσθαι αὐτοῖς τὸν Φιλώ-
 ταν, εἴ τῃ τυραννὶ κτείναντι ὑπάρχει, παρ' ὧς τινας ἐθέ-
 λει τῶν Ἑλλήνων φυγόντα σώζεσθαι, καὶ ἀποκρίνασθαι
 αὐτοῖς Καλλισθένην, εἰ καὶ μὴ παρ' ἄλλους, παρὰ τοῖς
 Ἀθηναίοις, ὅτι φυγόντι ὑπάρχει σώζεσθαι. Τότες γὰρ καὶ
 πρὸς Εὐρυσθέα προλεβήσθαι ὑπὲρ τῶν παίδων τῶν Ἡερ-

corumque res gestas posteris
 tradere. *Rapb.*
 4. τὸν ἕτερον τοῖν τυράννοις] Hip-
 parchum nuncupat, quem ta-
 men negat regnasse Thucydi-
 des, sed fratrem fuisse Hip-
 piae, qui ut maximus natu-
 ra patre Pisistrato acceptum
 imperium Athenis tenuerit.
 Commune ergo nomen Ar-
 rianus sequutus est, quam fal-
 sam esse arguit Thucydides.
 lib. I. pag. 9. et VI. pag. 299
 et seqq. τυραννίδα οὐκ κατέλυ-
 σάν· et hic in dictione ab ite
 Thucydides, qui p. 290. non
 ab Atheniensibus Harmodio-
 que, verum a Lacedaemoniis
 eversum fuisse ait Pisistrati et
 filiorum ejus regnum, idem-
 que, repetit pag. 292. Post
 haec facta (post caedem Hip-
 parchi) cum tres annos Hip-
 pias Atheniensibus imperaf-

set, quod ab Lacedaemoniis
 et Alcmaeonidibus exulibus
 pulsus est. *Rapb.*

6. Εὐρυσθέα] de hoc idem Thu-
 cyd. lib. I. pag. 5. et Georg.
 Acac. Henckel. L. Bago Ho-
 henecius in Thucyd. Eu-
 rystheus. Mycenarum rex,
 Herculem, quamdiu vixit,
 laboribus fatigavit, ac ne
 moris quidem ejus quies-
 cens liberos ipsius delere in-
 stituit. Qui quum ad Athe-
 nenses confugissent, eorum
 auxilio Eurystheum in Atti-
 ca praelio fuderunt, in quo
 ipse ab Hyllo Herculis filio
 ut Diod. scribit, seu ut Pau-
 san. Ischao est interfectus.
Rapb.

De eodem bello cf. Apollod.
 lib. II. ἑλλὰς videtur esse pro
 Peloponneso.

πρόγοναι ἐξ Ἀργεὺς εἰς Μακεδονίαν ἦλθον, ἐδὲ βί-
 α 2 αἰτῶν νόμῳ Μακεδόνων ἀρχόντες διτέλεισαν. Οὐκ
 ἐδὲ αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ ζῶντι ἐτι θεῖαι τιμαὶ παρ' Ἑλλή-
 νων ἐγένοντο, ἀλλ' ἐδὲ τελευτήσαντι προσθεῖν, ἢ πρὸς
 τῷ θεῷ τῷ ἐν Δελφοῖς θυσιασθῆναι, ὡς θεὸν τιμᾶν Ἡρα-
 3 κλέα. Εἰ δ' ὅτι ἐν τῇ βαρβαρίᾳ γῇ ὀλίγοι γίνονται
 βαρβαρικά χρεὶ ἔχον τὰ φρονήματα, καὶ ἐγὼ τῆς
 Ἑλλάδος μνησθῆναι σε ἀξιώ, ὃ Ἀλέξανδρε, ὅς σ' ἵκα
 ὁ πᾶς κόσμος σοι ἐγγίγιστο, προσθεῖναι τὴν Ἀσίαν τῇ
 4 Ἑλλάδι. Καὶ ἐν ἐνθυμήσῃ ἐκείσε ἐπαυελθῶν, ἀρά γ'
 καὶ τῆς Ἑλληνικῆς τῆς ἐλευθερωτάτης προσαναγκάσει
 εἰς τὴν προσκύνησιν, ἢ Ἑλλήνων μὲν ἀφέξῃ, Μακεδόνων
 5 δὲ προσθήσει τήνδε τὴν αἰτιμίαν· ἢ διακεκριμένα ἔσαι σι
 αὐτῷ τὰ τῶν τιμῶν ἐς ἅπαν, ὡς πρὸς Ἑλλήνων μὲν καὶ
 Μακεδόνων ἀνθρωπίνως τε καὶ Ἑλληνικῶς τιμᾶσθαι·
 6 πρὸς δὲ τῶν βαρβαρίων μόνων βαρβαρικῶς. Εἰ δὲ ὑπὲρ
 Κῦρος τῷ Καμβύσῃ λέγεται, τὸν πρῶτον προσκυνῆσθαι
 ἀνθρώπων Κῦρον, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐμμεῖναι Πέρσαις τε καὶ
 Μήδοις τήνδε τὴν ταπεινότητα, χρεὶ ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι
 τὸν Κῦρον ἐκείνον Σκῦθαι ἐσωφρόνισαν, πένητες ἄνδρες
 καὶ αὐτόνομοι, καὶ Δαρειὸν ἄλλοι αὖ Σκῦθαι, καὶ
 7 Πέρσην Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι, καὶ Ἀρταξέρξης

12. πρὸς τῷ θεῷ] de sacris Herculi post mortem demum factis vide Diod. IV, 39. cum notis Wessel. Minus notum est, oraculum delphicum honorum divinorum, post mortem Herculi habitorum, auctorem fuisse.

13. γίνονται sc. οἱ Μακεδόνες.

15. Quod hic proponit Callisthenes, ut absurdum et ignobile, videntur arripuisse adulatores, ut suaderent regi, qui ea ratione usus fuit. Nam Plutarchus scribit, Alexandrum per Hephæstionem

προσκύνῃ responðisse barbaris, per Craterum vero patris moris tenacem Macedonibus et Græcis. Sed et literas, quas in Europam mitteret, veteris annuli gemma obfignabat, iis, quas in Asiam scriberet, Daril annulus imprimebatur. Adde quæ notæ Freinsheim. ad Curt. VIII, 16. ex Luciano.

16. τὸν πρῶτον προσκυνῆσθαι] Quo primum tempore hoc factum sit, narrat Xenoph. Cyropæd. VIII. Rarb. Reliquæ satis nota sunt.

λέαρχος καὶ Εὐνοφῶν, καὶ οἱ ξὺν τήναις μύριοι, καὶ
αρεῖον τῆτον Ἀλέξανδρος, μὴ προσκυνημένος.

XII. Ταῦτα δὲ καὶ τααῦτα εἰπόντα Καλλισθέ-
ν, ἀναῖσαι μὲν μεγαλῶσι Ἀλέξανδρον, Μακεδόσι
πρὸς θυμῷ εἰπεῖν· καὶ τῆτο γνόντα Ἀλέξανδρον,
ἐμφαντα κωλύσαι Μακεδόνας, μεμνησθαι ἐτι τῆς
προσκυνήσεως. Ἀλλὰ σιγῆς γὰρ γενόμενης ἐπὶ τοῖς
ῖγοις, ἀναστάντας Περσῶν τῆς πρεσβυτάτης, ἐφειξῆς
προσκυνεῖν. Λεοννάτην δὲ ἓνα τῶν ἐταίρων, ἐπειδὴ τις
ὀκει τῶν Περσῶν αὐτῷ ἔκ ἐν κόσμῳ προσκυνησά, τὸν
ἐπιγυλάσαι τῷ σχήματι τῷ Περσῷ, ὡς ταπεινόν· καὶ
ἔτω χαλεπήναντα τότε Ἀλέξανδρον, ξυκαλλαγῆναι
ῖθις. Ἀναγέγραπται δὲ δὴ καὶ τοῖσδε λόγας· προ-
ῖναι Φιάλην χρυσῆν ἐν κύκλῳ Ἀλέξανδρον πρῶτοις μὲν
ῖτοις, πρὸς ἕς τινας ξυνέκειτο αὐτῷ τὰ τῆς προσκυνη-
εως· τὸν δὲ πρῶτον ἐκπιόντα τὴν Φιάλην, προσκυνησά
ἀναστάντα, καὶ Φιλῆσθηναι πρὸς αὐτῷ, καὶ τῆτο ἐφει-
ῆς διὰ πάντων χωρῆσαι· αἷς δὲ ἐς Καλλισθένην ἦκεν ἡ
ρόποσις, ἀναστῆναι μὲν Καλλισθένην καὶ ἐκπιεῖν τὴν
ιάλην· καὶ προσελθόντα ἐθέλειν Φιλῆσαι, ἡ προσκυ-
ῖσαντα. Τὸν δὲ τυχεῖν μὲν τότε διαλεχόμενον Ἡφαι-
ῖωνι· ἔχον προσέχειν τὸν νῆν, εἰ καὶ τὰ τῆς προσκυνη-
εως ἐπιτελῇ αὐτῷ Καλλισθένι ἐγένετο. Ἀλλὰ Δημή-
ριον γὰρ τὸν Πυθωνακτος, ἓνα τῶν ἐταίρων, αἷς προσ-

Cap. XII.

Μακεδόσι δὲ ἀδελφὰ εἰπεῖν — scripti ex Opt. πρὸς θυμῷ ut V, s.
VII, 6.
Scripti αἷς προσέει αὐτῷ pro αἷς πρ. εἰαυτῷ, quod per vitium o-
perarum existat in Raphaeliana et Lemgoviana.

C. XII.

Arg. Adorationis aulica fallacia. Callisthenis contemptio
osculi regii.
cf. Curt. VIII, 5, 20. qui rem
narrat de Polyperconte, non

Leonnate. „Unum ex veter-
rantibus Persia mento huiusmodi
contingentem per ludibrium
cooperat hortari, uti vehem-
mentius id quateret ad tot-
ram etc.

ἦν αὐτῷ ὁ Καλλισθένης Φιλήσων, Φάνα, ὅτι ἔ-
 κυνήσας πρόσβησι, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἔ-
 φιλήσας ἑαυτὸν· τὸν δὲ Καλλισθένην, Φιλήματι (Φάνα)
 8 ἔλαττον ἔχον ἄπειμι. Καὶ τότε ἐγὼ ὅσα ἐς ὕβριν τῶ
 Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἐν τῷ παραυτίκῳ, καὶ ἐς σκαιότητα τῇ
 Καλλισθένος φέροντα, ἔδην ὑδάμῃ ἱκανῶ· ἀλλὰ π
 παθ' αὐτὸν γὰρ κοσμίως τίθεσθαι ἐξαρκεῖν φη
 9 αὔξοντα (ὡς αἰνυμένον) τὰ βασιλέως πράγματα, ὅτῳ π
 9 ξυνεῖναι ἔκ ἀπηξίωσεν. Οὐκ ἐν ἀπεινότητι δὲ ἀποχθ
 ας γυνοῖσθαι Ἀλεξάνδρῳ Καλλισθένην τίθεμαι, ἐπὶ τ
 10 ἀκαίρῳ τε παρρησίᾳ, καὶ ὑπερόγκῳ ἀβελτηρίᾳ. Ἐ
 ὅτῳ τεκμαίρομαι μὴ χαλεπῶς πεποιθῆναι τὰς παῖδ
 τὰς Καλλισθένος, ὅτι μετέσχε τῆς ἐπιβουλῆς τῆς γι
 μένης Ἀλεξάνδρῳ ἐκ τῶν παίδων· τὰς δὲ, ὅτι καὶ ἰ
 11 ρον αὐτὸς εἰς τὸ ἐπιβυλεῖσθαι. Συνέβη δὲ τὰ τῆς ἐ
 βουλῆς ὡςδε.

1 XII. Ἐκ Φιλίππου ἦν ἡδὴ καθεστηκός, τῶν ἐν τ
 1 αἰ Μακεδόνων τὰς παῖδας, ὅσοι ἐς ἡλικίαν ἐμικρά
 σαντο, καταλέγεσθαι ἐς θεραπείαν τῷ βασιλέως. Τ
 2 τὴν περὶ τὴν ἄλλην διαίταν τῷ σώματος διακονεῖσθαι βα
 3 σιλεῖ, καὶ κοιμώμενον φυλάσσειν τέτοις ἐπετέτραπ
 4 καὶ ὁπότε ἐξελαύνει βασιλεὺς, τὰς ἱππὰς παρὰ τῷ

3. τὴν ἐν τῷ παραυτίκῳ] *prae-*
sensent ignominiam, qua re-
 gem coram, in convivio, in-
 spectantibus omnibus efficie-
 bant, non tempus saltem ad-
 monendi ejus aut reprehen-
 dendī opportunum exspectan-
 tes. *Raph.*

C. XIII.

Arg. Pueri in aula macedonica;
 quorum conjuratio in Ale-
 xandrum detecta et punita.
 Syra vates apud Alexandrum.
 1. Ἐκ Φιλίππου] Idem de Phi-
 lippo refert Aelian. Var. Hist.

XIV, 49. Causam moris a
 Philippo instituti adjecit hanc:
 ut laborum patientes, atque
 ad ea, quae fieri opus esset,
 peragenda, prompti atque
 parati redderentur. cf. etiam
 Curt. V, 1, 42. et VIII, 6, 2-6.
 qui inter alia, haec cohorti
 ait, velut seminarium ducum
 praefectorumque apud Mace-
 dones fuit. — Hi pueri, ut
 supra jam monui, interdum
 somatophylaces vocantur, et
 plerumque servilia tracta-
 bant.

ποκόμων δεχόμενοι ἐκεῖνοι προσήγοι, καὶ ἀνέβαλαν ἔται
 σιλία τὸν Περσικὸν τρόπον, καὶ τῆς ἐπὶ Θῆρα Φιλοτι-
 ας βασιλεῖ κοινωνοὶ ἦσαν. Τῶν καὶ Ἑρμόλαος, 2
 πόλιδος μὲν παῖς, Φιλοσοφία δὲ ἐδόκει προσέχειν
 τῇ, καὶ Καλλισθένην θεραπεύειν ἐπὶ τῷδε. Τότε 4
 τὸ λόγος κατέχει, ὅτι εἰς Θῆραν προσφερομένη Ἀλε-
 ἰνδρῶ συός, ἐφθη βαλὼν τὸν σὺν ὃ Ἑρμόλαος καὶ ὃ
 ν σὺς πίπτει βληθεὶς. Ἀλέξανδρος δὲ τῷ καιρῷ ὕψι- 5
 γας, ἐχαλέπηκε τῷ Ἑρμόλῳ καὶ κελεύει αὐτὸν πρὸς
 γῆν πληγὰς λαβεῖν, ὁρῶντων τῶν ἄλλων παίδων,
 ἢ τὸν ἑκπὸν αὐτῷ ἀφείλετο. Τῶτον τὸν Ἑρμόλαον 6
 ἐγῆσαντα τῇ ὕβρει, φράσαι πρὸς Σώστρατον τὸν Ἀμύν-
 , ἡλικιώτην τε αὐτῷ καὶ ἐρατὴν ὄντα, ὅτι ἂν βιωτὸν οἷ
 μὴ τιμωρησαμένῳ Ἀλέξανδρον τῆς ὕβρεως καὶ τὸν
 ὕστρατον ἢ χαλεπῶς συμπεῖσαι μετασχεῖν τῷ ἔργῳ,
 ἢ ἐρῶντα. Ὑπὸ τῶν δὲ ἀναπεισθῆναι Ἀντίπατρον 7
 τὸν Ἀσκληπιοδώρου τῷ Συρίας σατραπεύσαντος, καὶ
 πικρῶς τὸν Ἀρσάτη, καὶ Ἀντικλέα τὸν Θεοκρίτη, καὶ
 ἰώταν τὸν Κάρσιδος τῷ Θρακός. Ὡς ἐν περιῆκεν εἰς Ἀν- 8
 πατρον ἢ νυκτερινὴ Φυλακῇ, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ξυγκείμενον
 αὐτὸν ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον, κοιμωμένῳ ἐπιπιδόντας.
 ἐμβῆναι δὲ οἱ μὲν αὐτομάτως λέγουσιν, ἕως τε ἡμέραν 9
 ἵεν Ἀλέξανδρον. Ἀριστόβελος δὲ ὧδε ἀνέγραψε Σύραν
 ναῖνα ἐφθμαρτεῖν Ἀλεξάνδρῳ, κάτοχον ἐκ τῆς θείας

Cap. XIII.

Post τῶν καὶ Ἑρμόλαος, optimo exigente, abjeci verbum ἢ,
 Mox ex eodem scripsi κατέχει pro προσφέρει, quod Lemgoviana
 ex tribus MSS. receperat pro vulgato περιβύει. Animadverto
 etiam, nomen Sopolidis aliter flecti supra I, 2, 9., ubi in quo-
 to casu est Σάπολην.

Opt. habet ὅτι ἂν βιωτὸν οἱ αὐτῷ ἔσι. Velle videtur ἐκείνῳ. Ex
 eodem mox restitui ὑπὸ τῶν pro ὑπὸ τῷ.

εἰς Θῆραν pro ἐν Θῆρα, ut saepe
 commutantur hae praeposi-
 tiones.

verberibus eos nullius pote-
 state praeter regem erat. Curq.
 l. l.

πληγὰς λαβεῖν] castigandi

9. Syra non est nomen propri-
 um, sed gentile.

ἦν αὐτῷ ὁ Καλλισθένης Φιλῶν, Φάνα, ὅτι ἔ- προσ-
 κυήσας πρόσσι, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἔ παρασχί-
 Φιλῆσαι ἑαυτὸν· τὸν δὲ Καλλισθένην, Φιλήματι (Φάνα)
 8 ἔλαττον ἔχον ἄπειμι. Καὶ τούτων ἐγὼ ὅσα ἐς ὕβριν τῆ
 Ἀλεξάνδρου τὴν ἐν τῷ παρυσίῳ, καὶ ἐς σκαιότητα τῆ
 Καλλισθένος φέροντα, ὑδὲν ὑδαμῇ ἐπαυνῶ· ἀλλὰ τῷ
 κατ' αὐτὸν γὰρ κοσμίως τίθεσθαι ἐξαρκεῖν φησὶ
 9 αὐξόντα (ὡς αἰνυγόν) τὰ βασιλέως πράγματα, ὅτῳ τῷ
 ξυνεῖναι ἔκ ἀπηξίωσεν. Οὐκ ἐν ἀπεισιότως δὲ ἀπεσχδί-
 ας γυνοῖσθαι Ἀλεξάνδρῳ Καλλισθένην τίθεμαι, ἐπὶ τῇ
 10 οὐκ αἰετῶ τε παρρησίᾳ, καὶ ὑπερόγκῳ ἀβελτηρίᾳ. Ἐφ'
 ὅτῳ τεκμαίρομαι μὴ χαλεπῶς πισυθῆναι τὰς κατεπύ-
 τας Καλλισθένος, ὅτι μετέσχε τῆς ἐπιβουλῆς τῆς γιν-
 11 μένης Ἀλεξάνδρῳ ἐκ τῶν παίδων· τὰς δὲ, ὅτι καὶ ἐπὶ
 12 ἔσεν αὐτὸς εἰς τὸ ἐπιβυλεῖσθαι. Συνέβη δὲ τὰ τῆς ἐπι-
 βουλῆς ὡςδε.

13 XIII. Ἐκ Φιλίππου ἦν ἡδὴ κατὰ 5η ἡδὲ, τῶν ἐν τῇ
 14 λαί Μακεδόνων τὰς παῖδας, ὅσοι ἐς ἡλικίαν ἐμειρακί-
 σαντο, καταλέγεσθαι ἐς θεραπείαν τῷ βασιλέως. Τὰ
 15 τε περὶ τὴν ἄλλην διαίταν τῷ σώματος διακονεῖσθαι βα-
 16 σιλεῖ, καὶ νομώμενον φυλάσσειν τέτοις ἐπετέτρεατο.
 17 καὶ ὅποτε ἐξελαύνει βασιλεὺς, τὰς ἵππους παρὰ τῶν

8. τὴν ἐν τῷ παρυσίῳ] *prae-*
sensum ignominiam, qua re-
 gem coram, in convivio, in-
 spectantibus omnibus afficie-
 bant, non tempus saltem ad-
 monendi ejus aut reprehен-
 dendi opportunum exspectan-
 tes. *Raph.*

C. XIII.

Arg. Pueri in aula macedonica;
 quorum conjuratio in Ale-
 xandrum detecta et punita.
 Syra vates apud Alexandrum.
 17. Ἐκ Φιλίππου] Idem de Phi-
 lippo refert Aelian. Var. Hist.

XIV, 49. Causam moris
 Philippo instituti adjecit hanc
 ut laborum patientes, atque
 ad ea, quae fieri opus esset,
 peragenda, prompti atque
 parati redderentur. cf. etiam
 Curt. V, 1, 42. et VIII, 6, 2—6.
 qui inter alia, haec cohorta-
 rit, velut seminarium ducum
 praefectorumque apud Mace-
 dones fuit. — Hi pueri, ut
 supra jam monui, interdum
 somatophylaces vocantur, et
 plerumque servilia tracta-
 bant.

υθέρω ἀνδρὶ Φέρειν τὴν ὕβριν τὴν Ἀλεξάνδρου· πάντα
 τὰ λέγοντα, τὴν τε Φιλώτα καὶ ἑνδοκὸν τελευτήν, καὶ
 πατὴρ αὐτῷ Παρμενίωνος· ἐτι ἐκνομώτεραν, καὶ τῶν
 λῶν τῶν τότε ἀποθανόντων, καὶ τὴν Κλείτην ὃν μίθῃ
 κίρουν, καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν Μηδικὴν, καὶ τὴν πρὸς
 ἡσιν τὴν βαλευθεῖσαν, καὶ ἑπὶ πέπαυμένην, καὶ
 τὰς τε καὶ ὑπὸς τῷ Ἀλεξάνδρῳ ταῦτα καὶ Φέρωντα
 , ἐλευθερώσαι ἐθέλησαι αὐτὸν καὶ τὰς ἄλλας Μάκε
 δας. Τῆτον μὲν δὲ αὐτὸν τε καὶ τὰς ξὺν αὐτῷ ξυλὸ
 φθέντας κατὰλευσθῆναι πρὸς τῶν παρόντων, Καλ
 κθένην δὲ Αἰριόβαλος μὲν λέγει Φεδρῆνδον ἐν πύδα
 μπεριάγεσθαι τῇ στρατιᾷ, ἔπειτα νόσω τελευτήσῃ·
 τολεμῆτος δὲ ὁ Λάγος σρεβλωθέντα κατὰ κρημασθέντα
 τοθαίνειν. Οὕτως οὖν οἱ πάντες πιστοὶ ἐς τὴν ἀφήγησιν,
 καὶ ξυγγινόμενοι ἐν τῷ τότε Ἀλεξάνδρῳ, ὑπὲρ τῶν
 ωρίμων τε καὶ ἐλαθόντων σφῶς ὅπως ἐπράχθη,
 ἰμφῶνα ἀνέγραψαν. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὑπὲρ τῶν
 ἰτῶν ἄλλοι ἄλλως ἀφηγήσαντο· ἀλλ' ἡμεῖς ταῦτα ἀπο
 ρῶντα ἔσω ἀναγεγραμμένα. Ταῦτα μὲν δὲ καὶ πολλὰ
 ἑρον πρᾶχθέντα, ἐγὼ ἐν τοῖσδε τοῖς ἀμφὶ Κλείτον

Cap. XIV.

ἡπερῆχθη pro διηπερῆχθη ex Opt.
ἔστιν ἀναγ. ex MSS. omnibus pro ἔστιν ἀναγ.

καὶ πόρῳ τε καὶ ὕπνῳ] De
 potationibus Alexandri, quae
 dixit Aristobolus, vide VII,
 29, §. quem sequitur Plut.
 Vita Alex. c. 23. De iisdem
 longus est, Athenaeus. X. p.
 434., qui eum aliquando per
 totum triduum temulentiam
 edormivisse tradit. Plutar-
 chus eum antequam per totum
 diem propter ebrietatem dor-
 mivisse auctor est. Distin-
 guendum est inter tempora.
 Primis temporibus modicus
 fuisse videtur Alexander, in-
 demque vera esse poterant,

quae tradit Aristobulus. Per-
sus vero devictis, nimis jam
libidini indulgebat; de his
posterioribus temporibus va-
lent, quae Athenaeus alique
habent.

5. *ἐπεὶ οὖν ἔτι ἐπὶ τῇ γῇ ἐσθλὴν*
pro περιέγχεσθαι ἐν τῇ γῇ ἐσθλῇ.
Raph.

bet. Plur. Vic. Alex. c. 55.

B. J. 2042. 3. 1. Baſis, 6.
 Arrianum lequeris c. 22, 3.
 Caritis, urbe Bactriana, 6.
 Strabonem pag. 350.

ζητησάμενος Ἀλεξάνδρῳ ἀνέγραψα, τίτλος μᾶλλον π
οικεῖα ὑπολαμβάνει εἰς τὴν ἀφήγησιν.

- 1 ΧV. Παρ' Ἀλέξανδρον δὲ ἦκε καὶ αὐθις Σκυθῶν
2 τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης πρεσβεία, ξὺν τοῖς πρέσβεσιν, αὐ
3 τὸς εἰς Σκυθὰς ἔστειλεν. Ὁ μὲν δὲ τότε βασιλεὺς τῶν
4 Σκυθῶν, ὅτε ἔπει ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ ἐπέμποντο, τετελευ
5 τηκὺς ἐτύγχανεν· ἀδελφὸς δὲ ἐκείνου ἐβασίλευεν. Ἦν
6 δὲ ὁ νῦν τῆς πρεσβείας, ἐθέλειν ποιῆν πάν τὸ ἐξ Ἀλε
7 ξάνδρου ἐπαγγελλόμενοι Σκυθὰς· καὶ δῶρα ἔφασκε
8 Ἀλεξάνδρῳ παρὰ τῆ βασιλείας τῶν Σκυθῶν ὅσα, μέγιστον
9 νομίζεται ἐν Σκυθαῖς· καὶ τὴν θυγατέρα ὅτι ἐθέλει
10 Ἀλεξάνδρῳ δῶναι γυναῖκα, βεβαιώτητος ἕνεκα τῆς πρε
11 σβείας. Εἰ δὲ ἀπαξίωσεν τὴν Σκυθῶν βασίλισσαν γῆμα Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ τῶν
12 γε σατραπῶν τῶν τῆς Σκυθικῆς χώρας, καὶ ὅσοι ἄλλοι
13 δυνάται κατὰ τὴν γῆν τὴν Σκυθίδα, τίττον τὰς παῖδας
14 ἐθέλειν δῶναι τοῖς πιστοτάτοις τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρου·
15 ἔξεν δὲ καὶ αὐτὸς ἔφασκεν, εἰ καλεῖσθε, ὡς παρ' αὐτῷ
16 Ἀλεξάνδρῳ ἐπακῶσαι ὅσα ἐπαγγέλλοι. Ἀφίκτο δὲ ἐν
17 τούτῳ παρ' Ἀλέξανδρον καὶ Φαρασμάνης ὁ Χωρασμῆος
18 βασιλεὺς, ξὺν ἰππεῦσι χιλίοις καὶ πεντακοσίοις.
19 Ἐφασκε δὲ ὁ Φαρασμάνης, ὁμοῖος οἰκεῖν τῷ τε Κόλ
20 χων γένει καὶ ταῖς γυναῖξιν ταῖς Ἀμαζόσιν, καὶ εἰ θέλοι

Cap. XV.

2. οἱ αὐτοὶ recepit pro ὅς αὐτοὶ ex tribus MSS. et Veneta ac Basil.
Graecisimus est notissimus.

6. εἰ θέλει — sic scripsi ex Opt. et duobus aliis pro εἰ θέλει. Sic
voluit etiam Lemgoviana, sed habet εἰ θέλει.

C. XV.

Arg. Recentes legati ex Scy-
thia et Macedonum reditus.
Pharasmatis amicitia. Alexan-
der Indiam spectat, sed in
Sogdianam redire cogitur.
Portentum in castris ad Oxum.

1. ἐκ τῆς Εὐρώπης] e regionibus trans Iaxartem.

6. Narratio haec fide digna non
esse videtur, quod jam vidit
Grentemesnilius. De fabu-
lulis Amazonibus vide ad VII,
13, 14, seqq. Quid vero, si

ελευθερῶ ἀνδρὶ φέρειν τὴν ὄβριν τὴν Ἀλεξάνδρου πάντα
 καταλέγοντα, τὴν τε Φιλώτα καὶ ἐνδοκὸν τελευτήν, καὶ
 τὸν πατέρα αὐτοῦ Παρμενίωνος ἐτι ἐκνομωτέραν, καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν τότε ἀποθανόντων, καὶ τὴν Κλέιτεν ὅς μιν
 ἐναίρεισιν, καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν Μηδικὴν, καὶ τὴν πρὸς
 τύνησιν τὴν βαλευθεῖσαν, καὶ ἑκὼν πεπαυμένην, καὶ
 τούτους τε καὶ ὅππας τῆς Ἀλεξάνδρου ταῦτα ἔφερσιν
 τε, ἐλευθερώσας ἐβελήσας αὐτόν καὶ τὰς ἄλλας Μικας
 τούτας. Τούτων μὲν δὴ αὐτόν τε καὶ τὰς ζῶν αὐτῷ ξυλ-
 ληφθέντας καταλευθεθῆναι πρὸς τῶν παρῶτων. Καλὴ
 εὐσθέτην δὲ Ἀριστόβουλος μὲν λέγει φερόμενον ἐν πύδασι
 συμπεριάγεσθαι τῇ στρατιᾷ, ἑπείτα νόσω τελευτήσας.
 Ἰππολέμουτος δὲ ὁ Λάγος σρεβλωθέντα καὶ κρεμασθέντα
 ἀποθανεῖν. Οὕτως οὖν οἱ πάντες πιστοὶ ἐς τὴν ἀφήγησιν,
 καὶ ξυγγνωστοὶ ἐν τῷ τότε Ἀλεξάνδρῳ, ὑπὲρ τῶν
 γνωρίμων τε καὶ ἐλαθόντων σφᾶς ὅπως ἐπράχθη,
 σύμφωνά ἀνέγραψαν. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὑπὲρ τούτων
 αὐτῶν ἄλλοι ἄλλως ἀφηγήσαντο· ἀλλ' ἡμεῖς ταῦτα ἀπο-
 κερῶντα ἔσω ἀναγεγραμμένα. Ταῦτα μὲν δὴ καὶ πολλὰ
 ἄλλου πρᾶχθέντα, ἐγὼ ἐν τοῖσδε τοῖς ἀμφὶ Κλέιτεν

Cap. XIV.

6. ἐπράχθη pro ἀπράχθη ex Opt.

7. ἔσω ἀναγ. ex MSS. omnibus pro εἰν ἀναγ.

4. καὶ πότις τε καὶ ὕπνους] De
 rotationibus Alexandri, quae
 dixit Aristobulus, vide VII,
 29, §. quem sequitur Plut.
 Vita Alex. c. 23. De iisdem
 longus est, Athenaeus. X. p.
 434., qui eum aliquando per
 totum triduum temulentiam
 edormivisse tradit. Plutar-
 chus eum antequam per totum
 diem propter ebrietatem dor-
 mivisse auctor est. Distin-
 guendum est inter tempora.
 Primis temporibus modicus
 fuisse videtur Alexander, in-
 demque vera esse potestatis,

quae tradit Aristobulus. Per-
 is vero devictis, nimis jam
 libidini indulgebat; de his
 posterioribus temporibus va-
 lent, quae Athenaeus aliique
 habent.

5. συμπεριάγεσθαι τῇ στρατιᾷ]
 pro περιάγεσθαι ζῶντῇ στρατιᾷ.
 Raph.

νόσω] i. e. φθισθέντα, ut ha-
 bet Plut. Vita Alex. c. 55.

8. ὁ πόλις ὕπνους] Baetris, in
 Arrianam sequens c. 27, 3.
 Caria, urbe Baetris, in
 Strabonem pag. 356.

ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπιτέτραπτο, καὶ ὅσοι ἄλλοι προχώρη-
 τῶ σατράπαι, ξυτήσας Φαρασμάνην ἀποπέμψαι
 10 τὰ ἤθη αὐτῶ· αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλει,
 τέττις γὰρ κατασρεψάμενος, πᾶσαν δὴ ἔχειν τὴν Ἀσίαν
 ἐχομένης δὲ τῆς Ἀσίας, ἐπανίεναι αὖ ἐς τὴν Ἑλλάδα·
 11 ἐκείθεν δὲ ἐφ' Ἑλλησπόντου τε καὶ τῆς Προποντίδος ἔτι
 τῇ δυνάμει πάσῃ τῇ τε ναυτικῇ καὶ τῇ πεζικῇ, ἐλάττω
 εἶσω τὸ Πόντον· καὶ ἐς τότε ἤξει ἀποθέσθαι Φαρασμά-
 12 νην, ὅσα ἐν τῷ παλαιῷ ἐπηγγέλλετο. Ἀυτοὶ δὲ
 ἐπὶ τὸν Ὠξόν τε ποταμὸν ἦν αὐθις, καὶ ἐς τὴν Σογδι-
 νὴν προχωρεῖν ἐγνώκει, ὅτι πολλὰς τῶν Σογδιανῶν ἐς τὰ
 ἐρύματα ξυμπεφευγένας ἠγγέλλετο, ἠδὲ ἐθέλειν κατα-
 κτείνῃ τὸν σατράπην, ὅστις αὐτοῖς ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπι-
 13 τράπτο. Στρατοπεδεύοντος δὲ αὐτῶ ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ
 Ὠξῶ, ἔμακρὰν τῆς σκηπῆς τῆς αὐτῶ Ἀλεξάνδρου πη-
 γὴ ὕδατος, καὶ ἄλλη ἐλαίᾳ πηγὴ πλησίον αὐτῆς ἀνέσχε-
 καὶ Πτολεμαῖος τῷ Λάγῳ τῷ σωματοφύλακι ἐπιστὰς
 ἐσηγγέλθη τὸ τέρας, Πτολεμαῖος Ἀλεξάνδρῳ ἔφρασε.
 14 Ἀλέξανδρος δὲ ἔθυσεν ἐπὶ τῷ φάσματι, ὅσα οἱ μάντις
 ἐξηγῶντο. Ἀρίστανδρος δὲ, πάνων εἶναι σημεῖον τῶ ἐλαίᾳ
 τὴν πηγὴν ἔφασκεν· ἀλλὰ καὶ νίκην ἐπὶ ταῖς πόσιν
 σημαίνειν.

XVI. Διαβάς δὲ ζὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ἐς τὴν
 Σογδιανὴν, Πολυπέρχοντα δὲ καὶ Ἀτταλον καὶ Γοργίαν

12. Post ἐς τὴν Σογδιανὴν, jubentibus omnibus MSSis abjeci vo-
 cem χάριν. Mox ex Optimo scripti Στρατοπεδεύοντες, non τε-
 στρατοπεδεύοντες.

9. ξυτήσας] commendans, ut
 recte explicat Gron.

10. πᾶσαν τὴν Ἀσίαν] sc. quan-
 tam tunc novere.

12. ἦν αὐθις] retro ivit, e Za-
 riaspis vel Baetris septemtri-
 onem versus. cf. c. 7, 1. et
 16, 1.

τῷ σατράπῃ] cuius poster no-

men praeter consuetudinem
 neglexit. Erat autem in Sog-
 dianis Peucolaus cum tribus
 millibus peditum relictus.
 Curt. VII, 10, 10.

C. XVI.

Arg. Sogdiana subiecta. Spi-
 ritamenis audacia in Baetiana

1. διαβάς δὲ sc. Oxum.

αὐτῷ Μελέαγρον αὐτῷ ἐν Βάκτροις ὑπολιπόμενος, τέτοις
ἐν παρήγγειλε τὴν τε χώραν ἐν Φυλακῇ ἔχειν, ὥς μὴ
νυωτρίσωσιν οἱ ταύτῃ βάρβαροι, καὶ τῆς ἤδη ἀφε-
σηκώτας αὐτῶν ἐξαιρῶν· αὐτὸς δὲ ἐς πέντε μέρη διελὼν 2
ἦν ἅμα οἱ στρατιάν, τῶν μὲν Ἡφαισίωνα ἀρχεῖν
ταξέ, τῶν δὲ Πτολεμαῖον τὸν Λάγῃ τὸν σωματοφύ-
λακα· τοῖς τρίτοις δὲ Περδίκκαν ἐπέταξε· τῆς δὲ τε-
τάρτης τάξεως Κοῖνος καὶ Ἀρτάβαζος ἡγῶντο αὐτῶν·
ἦν δὲ πέμπτην μοῖραν ἀναλαβὼν αὐτὸς, ἐπῆει τὴν χώ-
ραν ὡς ἐπὶ Μαρσάκανδα. Καὶ οἱ ἄλλοι, ὡς ἐκάστοις 3
ἐρούχῳ, ἐπῆσαν, τῆς μὲν τινὰς τῶν ἐς τὰ ἐρύματα
υμπεφευγόντων βία ἐξαιρῶντες, τῆς δὲ καὶ ὁμόλογίᾳ
προσχωρῶντας σφίσιν ἀναλαμβάνοντες. Ὡς δὲ ξύμ- 4
πασα αὐτῷ ἡ δύναμις, ἐπελθῶσα τῶν Σογδιανῶν τῆς
ώρας τὴν πολλήν, ἐς Μαρσάκανδα ἀφίκετο, Ἡφαι-
σίωνα μὲν ἐκπέμπει τὰς ἐν τῇ Σογδιανῇ πόλεις συνοικί-
ζειν· Κοῖνον δὲ καὶ Ἀρτάβαζον αἰς ἐς Σκύθας, ὅτι ἐς
κύθας καταπεφευγεία Σπιταμένης αὐτῷ ἐξηγγέλ-
ετο. Αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ λοιπῇ στρατιᾷ ἐπὶ τῇ Σογδια- 5
κῇ, ὅσα ἐτι πρὸς τῶν ἀφεσηκώτων κατεῖχετο, ταῦτα ἡ-
μαλεπῶς ἐξήρει. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλεξάνδρου ὄντος, Σπ- 6

Cap. XVI.

Ἐν τούτῳ ex Op. pro ἐν τούτοις.

Construas : τῆς δὲ τετάρτης
τάξεως αὐτῶν, quod est pro
τοῖς τέσσαρσι.

ἐπῆει τὴν χώραν] i. e. Sogdia-
nam. Hanc ἐπῆει i. e. per-
vit, sed ita, ut cuncta obvia
subigeret. Iusserat vero Ale-
xander ducibus, ut aliquam
quisque partem percurreret,
omnes vero Marsacanda con-
venirent, quo ipse recta du-
xisse videtur. Igitur ἐπῆει αἰς
ἐπὶ Μαρσάκανδα, quam urbem a
rege everfam tradit Strabo
XI, p. 356.

συνοικίζον] i. e. praecipue,
regionis et furis inculas co-

gere, ut urbes incolant. De
his urbibus loqui videtur
Curt. VII, 10, 15. „circa
Marginiam VI. oppidis con-
dendis electa sedes est. Duo
ad meridiem versa, quatuor
spectantia orientem. Modi-
cis inter se spatiis distabant,
ne procul repetendum esset
mutuum auxilium. Haec o-
mnia sita sunt in editis col-
libus, cum velut freni do-
mitarum gentium.“ Octo
urbes in Sogdiana et Bactriana
conditas numerat Strabo XI.
duodecim Iust. XII, 5.

Σκύθας] intellige Massagetas.

ταμένης τε καὶ σὺν αὐτῷ τῶν Σογδιανῶν τρεῖς Φυγάδων,
 εἰς τῶν Σκυθῶν τῶν Μασσαγетῶν καλεσμένων τὴν χώραν
 Συμπεφυγότες, ξυναγαγόντες τῶν Μασσαγетῶν ἱπ-
 πείας ἑξακοσίας, ἀφίκοντο πρὸς τὴν Φερέριον τῶν κατὰ τὴν
 7 Βακτριανὴν· καὶ τῷ τε Φερεάρχῳ ἔδεν πολέμιον προσδι-
 χομένην ἐπιπεσόντες, καὶ τοῖς ξὺν τούτῳ τὴν Φυλακὴν
 ἔχουσιν, τρεῖς μὲν στρατιώτας διαφθείρουσι, τὸν Φερεαρχὸν
 8 δὲ ἐλόντες εἰς Φυλακὴν εἶχον· θαρρήσαντες δὲ ἐπὶ τῇ
 Φερερίου τῇ καταλήψει, ὀλίγαις ἡμέραις ὕπερον Ζαριάσ-
 πους πελάσαντες, τῇ μὲν πόλει προσβαλεῖν ἀπέγνω-
 σαν, Λείαν δὲ πολλὴν περιβαλλόμενοι, ἤλαυνοι.
 9 Ἦσαν δὲ ἐκ τοῖς Ζαριάσποις, νόσῳ ὑπολελειμμένοι, τῷ
 ἱππέων ἐταίρων ἢ πολλοὶ, καὶ ξὺν ταῖς Πείθῳ τε ὁ
 Σώσιπλος, ἐπὶ τῆς βασιλικῆς θεραπείας τῆς ἐν Ζαριάσ-
 10 ποις τεταγμένοι, καὶ Ἀριστόνικος ὁ καθαρεύς. Καὶ
 ἔτι αἰσθόμενοι τῶν Σκυθῶν τὴν καταδρομὴν (ἥδη γὰρ
 ἐκ τῆς νόσου ἀναρρώσθεντες ὅπλα τε ἔφερον, καὶ τῶν ἱπ-
 πων ἐπέβαινον) ξυναγαγόντες τρεῖς τε μισθοφόρους ἱππείας
 εἰς ὀγδοήκοντα, ὅτι ἐπὶ Φυλακῇ τῶν Ζαριάσπῶν ὑπολε-
 λειμμένοι ἦσαν, καὶ τῶν παίδων τινὰς τῶν βασιλικῶν,
 11 ἐκβαλόντων ἐπὶ τῆς Μασσαγетῆς· καὶ τῇ μὲν πρώτῃ
 προσβολῇ, ἔδεν ὑποτοπήσασιν τοῖς Σκυθαῖς ἐπιπεσόντες,
 τὴν τε Λείαν ξύμπασαν ἀφείλαντο αὐτῆς, καὶ τῶν ἀγόντων
 12 τὴν Λείαν ἔκ ὀλίγης ἀπέκτειναν. Ἐπανιόντες δὲ αὐτοὶ
 αἰτάκτως, ἅτε ἑδενός ἐξηγυμένα, ἐνδρευθέντες πρὸς

7. διαφθείρουσι ex eodem pro διέφθικαν.

7. εἰς φυλακὴν pro ἐν φυλακῇ, ut
 saepe.

9. ἐπὶ τῆς βασιλικῆς θεραπείας] Zariaspa erant Bactrianæ ca-
 put. Consentaneum igitur,
 tam ibi, quam in aliis prae-
 cipuis urbibus, habuisse Ale-
 xandrum suam rem priva-
 tam, curatoresque rei dome-
 sticae, ut posteriora saecula
 vocaverunt. Idque exemplo

regis Persarum, cujus in om-
 ni imperio passim erant σα-
 μοὶ βασιλῆῖοι, sive mansiones
 regiae. Herod. V, 52. Freins-
 dem. ad Curt. VIII, 1, 5. Ex
 hac familia paulo post nomi-
 nantur pueri regii. Sic Poly-
 bios θεραπείας nomine appel-
 lat corporis custodes, sive
 praetoriam cohortem, lib. V,
 c. 69. Rapp.

Ἐπιταμένους καὶ τῶν Σκυθῶν, τῶν μὲν ἑταίρων ἀποβάλλουσιν ἑπτὰ, τῶν δὲ μισθοφόρων ἱππέων ἐξήκοντα· καὶ 1
 Δρισόνικος ὁ κιθαρωδὸς αὐτῷ ἀποθνήσκει ἢ κατὰ κιθαρωδὸν ἀνὴρ ἀγὰθος γενόμενος. Πείθων δὲ τρωθεὶς, ζῶν λαμβάνεται πρὸς τῶν Σκυθῶν.

XVII. Καὶ ταῦτα ὡς Κρατερῶ ἱξηγγέλθη, 1
 παρδῇ ἐπὶ τῆς Μασσαγέτας ἤλαυνεν. Οἱ δὲ ὡς ἐπύθοντο πλησίον ἐπιδιαικνύοντα σφίσι Κρατερὸν, ἔφευγον ἵνα κράτος ὡς ἐς τὴν ἐρήμην. Καὶ Κρατερὸς ἐχόμενος 2
 αὐτῶν, αὐτοῖς τε ἐκείνοις περιπίπτει ἢ πόρρω τῆς ἐρήμου, καὶ ἄλλοις ἱππεῦσι Μασσαγετῶν ὑπὲρ τῆς χιλίης· καὶ μάχη γίνεται τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Σκυθῶν καρτερὰ, καὶ ἐνίκων οἱ Μακεδόνες. τῶν δὲ Σκυθῶν ἀπέθανον μὲν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἱππεῖς. Οἱ δὲ ἄλλοι ἢ χαλεπῶς ἐς τὴν ἐρήμην δισώθησαν, ὅτι ἄπορον ἦν προσώτεραι 3
 τοῖς Μακεδόσι διώκειν. Καὶ ἐν τῷ Ἀλέξανδρος Ἀργάβαζον μὲν τῆς σατραπείας τῆς Βακτρῶν ἀπαλλάττει ἰσηθέντα διὰ γῆρας· Ἀμύνταν δὲ τὸν Νικολάου σατράπην ἐντ' αὐτῷ καθίστησι. Κοῖνον δὲ ἀπολείπει αὐτῷ, τὴν 4
 τε αὐτῷ τάξιν καὶ τὴν Μελαάγρον ἔχοντα, καὶ τῶν ἑταίρων ἱππέων ἐς τετρακοσίους, καὶ τῆς ἱππακοντιστῆς πάντας, καὶ τῶν Βακτρῶν τε καὶ Σογδιανῶν καὶ ὅσοι ἄλλοι 5
 μετὰ Ἀμύντῃ ἐτάχθησαν· προστάξας ἅπασιν, ἐκθεῖν Κοῖνον, καὶ διαχειμαῖζον αὐτῷ ἐν τῇ Σογδιανῇ, τῆς τε χώρας ἕνεκα τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπη ἄρα Σπι-

Cap. XVII.

1. τῶν Μακεδόνων. Sic scripsi ex primis quatuor editis. In Gronoviana primum inferitur vocula τε, quam, quia Gronovius nihil de ea movuit, omisi.

5. εἶπη ex Opt. et primis editis pro εἶποι.

13. Huic Aristonico Plutarchus de fort. Alex. p. 334. auctor est, Alexandrum statuam aeream collocasse Pythiis. Citharam statua gerebat et hastam projectam.

C. XVII.

Arg. Audacia Spitamenis a Cratero castigata. Bactrianorum Satrapa Amyntas. Ultimus Spitamenis conatus per Scythas, a quibus decollatur.

5. εἶπη — ἐνδεύσαντες ξυλλαβεῖν]

ταμένην περιφερόμενον κατὰ τὸν χειμῶνα ἐνεδρεύσαντας
 6 ξυλλαβεῖν. Σπιταμένης δὲ καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, ὡς Φρυ-
 γαῖς τε πάντα κατειλημμένα εἶρων ἐκ τῶν Μακεδόνων,
 καὶ σφὶν ἄπορα πάντα τὰ τῆς Φυγῆς ἐγίγνετο, ὡς ἐπὶ
 Κοῖνόν τε καὶ τὴν ξὺν τῷ τῷ στρατιᾷ ἐτράποντο, ὡς ταύτῃ
 7 μᾶλλον τι ἀξιώμαχοι ἐσόμενοι. Ἀφικόμενοι δὲ ἐς Βα-
 γὰς, χωρίον τῆς Σογδιανῆς ὄχυρόν, ἐν μεθορίᾳ τῆς π
 Σογδιανῶν γῆς καὶ τῆς Μασσαγетῶν Σκυθῶν ὁπισμῶς,
 ἀναπεψέθουσιν ἢ χαλεπῶς τῶν Σκυθῶν ἱππέας ἐς τρισχ
 8 λίους συνεμβάλλειν σφίσιν ἐς τὴν Σογδιανήν. Οἱ δὲ
 Σκύθαι, ὅτι ἀπορία τε πολλὴ ἔχονται, καὶ ἅμα ὅτι ἐπὶ
 πόλεις εἰσὶν αὐτοῖς, ὅτε ἐδραῖοι οἰκῶσιν, ὡς δειμαίνον-
 ἄν περὶ τῶν Φιλτάτων, ἢ χαλεποὶ ἀναπεψέθῃναί εἰσι
 9 ἐς ἄλλον καὶ ἄλλον πόλεμον. Ὡς δὲ Κοῖνός τε καὶ οἱ
 ἀμφ' αὐτὸν ἔμαθον προσιόντας τὰς ξὺν Σπιταμένη ἱ-
 ππέας, ἀπήντων καὶ αὐτοὶ μετὰ τῆς στρατιᾶς· καὶ γίγ-
 νεται αὐτῶν μάχη καρτερὰ, καὶ νικῶσιν οἱ Μακεδόνες,
 ὥς τε τῶν μὲν βαρβάρων ἱππέων ὑπὲρ τῆς ὀκτακοσίας
 πέσσειν ἐν τῇ μάχῃ, τῶν δὲ ξὺν Κοίνῳ ἱππεῖς μὲν ἐς εἴκοσι
 10 καὶ πέντε, περὶ δὲ δώδεκα. Οἱ τε ἔν Σογδιανοὶ, οἱ
 ἔτι ὑπολιπόμενοι ξὺν Σπιταμένη, καὶ τῶν Βακτριῶν
 πολλοὶ ἀπολείπουσιν ἐν τῇ Φυγῇ Σπιταμένην· καὶ ἀφί-
 11 κόμενοι παρὰ Κοῖνόν παρέδωσαν σφᾶς αὐτῆς Κοίνῳ.
 Οἱ τε Μασσαγέται οἱ Σκύθαι κακῶς πεπραγότες, τὸ
 μὲν σκευοφόρα τῶν συμπαραταξαμένων σφίσι Βακτριῶν

8. αἱ δὲ Σκύθαι οὗτοι — Emendavi οἱ δὲ Σκύθαι, ὅτι, et quia mai-
 eadem conjunctio repetitur, ut moris est, et quia quae sequun-
 tur, non de his solum Scythis, sed de omnibus valent.

Exempla sunt paucissima, ubi
 si cum infinitivo construitur.
 Unum laudatur in notis ad
 Vigerium ex Aesopo, sed du-
 bitatur, an lectio sit vera.
 Nostro loco conjeceram ἐν-
 δρεύσαντες ξυλλάβειν, ut om-
 nibus fere locis loquitur Ar-

rianus, excepto uno c. 10
 12. ubi iterum invenitur ἐν-
 τνας τῶν βαρβάρων ξυλλαβεῖν.
 Quare nihil mutavi, eamque
 constructionem inter singula-
 ria historici generis scribendi
 numerari malo.

καὶ Σογδιανῶν διήρπασαν· αὐτοὶ δὲ ξὺν Σπιταμένη
τὴν ἔρημον ἔφευγον. Ὡς δὲ ἐξήγγελτο αὐτοῖς Ἀλέ- 12
ανδρος ἐν ὁρμῇ ὧν ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐλαύνειν, ἀποτεμών-
ις τῇ Σπιταμένῃ τὴν κεφαλὴν παρὰ Ἀλέξανδρον πέμ-
ψεν, ὥς ἀποσρέψοντες ἀπὸ σφῶν αὐτὸν τέτω τῷ
γῶ.

XVIII. Καὶ ἐν τῷ Κοῖνός τε ἐς Ναύτακα παρὰ
Ἀλέξανδρον ἐπ' ἀνέρχεται, καὶ οἱ ἀμφὶ Κράτερὸν τε καὶ 1
Φραταφέρνην τὸν τῶν Παρθυαίων σατράπην, καὶ Στα-
άνωρ ὁ Ἀρείων, πεπραγμένων σφίσι πάντων, ὅσα
Ἀλεξάνδρῳ ἐτέτακτο. Ἀλέξανδρος δὲ περὶ Ναύ- 2
τακα ἀναπαύων τὴν στρατίαν, ὅτι περ ἀκμαῖον τῇ χει-
μῶνος ἦν, Φραταφέρνην μὲν ἀποσέλλει ἐς Μάρδον καὶ
ἀπέρχεται, Αὐτοφραδάτην ἐπανάξοντα τὸν σατράπην,
τι πολλάκις ἤδη μετάπεμπος ἐξ Ἀλεξάνδρου γιγνόμε-
ις, ἔχ' ὑπήκειε καλῶντι. Στασάνωρα δὲ ἐς Δράγγας 3

1. ἐξήγγελτο pro ἐξηγγέλατο ex Opt. ut saepe.

Cap. XVIII.

τῇ χειμῶνος ἦν — verbum nunc adjeci ex Optimo. Deinde
pro vulgato Τοπίους scripsi Ταπύους jubente Freinshemio in
indice Curt. Sic est in Curtio, sic in Arriano III, 23, 5. 13.
24, 6. VII, 23, 1. sic jam emendavi III, 8, 7. III, 11, 5. et 23,
3. Hoc nostro loco habet Optimus Ταπύους, quod alludit.
Deinde etiam pro vulgato Φραδάτην emendavi Αὐτοφραδάτην,
vide Freinshem. ad Curt. VI, 5, 21. et in indice, atque nostrum
III, 23, 13. et 24, 6.

C. XVIII.

Arg. Satrapae missi in diversas
provincias. Petra in Sogdia-
nis.

Craterus et Coenus ad Ale-
xandrum redeunt a persecu-
tione Spitamenis. Phrata-
phernes autem et Stasanor
missi erant in Arios, ad Arsa-
men capiendum. Sed me-
moriam fefellit nostrum. Su-
pra enim c. 7, 2. Phratapher-
nem et Stasanorem ad Ale-
xandrum redisse scripsit, cum

esset Zariaspis. Arsamen
istum Artabazi filium fuisse,
ut putat Blancardus, minus
est verosimile. Eodem enim
tempore, quo Arsames susce-
ptus fuit et captus, Artabazo
usus est Alexander, tanquam
homine fidissimo. Deinde
quis credat, regem prius fili-
um Ariorum satrapam consti-
tuisse, quam patri Bactrianam
tradere? Pro Artabazi filio
cum Arsamen accipere malo,
qui V, 29, 6. parti Indiae prae-
fectus narratur.

σατραπήν ἐκπέμπει, ἐς Μήδους δὲ Ἀτροπάτην, ἐπὶ σα-
 τραπείᾳ καὶ τῷτον τῇ Μήδων, ὅτι Ὁξοδάτης ἐθιλοκα-
 4. κῆν αὐτῷ ἐφαίνετο. Σταμένην δὲ ἐπὶ Βαβυλῶνος σὺλ-
 λει, ὅτι Μαζαῖος ὁ Βαβυλώνιος ὑπαρχος τετελευτη-
 5. ναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο. Σώπολιν δὲ καὶ Ἐπόικλιν
 καὶ Μενίδαν ἐς Μακεδονίαν ἐκπέμπει, τὴν στρατὸν τῇ
 6. ἐκ Μακεδονίας αὐτῷ ἀνάζοντας. Ἄμα δὲ τῷ ἡρὶ ὑπὲρ
 φαίνοντι προὔχωρε ὡς ἐπὶ τὴν ἐν τῇ Σογδιανῇ πέτρᾳ,
 ἐς ἣν πολλὰς μὲν τῶν Σογδιανῶν συμπεφυγέναι αὐτῷ
 ἐξηγγέλλετο· καὶ ἡ Ὁξυάρτης δὲ γυνὴ τῇ Βακτρίᾳ, καὶ
 αἱ παῖδες αἱ Ὁξυάρτης ἐς τὴν πέτρην ταύτην συμπεφύ-
 γέναι ἐλέγοντο, Ὁξυάρτης αὐτὰς ὡς ἐς ἀνάλωτον δῆψιν
 τὸ χωρίον ἐκεῖον ὑπεκθεμένῃ· ὅτι καὶ αὐτὸς ἀφειστήκει
 7. ἀπ' Ἀλεξάνδρου. Ταύτης γὰρ ἐξαιρεθείσης, ἐκείτῃ ἡδὴ
 ὑπολειφθήσεσθαι ἐδόκει τῶν Σογδιανῶν τοῖς νεωτερίζου-
 8. σιν ἐθέλουσιν. Ὡς δ' ἐπέλασαν τῇ πέτρᾳ, καταλαμβάνει
 πάντα ἀπότομον ἐς τὴν προσβολὴν, σιτία τε ξυγκου-
 μισμένους τὰς βαρβάρας ὡς ἐς χρόνιον πολιορκίαν, καὶ
 χιῶν πολλὴ ἐπιπεσῶσα τὴν τε πρόσβασιν ἀπορωτέρας
 ἐποίει τοῖς Μακεδόσι, καὶ ἅμα ἐν ἀφθονίᾳ ὕδατος
 9. τὰς βαρβάρας διῆγεν. Ἀλλὰ καὶ ὡς προσβάλλειν
 ἐδόκει τῷ χωρίῳ· καὶ γὰρ τι καὶ ὑπέρογκον ὑπὸ τῇ
 βαρβάρων λεχθὲν, ἐς Φιλοτιμίαν ξυνὸν ὀργῇ ἐβεβλήκει
 10. Ἀλέξανδρον. Προκληθέντες γὰρ ἐς ξύμβασιν, καὶ
 προτεινομένῃ σφίσιν, ὅτι σώοις ὑπάρχει ἐπὶ τὰ σφέτερα
 ἀπαλλαγῆναι, παραδῶσι τὸ χωρίον· οἱ δὲ σὺν γέλωτι
 βαρβαρίζοντες, πτηνὰς ἐκέλευον ζητεῖν στρατιώτας Ἀλέ-
 ξανδρον, οἳ τινες αὐτῷ ἐξαμείψασιν τὸ ὄρος, ὡς τῶν γε-
 11. ἄλλων ἀνθρώπων ἐδεμίαν ὥραν σφίσιν ἔσαν. Ἐκθα-
 δὴ ἐκήρυξεν Ἀλέξανδρος, τῷ μὲν πρώτῳ ἀναβάντι,

10. προκαληθέντες — ex primis editis et tribus MStis pro vulgato προκαληθέντες.

10. προτεινομένῃ sc. τῇ κήρυξει, qui, Curtio auctore, erat Cophis.

δίδωκα τάλαντα εἶναι τὸ γέρας· δευτέρῳ δ' ἐπὶ τῷ, τὰ δευτέρα, καὶ τρίτῳ τὰ ἐφεξῆς, ὡς τελευταῖον εἶναι τῷ τελευταίῳ ἀνελθόντι τριακοσίῃς Δαρικῶς τὸ γέρας· καὶ τῷτο τὸ κήρυγμα παρώξυνεν ἔτι μᾶλλον καὶ ἄλλως τὰς Μακεδόνας ὠρμημένους.

XIX. Ξυνταξάμενοι δὲ ὅσοι πετροβατεῖν ἐν ταῖς 1
πολιορκίαις αὐτῶν μεμελετήκεισαν, εἰς τριακοσίῃς τὸν
ἀριθμὸν, καὶ πασσάλους μικρὰς σιδηρεῖς, οἷς αἱ σκηναὶ
καταπεπῆγυσαν αὐτοῖς παρασκευάσαντες, τῇ κατα-
πηγνύουσι αὐτὰς εἰς τε τὴν χιόνα ὅπερ πεπηγυῖα Φανείη,
καὶ εἴ περ τι τῆς χώρας ἐρημον χιόνος ὑποφαίνοιτο, καὶ 2
τῆς καλωδίοις ἐκ λίθου ἰσχυροῖς ἐκδήσαντες, τῆς νυκτὸς
προὔχοντες κατὰ τὸ ἀποτομώτατόν τε τῆς πέτρας, καὶ
ταύτη ἀφυλακτότατον· καὶ τῆς τὰς πασσάλους κατα- 3
πηγνύοντες, τὰς μὲν εἰς τὴν γῆν ὅπερ διεφαίνοτο, τὰς δὲ
εἰς τῆς χιόνος εἰς τὰ μάλιστα ἢ θρυφθισόμενα, ἀνείλκον
σφᾶς αὐτὰς ἄλλοι ἄλλη τῆς πέτρας. Καὶ τῶν εἰς 4
τριακοντα μὲν ἐν τῇ ἀναβάσει διεφθάρησαν, ὡς τε ἐπὶ
τὰ σώματα αὐτῶν εἰς ταφὴν εὐρέθη, ἐμπεσόντα
ἄλλη καὶ ἄλλη τῆς χιόνος. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀναβαίντες 5
ὑπὸ τὴν ἑω, καὶ τὸ ἄκρον τῆ ὁρᾶς καταλαβόντες, σπυρί-
νας κατέσειον ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Μακεδόνων·
οὕτως αὐτοῖς ἐξ Ἀλεξάνδρου παρηγγελημένον. Πέμψας 6
δὲ κήρυκα, ἐμβοῆσαι ἐκέλευσε τοῖς προφυλάσσουσι τῶν

II. τριακοσίῃς Δαρικῶς] i. e. unum talentum atticum. cf. Joh. Fr. Gronov. de fessertiiis lib. III. pag. 366. Daricus vero est moneta aurea, quam primus Darius Hyfaspis filius excudi iussit, pretio aequans tres valientes (thaleros). — Si Arrianum sequimur, omnes, qui ascendebant, et in rupem perveniebant, praemium accipere; si Curtium, primi duodecim.

C. XIX.

Arg. Petra capta a militibus alatis. Roxanes matrimonium, idque laudatum.

1. Ξυνταξάμενοι] significatione media: sponte sua convenire, et ad quaevis militiae munia obeunda se cum aliis voluntarie conjungere. Raph.

3. Construendum est: εἰς τῆς χιόνος ἢ θρυφθισόμενα εἰς τὰ μάλιστα. Gron.

- βαρβαρίων, μὴ διατρίβειν ἔτι, ἀλλὰ παραδιδόναι σφᾶς ἐξευρῆσθαι γὰρ δὴ τὰς πτηνὰς ἀνθρώπους, καὶ ἔχεισθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν τῷ ὄρει τὰ ἄκρα· καὶ ἅμα ἐδείκνυσι τὴν ὑπὲρ τῆς κορυφῆς στρατιάν. Οἱ δὲ βαρβαροὶ ἐκπληγόντες τῷ παραλόγῳ τῆς ὕψους, καὶ πλείονάς τε ὑπὸ τοπήσαντες εἶναι τὰς κατέχοντας τὰ ἄκρα, καὶ ἀκριβοῦς ὥπλισμένους, ἐνέδοσαν σφᾶς αὐτάς· οὕτω πρὸς τὴν οὐρανὴν ὀλίγων ἐκείνων Μακεδόνων φοβεροὶ ἐγένοντο. Ἐνθα δὲ ἄλλων τε πολλῶν γυναῖκες καὶ παῖδες ἐλήφθησαν, καὶ ἡ γυνὴ ἡ Ὀξυάρτις, καὶ αἱ παῖδες. Καὶ γὰρ ἦν Ὀξυάρτις παῖς παρθένος ἐν ᾧ γάμῳ, Ῥωξάνῃ ὀνόματι, δὴ καλλίστην τῶν Ἀσιανῶν γυναικῶν λέγουν ὀφθῆναι ἔξιν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες, μετὰ γὰρ τὴν γυναῖκα Δαρείῳ· καὶ ταύτην ἰδόντα Ἀλέξανδρον, ἐς ἔρωτα ἐλθὼν αὐτῆς· ἐρασθέντα δὲ, ἐκ ἐθελῆσαι ὑβρίσαι καθάπερ αἰχμάλωτον, ἀλλὰ γῆμαι γὰρ ἐκ ἀπαξιώσαι. Καὶ τότε ἐγὼ Ἀλεξάνδρῳ ἔργον ἐπαινῶ μᾶλλον τί ἢ μέμφομαι.
- Καίτοιγε τῆς Δαρείου (ἡ καλλίστη δὴ ἐλέγχετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν) ἡ ἐκ ἤλθεν ἐς ἐπιθυμίαν, ἡ κατερεῖ αὐτὸς αὐτῇ ἐγένετο, νέος τε ὢν, καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῆς εὐτυχίας, ὅποτε ὑβρίζουσιν οἱ ἄνθρωποι· ὁ δὲ κατὰ θέσθην τε καὶ ἐφείσατο, σωφροσύνην τε πολλὴν διακείμενος, καὶ δόξης ἅμα ἀγαθῆς ἐκ ἀτόπῳ ἐφίσει.

- XX. Καὶ τοίνυν καὶ λόγος κατέχει, ὀλίγον μετὰ τὴν μάχην, ἡ πρὸς Ἰσσοῦ Δαρείῳ τε καὶ Ἀλεξάνδρῳ συμβῆ, ἀποδράντα ἐλθεῖν παρὰ Δαρεῖον τὸν εὐνέχον τὸν Φύλακα αὐτῷ τῆς γυναικός· καὶ τῷτον ὡς εἶδε Δαρεῖος,

Cap. XX.

1. αὐτῷ τῆς γυναικός — Sic restitui ex MScis et primis editis pro

C. XX.

6. ἐδείκνυον sc. οἱ ἀμφὶ τὸν κήρυκα.

9. ἐπαινῶ] laudatur ergo ab his, culpat ab illis, in iisque etiam a Curtio. VII, 4, 24. Rorb.

Arg. Continentia Alexandri. Oxyartidis transitus ad Alexandrum.

1. τὸν εὐνέχον] quem Tyriotes vocat Curtius, Tiroem Plutarchus.

ῥῶτα μὴ πυθίσθαι, εἰ ζῶσιν αὐτῷ καὶ οἱ παῖδες καὶ
 γυνὴ τε καὶ ἡ μήτηρ. Ὡς δὲ ζώσας τε ἐπύθετο, καὶ 3
 ἀσίλισσαι ὅτι καλῶνται, καὶ ἡ θεραπεία ὅτι ἀμφ'
 ὑτάς ἐσιν, ἣν τινα καὶ ἐπὶ Δαρείῳ ἐθεραπεύοντο, ἐπὶ
 ᾧδε αὖ πυθίσθαι, εἰ σωφρονεῖ αὐτῷ ἡ γυνὴ ἔτι· ὥς δὲ
 σωφρονῆσαν ἐπύθετο, [αὐθις ἐρέσθαι], μήτι βίαιον ἐξ 4
 Ἀλεξάνδρου αὐτῇ ἐς ὕβριν ξυνέβη· καὶ τὸν εὐνῆχον ἐπομό-
 ναντα φάναί, ὅτι, ὦ βασιλεῦ, ἔγωγε τοι ὡς ἀπέλιπες ἔχει
 σὴ γυνή· καὶ Ἀλέξανδρος ἀνδρῶν ἀριστός τε ἐστὶ καὶ σω-
 φρονέστατος· ἐπὶ τοῖσδε ἀνατεῖναι Δαρεῖον ἐς τὸν ἕρανόν
 αἰς χεῖρας, καὶ εὐχασθαι ᾧδε· Ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, 5
 ἐγὼ ἐπιτέτραπται νέμειν τὰ βασιλέων πράγματα ἐν ἀν-
 θρώποις, σὺ νῦν μάλιστα μὲν ἐμοὶ Φύλαξον Περσῶν τε καὶ
 Ἀχαιῶν τὴν ἀρχήν, ὥσπερ ἐν καὶ ἔδωκας. Εἰ δὲ δὴ ἐγὼ ἔ-
 ἔστι σοι βασιλεὺς τῆς Ἀσίας, σὺ δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ὅτι 6
 ἢ Ἀλεξάνδρῳ παραδῆναι τὸ ἐμὸν κράτος. Οὕτως ἔδδ
 ῥος τῶν πολέμιων ἄρα ἀμελεῖται, ὅσα σῶφρονα ἔργα.
 Διευάρτης δὲ ἀκῆσας τὰς παῖδας ἐχομένους, ἀκῆσας δὲ
 αὐτὴν ὑπὲρ Ῥωξάνης τῆς θυγατρὸς, ὅτι μέλει αὐτῆς Ἀλε- 7
 ξάνδρῳ, θαρσήσας ἀφίκετο παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ ἦν
 τιμὴ παρ' αὐτῷ, ἥπερ εἰκὸς ἐπὶ ξυντυχίᾳ τοιαύτῃ.

αὐτῷ τῆς γυν. — Mox etiam ex MStis revocavi ζώσας τε
 secunda vox vulgo deest.

Verba: αὐθις ἐρέσθαι non sunt in Optimo, unde unclis inclu-
 dere malui.

παρ' Ἀλέξανδρον ex Opt. et aliis MStis; pro παρὸς Ἀλέξ. Amat

σωφρονεῖν] h. l. fidem matri-
 monii servare.

Ζεῦ βασιλεῦ] Persae nunquam
 coluere Iovem Graecorum,
 nec habuere deum eius nomi-
 nis. Est illa negligentia om-
 nium et optimorum scripto-
 rum, ut exterorum diis suo-
 rum nomina tribuant. Dari-
 us imploravit Solem, sum-
 mum Persarum deum, atque

diserte scribit Athenaeus XIII:
 Διόπερ καὶ Δαρεῖος τῷτο μαθὼν
 ἠύξατο τῷ Ἡλίῳ τὰς χεῖρας
 ἀνατείναις, ἢ αὐτὸν βασιλεύειν ἢ
 Ἀλέξανδρον.

6. παραδῆναι] infinitivus pro im-
 perativo, quae enallage fre-
 quentior est in praeceptis,
 quam petitionibus. Sic VI,
 2, 5. II, 7. et Lucas 22, 42.
 Roré.

- 1 **XXI.** Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς τὰ ἐν Σογδιανοῖς αὐτῷ
 2 διαπίπρακτο, ἐχαιμένης ἤδη τῆς πέτρας, ἐς Παρατάκας
 3 προῦχώρει· καὶ ἐν Παρατάκαις χωρίον τι ὀχυρὸν, ἄλλην
 4 πέτραν, κατέχειν ἐλέγοντο πολλοὶ τῶν βαρβάρων.
 5 Ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη, Χοριήνη ἡ πέτρα· καὶ ἐς αὐτὴν αὐ-
 τὸς τε ὁ Χοριήνης ξυμπεφύγει, καὶ ἄλλοι τῶν ὑπάρχον-
 τος οὐκ ὀλίγοι. Ἦν δὲ τὸ μὲν ὕψος τῆς πέτρας, ἐς σταδίους
 εἴκοσι· κύκλος δὲ, ἐς ἐξήκοντα· αὐτὴ δὲ ἀπότομος πάν-
 τοθεν· ἀνοδος δὲ ἐς αὐτὴν μία, καὶ αὐτὴ στενὴ τε καὶ αἰ-
 σῦπορος, οἷα δὴ παρὰ τὴν φύσιν τῆς χώρας πεποιημένη,
 ὡς χαλεπὴν εἶναι καὶ μηδενὸς εἰσγόντος καὶ καθ' ἑ-
 αὐτὴν ἀνελθεῖν. Φάραγξ δὲ κύκλῳ περιέχει τὴν πέτραν
 βαθεῖα, ὥς τε ὅστις προσάξειν στρατιὰν τῇ πέτρῃ
 ἐμμελῆς, πολὺ πρόσθεν αὐτῷ τὴν Φάραγγα εἶναι χωρ-
 ὶον, ὡς ἐξ ὀμαλῆς ὁρμαῖσθαι προσάγοντα ἐς προσβολὴν
 τὸν στρατόν. Ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀλέξανδρος ἤπτετο τῆς ἰσχύος.
 Οὕτω πάντα ᾤετο χρῆναι βατά τε αὐτῷ καὶ ἐξαιρείναι

Arrianus iterare eandem praepositionem paucis in verbis, sed diverso sensu. Solent etiam Graeci praepositiones πρὸς et πρὸ commutare ut εἰς et ἐν.

Cap. XXI.

1. ἤδη τῆς πέτρας — ex Opt. Vulgo ἤδη καὶ τῆς πέτρας. Eodem auctore abjēci ὅτι post προῦχώρει et καὶ ante ἄλλην πέτραν, quae vox etiam deest in Veneta et Basil. ex quibus etiam scripsi καλεῖτο δὲ αὕτη pro αὐτῇ.

C. XXI.

Arg. Petra Chorienae capta.

1. Παρατάκας] Hos Alexandrum e Perside in Mediam trans-euntem subjecisse narratum est III, 19, 5. Mox c. 22, 1. scribuntur Παρατακηνοί, quae scriptura aeque solennis est, quam altera. Alexandrum vero in eos Paraetacas move-isse, qui inter Persidem et Mediam incolebant, vix cre-dibile est, quum nimis longe ab iis, ubi nunc est, locis, absint. Istam enim Paraeta-cenen, quam nunc intrat,

proximam fuisse Sogdianae, apparet. Ergo distinguendum esse credo inter duos Paraeta-cos, alteros ab oriente Per-sidis, et inter Persidem Medi-amque medios; alteros vicin-os Sogdianae, vel orientem vel occasum versus. Plin. enim VI, 26: Inter Parthos, ait, et Arianos, excurrunt Paraetaceni, et Isidorus Characenus: ἐντεῦθεν Σακατήνη Σακαῶν Σκυθῶν, ἢ καὶ Παρατακηνή. Cuius ista regio, quam nunc intrat Alexander, voca-tur Ναυρα VIII, 2, 19.

εἶναι· ἐς τοσόνδε τόλμης τε καὶ εὐτυχίας προεχώρηκει. Τεμνὼν δὲ τὰς ἐλάτας (πολλαὶ γὰρ καὶ ὑπερύψηλοι ἐλά- 6
ται ἦσαν ἐν κύκλῳ τῷ ὄρει) κλίμακας ἐκ τῶν ἐποίει,
ὥς κἀθοδὸν εἶναι ἐς τὴν Φάραγγα τῇ στρατιᾷ· ἡ γὰρ ἦν
ἄλλως κατελθεῖν ἐς αὐτήν. Καὶ τὰς μὲν ἡμέρας αὐτὸς 7
Ἀλεξάνδρος ἐφεισῆκει τῷ ἔργῳ, τὸ ἡμῶν τῇ στρατῷ
ἔχων ἐργαζόμενον· τὰς δὲ νύκτας ἐν μέρει οἱ σωματοφύ-
λακες αὐτῷ εἰργάζοντο, Περδίκκας τε καὶ Λεοννάτος
καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λάγος τῷ λοιπῷ μέρει τῆς στρατιᾶς
τρυχῇ διανενεμημένῳ, ὅπερ αὐτῷ ἐς τὴν νύκτα ἐπετέ-
τακτο. Ἦνυττον δὲ τῆς ἡμέρας ἑπλῆον ἥπερ εἴκοσι πῆ- 8
χεις, καὶ τῆς νυκτὸς, ὀλίγον ἀποθεῖν, καὶ τοὶ ξυμπά-
σης τῆς στρατιᾶς ἐργαζομένης· οὕτω τὸ τε χωρίον ἀπορον
ἦν, καὶ τὸ ἔργον ἐν αὐτῷ χαλεπόν. Κατιόντες δὲ ἐς τὴν 9
Φάραγγα, πασσάλους κατεπήγνυον ἐς τὸ ὀξύτατον τῆς
Φάραγγος, διέχοντας ἀλλήλων ὅσον ξύμμετρον πρὸς
ισχύν τε καὶ ξυνοχὴν τῶν ἐπιβαλλομένων. Ἐπέβαλλον 10
δὲ πλέγματα ἐκ λύγων, εἰς γεφύρας μάλιστα ἰδέαν·
καὶ ταῦτα ξυνδᾶντες, χῆν ἄνωθεν ἐπεφόρον, ὥς ἐξ ὀμα-
λῆς γίνεσθαι τῇ στρατιᾷ τὴν πρόσοδον τὴν πρὸς τὴν πέ-
τραν. Οἱ δὲ βάμβαροι τὰ μὲν πρῶτα κατεφρόνουν, ὥς 11
ἀπόρη πάντῃ τῇ ἐγχειρήματος· ὥς δὲ τοξοῦματα ἤδη
εἰς τὴν πέτραν ἐξικνῆντο, καὶ αὐτοὶ ἀδύνατοι ἦσαν ἀνω-

11. ξικνῆντο restitui ex MStis omnibus pro ξικνεῖτο. Deinde ex

8 εἴκοσι πήχεις] sc. τῷ ἔργῳ. In-
telligendum hoc non est de
scalis, sed de omni opere in
seqq. descripto.

9. πασσάλους κατεπήγνυον ἐς τὸ
ὀξύτατον τῆς φάραγγος] Lucem
huic locō praebeet Curtius
VII, 2, 20. „praeterfluebat
torrens amnis, tergo petra
claudēbat“ etc. 23. „ad pe-
tram admovit exercitum. Ce-
terum interveniebat fluvius
coccinibus aquis ex superiore
vallis in vallem, magnique

operis videbatur, tam vastam
voraginem explere. Caedi ta-
men arbores et saxa congem-
iussit“ etc. φάραγξ ergo est h.l.
torrens in voragine, quod eam
vocem significare posse, docuit
Gron. ad II, 11. τὸ ὀξύτατον est
celerrimus (torrentis) cursus,
qua significatione occurrit ea
vox VII, 28, 2. Verte igitur
*Palos impigerunt in celerrimo
torrentis parte, palos impe-
gerunt, ubi et quamvis tor-
rens esset rapidissimus.*

θεν ἐξείργειν τὰς Μακεδόνας (ἐπεποίητο γὰρ αὐτοῖς προ-
 καλύμματα πρὸς τὰ βέλη, ὥς τε ὑπ' αὐτοῖς ἀβλαβῶς
 ἐργάζεσθαι) ἐκπλαγεὶς ὁ Χορὴνης πρὸς τὰ γιγνόμενα
 κήρυκα πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, δειόμενος Ὁξυάρτη
 οἱ ἀναπέμψαι· καὶ πέμπει Ὁξυάρτην Ἀλέξανδρος.
 12 Ὁ δὲ ἀφικόμενος, πείθει Χορὴνην ἐπιτρέψαι Ἀλεξάν-
 δρῳ αὐτόν τε καὶ τὸ χωρίον· βία μὲν γὰρ ἔδεν ὁ, τι ἔχ-
 13 ἄλωτόν εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τῇ στρατιᾷ τῇ ἐκείνῃ· ἐς
 πίσιν δὲ ἐλθόντος καὶ Φιλίαν, τὴν πίσιν τε καὶ δικαιο-
 τητα μεγαλωσὶ ἐπῆνει τῷ βασιλέως, τὰ τ' ἄλλα, καὶ
 τὸ αὐτῷ ἐν πρώτοις ἐς βεβαίωσιν τῷ λόγῳ προφέρειν.
 14 Τῆτοις πεισθεὶς ὁ Χορὴνης, αὐτὸς τε ἦκε παρ' Ἀλέξαν-
 15 δρον, καὶ τῶν οἰκείων τινὲς καὶ τῶν ἐταίρων αὐτῷ. Ἐλ-
 θόντι δὲ Χορὴνη, Φιλάνθρῳπά τε ἀποκρινάμενος, καὶ
 πίσιν ἐς Φιλίαν δὲς, αὐτὸν μὲν κατέχει, πέμψαι δὲ κε-
 λεύει τῶν συγκατέλθόντων τινὰς αὐτῷ ἐς τὴν πέτραν,
 τὰς κελεύσοντας ἀποδῆναι τὸ χωρίον· καὶ ἐνδιδόται ὑπὸ
 16 τῶν ξυμπεφευγόντων, ὥς τε καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἀνα-
 λαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν ἐς πεντακοσίους, ἀνέβη κατὰ
 θέαν τῆς πέτρας, καὶ τοσούτῃ ἐδέησεν ἀνεπισπικέας τι ἐς
 τὸν Χορὴνην ἔργον ἀποδείξασθαι, ὥς τε καὶ αὐτὸ τὸ
 χωρίον ἐκεῖνο ἐπιτρέπει Χορὴνη, καὶ ὑπαρχον εἶναι ὅσων
 17 περ καὶ πρόσθεν ἔδωκε· ξυνέβη δὲ χειμῶνί τε κακοπα-
 θῆσαι αὐτῷ τὴν στρατιάν, πολλῆς χιόνος ἐκπινύσεως ἐν τῇ
 πολιορκίᾳ, καὶ ἅμα ἀπορία τῶν ἐπιτηδεύων ἐπίεσθησαν·
 18 ἀλλὰ Χορὴνης ἐς δῖμηνον σιτία ἔφη δώσειν τῇ στρατιᾷ
 καὶ ἔδωκε σῖτόν τε καὶ οἶνον τῶν ἐν τῇ πέτρᾳ ἀποθέτων,
 19 κρέα τε ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν· καὶ ταῦτα δὲς, ἔκτε φασ-

primis editis et MStis revocavi οἱ ἀναπέμψαι pro αὐτῷ ἀναπέμ-
 ψαι.

13. Vulgatum τὸ αὐτῷ mutavi in τὸ αὐτῷ, quod sensus postulat.

15. ἀποδῆναι ex Opt. pro ἐνδῆναι.

16. τοσούτῃ ἐδέησεν — ex MSS. pro τοσούτῳ ἐδέησεν.

17. ξυνέβη δὲ χειμῶνί τε ex MSS. pro ξυνέβη τε χειμῶνι καὶ. Mox
 ex Opt. scriptum ἐκπινύσεως pro πινύσεως.

καὶ ἀναλῶσαι τῶν παρεσκευασμένων ἐς τὴν πολιορκίαν ἐδὲ
τὴν δεκάτην μοῖραν ἐνθεν ἐν τιμῇ μᾶλλον τῷ Ἀλεξάνδρῳ 20
ἢν, ὥς ἔπρὸς βίαν μᾶλλον ἢ κατὰ γνώμην ἐνδὺς τὴν
πέτρην,

XXII. Ταῦτα δὲ καταπραξάμενος Ἀλέξανδρος 1

αὐτὸς μὲν ἐς Βάκτρα ἦει, Κρατερὸν δὲ τῶν ἱππέων ἐταί-
ρων ἔχοντα ἐξαποσίβας, καὶ τῶν πεζῶν τὴν τε αὐτὴν τάξιν
καὶ τὴν Πολυπέρχοντος καὶ Ἀττάλην καὶ τὴν Ἀλκίεα,
ἐπὶ Κατάνην τε καὶ Λύσανην ἐκπέμπει, οἱ δὲ μόναι ἐπὶ
ὑπελείποντο ἐν τῇ Παραϊτακηνῶν χώρα ἀφεισηκότες· καὶ 2
μάχης γενομένης πρὸς αὐτὰς κρατερᾶς, νικῶσιν οἱ ἀμφὶ
Κρατερὸν τῇ μάχῃ· καὶ Κατάνης μὲν ἀποθνήσκει αὐτῇ
μαχόμενος· Λύσανης δὲ ξυλληφθεὶς ἀνάχθῃ παρ' Ἀλέ- 3
ξανδρον. Τῶν δὲ ξὺν αὐτοῖς βαρβαρῶν, ἱππεῖς μὲν
ἀπέθανον ἐς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι· πεζοὶ δὲ, ἀμφὶ τῆς χι-
λίας πεντακοσίαις. Ταῦτα δὲ ὡς ἐπράχθη τοῖς ἀμφὶ 3
Κρατερὸν, καὶ ἔτοι ἐς Βάκτρα ἦσαν· καὶ ἐν Βάκτροις,
τὸ ἀμφὶ Καλλισθένην τε καὶ τὰς παῖδας πᾶθῃμα Ἀλε-
ξάνδρῳ ξυνηνέχθη. Ἐκ Βάκτρων δὲ, ἐξήκοντος ἤδη 4
τῆ ἡρας, ἀναλαβὼν τὴν στρατίαν, προύχῳρι ὡς ἐπὶ
Ἰνδῆς, Ἀμύνταν ἀπολιπὼν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βακτριῶν,
καὶ ξὺν αὐτῷ ἱππέας μὲν τρισχιλίαις καὶ πεντακοσίαις,
πεζοὺς δὲ μυρίαις. Ὑπερβαλὼν δὲ τὸν Καύκασον ἐν 5
δέκα ἡμέραις, ἀφίκετο ἐς Ἀλεξάνδρειαν πόλιν, τὴν

Cap. XXII.

1. Recepi ex omnibus MSS. καταπραξάμενος pro διαπρα. et ex Opti-
mo τῶν ἱππέων ἐταίρων pro τῶν ἐταίρων ἱππέας. Mox ex eodem
ἐς ἑκατὸν, ubi prior vocula vulgo neglecta est.

3. ἐς Βάκτρα ἦσαν — hoc restitui pro ἐν Βάκτραις ἦσαν ex conjectura
Raphelii, quae se ipsa commendat.

20. κατὰ γνώμην] sua sponte.

C. XXII.

Arg. Bactra redit Alexander.
Crateri victoria in Paracetace-
ne. Transitus Alexandri per
Parapamisadas in Indiam. Plu-

rimi inter Cophenem et In-
dum dynastae Alexandro se
dedunt. Peucelotis sub As-
te vi capitur.

5. Καύκασον] iterum intellige
Paropamisum. De Alexandria
vide supra lib. III, 25, 6.

- κτισθεῖσαν ἐν Παραπαμισάδαις, ὅτε τὸ πρῶτον ἐπὶ
6 Βάκτρων ἐτέλλετο· καὶ τὸν μὲν ὑπαρχόν, ὅς τις αὐτῷ
ἐπὶ τῆς πόλεως τότε ἐτάχθη, παραλύει τῆς ἀρχῆς, ὅτι
ὁ καλῶς ἐξηγεῖσθαι ἔδοξε· προσκατοικίσας δὲ καὶ ἄλ-
λης τῶν περιόικων τε καὶ ὅσοι τῶν στρατιωτῶν ἀπόμαχοι
ἦσαν ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, Νικάνορα μὲν, ὅνα τῶν ἐταί-
ρων, τὴν πόλιν αὐτὴν κοσμεῖν ἐκέλευσε· σατραπὴν δὲ
Τυριάσπην κατέστησε τῆς τε χώρας τῆς Παραπαμισαδῶν
7 καὶ τῆς ἄλλης, ἕς τε ἐς τὸν Κωφῆνα ποταμόν. Ἀφικό-
μενος δ' ἐς Νίκαιαν πόλιν, καὶ τῇ Ἀθηναῖ θυσας, προὐ-
χάσει ὡς ἐπὶ τὸν Κωφῆνα, προπέμψας κήρυκα ὡς Ταξι-
λην τε καὶ τὰς ἐπὶ τὰδε τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, κελεύσας
8 ἀπαντᾶν, ὅπως ἔν ἐκάστοις προσχωρῇ. Καὶ Ταξι-
λην τε καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαρχοὶ ἀπῆντων, δῶρα τὰ μέγιστα
παρ' Ἰνδοῖς νομιζόμενα κομίζοντες· καὶ τὰς ἐλέφαντας
δῶσιν ἱφασκον, τὰς παρὰ σφισιν ὄντας, ἀριθμοὶ ἐς
9 πέντε καὶ εἴκοσι. Ἐνθα δὲ διελὼν τὴν στρατιάν, Ἡφα-
σίωνα μὲν καὶ Περδίκκην ἐκπέμπει ἐς τὴν Πευκελαῶτι
χώραν, ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔχοντας τὴν τε Γορ-
γίαν τάξιν, καὶ Κλείτην καὶ Μιλεάργον, καὶ τῶν ἐταίρων
ἵππων τὰς ἡμίσεις, καὶ τὰς μισθοφόρους ἵππείας ζυμ-

7. Opt. habet: ὡς δὲ ἐπὶ τὸν Κωφῆνα, quam lectionem Gronovius receperat, scribens: προὐχάσει· ὡς δὲ ἐπὶ etc. Sed melius restituit Raphellius vulgatam, quam ego quoque retinui.

6. *Cophen* ultimus est fluviorum indicorum occidentem versus, inter quem et Indum habitant Indi cis Indum. Effunduntur in eum Malantus, Sosstus et Garocus fluvii, quibuscum in Peucelaotide in Indum volvitur. Haec ipse noster tradit Hist. Ind. I, 1, 8. et 4, 11. Fontes ejus in Paropamisso quaerendi sunt.

7. De urbe Nicaea omnino nihil invenio. Pertinet fortasse

inter urbes Alexandri iussa conditas

9. *Πευκελαῶτιν*] Nomen traxit ista regio ab urbe Peucela non procul ab Indo et pertinet ad regionem Affacenorum. Arr. Hist. Ind. I, 8.

καὶ Κλείτη] Alium intelligendum esse Clitum, non eum, qui ab Alexandro interemptus erat, nemo non videt; sed tacere non possum, in Veneta et Basil. id nomen non inveniri.

γαντας· πρῶτάξας τὰ τε κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίαιον
 ξαιρῆν, ἢ ὁμολογία παρίσασθαι· καὶ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν
 ποταμὸν ἀφικομένης, παρασκευάζειν ὅσα ἐς τὴν διάβα-
 ῖν τοῦ ποταμοῦ ξύμφορα· ξὺν τούτοις δὲ καὶ Ταξίλης,
 καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαρχοὶ σὺλλονται. Καὶ οὗτοι ὡς ἀφίκοντο
 πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ἔπρασσον ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου
 ἐν τεταγμένα. Ἄσης δὲ, ὁ τῆς Πευκελαώτιδος χώρας ἱπ-
 ἀρχος, νεωτέρισας, αὐτὸς τε ἀπόλλυται, καὶ τὴν
 πόλιν προσαπώλεσεν, ἐς ἣν τινα ξυμπεφεύγει. Ἐξή-
 λον γὰρ αὐτὴν ἐν τριάκοντα ἡμέραις προσκαθήμενοι οἱ
 ξὺν Ἡφαισίωνι· καὶ αὐτὸς μὲν Ἄσης ἀποθνήσκει, τῆς
 πόλεως δὲ ἐπιμελείσθαι ἐτάχθη Σάγγαϊος, ὅς ἐτι πρό-
 θεν πεφευγὼς Ἄσπην παρὰ Ταξίλην ἡτομολήκει· καὶ
 γέτο ἦν αὐτῷ τὸ πισὸν πρὸς Ἀλεξάνδρον.

XXIII. Ἀλέξανδρος δὲ ἄγων τῆς ὑπασπιστῆς,
 καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων ὅσοι μὴ ξὺν Ἡφαισίωνι ἐτετά-
 χατο, καὶ τῶν πεζοῦν καλεσμένων τὰς τάξεις, καὶ
 τῆς τοξότας καὶ τῆς Ἀγριάνας καὶ τῆς ἱππακόντιστας,
 προὔχωρει ἐς τῶν Ἀσπασίων τε καὶ Γεραίων χώραν, καὶ
 Ἀσσακανῶν· πορευθεὶς δὲ παρὰ τὸν Χόην καλούμενον
 ποταμὸν, ὁρεινὴν τε ὁδὸν καὶ τραχεῖαν, καὶ τῆτον διαβάς
 χαλεπῶς, τὸ μὲν πεζῶν πλῆθος βάδην ἔπρεσθαι οἱ ἐκέ-
 λευσεν. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τῆς ἱππέας ξύμπαντας,
 καὶ τῶν πεζῶν τῶν Μακεδόνων ἐς ὀκτακοσίας ἐπιβιβά-
 σας τῶν ἵππων ξὺν ταῖς ἀσπίσι ταῖς πεζικαῖς, σπευδῆ

Cap. XXIII.

1. Vulgata erat Θυραίων χώραν καὶ Ἀρσάκων. Gronovius optime
 conjecit Γεραίων et Ἀσσακηνῶν — de quibus ordine ab Arriano
 deinceps memoratur. Quam conjecturam recepi.

11. νεωτέρισας] deditionem re-
 cusaverat.

C. XXIII.

Arg. Aspasiorum regionis maxi-
 ma pars subacta. Vulnus
 Alexandri.

2. Choes, ut notat jam Freinsh.
 ad Curt. VIII, 10, 21., idem
 fluvius esse viderur, quem
 Strabo Choaspen vocat, in
 Cophenem sese effundentem,
 XV. p. 479.

ἦγεν ὅτι τὰς ταύτη οἰκῶντας βαρβάρους, συμπεφυγμένας
 εἰς τε τὰ ὄρη καὶ κατὰ τὴν χώραν ἐξηγγέλλετο αὐτῷ, καὶ
 εἰς τὰς πόλεις ὅσαι ὀχυραὶ αὐτῶν εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι.
 4 Καὶ τότε, τῇ πρώτῃ κατ' ὁδὸν πόλει ὤκισμένη προσ-
 βαλὼν, τὰς μὲν πρὸ τῆς πόλεως τεταγμένους, ὡς εἶχεν,
 5 ἐξ ἐφ' ὧν ἐτρέψατο, καὶ κατέκλεισεν εἰς τὴν πόλιν· αὐτὸς
 δὲ τιτρώσκεται βέλει διὰ τῆς θώρακος εἰς τὸν ὤμον· τὸ δὲ
 τραῦμα ἔχαιρε πόν αὐτῷ ἐγένετο· ὁ γὰρ θώραξ ἐσχέ-
 6 τὰ μὴ ἔχει διαμπαῆξ διὰ τῆς ὤμης εἰσεῖν τὸ βέλος. Καὶ
 Πτολεμαῖος ὁ Λάγος ἐτρέφθη, καὶ Λεονάτος. Τότε μὲν
 δὴ ἵνα ἐπυμαχώτατον τῆς τείχεος ἐφαίνετο, ἐστρατοπεδεύ-
 σατο πρὸς τὴν πόλιν· τῇ δὲ ὑπεραία ὑπὸ τὴν ἑω (διπλῆ
 γὰρ τεῖχος περιβέβλητο τῇ πόλει) εἰς μὲν τὸ πρῶτον,
 7 ἅτε ἐκ ἀκριβῶς τετειχισμένον, ἔχαιρε πῶς ἐβιάσαντο οἱ
 Μακεδόνες· πρὸς δὲ τῷ δευτέρῳ ὀλίγον ἀντισχόντες οἱ
 βάρβαροι, ὡς αἶψα κλίμακες προσέκειντο ἤδη, καὶ ὑπὸ
 τῶν βελῶν πάντοθεν ἐτιτρώσκοντο οἱ προμαχώμενοι, καὶ
 ἔμειναν· ἀλλὰ κατὰ τὰς πύλας ὡς ἐπὶ τὰ ὄρη ἐκπύ-
 8 πτησιν ἐκ τῆς πόλεως· καὶ τότε οἱ μὲν ἐν τῇ φυγῇ ἀπο-
 θνήσκουσιν· ὅσους δὲ ζῶντας ἔλαβον αὐτῶν, ζυμπαντας
 ἀποκτείνουσιν οἱ Μακεδόνες, ὅτι ἐτρέφθη ὑπ' αὐτῶν Ἀλέ-
 ξανδρος ὀργιζόμενος· οἱ πολλοὶ δὲ εἰς τὰ ὄρη, ὅτι ἔμα-
 9 κρὰν τῆς πόλεως τὰ ὄρη ἦν, ἀπέφυγον. Τὴν πόλιν δὲ
 κατασκάψας, εἰς Ἀνδρακὰ ἄλλην πόλιν ἦγε. Ταύτῃ
 δὲ ὁμολογία ἐνδοθεῖσαν κατασχὼν, Κρατερόν μὲν ζοῖ-
 τοῖς ἄλλαις ἡγεμόσι τῶν πεζῶν καταλείπει αὐτῷ, ἐξαι-
 ρεῖν ὅσαι ἂν ἄλλαι πόλεις μὴ ἐκῆσαι προσχωρῶσι, καὶ
 τὰ κατὰ τὴν χώραν ὅπως συμφορώτατόν ἐστι, πάντα
 διακοσμεῖν.

9. Ἀνδρακὰ ex plurimis MSSis et Opt. pro Ἀνδρακκᾶ.

5. De hoc vulnere loquitur et-
 iam Plut. de fort. Alex. pag.
 317., ubi pro: ἐν ὤμῃ οἱς

ἐν τῷ ὤμῳ legendum
 est: ἐν Ἀσπασίοις ἐν τῷ, etc.

XXIV. Αὐτὸς δὲ ἄγων τὰς ὑπασπιστὰς καὶ τὰς
 ἰοξότας καὶ τὰς Ἀγριάνας καὶ τὴν Κοίνην τε καὶ Ἀττάλην
 Ἀλέξιν καὶ τῶν ἱππέων τὸ ἄγλημα καὶ τῶν ἄλλων ἑταίρων
 ἑστέσσας μάλιστα ἱππαρχίας καὶ τῶν ἱπποτοξοτῶν
 ἑς ἡμίσεας, ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Εὐάσπλα πρού-
 ρρει, ἵνα ὁ τῶν Ἀσπασίων ὑπαρχος ᾦν· καὶ διελθὼν
 πολλὴν ὁδὸν, δευτέρῳ αὐφίκετο πρὸς τὴν πόλιν. Οἱ
 βαρβαροὶ προσάγοντα αἰσθόμενοι Ἀλέξανδρον, ἐμ-
 ρησαντες τὴν πόλιν, ἔφευγον πρὸς τὰ ὄρη. Οἱ δ' ἀμφὶ
 Ἀλέξανδρον εἶχοντο τῶν φευγόντων ἕς τ' ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ
 λόνος πολὺς γίγνεται τῶν βαρβάρων, πρὶν εἰς τὰς δυσ-
 ωρίας φθάσαι ἀπελθόντας. Τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτὸν
 αὖν ταύτῃ Ἰνδῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγος πρὸς τινὶ ἤδη γη-
 ὄφω ὄντα κατιδὼν, καὶ τῶν ὑπασπιστῶν ἔστιν ἕς ἀμφὶ
 αὐτὸν, ξὺν πολὺ ἐλάττωσιν αὐτὸς αὖν ὅμως εἰδῶκεν ἔτι
 ἑστῆ ἱππῶν· ὡς δὲ χαλεπὸς ὁ γήλοφος τῷ ἱππῶ ἀνα-
 ραμεῖν ᾦν, τῆτον μὲν αὐτῷ καταλείπει, παραδύς τινι
 αὖν ὑπασπιστῶν ἄγειν· αὐτὸς δ' ὡς εἶχε, πεζὸς τῷ Ἰν-

Cap. XXIV.

Quia pro vulgato Ἀσπίων in Optimo et primis editis legitur
 Ἀσπασίαι, sic emendavi non hic solum, sed etiam c. 23, 1.
 Deinde invenit Gronovius in uno solum codice Εὐάσπλα, quam
 scripturam receperat Vulcanius pro Εὐας πόλει, ut legitur in
 primis editis et codd. reliquis omnibus, etiam Optimo. Blan-
 cardus jam vidit et ex seqq. bene conjecit, excidisse nomen ur-
 bis cujusdam, sed minus recte scribendum censet Εὐάσπλα πό-
 λιν. Nam desideratur etiam nomen fluvii. Unde Gronovius
 voluit: ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Σουάτον (vel Σοατὸν) τῶς προύρρει.
 Nempe post superata montana primo venit Alexander ad Choepi,
 post hunc versus orientem, quem pergebat Alexander, sequitur
 Soastus vel Suastus, quem istuc ponit novitque omnis vetustas.
 Haberemus quidem nomen fluvii, sed deest nomen urbis, ad
 quod alludunt verba: ἀφίκετο πρὸς τὴν πόλιν et ἐμπερήσαντες
 τὴν πόλιν; deest quod respondere possit voculae τῶς, nempe
 ὡς δὲ. (vide indicem in τῶς.) Censeo igitur, locum esse lacu-
 nosum, et nihil mutavi. Si vero conjectura opus est, scribere
 mallet: ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Σουάτον πλησίον πόλεως προύρρει
 ἵνα etc. A Curtio VIII, 10, 19. nominari videtur ea regio *Dacudala*.

C. XXIV.

g. Ptolemæi constantis ad-
 versus Indum ducem. Ari-
 gæum oppidum captum et
 instauratum. Divis coplis
 expeditio sumta in accolæ.

6. δὴ εἶπετο. Ὁ δὲ, ὡς πελάζοντα εἶδε ἤδη τὸν Πτολεμαῖον, αὐτὸς τε μεταβάλλει ἐς τῆμπαλον, καὶ οἱ ὑπασπιστῶν
 7. ζὺν αὐτῷ. Καὶ ὁ μὲν Ἰνδὸς τῇ Πτολεμαίῳ διὰ τῆ θώρακος παῖσι ἐκ χειρὸς ἐς τὸ σῆθος ξυστῶ μακρῷ, καὶ ὁ θώραξ ἔσχε τὴν πληγὴν. Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρὸν διαμπαξ βαλὼν τῇ Ἰνδῷ, καταβάλλει τε καὶ σκυλεύει αὐτόν.
 8. Ὡς δὲ τὸν ἡγεμόνα σφῶν κείμενον οἱ ἀμφὶ αὐτὸν εἶδον, οὔτοι μὲν οὐκέτι ἔμμενον· οἱ δ' ἐκ τῶν ὄρεων αἰρόμενον τὸν νεκρὸν τῇ ὑπάρχει ἰδόντες πρὸς τῶν πολεμίων, ἡλγησάν τε, καὶ καταδραμόντες ξυνάπτουσιν ἐπ' αὐτῷ
 9. μάχην κρατεράν πρὸς τῷ γηλόφῳ. Ἡδὴ γὰρ καὶ Ἀλέξανδρος ἔχων τῆς ἀπὸ τῶν ἵππων καταβεβηκotas πεζῆς, πρὸς τῷ γηλόφῳ ἦν. Καὶ ἔτοι ἐπυγνόμενοι μόγις ἐξέωσαν τῆς Ἰνδῆς ἐς τὰ ὄρη, καὶ τῇ νεκρῷ
 10. οἰκράτησαν. Ὑπερβαλὼν δὲ τὰ ὄρη Ἀλέξανδρος ἐς πόλιν κατήλθεν, ἣ ὄνομα ἦν Ἀργαῖον, καὶ ταύτην καταλαμβάνει ἐμπεπρησμένην ὑπὸ τῶν ἐνοικόντων, καὶ τῆς
 11. ἀνθρώπων πεφειγότας. Ἐνταῦθα δὲ ἀφίκοντο αὐτῷ καὶ οἱ ἀμφὶ Κρατερόν ζὺν τῇ στρατιᾷ, πεπραγμένων σφίσι
 12. συμπτάντων, ὅσα ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ ἐτέτακτο. Ταύτην μὲν δὴ τὴν πόλιν, ὅτι ἐν ἐπικαίρῳ χωρίῳ ἐδόκει ἀμύνεσθαι, ἐκτειχίσαι τε προστάσσει Κρατερῷ, καὶ ξυνοικίσαι ἐς αὐτὴν
 13. τῆς τε προσχώρης, ὅσοι ἐθέλονται, καὶ εἰ δὴ τινες ἀπόμαχοι τῆς στρατιᾶς. Αὐτὸς δὲ προὔχωρει, ἵνα συμπεφειγέναί ἐπυνθάνετο τῆς πολλῆς τῶν ταύτῃ βαρβάρων.
 14. ἔλθων δὲ πρὸς τὸ ὄρος, κατεστρατοπέδευσε ὑπὸ ταῖς ὑπωρεῖαις τῇ ὄρεϊ. Καὶ ἐν τούτῳ Πτολεμαῖος ὁ Λα-

6. Vulgata erat ὁ δ' ὡς πελάζοντα ἤδη πατεῖδε etc. quam ex Optimo sic, ut vides, emendavi. Idem etiam habebat αὐτὸς δ' pro ὁ δ', quod recipere dubitavi.

7. Mira h. l. est transpositio verborum pro καὶ ὁ μὲν Ἰνδὸς παῖσι ἐκ χειρὸς ξυστῶ μακρῷ διὰ τῆ θώρακος ἐς τὸ σῆθος τῇ Πτολεμαίῳ.

10. Ἀργαῖον] maxime convenire, videtur urbem Academ, quam Curtius commemorat VIII, 10, 19. 20.

ἐκπεμφθεὶς μὲν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐς προνομὴν, προσελ-
 ὤν δὲ προσωτέρω αὐτὸς ξυνὸ λόγοις ὡς ἐς κατασκοπὴν,
 ταγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ πυρὴ κατιδεῖν τῶν βαρβάρων
 λείονα ἢ ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ στρατοπέδῳ· καὶ Ἀλέξαν- 15
 ρος τῷ μὲν πλήθει τῶν πυρῶν ἠπίσθησεν· εἶναι δέ τι ξυν-
 ηκὸς τῶν ταύτῃ βαρβάρων αἰσθόμενος, μέρος μὲν τῆς
 στρατιᾶς αὐτῇ καταλείπει πρὸς τῷ ὄρει, ὡς εἶχ' ἐστρατο-
 δευμένης· αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ὅσοι ἀποχερῶντες ἐς τὰ 16
 τηγγελμένα ἐφαίνοντο, ὡς πλησίον ἤδη ἀφειῶρων τὰ
 ῥα, τερχὰ διανέμει τὴν στρατιάν· καὶ τῷ μὲν ἐνὶ ἐπέ-
 ρξει Λεονάτον τὸν σωματοφύλακα, ξυντάξας αὐτῷ 17
 τε Ἀττάλῃ καὶ τὴν Βαλάκην τάξιν· τὴν δευτέραν δὲ
 ἤραν Πτολεμαίῳ τῷ Λάγῳ ἔδωκε, τῶν τε ὑπασπιστῶν
 καὶ βασιλικῶν τὸ τρίτον μέρος καὶ τὴν Φιλίππην καὶ Φιλώ-
 ναν τάξιν καὶ δύο χιλιαρχίας τῶν τοξοτῶν καὶ τῆς
 ὑψιπλάνας καὶ τῶν ἵππων τὴν ἡμίσην· τὴν δὲ τρίτην
 ἤραν αὐτὸς ἤγει, ἵνα οἱ πλεῖστοι τῶν βαρβάρων ἐφαί-
 ντο.

XXV. Οἱ δὲ ὡς ἦσθοντο προσάγοντας τὰς Μα- 1
 δόνας (κατεῖχον γὰρ χωρία ὑπερδέξια, τῷ τε πλῆ-
 θει σφῶν θαστήσαντες, καὶ τῶν Μακεδόνων, ὅτι ὀλίγας
 φαίνοντο, καταφρονήσαντες) ἐς τὸ πεδῖον ὑποκατέβησαν
 ἡ μάχη γίνεται κατεργά. Ἀλλὰ τέττες μὲν ἐ ξυν-
 ὤν ἑνὶ Ἀλέξανδρος. Οἱ δὲ ἀμφὶ Πτολεμαῖον ἐκ 2
 τῷ ὀμαλῷ παρετάξαντο, ἀλλὰ γήλοφον γὰρ κατεῖ-

πλείους ex Opt. Vulgo πλείους.
 ἄγιν ἔδωκε — prius verbum, quia in Optimo non apparebat,
 abjeci. Ex eodem mox recepi καὶ τὴν Φιλίππην καὶ Φιλῶναι pro
 vulgato καὶ τῷ Φιλίππῃ καὶ Φιλῶναι.

τι ξυνεσηκός] conflatus her-
 itorum ejus regionis, ut II,
 17. 11. ξυνεσηκός] ἐμάχοντο
 conglobati pugnabant.
 Plures fuisse, quibus no-
 men Philotas erat, jam docuit
 Gronovius. Vide Indicem.
 C. XXV.
 Arg. Aspasii victi. In Assacenos
 castra mota. Guracus amnis,
 et Guraci, accolae.
 2. ἐν ἐν τῷ ὀμαλῷ] loco non secus.

- 3 χον οἱ βάεβαροι, ὁρθίως ποιήσαντες τὰς λόχους. Πτο-
 λεμαῖος προσῆγεν, ἥπτερ ἐπιμαχώτατον τῷ λόφῳ ἐφαί-
 νετο, ὃ πάντῃ τὸν λόφον κυκλωσάμενος, ἀλλ' ἀπολι-
 πὼν, εἰ φεύγειν ἐθέλοιεν οἱ βάεβαροι, χώραν αὐτοῖς
 4 εἰς τὴν φυγὴν. Καὶ γίνεται καὶ τότε μάχη καετις
 τῷ χωρίῳ τῇ χαλεπότητι, καὶ ὅτι ὃ κατὰ τῆς ἄλλης τῆς
 ταύτης βαεβάρεος οἱ Ἰνδοὶ, ἀλλὰ πολὺ ὃ ἢ τι ἀλκιμώτα-
 5 τοι τῶν προσχώρων εἰσὶν. Ἐξώσθησαν δὲ καὶ ἔτοι αὐ-
 τῷ ὄρεος ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ οἱ ἀπὸ Λεοννάτων τῇ
 τρίτῃ μοίρᾳ τῆς στρατίας ὡσαύτως ἐπράξαν· ἐνίκων γὰρ
 καὶ ἔτοι τῆς κατὰ σφᾶς. Καὶ λεγὲ Πτολεμαῖος ὅτι
 6 θρώπεος μὲν ληφθῆναι τὴν πάντας ὑπὲρ τετρακισμυρίων
 βοῶν δὲ ὑπὲρ τὰς τρεῖς καὶ εἴκοσι μυριάδας· καὶ τῶν
 τὰς καλλίστας ἐπιλεξάμενον Ἀλέξανδρον, ὅτι διαφαι-
 νῆται αὐτῷ κάλλει τε καὶ μεγέθει ἐφαίνοντα, πέμψαι εἰς
 7 Λαον εἰς Μακεδονίαν, ἐργάζεσθαι αὐτὴν χώραν. Ἐνταῦθα
 δὲ ἐπὶ τὴν τῶν Ἀσσιακηνῶν χώραν ἦγεν· τότε γὰρ ἐξ-
 ηγγέλετο παρεσκευάσθαι ὡς μαχημένους, ἵππας μὲν

Ipse enim in plano consistere,
 cum hostes collem tenerent.
 Deteriori ergo fuit Ptolemae-
 us conditione quam Alexan-
 der, ad quem hostes in pla-
 nitiam descendebant. *Rapb.*

ὁρθίως ποιήσαντες τὰς λόχους] *Apud Xenoph. Anab. Cyri lib IV, p. 267. φάλαγγες et ὁρθίως ποιῶν τὰς λόχους* autem plura separatim agmina collo-
 care, quae cum aliis non sint conjuncta, sed quae singula seorsum in hostem progredi possunt; quorum altitudo longe major est, quam frons. *Acl. Tac. c. 30. Rapb.*

2. τῶν Ἀσσιακηνῶν] alia dialecte scribuntur *Assaceni*. Incol-
 bant vero regionem satis am-
 pliam inter Indum et Cophre-
 nem, magis septentrione-
 versus, quam *Aspasi* ex *Ge-*
raci. Noster ipse in *Indicis*
 1, 1—3, praeter haec de
 scribit: sunt vero hi Indi
 ultra Indum habitantibus
 corporum magnitudine et ani-
 morum praestantia inferiores
 neque tam nigri, quam reliqui
 Indi. *Holm* *Assyriis* parebant
 postea *Medis*; postquam vero
Medi in Persarum potestate
 venerunt, tributa etiam Cy-
 peronderunt. *Ibidem* *scilicet*
 8. *Assacenos* discrete inter eos
 numerat, qui cis Indum ha-
 bitabant. Diversi sunt *Assa-*
ceni, *Ass.* *Ind.* 1, 1. et *Assa-*
ceni, *ibid.* 4, 2.

δισμυρίδας ἔχοντας, περὶ δὲ ὑπὲρ τῆς τρισμυρίδας
 ριάνοντα δὲ ἐλέφαντας. Κρατερός μὲν δὴ ἐκτετειχικώς
 δὴ τὴν πόλιν, ἐφ' ἧς τῷ οἰκισμῷ κατελείπειτο, τῆς τε
 αὐτότερον ὠπλισμένους τῆς στρατῆς Ἀλεξάνδρῳ ἦγεν,
 αἱ τὰς μηχανάς, εἶπε πολιορκίας δεήσειεν. Αὐτὸς δὲ
 Ἀλέξανδρος τῆς τε ἐταίρας ἱππέας ἄγων καὶ τῆς ἱππα-
 ντισῆς καὶ τὴν Κοίναν καὶ Πολυπέρχοντος τάξιν, καὶ τῆς
 ὑγριάνας τῆς χιλίης καὶ τῆς τοξότας, ἦει ὡς ἐπὶ τῆς
 Ἰσθακηνῆς. Ἦγε δὲ διὰ τῆς Γεραίων χώρας, καὶ τὸν ἰο-
 οταμὸν τὸν ἐπάνυμον τῆς χώρας τὸν Γεραῖον χαλεπῶς
 ἔβη, διὰ βαθύτητά τε, καὶ ὅτι ὄξυς ὁ ροῦς ἦν αὐτῷ,
 καὶ οἱ λίθοι στρογγύλοι ἐν τῷ ποταμῷ ὄντες σφαλεροί
 οἷς ἐπιβαίνουσιν ἐγίγνοντο. Οἱ δὲ βάεβαροι ὡς προσά-
 νοντα ἦσαν Ἰσθακηνῆς, ἀφ' ὧν μὲν εἰς μάχην κατα-
 ἦλθον, οἱ δὲ ἐτόλμησαν· διαλυθέντες δὲ ὡς ἕκαστοι κατὰ
 ἴλας, ταύτας ἐπενόουν ἀπομαχώμενοι διασώζειν.

XXVI. Καὶ Ἀλέξανδρος πρῶτα μὲν ἐπὶ Μάσσα-
 κῃ ἦγε, τὴν μεγίστην τῶν ταύτης πόλεων. Ὡς δὲ προσ-
 ἦλθεν ἤδη τοῖς τείχεσι, θαρρήσαντες οἱ βάεβαροι τοῖς
 σφοδρότεροις τοῖς ἐκ τῶν πρόσω Ἰνδῶν (ἦσαν γὰρ αὐτοὶ
 ἑπτακισχίλις) ὡς στρατοπεδευομένης εἶδον τῆς Μακε-
 δονίας, δρόμῳ ἐπ' αὐτῆς ἦσαν. Καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν
 ἀλλοτρίου τῆς πόλεως ἑσταμένην τὴν μάχην, προσωτέρῳ
 καλίσσασθαι αὐτῆς βεληθεὶς τῶν τειχῶν, ὡς εἰ τρεπὴ

Cap. XXV.

δισμυρίδας ex Opt. Vulgo δισχιλίαις.

Optimus habet simplex ἄγαντα; et mox MSS. κατὰ πόλιν
 utrumque rejiciendum est.

τὴν πόλιν, cf. 24, 12.

De Guræorum regione,
 quæ pauca nota, videt apud
 Cellar. Tom. II. p. 738. et
 Mannertum Tom. V. Pto-
 lemaeus novit Goryteam et
 urbem Gotyam, Strabo ur-
 bem Gorydalin in his terris.

C. XXVI.

Arg. Massaga urbs; ejus oppu-
 gnatio varia.

1. ταύτη] sc. apud Assacenos.
 vid. Arr. Hist. Ind. I, 8.

ὡς δὲ προσέγγιν ἤδη τοῖς τείχεσι,
 quæταρροπινουαται αὐτῇ,

γίγναιτο (ἐγίνωσκε γὰρ ἰσομένην) μὴ δὲ ὀλίγῃ εἰς πόλιν
 καταφυγόντες, εὐμαρῶς διασφύζοντο· ὡς ἐκθέοντας εἶδε
 τὰς βαρβάρους, μεταβαλλομένους κελύει τὰς Μακεδόνας
 ὀπίσω ἀποχωρεῖν ὡς πρὸς γήλοφόν τινα, ἀπέχοντα ἀπὸ
 τῆς χειρὸς, ἵνα περ στρατοπεδεύειν ἔγνωκε, ἑπτὰ περ μά-
 4 λιστα σταδίους. Καὶ οἱ πολέμιοι ἀναθαρσύναντες, ὡς ἐγ-
 κληκτότων ἤδη τῶν Μακεδόνων, δρόμῳ τε καὶ ξυν ὀδοῖ-
 5 ῃ κόσμῳ ἐφύροντο εἰς αὐτὰς. Ὡς δ' ἐξικνεῖτο ἤδη τὰ
 τοξεύματα, ἑνταῦθα Ἀλέξανδρος ἀπὸ ξυνθήματος
 ἐπιτρέψας εἰς αὐτὰς, τὴν Φάλαγγα δρόμῳ ἀντιπῆρι.
 6 Πρῶτοι δὲ οἱ ἱππακοιτικαὶ τε αὐτῷ καὶ οἱ Ἀγριάνες καὶ
 οἱ τοξόται ἐκδραμόντες, ξυνέμιξαν τοῖς βαρβάροις· αὐ-
 7 τὸς δὲ τὴν Φάλαγγα ἐν τάξει ἤγεον. Οἱ δ' Ἰνδοὶ τῇ πε-
 παραλόγῳ ἐκπλαγέντες, καὶ ἅμα ἐν χειρὶ γεγεννημένης
 τῆς μάχης, ἐγκλίναντες ἔφευγον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀ-
 πέθανον μὲν αὐτῶν ἀμφὶ τὰς διακοσίας· οἱ δὲ λοιποὶ ἐ-
 8 τὰ τείχη κατεκλείσθησαν. Καὶ Ἀλέξανδρος προσῆλθε
 τῷ τείχει τὴν Φάλαγγα, καὶ ἑνταῦθεν τοξεύεται ἀπὸ τῆς
 9 τείχους εἰς τὸ σφυρὸν ἢ χαλεπῶς· ἐπαγαγὼν δὲ τὰς μη-
 χανὰς τῇ ὑπεραίᾳ τῶν μὲν τειχῶν τὴν εὐμαρῶς κατέσκητο
 βιαζομένους δὲ ταύτῃ τὰς Μακεδόνας, ἣ παρεῖρήκετο τῇ
 τείχει, ἢ ἀτόλμως οἱ Ἰνδοὶ ἡμύνοντο· ὡς τε ταύτῃ με-
 10 ποτὴ ἡμέρᾳ ἀνεκαλίσσατο τὴν στρατίαν· τῇ δ' ὑπεραίᾳ τῇ
 Μακεδόνων αὐτῶν ἡ προσβολὴ κατερωτέρα ἐγένετο, καὶ
 πύργος ἐπήχθη ξύλινος τοῖς τείχεσιν· ὅθεν ἐκτοξεύον-
 τες οἱ τοξόται καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφίεμνα, ἀνέστη

Cap. XXVI.

5. τῶν Μακεδόνων τὰ τοξεύματα — utraque vox prior temere vulgo
 repetitur, nec exstabat in Optimo, unde nunc rejecta est.
 9. τὴν τείχεσιν — primam voculam omisi, quia deest in MSS. o-
 mnibus, Veneta et Basileensi, et quia, ut supra jam monui,
 saepe eam Arrianus supplendam reliquit.
 10. ἀφίεμνα ex Opt. et aliis, etiam primis editis, pro ἀφίεμνα.

ut castra sc. poneret urbi vi-
 cina, non ut impetum face-
 ret in moenia.

5. τὰ τοξεύματα sc. τῶν περ-
 μίων.

λον ἐπὶ πολὺ τὰς Ἰνδοὺς. Ἀλλ' ὅδ' ὡς βιάσασθαι εἴσω
 τῷ τείχεϊ οἰοί τε ἐγένοντο· τῇ δὲ τρίτῃ προσαγαγὼν αὐ-
 θις τὴν Φάλαγγα, καὶ ἀπὸ μηχανῆς γέφυραν ἐπιβα-
 λὼν τῷ τείχεϊ, ἣ παρερρώγος ἦν, ταύτῃ ἐπῆγε τὰς ὑ-
 πασπισάς, οἳ περ αὐτῷ καὶ Τύρον ὡσαύτως ἐξεῖλον.
 Πολλῶν δὲ ὑπὸ προθυμίας αἰθεμένων, ἄχθος λαβῶσα
 μείζον ἢ γέφυρα κατερράγη, καὶ πύπτησι ξὺν αὐτῇ οἱ
 Μακεδόνες· οἱ δὲ βάρβαροι ἰδόντες τὸ γιγνόμενον, λί-
 θοις τε ξὺν βοῇ ἀπὸ τῶν τειχῶν καὶ τοξεύμασι, καὶ ἄλ-
 λω ὅτῳ τις μετὰ χεῖρας ἔχων ἐτύγχανεν, ἢ ὅτῳ τις ἐν
 τῷ τότε ἔλαβεν, ἐξηκόντιζον ἐς τὰς Μακεδόνας· οἱ δὲ καὶ
 κατὰ θύρας, αἵ τινες αὐτοῖς κατὰ τὰ μεσοπύργια μι-
 κρὰ ἦσαν, ἐκθέοντες, ἐκ χειρὸς ἔπαιον τεταραγμένους.

XXVII. Ἀλέξανδρος δὲ πέμπει Ἀλέκταν ξὺν τῇ
 αὐτῇ τάξει, τὰς τε κατατετρωμένους ἀναλαβεῖν, καὶ ὅσοι
 προσμαίχοντο ἐπανακαλέσασθαι ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον
 καὶ τῇ τετάρτῃ ὡσαύτως ἀπ' ἄλλης μηχανῆς ἄλλη ἐπι-
 βάθρα αὐτῷ προσήγετο πρὸς τὸ τεῖχος. Καὶ οἱ Ἰνδοί,
 τίως μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τῷ χωρίῳ περιῆν, ἀπεμάχοντο
 καρτερῶς· ὡς δὲ βέλει ἀπὸ μηχανῆς τυπεῖς ἀποθνή-
 σκει ἐκείνος, αὐτῶν τε οἱ μὲν τινες πεπτωκότες ἐν τῇ ξυν-
 εχῇ πολιορκία, οἱ πολλοὶ δὲ τραυματῖαι τε καὶ ἀπό-
 μαχοι ἦσαν, ἐπεκρηκυέοντα πρὸς Ἀλέξανδρον. Τῷ δὲ
 ἀσμένῳ γίνεται ἄνδρας ἀγαθούς διασῶσαι· καὶ ξυμ-
 βαίνει ἐπὶ τῷδε Ἀλέξανδρος τοῖς μισθοφόροις Ἰνδοῖς, ὡς
 καταταχθέντες ἐς τὴν ἄλλην στρατίαν ξὺν αὐτῷ στρα-
 τεύεσθαι. Οἱ μὲν δὴ ἐξῆλθον ξὺν τοῖς ὅπλοις, καὶ
 κατεστρατοπέδευσαν κατὰ σφᾶς ἐπὶ γηλόφῳ, ὅς ἦν ἀν-
 τέρροπος τῇ τῶν Μακεδόνων στρατοπέδῳ· νυκτὸς δὲ ἐπε-
 ιόουν δρασμῷ διαχρησάμενοι ἐς τὰ σφέτερα ἤθη ἀπα-
 νασῆναι, ἐκ ἐθέλοντες ἐναντία αἰεῖσθαι τοῖς ἄλλοις

C. XXVII.

Arg. Massaga, duce caeso, capta.

Indorum caedes. Bazira op-
 pugnatæ, Ora capta.

- 5 Ἰνδοῖς ὄπλα. Καὶ ταῦτα αἰς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, περιήσας τῆς νυκτὸς τῷ γηλόφῳ τὴν στρατιὰν παῖσαι, κατακόπτει τὴν Ἰνδοῦς ἐν μίσῳ ἀπολαμβάνει· τὴν τε πόλιν αἰρεῖ κατακράτος, ἐρημαθεῖσαν τῶν προμαχόμενων, καὶ τὴν μητέρα τὴν Ἀσσακηνὴν καὶ τὴν παῖδα ἔλαβον ἀπέθανον δὲ ἐν τῇ πάσῃ πολιορκίᾳ τῶν ἑξὺν Ἀλεξάνδρῳ
6 ἐς πέντε καὶ εἴκοσιν. Ἐνθεν δὲ Κοῖνον μὲν ὡς ἐπὶ Βάσι-
ρα ἐκπέμπει, γινώμην ποιησάμενος, ὅτι μαθόντες τῷ
7 Μασσάγων τὴν ἄλωσιν ἐνδώσῃσι σφᾶς αὐτῆς. Ἀττα-
λον δὲ καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Δημήτριον τὸν ἱππάρχην ἐπὶ
8 ὧρα σέλλει, ἄλλην πόλιν· παραγγείλας περιτεγχίζει
9 τὴν πόλιν, ἐς τ' αὖν ἀφίκηται αὐτός. Καὶ γίγνεται ἐκ-
δρομὴ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τῆς ἀμφὶ Ἀλέξανδρον. Οὐ
χαλεπῶς δὲ τρεψάμενοι αὐτῆς οἱ Μακεδόνες εἰσὼ τῷ
10 τείχεσσι ἐς τὴν πόλιν ἀποσρέφουσι. Καὶ Κοῖνον μὲν προχω-
ρεῖ τὰ ἐν τοῖς Βασιλείοις, ἀλλὰ πιστεύοντες γὰρ τῷ χωρίῳ
τῇ ὀχυρότητι (ὅτι ὑπερύψηλόν τε ἦν καὶ πάντα ἀνερίβως
τετεγισμένον) οὐδὲν συμβατικὸν ἐνεδίδουσαν. Ταῦτα
11 μαθὼν Ἀλέξανδρος, ὥρμητο μὲν ὡς ἐπὶ Βάσιρα· γινῶ-
σκει δὲ, ὅτι τῶν προσοίκων τινὲς βαρβαρῶν παριέναι ἐς τὰ ὧρα
τὴν πόλιν λαθόντες μέλλουσι, πρὸς Ἀβισάρεσσι ἐπὶ τῷ

Cap. XXVII.

6. τὴν Ἀσσακηνὴν τὴν ἄλωσιν — urbs, quae expugnata erat, Mas-
saga vocatur. (c. 26, 1.) Qua capta reliquas ejus regionis ur-
bes, in quibus Ora et Basira, se dedituras sperat. Emendavi
igitur τὴν Μασσάγων. Alludunt Veneta et Basileensis, scriben-
tes τὴν Μασσακηνῶν.

10. πρὸς Ἀβισάρεσσι — Sic vulgo scribitur hoc nomen, etiam V,
20, 7 seqq. 22, 3. Ἀβισάρεσσι, uno φ, V, 29, 6. Ἀμβισάρεσσι
V, 8, 4. Βαρισάρεσσι IV, 30, 14. Emendavi, omnibus locis
scribens Ἀβισάρεσσι; quia uno loco saepius id nomen sic scriptum
invenitur, et Optimus pro Ἀμβισάρεσσι sic emendandum jubet.
Pro Βαρισάρεσσι idem nomen restituendum jam vidit Freinsheim.

γ. Bene notat Freinsheimius ad esse confundendos.

Curtium: Urugas, quorum
mentionem fecit postea libro
sexto, Gadrosios conterminos,
cum incolis hujus urbis non

10. Abisares erat Indiae mon-
tanae rex. V, 8, 4. et frater
Assacani IV, 39, 9.

καλμένοι, ἐπὶ τὰ Ὠρεα πρῶτον ἦγε. Κοῖνον δὲ ἐπιτεί-
 χισαι τῇ πόλει τῶν Βαζύρων κατεργόν τι χωρίον προσέ-
 ταξε, καὶ ἐν τῷ Φυλακῇ καταλιπόντα ἀποχεῶσαι,
 ὥς μὴ ἄδεια εἴη τοῖς ἐν τῇ πόλει, χρησθαι τῇ χώρᾳ, αὐ-
 τὸν ἄγοντα τῆς στρατίας τὴν λοιπὴν παρ' αὐτὸν ἵεναι.
 Οἱ δ' ἐκ τῶν Βαζύρων, ὡς εἶδον ἀπιόντα ξὺν τῇ πλείστῃ
 τῆς στρατίας τὸν Κοῖνον, καταφρονήσαντες τῶν Μακεδό-
 νων, ὥς ἔγενομένων ἂν σφίσιν ἀξιωμαίων, ἐπεκθάσαν
 ἐς τὸ πεδίον· καὶ γίγνεται αὐτῶν μάχη κατεργά· καὶ ἐν
 ταύτῃ πίπτουσι μὲν τῶν βαρβάρων ἐς πεντακοσίους, ἐλή-
 φθησαν δὲ ζῶντες ὑπὲρ τῆς ἐβδομήκοντα· οἱ δὲ λοιποὶ
 ἐν τῇ πόλει συμφυγόντες βεβαιότερον ἤδη εἵργοντο τῆς
 χώρας ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτειχίσματος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ
 δὲ τῶν Ὠρεων ἡ πολιορκία ἔχαλεπῇ ἐγένετο· ἀλλ' οὐ-
 θύς ἐξ ἐφόδου προσβαλὼν τοῖς τείχεσι, τῆς πόλεως ἐ-
 κράτησε· καὶ τῆς ἐλέφαντας τῆς ἐγκαταλειφθείσας
 ἔλαβε.

XXVIII. Καὶ ταῦτα οἱ ἐν τοῖς Βαζύροις ὡς ἔμα-
 θον, ἀπογνόντες τὰ σφέτερά πράγματα, ἀμφὶ μέσας
 τύκτας τὴν πόλιν ἐκλείπασιν. Ἐφυγον δ' ἐς τὴν πέτραν,
 ὡς δὲ καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι ἔπραττον. Ἀπολιπόντες
 γὰρ τὰς πόλεις ξύμπαντες, ἔφυγον ἐς τὴν πέτραν τὴν

ad Curt. VIII, 13, 1. Blancardi libri habebant Ἀβρισάλη.
 Apud Strabonem in contextu edito vocatur Βασίλειος, in MSS.
 Ἀβρισάλης; a Diodoro 17, 90, Embisarus.

Cap. XXVIII.

1. Ἀπολιπόντες γὰρ — Voculam γὰρ in nullo MS. conspexit Gro-
 novius, nec est in primis editis. Eidem non temere suspecta
 sunt verba: ἔφυγον δ' ἐς τὴν πέτραν et testatur, adversativam δὲ
 in nullo MS. apparere. Nihil tamen mutare volui.

C. XXVIII.

Arg. Bazira deserta et restituta,
 Aornus petra. Peucela urbs

et Embolima, vicina petrae,
 quae cum aliis urbibus de-
 cuntur.

- 2 ἐν τῇ χώρᾳ, τὴν Ἰατρὸν καλεμένην. Μέγα γάρ τι τῆτο
 χρήμα πέτρας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐστὶ· καὶ λόγος ὑπὲρ
 ταύτης κατέχει, ἔδδ' Ἡρακλεῖ τῷ Διὸς αἰωτὸν γενέσθαι
 3 τὴν πέτραν. Εἰ μὲν δὴ καὶ εἰς Ἰνδοὺς ἀφίκετο δ' Ἡρακλῆς
 ὁ Θηβαῖος, ἢ ὁ Τύριος, ἢ ὁ Αἰγύπτιος, εἰς ἑδέτερα ἔχον
 ἰσχυρίσασθαι· μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι ἐκ ἀφίκετο, ἀλλὰ
 πάντα γὰρ, ὅσα χαλεπὰ, οἱ ἄνθρωποι εἰς τοσόνδ' ἄρα
 αὖξασιν αὐτῶν τὴν χαλεπότητα, ὥς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ
 4 ἂν ἄπορα γενέσθαι μυθεύειν. Καὶ γὰρ ὑπὲρ αὐτῆς τῆς
 πέτρας ἔγω γινώσκω, τὸν Ἡρακλεῖα εἰς κόμπον τῷ λόγῳ
 5 ἐπιφημίζεσθαι. Τὸν μὲν δὴ κύκλον τῆς πέτρας λέγου-
 σιν εἰς διακοσίας σταδίους μάλιστα εἶναι· ὕψος δὲ αὐτῆς,
 ἵνα περ χθαμαλώτατον, σταδίων ἑνδεκα· καὶ ἀνάβασον
 6 χειροποιήτον μίαν χαλεπὴν· εἶναι δὲ καὶ ὕδωρ ἐν ἄκρᾳ
 τῇ πέτρᾳ πολὺ, καὶ καθαράν πηγὴν ἀνίσχεσαν, ὥς
 καὶ ἀπορρεῖν ἀπὸ τῆς πηγῆς ὕδωρ· καὶ ὕλην, καὶ γῆν
 ἀγαθὴν ἐργάσιμον, ὅσην καὶ χιλίοις ἀνθρώποις ἀπο-
 7 χρῶσαν ἂν εἶναι ἐργάζεσθαι. Καὶ ταῦτα ἀκούοντα Ἀ-
 λέξανδρον πόθος λαμβάνει ἐξελεῖν καὶ τῆτο τὸ ὄρος, ἔχ-
 ῃς ἐπὶ τῷ ἀμφὶ τὸν Ἡρακλεῖα μύθῳ πεφημισμένῳ.
 8 Τὰ μὲν δὴ ὧρα καὶ τὰ Μάσσαγα φέρεται ἐποίησεν ἐπὶ
 9 τῇ χώρᾳ· τὰ Βάζιρα δὲ πόλιν ἐξετείχισε. Καὶ οἱ

4. ὑπὲρ αὐτῆς — ex Opt. pro ὑπὲρ ταύτης.

8. τὰ Βάζιρα δὲ πόλιν ἐξετείχισε — Urbs illa jam aedificata erat καὶ πάντῃ ἀκριβῶς τετειχισμένη, c. 27, 9. nec usquam commemoratur, a Macedonibus vel incolis eam combustam esse et dele-

1. τὴν Ἰατρὸν] Credibile non est, hoc nomine istam petram apud Indos nominatam fuisse. Est potius a natura loci nomen sumtum et a Macedonibus datum, quasi dicerent per hyperbolē: cacumen rupis ita eminere, ut et ab avibus superari nequeat. Numerat Plut. de fort. Alex. pag. 327. inter difficultates ab Alexan-

dro superatas ἄσπρα ὕψη. De nomine hoc cf. Freinsh. ad Curt. VIII, 11, 2.

2. Μέγα τῆτο χρήμα πέτρας ἐστὶ] i. e. μεγάλη ἐστὶ αὕτη πέτρα. Sic Roxane apud Lucianum vocatur: πάγκαλόν τι χρῆμα παρθένη pro παγκάλῃ παρθένῃ.

4. Idem repetit in Hist. Ind. 5, 10. Cf. V, 1, 2.

ἀμφὶ Ἡφαιστίωνα τε καὶ Περδίκαν ἄλλην πόλιν ἐκτειχίσαντες (Ὀρεβάτις ὄνομα τῇ πόλει ἦν) καὶ Φρερὰν καταλιπόντες, ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦσαν· ὡς δ' ἀφίκοντο, ἔπρασσον ἡδηδῶσα εἰς τὸ ζεύξαι τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτίτακτο. Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν χώρας τῆς ἐπὶ ἰοτάδῃ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ σατράπην κατέστησε Νικάνωρα, τῶν ἐταίρων· αὐτὸς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦγε, καὶ πόλιν τε Πευκελαῶτην ἢ πόρρω τῷ Ἰνδῷ ὠκισμένην ὁμολογίᾳ παρεστήσατο, καὶ ἐν αὐτῇ Φρερὰν καταστήσας τῶν Μακεδόνων, καὶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ Φρερᾷ ἡγεμόνα. Ὁ δὲ καὶ ἄλλα προσηγάγετο μικρὰ καὶ πολίσματα πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ὠκισμένα· ζυνέποντο δὲ αὐτῷ Κωφαῖός τε καὶ Ἀσσαγέτης, οἱ ὑπαρχοὶ τῆς χώρας. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἐμβόλιμα πόλιν, ἢ ζύνεγγυς τῆς πέτρας τῆς Ἀόρην φέκετο, Κρατερὸν μὲν ζὺν μέρει τῆς στρατιᾶς καταλείπει αὐτῷ, σῖτόν τε εἰς τὴν

tam. In principio vero hujus capitis incolas eam deseruisse narratur, unde conjiciebam: πάλιν ξυνήκισε, i. e. novam coloniam in eam deduxit, fortasse ex circumhabitantibus et ἀπομάχαις Macedonum. Verba ista sic scripta vide in Plut. Vit. Alex. c. 7. Fortasse vero auctor nihil vult, nisi istam urbem barbarico quidem modo munitam fuisse, at non sufficienter. Igitur regem jussisse, ut, quum urbem in praesidium regionis retinere vellet, munitior reddatur. Nam ἐκτειχίζειν πόλιν saepe in nostro significat: urbem munitam reddere, et quidem eo consilio, ut praesidium ei impositum regionem vicinam sub imperio retineat. Mox in αὐτῇ ἄλλην πόλιν primam vocem, Optimo exigente, induxi.

10. Πευκελαῶτην — emendavi: Πευκελαῶτην; ut scriptum est hoc nomen bis IV, 22. Proprie vero hoc nomen est regionis; nomen urbis servatur in Ind. 1, 8. Πευκέλα. Sed etiam alii regionis nomen pro urbe scripserunt, quos vide apud Cellarium T. II. p. 737. Omnes tamen retinent α post λ, sicut etiam Arrianus in Ind. 4, 11., ubi vulgo scribitur Πευκελαίτις, in Optimo Πευκελαίτης. cf. Casaubonus ad Strab. XV. p. 480.

9. Urbem Orebatin reliqui omnes ignorant. Urbs Orbadari, quam novit Ptolemaeus, cujus nomen simile, trans Indum sita est.

12. Ἐμβόλιμα, Curtio VIII, 18, 1. Ἐσβολίμα, sita, auctore Ptolemaeo, ubi Coas Suastum ferens, se Indo miscet.

πόλιν ὡς πλεῖστον ξυνάγειν, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς χρόνιον
 τρυβίην· ὡς ἰντεῦθεν ὀρμωμένους τῆς Μακεδόνας χρονίῳ
 πολιορκίᾳ ἐκτρυχώσαι τὰς κατέχοντας τὴν πέτραν, εἰ
 13 μὴ ἐξ ἐφ' ὅδ' ἀληφθεῖη. Αὐτὸς δὲ τῆς τοξότας τε λα-
 βὼν, καὶ τῆς Ἀγριάνας, καὶ τὴν Κοῖνυ τάξιν, καὶ ἀ-
 πό τῆς ἄλλης Φάλαγγος ἐπιλέξας τὰς καφ' ὁρμῆς τε
 καὶ ἅμα εὐοπλοτάτας· καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων ἐς δια-
 κοσίους, καὶ ἱπποτοξότας ἐς ἑκατὸν, προσῆγε τῇ πέτρᾳ·
 14 καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ κατεστρατοπεδεύσατο, ἵνα ἐπι-
 τήδειον αὐτῷ ἐφαίνετο· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὀλίγον προσελθὼν
 ὡς πρὸς τὴν πέτραν αὐθις ἐστρατοπεδεύσατο.

1 XXIX. Καὶ ἐν τῷτ' ἦγον παρ' αὐτὸν τῶν προσ-
 χύρων τινες, σφᾶς τε αὐτὰς ἐνδιδόντες, καὶ ἠγῆσα-
 σθαι φάσκοντες ἐκ τῆς πέτρας τὸ ἐπιμαχώτατον, ἔθη
 2 ἢ χαλεπὸν αὐτῷ εἶσθαι εἰσεῖν τὸ χωρίον· καὶ ζῶν τέ-
 τοις πέμπει Πτολεμαῖον τὸν Λάγυ τὸν σωματοφύλακα,
 τῆς τε Ἀγριάνας ἄγοντα καὶ τῆς ψιλῆς τῆς ἄλλης καὶ
 τῶν ὑπασπιστῶν ἐπιλέκτας· προστάξας, ἐπειδ' ἂν κα-
 ταλάβῃ τὸ χωρίον, κατέχειν μὲν αὐτὸ ἰσχυρᾷ φυλακῇ,
 3 οἱ δὲ σημαίνειν ὅτι ἔχεται. Καὶ Πτολεμαῖος ἐλθὼν ὁδὸν
 τραχεῖάν τε καὶ δύσπυρον, λανθάνει τὰς βαρβάρους κα-
 τασχῶν τὸν τόπον· καὶ τῷτον χάρακι ἐν κύκλῳ καὶ τὰ-
 φρω ὀχυρώσας, πυρρὸν αἶρει ἀπὸ τῆ ὄρης, ἐνθεν ὀφθῆ-
 4 σισθαι ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ ἔμελλε· καὶ ὥφθη τε ἅμα ἡ
 φλόξ, καὶ Ἀλέξανδρος ἐπῆγε τῇ ὑστεραίᾳ τὴν στρατίαν·
 ἀμύνομένων δὲ τῶν βαρβάρων, εἶδεν πλέον αὐτῷ ὑπὸ
 5 δυσχωρίας ἐγίγνετο. Ὡς δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἄπορον τὴν
 προσβολὴν κατέμαθον οἱ βάρβαροι, ἀναστέψαντες
 6 τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον αὐτοὶ προσέβαλλον· καὶ γίνεταί

13. λαβὼν — ex Orp. pro vulgato ἀναλαβὼν. Mox etiam restituit
 ὀλίγον προσελθὼν. Prior vox typorum lapsu exciderat in Grono-
 viana, et in sequentibus non erat restituta.

αὐτῶν τε καὶ τῶν Μακεδόνων μάχη κατεργά, τῶν μὲν
 διασπάσαι τὸν χάρακα σπυρδὴν ποιημένων τῶν Ἰνδῶν,
 Πτολεμαῖος δὲ διαφυλάξαι τὸ χωρίον· καὶ μείον σχόντες
 οἱ βαρβαροὶ ἐν τῷ ἀεροβολισμῷ,· νυκτὸς ἐπιχειρημένης
 ἀνεχώρησαν. Ἀλέξανδρος δὲ τῶν Ἰνδῶν τινα τῶν αὐ- 7
 τομόλων, πισόν τε ἄλλως καὶ τῶν χωρίων δαίμονα, ἐπι- 1
 λεξάμενος, πέμπει παρὰ Πτολεμαῖον τῆς νυκτὸς γράμα- 2
 ματας φέροντα τὸν Ἰνδῶν, ἵνα ἐγγράψῃ· ἐπαυδαὶ αὐ- 3
 τὸς προσβάλλῃ τῇ πέτρᾳ, τὸν δὲ ἐπίειναι τοῖς βαρβάροις
 κατὰ τὸ ὄρος, μηδ' ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ ἔχοντα τὸ χω- 4
 ρίον, ὥς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένους εἰς Ἰνδοὺς ἀμφοβόλους 5
 γίνεσθαι. Καὶ αὐτὸς ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἄρας ἐκ τῆς στρα- 6
 τοπέδου προσῆγε τὴν στρατιάν κατὰ τὴν πρόσβασιν, ἣ 7
 Πτολεμαῖος λαθὼν ἀνέβη· γνώστην ποιημένος, ὥς εἰ 8
 ταύτηρ θρασυαίμενος· συμμίσχοι ταῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον, 9
 χαλεπὸν ὅτι ἐσόμενον αὐτῷ τὸ ἔργον. Καὶ ξυνέβη ἑταῖ- 10
 ῖς· ἔρχετο μὲν γὰρ ἐπὶ μεσημβρίᾳ ξυκρίταται κατεργά μασ- 1
 χῇ ποῖε τε Ἰνδοὺς καὶ τοῖς Μακεδόσιν, τῶν μὲν ἐκβια- 2
 ζομένων ἐς τὴν πρόσβασιν, τῶν δὲ βαλλόντων ἀνιόντας· 3
 ὡς δὲ ἐκ ἀνῆσαν αἱ Μακεδόνες, ἄλλαι ἐπ' ἄλλοις ἐπεί- 4
 τε, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναπαυόμενοι, μέγιστος δὲ ἀμφὶ δει- 5
 λην ἐκράτησαν τῆς παρόδου, καὶ ξυνάμειξαν τοῖς ξυμ- 6
 Πτολεμαῖω. Ἐπεὶ δὲ ὅμῃ ἤδη γενομένη ἡ στρατιὰ 7
 πᾶσαι, ἐπήγετο αὐθις ὡς ἐπ' αὐτὴν τὴν πέτρην· ἀλλὰ 8
 γὰρ ἐπὶ ἄπορος ἦν αὕτη ἡ πρόσβολα. Ταύτῃ μὲν δὴ τῇ 9
 ἡμέρᾳ τῆτα τὸ τέλος γέγνηται· ἐπὶ δὲ τὴν ἑω παραγο- 10
 χέλλαι στρατιάν ἐκάστω, κόπτειν χάρακας ἐκατὸν κατ'.

Cap. XXIX.

7. ἐγγράψῃ pro ἐγγράψατο, ex Opt.

11. μέγιστος δὲ ex Opt. et aliis pro μέγιστος ἀμφὶ δ. etc. Mox ex iis-
dem scriptis αὐτὴν pro ὡς ἐς αὐτὴν.

6. τῶν Ἰνδῶν] pertinent haec ad
τὴν μὲν, ex iisdem scriptis, αὐτὴν δὲ
τῶν μὲν, Ἰν-
δῶν διασπάσαι τὸν χάρακα σπυρ-
δὴν ποιημένων, Πτολεμαῖον δὲ
etc. Sic loqui solet Arrianus,
ex c. in Praefat. 3. II. h. i. γὰρ
ἀλλοις.

δὴν ποιημένων, Πτολεμαῖον δὲ
etc. Sic loqui solet Arrianus,
ex c. in Praefat. 3. II. h. i. γὰρ
ἀλλοις.

ραίαν, Νεάρχον τε καὶ Ἀντίοχον τῆς χιλιάρχης τῶν ὑ-
 πασπιστῶν ἐκπέμπει· καὶ Νεάρχῳ μὲν τῆς Ἀγριάνης
 καὶ τῆς ψιλῆς ἄγειν ἔδωκεν. Ἀντιόχῳ δὲ τὴν τε αὐτὴν
 12 χιλιarchίαν, καὶ δύο ἐπὶ ταύτῃ ἄλλας. Ἐσέλλοντο δὲ
 τὰ τε χώρια κατοφόμενοι, καὶ εἴ περ τινας τῶν βαρβά-
 ρων ξυλλαβεῖν, εἰς ἐλεγχον τῶν κατὰ τὴν χώραν τῶν
 τε ἄλλων, καὶ μάλιστα δὴ τὰ ἀμφὶ τῆς ἐλέφαντας ἑμα-
 13 λεν αὐτῷ μαθεῖν. Αὐτὸς δ' ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν
 ἦδη ἦγε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ ὠδοποιεῖτο πρόσω ἰστα,
 14 ἄπορα ἄλλοις ἄντα τὰ ταύτῃ χώρια. Ἐνταῦθα ξυλ-
 λαμβάνει ἐλέγους τῶν βαρβάρων, καὶ παρὰ τῆτων ἑμα-
 θεν, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἰνδοὶ παρὰ Ἀβισάρην ἀπο-
 πιφυγότες εἰεν· τῆς ἐλέφαντας δὲ ὅτι αὐτὴ κατέλειπε
 νέμεσθαι πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ· καὶ τῆτως ἠγήσα-
 15 σθαι οἱ τὴν ὁδὸν ἐκέλευσεν ὡς ἐπὶ τῆς ἐλέφαντας. Εἰσὶ
 δ' Ἰνδῶν πολλοὶ κυνηγέται τῶν ἐλεφάντων, καὶ τῆς
 σπερδῆ ἀμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος, καὶ τότε ἐθῆρα
 ξὺν τέτοισι τῆς ἐλέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν ἀπόλλου-
 ται, κατὰ κρημνῆ σφᾶς ῥήψαντες ἐν τῇ διώξει· οἱ δὲ
 16 ἄλλοι ξυλληφθέντες, ἔφερόν τε τῆς ἀνάβάτας, καὶ τῇ
 17 στρατιᾷ ξυνετάσσοντο. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὕλη ἐργασίμῳ ἐπι-
 τυχεῖ παρὰ τὸν ποταμὸν, καὶ αὕτη ἐκόπη αὐτῷ ὑπὸ τῆς
 στρατιᾶς, καὶ ναῦς ἐποιήθησαν, καὶ αὗται κατὰ τὸν Ἰν-
 δὸν ποταμὸν ἤγοντο ὡς ἐπὶ γέφυραν, ἣν τινα Ἡφαισίῳ
 καὶ Περδίκκας αὐτῷ ἐξωκοδόμηκότες πάλαμ ἦσαν.

14. Ἀβισάρη — vide ad IV, 27, 10.

15. ἐπέλλονται ex MSS. pro vulgato ἐπώλοντο.

12. ξυλλαβεῖν] vide notam ad IV, 17, 5. Hoc loco suppleri potest δύμιντα.

15. De elephantorum nondum

domitorum venatione longu-
 est Arrianus ipse in Ind. c. 14-
 15. Hic venatur Alexander
 domitos, unde aliud venatio-
 nis genus adhibitum vides.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

1. Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἣν τινα μεταξὺ τῶν τε Κωφῆ-
 νος καὶ τῆ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νύ-
 σαν πόλιν ὠκίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου·
 Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νύσαν, ἐπεὶ τε Ἰνδοῦς ἐχειρώσα-
 το, ὅστις δὴ ἄτος ὁ Διόνυσος, καὶ ὁπότε ἢ ὄθεν ἐπ' Ἰν-
 δοῦς ἐστράτευσεν· ἔγωγε συμβαλεῖν, εἰ ὁ Θεβαῖος
 Διόνυσος, (ὅς ἐκ Θεβῶν ἢ καὶ ἐκ Τμώλης τῆ Λυδίας ὀρημη-
 θεὺς) ἐπ' Ἰνδοῦς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη
 μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, ἔδδεν
 δ' αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βία χειρωσάμενός· πλὴν
 γε δὴ ὅτι ἐκ ἀκριβοῦς ἐξετασθὲν χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τῶν θεῶν
 ἐκ παλαιῶν μεμυθευμένων. Τῷ γὰρ τοι κατὰ τὸ εἶκος 3

ANIMADVERSIONES.

C. I.

Arg. Nyssa urbs, opus Dionysi.
 Nyssaeorum legatio ad Alexan-
 drum.

1. μεταξὺ τῶν τε Κωφῆνος] ergo
 locum suum haec narratio ha-
 buisset lib. IV, 23. Saltem
 et Curtius adventum in hanc
 urbem ante oppugnationem
 Massagorum descripsit VIII,
 10, 7 — 18. a quo non disce-
 dunt Iust. XII, 7. et Diod. Sic.
 in Synopsi libri XVII. Noster
 rem distulisse videtur, ne
 veris fabulosa immisceret.

2. ἐκ Θεβῶν ἢ καὶ ἐκ Τμώλης]
 Thebis natus, ad Tmolium a
 Hippha sive Cybele educatus
 fertur. ὀρημηθεὺς sc. ἐστράτευσεν.

3. τῷ γὰρ τοι etc.] Vertendum:
 Etenim ex certa ratione suspi-
 canti, aliqua verum non esse,
 si quis apposueris narrationi

numen, non omnino aliena a
 vero videntur. Gron. Fidem
 his de Baccho fictionibus ne-
 gat Artianus etiam in Hist.
 Ind. I, 7. iis narratis adjiciens:
 ταῦτα μὲν οἱ ποιηταὶ ἐπὶ Διονύ-
 σῳ ἐποίησαν, καὶ ἐξηγείσθαι
 αὐτὰ, ὅσαι λόγοις Ἑλλήνων ἢ
 βαρβάρων. Fictiones sine du-
 bio graecae, non orientales,
 de Hercule et Baccho apud
 Indos, occasionem Macedo-
 nibus praebuere, regem cum
 istis numinibus comparandi.
 Quis enim credat, ea unquam
 apud Indos fuisse, quorum
 religio et mores cultui isto-
 rum deorum quam maxime
 obstant? Id quod optimus
 quisque veterum negat. Ex-
 c. Strabo XV, p. 472 et seqq.
 Megasthenem quidem, ait, si-
 dem antiquis de India narra-

νύσῃ τῆς πλάνης μυθεύοντα· καὶ κτίσμα εἶναι Διονύσου
 τὴν Νύσαν ἤθελον, ὡς ἤδη τε ἤκειν αὐτὸς ἐνθα ἦλθε
 Διόνυσος, καὶ ἐπέκεινα εἰλθεῖν Διονύσῃ· ἔδ' ἂν Μακεδό-
 νας τὸ πρόσω ἀπαξιῶσαι συμπονεῖν οἱ ἔτι κατὰ ζῆλον
 τῶν Διονύσῃ ἔργων· καὶ δίδωσιν ἐλευθέρας τε εἶναι τῆς
 οἰκήτορας τῆς Νύσης, καὶ αὐτόνομους. Ὡς δὲ καὶ τῆς
 νόμους ἐπύθετο αὐτῶν, καὶ ὅτι πρὸς τῶν ἀρίστων τὸ πο-
 λίτευμα ἔχεται, ταῦτά τε ἐπήνεσε, καὶ ἡξίωσε τῶν τι-
 ῖππεων οἱ ξυμπόμψαι ἑς τριακοσίους, καὶ τῶν προεστώ-
 των τῷ πολιτεύματι (ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ τριακόσιοι) ἐ-
 κατὸν τῆς ἀρίστης ἐπιλεξάμενος· Ἄκουφιν δὲ εἶναι τὸν ἐ-
 πιλεγόμενον, ὅτινα καὶ ὑπαρχον τῆς χώρας τῆς Νυσαί-
 ας κατέστησεν αὐτός. Τὸν δὲ Ἄκουφιν ταῦτα ἀκέσанта
 ἐπιμειδιάσαι λέγεται τῷ λόγῳ· καὶ Ἀλέξανδρον ἐρέ-
 σθαι, ἐφ' ὅτῳ ἐγέλασεν· ἀποκρίνασθαι δ' Ἄκουφιν
 Καὶ πῶς ἂν, ὦ βασιλεῦ, μία πόλις ἑκατὸν ἀνδρῶν ἀ-
 γαθῶν ἐρημωθεῖσα, ἔτι καλῶς πολιτεύοιτο· ἀλλὰ σὺ,
 εἴ σοι μέλει Νυσαίων, τῆς ἱππείας μὲν ἄγισθαι τῆς
 τριακοσίους, καὶ ἔτι τέτων πλείονας· ἀντὶ δ' ἑκατὸν, ἕ-
 τινος τῆς ἀρίστης ἐπιλέξαι σὺ κελεύεις, διπλασίους τῶν
 ἄλλων τῶν κακῶν ἄγισθαι, ἵνα σοὶ καὶ αὐθις ἀφικα-

Cap. II.

3. καὶ εἰ βούλει ἔτι τέτων πλείονας — Voces εἰ βούλει non sunt in
 Optimo, ideoque nunc ejēctae. Ex eodem mox scripti ἵνα
 σοὶ pro ὥς σοι. Idem etiam habet τῶν κακῶν, fortasse pro κα-
 κίωνων, ut advertit Gronovius.

2. ἔδ' ἂν Μακεδόνας] neque enim
 Macedonas longinquiores ad-
 huc cum eo militiam amplius de-
 streξασse. Gron.

3. Ἄκουφιν δὲ εἶναι τὸν ἐπιλεγό-
 μενον] Acuphis autem voluit
 eum esse, qui illos deligeret.
 Raph. Illos nempe trecentos
 ex reliquis civibus, et cen-
 tum principes, quos popos-
 cerat Alexander, fortasse ut
 sint loco obsidum. Quos

enim, quum deinde, proba-
 to Acuphis sermone, non
 amplius peteret, misit tamen
 Acuphis filium et ex filia ne-
 potem. Verbum ἐπιλεξάμενον
 verte deligere jubens. Sic la-
 tini: pontem exstruxit, pro:
 pontem exstrui jussit. Pro-
 batur hoc sequentibus: ἕ-
 τινος τοῦς ἀρίστους ἐπιλέξαι σὺ
 κελεύεις.

3. ἄγισθαι] Infinitivus loco im-
 perativi, ut IV, 20, 6. Raph.

μυς, αἰδοῖ τῷ Διονύσῳ. Διόνυσος γὰρ ἐπειδὴ χειρωσά-
μενος τὸ Ἰνδῶν ἔθνος, ἐπὶ θάλασσαν ὀπίσω κατήει τὴν
Ἑλληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπομάχων στρατιωτῶν, οἱ δὲ αὐτῷ
καὶ Βάκχοι ἦσαν, κτίζει τὴν πόλιν τήνδε, μνημόσυνον
τῆς αὐτῇ πλάνης τε καὶ νίκης τοῖς ἔπειτα ἐσόμενον·
καθαπερὲν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀλεξάνδρειάν τε ἐκτίσας τὴν
πρὸς Καυκάσῳ ὄρει, καὶ ἄλλην Ἀλεξάνδρειαν ἐν τῇ Αἰ-
γυπτίῳ γῇ, καὶ ἄλλας πολλὰς τὰς μὲν ἐκτίσας ἤδη,
τὰς δὲ καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον, οἷα δὴ πλείονα Διονύσῳ
ἔργα ἀποδειξάμενος. Νύσαν τε ἐν ἐκάλεσε τὴν πόλιν
ὁ Διόνυσος ἐπὶ τῆς τροφῇ τῆς Νύσης, καὶ τὴν χώραν Νυ-
σαίαν· τὸ δ' ὄρος δ', τι περ πλησίον ἐστὶ τῆς πόλεως, καὶ
τῷτο Μηρὸν ἐπωνόμασε Διόνυσος, ὅτι δὴ κατὰ τὸν μῦ-
θον ἐν μηρῷ τῷ τῷ Διὶς νύξῃθη. Καὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρας
τε οἰκᾷμεν τὴν Νύσαν, καὶ αὐτοὶ αὐτόνομοι, καὶ ἐν κόσ-
μῳ πολιτεύοντες· τῆς δ' ἐκ Διονύσου οἰκίσεως, καὶ τόδε
σοι γενέσθω τεκμήριον· κιστὸς γάρ, ἐκ ἄλλῃ τῆς Ἰνδῶν
γῆς Φυόμενος, παρ' ἡμῖν Φύεται.

II. Καὶ ταῦτα πάντα Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Συμῶ
ἐγίγνετο ἀκέρει, καὶ ἤθελε πιστὰ εἶναι τὰ ὑπὲρ τῆ Δια-

7. ἐσόμενον ex iisdem et Veneta ac Basil. pro ἐσμένην. Mox ex
Ort. et aliis scriptis Αἰγυπτίῳ pro Αἰγύπτῳ.

7. Βάκχοι] hoc nomine non
Bacchus tantum appellatur,
sed ejus cultores quoque, et
qui hujus numine aguntur. R.

9. νύξῃθη] Curtius rem con-
vertit, fabulam, Bacchum
femine Jovis celatum, natam
esse ex non intellecto nomine
montis. Sed verosimillimum
mihi est, cum Hemsterhusio,
istam fabellam ex more lo-
quendi orientalium natam,
quibus ex femore sati et li-
beri idem significant. De
fabella ipsa adeas mythogrā-

phos, praecipue Apollodoro-
rum cum Heynii notis,
Freinshem. ad Curt. VII, 10,
12. Arr. Hist. Ind. c. 7 seqq.
Strabonem l. l. Diodorum II,
38. ibique de monte Mero
notam P. Wessel. et St. Croix
pag. 313 seqq.

11. Eadem addit Diod. Sic. l. 19.
Gron.

C. II.

Arg. Indulgentia Alexandri,
ac libertas Nysae firmata.
Hedera indica. Sacrificium et
epulum in Bacchi honorem.

ἐκ ἡμελημένων Μακεδόνων, τῷ τε κισσῷ ἐστεφανομένῃς, καὶ ὑπὸ τῇ κατακλίσει τῇ θεῷ κατασχεθῆναι τε πρὸς τῷ Διονύσῃ, καὶ ἀνευάσαι τὸν θεόν, καὶ βακχεῦσαι.

III. Καὶ ταῦτα ὅπως τις ἐθέλοι ὑπολαβεῖν ἀπὲρ ταῦτα ἢ πιστεύει. Οὐ γὰρ ἔγνω Ἐρατοσθένης τῷ Κυρραίῳ πάντῃ συμφέρονται, ὅς λέγει, πάντα ὅσα ἐς τὸ θεῖον ἀναφέρονται ἐκ Μακεδόνων, πρὸς χάριν τῇ Ἀλεξάνδρῃ ἐς τὸ ὑπέρογκον ἐπυφνηθῆναι. Καὶ γὰρ καὶ σπήλαιον λέγει ἰδόντας ἐν Παραπαμισάδαις τὰς Μακεδόνας, καὶ τινὰ μῦθον ἐπιχόριον ἀκέσαντας, ἢ καὶ αὐτὰς ξυνθέντας, φημίσαι, ὅτι τῷτο ἄρα ἦν τῷ Προμηθεῖ τὸ ἄντρον, ἵνα ἐδέδετο· καὶ ὁ αἰετὸς ὅτι ἐκείσιν ἐφοίτα, δαϊσόμενος τῶν σπλάγχχνων τῷ Προμηθεῖ· καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὅτι ἐκείσιν ἀφικόμενος, τὸν τε αἰετὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὸν Προμηθεῖα τῶν δεσμῶν ἀπέλυσεν· τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τῷ Πόντῳ ἐς τὰ πρὸς ἑὸν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπαμισάδα χώραν, ὡς ἐπὶ Ἰνδοῦς μεταγείνῃ τῷ λόγῳ τὰς Μακεδόνας, Παραπάμισον ὄντα τὸ

9. ἀνευάσαι] Non potest melius converti, quam ex Iustino: *sacris deum ululatibus clamasse*, aut *venenari deum* ex Livio I, 5. Aut si proprie malis *Euros et Bacche clamasse*. Suidas ait: ἀνευάσαι — τὸ εὐδοῖν. Ἐπὶ δὲ τῷτο ὕμνος εἰς Διονύσον. Gron. ἢ κατὰ κλισίαν τῷ θεῷ est: epulum in dei honorem.

C. III.

Arg. Antrum Promethei. Taxilis facilitas in recipiendo Alexandro.

1. ὅς λέγει.] Sensus est: qui auctor est, omnia, quae numini cuidam tribuebantur a Macedonibus, tanquam ab eo profecta, eam ob causam numini tributa esse, ut ea immense, sive quam maxime

possent, laudarent, eaque re Alexandro gratificarentur. — Ad hunc locum haec sententia sic applicanda est: Alexander et amici inter epulas ebrietate et clamoribus sublati excelluerant; quod factum in gratiam Alexandri ita narrabant, ut distiterent, a numine fuisse correptos, itaque eos crimine intemperantiae absolverent.

3. ἐκ τῷ Πόντῳ] surgit enim a Ponto Euxino Caucasus, vel certe inter illum et mare Hyrcanum procurrit. Ab illo igitur Ponto Macedones Caucasum sermonibus suis in partes terrae orientales versus Indos transferebant. Confer V, 5, 2. 3. Raph.

μένω δεῦρο ἐν τῷ αὐτῷ τύτῳ κόσμῳ. Φανείη ἡ πόλις.
 Ταῦτα λέγοντα (λέγειν γὰρ θόξα φρόνιμα) πείσας Ἀ- 6
 λέξανδρον. Καὶ τὰς μὲν ἱππείας συμπέμπειν οἱ ἐκέλευ-
 σε· τὰς δὲ ἑκατὸν τὰς ἐπιλέκτας μηκέτι αἰτῆσαι, ἀλλὰ
 μηδ' ἀντ' αὐτῶν ἄλλας· τὸν δὲ παῖδα ἄρα τῷ Ἀκίφῳ,
 καὶ τῆς θυγατρὸς τὸν παῖδα συμπέμψαι αὐτῷ Ἀκίφῳ.
 Ἀλέξανδρον δὲ πόθος ἔλαβεν ἰδεῖν τὸν χῶρον, ὅπῃ τινὰ 7
 ὑπομνήματα τῷ Διονύσῳ οἱ Νυσαῖοι ἐκάρπαζον, ἐλθεῖν
 τε εἰς τὸ ὄρος τὸν Μηρὸν ξὺν τοῖς ἐταίροις ἱππεῦσι καὶ
 τῷ πεζικῷ ἀγήματι, καὶ ἰδεῖν κισσὺν τε ἀνάπλεων καὶ
 δάφνης· τὸ ὄρος, καὶ ἄλσιν παντοῖα· καὶ ἰδεῖν σύσκιον,
 καὶ θῆρας ἐν αὐτῷ εἶναι θηρίων παντοδαπῶν· καὶ τὰς 8
 Μακεδόνας ἠδέως τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα δὴ διὰ μακρῶν
 ὀφθέντα (ὃ γὰρ εἶναι ἐν τῇ Ἰνδῶν χώρᾳ κισσὸν, ὃδ' Ἰνα-
 περ αὐτοῖς ἀμπελοὶ ἦσαν) σεφάνης σπερδῆ ἀπ' αὐτῶν
 ποιῆσθαι, ὡς καὶ σεφανώσασθαι εἶχον, ἐφωμνῶντας,
 καὶ Διονύσου τε καὶ τὰς ἐπωνυμίας τῶν θεῶν ἀνακαλῶν-
 τας· θύσαι τε αὐτῷ Ἀλέξανδρον τῷ Διονύτῳ, καὶ εὐχα-
 χηθῆναι ὅμῃ τοῖς ἐταίροις. Οἱ δὲ καὶ ταῦτα ἀνέγραψαν 9
 (εἰ δὴ τῷ πρῶτῳ καὶ ταῦτα) πολλὰς τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῶν

6. Voces τῷ Ἀκίφῳ cave ne pro glossemate habeas. Similia exempla vide Praefat. §. I, 5, 7. I, 15, 6. II, 21, 9. IV, 3, 16. 29, 6.

9. ταῦτα ἀνέγραψαν ex Opt. pro τὰς ἀνέγρ. Mox pro corrupta lectione vulgata τεφανώσας, scripsi, ut bene emendat Rappellius, σεφανώσας, ut loquitur etiam auctor VI, 23, 1.

7. ἐλθεῖν τε. etc.] Recta oratio mutatur in obliquam, quod multis locis fit in Arriano. Καρβ.

8. αἷς καὶ σεφανώσασθαι εἶχον] Hoc indicat vel: eam copiam hederæ fuisse, ut potuerint inde capita coronis ornare, vel: ideo eos studiose fecisse coronas, ut etiam liceret eos, qui hymnum peragerent, sive ὀρχηστὰς, sive χορηγούς

coronare. Græc. Prius præfero. De vitibus in monte Mero Strabo XV. p. 473. dicit, earum fructum ad maturitatem non venire. Rarum enim, priusquam maturescat, propter imbrium abundantiam defluere.

τὰς ἐπωνυμίας] quales sunt Lyæus, Evæ, Bromius, Iacchus, Lenæus. Καρβ.

- 1 IV. Ὁ δ' Ἰνδὸς ποταμὸς ὅτι μέγιστος ποταμῶν
 2 ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν
 3 Γάγγυ, καὶ τῷτ' Ἰνδῷ ποταμῷ· καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν
 αὐτῷ ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὄρεϊ τῇ Παρακαμίσῃ ἢ Καυκάσῃ·
 καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ
 4 Ἰνδὸν, ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον· καὶ ὅτι δίφορμός ἐστιν ὁ
 Ἰνδός, καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτῷ ἀμφοτέρωθεν ταναγώδεις, κα-
 θάπερ αἱ πέντε τῇ Ἰσρῷ· καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς
 ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, τῇ Αἰγύπτῃ Δέλτα παραπλήσιον, καὶ
 τῷτο Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν φωνῇ· ταῦτα μὲν ὑπὲρ
 τῷ Ἰνδῷ, τὰ μάλιστα ἐκ ἀμφίλογα, καὶ ἐμοὶ ἀναγε-
 γραφθῶ· ἐπεὶ καὶ ὁ Ὑδάσπης, καὶ Ἀκισίνης, καὶ
 Ὑδραῶτης, καὶ Ὑφασις, καὶ ἕτοι Ἰνδοὶ ποταμοὶ ὄντες,
 τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν πολὺ τι κατὰ
 μέγεθος ὑπερφέρουσι· τῷ δὲ Ἰνδῷ μείονες εἰσὶ καὶ πολὺ δὴ

Cap. IV.

1. Sectiones tres primae huius capituli a verbis ὁ δ' Ἰνδὸς ποταμὸς
 usque ad καλεῖται τῇ Ἰνδῶν φωνῇ a Gronovio adnexae erant
 capiti tertio, idque repetitur in editionibus sequentibus. Sed
 non fuere distrahendae ab altero periodi membro, quod est in
 sectione quarta. Constructio enim est: ταῦτα, nempe ὅτι ὁ
 Ἰνδὸς ποταμὸς μέγιστος ποταμῶν ἐστὶ (et cetera usque ad καλεῖται
 τῇ Ἰνδῶν φωνῇ) τὰ μάλιστα ἐκ ἀμφίλογα, (haec voces quatuor
 sunt appositio ad ταῦτα) καὶ ἐμοὶ ἀναγεγραφθῶ ὑπὲρ τῷ Ἰνδῷ.
 3. τῇ Αἰγύπτῃ Δέλτα — ex Opt. pro τῇ Αἰγυπτίῃ Δέλτῃ.
 4. τῷ δὲ Ἰνδῷ μείονες ex Opt. pro τῇ Ἰνδῷ ποταμῷ δὲ μείονες.

C. IV.

Arg. Indus fluvius. Plura de
 Indiae fluviiis et memorabili-
 bus. Indi laudati et cum ve-
 teribus Persis comparati.

2. ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὄρει] i. e. in ea
 Paropamisii parte, quae ab In-
 dia occasum versus sita est.
 Idem tradit Plin. VI, 20. „in
 iugo Caucasi montis, quod
 vocatur Paropamisus adversus
 solis ortum effusus, i. e. fon-
 tes e Paropamisio (primo) ori-

entem versus labuntur. Non
 vero contradicit noster, si Ind.
 3. 2. Indi fontes in monte
 Tauro ponit. Declaraverat
 enim ibidem 2, 3. Taurum
 in ea regione Paropamisum
 vocari.

3. Πάταλα] vide VI, 17, 4.
 καλεῖται sc. ὅτι.

4. κατὰ δὲ μείονες] poterat ad-
 jungere, quia omnes in In-
 dum effunduntur. De hisce
 fluviiis multa dicuntur in seqq.
 cf. 6, 11. et Ind. c. 4. 5.

ἄρος αὐτὸς καλῶντας Καύκασον, τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα
 δόξης, ὡς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον·
 ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βῆς ἰδόντας ἐγκυκαυμένας ῥόπα-
 λον, τεκμηριῶσθαι ἐπὶ τῷδε, ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδὺς
 ἀφίκετο. Ὅμοια δὲ καὶ ὑπὲρ Διονύσου τῆς πλάνης ἀπι-
 τεῖ Ἐρατοσθένους· ἐμοὶ δ' ἐν μέσῳ κείσθων οἱ ὑπὲρ τούτων
 λόγοι. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποτα-
 μόν, καταλαμβάνει γέφυράν τε ἐπ' αὐτῷ πεποιημένην
 πρὸς Ἡφαισίωνος, καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν σμικρότερα,
 δύο δὲ τριακοντόρους, καὶ πάρα Ταξίλῃ τῇ Ἰνδῇ δῶρα
 ἦγοντα ἀργυρῆς μὲν τάλαντα ἐς διακόσια, ἱερῆα δὲ βῆς
 μὲν τρισχιλίας, πρόβατα δὲ ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαντας δὲ
 ἐς τριάκοντα· καὶ ἵππεῖς δὲ ἑπτακόσιοι αὐτῶν Ἰνδῶν ἐς
 ἑξυμαχίαν παρὰ Ταξίλῃ ἦκον· καὶ τὴν πόλιν Τάξιλα,
 τὴν μεγίστην μεταξὺ Ἰνδῇ τε ποταμῷ καὶ Ὑδάσπῃ, ὅτι
 αὐτῷ Ταξίλης ἐνδίδωσιν. Ἐνταῦθα θύει Ἀλέξανδρος
 τοῖς θεοῖς ὅσοις αὐτῷ νόμος, καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικόν
 καὶ ἵππικόν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, καὶ γίγνεται αὐτῷ ἐπὶ τῇ
 διαβάσει τὰ ἱερά.

4. ῥόπαλον] cf. Ind. 5, 12.
 „Apud Sibas quoque indicam
 gentem, quod eos pellibus
 amictos conspexerant, ab
 Herculis expeditione relictos
 esse Sibas disseriebant. Siqui-
 dem et clavam gestant Sibae,
 et bubus clavae notam inu-
 runt, atque hoc ad memori-
 am clavae Herculis retule-
 runt.“

5. κείσθων] attica syncopē pro
 κείσθωσαν. Rarb.

6. cf. IV, 23, 9: 10, 30, 16.

8. ὅτι αὐτῷ Ταξίλης ἐνδίδωσιν]

Subintelligendum puto com-
 modum verbum, quale est;
 cognovit quod ipsi Taxiles de-
 deret. Rarb. Freinshemius ad
 Curt. VIII, 12. nomen Taxi-
 les datum esse docet ex more
 Indorum ab urbe capitali,
 quod exemplis probat. Pro-
 prium enim ejus regis nomen
 scripsit Curtius: Omphis, Dio-
 dorus XVII, 86. Morbis. cf.
 Strabo lib. XV. p. 480. et Plut.
 V. Alex. c. 59. qui Taxilis re-
 gionem non minorem fuisse
 Aegypto auctores sunt, et
 fertilissimam.

ταύτῃ κατ' Ἰνδοὺς ὅσα αὖν ἄτοκα ψεύσονται, ἐκ ἐξε-
 9 λεγχομένων πρὸς ἑδαιμῶν. Ἀλλὰ Ἀλέξανδρος γὰρ
 καὶ οἱ ξὺν τῷ τῷ στρατεύσαντες τὰ πολλὰ ἐξήλεγξαν,
 10 ὅσα γὰρ μὴ καὶ αὐτῶν ἔσιν οἱ ἐψεύσαντο. Ἀχρεύς τι
 εἶναι Ἰνδοὺς ἐξήλεγξαν, ὅσους τε δὴ Ἀλέξανδρος ξὺν τῇ
 στρατιᾷ ἐπῆλθε (πολλὰς δὲ ἐπῆλθε) καὶ ἥμισυ χλιδῶν
 11 εἰτας κατὰ τὴν διάσταν· ἀλλὰ μεγάλους μὲν τὰ σώματα,
 οἷος μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, πενταπλήρεις τὰ
 πολλὰς, ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας· καὶ μελαντέρους τῶν ἄλ-
 λων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιοπῶν, καὶ τὰ πολέμια πολὺ
 τι γενναιοτάτους, τῶν γὰρ δὴ τότε ἐποίκων τῆς Ἀσίας.
 12 Τὸ γὰρ Περσῶν τῶν πάλαι, ξὺν οἷς ὁρμηθεὶς ὁ Κῦρος ὁ
 Καμβύσης Μήδους τε τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἀφείλετο,
 καὶ ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κατεστρέψατο, τὰ δὲ προσχωρή-
 σαντά οἱ ἐκόντα κατέσχευεν, ἐκ ἔχον ἀτρεκέως ὥς γι δὲ
 13 πρὸς τὰ Ἰνδῶν συμβαλεῖν· καὶ γὰρ καὶ Πέρσαι τότε
 πένητές τε ἦσαν, καὶ χώρας τραχείας οἰκίτορες, καὶ
 νόμιμα σφίσι μὴν, οἷα ἐγγύτατα εἶναι τῇ Λακωνικῇ
 14 παιδεύσει· τὸ δὲ τραῦμα τὸ γινόμενον Πέρσαις ἐν τῇ
 Σκυθικῇ γῇ, ἐδὲ τῷ τῷ ἔχον ἀτρεκέως συμβαλεῖν, πότῃ
 δυσχωρίαις ξυτήνχθεϊσιν, ἢ τινὶ ἄλλῃ Κύρου ἀμαρτία
 ξυνέβη, ἢ Σκυθῶν γὰρ τῶν ταύτῃ κακίους τὰ πολέμια
 Πέρσαι ἦσαν.

9. οἱ ξὺν τῷ τῷ ex MSS. omnibus, pro οἱ ξὺν αὐτῷ.

9. ὅσα γὰρ μὴ etc.] nisi quae etiam
 illorum quidam mensiti sunt.

11. τῶν γὰρ δὴ τότε ἐποίκων] il-
 lorum utique, qui tunc Asiam
 incolebant, aetate nempe Ale-
 xandri. Rapp.

22. ὥς γὰρ δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν] cum
 Indis certe quidem. Quasi
 diceret, quin aliis populis
 bellica virtute Persae praesti-

terint, dubium non esse. In-
 dis autem qua ratione com-
 parandi sint, sibi non satis li-
 quere. Rapp.

13. Quae hic dicuntur, petita
 sunt ex Xenophontis Cyro-
 pædia lib. I. et VII. et ejus-
 dem libello de Lacedaem. re-
 publica. Rapp.

εἶναι] pleonastice, ut saepe

V. ἌΛΛ' ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδία μοι γεγραψεται, ὅσα
 ἰσότητα ἐς ἀφήγησιν οἳ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύ-
 οντες, καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης
 ὁ κατ' Ἰνδοῦ Νεάρχος, ἐπὶ δὲ ὅσα Μεγασθίνης τε καὶ
 Εξατοσθίνης δοκίμῳ ἄνδρι ξυνεγραψάτην· καὶ νόμιμα
 ἔτα Ἰνδοῖς ἐστὶ, καὶ εἰ δὴ τινα ἄτοκα ζῶα αὐτόθι φύ-
 αι, καὶ τὸν παράπλευν αὐτὸν τῆς ἔξω θαλάσσης. Νῦν
 ὅσον ἐς τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα ἀποχεῶν ἐφαίνετο, τὸ
 ὄνδ' ἐμοὶ ἀναγεγραφθῶ· τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος ἀπείργειν
 τὴν Ἀσίαν, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ Μυκάλης τῆς καταντι-
 οῦ Σάμου τῆς νήσου δεξῆς, ἀποτεμνόμενον δὲ τὴν τε Παμ-
 φύλων καὶ Κιλικῶν γῆν, ἐνθεν μὲν ὡς ἐς Ἀρμενίαν παρή-
 κειν· ἀπὸ δ' Ἀρμενίων ὡς ἐπὶ Μηδίαν παρὰ Παρθυαίους
 τε καὶ Χωρασμίους· κατὰ δὲ Βακτρίους ξυμβάλλειν τῷ
 Ιαραπαμίσῳ ὄρει, (ὃ δὲ Καύκασον ἐκάλουν οἱ Ἀλεξάν-
 δρῳ ξυστρατεύσαντες Μακεδόνες [ὡς μὲν λέγεται] τὰ

Cap. V.

οἱ Ἀλεξάνδρῳ ξυστρ. ex Opt. et duobus. Vulgatum est οἱ ξὺν
 Ἀλεξ. ξυστρατεύσαντες.

C. V.

arg. Promissio scripti de Indis.
 Tauri initium ac progressus.
 Falsum Caucaſi nomen. Flu-
 vii ex eo manantes.

ἰδία] in libello, qui inscri-
 ptus est: Ἀργείανῳ Ἰνδικῇ sc.
 συγγραφῇ, cujus prior pars
 descriptionem continet me-
 morabilium Indiae, postetior
 Nearchi, quem Alexander
 classi praefecerat, iter ab
 ostiis Indi in sinum persicum
 et Pasitigrim.

τὸν παράπλευν] excidit Argianus
 ex constructione. Scriben-
 dum enim erat ὑπὲρ τῆς παρά-
 πλου αὐτῆς.

ἀναγεγραφθῶ] Licet verbum
 sit praeteriti temporis, refer-
 tur tamen non ad antece-
 dentia, sed ad ea, quae haec

et sequenti capite usque ad
 septimi initium subjungun-
 tur. Unde toto hoc capite
 obliqua est oratio. Repb.

ἀπείργειν τὴν Ἀσίαν] dividere
 Asiam in duas partes, septen-
 trionalem et meridionalem.

ἀπὸ Μυκάλης ἀρχόμενον] Nulli,
 quantum scio, Mycalen Tauri
 jugis adnumerant, nec etiam
 postea in Ind. c. 2, 2. ἀρ-
 χεται μὲν ὁ Ταῦρος, inquit,
 ἀπὸ θαλάσσης τῆς κατὰ Παμ-
 φύλους τε καὶ Λυκίην καὶ Κίλι-
 κας· παρατείνει τε ἔστε τὴν
 πρὸς τὴν θαλάσσαν, τέμνων τὴν
 Ἀσίαν πᾶσαν· ἄλλη δὲ ἄλλη
 καλεῖται τὸ ὄρος, τῇ μὲν Παρ-
 παμίσος, τῇ δὲ Ἡμωδός, ἄλλη
 δὲ Ἡμωὸν καλεῖται, καὶ τυχὸν
 ἄλλα καὶ ἄλλα ἔχει οὐνόματα,
 etc.

Ἀλεξάνδρῳ αὖξοντες, ὅτι δὴ καὶ ἐπέκεινα ἄρα τῆς Καυ-
 4 κάσῃ κρατῶν τοῖς ὅπλοις ἦλθεν Ἀλέξανδρος· τυχὸν δὲ
 καὶ ξυνεχὲς τυγχάνει ὃν τῆτο τὸ ὄρος τῷ ἄλλῳ Σκυθικῷ
 Καυκάσῳ, καθάπερ αὐτῷ τῷ Ταύρῳ· καὶ ἐμοὶ
 αὐτῷ πρότερόν ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται Καύκασος τὸ
 ὄρος τῆτο, καὶ ὕστερον τῷδε τῷ ὀνόματι κληθήσεται·
 5 τὸν δὲ Καύκασον τῆτον καθήκειν ἔς τε ἐπὶ μεγάλην τὴν
 πρὸς ἑω τε καὶ Ἰνδὸς θάλασσαν. Τῆς ἑν ποταμῶν,
 6 ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγῳ ἄξιοι, ἐκ τῆς Ταύρης τε καὶ
 τῆς Καυκάσῃς ἀνίσχοντες, τῆς μὲν ὡς ἐπ' ἄρκτον τετραμ-
 μένον ἔχειν τὸ ὕδωρ, καὶ τῶν τῆς μὲν ἑς τὴν Λίμνην ἐκ-
 δίδόναι τὴν Μαιῶτιν, τῆς δ' ἑς τὴν Ἰνδικήν καλεμένην
 θάλασσαν, καὶ ταύτην κόλπον ἔσαν τῆς μεγάλης θα-
 7 λάσσης· τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, τὸν Εὐφράτην τι-
 εῖναι καὶ τὸν Τίγρητα, καὶ τὸν Ἰνδὸν τε, καὶ τὸν Ἰνδ-
 σπην, καὶ Ἀκισίνην, καὶ Ἰδραώτην, καὶ Ἰφασιν, καὶ
 ὅσοι ἐν μέσῳ τῶν τε καὶ τῆς Γάγγης ποταμῶν ἑς θάλασ-
 σαν καὶ ἔτοι ἐσβάλλουσιν· ἢ εἰς τὴν ἀγὴν ἀναχέμεναι
 ἀφ' ἀνίξονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφ' ἀνί-
 ξεται.

7. τινάγη pro τινανγῆ ex Optimo, alijs MSs. et Veneta ac Basil.

4. Σκυθικῇ Καυκάσῃ] Intelligit eum, qui inter Pontum Euxinum et mare Caspium situs est; at credere videtur, istum verum Caucasum in Asia septentrionali, sicut Taurum in meridionali, orientem versus extendi, ita ut, sicut in Armenia, sic etiam prope Indiam Taurus et Caucasus scythicus sese attingant.

τὴν πρὸς ἑω τε καὶ Ἰνδὸς θάλασσαν] Communis fuit veterum error, isque antiquissimus, ut propter imperfectam orientis cognitionem de oceano orientali somniarentur, quem antiquitus post Caucasum ponebant, deinde vera eo longius

orientem versus amovebant, quo plures orientis regiones cognoscere coepere. Noster cui tamen non plane incognita erat Chersonesus cis Gangem, Ind. c. 3, 3. credidit istum Oceanum ultra Indiam et Indum a meridie in septentrionem converti, et mare Caspium finem ejus esse. Cf. c. 26, 2. Veteribus ista opinio verosimilis erat, quia reliqui Asiae sinus cum majoribus maribus cohaerent, et tot tantaque flumina in mare Caspium effunduntur. cf. not. ad VII, 16, 1.

6. τῆς μεγάλης θαλάσσης] nempe post Indiam. VII, 16, 2.

VI. Ὅτω δὴ τὰ τῆς Ἀσίας αὐτὴ ἔχει, ὡς πρὸς τῷ
 Ταύρῳ τε καὶ τῷ Καυκάσῳ τέμνεσθαι ἀπ' ἀνέμου Ζεφύρου,
 ὡς ἐς ἀπηνλώτην ἀνεμὸν τὴν Ἀσίαν· τῷ δὲ δύο μὲν αὐταὶ
 μέγισται πρὸς αὐτῷ τῷ Ταύρῳ τῆς Ἀσίας μοῖραι γίγνον-
 ται, ἡ μὲν ἐς μεσημβρίην τε καὶ πρὸς νότον ἀνεμὸν τῷ
 Ταύρῳ κεκλιμένη, ἡ δὲ ἐπ' ἀρκτόν τε καὶ ἀνεμὸν βορρᾶν.
 Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὐτὴ τέμνομένης, με-
 γίστην μὲν μοῖραν τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιῇ Ἐρατοσθένους τε
 καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνην μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατραπῇ
 τῆς Ἀραχωσίας· πολλὰς δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ

Cap. VI.

1. ἐς ἀπηνλώτην ex Optimo pro ἐπ' ἀπην. Mox etiam ex complu-
 ribus restitui ἐς μεσημβρ. τε καὶ πρὸς νότον pro vulgato πρὸς με-
 σημβρίην τε καὶ νότον.

C. VI.

Arg. Asiae divisio; magnitudo,
 situs et qualitas Indiae; regi-
 ones, dona fluviorum. In-
 diae fluviorum magnitudo.

1. ὅτω δὴ] *Cuiusque Asiae situs
 ita se habet, h. e. quicumque
 Asiam ita describit atque di-
 vidit, ut per Taurum et Cau-
 casum, (Paropamisum) secetur
 Asia a vento zephyro versus
 subsolanum ventum, i. e. ab
 occidente versus orientem:
 ei quidem duae hae maximae
 Asiae partes ab eodem Tauro
 sunt, i. e. is statuit, Asiam
 in duas partes per montem
 Taurum dividi, altera quidem
 ad meridiem et ventum Au-
 strum Tauri vergens, h. e.
 ad eam partem, qua Taurus
 austrum accipit [altera ad
 septentrionem et ventum Bor-
 rean.] Dativi ὅτω et τῷ τῷ non
 locum sed personam notant,
 ususque est noster iisdem ca-
 libus eodem prorsus modo,
 Ind. 3, 3. Repb. Gronovio
 suspectae sunt voces τῷ Ταύ-*

ρῳ, quia νότος non posset dici
 ἀνεμὸς τῷ Ταύρῳ. Sed Graeci
 ventum scribunt pro tractu,
 unde spirat; cuius rei hoc ipso
 capite et in Ind. c. 2. et 3.
 plura habes exempla, unde
 πρὸς νότον ἀνεμὸν τῷ Ταύρῳ
 vertendum est simpliciter ad
 meridiem Tauri, in Sueden
 des Taurus. Sic. sect. 4. τῷ
 πρὸς βορρᾶν αὐτῆς sc. Ἰνδίας.

2. De Sibyrtio vide Indicem;
 de Sandracotto Iustinum XV,
 4. Alexandro mortuo suorum
 Indis fuerat, praefectis Ale-
 xandri occisis, libertatem re-
 stituenti. Sed quos ab ex-
 tera dominatione vindica-
 verat, ipse servitio premebat.
 Rex fuit, quo tempore Seleu-
 cus cum Antigono bellum
 gereret. Fuit humili genere
 natus; quumque aliquando
 sua procacitate Alexandrum
 offendisset, interfici iussus,
 salutem pedum celeritate
 quaesierat. De longitudine
 et latitudine Indiae complu-
 rium veterum opiniones vide
 Ind. 2. et 3.

- 3 Σανδράκοτον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλάχιστον δὲ ὅση ἡ
Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θά-
λασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτης τε ποταμῷ καὶ τῇ
Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι, αἱ δύο ζυγθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ
4 Ἰνδῶν γῇ συμβαλεῖν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν
πρὸς μὲν ἰω τε καὶ ἀφελιώτην ἄνεμον ἔς τ' ἐπὶ τὴν
μυσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ
αὐτῆς ἀπείργειν τὸν Καύκασον τὸ ὄρος, ἔς τ' ἐπὶ τῇ
Ταύρῃ τὴν συμβολήν· τὴν δὲ πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄν-
μον Ἰάπυγα ἔς τ' ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὃ Ἰνδὸς
5 ποταμὸς ἀποτεμένεται, Καὶ ἔστι πεδίων ἢ πολλὰ αὐτῆς
καὶ τῆτο (ὡς εἰκάζουσιν) ἐκ τῶν ποταμῶν προσκωσμέ-
νον· εἶναι γὰρ ἔν τε καὶ τῆς ἄλλης χώρας ὅσα πεδία ἢ
πρὸς θάλασσης τὰ πολλὰ τῶν ποταμῶν παρ' ἐκάστῃ
ποιήματα, ὥς τε καὶ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν τοῖς πο-
6 ταμοῖς ἐκ παλαιῶ προσκλιῖσθαι, καθάπερ Ἐρεμν τε τὴν
πεδίων λέγεσθαι, ὅς κατα τὴν Ἀσίαν γῆν ἀνίσχων ἐξ
ὄρους Μητρὸς Δινδυμήνης παρὰ πόλιν Σμύρναν Αἰολικὴν
ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν· καὶ ἄλλο Καύς τε πεδίων Λύδιον,
ἀπὸ Λυδίου ποταμῷ, καὶ Καῖς τε ἄλλο ἐν Μυσίᾳ, καὶ
Μαιάνδρος τὸ Καρικὸν ἔς τ' ἐπὶ Μίλητον πόλιν Ἰωνικῇ.
7 Αἴγυπτόν τε Ἡρόδοτός τε καὶ Ἐκαταῖος οἱ λογοποιοῖ

4. πρὸς ἐσπέραν ex Optimo. Vulgo praeficitur αἱ.

5. ὥς τε καὶ τῆς χώρας — articulum, qui primo in Gronoviana, operarum errore, exciderat, denuo adjecti.

7. Αἴγυπτόν τε — alteram voculam ex Optimo adjecti.

4. τὸν Καύκασον] iterum intelli-
ge Paropamisum.

5. ὡς εἰκάζουσιν] ex Strabone
XV. pag. 475. videmus, istam
opinionem Nearchi deberi.

6. ἀπὸ Λυδίου ποταμῷ] i. e. a
Caystro, qui est fluvius Ly-
dus. Necessaria non est
Grentemesnilii conjectura:
ἀπὸ Καύς τε ποταμῷ.

τὸ Καρικὸν (sc. πεδίων, in con-
finiis Cariae, Lydiae et Ioniae.

7. οἱ λογοποιοῖ] iidem forte vo-
cantur. Thucydidi (I, 21.) λο-
γογράφοι, quos vituperat tan-
quam eos, qui, ut auditorum
aures capiant, verborum il-
lecebras potius, quam veri-
tatem confectentur etc. cf.
not. Baueri. Hecataeum de
Aegypto scripsisse, dubitavit

VI. Ὅτω δὴ τὰ τῆς Ἀσίας ὡς ἔχει, ὡς πρὸς τὴν
 Ταύρε τε καὶ τὴν Καυκάσιν τέμνεσθαι ἀπ' ἀνέμου ζεφύρου,
 ὡς ἐς ἀπηναιώτην ἀνεμον τὴν Ἀσίαν· τότε δύο μὲν αὐταὶ
 μέγισται πρὸς αὐτὴν τὴν Ταύρε τῆς Ἀσίας μοῖραι γίγνον-
 ται, ἡ μὲν ἐς μεσημβρίην τε καὶ πρὸς νότον ἀνεμόν τὴν
 Ταύρε κεκλιμένη, ἡ δὲ ἐπ' ἀρκτὸν τε καὶ ἀνεμόν βορρᾶν.
 Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὐτὴ τέμνομένης, με-
 γίστην μὲν μοῖραν τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένους τε
 καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνήν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατραπῇ
 τῆς Ἀραχωσίας· πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ

Cap. VI.

1. ἐς ἀπηναιώτην ex Optimo pro ἐπ' ἀπηναι. Mox etiam ex complu-
 ribus restitui ἐς μεσημβρίην τε καὶ πρὸς νότον pro vulgato πρὸς με-
 σημβρίην τε καὶ νότον.

C. VI.

Arg. Asiae divisio; magnitudo,
 situs et qualitas Indiae; regi-
 ones, dona fluviorum. In-
 diae fluviorum magnitudo.

1. Ὅτω δὴ] *Cuiusque Asiae situs
 ita se habet, h. e. quicunque
 Asiam ita describit atque di-
 vidit, ut per Taurum et Cau-
 casum, (Paropamisum) secetur
 Asia a vento zephyro versus
 subsolanum ventum, i. e. ab
 occidente versus orientem:
 ei quidem duae hae maximae
 Asiae partes ab eodem Tauro
 sunt, i. e. is statuit, Asiam
 in duas partes per montem
 Taurum dividi, altera quidem
 ad meridiem et ventum Au-
 strum Tauri vergens, h. e.
 ad eam partem, qua Taurus
 austrum accipit [altera ad
 septentrionem et ventum Bor-
 eon.] Dativi ὅτω et τότε non
 locum sed personam notant,
 ususque est noster iisdem ca-
 sibus eodem prorsus modo,
 Ind. 3, 3. Rapb. Gronovio
 suspectae sunt voces τὴν Ταύ-*

ρε, quia νότος non posset dici
 ἀνεμος τὴν Ταύρε. Sed Graeci
 ventum scribunt pro tractu,
 unde spirat; cuius rei hoc ipso
 capite et in Ind. c. 2. et 3.
 plura habes exempla, unde
 πρὸς νότον ἀνεμόν τὴν Ταύρε
 vertendum est simpliciter ad
 meridiem Tauri, in Sueden
 des Taurus. Sic. sect. 4. τὴν
 πρὸς βορρᾶν αὐτῆς sc. Ἰνδίας.

2. De Sibyrtio vide Indicem;
 de Sandracotto Iustinum XV,
 4. Alexandro mortuo auctor
 Indis fuerat, praefectis Ale-
 xandri occisis, libertatem re-
 stituenti. Sed quos ab ex-
 terna dominatione vindica-
 verat, ipse servitio premebat.
 Rex fuit, quo tempore Seleu-
 cus cum Antigono bellum
 gereret. Fuit humili genere
 natus; quumque aliquando
 sua procacitate Alexandrum
 offendisset, interfici iussus,
 salutem pedum celeritate
 quaesierat. De longitudine
 et latitudine Indiae complu-
 rium veterum opiniones vide
 Ind. 2. et 3.

μεγέτω, ὅτι καὶ τὰ Νεῖλος ὕδασι τῇ Αἴγυπτῳ ὅτε δ' Ἰστροῦ
 I καὶ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων ἀξιοὶ συμβαλεῖν· ἀλλ' ὅδε αὖ
 Ἰνδῶ ποταμῷ, ἐκεῖνοί γε πάντες συμμιχθέντες, ἐς ἴσιν
 ἔρχονται· ὅς μέγας τε εὐθὺς ἀπὸ τῶν πηγῶν αἰόσχη,
 8 καὶ πεντακαίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιατῶν μεζι-
 κας παραλαβὼν, καὶ τῇ ἐκπαιμῇ κρατήσας, οὕτως
 I ἀνδιδεῖ ἐς θάλασσαν. Ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ
 Ἰνδῶν τῆς χώρας λελέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐν
 9 τῇ Ἰνδικῇ συγγραφῇ.

I VII. Τὸ δὲ ζεύγμα τὸ ἐπὶ τῇ Ἰνδῷ ποταμῷ
 ἄπως μὲν ἐπαρήθη Ἀλεξάνδρῳ, ὅτε Ἀριστόβουλος ὅτε Πτο-
 λεμαῖος, οἷς μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγουσιν· ὅδε αὐτῷ
 ἔχω ἀπρεκῶς εἰπάσαι, πότρεα πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόρτος
 καθάπερ ὁ Ἑλλήσποντός τε πρὸς Ἑρξῆ, καὶ ὁ Βόσπο-
 ρός τε καὶ Ἰστρος πρὸς Δαρείῳ, ἢ γέφυρα κατὰ τῷ ποταμῷ
 2 ἀνεναντες ἐπαρήθη αὐτῷ. Δακεῖ δὲ ἐμοί γε πλοίοις μάλ-
 λον ζευχθῆναι· ἔγωγ' ἂν δέξασθαι γέφυρας πρὸ βάθου
 τῷ ὕδατος, ὅδ' ἂν ἐν τοσῶδε χρόνῳ ἔργον ἕως ἀποπα-

Cap. VII.

I. καθάπερ ex MScis omnibus, ex Veneta ac Basil. pro vulgari
 καθάπερ ὁ Ἑλλ.

Guraeus); porro Parenus, Sa-
 parnus et Soanrus. Habes
 quindecim flumina. cf. Diod.
 II, 37. Strab. XV, p. 482.

τῶν Ἀσιατῶν] i. e. eorum in
 Asia minori; de qua etiam
 sect. 6. ἡ Ἀσία γῆ, intelligenda
 est.

C. VII.

Arg. Pontium varietas. Pontis
 repentini ratio apud Roma-
 nos.

A. Quomodo Xerxes Graeciam
 subacturo, pons supra Helles-
 pontum structus erat, lege
 apud Herodotum lib. VII,
 33 — 36, et Dario Hystaspis

filio. Bosphorus et Ister
 quum contra Scythas exerci-
 tum duceret, apud eundem
 lib. IV, 83 — 86. et 139.

B. πλοίοις μάλλον] Diodor. XVII
 26. et Strabo XV, p. 480. con-
 firmant Arriani opinionem
 Aliud tamen indicat Curt.
 VII, 10, 3. „Hephæstionea
 et Perdiccam — ad flumen in-
 dum procedere iussit, et na-
 vigia facere, quis in ulteriorem
 transportari posset exercitus
 Illi, quia plura flumina supe-
 randa erant, sic iunxere na-
 ves, ut solutae plaustris vehi
 possem, rursusque conjungi.”

ζυντελεσθῆναι. Εἰ δὲ δὴ πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόρος, 3
 γότερα ζυνδεθεῖσαι αἱ νῆες σχαίνοις καὶ κατὰ σοῖχον
 ρμισθεῖσαι ἐς τὸ ζεύγμα ἀπήρκεσαν, (ὡς λέγει Ἡρό-
 οτος ζευχθῆναι τὸν Ἑλλήσποντον) ἢ ὁτῶ τρόπῳ Ῥωμαῖ- 4
 οὖς ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ παταμῷ ζεύγμα ποιῆσθαι, καὶ ἐπὶ
 τῷ Ῥήνῳ τῷ Κελτικῷ, καὶ τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγρη-
 α, ὅσας κατέλαβεν αὐτὰς ἀνάγκη, ἐγεφύρωσαν, 5
 δὲ τῷτο ἔχω ζυμβαλεῖν· καίτοι γε ταχυτάτη, ὡς ἐγὼ
 ἶδα, Ῥωμαίοις ἢ γεφύρωσις ἢ διὰ τῶν νεῶν γίγνεται· 6
 αὐτὴν ἐγὼ ἀφηγήσομαι ἐν τῷ παρόντι, ὅτι λόγος 7
 ἔστι. Αἱ νῆες αὐτοῖς κατὰ πόρον ἀφίστανται ἀπὸ ζυνθῆ- 8
 κτος, ἢ ἐκ' εὐδύ, ἀλλὰ καθάπερ αἱ πρύμναν κρού-
 νουσι. Ταύτας ὑποφέρει μὲν, οἷα εἰνός, ὁ ῥῆς· ἀνέ- 9
 ρει δὲ κελήτιον ἐπῆρες, ἐς τ' αὖ κατασῆσθαι ἐς τὸ τεταχ-
 νένον χωρίον· καὶ ἐνταῦθα ἤδη καθίσταται πλέγματα ἐκ
 ὕψους πυραμοειδῆ, πλήρη λίθων λογάδων, ἀπὸ πρῶρας
 κάσας νεῶς, τὰ ἀνέχων τὴν ναῦν πρὸς τὸν ῥῆν. Ὅτε

ζυντελεσθῆναι — Sic legitur in omnibus editis. Emendavi ζυνδε-
 θεῖσαι, a ζυνδέω, δέσσω vel δήσω.

ὅτι λόγος ἔστι — ex Opt. Vulgo additur ἔστιν.

[πόρος ζυνδεθεῖσαι etc.] verteret
 utrum sufficeret ad pontem, ut
 naues funibus colligaretur,
 una serie stabilitae.

[τῷ Ῥήνῳ τῷ Κελτικῷ] ut distin-
 guatur ab Rheno italico. ποι-
 ῆσθαι sc. λέγεται. ἐγεφύρωσαν
 sc. οἱ Ῥωμαῖοι. Alludit prae-
 cipue ad expeditiones Ha-
 driani.

[κατὰ πόρον] secundo flumine.
 Rarb. αἱ πρύμναν κρούμεναι]
 πρύμναν κρούσθαι est quum
 remiges conversi in puppim
 impellunt navim, quum antea
 in proram impulissent, ceu
 fieri solet, quum ad terram
 navis appellitur. Perspicue
 graecus interpres Thucydi-
 dis: πρύμναν κρούσθαι ἐπὶ τὸ

κατ' ὄλγον ἀναχωρεῖν μὴ τρέ-
 ψαντα τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ ἔτι
 ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κα-
 πηλατεῖ. Polyb. lib. 16. c. 2.
 Avelli navis ab ea, cum qua
 cohaerebat, non poterat, κα-
 περ πολλάκις ἐπιβαλλόμενος
 πρύμναν κρούειν. Rarb. Verteret
 dimittebant naues non rectae
 (proa non praemissa, ut na-
 ves ite solent) sed sicut eas
 naues, quae versus puppim im-
 pelluntur, i. e. puppi praemissa.

[κελήτιον ἐπῆρες] parvum navi-
 gium adhaerens. Singulis navi-
 bus singula κελήτια adhaesisse,
 intelligendum est. Rarb.

[τὰ ἀνέχων etc.] ad sistendam
 navem contra fluvii cursum.
 Gron.

δὲ μία τις τῶν νεῶν ἅμα δὴ ἐσχέθη, καὶ ἄλλη ἀπὸ ταύτης διέχυστα ὅσον ζεύγμετρον πρὸς ἰσχύον τῶν ἐπιβαλλομένων, ἀντίπρωρος πρὸς τὸ ρεύμα ὀρμίζεται καὶ ἐπ' ἀμφοῖν ξύλα τε ἐς εὐθὺ ὀξέως ἐπιβάλλεται, καὶ σανίδες ἐγκάρσιαι ἐς τὸ ξυνοεῖν, καὶ διὰ πασῶν ἐν τῶν νεῶν, ὅσαι ἱκαναὶ γεφυρῶσαι τὸν πόρον, χωρεῖ τὸ ἔργον. Ἐκατέρωθεν δὲ τῷ ζεύγματι κλίμακες πρὸς βάλλονται καταπηγνύμεναι, τῷ ἀσφαλεστέρῳ τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ζεύγεσι τὴν ἐφοδὸν γίγνεσθαι, καὶ ἅμα αἰὲς σύνδεσμος εἶναι τῷ ζεύγματι· δι' ὀλίγη τε ξυμπλεῖται ἅπαν, καὶ ξὺν πολλῷ θαρύβῳ, καὶ τὸ τεταγμένον ἐν τῷ θρωμένῳ ὁμῶς ἔκ ἀπεινῶν· οἳ τε παρακλυσμοὶ ὡς τύχουεν κατὰ ναῦν ἐκάστην, καὶ αἱ ἐπιπίψεις τῷ ἐκλιπῆς, ὅτε τὴν κατάκλισιν τῶν παραγγελμάτων ὅτε τὴν ὀξύτητα τῷ ἔργῳ ἀφαιρῶνται.

VIII. Ῥωμαῖοι μὲν ὅτω ταῦτα ἐκ παλαιῶ ἐπισκεπται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐζεύχθη. ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς, ἐκ ἔχων εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ ξυστρατεύσαντες αὐτὸν εἶπον· ἀλλὰ μοι δοκεῖ ὡς ἐγγυτάτω τούτων ἐζεύχθαι.

10. ἐπ' ἀμφοῖν — Sic legant edditi omnes. Sed necessario scribendum est ἐπ' ἀμφοῖν.

11. προβάλλοντα ex Opt. Vulgo προεβάλλοντα.

Cap. VIII.

1. Ῥωμαῖοις μὲν δὴ — ultimam voculam, propter Optimum abjeci.

11. [Ἐκατέρωθεν etc.] Verte, docente Gronovio: *Ad utrumque latus pontis ioricæ, cancelli, eise Art. Gekender, firmiter adfixæ obijciuntur velut tegmen et munimentum, quo tutior equis et curribus ingressus in ipso ponte fit, simul etiam, ut veluti vinculum sint totius pontis.*

22. παρακλυσμός vel παρακλυσμα est exhortatio nautica,

h. i. clamores eorum, qui in singulis navibus operis præfati sunt, et jubent quid faciendum sit. *ἰντιμήσει* — obijugationes, ut vertit Vulcanius, eorum, qui segnius minus obeunt.

C. VIII.

Arg. Taxila urbs. Taxiles et Abisares et Doxareus, dynastæ. Navigia dissecta ad transvehendum.

ἢ εἰ δὴ τινι ἄλλῃ μηχανῇ, ἐκείνη ἔχεν. Ὡς δὲ διέβη 2
 πέραν τῆ Ἰνδοῦ ποταμῆς, καὶ ἐνταῦθα αὐθύει κατὰ νό-
 μον Ἀλέξανδρος· ἄρας δὲ ἀπὸ τῆ Ἰνδοῦ, εἰς Τάξιλα
 ἐφίκετο πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν μεγίστην τῶν 1
 μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμῆς καὶ Ὑδάσπης· καὶ ἐδέχετο 3
 αὐτὸν Ταξίλης ὁ ὑπαρχος τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ οἱ
 ταύτη Ἰνδοὶ Φιλίως· καὶ Ἀλέξανδρος προστίθησιν αὐ-
 τοῖς χώραν τῆς ὁμάρας, ὅσης ἐδέοντο. Ἦκον δ' ἐνταῦθα 4
 τὰς αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀβισάρας πρέσβεις, τῆ τῶν ὀρεῖων
 Ἰνδῶν βασιλέως, ὃς τε ἀδελφὸς αὐτῆς Ἀβισάρας, καὶ 2
 ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι· καὶ παρὰ Δοξάρεως
 ἡγομαρχῶ ἄλλοι, δῶρα φέροντες. Καὶ ἐνταῦθα αὐτὸς Ἀλέ- 5
 ξανδρος ἐν Ταξίλοις θύει ὅσα οἱ νόμος, καὶ ἀγῶνα παιῶ-
 νυμνικὸν τε καὶ ἵππικόν· καὶ ἀποδείξας σατράπην τῶν
 ταύτη Ἰνδῶν Φίλιππον τὸν Μαχάτα, φερεῖν τε ἀπο-
 κείπει ἐν Ταξίλοις, καὶ τῆς ἀπομάχης τῶν στρατιωτῶν
 διὰ νόσον· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὡς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.
 Επέκρινεν γὰρ τῆ Ὑδάσπης Πῶρος αὐτῷ εἶναι ἐξηγγελ- 6
 λετο ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ, ἐγνωκὼς εἶργειν τῇ πόρῃ
 αὐτὸν, ἢ περὶ ὧν ἐπιτίθεσθαι. Ταῦτα ὡς ἔγνω Ἀλέ- 7
 ξανδρος, Καῖνον μὲν τὸν Πολεμονεάτης πέμψας ὀπίσω
 ἐπὶ τὸν Ἰνδοῦ ποταμόν, τὰ πλοῖα ὅσα παρεσκευάσθη
 αὐτῷ ἐπὶ τῇ πόρῃ τῆ Ἰνδοῦ, ξυντεμόντα κελεύει φέρειν
 ὡς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν· καὶ ξυνετμήθη τε τὰ 8
 πλοῖα καὶ ἐκομίσθη αὐτῷ, ὅσα μὲν βραχύτερα διὰ
 διατμηθέντα, αἱ τριακόντοροι δὲ τριχῇ ἐτμήθησαν, καὶ 3
 τὰ τμήματα ἐπὶ ζευγῶν διεκομίσθη εἰς τε ἐπὶ τὴν ὀχθὴν
 τῆ Ὑδάσπης· καὶ ἐξυμνησθὲν τὸ κατὰ τὸν αὐθίς δὴ
 ὁμῶς ὤφθη ἐν τῷ Ὑδάσπῃ. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ἦν τε 9
 δύναμιν ἔχων ἤκεν εἰς Τάξιλα, καὶ πεντακισχιλίας τῶν
 Ἰνδῶν, εἰς Ταξίλης τε καὶ οἱ ταύτη ὑπαρχοὶ ἤγον, ἥτις

a. Taxilis reperit Alexander
 Gymnosophistas, de quibus
 vide l. VII, 2, 4 seqq.

4. Doxareus reliquis ignatus
 est.

8. Vide notam ad c. 7, 8.

ὡς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν, καὶ Ἀλέξανδρος κατε-
στρατοπέδευσεν ἐπὶ τῇ ὀχθρῇ τῇ Ὑδάσπῃ.

- IX. Καὶ Πῶρος κατὰ τὴν ἀντιπέραν ὀχθρὴν ὠφθῆ-
ξυν πάσῃ τῇ στρατιᾷ, καὶ τῶν ἐλεφάντων τῷ σίφῳ.
Ταύτῃ μὲν δὴ ἡ κατεστρατοπεδευκότες εἶδεν Ἀλέξανδρος,
αὐτὸς μένων ἐφύλαττε τὸν πόρον· ὅσα δ' ἄλλα τῷ πο-
ταμῷ εὐπορώτερα, ἐπὶ ταῦτα φρενῶς διαπέμψας, καὶ
ἡγεμόνας ἐπισήσας ἐκάστοις, εἰργεῖν ἐπενόει τῷ πόρῳ τῆς
Μακεδόνας. Ταῦτα δὲ ὁρῶντι Ἀλεξάνδρῳ, κινήσας
καὶ αὐτῷ εἶδοκε ἡ στρατιὰ πολλαχῇ, ὡς τὸν Πῶρον ἀμ-
φίβολον γίνεσθαι. Διελὼν δ' ἐς πολλὰ τὸν στρατὸν,
τῆς μὲν αὐτὸς ἄλλη καὶ ἄλλη ἦγε τῆς χώρας, τὰ μὲν
πορθῶν ὅσα πολέμια, τὰ δὲ σκοπῶν, ὅπῃ εὐπορώτερος
αὐτῷ ὁ ποταμὸς φανεῖται, τῆς δὲ τῶν ἡγεμόνων ἄλλοις
καὶ ἄλλοις ἐπιτάξας, καὶ αὐτὸς πολλαχῇ διέπεμπε.
Σίτος δὲ αὐτῷ πάντοθεν ἐκ τῆς ἐπὶ τὰδε τῇ Ὑδάσπῃ
χώρας ἐς τὸ στρατόπεδον ξυμκομίζετο, ὡς δῆλον εἶναι
τῷ Πῶρῳ, ὅτι ἐγνωκὼς εἴη προσλιπαρεῖν τῇ ὀχθρῇ, ἐς τι
τὸ ὕδωρ τῷ ποταμῷ μεῖον γινόμενον τῷ χειμῶνος, πολ-
λαχῇ παραδύναι οἱ τὸν πόρον· τὰ τε πλοῖα αὐτῷ ἄλλη
καὶ ἄλλη παραπλέοντα, καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης
ἐμπιπλάμεναι, καὶ ἡ ὀχθρὴ πλήρης πᾶσα φαινομένη τῇ
μὲν ἱππέων, τῇ δὲ πεζῶν, ἐκ εἰς ἡρεμεῖν τὸν Πῶρον·
ἐδὲ ἐν τι ἐπιλεξάμενον ἐς φυλακὴν ξύμφορον, ἐς τὸ
ἐκ πάντων παρασκευάζεσθαι· ἄλλως τε ἐν μὲν τῷ
τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλῶν τῶν ὕδατος καὶ
θολερῶν ῥέουσι, καὶ ὀξείος τῷ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτι,
ἢ μετὰ τροπὰς μάλιστα ἐν θέρῃ τρέπεται ὁ ἥλιος·
ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ ἔραν ἁθρόα τε καταφύ-

C. IX.

Arg. Pori castra; et circa Hy-
daspiis ripam, varii altus.

ς. εἰδὲ ἐν τι etc.] Verte: neque se

quid unum ad ripae custodiam
utile probavisset, ad id omni-
bus remediis comparare se so-
nebant, Gron.

ρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικήν, καὶ αἱ χιόνες αἱ τῆς Καν-
κασ. (ἐνθ' ἐπεὶ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσὶ)
κατατηκόμεναι αὐξάνουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χι-
μῶνος δὲ ἔμπαλιν ἰσχυρῶς, ὀλίγοι τε γίνονται καὶ κα-
θαροὶ ἰδεῖν, καὶ εἰσὶν ἅπτε περᾶσιμοι, πλήν γε δὴ τῆς
Ἰνδοῦ καὶ Γάγγης, καὶ τυχόν καὶ ἄλλαι τε. Ἀλλ' ὁ τῆς
Ἰδᾶσπης περᾶτος γίνεται.

Χ. Ταύτην ἐν τὴν ὥραν τῆς ἔτι προσμέναν ἐς τὸ
φανερὸν ἔφασκεν, εἰ ἐν τῷ τότε εἰργαίτο. Ὁ δὲ, εὐδὲν
μείον ἐφιδρεύων ἔμενεν, εἶπε λάθοι ὑφάρπασας ὁξέως
τὸν πόρον· ἡ μὲν δὴ αὐτὸς Πῶρος κατακρατοπεδεύκει
πρὸς τῇ ὀχθῇ τῆς Ἰδᾶσπης, ἔγνω αἰδύνατος ὢν περᾶσαι
ὑπὸ τῆς πλήθους τῶν ἐλεφάντων, καὶ ὅτι πολλὴ στρατιὰ
καὶ αὐτὴ τεταγμένη τε καὶ ἀκριβῶς ὠπλισμένη ἐκβαίνε-
τιν αὐτοῖς ἐπιθήσεσθαι ἔμελλον, οἳ τε ἵπποι ἐκ αὐτῶν
ἐκινῶν αὐτῷ ἐθελῆσαι ἐδὲ ἐπιβῆναι τῆς ὀχθῆς τῆς πέραν,
προσκειμένων σφίσιν εὐθὺς τῶν ἐλεφάντων καὶ τῇ τε
ἡψι ἅμα καὶ τῇ φωνῇ φοβέντων, εὐδ' αὖ ἐτι πρόσθεν

Cap. IX.

1. καὶ τυχόν καὶ ἄλλαι — MSS. omnes adijciunt τε, i. e. τινός,
Sed Opt. una voce scribit ἁλλήν τε. Gron. Quod iestitui.

Cap. X.

1. εἶπε — vide not. ad I, 19, 13.

2. ἔμελλον ex Opt. pro ἔμελλον. Στρατιὰ est collectivum. cf. c. 13, 2.
et 21, 1.

3. ἰσχυρῶς] decreverunt sc. fluvii.
Raph. De pluviis Indiae te-
statur noster in Ind. c. 6, 4-
5., aestate eas maxime qui-
dem in montes, Parapami-
sum, Emōdum et Imaum de-
ciderē, sed etiam in plana
Indiae, quae inde et ob flu-
viorum inundationes stagnent.
Diod. II, 36 bis quolibet an-
no in India pluviam demitti
ait, semel sub hiemem, iter-
um circa solstitium aestivum.
Idem testantur Megasthenes

et Eratosthenes apud Strab.
XV, p. 477. Aristobulus
ibid. pag. 475 montes solum
et montium radices imbrem
sentire auctor est; Nearchus
vero etiam campos. pag. 476.

C. X.

Arg. Difficultates transcundi
Hydaspen.

3. τῇ φωνῇ φοβέντων] Curt. VIII,
13, 10. elephantes, ait, „de
industria irritatae, horrendo
stridore aures fatigabent.“
εὐδ' αὖ ἐτι πρόσθεν etc.] sed neque

μεῖναι ἐπὶ τῶν διφθερῶν κατὰ τὸν πόντον, ἀλλ' ἐκπηδᾶν
 γὰρ εἰς τὸ ὕδωρ, ἀφαιρῶντες πάραν τῆς ἐλέφαντας, καὶ
 3 ἀνφρονες γυγνόμενοι. Κλέψαι ἔν. ἐπεισὶ τὴν διαβάσιν,
 αὐτὸς πράττων. Νύκτωρ παραγαγὼν ἄλλη καὶ ἄλλη
 τῆς ὄχθης τῆς πολλῆς τῶν ἱππέων, βοὴν τε ἐποίει καὶ
 ἡλαλάζετο τῷ Ἑυαλίῳ· καὶ τ' ἄλλα ὅσα ἐπὶ διαβά-
 σει συσκευαζομένων, θόρυβος παντοδαπὸς ἐγένετο.
 5 καὶ ὁ Πῶρος τε ἀντιπαρῆει πρὸς τὴν βοὴν ἐπάγων τῆς ἐλέ-
 1 φαντας· καὶ Ἀλέξανδρος εἰς ἔθος αὐτὸν τῆς ἐντέπαρα-
 6 γωγῆς καθίστη. Ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ τῆτο ἐγένετο, καὶ
 ἡ βοὴ μόνον καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς ἦν, ἔκτι ὁ Πῶρος μετ-
 7 κινεῖτο πρὸς τὰς ἐκδρομὰς τῶν ἱππέων, ἀλλ' ἐκείνῳ
 γὰρ γνῆς τὸν φόβον, κατὰ χώραν ἐπὶ στρατοπέδῳ ἔμει-
 σκοποὶ δὲ αὐτῷ· πολλὰ γὰρ τῆς ὄχθης κατεισθήκεσαν.
 7 Ἀλέξανδρος δὲ αἰετὶ ἐξείργαστο αὐτῷ ἄφοβον τὸ τῷ Πῶρι
 εἰς τὰς νυκτερινὰς ἐπιχειρήσεις, μηχανᾶται τι τοιούτου.

1 XI. Ἄκρα ἦν ἀνέχουσα τῆς ὄχθης τῇ Ὑδάστῃ,
 ἵνα ἐπέκαμπταν ὁ ποταμὸς λόγῳ ἀξίως· αὐτὴ τε δασυῖα
 παντοίων δένδρων εἶδει, καὶ κατ' αὐτὴν νῆσος ἐν τῷ πι-
 2 ταμῷ ὑλώδης τε καὶ ἀσιβὴς ὑπ' ἐρημίας. Ταύτην κα-
 ταμαθὼν τὴν νῆσον καταντικρὺ τῆς ἀκρας, ἀμφότερα
 ὑλώδη τὰ χωρία καὶ οἷα κρύψαι τῆς διαβάσεως τὴν ἐπι-
 χεῖρσιν, ταύτῃ ὄντι διαβιβάσει τὸν στρατὸν. Ἀπὸ

*etiam ante (quam scilicet in
 ulteriorem ripam venirent)
 mansuros in pellibus (in quibus
 stramento impletis equi po-
 nendi erant trajicientes, quod
 inferius factum videmus.) in-
 trato flumine, sed desultaturos
 in aquam. Gron.*

4. ὅσα ἐπὶ διαβ. συσκευαζομένων]
*quae ab transitum apparenti-
 bus fieri solent. Gron.*

6. καὶ ἐκείνῳ γὰρ γνῆς τὸν φόβον].
*sed cognito illorum (Macedo-
 num equitum) terrore, quod*

*illi subinde Porum perturba-
 re studebant. Cum sciret vi-
 rum esse illum timorem, et
 simulati tantum transitum, ut
 ipsum frustrarentur, et inani
 labore defatigarent. Ita φό-
 βος non timentis, sed terrentis
 1. Petr. III, 14. Rapp.*

C. XI.

*Arg. Rupes eminens, et appo-
 sita insula monstrant Alexan-
 dro transitum.*

1. Ἄκρα est quasi promontorium
 in flumine.

ρει δὲ ἡ τε αἰὲρ καὶ ἡ νῆσος τῇ μεγάλῃ στρατοπέδῳ ἐς
 γεντήκοις καὶ ἑκατὸν σταδίους. Παρὰ πᾶσαν δὲ τῇ 3
 ἔχθρην φυλακαὶ τε αὐτῷ καθεστηκυῖαι ἦσαν, διαλείπ-
 ται ὅσον ζύμμετρον ἐς τὸ ξυνορᾶν τε ἀλλήλους καὶ κατα-
 κτείνε εὐπετῶς ὁπόθεν τι παραγγέλλοιτο· καὶ παῖτα χρό-
 θεν βοαί τε νύκτωρ ἐπὶ πολλὰς νύκτας ἐγίγνοντο, καὶ
 τυρὰ ἐκαίετο. Ἐπειδὴ δὲ ἔγνω ἐπὶ χειρὶν τῷ πόρῳ, 4
 κατὰ μὲν τὸ στρατόπεδον φανερώς αὐτῷ τὰ τῆς δια-
 βάσεως παρεσκευάζετο· καὶ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο ἐπὶ 5
 στρατοπέδῳ, τὴν τε αὐτῇ ἔχων ἱππαρχίαν, καὶ τῆς ἐξ
 Ἀραχωΐταιν καὶ Παραπαμισαδῶν ἱππίας, καὶ τῆς Φά-
 λαγγος τῶν Μακεδόνων, τὴν τε Ἀλκίεω καὶ τὴν Πολυ-
 πέρχοντος τάξιν, καὶ τῆς κομάρχας τῶν ἐπὶ ταύτῃ Ἰνδῶν
 καὶ τῆς αἰῶν τῆς πεντακισχιλίας· παραγγέλλετο 6
 δὲ Κρατερῷ μὴ πρὶν διαβαίνειν τὸν πόρον, πρὶν ἀπαλ-
 λαγῆναι Πῶρον ὡς ἐπὶ σφᾶς ξὺν τῇ δυνάμει, ἢ Φεύγον-
 τα μαθεῖν, αὐτῆς δὲ νικῶντας· ἦν δὲ μέρος μόνον τῆς 7
 στρατίας ἀναλαβῶν Πῶρος ἐπ' ἐμὲ αἰγῇ, μέρος δὲ τι ὑπο-
 λειφθῇ αὐτῷ ἐπὶ στρατοπέδῳ καὶ ἐλέφαντες, σὺ δὲ δι-
 καίως μένειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ τῆς ἐλέφαντας ζύμπαν 8
 τας αἶμα σὶ αἰγῇ Πῶρος ἐπ' ἐμὲ, τῆς δὲ ἄλλης στρατίας

Cap. XI.

6. εἰς ἐπὶ σφᾶς — prima vox ex Opt. nunc addita est.
 8. αἰγῇ Πῶρος — ex Optimo ac Veneta et Basil. pro vulgato ἐπ' αἰ-
 γῇ. Mox ex MSS. omnibus scripsi ἐπὶ στρατοπέδῳ, pro στρατοπέ-
 δῳ. Post voces: ἡ δὲ ἄλλη στρατία codices plurimi nihil subjun-
 gunt, sicut etiam Veneta et Basileensis. Vulcanius ex uno
 Stephani codice adjecit μέντοι; Unus deinde habebat pro ver-
 bo adjectivum εὐπετῆς. Quod Gronovio documento est, quem-
 que pro ingenio suo hic versantem, adjecisse quod libebat.
 Auctoritate igitur MSSorum abjeci μέντοι, sed non sine sensus

6. εἰς ἐπὶ σφᾶς] adversus eos, qui
 cum Alexandro erant. De
 iisdem interpretare αὐτῆς δὲ.

8. μένειν et mox διαβαίνειν, infi-
 nitivi pro imperativis per
 enallagen Graecis saepe solen-

nem, cujus plura exempla
 adscripsit Gronovius. Duo
 jam in Arriano adfuere supra
 IV, 20, 6. V, 2, 5. Ad δια-
 βαίνειν, si locus sanus, supple-
 at cū τῇ ἱππαρχίᾳ εὐ vel cū
 τῇ στρατίᾳ ἱππικῇ.

- τάχματο' αὐτῷ ἐμβαίνειν· καὶ τέτρες ἄγων προῖσι ἐν τὰ-
 4 ξι. Ἐλαθε δὲ ἐκ ἐς βέβαιον χωρίον ἐκβὰς ἀγνοίᾳ
 τῶν τόπων, ἀλλὰ ἐς νῆσον γὰρ καὶ αὐτὴν μεγάλην, ἣ
 δὴ καὶ μᾶλλον νῆσος ὕδα ἔλαθεν, ἢ πολλῶ δὲ ὕδατι
 πρὸς τῷ ποταμῷ ἀποτεταμένη ἀπὸ τῆς ἄλλης γῆς.
 5 Καὶ ἅμα πύξῃκει τὸ ὕδωρ ὁ ὄμβρος λάβρος τε καὶ ἐπι-
 πολὺ τῆς νυκτὸς κατασχών, ὥς τ' ἐκ ἐξεύρισκον αὐτῷ
 οἱ ἵππεῖς τὸν πόρον, καὶ δέος ἦν αὐτοῖς ἄλλω δεῖσθαι
 αὐτῷ ἐπὶ τῇ διαβάσει ἴσθαι τῷ πρώτῳ πόνῃ. Ὡς δὲ
 6 ἐξευρέθη ποτὲ ὁ πόρος, ἦγε κατ' αὐτὸν χαλεπῶς· ἦ
 γὰρ τῶν μὲν πεζῶν ὑπὲρ τῆς ματρὸς τὸ ὕδωρ, ἵνα περ
 τὸ βαθυτάτον αὐτῷ· τῶν δὲ ἵππων, ὅσον ταῖς κεφαλὰς
 7 ὑπερίσχειν τῷ ποταμῷ. Ὡς δὲ καὶ τῆτο ἐπερᾶτο αὐτῷ
 τὸ ὕδωρ, ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας παρήγαγε τό, τι
 ἄγῃμα τῶν ἵππεων, καὶ τῶν ἄλλων ἵππαρχῶν τῆς κρα-
 8 τίστης ἐπιλαξάμενος· τῆς δὲ ἵπποτοξότας τῆς πάσης
 ἵππου προέταξε· τῶν δὲ πεζῶν πρώτης μὲν τῆς ὑπασπι-
 9 στας τῆς βασιλικῆς, ὣν ἠγεῖτο Σέλευκος, ἐπέταξε τῇ
 ἵππῳ· ἐπὶ δὲ τέτοις τὸ ἄγῃμα τὸ βασιλικόν· ἐχομένους
 δὲ τῶν τῆς ἄλλης ὑπασπιστάς, ὡς ἐκάστοις αἱ ἠγεμο-
 9 νίαι ἐν τῷ πότῃ ξυνέβαινον· κατὰ δὲ τὰ ἄκρα τῆς Φά-

4. ἢ πολλῶ δὲ — ultima vocula ex MSS. omnibus nunc adjecta est.

8. ὣν ἐκάστοις — Sic legitur in editis omnibus, sed nihili hoc est. Emendavi ὡς ἐκάστοις, ut jam scripsit auctor supra I, 28, 5.

4. ἢ πολλῶ ὕδατι] quod eam exiguam aquam ex fluvio derivata ab reliqua continenti separaret. Gron. Dux igitur fuerunt causae erroris Alexandri, magnitudo insulae tanta, ut continentis speciem referret, et aquae spatium angustius, quam ut ex longinquo cerni posset. Rarb.

8. αἱ ἠγεμονίαι] vide ad I, 14,

9.

τῆς ἄλλης ὑπασπιστάς] in-

tellige Cliti et Coëni taxin, utramque proprie pezetæris adscriptam, qui omnibus reliquis in Arriano locis ab hypaspistis distinguuntur, ut etiam c. 12, 3. Vide not. ad I, 11. Pezetæron erant sex agmina, quorum duo cum Alexandro ibant, duo Cratæro in castris relicta erant, c. 11, 5. Reliqua duo praesidiis consumta videntur, c. 11, 3.

9. κατὰ τὰ ἄκρα] Puto ἄκρον hic

λαγγος οἱ τοξόται αὐτῷ καὶ οἱ Ἀγριάνες καὶ οἱ ἀκοντι-
σαι ἐκατέρωθεν ἐπέστησαν.

XIV. Οὕτως ἐκτάξας, τὸν μὲν πεζὸν στρατὸν ἐν 1
κόσμῳ βάδην ἔπειθαι ἐκέλευσεν, ἢ πολὺ ἀποδύοντας
τῶν ἑξακισχιλίων· αὐτὸς δὲ ὅτι κρατεῖν ἐδόκει τῇ ἵππῳ,
τὰς ἱππεῖας μόνους ἀναλαβὼν σπυρῶ ἡγεῖτο, ὄντας ἐς
πεντακισχιλίας. Ταύρῳ δὲ τῷ τοξάρχῃ προσέταξε 2
τὰς ταξότας ἐπαγεῖν τῇ ἵππῳ καὶ αὐτὰς σπυρῶ. Γνώ-
μην πεποίητο, εἰ μὲν προσμίσξιναι αὐτῷ οἱ ἀμφὶ τὸν
Πῶρον ξὺν τῇ δυνάμει ἀπάσῃ, ἢ κρατήσῃ αὐτῶν ἢ χα-
λεπῶς τῇ ἵππῳ προσβαλὼν, ἢ ἀπομάχῃσθαι γε ἐς τε
τὰς πεζὰς ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιγενέσθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τόλ- 3
μαν τῆς διαβάσεως ἄτοπον γενομένην οἱ Ἰνδοὶ ἐκπλαγόν-
τες φεύγοιεν, ἢ πόρρωθεν ἔξισθαι αὐτῶν κατὰ τὴν φυ-
γὴν, ὥς, πλείονα ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν φόνον γεόμενον,
ὀλίγον ἐτι ὑπολείπεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον. Ἀριστόβουλος 4
δὲ τὸν Πῶρον παῖδα λέγει φθάσαι ἀφικόμενον ξὺν ἄρμα-
σιν ὡς ἑξήκοντα, πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ τῆς νῆσος [τῆς μι-
κρᾶς] περᾶσαι Ἀλέξανδρον. Καὶ τῷτον δυηθῆναι αὐ- 5
τὸν εἰρᾶν Ἀλέξανδρον τῆς διαβάσεως, χαλεπῶς καὶ μηθε-
νὸς εἰργοντος περαιοθέντα· εἰπερὶ καταπληθύνσαντες οἱ

Cap. XIV.

1. μόνους ex MSS. omnibus pro vulgato μόνον.

4. ἐκ τῆς νῆσος τῆς μικρᾶς — Utinam voces nescio, utrum pro
errore auctoris an pro glossmate habere debeam. Nam c. 13,
4. vocaverat hanc insulam μεγάλην, ἢ δὴ καὶ μᾶλλον νῆσος ἔσθαι
ἔλαθεν; non μικράν. Sic vocaverat insulam primam, praeter
quam naves praetervehébantur. Igitur voces eas unius in-
clusi.

intelligi eo sensu, quo a-
pud Thucyd. Graecus enar-
rator exponit: καλεῖται ἄρεν
ἢ ἀρχὴ τῆς τῆς. Raró. Quam
explicationem probat vox ad-
jecta ἐκατέρωθεν. Aliis locis
Arrianus dicere solet: ἐκατέ-

ρωθεν τῆς φάλαγγος προτετά-
χαιτο.

C. XIV.

Arg. Varietas narrationum de
transitu et Perí filio.

3. πλείονα — τὸν φόνον γεόμενον
accusativi absoluti, pro geni-
tivia.

καὶ τῶν ἐλεφάντων διακοσίαις, καὶ τῶν πεζῶν δ', τι περ
 ὄφελος, ἐς τρισμυρίας, ἤλαινον ὡς ἐπ' Ἀλέξανδρον.
 9 Ὡς δ' ἐκίτευχε χωρίῳ, ἵνα ἡ πηλὸς αὐτῷ ἐφαίνοτο,
 ἀλλ' ὑπὸ ψάμμῳ γὰρ ζύμπαν ἦν ἄπειδον καὶ στερόν κ
 ποτάς ἐφύδης τε καὶ ἀναστροφάς τῶν ἵππων, ἐνταῦθα
 ἔτασσε τὴν στρατιάν, πρώτας μὲν τῆς ἐλέφαντας ἐπὶ
 μετώπῳ, διέχοντα ἐλέφαντα ἐλέφαντος ἔμειον πλέθρη,
 ὡς πρὸ πάσης τε τῆς φάλαγγος τῶν πεζῶν παραταθῆ
 ναι αὐτῷ τῆς ἐλέφαντας ἐπὶ μετώπῳ, καὶ φόβον πάντα
 11 παρέχειν τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἵππευσιν. ἄλλως τι
 ἔδδ' ἡξίει ἐς τὰ διαλαίποντα τῶν ἐλεφάντων τολμῆσαι ἄ
 τυνα ὥσασθαι τῶν πολεμίων, ὅτε ζῆν ἵπποις διὰ τὸ
 φόβον τῶν ἵππων, πεζῶς τε ἔτι μείον· κατὰ γὰρ τι
 γὰρ αὖ πρὸς τῶν ὀπλιτῶν προσβαλλόντων εἰργασθαι
 καὶ καταπατηθῆσθαι ἐπισφραγίων ἐπ' αὐτῆς τῶν ἐ
 12 λεφάντων. Ἐπὶ τέτοις δὲ οἱ πεζοὶ αὐτῷ ἐκτάχοντο, ὡς
 ἴσον τὸ μέτωπον τοῖς θηρίοις ἐπέχοντες, ἀλλ' ἐν δευτέ
 ρῳ μετώπῳ μετὰ τῆς ἐλέφαντας, ὅσοι ἐς τὰ διαλαίποι
 13 τα ἐπ' ὀλίγον ἐμβεβλήσθαι τῆς λόχης· ἦσαν δ' αὐτῷ
 14 καὶ κατὰ τὰ κέρατα ἔτι ὑπὲρ τῆς ἐλέφαντας πεζοὶ ἱφι
 στήκοις· ἐκατέρωθεν δὲ τῶν πεζῶν ἡ ἵππος αὐτῷ ἐτί
 τακτο, καὶ πρὸ ταύτης τὰ ἄεματα ἐκατέρωθεν.

XVI. Αὕτη μὲν ἡ Πάρος τάξις ἦν. Ἀλέξανδρος
 δὲ ὡς ἤδη καθιώρα τῆς Ἰνδοῦς ἐκτασσομένους, ἐπέστη
 τῆς ἱππίας τῇ πρῶτῳ, ὡς ἀναλαμβάνειν τῶν πεζῶν τῆς

13. ὑπὲρ τῆς ἐλέφαντας] alia pe-
 ditum agmina quaedam super
 vel ultra latitudinem ordinis
 et spatii elephantorum collo-
 carat. Gron.

C. XVI.

Arg. Acies Macedonum et
 principium pugnae.

1. τῇ πρῶτῳ] sc. ἐλαύνειν. Sic
 genitivus τῇ πρῶτῳ hujusce-
 modi verbis adjungi solet, ut

V, 25, 6. ἄγειν τῇ πρῶτῳ. II,
 6, 7. προῖναι τῇ πρῶτῳ. Ver-
 bum γίνεσθαι, ut hic ἐλα-
 νειν, omissum est. 2, 3. —
 Sensus est: equites in perle-
 quendis hostibus occupatos
 consistere jubet, quo facilius
 et tutius paulatim advenien-
 tes pedites accedere possint,
 in aciem pedestram consti-
 tuendi.

αὐτὸν προσάγοντας. Ὡς δὲ καὶ ἡ Φάλαγξ αὐτῷ δρόμῳ
 συναψασα ὁμῶς ἤδη ἦν, ὁ δ' ἐκ εὐθύς ἐκτάξας ἐπήγευ,
 ὥς μὴ καμιατηρῆς τε καὶ πνευστιῶντας ἀκμήσι παραδύ-
 ναι τοῖς βαρβάροις, ἀλλὰ εἰς κύκλῳ περιππεύων ἀνέ-
 γαυε τὰς πεζὰς, εἰς τε καταστῆναι αὐτοῖς τὸν θυμόν.
 Ὡς δὲ τὴν τάξιν κατείδε τῶν Ἰνδῶν, κατὰ μέσον μὲν,
 ἵνα οἱ ἐλέφαντες προεβέβληντο, καὶ πυκνὴ ἡ Φάλαγξ
 ἀτὰρ τὰ διαλείποντάς αὐτῶν ἐπετέτακτο, ἐκ ἔγνω προά-
 γειν, αὐτὰ ἐκείνα ὀκνήσας, ἅπτερ ὁ Πῶρος τῷ λογισμῷ
 ὑνθεῖς ταύτῃ ἐταξεν· ἀλλὰ αὐτὸς μὲν ἅ τε ἵπποκρα-
 ῶν, τὴν πολλὴν τῆς ἵππου ἀναλαμβάνων ἐπὶ τὸ εὐώνυμον
 ἕρας τῶν πολεμίων παρήλαυνεν, ὥς ταύτῃ ἐπιθυσόμα-
 ρος. Κοῖνον δὲ πέμπει ὥς ἐπὶ τὸ δεξιὸν, τὴν Δημητρί-
 αὶ τὴν αὐτῷ ἔχοντα ἵππαρχίαν· κελεύσας, ἐπειδὴν τὸ
 ἀτὰρ σφῶς σίφος τῶν ἵππῶν ἰδόντες οἱ βάρβαροι ἀντι-
 ἀριππεύσωσιν, αὐτὸν κατόπιν ἔχεισθαι αὐτῶν· τῶν
 ἐξῶν δὲ τὴν Φάλαγγα Σελεύκῳ καὶ Ἀντιγένοι καὶ Ταύ-
 ρῳ προσέταξεν ἄγειν· μὴ πρόσθεν δὲ ἅπτεσθαι τῆς
 γῆς, πρὶν ὑπὸ τῆς ἵππου τῆς ἀμφ' αὐτὸν τεταραγμένην

Cap. XVI.

περιππεύων ex Opt. et aliis pro περιῖππεύων ut VI, 8.

ὥς ἐπὶ τὸ δεξ. — primam voculam adjeci ex Optimo. Deinde
 ex MSS. omnibus scripsi αὐτὸν κατόπιν pro vulgato αὐτῶν, κατό-
 πιν etc.

Pertinet istud in orbem age-
 re equitatum ad exercitia e-
 quitum. Circumagens equi-
 tes fefellit hostes, ne conspi-
 cerent pedites sine ordine ac-
 currentes, nec se timere cre-
 derent, ἵνα equites starent
 quieti,

παρήλαυνεν] circumvectus est
 cornu sinistrum Porī, ita ut
 ei non obstaret a fronte, sed
 a latere. Quod probant se-
 quentia.

ἐπὶ τῷ δεξιῷ sc. Porī; quia et
 ibi equites collocati erant a

15, 13. κελεύσας etc. Explico
 et verto: jubens, si barbari,
 conspecto equitum agmine, quod
 ipsis in laevo cornu, a latere,
 Alexandro ducente, instabat,
 equitatum contra Alexandrum
 a dextro in laevum transdu-
 cerent Alexandrum excepturi,
 ut ipse Coenus etiam in lae-
 vum hostium cornu transeat,
 et in tergite equitum barreat.
 cf. c. VI, 1.

6. Látēra phalangis firmabant
 sagittarii et Agriani jacula-
 tores, qui maxime contra ele-
 phantes utiles erant.

τὴν δὲ Φάλαγγα τῶν πεζῶν καὶ τῆς ἱππέας κατίδωκε.
 7 Ἦδη τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο, καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρας
 τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν τὰς ἱπποταξότας, ὄντας ἐς χι-
 λίας, ὡς ταράξαι τὰς ταύτῃ ἐφειρηκότας τῶν πολεμίων
 τῇ πυκνότητι τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν ἵππων τῇ ἐπι-
 8 λάσει. Καὶ αὐτὸς δὲ τὰς ἐταίρας ἔχων τῆς ἱππέας πα-
 ρήλασεν ὀξείως ἐπὶ τὸ εὐώνυμον τῶν βαρβάρων, κατὰ
 κέρας ἔτι τεταραγμένοις ἐμβαλεῖν σπῆδὴν ποιῶντος,
 πρὶν ἐπὶ Φάλαγγος ἐκταθῆναι αὐτοῖς τὴν ἵππον.

1 XVII. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ τε Ἰνδοὶ τὰς ἱππέας πάν-
 τοθεν ξυναλίσσαντες περίπτερον Ἀλεξάνδρῳ, ἀντιπα-
 2 ρεξάγοντες τῇ ἐλάσει. Καὶ οἱ περὶ Κοῖνον, ὡς παρή-
 γελτο, κατόπιν αὐτοῖς ἐπεφαίνοντο. Ταῦτα ξυνιδόντες
 οἱ Ἰνδοὶ ἀμφίστομον ἠναγκάσθασαν ποιῆσαι τὴν τάξιν
 τῆς ἵππου, τὴν μὲν ὡς ἐπ' Ἀλέξανδρον τὴν πολλὴν καὶ
 καὶ κρατίστην· οἱ δὲ ἐπὶ Κοῖνον τε καὶ τὰς ἄλλας τούτῳ ἀν-
 3 τρεφόν. Τούτῳ τε ἐν εὐθύς ἐκάρταξε τὰς τάξεις τε καὶ
 τὰς γνώμας τῶν Ἰνδῶν· καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν κα-
 ρόν, ἐν αὐτῇ τῇ ἐπὶ θάτερα ἐπιστροφῇ τῆς ἵππου, ἐπὶ

8. ἐκταθῆναι reprobi ex MStis omnibus et optimis editis pro ἐπὶ
 θῆναι.

Cap. XVII.

a. οἱ δὲ ἐπὶ Κοῖνον — ex MStis omnibus. Ven. et Basil. habent
 τί δὲ ὡς ἐπὶ etc. Vulgata est τὴν δὲ ὡς ἐπὶ. Deinde ex Or-
 scripti ἀντρεφόν pro ἐπὶτρεφόν.

8. ἔτι τεταραγμένοις] adhuc perturbatis, circumagenda acie contra Alexandrum a latere adveniantem. Rarb.

ἐπὶ φάλαγγος] antequam ipso-
 rum equitatus in phalanxem constitueretur, h. e. antequam
 equites, mutata acie obversa-
 ora obverterent a latere ir-
 ruenti Alexandro. Phalanx
 enim hoc loco aciem notat,
 recta fronte hosti oppositam.
 Rarb.

C. XVII.

Arg. Bonis Alexandri confectis
 vires Indorum fractae; ipsi in
 fugam acti.

1. πάντοθεν] omni ex parte, et
 etiam, qui in dextro cornu
 collocati erant.

2. καρίστος φάλαγγος] hoc locum
 est, quae et a fronte et a
 tergo adversus hostem incur-
 rentem dirigitur. Rarb.

θεται τοῖς καθ' αὐτόν· ὥς τε καὶ τὴν ἐμβολὴν ἐδέξαντο
 ὧν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἱππέων οἱ Ἴνδοι, ἀλλὰ κατηρ-
 μάχθησαν ὥς περ εἰς τεῖχος τι φίλιον τῆς ἐλέφαντας·
 καὶ ἐν τούτῳ οἱ ἐπιστάται τῶν ἐλεφάντων ἀντεπήγον τῇ 4
 ἵππῳ τὰ θηρία· καὶ ἡ φάλαγξ αὐτῇ τῶν Μακεδόνων
 ἐντεπῆει πρὸς τῆς ἐλέφαντας, ἔς τε τὰς ἐπιβάτας αὐτῶν
 ἐκοντίζοντες, καὶ ἀπὸ τὰ θηρία περιστὰς πάντοθεν 5
 βάλλοντες. Καὶ ἦν τὸ ἔργον ἐν τῶν πρὸς θέν ἀγῶνων
 οἰκός· τὰ τε γὰρ θηρία ἐκκρούοντα ἐς τὰς τάξεις τῶν
 τεζῶν, ὅπῃ ἐπιστρέψουσιν, ἐκεραΐζει καίπερ πυκνὴν ἦσαν
 τὴν Μακεδόνων φάλαγγα· καὶ οἱ ἱππεῖς οἱ τῶν Ἰνδῶν 6
 τοῖς πεζοῖς ἰδόντες ξυνεστηκὸς τὸ ἔργον, ἐπιστρέψαντες
 αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ἐπήλαυνον τῇ ἵππῳ· ὥς δὲ πάλιν ἐκρά-
 νθησαν αὐτῶν οἱ ἀμφ' Ἀλέξανδρον, τῇ τε ῥώμῃ καὶ τῇ
 μπειρία πολὺ προέχοντες, ὥς τῆς ἐλέφαντας αὐτοῖς
 καταλήθησαν. Καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ ἵππος Ἀλεξάνδρου 7
 εἰς μίαν ἵλην ἤδη ξυνηγμένη, ἔκ ἐκ παραγγέλματος,
 ἔλλα ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῷ ἐς τήνδε τὴν τάξιν καταστᾶσα,
 οἱ προσπύργοι τῶν Ἰνδῶν ταῖς τάξεσι, ξὺν πολλῷ
 ῥόνῳ ἀπελύοντο. Καὶ ἐς σπυρὸν ἤδη κατελημμένων τῶν 8
 θηρίων, ἔμεινεν πρὸς αὐτῶν οἱ φίλοι ἥπερ οἱ πολέμοι
 βλάπτοντο, ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς τε καὶ τοῖς ὠθισμοῖς
 καταπατῆμένοι. Τῶν τε ἔν ἱππέων, οἷα δὲ ἐν σπυρῷ 9
 περὶ τῆς ἐλέφαντας εἰλημένων, πολὺς φόνος ἐγίγνετο·
 καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν ἐλεφάντων οἱ πολλοὶ κατηκοντισμέ-

ἔς τε τὰς ἐπιβάτας — priores voculas ex Opt. addidi.
 ὥς τῆς ἐλέφ. ex Opt. Vulgo ὥς ἐπὶ τῆς ἐλέφ. Vide indicem
 in ὧς.

τῆς ἐλέφαντας pro ἐς τῆς ἐλέφ.
 Vide not. ad III, 3, 7. Gron.

ξυνεστηκὸς τὸ ἔργον] videntes
 peditatum in medio pugnae
 fervore esse, unde si nunc
 eurus ipsi quoque excurren-
 tes animum resumerent, spe-
 tabant communi ejusdem

temporis invasione rem pro-
 fligari posse. Gron.

7. πᾶσα ἡ ἵππος] i. e. ii, qui cum
 Alexandro impetum fecerant
 a fronte, et qui cum Coeno
 a tergo.

8. ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς] regredien-
 do suos, progrediendo hostes
 proculsebant. Rapp.

1 ομοίῃσαν· καὶ αὐτοὶ οἱ ἐλέφαντες τὰ μὲν τιτρωσκόμενοι,
 τὰ δὲ ὑπὸ τε τῶν πόων καὶ ἐρημίας ἡγεμόνων ἔκτετι δια-
 κεκριμένοι ἐν τῇ μάχῃ ἦσαν· ἀλλ' οἷα δὴ ὑπὸ τῷ κατὰ
 2 ἑκφρονες, Φιλίοις τε ὁμῶ καὶ πολεμίοις προσφερόμενοι,
 πάντα τρόπον ἐξώθεν τε καὶ κατεπάτην καὶ κατέκαινον.
 3 Ἰ· Ἀλλ' οἱ μὲν Μακεδόνες ἅ τε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε καὶ κατὰ
 γνώμην τὴν σφῶν προσφερόμενοι τοῖς Θηρίοις, ὅπη μὲν
 ἐπιφέρουντο, εἶκον· ἀποστροφέντων δὲ εἶχοντο ἐσακοντί-
 ζοντες· οἱ δὲ Ἰνδοὶ ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενοι, τὰ πλείω
 4 ἤδη πρὸς ἐκείνων ἐβλάπτοντο. Ὡς δὲ καματηρὰ τε ἦ
 τὰ Θηρία, καὶ ἔκτετι αὐτοῖς ἐρρωμένοι αἱ ἐκδρομαὶ ἐγί-
 γνοντο, ἀλλὰ συριγμῶ μόνον διαχρώμενα, ὥσπερ αἱ
 5 πρύμναν κρούμεναι νῆες ἐπὶ πόδα ὑπεχώρουν· αὐτὸς μὲν
 Ἀλέξανδρος περιβάλλει ἐν κύκλῳ τὴν ἵππον τῇ πάσῃ
 τάξει, τῆς περὶ δὲ ξυνασπίσαντας ὡς ἐς πυκνοτάτην
 6 ξύγκλεισιν ἐπάγειν τὴν Φάλαγγα ἐσήμηνε· καὶ οὕτως
 οἱ μὲν ἵππεῖς τῶν Ἰνδῶν πλὴν ὀλίγων κατεκόπησαν ἐν
 τῷ ἔργῳ· ἐκόπτοντο δὲ καὶ οἱ πεζοὶ πανταχόθεν ἢ
 προσκειμένων σφίσι τῶν Μακεδόνων. Καὶ ἐν τῷ, ἡ
 7 δίσσχεν ἢ ἵππος ἢ Ἀλέξανδρος, ἐς φυγὴν πάντες ἐπι-
 τράφησαν.

1 XVIII. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Κράτερός τε καὶ οἱ ἄλλοι,
 ὅσοι τῆς στρατίας τῆς Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τῇ
 Ἰθάσπῃ ὑπολειμμένοι ἡγεμόνες ἦσαν, ὡς νικῶντα
 λαμπρῶς Ἀλέξανδρον κατεῖδον, ἐπέρων καὶ αὐτοὶ τὸν
 2 ποταμόν· καὶ ἔτοι εὖ μείονα τὸν φόνον ἐν τῇ ἀποχωρήσει
 τῶν Ἰνδῶν ἐποίησαν, ἀκμῆτες ἀντὶ κεκμηκότων τῶν
 3 ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἐπυγενόμενοι τῇ διώξει. Ἀπέθανον

Cap. XVIII.

1. τὸν ποταμόν ex Opt. Vulgo τὸν ποῖον.

12. κρούμεναι.] vide ad V, 11, 6.

C. XVIII.

Arg. Calamitas Porī in proelio,

paucis Macedonibus occisa.
 Porī et in proelio industria,
 et in clade nobilitas.

ἐ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν ὀλίγον ἀποδόντες τῶν δισμο-
 ῶν, ἱππεῖς δὲ ἐς τρισχιλίαις· τὰ δὲ ἄρματα ξύμπαντα
 τεκόπη, καὶ Πῶρος δύο παῖδες ἀπέθανον. Καὶ Σπι- 4
 ἱκῆς ὁ νομάρχης τῶν ταύτη Ἰνδῶν, καὶ τῶν ἐλεφάντων
 ἢ ἁρμάτων οἱ ἡγεμόνες, καὶ οἱ ἱππάρχαι, καὶ οἱ στρα-
 γοὶ τῆς στρατίας τῆς Πῶρος ξύμπαντες· ἐλήφθη-
 ν δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες, ὅσοι γε αὐτῶν αὐτῷ μὴ ἀπέ-
 νον. Τῶν δ' ἀμφ' Ἀλέξανδρον πεζοὶ μὲν, ἀπὸ ἑξα- 5
 τχιλίῳ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ γενομένων, ἐς
 ὀκτώκοντα μάλιστα ἀπέθανον· ἱππεῖς δὲ τῶν μὲν ἱππο-
 ξοτῶν, οἳ δὴ καὶ πρῶτοι τῷ ἔργῳ ἤψαντο, δέκα· τῆς
 ἐταιρικῆς ἱππῆς, ἀμφὶ τῆς εἴκοσι· τῶν δὲ ἄλλων ἱπ- 6
 πῶν, ὡς διακόσιοι. Πῶρος δὲ μεγάλα ἔργα ἐν τῇ
 ἰκῇ ἀποδειξάμενος, μὴ ὅτι στρατηγῷ, ἀλλὰ καὶ στρα-
 ῦτι γενναίῳ, ὡς τῶν τε ἱππέων τὸν φόνον κατεῖδε, καὶ
 ἐν ἐλεφάντων τῆς μὲν αὐτῷ πεπτωκότας, τῆς δὲ ἐρή-
 ις τῶν ἡγεμόνων λυπηρῆς πεπλανημένης, τῶν δὲ πε- 7
 ν αὐτῷ οἱ πλείους ἀπολώλεσαν· ὅχ' ἥπερ Δαρείος ὁ
 γασ. βασιλεὺς ἐξάρχων τοῖς ἀμφ' αὐτὸν τῆς Φυγῆς
 ἐχώρει, ἀλλὰ ἐς τε γὰρ ὑπέμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ
 ἰκῇ ξυνεσηκός, ἐς τοσόνδε ἀγωνισάμενος· τετρωμένος 8
 τὸν δεξιὸν ὤμον, ὃν δὴ γυμνὸν μόνον ἔχων ἐν τῇ μάχῃ

ὅχ' ἥπερ pro ὅχ' ὥστε ex Opt. et MSS. Florent.

Macedonum, Diodoro XVII.
 19. auctore, caesi sunt pedi-
 um supra 700, equitum 280.
 — Descriptio pugnae ea non
 est, ut omnes eventus atque
 ignium motus, accurate
 perspicere liceat. De CCC
 utribus nihil audimus, nisi,
 a fine descriptionis, concis-
 os fuisse omnes, quod, ut
 radit Diodor. c. 88. statim
 nitio proelii factum est. De-
 scribitur praecipue equitum
 et elephantorum conflictus.
 lobur enim Alexandri erant

equites, Porci elephantum, quo-
 rum igitur res gestas, tan-
 quam caput proelii, auctor
 diligentius narravit. Octava
 a principio hora pugnam fini-
 tam tradere videtur Plut. V.
 Alex., c. 60. In multum di-
 ei certamen extractum tradit
 et Curt. VIII, 14, 28.

6. λυπηρῆς] tristes, agnoscentes
 quasi cladem suam, ut Flo-
 rus ait, summissis cervicibus
 cum sensu captivitatis immi-
 nentis. Gron.

- 6 Ἰα δὲ ἡ μάχη ξυνέβη, καὶ ἐνθ' ἡμέρησιν ἐπέρασε τὸν Ἰδάσπην ποταμὸν, πόλεις ἔκτισεν Ἀλέξανδρος· καὶ τὴν μὲν, Νίκαιαν, τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπώνυμον αὐνόμασε· τὴν δὲ, Βυκεφάλα, ἐς τῷ ἵππῳ Βυκεφάλα τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτῷ, ἀβλήθαις πρὸς ἐδνός,
- 7 ἀλλ' ἐπὶ καύματός τε καὶ ἡλικίας· ἦν γὰρ ἀμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη, καματηρὸς γενόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν ξυγκαμῶν τε καὶ συγκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ, ἀναβαινόμενός τε πρὸς μόνῃ Ἀλεξάνδρῳ ὁ Βυκεφάλας ἦτος, ὅτι τῆς ἄλλης πάντα ἀπηξίει ἀμβάτας, καὶ μ
- 8 γέθει μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος. Σημεῖον δὲ οἱ ἦν βοὸς κεφαλὴ ἐγκεχαραγμένη, ἐφ' ὅτῳ καὶ τὸ ὄνομα τῷτι λέγασιν ὅτι ἔφερον· οἱ δὲ λέγασιν, ὅτι λευκὸν σῆμα ἔχεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, μέλας ὢν αὐτός, ἐς βοὸς κεφα
- 9 λὴν μάλιστα εἰκασμένοι. Οὗτος ὁ ἵππος ἐν τῇ Οὐξίῳ χώρᾳ ἀφανὴς ἐγένετο Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Ἀλέξανδρος

sibi contradicere Arrianum, si h. l. mense Martio pugnam commissam, et 9, 6. circa solstitium aestivum ad Hydaspem Alexandrum castra habuisse, tradit. Ut sibi constet noster, legendum forte μηνὸς Μεταγιστινῶνος, qui mensis Iulio respondet. Tunc incideret pugna in die aliquem post solstitium aestivum. Si vero pugna incidit in Iulium, Hegemon archon erat Ol. 113, 1. ejusque forte successor (in cujus magistratum Diodorus pugnam retulit) Chremes, quod defendit Corsin. Fast. Attic. Tom. IV, p. 47. cf. St. Croix p. 94. et Meurs. de arch. Athen. 4, 14.

6. τὴν δὲ Βυκεφάλα — Sic emendari vult vulgatum Βυκεφάλας Gronovius propter V, 29, 8. Adde Hist. an. Aeliani 16, 3. Μοκ etiam ex Optima et multis scriptis τῷ ἵππῳ Βυκεφάλα pro Βυκεφάλας.

6. Si Ptolemaeum sequimur, in dextra fluminis ripa condita erant Bucephala, in sinistra Nicaea.

7. ἀμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη] aetatem equi miror, quem quo modo acquisivit Alexander, lege apud Plut. Vita Alex. c. 6. Hunc equum non domare potuit Alexander nisi annum aetatis XVI. agens. Quum vero nunc ageret vi-

gesimum nonum, 'habuit equum per 13 annos. Ergo equus quo tempore emebatur 17 jam annos natus erat. Cui hoc verosimile est? Sed eundem annorum numerum prodit etiam Plut. Vit. Alex. c. 61. De hoc equo diligentissime scripserunt interpretes ad Curt. V, 5, 18. et IX, 3, 23. quibus add. Gron. ad Ar. pag. 220.

προσεκλήρευεν ἀνα τὴν χώραν πάντας ἀποκτενεῖν Οὐξίτας,
 ἵνα μὴ ἀπάξωσιν αὐτῷ τὸν ἵππον· καὶ ἀπῆλθον αὐτοὺς
 ἐκ τῷ κρηύματι· τοσούτοι μὲν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ἀμφὶ το
 ῦτον ἦν, τοσούτοι δὲ Ἀλέξανδρον φόβος τοῖς βαρβάροις·
 καὶ ἐμοὶ ἐς τοσόνδε τιμηθήσθω ὁ Βασιλεύς ἕτος Ἀλε
 ξάνδρου ἔνεκα.

XX. Ἀλέξανδρον δὲ ἐπειδὴ οἱ ἀποθανόντες ἐν τῇ
 μάχῃ κηκόσμεντο τῷ πρέποντι κόσμῳ, ὁ δὲ τοῖς θεοῖς
 ἀνομιζόμενα ἐκκίμια ἔδωκε, καὶ ἀγῶν ἐπαύετο αὐτῷ
 θυμνικός καὶ ἱππικός αὐτῇ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνάτῃ.
 ἵνα περ τὸ πρῶτον διέβη ἅμα τῷ στρατῷ· Κρατερόν μιν
 ἡ ξυνὴ μέρεϊ τῆς στρατίας ὑπέλειπετο, τὰς πόλεις ἅς
 ἴκαστα ταύτῃ ἐκτιζοῦσαν ἀναστήσονται τε καὶ ἐκτεινεῖντα·
 αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ τῆς περσικῆς τῇ τῇ Πέρσῃ
 ἱερῇ Ἰνδῆς. Ὀνομα δὲ ἦν τῷ ἔθνει Γλαυγανῖκαι, ὡς
 λέγει Ἀριστόβουλος· ὡς δὲ Πτολεμαῖος, Γλαῦσαι· ἡστ
 ῶς δὲ ἔχει τὸ ὄνομα, ἡ μοι μέλει· Ἐπῆναι δὲ τὴν χώραν
 αὐτῶν Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἐταίρων ἱππέων ἔχων τὰς
 μίσσας, καὶ τῶν πεζῶν ἀπὸ Φάλαγγος ἐκάστης ἐφίλε
 τας καὶ τὰς ἱπποταξότας ξυμπαντας, καὶ τὰς Ἀγρι
 ας καὶ τὰς τοξότας, καὶ προσέχωρεν αὐτῷ ὁμολογί
 ας· καὶ ἔλαβε πόλεις μὲν ἐς τριάκοντα καὶ ἑπτὰ
 ὧν ἵνα ὀλιγοὶ ἦσαν οἰκῆτορες πεντακισχιλίων ἢ ἐλά
 τες ἦσαν, πολλῶν δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς μυρίας, καὶ κώμας

Cap. XX.

· Ἀλέξανδρον δὲ ex MStis pro Ἀλέξανδρος δὲ.

· Pro vulgato Γλαυγανῖκαι ex Opt. scriptis Γλαυγανῖκαι.

o. Animadvertite iussum verbo
 rum in repetitis vocibus το
 σούτοι — τοσούτοι, et ἐς τοσόνδε.

C. XX.

Arg. Sacra et ludi ob victori
 am; Glauganicæ populus;
 Abisares dynasta; turbæ in
 Affacenis; Acesinæ annis

natura et magnitudo.

3. Glauganicarum vel Glauga
 rum, nomen apud neminem
 veterum repetitum vidi. Di
 ligens Cellarius eorum no
 men præterit; d'Anville pag.
 27. plura, quam quæ in nostro
 leguntur, ignorat.

σιως, οἱ τὸν τε σῖτον αὐτῷ τὸν ἐκ τῆς ἡδὴ ὑπάρχουσας τῶν Ἰν-
 δῶν χώρας καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια παρακομίζουσιν ἑμμελ-
 2 λον. Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτὰ ἡθὴ ἀποπέμπει, κελεύσας
 Ἰνδῶν τε τὰς μαχίματάς τε ἐπιλεξάμενον, καὶ εἴ τινας
 παρ' αὐτῷ ἔχοι ἐλέφαντας, τάς τε ἀναλαβόντα ἰσῆαι
 3 παρ' αὐτόν. Αὐτὸς δὲ Πῶρον τὸν ἕτερον τὸν κακόν, ὅτι
 ἐξηγγέλθη πεφουγῆναι ἀπολιπὼν τὴν χώραν ἧς ἡρχετο,
 4 ἐπεινέει διαίκειν σὺν τοῖς κρυφατάτοις τῆς στρατίας. Ὅ-
 γαρ Πῶρος ἦτος, ἐς τε μὲν πολέμια ξυνεισῆκεν Ἀλε-
 ξάνδρῳ τὰ πρὸς τὸν ἄλλον Πῶρον, πρέσβεις πρὸς Ἀλέ-
 ξάνδρῳ πέμπων, αὐτόν τε καὶ τὴν ὑπὸ αὐτῷ χώραν ἐνεδίδε
 Ἀλεξάνδρῳ, κατὰ ἔχθος τὸ Πῶρος μᾶλλον ἢ Φιλία τῇ
 5 Ἀλεξάνδρῳ, ὥς δὲ ἀφαιρέμενον τε ἐκείνου, καὶ πρὸς τῇ
 αὐτῇ καὶ ἄλλης πολλῆς ἀρχαυτά ἐμαθε, τότε δὲ
 φεβηθεὶς, ἔχουσα τε Ἀλέξανδρον, ὥς τὸν Πῶρον ἐκείνου
 τὸν ἀμύναμον, φεύγει τὴν αὐτῇ, ἀναλαβὼν ὅσας τῶν
 μάχων συμπεῖσαι ἐδυνάθη μετασχεῖν αὐτῇ τῆς φυγῆς.
 6 Ἐπὶ τῷ τοῦ ἐλαύνων Ἀλέξανδρος ἀφικνέεται ἐπὶ τὸν
 Ὀρεσάτην ποταμὸν, ἄλλον αὖ τῷ τοῦ Ἰνδὸν ποταμὸν, τὸ
 μὲν εὖρος ἢ μείονα τῷ Ἀκισίνῃ, ὁξύτῃ δὲ τῇ ῥῆ μείονα.
 7 Ὅσην δὲ τῆς χώρας ἐς τε ἐπὶ τὸν Ὀρεσάτην ἐπῆλθε
 Φυλακὰς ὑπέλιπον ἐν τοῖς ἐπικαροτάτοις χωρίοις, ὅπως
 οἱ ἀμφὶ Κρατερὸν τε καὶ Κοῖνον δι' ἀσφαλείας ἐπέρχοι-
 8 το, τῆς χώρας τὴν πολλὴν προσημεύοντες. Ἐπταῦθα
 Ἡφαιστῖονα μὲν ἐκπέμπει, δὲ αὐτῷ μέρος τῆς στρατίας
 περὶ αὐτὴν μὲν Φάλαγγας δύο, ἱππέων δὲ τῇ τε αὐτῇ καὶ

Cap. XXI.

5. Vulgata erat: Ἀλέξανδρον αὐτὸν ὡς τὸν Πῶρον ἐκείνον τὸν αὐτῷ ἐ-
 μύναμον etc. Abjeci voces αὐτὸν et αὐτῷ, quas Gronovius nec
 in Optimo nec in ullo antiquo reperit.

6. ἐκπεμπέει] pro ἐκπεμπέει.
 Utuntur enim Attici in plus-
 quamperfectis primis personis
 pro tertius, ἐκπέμπειν pro ἐκ-
 πέμπει. Corinthus de dialectis
 pag. 85. col. I. Repb.

7. Craterus ad urbes condendas
 relictus erat (20, 2.) Coenus
 ad Acesinē, ut eorum transi-
 tum curaret, qui ad necessa-
 ria comparanda missi erant;
 8. Ἡφαιστῖονα

τὴν Δημητρίῳ ἱππαρχίαν καὶ τῶν τοξοτῶν τὰς ἡμίσεις,
 εἰς τὴν Πώρῳ τῇ ἀφιστηκότῳ χώρῳ, κελεύσας παραδι-
 δόναι ταύτην Πώρῳ τῷ ἄλλῳ, καὶ εἰ δὴ τινὰ πρὸς ταῖς
 ὄχθαις τῇ Ὑδραώτῃ ποταμῷ αὐτόνομα ἔθνη Ἰνδῶν ἐ-
 μεται, καὶ ταῦτα προσαγαγόμενον τῷ Πώρῳ ἄρχειν ἐγ-
 χεῖρσαι. Αὐτὸς δ' ἐπέρα τὸν Ὑδραώτην ποταμὸν, εἰ-
 καθάπερ τὸν Ἀκεσίνην χαλεπῶς. Προχωρῶντι δὲ αὐτῷ
 ἐπέκεινα τῆς ὄχθης τῇ Ὑδραώτῃ τὰς μὲν πολλὰς καθ'
 ὁμολογίαν προχωρεῖν ξυνέβαινεν· ἤδη δὲ τινὰς ξὺν δ-
 πλοῖς ἀπαντήσαντας, τὰς δὲ καὶ ὑποφεύγοντας ἐλὼν
 βία κατεσρέψατο.

XXII. Ἐν τῷτῳ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλεξάνδρῳ, τῶν
 αὐτονόμων Ἰνδῶν ἄλλας τε τινὰς, καὶ τὰς καλεμένας
 Καθαίρας αὐτὰς τε παρασκευάζεσθαι ὡς πρὸς μάχην,
 εἰ προσάγοι τῇ χώρῃ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμο-
 ρα σφίσιν αὐτόνομα καὶ ταῦτα παρακαλεῖν εἰς τὸ ἔργον
 εἶναι δὲ τὴν τε πόλιν ὀχυρὰν, πρὸς ἣν ἐπινόον ἀγωνίσα-
 σθαι. Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Κα-
 θαῖοι εὐτολμώτατοί τε καὶ τὰ πολέμια κρείττοιοι ἐνομί-
 ζοντο· καὶ τέτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι ἄλλο Ἰν-

C. XXII.

Arg. Ultra Hydraoten Adraistae
 et Cathaei, quos adgreditur
 Alexander.

1. Καθαίρας] Strabo XV. p. 481.
 „sunt qui Καθαίαν, (sic scri-
 bit) Sopithae regionem inter
 hos amnes (Hydraipen et Ace-
 sinen) locaverint. Quidam
 trans Acesinen et Hydraoti-
 dem, finitimam terrae Pori
 alterius.“ Inter hos est no-
 ster. Male tamen Strabo So-
 pithae regnum cum regno
 Cathaeorum unum idemque
 censet. Cathaei h. l. a nostro
 aperte Indis αὐτονόμοις accen-

sentur, et Sopithes comme-
 moratur VI, 2, 4.

2. καὶ τέτοις κατὰ τὰ αὐτὰ]
 Non dicit auctor, Oxydracas
 et Mallos conspirasse cum Ca-
 thaeis, a quibus nimis longe
 aberant. Alexander quidem
 etiam cum Mallis et Oxydra-
 cis bellum, sed multo serius
 gessit. Vide libr. VI, 4. et
 seqq. Vult potissimum au-
 ctor, eos, quod ad vires et
 potentiam armorum, Cathaeis
 a reliquis Indis posthabitos
 non esse. Verte igitur cum
 Gronovio: et bis Cathae-
 is per eadem, in armis, pares
 cenlebantur Oxydracas etc.

- 3 δὴν ἔθνος· καὶ Μαλλοὶ, ἄλλο καὶ τῆτο· ἐπεὶ καὶ ὀλί-
γω πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ' αὐτὰς Πῶρόν τε καὶ Ἀβ-
σάρην ξύν τῇ σφετέρᾳ δυνάμει, καὶ πολλὰ ἄλλα
ἔθνη τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἀναστήσαντας, ἔθεν πράξαν-
4 τας τῆς παρασκευῆς ἄξιον ξυνέβη ἀπελθεῖν. Ταῦθ'
ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, σπευδὴ ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ τὰς
Καθαίρας. Καὶ δευτεραῖος μὲν ἀπὸ τῆ ποταμῶ τῆ Ἰ-
5 δραώτῃ πρὸς πόλιν ἦκεν, ἣ ὄνομα Πίμπραμα. Τὸ δ'
ἔθνος τῆτο τῶν Ἰνδῶν Ἀδραῖσαι ἐκαλῶντο· ἔτσι μὲν δὲ
6 προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ Ἀλέξανδρος
ἀναπαύσας τῇ ὑπεραίᾳ τῇ στρατιᾷ, τῇ τρίτῃ προύχω-
ρει ἐπὶ τὰ Σάγγαλα, ἵνα οἱ Καθαῖοί τε καὶ οἱ ἄλλοι
πρόσχωροι αὐτοῖς ξυνεληλυθότες πρὸ τῆς πόλεως πα-
ρατεταγμένοι ἦσαν ἐπὶ γηλόφῳ ἔκ πάντη ἀποτόμῃ· κύ-
κλῳ δὲ τῇ γηλόφῳ ἀμάξας περισήσαντες, ἐντὸς αὐτῶν
ἑστρατοπέδουν, ὡς τριπλῶν χάρακα προβεβλήσθαι τῶν
7 ἀμαξῶν. Ἀλέξανδρος δὲ τό, τε πλῆθος κατιδὼν τῶν
βαρβάρων, καὶ τῇ χωρὶς τὴν φύσιν, ὡς μάλιστα πρὸς
8 τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ ἐφαίνετο, παρετάσσετο· καὶ τὰς
μὲν ἱπποτοξότας εὐθύς, ὡς εἶχεν, ἐκπέμπει, ἐπ' αὐτὰς
ἀκροβολίζεσθαι κελεύσας παρεκπεύοντας, ὡς μήτε ἐκ-
δρομὴν τινα ποιήσασθαι τὰς Ἰνδὰς πρὶν ξυνεσχεθῆναι
αὐτῷ τὴν στρατιάν, καὶ ὡς πληγὰς γίγνεσθαι αὐτοῖς
9 καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐντὸς τῆ ὀχυρώματος. Αὐτὸς δὲ

Cap. XXII.

8. ξυνεσχεθῆναι ex Opt. pto vulgato ξυνταχθῆναι.

5. Ἀδραῖσαι] A Diod. XVII, 91.

Ἀδραῖσαι, ab Orofio et Iustino Adrestae vel Adraestae vo-
cantur.

6. ὡς τριπλῶν etc.] Verte: ita
ut triplex eorum vallum pro
castris projectam esset. Con-
firmatur hoc principio capitis
sequentis et apparet vetusto-
rum codd. lectionem πρὸ τῶν
ἀμαξῶν, a Gron. ad V, 11,

8. notatam, nihili esse.

8. ξυνεσχεθῆναι] Quum in ipsa
ordinatione accedant nonnul-
lae copiae, videtur hunc eis
expectavisse, ut cavere vo-
luerit, ne nocere possent in-
vadendo et incurrendo Indi,
antequam copia omnis esset
conjuncta in unum, h. e. ξυν-
εσχεθῆναι. Gron. Vid. loc. II.

ἐπὶ μὲν τῇ δεξιᾷ κέρως τῶν ἵππῶν τὸ ἄγλημα κατέστησε,
καὶ τὴν κλείτῃ ἵππαρχίαν· ἐχομένους δὲ τέτων τῆς ὑ-
πασπισαῖς, καὶ ἐπὶ τέτοις τῆς Ἀγριαίας· κατὰ δὲ τοῖο
εὐώνυμον Περδίκκας τε αὐτῷ ἐτέτακτο, τὴν τε αὐτῇ
ἔχων ἵππαρχίαν, καὶ τὰς τῶν πεζεταίρων τάξεις·
ἐπὶ κέρως δὲ ἑκατέρω οἱ τοξόται αὐτῷ διχῇ διακρινθέντες
ἐτάχθησαν. Ἐκτάσσαντι δὲ αὐτῷ παρεγένοντο καὶ οἱ 1
ἀπὸ τῆς ὀπισθοφυλακίας πεζοὶ τε καὶ ἵππεις· καὶ τέ-
των τῆς μὲν ἵππῆας ἐπὶ τὰ κέρατα διελὼν παρήγαγεν·
ἀπὸ δὲ τῶν πεζῶν τῶν προσγενομένων πυκνότεραν τὴν 2
σύγκλεισιν τῆς Φάλαγγος ποιήσας, αὐτὸς ἀναλαβὼν
τὴν ἵππον, τὴν ἐπὶ τῇ δεξιᾷ τεταγμένην, παρήγαγεν ἐπὶ
τὰς κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν ἀμάξας. Ταύτῃ γάρ 3
εὐπροσώτερον αὐτῷ ἐφαίμετο τὸ χωρίον, καὶ ἔπυκναί
ὡσαύτως αἱ ἀμάξαι ἐφεισθήκεσαν.

XXIII. Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον προσαγαγῶσαν ἔκ, 1
ἐξέδραμον οἱ Ἰνδοὶ ἐξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ' ἐπιβεβηκότες
αὐτῶν ἀφ' ὑψηλῆς ἠκροβολίζοντο, γινῆς Ἀλέξανδρος, ὅτι
ἐκ εἴη τῶν ἵππῶν τὸ ἔργον, καταπηδήσας ἀπὸ τῆς ἵπ-
πῆς, πεζὸς ἐπῆγε τῶν πεζῶν τὴν Φάλαγγα. Καὶ ἀπὸ 2
μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν ἔχαιπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακε-
δόνες τὰς Ἰνδὰς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παρατα-
ξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὲ πυκνότεροί τε ἐφεισ-
κότες ἐν ἐλάττω τῷ κύκλῳ, καὶ τῶν Μακεδόνων ἔκατ'
εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε 3
πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον, καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα
αὐτῶν, ὡς ἐκάστοις προὔχωρει, ἀτάκτως προσέβαλλον·
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τέτων ὁμῶς ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βια-

C. XXIII.

Arg. Cathaci ex castris suis tri-
plici curtium serie circum-
datis pulsi. Sangalorum oppu-
gnatio et apparatus ad fugien-
tes inde incolas excipiendos.

3. in ᾧ etc.] dum et primos cur-
tus summovebant, et per in-
terstitia illorum, prout quis-
que poterat, inordinate irrum-
pebant. Raph.

- 4 σθέντες πρὸς τῆς Φάλαγγος. Οἱ δὲ ἐκείτι ἐπὶ τῶν
 5 τρίτων ἔμεινον, ἀλλ' ὥς τάχως εἶχον φυγῇ εἰς τὴν πόλιν
 6 κατεκλείσθησαν. Καὶ Ἀλέξανδρος ταύτην μὲν τὴν
 ἡμέραν περιστρατοπέδευσε τοῖς πεζοῖς τὴν πόλιν, ὅσα
 γὰρ ἡδυνήθη αὐτῷ περιβαλεῖν ἡ Φάλαγξ· ἐπὶ πολὺ γὰρ
 ἐπέχον τὸ τεῖχος τῷ στρατοπέδῳ κυκλώσασθαι ἔδυνατος
 7 ἐγένετο· κατὰ δὲ τὰ διαλείποντα αὐτῷ, ἵνα καὶ λίμνη
 ἔμεινεν τῷ τείχους ἦν, τῆς ἱππέας ἐπέταξεν ἐν κύκλῳ
 τῆς λίμνης, γνῆς ἔβαθεῖαν ἔσαν τὴν λίμνην· καὶ αἶμα
 εἰκάσας, ὅτι φοβεροὶ γινόμενοι οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ τῆς προτέ-
 8 ρας ἥττης ἀπολείψασι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν. Καὶ ξυνέβη
 ἔτι ὅπως εἰκάσεν· ἀμφὶ γὰρ δευτέραν φυλακὴν ἐκπί-
 πτοντες ἐκ τῷ τείχους οἱ πολλοὶ αὐτῶν, ἐνέκυρσαν ταῖς
 9 προφυλακαῖς τῶν ἱππέων· καὶ οἱ μὲν πρῶτοι αὐτῶν κα-
 τεκόπησαν πρὸς τῶν ἱππέων· οἱ δὲ ἐπὶ τῆτοις αἰσθόμενοι,
 ὅτι φυλάσσεται ἐν κύκλῳ λίμνη, εἰς τὴν πόλιν αὖθις αἰε-
 10 χώρησαν. Ἀλέξανδρος δὲ χάρακί τε διπλῷ περιβάλ-
 λει, ἵνα περ μὴ εἰσγεν ἡ λίμνη, τὴν πόλιν· καὶ φυλακὰς
 ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης ἀκριβετέρας κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ
 μηχανὰς προσάγειν τῷ τείχει ἐπειόει, ὥς κατασείειν τὸ
 11 τεῖχος. Αὐτομολήσαντες δὲ αὐτῷ τῶν ἐκ τῆς πόλεως
 τινες φράζουσιν, ὅτι ἐν νῶ ἔχουσιν αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς
 ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πόλεως οἱ Ἰνδοὶ κατὰ τὴν λίμνην, ἵνα-
 12 περ τὸ ἐκλιπὲς ἦν τῷ χάρακος. Ὁ δὲ Πτολεμαῖον τὸν
 Λάγυν ἐπιτάττει ἐνταῦθα, τῶν τε ὑπασπιστῶν δὲς χιλ-

Cap. XXIII.

3. πρὸς τῆς φάλαγγος, ex MSS. pro ὑπὸ τῆς φάλ. Mox ex Opt. recepi ἔμεινον. Vulgo ἀνέμεινον.

10. τῶν ἐκ τῆς πόλ. — Secundam vocem, quae in Gronoviana typorum lapsu exciderat, iterum recepi.

11. αὐτῷ δὲ — Priorem vocem, Optimo jubente, non hic solum abjeci, sed etiam c. 24, 2., ubi vulgo legitur: καὶ ταῦτα αὐτῷ οἱ στρατιῶται.

4. ἐπὶ τῶν τρίτων] in tertio cur-
 runt ordine. Rapp.

κατεκλείσθησαν] significatione
 media: se ipsi includebant.

9. χάρακί τε διπλῷ] vallum e-
 palis constans intelligitur, ut
 apparet ex principio capitis
 sequentis.

ρχίας τρεῖς καὶ τὰς Ἀγριάνας ζύμπαντας, καὶ μίαν
 ἕξιν τῶν τοξοτῶν, ἀποδείξας τὸ χωρίον ἥπερ μάλιστα
 ἔαζε βιάζεσθαι τὰς βαρβάρους· σὺ δὲ ἐπειδὴν αἰσθῆ, 12
 ρη, βιαζομένους ταύτη, αὐτὸς μὲν ξὺν τῇ στρατιᾷ εἰς-
 εν τὰς βαρβάρους τῷ πρόσω· τὸν δὲ σαλπικτὴν κέλευε
 ημαίνειν· ὑμεῖς δὲ (ἄνδρες ἡγεμόνες) ἐπειδὴν σημαν- 13
 ῃ, ξὺν τοῖς καθ' αὐτὰς ἑκαστοὶ ξυντεταγμένοι ἵνα ἐπὶ
 ἰν θόρυβον, ἵν' αὖ ἡ σάλπιγξ παρακαλῇ· ἀποσάτης
 δε ἔδδ' ἐγὼ τῷ ἔργῳ.

XXIV. Ὁ μὲν ταῦτα παρήγγειλε· Πτολεμαῖος 1
 ἐ ἀμάξας τε ἐκ τῶν ἀπολελειμμένων ἐν τῇ πρώτῃ Φυγῇ
 μαξῶν ταύτῃ ξυναγαγὼν ὡς πλείστας κατέστησεν ἐγ-
 αρσίας, ἵνα πολλὰ ἐν νυκτὶ τὰ ἄπορα φαίνεται τοῖς
 δεύγουσι, καὶ τῷ χάρακος τῷ κεκομμένῳ τε καὶ ἡ κατα-
 πηχθέντος, συνῆσαι ἄλλη καὶ ἄλλη ἐκέλευσεν ἐν μέσῳ
 ῃς τε λίμνης καὶ τῷ τείχεσ. Καὶ ταῦτα οἱ στρατιῶται 2
 τῇ νυκτὶ ἐξεργάσαντο· ἦδη τε ἦν ἀμφὶ τετάρτην Φυ-
 ακὴν, καὶ οἱ βάρβαροι, καθάπερ ἐξηγγέλλετο Ἀλε-
 ἄνδρῳ, ἀνοίξαντες τὰς ὡς ἐπὶ τὴν λίμνην πύλας, δρό-
 ῳ ἐπ' αὐτὴν ἐφέροντο· ἡ μὲν ἔλαθον τὰς ταύτῃ Φυλα-

C. XXIV.

Interclusi oppidani cae-
 duntur. Oppidum captum.
 Fuga Indorum ex urbibus.
 Sangala eversa. Progressus
 ad Hyphasin amnem.
 καὶ τῷ χάρακος] Haec non de
 aggere et vallo terrestri, sed
 de ligneis vallis sunt intelli-
 genda. Verte: et quod erat
 vallorum jam caesum et non-
 dum in terram depactum con-
 necti inter se et flecti ordina-
 tim hic et illic iussit. cf. supra
 IV, 29, 13. Est autem con-
 structio, qualis solet adhiberi
 in verbis abundantiam expri-

mentibus, ut subintelligatur
 aliquod nomen, unde pende-
 at genitivus. Alias facili ne-
 gotio potes suspicari: καὶ τὰς
 χάρακας τὰς κεκομμένους τε καὶ
 καταπηχθέντας. sed non ne-
 cesse, quum paulo post ὁ χά-
 ραξ ἐν μέσῳ καταβεβλημένος.
 Non potest hoc accipi de mu-
 nitione terrea. Unde etiam
 Livius mavult uti singulari
 33, 5. milites per agros disper-
 sos vallum caedere et parare
 jubet. Gron. Caesar de bell.
 Gall. II, 20. milites, ait, qui
 paulo longius, aggeris petendi
 causa, processerant.

- 3 καὶ, ἐὰν Πτολεμαῖον τὸν ἐπ' αὐταῖς τεταγμένον· ἀλλὰ
 ἐν τούτῳ οἱ τε σαλπύγκται ἐσήμαινον αὐτῷ, καὶ αὐτὸς
 τὴν στρατιὰν ὀπλισμένην τε καὶ συντεταγμένην ἔχον ἐχώ-
 ρει ἐπὶ τῆς βαρβαρίας. Τοῖς δὲ αἵ τε ἄμαξαι ἐμποδῶν
 4 ἦσαν, καὶ ὁ χάραξ ἐν μέσῳ καταβεβλημένος. Ὡς δὲ
 ἦ τε σάλπιγξ ἐφθέγγετο, καὶ οἱ ἄμφι Πτολεμαῖον
 προσέκειντο αὐτοῖς, τῆς αἰὲς ἐκπίπτοντας διὰ τῶν ἄμα-
 ξῶν κατακαίνοντες, ἐνταῦθα δὲ ἀποσρέφονται αὐτοὶ
 ἐς τὴν πόλιν· καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν τῇ ἀποχωρήσει ἐς
 5 πεντακοσίους. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Πᾶρος ἀφίκετο, τῆς δὲ
 ὑπολοίπης ἐλέφαντας ἅμα οἱ ἄγων, καὶ τῶν Ἰνδῶν ἐς
 πεντακισχιλίους· αἱ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ συμπετη-
 6 γμέναι ἦσαν, καὶ προσήγοντο ἤδη τῷ τείχει. Ἀλλὰ οἱ
 Μακεδόνες, πρὶν καὶ κατασπισθῆναι τι τῷ τείχει, ὑπε-
 ρύττοντες τε αὐτοὶ πλίνθινον ὄν τὸ τεῖχος, καὶ τὰς κλι-
 μακας ἐν κύκλῳ πάντῃ πρὸσθύντες, αἰετοῖσι κατακράτας
 7 τὴν πόλιν· καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν ἐν τῇ καταλήψει τῶν
 Ἰνδῶν ἐς μυρίας καὶ ἑπτακισχιλίους· ἐάλωσαν δὲ ὑπὲρ
 τὰς ἑπτὰ μυριάδας, καὶ ἄρματα τριακόσια, καὶ ἵπ-
 8 ποῖς πεντακόσιοι. Τῆς δὲ ζυὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατίας
 ἀπέθανον μὲν ὀλίγον ἀποδέοντες τῶν ἑκατὸν ἐν τῇ πόλει
 πολιορκία. Τραυματίαι δὲ ἔκαστ' ἀπὸ τοῦ πλῆθους τῶν νε-
 κρῶν ἐγένοντο, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς χιλίους καὶ διακοσίους, καὶ
 ἐν τέτοις τῶν ἡγεμόνων ἄλλοι τε καὶ Λυσίμαχος ὁ σω-
 9 ματοφύλαξ. Θάψας δὲ ὡς νόμος αὐτῷ τῆς τελευτή-
 σαντας, Εὐμενῇ τὸν γραμματέα ἐκπέμπει ἐς τὰς δύο
 πόλεις τὰς ξυναφισώσας τοῖς Σαγγάλοις, δὲς αὐτῷ

2. ἐπ' αὐταῖς] post eas. Rorb.

5. Πᾶρος] vide c. 21, 2.

8. ἔκαστ' ἀπὸ τοῦ πλῆθους] plures quam pro numero occisorum.

9. τὸν γραμματέα] Corn Nep. in Eumene c. I, 5. »Philippus cum habuit ad manum scribae loco, quod multo

apud Graecos honorificentius est, quam apud Romanos. Nam apud nos revera, sicut sunt, mercenarii scribae existimantur; at apud illos contrario nemo ad id officium admittitur, nisi honesto loco et fide et industria cognita, quod necesse est omnium

ἐκπέων ἐς τριακοσίους, φράσσοντας τοῖς ἔχουσι τὰς
 λεις τῶν τε Σαγγάλων τῇ ἄλωσιν, καὶ ὅτι αὐτοῖς
 ἔσαι χαλεπὸν ἐξ Ἀλεξάνδρου, ὑπομένεσθαι τε καὶ
 κορμένοις Φιλίῳ Ἀλέξανδρον· ἔδὲ γὰρ ἔδὲ ἄλλοις
 ἢ γενέσθαι τῶν αὐτοκτόμων Ἰνδῶν, ὅσοι ἐκόντες αὖθις
 ἴδουσαν. Οἱ δὲ (ἥδη γὰρ ἐξηγγέλτο αὐτοῖς κατὰ 10
 ἔτος ἑαλωκότα πρὸς Ἀλεξάνδρου τὰ Σάγγαλα) φο-
 βούμενοι, ἔφευγον ἀπολιπόντες τὰς πόλεις· καὶ
 Ἀλεξάνδρος, ἐπειδὴ ἐξηγγέλθη αὐτῷ ἡ φυγή, σπευδὼν
 ἦλθεν· ἀλλὰ οἱ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἐφθασαν ἀποφυ- 11
 γόντες (διὰ μακρῶν γὰρ ἡ δίωξις ἐγένετο), ὅσοι δὲ κατὰ
 ἀποχώρησιν ἀσθενείᾳ ὑπελείποντο, ἔτι ἐγκατα-
 φθέντες πρὸς τῆς στρατιᾶς ἀπέθανον ἐς πεντακοσίους
 ἑλеса. Ὡς δ' ἀπέγνω διώκειν τῷ πρόσω τῆς φεύ- 12
 γοντας, ἐπανελθὼν ἐς τὰ Σάγγαλα, τὴν πόλιν μὲν
 τέσκαψε· τὴν χώραν δὲ, τῶν Ἰνδῶν τοῖς πάλαι μὲν
 τινόμοις, τότε δὲ ἐκασίως προσχωρήσασι προσέθηκε·
 ἢ Πῶρον μὲν ξὺν τῇ δυνάμει τῇ ἀμφ' αὐτὸν ἐκπέμπει 13
 ἢ τὰς πόλεις, αἱ προσκωρήκεσαν, φεβρὰς εἰσάξον-
 τες αὐτάς· αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν 14
 καταμὸν προῦχώρει, ὡς καὶ τῆς ἐπέκεινα Ἰνδοῦ κατα-
 ἔψαυτο. Οὐδ' ἐφαίνετο αὐτῷ πέρασ τι τῷ πολέμῳ, ἔς
 ὑπελείπετό τι πολέμοι.

XXV. * Τὰ δὲ δὴ πέραν τῷ Ὑφάσιος ποταμῷ, ἐν- 1
 ἰμοναί τε τὴν χώραν εἶναι ἐξηγγέλλετο, καὶ ἀνθρώπους

Cap. XXIV.

ἐξ Ἀλεξάνδρου — ex Opt. pro vulg. ὑπ' Ἀλ.

Cap. XXV.

Vocem ποταμῷ post Ὑφάσιος ex Opt. adjeci.

consiliorum eum esse partici-
 pem. Hunc locum tenuit
 amicitiae apud Philipum an-
 nos septem. Illo interfecto
 eodem gradu fuit apud Ale-
 xandrum annos tredecim.
 Kapb. γένεθαι sc. χαλεπὸν τι.

C. XXV.

Arg. Regio ultra Hyphalin. Se-
 ditiones exercitus ulteriora
 petere recusantis. Alexandri
 iussoria in perseverandum in
 expeditione ab rebus feliciter
 gestis.

ἀγαθὰς μὲν γῆς ἐργάτας, γυναῖδας δὲ τὰ πολέμια, καὶ
 2 εἰς τὰ ἴδια δὲ σφῶν ἐν κόσμῳ πολιτεύοντας. Πρὸς γὰρ
 τῶν ἀρίστων ἄρχεσθαι τῆς πολλῆς, τῆς δὲ εἶδεν ἔξω τῆς
 ἐπιεικῆς ἐξηγεῖσθαι· πλῆθος τε ἐλεφάντων εἶναι τοῖς
 ταύτῃ ἀνθρώποις, πολὺ τι ὑπὲρ τῆς ἄλλης Ἰνδῆς, καὶ
 3 μεγέθει μεγίστης τε καὶ ἀνδρείᾳ. Ταῦτα δ' ἐξαγγελλόμενος
 Ἀλέξανδρον μὲν παρώξυνεν εἰς ἐπιθυμίαν τῆς πρὸς αὐτὸν ἰσχύος
 οἱ δὲ Μακεδόνες ἐξέκαμνον ἤδη ταῖς γνώμας, πόνης τε
 ἐκ πόνων καὶ κινδύνους ἐκ κινδύνων ἐπαναιρέμενον ὁρῶντες
 4 τὸν βασιλέα· ξύλλογοί τε ἐγίγνοντο κατὰ τὸ στρατόπε-
 δον, τῶν μὲν τὰ σφέτερα ὀδυρομένων, ὅσοι ἐπιεικέσθαι
 τῶν δὲ ἐκ ἀκολυθήσειν, εἰδ' ἣν ἄγῃ Ἀλέξανδρος, ἐπὶ
 5 σχυριζομένων. Ταῦτα ὡς ἐπύθετο Ἀλέξανδρος, πρὶν
 καὶ προσελθεῖν ἐπὶ μείζον τὴν ταραχὴν τοῖς στρατιώταις
 καὶ τὴν ἀθυμίαν, συγκαλέσας τῆς ἡγεμόνας τῶν τάξε-
 6 ων, ἔλεξεν ὥδε· Ὁρῶν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Μακεδόνες τε
 καὶ ξύμμαχοι, εἶχ' ὁμοίᾳ ἔτι τῇ γνώμῃ ἐπομένους μοι εἰς
 τῆς κινδύνους, συνήγαγον εἰς ταῦτόν, ὡς ἡ πείσας ἀγα-
 7 τῆς πρὸς αὐτόν, ἢ πεισθεῖς ὀπίσω ἀποσρέφεισθαι. Εἰ μὴ
 δὴ μεμπτοὶ εἰσιν ὑμῖν οἱ μέχρι δεῦρο πονηθέντες πόνοι,
 καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἡγούμενος, εἶδεν ἔτι προὔργον λέγειν μα-
 8 εῖναι. Εἰ δὲ Ἰωνία τε πρὸς ἡμῶν διὰ τῆςδε τῆς πόλεως
 ἔχεται, καὶ Ἑλλήσποντος, καὶ Φρύγες ἀμφότεροι, καὶ
 Καππαδόκαι, καὶ Παφλαγόνες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Κάρειαι

3. τῆς πρὸς αὐτόν ἰσχύος — Vocem ultimam abjeci, quia in nullo codice apparebat.

2. τῆς πολλῆς] multitudinem, plebejos. *Raph.* Alexandro aristocratiam praecipue placuisse jam vidimus V, 2, 3.

3. πόνης τε ἐκ πόνων] *Diod.* XVII, 94. „Equi et arma absumpta erant; barbarice vestiti erant, ab defectum vestitium graecarum; per 70 dies impetentes tempestates cum im-

bribus et tonitribus coelum tenebant.“ Strabone *test.* I. XV. p. 476. imbres incipere, quum Alexander Taxisila veniret, nec prius desistere quam ab Hypani ad Hydaspem reversus esset. — Μαλέμ ἰγὶτὺρ κινδόνους ἰντερπρετάρηι δὲ βέλλῳ καὶ προέλλῳ, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐργῶν δὲ ἑτέροις ἐργασίαις.

καὶ Λύκιοι, καὶ Παμφυλία τε καὶ Φοινίκη, καὶ Αἴγυπτος, ὡν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ, καὶ Ἀραβίας ἔστιν ἡ, καὶ ὑρία ἢ τε κοίλη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, καὶ Βαβυλῶν δὲ ἔχεται, καὶ τὸ Σουσίων ἔθνος, καὶ Πέρσαι, καὶ [ἡδοί, καὶ ὅσων Πέρσαι καὶ Μῆδοι ἐπῆρχον, καὶ ὅσων ἐκ ἡρχον· τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, τὰ ἐπέκεινα 9
 τῆς Καυκάσου, ὅ, τι ἂν ἐς τὰ πρόσω ἔτι τῆς Ταναΐδος, κπτριανῶν, Τρεκάνιοι, ἡ θάλασσα ἡ Τρεκανία· Σκύ-
 ας τε ἀνεστειλάμεν ἐς τ' ἐπὶ τὴν ἔρημον· ἐπὶ ταῖς μέν
 καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς διὰ τῆς ἡμετέρας ρεῖ, ὁ Ὑδάσ-
 ης διὰ τῆς ἡμετέρας, ὁ Ἀκασίνης, ὁ Ὑδραώτης· τί ο
 νεῖτε καὶ τὸν Ὑφασιν καὶ τὰ ἐπέκεινα τῆς Ὑφάσιος
 ἵνη προσθεῖναι τῇ ὑμετέρᾳ Μακεδόνων ἀρχῇ; Ἡ δέδοται 1
 ἡ δέξονται ὑμᾶς ἔτι ἄλλοι βάρβαροι ἐπιόντας· ὧν γε
 μὲν προσχωρεῖσιν ἐκόντες, οἱ δὲ φεύγοντες ἀλίσκονται,
 δὲ ἀποφυγόντες τὴν χώραν ἡμῖν ἔρημον παραδιδόασιν,
 δὲ τοῖς συμμάχοις τε καὶ τοῖς ἐκασίως προσχωρήσασθαι
 προστίθεται.

XXVI. Πέρας δὲ τῶν πάντων γενναίῳ μὲν ἀνδρὶ 1
 ἐν δοκῷ ἔγωγε, ὅτι μὴ αὐτὸς τὰς πόνας, ὅσοι αὐτῶν
 καλὰ ἔργα φέρουσιν, εἰ δέ τις καὶ αὐτῷ τῷ πολυμυῖν 2

. δέξονται ὑμᾶς — Ex MSS. emendavi ὑμᾶς, et mox ὧν γε ei
 μὲν, ubi secunda vox vulgo neglecta.

τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας etc. Re-
 petas ex superioribus: si δὲ
 πρὸς ἡμῶν ἔχεται.

C. XXVI.

arg. Alexandri suavioria ad per-
 severandum in expeditione a-
 notitia Geographiae, laborum
 laude, suo exemplo.

πέρας δὲ] Sententiam puto
 hanc esse, virum generosum
 numquam se putare ad finem
 laborum pervenisse, dum ali-
 quid superesse videat, quo
 gloriam possit acquirere, ne-

que alium sibi terminum la-
 borum constituere, nisi ut
 prioribus laboribus peractis,
 novos possit aggredi. *Raph.*

2. Construas: εἰ δέ τις καὶ ποθεῖ
 ἀκῆσαι ὅτι περ ἔσαι πέρας αὐ-
 τῷ τῷ πολυμυῖν, μαθήτω etc.
 De erroribus geographicis in
 his verbis non est quod mo-
 neam, quum per se satis su-
 perque sint perspicui. Nec ea,
 quae hic dicuntur, apta mihi
 videntur ad animum militum
 augendum.

- ποθεῖ ἀκῶσαι ὅ, τι περ ἔσται πέρας, μαθέτω, ὅτι ἡ
πολλὴ ἐστὶ ἡμῖν ἢ λοιπὴ ἐστὶν ἕς τε ἐπὶ τὸν ποταμὸν τῆς
Γάγγης καὶ τὴν εἰς τὴν θάλασσαν ταύτην δὲ, λέγω ὑμῖν,
ξυναφῆς φανέται ἢ Ἑρκανία θάλασσα· ἐκπεριέχεται
3 γὰρ γῆν περὶ πᾶσαν ἢ μεγάλη θάλασσα. Καὶ ἐγὼ
ἐπιδείξω Μακεδόσι τε καὶ τοῖς ξυμμάχοις τὸν μὲν Ἰνδὸν
κὸν κόλπον ξύρρον ὄντα τῷ Περσικῷ, τὴν δ' Ἑρκανίαν
τῷ Ἰνδικῷ· ἀπὸ δὲ τῆς Περσικῆς εἰς Λιβύην περιπλευσθή-
4 σεται σόλῳ ἡμετέρῳ τὰ μέχρι Ἑρακλέους σπηλαίων· ἀπὸ
δὲ σπηλαίων, ἢ ἐντὸς Λιβύης πᾶσα ἡμετέρα γίγνεται, καὶ
ἢ Ἀσία δὴ ἄνω πᾶσα, καὶ ὄροι τῆς ταύτης ἀρχῆς, ἕως
5 περ καὶ τῆς γῆς ὄρους ὁ Θεὸς ἐπαίησε. Νῦν δὲ ὅτι ἀπὸ
τρεπομένων, πολλὰ μὲν μάχιμα ὑπολείπεται γένη ἐπι-
κτεῖναι· τῆς Ἑφάσιος, ἕς τε ἐπὶ τὴν εἰς τὴν θάλασσαν
πολλὰ δὲ ἀπὸ τούτων ἐστὶ ἐπὶ τὴν Ἑρκανίαν ὡς ἐπὶ βορρᾶν
6 ῥᾶν ἄνεμον· καὶ τὰ Σκυθικὰ γένη ἢ πόρρω τούτων· ὥς τε
ὁ Θεὸς μὴ ἀπελθόντων ὀπίσω, καὶ τὰ νῦν κατεχόμενα
βέβαια ὄντα, ἐπαρθῇ πρὸς ἀπόσασιν πρὸς τῶν μὴ
ἐχομένων· καὶ τότε δὴ ἀνόνητοι ἡμῖν ἔσονται οἱ πολλοὶ
πόννοι, ἢ ἄλλων αὐθις ἐξ ἀρχῆς δεήσει πόνων τε καὶ κιν-
7 δύνων. Ἀλλὰ παραμείνατε, ἄνδρες Μακεδόνες καὶ
ξύμμαχοι· πονούντων τοι καὶ κινδυνεύόντων τὰ καλά ἐσ-
τα· καὶ ζῆν τε ζῆν ἀρετῇ ἡδύ, καὶ ἀποθνήσκουσιν, κλέει

Cap. XXVI.

4. τῆς ταύτης ἀρχῆς — Sic pro τῆς ταύτης ἀρχῆς emendavi a conjectura Gronovii ad IV, 30. Recte notat: non uti hoc vocum ordine Graecos, sed debuisse scribi ταύτης τῆς ἀρχῆς. Sed nec hoc tolerari posse. Sensus enim alterum postulat.

3. τὴν Ἑρκανίαν sc. θάλασσαν.

4. τῆς ταύτης ἀρχῆς] Verte: fines imperii in his regionibus (i. e. in Asia et Africa) erunt iidem, quos deus terrarum posuit. Aliiter sensisset Alexander, si veram Asiae et Africae notitiam habuisset. ἢ ἐντὸς Λιβύης ea est Africa, quae

inter columnas herculeas et Asiam sita est. Vide indicem in finibus.

7. πονούντων τοι] laborantium et periclitantium sunt praeclara facinora. Laboribus et periculis res praeclarae geruntur, gloria et honor paratur. Supra I. Kap. 8.

αἰθάναιτον ὑπόλοιπομένους. Ἡ ἐκ ἴσε, ὅτι ὁ πρόγονος ὁ 8
 ἡμέτερος ἐκ ἐν Τίρυνθι, ἐδ' ἐν Ἀργεῖ, ἀλλ' ἐδὲ ἐν Πελα-
 ποννήσῳ ἢ Θήβαις μένων, ἐς τοσόνδε κλέος ἦλθεν, ὥς
 θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι, ἢ δοκεῖν· ἔ μὲν ἐν δὴ ἐδὲ 9
 Διούσῃ, ἀκρετέρεα τῆτα θεῷ ἢ καὶ Ἡρακλέα, ὀλίγοι
 πόνοι· ἀλλὰ ἡμεῖς γε καὶ ἐπέκεινα τῆς Νύσσης ἀφίγμε-
 θα, καὶ ἡ Ἀργεὺς πέτρα, ἢ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνάλωτος, 10
 πρὸς ἡμῶν ἔχεται. Ὑμεῖς δὲ καὶ τὰ ἔτι ὑπόλοιπα τῆς
 Ἀσίας πρόσθετε τοῖς ἤδη ἐκτημένους, καὶ τὰ ὀλίγα τοῖς 11
 πολλοῖς· ἐπεὶ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς τί ἂν μέγα καὶ καλὸν κα-
 τέπεπρακτο, εἰ ἐν Μακεδονίᾳ καθήμενοι, ἱκανὸν ἐποιέ-
 μεθα ἀπόνως τὴν οἰκίαν διασώζειν, Θρᾶκας τῆς ὁμόρου,
 ἢ Ἰλλυρίους, [ἢ Τριβαλλούς,] ἢ καὶ τῶν Ἑλλήνων ὅσοι ἐκ 12
 ἐπιτηδεῖοι ἐς τὰ ἡμέτερα ἀνασέλλοντες; Εἰ μὲν δὴ ὑμᾶς
 πονῶντας καὶ κινδυνεύοντας αὐτὸς ἀπόνως καὶ ἀκινδύνακ 13
 ἐξηγέμενος ἦγον, ἐκ ἀπεικότως ἂν προεκάμνετε ταῖς
 γνώμας· τῶν μὲν πόνων μόνοις ὑμῖν μετὸν, τὰ δὲ αἰθλα
 αὐτῶν ἄλλοις περιποιῶντες· νῦν δὲ κοινοὶ μὲν ἡμῖν οἱ πό- 14
 νοι, ἴσον δὲ μέτεσι τῶν κινδύνων· τὰ δὲ αἰθλα ἐν μέσῳ
 κεῖται ξύμπασιν· ἢ τε γὰρ χώρα ὑμετέρα, καὶ ὑμεῖς
 αὐτῆς σατραπεύετε· καὶ τῶν χρημάτων τὸ μέρος νῦν τε
 ἐς ὑμᾶς πολὺ ἔρχεται. Καὶ ἐπειδὴν ὑπεξέλθωμεν τὴν 14
 Ἀσίαν, τότε ἐκ ἐμπλήσας μὰ Δία ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ
 ὑπερβαλὼν ὅσα ἕκαστος ἐλπίζει ἀγαθὰ ἔσσεσθαι, τῆς
 μὲν ἀπιέναι οἴκαδε ἐθέλοντας, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπα-

8. Vulgata est ἐν Τίρυνθι. Gronovius notat: unum esse Arria-
 num, qui urbem, quae aliis omnibus appellatur Τίρυνς aut Τί-
 ryntha, vocaret Tirynthum. Quum igitur optimus et quidam
 MSS. haberent Τίρυνθη, emendat Τίρυνθι, errore ex confusa
 pronunciatione, et nato. Quod recepi. Mox ex Opt. recepi
 ἔ μὲν ἐν, quarum ultima vulgo deest.

10. ἐκτημένοις ex Opt. Vulgo κικτημένοις.

11. ἢ Τριβαλλούς — uncis haec scripti, quia in Opt. non leguntur.

8. ὁ πρόγονος] Hercules.

12. μετὸν] accusativus absolu-

tus. Verte: si vos quidem soli
 participes essetis laborum etc.

πέμψω, ἢ ἐπανάξω αὐτός· τῆς δὲ αὐτῆς μένοντας, ζήλωτας τοῖς ἀπερχομένοις ποιήσω.

- 1 XXVII. Ταῦτά καὶ τοιαῦτα εἰπόντος Ἀλεξάνδρου πολὺν μὲν χρόνον σιωπὴ ἦν, ὅτε ἀντιλέγειν τολμώπῃ
 2 πρὸς τὸν βασιλέα ἐκ τῆς εὐθείας, ὅτε ξυγχωρεῖν ἐθέλοντων. Ἐν δὲ τῷ πολλῷ μὲν Ἀλέξανδρος ἐκέλευε
 λέγειν τὸν βεβλόμενον, εἰ δὲ τις τὰ ἐναντία τοῖς ὑπ' αὐτὸν
 3 λαχθεῖσι γινώσκαι· ἔμεινε δὲ καὶ ὡς ἐπὶ πολὺ ἡ σιωπὴ ὅψι δὲ ποτε Θαρσήσας Κοῖνος ὁ Πολεμοκράτης, ἐλέξε
 ταύτῃ· Ἐπειδὴ αὐτός, ὦ βασιλεῦ, ἔκατὰ πρόσταγμα
 ἐθέλεις Μακεδόνων ἐξηγεῖσθαι, ἀλλὰ πείσας μὴ
 4 ἄξιον φῆς, πεισθεῖς δὲ ἔβιάσσεσθαι, ἔχ' ὑπὲρ ἡμῶν
 τῶνδε ποιήσομαι ἐγὼ τῆς λόγης, οἱ, καὶ προτιμώμεται
 τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἄθλα τῶν πόρων οἱ πολλοὶ ἤδη κί-
 5 κομισμένοι, καὶ τὸ κρατιεῦν παρὰ τῆς ἄλλης, πρό-
 θυμοί σοι ἐς πάντα ἐσμέν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς στρατίας τῆς
 6 πολλῆς· ἐδὲ ὑπὲρ ταύτης ἐρῶ τὰ κατ' ἡδονὴν ἐκείνης,
 ἀλλ' ἂν νομίζω ξύμφορὰ τέ σοι ἐς τὰ παρόντα, καὶ ἐς
 7 τὰ μέλλοντα μάλιστα ἀσφαλῆ εἶναι. Δίκαιος δὲ εἰμι
 κατ' ἡλικίαν τε μὴ ἀποκρύπτεσθαι τὰ δοκῶντα βέλ-
 τισα, καὶ κατὰ τὴν ἐκ σὲ μοι ἔσαν ἐς τῆς ἄλλης ἀξίω-
 σιν, καὶ κατὰ τὴν ἐν τοῖς πόνοις τε καὶ κινδύνοις ἐς τοὺς
 8 ἀπροφάσιζον τόλμαν. Ὅσῳ γάρ τοι πλεῖστα καὶ μέγιστα
 σοί τε ἡγεμένῳ καταπέπρακται, καὶ τοῖς ἅμα σοὶ οἰκο-
 θεν ὀρμηθεῖσι, τοσῶδε μᾶλλον τι ξύμφορόν μοι δοκεῖ,
 9 πείρας τι ἐπιθεῖναι τοῖς πόνοις τε καὶ κινδύνοις. Αὐτός
 γάρ τοι ὁρᾷς, ὅσοι μὲν Μακεδόνων τε καὶ Ἑλλήνων ἅμα

Cap. XXVII.

3. κατὰ πρόσταγμα — ex MSS. omnibus. Vulgo legitur κατὰ πρόσταξιν.

C. XXVII.

Arg. Respondet Coenus, veniam sermoni praeferens. Snaforia ad reditum.

5. καὶ κατὰ τὴν ἐκ σὲ etc.] Verte cum Gronovio: et dignitas, qua tuo beneficio apud alios etiam valeo.

ἐ ὤρμηθῃμεν, ὅσοι δὲ ὑπολειμμένα· ὧν Θετταλὸς
 ν ἀπὸ Βάκτρων εὐθύς, ὃ προθύμως ἐστὶ ἐς τῆς πόνης
 σφόδρως, οἷαδὲ καλῶς ποιῶν ἀπέπεμψας· τῶν δὲ 8
 ἄλλων Ἑλλήνων, οἱ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι, ταῖς πρὸς σῶ-
 υσθείσας κατακλισμένοι, ὃδ' ἔτοι πάντῃ ἐκόντες μέν-
 ν· οἱ δὲ ξυμπονῶντες τε ἐπὶ καὶ ξυγκινδυνεύοντες, αὐ- 9
 ῖ τε καὶ ἡ Μακεδονικὴ στρατιὰ, τῆς μὲν ἐν ταῖς μάχαις
 γολαιέκασιν, αἱ δὲ ἐκ τῶν τραυμάτων ἀπόρραχοι γε-
 νημένοι, ἄλλοι ἄλλῃ τῆς Ἀσίας ὑπολειμμένοι εἰσὶν·
 πλείους δὲ νόσῳ ἀπολώλασιν, ὀλίγοι δὲ ἐκ πολλῶν 10
 γολαίπονται, καὶ ἔτε τοῖς σώμασιν ἐτι ὡσαύτως ἐρρω-
 ῖνοι, ταῖς τε γνώμασι πολὺ ἐτι μᾶλλον προεκμηκότες·
 ἢ τέτοις ξύμπασιν πρόθος μὲν γονέων ἐστὶν, ὅσοις ἐτι 11
 ὕζονται, πόθος δὲ γυναικῶν καὶ παίδων, πόθος δὲ δὴ
 ἰς γῆς αὐτῆς τῆς οἰκείας, ἣν ζῶν τῷ ἐκ σῶ περισθάντι σφί-
 ς κόσμῳ, μεγάλοι τε ἀντὶ μικρῶν, καὶ πλείοι ἐκ πε-
 ῖτων ἀναστρέφοντες, ξύγγνωστοί εἰσιν ἐπιδεῖν ποθῶντες.
 ὁ δὲ νῦν μὴ ἄγειν ἄκοντας· ὃδὲ γὰρ ὁμοίοις ἐτι χρήσῃ 12
 τῆς κινδύνος, οἷς τὸ ἐκῆσιον ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀπέσαι.
 ἐπανελθὼν δ' αὐτός τε, εἰ δοκεῖ, ἐς τὴν οἰκείαν, καὶ 13
 ἣν μητέρα τὴν σαυτῆ ἰδὼν, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων κα-
 ατησάμενος, καὶ τὰς νίκας ταύτας τὰς πολλὰς καὶ με-
 ῖαλας ἐς τὸν πατρῶον οἶκον κομίσας· ἔτω δὲ ἐξ ἀρχῆς 14
 ἄλλον σάλομ τέλλεσθαι, εἰ μὲν βῆλει, ἐπ' αὐτὰ ταῦτα
 ἀ πρὸς τὴν ἑω ὤπισθ' Ἰνδῶν γένῃ· εἰ δὲ βῆλει, ἐς τὸν
 ἑξέινον πόντον· εἰ δὲ ἐπὶ Καρχηδόνα, καὶ τὰ ἐπέκεινα
 Καρχηδονίων τῆς Λιβύης. Ταῦτα δὲ σὸν ἤδη ἐξηγεῖσθαι· 15
 ἵψονται δὲ σοὶ ἄλλοι Μακεδόνες καὶ ἄλλοι Ἕλληνες, νέοι τε
 ὑπὲρ γερόντων, καὶ ἀκμήτες ἀντὶ κεκμηκότων, καὶ οἷς τὰ τῆ
 πολέμου διὰ τὰ ἀπείρατα ἐς τε τὸ παραυτίκα ὃ φοβερά,
 καὶ κατὰ τὴν τῆ μέλλοντος ἐλπίδα ἐν σπῆδῳ ἔσται· ὃς 16
 καὶ ταύτῃ ἐτι προθυμότερον ἀκολοθήσειν σοὶ εἰκός, ἄρῳ

1. ἀπὸ Βάκτρων] vide notam ad
 III, 19, 12.

14. τέλλεσθαι] infinit. pro im-
 perativo, ut saepe.

τας τὰς πρότερον συμπονήσαντάς τε καὶ ζυγκινδυνεύσας, εἰς τὰ σφέτερά ἦθ' ἐπαινεληλυθότας, πλεσίς τε ἀντὶ πονήτων, καὶ ἀντὶ ἀφανῶν τῶν πάλαι εὐκλείας.
 17 Καλὸν δὲ, ὦ βασιλεῦ, εἶπερ τί ἄλλο, καὶ ἡ ἐν τῷ εὐτυ-
 18 χεῖν σωφροσύνη. Σοὶ μὲν γὰρ αὐτῷ ἡγεμένῳ καὶ στρα-
 τιστῇ τοιαύτην ἄγοντι ἐκ μὲν πολεμίων ὅσος ἑδέν· τα δὲ
 ἐκ τῆς θαιμονίας, ἀδόκητά τε καὶ ταύτῃ ἀφύλακτα τοῖς
 ἀνθρώποις ἐστὶ.

1 **XXVIII.** Τοιαῦτα εἰπόντος τῆς Κοίνης Θόρυβον
 γενέσθαι ἐκ τῶν παρόντων ἐπὶ ταῖς λόγοις· πολλοῖς δὲ
 δὴ καὶ δάκρυα προχυθέντα, ἔτι μᾶλλον δηλῶσαι τὰ πρὸς
 2 αἰχμασίον τῆς γνώμης εἰς τὰς πρόσω κινδύνους, καὶ τὸ κατ'
 ἡδονὴν σφίσι εἶναι τὴν ἀναχώρησιν. Ἀλέξανδρος δὲ
 τότε μὲν ἀχθεσθεὶς τῇ τε Κοίνῃ τῇ παρρησίᾳ, καὶ τῇ
 3 ὁκνῇ τῶν ἄλλων ἡγεμόνων, διέλυσε τὸν ζύλλον· εἰς
 δὲ τὴν ὑπεραίαν ζυγκαλέσας αὐτοῖς ζυγὸς ὁρχῇ τὰς αὐτὰς,
 αὐτὸς μὲν εἶναι ἔφη τῇ πρόσω, βιάσασθαι δὲ ὑδνα
 ἄκοντα Μακεδόνων ζυγάσασθαι· ἔξιν γὰρ τὰς ἀκολο-
 4 θήσοντας τῷ βασιλεῖ σφῶν ἐκόντας· τοῖς δὲ καὶ ἀπεί-
 ναι οἴκαδε ἐθέλῃσιν, ὑπάρχειν ἀπείναι, καὶ ἐξαγγέλ-
 λειν τοῖς οἰκείοις, ὅτι τὸν βασιλέα σφῶν ἐκ μέσοις τοῖς
 5 πολεμίοις ἐπατήκυσιν ἀπολειπόντες· ταῦτ' εἰπόντα ἀπει-
 θεῖν εἰς τὴν σκηνὴν, μηδὲ τινα τῶν ἐταίρων προσέσθαι
 αὐτῆς τ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ εἰς τὴν τρίτην ἔτι ἀπ' ἐκεί-
 νης· ὑπομένοντα, εἰ δὴ τις προτροπὴ ταῖς γνώμας τῶν
 Μακεδόνων τε καὶ συμμάχων (οἷα δὲ ἐν ὄχλῳ στρατιω-
 τῶν τὰ πολλὰ φιλεῖ γίνεσθαι) ἐμπεισῆσα, εὐπειθεῖς

17. εἶπερ τι ἄλλο — ex Opt. pro vulgato εἶπερ τι καὶ ἄλλο. Eodem
 auctore abjeci καὶ, quod vulgo interponitur verbis ταύτῃ ἀ-
 φύλακτα.

Cap. XXVIII.

1. πολλοῖς δὲ δὴ — Ultimam voculam ex Opt. adjeci.

C. XXVIII.

Arg. Alexandri offensa et mi-

litum contumacia. Denique
 pronunciatus reditus.

ρας παρίξει αὐτός. Ὡς δὲ σιγὴ ἂν πολλὴ ἦν αἰνὰ τὸ 6
στρατόπεδον, καὶ ἀχθόμενοι μὲν τῇ ὀργῇ αὐτῷ δῆλοι
ἦσαν, ὁ μὲν μεταβαλλόμενοι γε ὑπ' αὐτῆς· ἐνταῦθα δὲ 7
λέγει Πτολεμαῖος ὁ Αἰγύς, ὅτι ἐπὶ τῇ διαβάσει ἔδω
μεῖον ἐθύετο, θυομένῳ δὲ ἔκ ἐγίνετο αὐτῷ τὰ ἱερά·
τότε δὲ τὰς πρεσβυτάτας τε τῶν ἐταίρων, καὶ μάλιστα 8
τὰς ἐπιτηδεύς αὐτῷ ξυναγαγὼν ὡς πάντα ἐς τὴν ὀπίσω
ἀναχώρησιν αὐτῷ ἔφερεν, ἐκφαίνει ἐς τὴν στρατιάν, ὅτι
ἐγνωσται ὀπίσω ἀποστρέφειν.

XXIX. Οἱ δὲ ἐβόων τε οἷα ἂν ὄχλος ξυμμιγῆς 1
χαίρων βοήσεις, καὶ ἐδάκρυον οἱ πολλοὶ αὐτῶν, οἱ δὲ
καὶ τῇ σκηνῇ τῇ βασιλικῇ πελάζοντες, ἠύχοντο Ἀλε-
ξάνδρῳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὅτι πρὸς σφῶν μόνων νικη-
θῆναι ἠνέσχετο. Ἐνθα δὲ διελὼν κατὰ τάξεις τὴν 2
στρατιάν, δώδεκα βωμὸς κατασκευάζειν προστάττει·
ὑψος μὲν, κατὰ τὰς μεγίστας πύργους· εὖρος δὲ, μείζο-
νας ἢ κατὰ πύργους· χαριστήρια τοῖς Θεοῖς τοῖς ἐς τοσόνδε
ἀγαγῆσιν αὐτὸν νικῶντα, καὶ μνημεῖα τῶν αὐτῷ πόνων.
Ὡς δὲ κατασκευασμένοι αὐτῷ οἱ βωμοὶ ἦσαν, θύει δὲ 3
ἐπ' αὐτῶν, ὡς νόμος· καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικόν τε καὶ
ἵππικόν. Καὶ τὴν μὲν χώραν τὴν μέχρι τῆς Ἰφάσιος πο- 4
ταμῷ Πώρῳ ἄρχειν προσέθηκεν, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸν Ἰδρα-
ώτην ἀνέστρεφε. Διαβὰς δὲ τὸν Ἰδραώτην, ἐπὶ τὸν

6. σιγὴ ἂν — alteram vocem addidi ex Optimo.

Cap. XXIX.

1. καὶ ἐδάκρυον οἱ πολλοὶ αὐτῶν — Hoc testitur ex Optimo, alijs
MSS. et Veneta ac Basileensi pro: καὶ δάκρυον οἱ πολλοὶ αὐτῶν
ἠφίεσαν, quod primus habet Vulcanius.

2. μείζονας ἔτι — secundam vocem in Optimo deficientem abjeci.

3. τὰς ἐπιτηδεύς αὐτῷ] qui ipsius
partes contra militum contu-
maciam fovebant; qui ipsius
cupiditati per omnia subser-
viebant et suffragabantur, ut
supra lib. I, 10. Gron.

C. XXIX.

Arg. Arae duodecim. Peri
regnum auctum. Urbs ad
Acesinem condita. Abisarae
amicitia.

- 5 Ἀκισίην αὖ ἐπανήει ὀπίσσω. Καὶ ἐνταῦθα καταλαμβάνει τὴν πόλιν ἐξωκοδομημένην, ἣν τινα Ἡφαισίων αὐτῇ ἐκτειχίσαι ἐτάχθη· καὶ εἰς ταύτην ξυνοικίσας τῶν τε προσχώρων ὅσοι ἐθελονταὶ κατωκίζοντο, καὶ τῶν μισθοφόρων ὃ, τι περ ἀπόμαχον, αὐτὸς τὰ ἐπὶ τῷ κατάπλῳ παρεσκευάζετο τῷ εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν.
- 6 Ἐν τῷτῳ δ' ἀφίκοιτο πρὸς αὐτὸν Ἀρσάκης τε ὁ τῆς ὁμόρου Ἀβισάρη χώρας ὑπαρχος, καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀβισάρε, καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, δῶρά τε κομίζοντες τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς, καὶ τὰς παρ' Ἀβισάρη ἐλέφαντας, εἰς τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν. Ἀβισάρεν γὰρ νόσῳ ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθῆν.
- 7 Ξυνέβαινον δὲ τῷτοις καὶ οἱ παρ' Ἀλεξάνδρου ἐκπεμφθέντες πρέσβεις πρὸς Ἀβισάρεν. Καὶ ταῦτα ἠχαιπῶς πειθύνσας ἕτως ἔχειν, Ἀβισάρε τε τῆς αὐτῆς χώρας σατραπείην ἔδωκε, καὶ Ἀρσάκην τῇ Ἀβισάρε ἐπικρατείᾳ προσέθηκε· καὶ φόρους ἕς τινας ἀπολόισσι τάξας, θύει αὖ καὶ ἐν τῷ Ἀκισίῳ ποταμῷ· καὶ τὸν Ἀκισίην αὖ διαβάς, ἐπὶ τὸν Ἰθάσπην ἦκεν, ἵνα καὶ τῶν πόλεων, τῆς τε Νικαίας καὶ τῶν Βηκεφάλων, ὅσα πρὸς τῶν ὁμβρων πεπονηκότα ἦν, ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπισκεύασε, καὶ τὰ ἄλλα τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκόσμει.

4. αὖ ἐπανήει — priorem vocem ex MSS. addidi.

6. τὰ μέγιστα — ex Opt. pro vulgato αὖ μέγιστα.

8. Ex Opt. scripsi ἐν τῷ Ἀκισίῳ pro ἐπὶ τῷ Ἀκισίῳ; deinde ex vetustis omnibus, etiam primis editis, καὶ τὸν Ἀκισίην αὖ διαβάς loco vulgati: καὶ τῷτον διαβάς.

5. τὴν πόλιν] De hac urbe et Hephaestione ad eam condendam misso nihil ante commemoratum est. Cap. 21. emissus narratur Hephaestion, ad

quasdam Indiae regiones subigendas, e quibus in Castra ad Hyphasin reversus erat Curtio teste, IX, 1, 35.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἀλέξανδρος. δὲ, ἐπειδὴ παρεσκευάσθησαν αὐτῷ
 ἐν τῇ Ὑδάσπῃ ταῖς ὀχθαῖς πολλαὶ μὲν τριακόντοροι
 καὶ ἡμιόλια, πολλὰ δὲ καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα, καὶ ἄλ-
 α ὅσα ἐς παρακομιδὴν στρατιᾶς ποταμῷ εὐπορά, ἐγνώ-
 αταπλεῖν κατὰ τὴν Ὑδάσπην ὡς ἐπὶ τὴν μεγάλην θά-
 ασσαν. Πρώτερον μὲν γε ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ κροκο-
 εἶλκας ἰδὼν, μόνῳ τῶν ἄλλων ποταμῶν πλην Νείλου,
 εὖς δὲ ταῖς ὀχθαῖς τῇ Ἀκασίνῃ κυάμους πεφυκότας,
 τοῖς ἢ γῇ ἐκφέρει ἢ Αἰγυπτία· καὶ Ἀλέξανδρος ἀκμή-
 ας, ὅτι ὁ Ἀκασίνης ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἰνδόν, ἔδοξεν ἐξευ-
 ηκέναι τῇ Νείλῳ τὰς ἀρχὰς, ὡς τὸν Νεῖλον ἐνθύνει
 οὔθεν ἐξ Ἰνδῶν ἀνίσχοντα, καὶ δι' ἐρήμους πολλῆς γῆς
 ἰόντα, καὶ ταύτῃ ἀπολλύοντα τὸν Ἰνδόν τὸ ὄνομα.

NOTAE CRITICAE.

CAP. I. LIB. VI.

Optimo cod. auctore ante *ἀκμῆς* inferere placuit nomen Ἀλέ-
 ξανδρος; post εἰς τὸν Ἰνδόν autem delevi vocem ποταμόν.

ANIMADVERSIONES.

Cap. I.

Arg. Apparatus navigationis in
 Oceanum. Nili fontes a se
 in India repertos somniabat
 Alexander.

ἡμιόλια.] Hoc vocabulum ex-
 plicat Blancardus ex Etymo-
 logico: ἡμιόλια δὲ πάλαι ἐλέ-
 γετο ληστρικὸν πλεῖον, ὃ τὸ ἡ-
 μίολιον μέρος ψιλὸν ἐρετῶν ἐστὶ
 πρὸς τὸ ἀπ' αὐτῆ μάχεσθαι. —
 Materia ad naves construē-
 das deducta erat ex Emodio
 monte. Strabo lib. XV. pag.
 480. cf. III, 2, 5.

Diu praeter crocodilos Ae-
 gyptios nullos inveniri cre-

ditum erat. Descriptionem
 animalis vide apud Herodot.
 II, 68. seqq. de faba aegyptia-
 ca eundem II, 37. Sponte
 nasciebantur in Aegypto fabae,
 quas nemo, religionis causa,
 edebat.

3. τὸν Ἰνδόν τὸ ὄνομα.] Equidem
 sic intelligo, Nilum et In-
 dum habitos fuisse ab Alexan-
 dro pro uno eodemque fluvio,
 qui primo quidem Indus ap-
 pelleretur, deinde, ubi per so-
 litudines fluat, nomine amisso
 ad Aethiopas delatus, Nilus
 vocetur. Quae opinio ex
 eo falsitatis convincitur, quod

- 4 ἔπειτα ὁπόθεν ἄρχεται διὰ τῆς οἰκισμένης χώρας βεῖν, Νεῖλον ἤδη πρὸς Αἰθιοπῶν τε τῶν ταύτη καὶ Αἰγυπτίων καλεόμενον, (ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν ἐπώνυμον τῆς Αἰγύπτου Αἴγυπτον.) ἔτω δὲ ἐκδιδόναι ἐς τὴν ἐντὸς Θάλασσαν
5 καὶ δὴ καὶ πρὸς τὴν Ὀλυμπιάδα γράφοντα, ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε γράψαι καὶ ὅτι δοκοίη αὐτῷ ἐξερηκέναι τῷ Νεῖλῳ τὰς πηγὰς, μικροῖς δὲ τισι καὶ
6 Φαύλοις ὑπὲρ τῶν τηλικύτων τεκμαιρόμενον· ἐπεὶ μὲντα ἀτρεκέστερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, ἔτω δὲ μαθεῖν παρὰ τῶν ἐπιχωρίων, τὸν μὲν Ὑδάσπην τῷ Ἀκισίνῃ, τὸν Ἀκισίνην δὲ τῷ Ἰνδῷ τό, τε ὕδωρ ζυμβάλλοντας, καὶ τῷ ὀνόματι ζυγχωρῆντας· τὸν Ἰνδὸν δὲ ἐκδιδόντα ἤδη ἐς τὴν μεγάλην Θάλασσαν, δίσκοι τὸν Ἰνδὸν ὄντα, ἔδέν τι αὐτῷ προσῆκον τῆς γῆς τῆς
7 Αἰγυπτίας· τηνικαῦτα δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν μητέρα τῆτο ἀμφὶ τῷ Νεῖλῳ γράφειν ἀφελεῖν· καὶ τοὶ κατάπλυν τὸν κατὰ τὰς ποταμὸς ἐς τ' ἐπὶ μεγάλην Θάλασσαν ἐπινοῶντα, παρασκευασθῆναί οἱ ἐπὶ τῷδε κ.
8 λεῦσαι τὰς ναῦς. Αἱ δ' ὑπηρεσίαι αὐτῷ ἐς τὰς ναῦς ζυνεπληρώθησαν ἐκ τῶν ζυνεπομένων τῇ στρατιᾷ Φοινίκων, καὶ Κυπρίων, καὶ Καρῶν, καὶ Αἰγυπτίων.

I II. Ἐν δὲ τῷ Κοῖνος μὲν ἐν τοῖς πιστοτάτοις Ἀλεξάνδρῳ ὢν τῶν ἐταίρων, νόσω τελευτᾷ· καὶ τῆτοι

4. καὶ Αἰγυπτίων ex MSS. omnibus pro vulgato καὶ Αἴγυπτον; mox ex Opt. Veneta et Basil. restitui ἐκδιδόναι pro ἐκδιδόναι.

Indus in Oceanum, 6. Nilus vero in mare mediterraneum se exonerat. 4. *Rapb.* Totum hunc locum ex Nearchō descriptum docet Strabo pag. 479. l. XV. De re ipsa vide quae habet St. Croix p. 318. Alexandrum summo studio in caput Nili inquisivisse, etiam in Aegypto ipsa, docet Freinsheim. ad Curt. IV, 7, 2. ex Luciano II, 272. et Max.

Tyr. pr. Serm. 25., qui regem nihil ait consuluisse Hammonem, praeterquam de Nili fontibus.

4. Ὅμηρος] vld. not. ad V, 6, 1.
8. αἱ δ' ὑπηρεσίαι] Eadem haec repesuntur in Ind. c. 18, 1. seqq. *Rapb.*

C. II.

Arg. Coeni mors. Porus omnium Indorum rex. Sopithae regia. Classis navium in Hy-

ἅπτεται ἐκ τῶν παρόντων μεγαλοπρεπῶς. Αὐτὸς δὲ 2
 συναγαγὼν τὰς τε ἑταίρας, καὶ ὅσοι Ἰνδῶν πρέσβεις
 ἀρ' αὐτὸν ἀφικνήμενοι ἦσαν, βασιλέα μὲν τῆς ἐαλωκυίας
 δὴ Ἰνδῶν γῆς ἀπέδειξε Πῶρον, ἑπτὰ μὲν ἔθνων τῶν
 ὑμπαίντων, πόλεων δὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τὰς δισχι-
 ῖας. Τὴν στρατιὰν δὲ διένειμεν ὥδε· αὐτὸς μὲν τὰς 3
 πασπισάς τε ἅμα οἱ ξύμπαντας ἐπὶ τὰς ναῦς ἀνεβί-
 ασε καὶ τὰς τοξότας καὶ τὰς Ἀγριάνας καὶ τὸ ἀγῆμα
 τῶν ἱππέων. Κρατερὸς δὲ αὐτῷ μοῖραν τε τῶν πεζῶν 4
 αἱ τῶν ἱππέων παρὰ τὴν ὄχθην, τῷ Ὑδάσπῃ τὴν ἐν
 ἐξιά ἦγε· κατὰ δὲ τὴν ἐτέραν ὄχθην, τὸ πλεῖστον τε
 αἱ κράτιστον τῆς στρατιᾶς καὶ τὰς ἐλέφαντας, Ἡφαῖσιον
 ρούχῳρι ἄγων, ἤδη ὄντας ἐς διακοσίους· τέτοις δὲ ἦν
 ἀρηγυγμένον ὡς τάχιστα ἄγειν, ἵνα περὶ τὰ Σωπεῖθρα
 ἀσίλεια. Φιλίππῳ δὲ τῷ σατράπῃ τῆς ἐπέκεινα τῇ 5

Cap. II.

βασιλεία ἦν — verbum, quod Gronov. in codice nullo vidit,
 nec exstat in Veneta ac Basil., abjeci,

daspe, Nearcho omnibus
 praefecto, Onesicrito guber-
 natore navis Alexandri.

Post Coeni mortem magna
 militum supplementa ad Ale-
 xandrum venisse tradunt Curt.
 IX, 3. Diod. XVII, 95 et Arr.
 ipse in Ind. 19, 5., ubi vi-
 demus Alexandri exercitum
 tunc temporis ex duodecim
 myriadibus constitisse; quod
 confirmat Curt. VIII, 5, 4.

Vide notam ad V, 19, 3.
 Eosdem nominat in Ind. 19,
 2. praeter quod desint Agria-
 nes, pro agemate equitum
 nominet ἱππέων τὰς ἑταίρας
 καλυμένους, et addat, omnes
 fuisse ad VIII millia.

cf. Ind. 19, 1, seqq. Utrique,
 Hephaestioni et Cratero, loca
 constituta erant, ubi classem
 opperirentur. De Sopithae
 regno vide not. ad V, 22, 1.

Curtius IX, 1, 24, seqq. et
 Diod. XVII, 91. 92. cum Stra-
 bone pag. 481. regnum Sopi-
 thae et rempublicam Cathae-
 orum confundere videntur. Si
 nostrum sequimur, Cathaei
 habitabant inter Hydraoten
 et Hyphasin; Sopithes vero
 inter Acesinen et Hydaspem.

5. Φιλίππῳ δὲ etc.] Verte cum
 Facio: Philippo, praefecto re-
 gionis ultra Indum amnem,
 quae ad Bactrianos vergit, ut
 triduo post cum omnibus (suis)
 copiis sequatur imperat. Sa-
 trapatum huius Philippi per-
 amplum fuisse oportet. Hoc
 loco vocatur Satrapa Indiae
 cis Indum, quae vicina est
 Bactrianae, quod verosimile,
 quia fuerat praefectus Peuce-
 laotidis (IV, 24, 17.) et con-
 tra Assacenos rebellantes ab
 Alexandro missus erat (V,

- Ἰνδῷ, ὡς ἐπὶ Βακτρίας, γῆς διαλυπόντι τρεῖς ἡμέρας
 παρήγγελλτο ἔπειθαι ζύν τοῖς ἀμφ' αὐτόν. Τῆς ἱππ
 ας δὲ τῆς Νυσαίης ὀπίσω ἀποπέμπει εἰς τὴν Νύσαι
 6 Τῷ μὲν δὲ ναυτικῷ παντὸς Νέαρχος αὐτῷ ἐξηγεῖτο· τῇ
 δὲ αὐτῷ νεῷς κυβερνήτης Ὀνησικριτος, ὃς ἐν τῇ ξυγγε
 Φῇ ἦν τινα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ξυνέγραψε, καὶ τῷτο ἐψη
 ρατο, ναύαρχον ἑαυτὸν εἶναι γράψας, κυβερνήτην ὄντα
 7 Ἦν δὲ τὸ ξύμπαν πλῆθος τῶν νεῶν, (ὡς λέγει Πτολ
 μαῖος ὁ Λάγυς, ὃ μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι) τριακόντοροι μ
 8 ὅς οὐδ' ὀκτὸντα· τὰ δὲ πάντα πλοῖα σὺν τοῖς ἱππαγ
 γοῖς καὶ κερκέραις, καὶ ὅσα ἄλλα ποτάμια, ἢ τὰ
 πάλαι πλεόντων κατὰ τῆς ποταμῆς, ἢ ἐν τῷ τότε πο
 θεντων, ἢ πολὺ ἀποδόντα τῶν δισχιλίων.

- III. Ὡς δὲ ξύμπαντα αὐτῷ παρεσκευάστο, ὑ
 τὴν ἑω ὁ μὲν στρατὸς ἐπέβαινε τῶν νεῶν, αὐτὸς δὲ ἐθ
 τοῖς θεοῖς ὡς νόμος, καὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ὑδάσπῃ, ὅπως
 2 μάντις ἐξηγῶντο· καὶ ἐπιβὰς τῆς νεῆς, ἀπὸ τῆς πρῶτης
 ἐκ χρυσῆς Φιάλης ἔσπενδεν εἰς τὸν ποταμὸν, τὸν τ' Ἀρ
 σίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ὑδάσπῃ, ὅττινα μέγιστον τῶν

Cap. III.

B. εἰς τὸν ποταμὸν — ex Opt. pro vulgato ἐπὶ τὸν ποτ. Vid. Gron
 2. V, 29, 8.

μέγιστον τῶν ἄλλων ποταμῶν — Pro particula τῶν MSti habent vel
 αὐτὸν vel αὐτῶν, quod placuit Basileae, vel αὐτῶν, quod praefer
 alios quoque est in Opt. et sic scribendum est, vel αὐτῶν. Gron.
 Nihil mutare placuit.

20, 12.) In Ind. c. 19, 4.
 vocatur Satrapa τῆς χώρας
 καύτης, i. e. regionis inter
 Indum et Acesinen, ubi tunc
 Alexander erat, quod vero-
 simile, quia etiam urbi Taxi-
 lorum praefectus fuerat. (V,
 8, 5.) Mox (VI, 14, 6.) fit
 etiam Satrapa Mallorum, cu-
 jus satrapatus fines sunt Ace-
 sines et Indus, ubi confluunt.
 (VI, 15, 4.)

3. τῶν δισχιλίων] Contradicit
 sibi auctor in Indic. 19, 7.
 scribens: omnes naves fuisse
 octingentas. Forre scriben-
 du: Νῆες δὲ αἱ σύμπανται αὐ-
 τῷ χίλια καὶ ὀκτακόσκιαι ἦσαν.

C. III.

Arg. Sacra facta diis et iuvvis.
 Classis deducitur. Ordo et
 strepitus navigantium atque
 insoliti Indis clamores.

ἄλλων ποταμῶν ξυμβάλλειν τῷ Ὑδάσπῃ ἐπέπυστο, καὶ
 πόρρω αὐτῶν εἶναι τὰς ξυμβολάς· καὶ τὸν Ἰνδόν, ἐς
 τινα ὁ Ἀκισίνης ξύν τῷ Ὑδάσπῃ ἐμβάλλει. Ἐπεὶ δὲ 3
 Ἰρακλῆϊ τε τῷ προπάτορι σπείσας, καὶ Ἀρμενῶν καὶ
 οἷς ἄλλοις θεοῖς ὅσους αὐτῷ νόμος, σημῆναι ἐς ἀναγω-
 ῆν κελεύει τῇ σάλπιγγι· ἅμα τε δὴ ἐσημάνθη, καὶ
 ἠῆγοντο ἐν κόσμῳ. Παρήγγελτο γὰρ ἐφ' ὅσον τε τὰ 4
 κευοφόρα πλοῖα ἐχρῆν τετάχθαι, καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἱπ-
 ταγωγὰ, ἐφ' ὅσον τε τὰς μαχίμους τῶν νεῶν, ὥς μὴ
 ὑμπίπτειν ἀλλήλαις κατὰ τὸν πόρον εἰκῇ πλεῖστας·
 καὶ ταῖς ταχυκαυτέσαις φθάνειν ἐκ ἐφίετο ἔξω τῆς πεί-
 ρως. Ἦν δὲ ὁ, τε κτύπος τῆς εἰρεσίας ἔδενι ἄλλω ἐοικώς, 5
 ἢ τε ἀπὸ πολλῶν νεῶν ἐν ταύτῃ ἐρεσσομένων, καὶ βοή ἀπὸ
 τῶν κελευστῶν, ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας
 τῆς εἰρεσίας, καὶ τῶν ἐρετῶν ὅποτε ἀθεοοὶ ἐμπίπτοντες
 ἢ βοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι ὑψηλότεραι τῶν 6
 νεῶν πολλαχῇ εἶσαι, ἐς σενόν τε τὴν βοήν ξυνάγασθαι,
 καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠύξημένην ἐς ἀλλήλας
 ἰντέπεμπον· καὶ πρ καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τῶ ποταμῷ 7
 ἢ τ' ἐρημία καὶ τῇ ἀντιπέμψει τῶ κτύπῳ καὶ αὐταὶ ξυν-
 πελάμβανον· οἳ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἵππα- 8
 γωγῶν πλοίων (ὅς πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ
 Ἰνδῶν γῇ· καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοῦς σόλον ἐκ
 μέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν) ἐκπληξιν παρῆχον τοῖς

1. Pro καλεῖται Opt. habet σημαίνει, quod rejiciendum.

2. τῆς εἰρεσίας ex Opt. pro vulgato τῇ εἰρεσίᾳ.

3. ὅσοις αὐτῷ νόμος] Explicat hoc Arrianus in Ind. 18, 11: „His rebus ita constitutis, Alexander diis patriis et quibus vates monebant, sacrum fecit, Neptuno etiam et Amphitritae ac Nereidibus ipsique, Oceanō, Hydaspī quoque Acesini et Indo.“

4. κελευστῶν] vide ad II, 21, 14. cf. interpret. ad Thucydīd.

III, 84.

7. τῇ τ' ἐρημίᾳ] Duplici ratione contendit firmare, cur circumjecta nemora sonitum auctiorem efficerent. In his una fuit ἡ ἐρημία. Deserta quippe loca inculta, vacua ab omni turba, sonum ut intentiorem accipiunt, ita vehementiorem referunt. Blanc.

θιωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥς τε οἱ μὲν αὐτῶν αὐτόθεν
 9 τῇ ἀναγωγῇ παραγεύομενοι ἐπὶ πολὺ ἐΦωμάεσθην. Ἐ-
 ὅσας δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ
 βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰσεσίας ἐξίκετο, καὶ ὅτε
 ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθρονον, καὶ ξυνεϊπόντο ἐπάδοντες βαρβα-
 10 ρικῶς. Φιλωδοὶ γάρ, εἴπερ τινὲς ἄλλοι, Ἰνδοὶ, καὶ
 Φιλορχήμενες ἀπὸ Διονύσου ἔτι, καὶ τῶν ἅμα Διονύσου
 βακχευσάντων κατὰ τὴν Ἰνδῶν γῆν.

1 IV. Οὕτω δὴ πλέων, τρίτῃ γε ἡμέρᾳ κατέσχευ-
 ῖνα περ Ἡφαισίῳ τε καὶ Κρατερῶ κατὰ τὸ αὐτὸ στρα-
 2 πεδούειν ἐπὶ ταῖς ἀντιπέραν ὄχθαις παρήγγελλτο. Μί-
 νας δὲ ἐνταῦθα ἡμέρας δύο, ὥς καὶ Φίλιππος αὐτῷ ζῆν
 τῇ λοιπῇ στρατιᾷ ἀφίκετο, τῆτον μὲν ἐπὶ τὸν Ἀκισίην
 ποταμὸν ἐκπέμπει ζῆν οἷς ἔχων ἦκε, τάξας παρὰ τῷ
 Ἀκισίῳ ποταμῷ τὴν ὄχθην πορεύεσθαι· τῆς δ' ἀμφοῖν
 Κρατερόν τε καὶ Ἡφαισίωνα αὖθις ἐκπέμπει, παραγ-
 3 γείλας, ὅπως χρὴ τὴν πορείαν ποιῆσθαι. Αὐτὸς δ'
 ἐπλεῖ κατὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν, ἔδαμῃ μείονα ἐν τῷ
 κατάπλῳ εἴκοσι σταδίων τὸ εὖρος. Προσορμιζόμενος δὲ
 ὅπῃ τύχοι ταῖς ὄχθαις, τῆς προσοικῆντας τῷ Ὑδάσπῃ

8. αὐτῶν αὐτόθεν — Priorem vocem ex Opt. nunc addidi.

8. ὥς τε οἱ μὲν αὐτῶν] ut alii
 quidem eorum, qui statim ad
 deductionem classis advenerant,
 sive qui jam aderant, quum
 classis deduceretur, per lon-
 gum spatium proficerentur.
 Rarb.

10. Dionysi in Indiam expedi-
 tione fabulosa nec ab auctore
 ipso credita, saltem vetusti-
 ore, quam ut in Indis verosi-
 mile sit, vestigia adventus
 ejus exquiri potuisse, miror
 Arrianum hoc capite bis de
 Dionysi expeditione tanquam
 vera esse loquutum.

C. IV.

Arg. Mallos et Oxydracas pe-
 tens pervenit Alexander ad
 Hydaspae et Acesinae conflu-
 entes.

1. κατὰ τὸ αὐτὸ] eodem loci
 Craterum et Hephaestionem
 alterum in altera ripa e re-
 gione subsistere jubebat.
 Rarb.

3. ἐν τῷ κατάπλῳ] quantum tunc
 spatium eminentius est, cum se-
 cundo agmine deveheretur,
 nusquam minor XX stadiis li-
 titudo ejus fuit. Quam late
 alibi diffundatur, hic non di-
 citur. Rarb.

ἰδῶν, τῆς μὲν ἐνδιδόντας σφᾶς ὁμολογίας κατελάμ-
 ανεν· ἥδη δὲ τινὰς καὶ ἐς αἰκὴν χωρήσαντας, βία κα-
 ιζέψατο. Αὐτὸς δ' ὥς ἐπὶ τὴν Μαλλῶν τε καὶ Ὀξυ- 4
 ράκων γῆν σπεδῆ ἔπλει, πλείστας τε καὶ μαχιμωτάτας
 ὦν ταύτῃ Ἰνδῶν πυκθανόμενος· καὶ ὅτι ἐξηγγέλλοντο
 ὑτῷ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἀποτεθεῖσθαι ἐς τὰς
 κυρωτάτας τῶν πόλεων, αὐτοὶ δὲ ἐγνώκέναι διὰ
 ἀχῆς ἵεναι πρὸς αὐτόν· ἐφ' ὧν δὴ καὶ σπεδῆ πλείονι 5
 τοιεῖτο τὸν πλῆν, ὅπως μὴ καθεστηκόσιν αὐτοῖς, ἀλλὰ
 τῷ ἰνδεῖ τὲ ἐτι τῆς παρασκευῆς καὶ τετραγμένῳ
 προσφέρηται. Ἐνθεν δὲ ὠρμήθη τὸ δεύτερον, [καὶ] 6
 ἑμπτῇ ἡμέρᾳ ἀφίκετο ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τῆ τε Ὑδά-
 πης καὶ τῆ Ἀκεσίνης· ἵνα δὲ ξυμβάλλῃσιν οἱ ποταμοὶ 7
 τοι, σενώτατος εἰς ποταμὸς ἐκ τοῖν δυοῖν γίγνεται, καὶ
 ὁ ρεῦμα αὐτῷ Ὀξυ ἐπὶ τῇ σενότητι, καὶ δίνει ἀτοποι
 ποτρύφοντος τῆ ρῆ· καὶ τὸ ὕδωρ κυμαίνεται τε καὶ
 ἀχλάζει ἐπὶ μέγα, ὥς καὶ πόρρω ἐτι ὄντων ἐξακέσθαι 8
 ὁ κτύπον τῆ κύματος. Καὶ ἦν μὲν προεξηγγελμένα
 αὐτὰ Ἀλεξάνδρῳ ἐκ τῶν ἐγχωρίων καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῇ
 στρατιᾷ· ὁμῶς δ' ἐπειδὴ ἐπέλαζεν αὐτῷ ταῖς ξυμβολαῖς 9
 στρατός, ἐς τοσόνδε ὁ ἀπὸ τῆ ρῆ κτύπος κατεῖχεν, ὥς

Cap. IV.

Si omnia sana sunt, negligentius hoc capite scripsit Arrianus.
 Supra enim fecit. 3. dicit: αὐτὸς δ' ἔπλει κατὰ τὸν Ὑδάσπην ποτα-
 μόν. Mox fecit. 4. iterum incipit; αὐτὸς δ' ὥς ἐπὶ τὴν Μαλλῶν τε
 καὶ Ὀξ. γῆν σπεδῆ ἔπλει; quod offendit. Inteligitur tamen,
 quid velit auctor. Dicit enim: Alexander navigabat in Hy-
 daspe et subiciebat accolae; navigabat autem celerius, quia
 Mallos et Oxhydracas, proelium parare audiverat. — Majorae
 turbas fecerunt verba: Ἐνθεν δὲ ὠρμήθη τὸ δεύτερον, καὶ ἑμπτῇ
 ἡμέρᾳ ἀφίκετο etc. Sic legitur in edit. omnibus. Facius ver-
 tit: sexto die eo pervenit, ubi Hydaspes in Acesinem se ingerit;
 reliqua neglexit Facius. Vulcanius: itaque inde rursus movit
 et quinto die ad confluentem Hydaspis et Acesinis pervenit. Neu-
 ter bene. Sed ne multis morer, copulam καὶ uncis inclusi,
 tanquam mala manu insertam, et verto: Unde vero vel ex eo
 vero loco, unde secunda vice classem promovit, quinto die pervē-
 nit ad Hydaspae et Acesinae confluentes.

μαχιμωτάτης] vide V, 22, 2.

τε ἐπέστησαν τὰς εἰρεσίας οἱ ναῦται, ἔκ ἐκ παραγγέλλματος, ἀλλὰ τῶν τε κελευσῶν ὑπὸ θαύματος ἐκσιωπησάντων, καὶ αὐτοὶ μετέωροι πρὸς τὸν κτύπον γινόμενα

- 1 V. Ὡς δ' ἔκ πόρρω τῶν ξυμβολῶν ἦσαν, ἐνταῦθα δὴ οἱ κυβερνήται παραγγέλλουσιν ὡς βεβαιωτάτῃ εἰρεσίᾳ χρωμένους ἐξελαύνειν ἐκ τῶν γενῶν, τῇ μὴ ἐμπιπτεύσασθαι τὰς ναῦς ἐς τὰς δῖνας ἀνασρέφεισθαι πρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ
- 2 κρατεῖν γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν ἐπιστροφῶν τῇ ὕδατος. Τὰ μὲν δὴ σρογγύλα πλοῖα ὅσα καὶ ἔτυχεν αὐτῶν περιστραφέντα πρὸς τῇ ῤ, ἔδεν τι παθόντα ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἢ μὴ συνταράξαντα τὰς ἐμπλέοντας, κατέστη ἐς εὐδὴ
- 3 πρὸς αὐτῇ τῇ ῤ ὀρθωθέντα· αἱ δὲ μακραὶ νῆες ἢ ὡσαύτως ἀπαθεῖς ἀπῆλθον ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἔτε μετέωροι ἐπὶ τῇ καχλάζοντος κύματος ὡσαύτως ἔσαι, ὅσαι τε
- 4 δειροτοὶ αὐτῶν, τὰς κάτω κώπας ἐκ ἐπὶ πολὺ ἔξω ἔχουσαι τῇ ὕδατος· καὶ αἱ κώπαι δὲ αὐτοῖς, πλαγίως ἢ ταῖς δῖναις γυνομένοις, συνστρίβοντο, ὅσων γε ἐγκαταλήφθησαν ὑπὸ τῇ ὕδατος, ἢ φθασάντων αὐτὰς μετὰ

Cap. V.

1. βεβαιωτάτῃ ex Opt. et alio pro βιαιωτάτῃ.

2. συνταράξαντα — ex Optimo pro simplici. Vice versa mox e eodem scripsi καχλάζοντος pro composito ἔτε.

C. V.

Arg. Post stragem naufragio similem duces huc illuc mittit ad arctandos hostes.

1. κρατεῖν] majore igitur remorum vi adhibita dissolvere volebant vorticum impetum, instar natandi arte peritorum, qui vortices fluminum minores at periculosos plaga palmae manus dissolvunt, innoxiosque reddunt.

2. κατέστη ἐς εὐδὴ] constituerunt in rectum ab ipso fluxu adjuncta (directa). Apparet ἐς εὐδὴ

hic notare: fuerum ad modum, ut prora antecederet *Gron.*

3. ἔτε μετέωροι] Nihil Arrianum de altitudine laterum. Invenit non ita superne eas innatasse, et quasi suspensas super aestuantes undas processisse. *Gron.*

4. ὅσαι τε δειροτοὶ αὐτῶν] sc. ὡσαύτως ἀπαθεῖς ἀπῆλθον. αὐτοῖς] i. e. remigibus Macedonum, cum ipsi transversi in vorticibus haerent. ὅσων γε] quotquot quidem remigum remi.

ρίσαι· ὥς πολλὰς μὲν ποιῆσαι τῶν νεῶν, δύο δὲ περιπε- 5
 σάσας ἀλλήλαις αὐτάς τε διαφθαρεῖναι, καὶ τῶν ἐμ-
 πλεόντων ἐν αὐταῖς πολλὰς. Ὡς δ' ἐς πλάτος ἦδη ὁ 6
 ποταμὸς διέσχεν, ἐνταῦθα θῆ ὁ, τε ῤῥς. ἐκέτι ὡσαύτως
 χαλεπὸς ἦν, καὶ αἱ δῖναι εἶχ ὁμοίᾳ τῇ βίᾳ ἐπέσρεφον·
 προσορμίσας ἐν τῇ ἐν δεξιᾷ ὄχθῃ ὁ Ἀλέξανδρος τὸν 7
 στρατὸν, ἵνα σκέπη τε ἦν τῷ ῤῥ καὶ προσβολὴ ταῖς ναυσὶ,
 καὶ τις καὶ ἄκρα τῷ ποταμῷ ἐπιτηδεύως ἀνεῖχεν ἐς τῶν
 ναυαγίων τε τὴν ξυναγωγὴν, καὶ εἴ τινες ἐπ' αὐτῶν
 ζῶντες ἔτι ἐφέροντο, τήτους τε διέσωσε· καὶ ἐπισκευά- 8
 σας τὰς πεπονηκυῖας τῶν νεῶν, Νέαρχον μὲν καταπλεῖν
 κελεύει, ἐς τ' ἂν ἀφίκηται ἐπὶ τὰ ὄρια τῶ Μαλλῶν εἶθ-
 νες· αὐτὸς δὲ τῶν βαρβάρων τῶν ἐπὶ προσχωρῶντων κατα- 9
 δρομὴν τῆς χώρας ποιησάμενος, καὶ κωλύσας ἐπικερῆ-
 σαι αὐτὰς τοῖς Μαλλαῖς, ἔτω δὲ αὐθις ξυνέμιξε τῷ
 ναυτικῷ. Καὶ ἐνταῦθα Ἡφαισίων τε αὐτῷ καὶ Κρατε- 10
 ρὸς καὶ Φίλιππος ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὰς ὁμῶς ἦδη ἦσαν.
 Ὁ δὲ τῶς μὲν ἐλεφαντας, καὶ τὴν Πολυπέρχοντος τάξιν, 11
 καὶ τῶς ἱπποτοξότας, καὶ Φίλιππον ξὺν τῇ ἀμφ' αὐτὸν
 στρατιᾷ, διαβιβάσας τὸν Ἰδᾶσπην ποταμὸν, Κρατερῷ
 ἄγειν προσέταξε· Νέαρχον δὲ ξὺν τῷ ναυτικῷ πέμπει, 12

9. Construe: αὐτὸς δὲ ποιησάμε-
 νος καταδρομὴν τῆς χώρας τῶν
 βαρβάρων — Barbari isti sunt
 Sibi ab Hercule originem du-
 centes, qui deditione subacti;
 Agalassenses, quorum copias
 proelio vicit, urbes cepit;
 aliique incolarum, quorum
 unam urbem non sine suorum
 damno cepit Diod. XVII, 96.
 Curt. IX, 4, 2 — 8. Nova
 nomina habet Iustinus XII, 11.

10. Hephaestion in sinistro Hy-
 daspae littoze profectus erat
 cum exercitu, quem nunc,
 ut etiam in sinistro Acesinae
 progredi possit, necesse est,

navibus trans Acesinen trans-
 portatum esse. Craterus in
 dextra Hydaspae copias duce-
 bat, et nullo flumine impedi-
 tus in hunc locum pervenire
 poterat. Ibat e regione He-
 phaectioni. Philippum vero
 ad Acesinae oram miserat (4, 2)
 fortasse, ne inter hunc et Hy-
 daspen hostile quid relinque-
 retur, iussu, ut secundum
 dextram Acesinae ripam iret.
 Quem quum oporteret in
 eum locum venire, ubi Ace-
 fines et Hydaspes confluunt,
 cum suis copiis trans Hyda-
 spen transportavit, ut cum
 Cratero iret.

τρισὶν ἡμέραις τὴν στρατιὰν καλεῦσας φθάσειν κατὰ τὴν
 13 πλῆν· τὸν δ' ἄλλον στρατὸν τριχῇ διένειμε, καὶ Ἡφαι-
 σίωνα μὲν πάντε ἡμέραις προΐεναι ἔταξεν, ὥς, εἴ τις τῶν
 ξὺν αὐτῷ τεταγμένος φεύγοντες εἰς τὸ πρόσω κατὰ σπῆ-
 ρην ἴοιεν, τοῖς ἀμφ' Ἡφαισίωνα ἐμπέπτοντες ἀλίσκων-
 14 ται· Πτολεμαῖον δὲ τὸν Λάγυ, δὲς καὶ τρίτου τῆς στρα-
 τίας μέρος, τρισὶν ἡμέραις ὑπολειπόμενον ἔπεισθαι ἐκέ-
 λευσεν, ὥς ὅσοι τῷ παλιν ὑποσρέθοιεν αὐτὸν· φεύγοντι-
 15 ᾗ δ' εἰς τῆς ἀμφὶ τὸν Πτολεμαῖον ἐμπέπτοισιν· ἐπ' αὐ-
 τῷ δ' ἀφίκανται εἰς τὰς ξυμβολὰς τῷ τε Ἀλεσίνῃ καὶ τῷ
 Ἰδραώτῃ ποταμῷ, ἐνταῦθα δὲ τῆς τε φθάνοντος ὑπα-
 μένειν ἐκέλευσεν, ἕς τ' ἂν ἦκη αὐτὸς, καὶ τῆς ἀμφὶ
 Κρατερὸν καὶ Πτολεμαῖον αὐτῷ ξυμβαλεῖν.

VI. Αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τῆς ὑπασπιστῆς τε καὶ
 τῆς τοξότας καὶ τῆς Ἀγριάνας καὶ τῶν πεζεταίρων κα-
 λυμένων τὴν Πείθωνος τάξιν καὶ τῆς ἱπποτοξότας τε πάν-
 τας καὶ τῶν ἱππέων τῶν ἑταίρων τῆς ἡμίσεως, διὰ γῆς

12. Ὁ νῦν expeditionis est, ut
 omnes inter Hydraoten et
 Acesinen populos, praecipue
 autem Mallos, et vi et consi-
 lio superet. Nearchum prae-
 mittit, ut tribus diebus prior
 sit eo loco, ubi Hydraotes et
 Acesines confluent, fortasse
 ne per flumen fuga pateret,
 et ne mora sit regi navigandi
 cupido. Exercitum pede-
 stre, qui erat sub Hephaes-
 tione in sinistra Acesinae ri-
 pa, tripartitus est, alia parte
 Hephaestioni, alia Ptolemaeo
 tradita, tertiam ipse duxit.
 Ipse in Mallos movebat.
 Quum vero verosimile esset,
 eorum alios, si vel Alexan-
 drum ipsum non expecta-
 rent, vel vincerentur, ulte-
 riora petituros, alios retro
 ituros esse, praemittit He-

phaestionem, ut alia via in ca-
 loca veniret, quae barbari
 petaturi essent, in ulteriora
 profugientes, atque ut isti in
 Hephaestionem inciderent.
 Ptolemaeum autem post ter-
 tium diem se sequi jubet, ut
 qui retro fugerent, in hunc
 inciderent. Reliquae copiae
 sub Cratero et Philippo in
 dextra Acesinae ripa progre-
 diebantur.

C. VI.

Arg. Loca arida Mallis prae-
 tentia, quorum repente prima
 urbs expugnata.

1. τῆς ἱπποτοξότας] Contradice-
 re sibi videtur auctor, hippo-
 toxotas nunc omnes cum Ale-
 xandro ire scribens; quos c. 5,
 11. Crateri imperio adiectos
 scripserat.

νύδρα ὡς ἐπὶ Μαλλᾶς ἦγεν, ἔθνος Ἰνδικόν, τῶν αὐτονόμων.
 αὖ τῇ μὲν πρώτῃ κατεστρατοπέδευσε πρὸς ὕδατι & πολ- 2
 ῶν, ὃ δὴ ἀπέιχε τῷ Ἀλεσίνῃ ποταμῷ σαδείῃς εἰς ἑκατόν·
 ἐκπνοποισάμενος δὲ καὶ ἀναπαύσας τὴν στρατιάν & πο-
 ῦν χρόνον, παραγγέλλει ὃ, τι τις ἔχει ἄγγος ἐμπλή-
 αι ὕδατος. Διελθὼν δὲ τῆς τε ἡμέρας τὸ ἔτι ὑπολει- 3
 όμενον καὶ τὴν νύκτα ὅλην ἐς τετρακοσίῃς μάλισα σα-
 ίῃς, ἅμα ἡμέρα πρὸς πόλιν ἀφίκετο, ἐς ἣν. Ξυμπεφεύ-
 εσαν πολλοὶ τῶν Μαλλῶν. Οἱ δὲ ἔποτ' ἂν γίγνεντες 4
 ιὰ τῆς ἀνύδρα ἐλθεῖν ἐπὶ σφᾶς Ἀλέξανδρον, ἔξω τε
 ῆς πόλεως οἱ πολλοὶ καὶ ἀνοπλοι ἦσαν· ἐφ' ὅτῳ καὶ
 ἦλος ἐγένετο ταύτῃ ἀγαγὼν Ἀλέξανδρος, ἦν ὅτι αὐτῷ
 ἰγαγεῖν χαλεπὸν ἦν, ἐπὶ τῷδε ἔδῃ τοῖς πολεμίοις, ὅτι
 ἔξει, πιστὸν ἐφαίνετο. Τέτοισ μὲν δὴ & προσδοκήσασιν 5
 πιπесών, τῆς μὲν πολλᾶς ἀπέκτεινεν αὐτῶν, ἐδὲ εἰς
 ἰλκὴν οἷα δὴ ἀνόπλῃς τραπέντας· τῶν δὲ ἄλλων ἐς τὴν
 πόλιν κατακλεισθέντων κύκλῳ περισήσας τῷ τείχει τῆς
 ππέας, (ὅτι μήπω ἡ Φάλαγξ τῶν πεζῶν ἠκολυθήκει
 αὐτῷ) ἀντὶ χάρακος ἐχρήσατο τῇ ἵππῳ· ὡς δὲ τάχιστα
 οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκκην μὲν τὴν τε αὐτῇ ἵππαρ- 6
 χίαν ἔχοντα καὶ τὴν Κλείτη καὶ τῆς Ἀγριάνας, πρὸς
 ἑλλην πόλιν ἐκπέμπει τῶν Μαλλῶν, ἡ Ξυμπεφευγότες
 ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν φυλάσσειν τῆς ἐν τῇ πόλει
 κελεύσας· ἔργα δὲ μὴ ἔχουσθαι, ἔς τ' ἂν ἀφίκηταὶ αὐτός·
 ὡς μὲν ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν 7
 ἀγγέλης γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάροις, ὅτι προσάγει
 ἦδη Ἀλέξανδρος. Αὐτὸς δὲ προσέβαλλε τῷ τείχει. Οἱ δὲ

Cap. VI.

1. ἔθνος Ἰνδικόν Ἰνδῶν — ultimam vocem Optimo iubente abjeci.
 5. κατακλεισθέντων ex Opt. pro vulgato κατεληθέντων.

4. ἐφ' ὅτῳ] *quapropter, quam ob causam*, ut c. 4, 5. Manifestam ait fuisse consilii rationem, quare per loca illa siticulosa contenderit, quod

nempe speravit, se imprudentem hostem oppressurum. Cujusmodi consilio et Antigonus usus est ap. Corn. Nep. Eum. 8, 4. Rapp.

βάβαροι τὸ μὲν τείχος ἐκλείψασα, ὡς ἐκ αὐτῶν διαφω-
 λάζοντες αὐτὸ ἔτι, πολλῶν ἐν τῇ καταλήψει τεθνηκότων
 τῶν δὲ καὶ ἀπὸ τραυμάτων ἀπομάχων γεγεννημένων·
 δὲ τὴν ἄκραν συμφυγόντες, χρόνον μὲν τινα ἡμύνοντο ἐξ
 9 ὑπερδείξις τε χωρίων καὶ χαλεπῆ ἐς προσβολήν· προσ-
 κειμένων δὲ πάντοθεν εὐρώτως τῶν Μακεδόνων, καὶ
 αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ ἄλλοτε ἄλλη ἐπιφαινομένη τῷ ἔργῳ,
 ἣ τε ἄκρα κατὰ κράτος ἐάλω, καὶ οἱ συμφυγόντες ἐξ
 10 αὐτὴν πάντες ἀπέθανον· ἦσαν δὲ ἐς δισχιλίους, Περ-
 δίκκας δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐφ' ἣντινα ἐσάλη ἀφικόμενος, τὴν
 μὲν πόλιν ἐρήμην καταλαμβάνει· μαθὼν δὲ, ὅτι ἔτι
 πολλὰ πεφεύγισαν ἐξ αὐτῆς οἱ ἐνοικῶντες, δρόμῳ ἤλαυνεν
 11 κατὰ στίβον τῶν φευγόντων· οἱ δὲ ψυλοὶ ὡς τάχως εἶχε
 ποδῶν αὐτῷ ἐφείποντο· καταλαβὼν δὲ τῶν φευγόντων
 κατέκοψεν, ὅσοι γε μὴ ἔφθασαν ἐς τὰ ἔλη συμφυγόντες.

1 VII. Ἀλέξανδρος δὲ δειπνοποιησάμενός τε καὶ
 ἀναπαύσας τῆς ἀμφ' αὐτὸν ἐς τε ἐς πρώτην φυλακῆν,
 ἦει τῇ πρόσω· καὶ τὴν νύκτα διελθὼν πολλὴν ὁδόν, ἅμα
 2 ἡμέρᾳ ἀφίκετο πρὸς τὸν Ὑδραῶτην ποταμόν. Ἐνθα δὲ
 τῶν Μαλλῶν τὲς μὲν πολλὰς διαβεβηκότας ἤδη ἔμαθε,
 τοῖς δὲ καὶ διαβαίνουσιν ἐπιγενόμενος περὶ αὐτὸν τὸν πό-
 3 ρον πολλὰς αὐτῶν διέφθοιρες· καὶ αὐτὸς ὡς εἶχε ξυνδια-
 βὰς κατὰ τὸν αὐτὸν πόρον, διώκων εἶχετο τῶν φθασάν-
 των ἐς τὴν ἀποχώρησιν· καὶ πολλὰς μὲν ἀπέκτενεν αὐ-
 τῶν, τὰς δὲ καὶ ζῶντας ἔλαβεν, οἱ πλείους δὲ κατέφυ-
 4 γον ἐς τι χωρίον ὀχυρὸν καὶ τετειχισμένον. Ἀλέξανδρος

10. πόλιν ἐρήμην ex Opt. et MSS. omnibus pro vulgato πόλιν ἐρη-
 μον.

Cap. VII.

1. ἐς τε ἐς πρώτην ex Opt. pro vulgato ἐς τε ἐπὶ πρ. Mox (3) in
 ὀχυρὸν καὶ τετειχισμένον ignorat Optimus capulam, quam tamen
 abjicere nolui.

C. VII.

Arg. Iterum eversa duo oppida,

quorum unum erat Brachma-
 num.

δὲ, ὡς οἱ περὶ αὐτῶν ἀφίκοντο αὐτῷ, ἀποσέλλει ἐπὶ τὰς Πείθωνα, τὴν τε αὐτὴν τάξιν ἔχοντα καὶ τῶν ἱππέων δύο ἱππαρχίας. Καὶ ἔτι δὴ ἐξ ἐφ' ὅδῃ προσβαλόντες λαμβάνουσι τὸ χωρίον καὶ τὰς καταπεφυγότας ἐς αὐτὸ ἡνδραπόδισαν, ὅσοι γὰρ μὴ ἐν τῇ προσβολῇ διαφθάρησαν. Ταῦτα δὲ οἱ ἀμφὶ τὸν Πείθωνα διαπραξάμενοι, ἱππῶν ἡλθον αὐτῷ ἐς τὸ στρατόπεδον. Αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῶν Βραχμάνων τινὰ πόλιν ἦγεν, ὅτι καὶ ἐς ταύτην

4. Πύθωνα — Gronovius notat: „Quicquid superest codicum, omnes proferunt Πείθωνα, non Πύθ.“ Testor etiam in Veneta et Basileensi legi Πείθ. non hoc solum loco, sed reliquis hujus libri omnibus. In Ind. 3, 11. etiamnum legitur Πείθων. Diodorus scribit Πίθων, Iust. XIII, 4. *Pithon Agenoris fil.* Nec Facius aliter vertit quam Pithon. Unde non laudandus est Valcanius, qui primus scripsit Πύθ. et ego supra c. 6, 1., hoc nostro loco et in sequentibus antiquam lectionem restitui.

6. ὡς ἐπὶ τῶν Βραχμάνων — primam voculam, Optimo jubente, abjeci.

6. τῶν Βραχμάνων τινὰ πόλιν] Noster c. 16, 7. et 17, 3. iterum Brachmanum mentionem fecit, eos σοφιστὰς τοῖς Ἰνδοῖς esse adjiciens, quorum sapientum officia et mores in Ind. c. 11. latius describit. Nec dissentit ab eo Diod. II, 40. „Universus Indorum populus in tribus VII distributus est. Prima ex philosophis constat, qui numero quidem ceteris sunt inferiores, nobilitate autem primas tenent. Ab omni enim ministerio publico immunes, neque dominantur ipsi neque aliorum dominio subiecti sunt. A suis tamen ad rem divinam et defunctorum exsequias adhibentur. Pro quo officio dona honoresque magnificos accipiunt. In primis autem magnas reipublicae Indorum utilitates afferunt, quando solemnibus novi anni comitiis adhibiti siccitates et pluvias ventosque ac morbos,

et alia, quae conducant audientibus, praedicunt.“ Strabo de duobus generibus philosophorum loquitur, Brachmanibus et Germanibus lib. XV, 484. et 489. seqq. Ex iisdem vero nostri et aliorum locis apparet, eos non populum esse, qui pro se regiones et urbes coleret, sed sacerdotum ordinem, per plures Indorum gentes dissipatum. At hoc tamen loco urbem Brachmanum novit Arrianus. Sic et Lucian. Fugit. p. 594 Brachmanes Necoraeis et Oxydracis finitimos esse ait. Sic Ptolemaeus. Cf. Cellar. p. 746. Tom. II. Utraque opinio conjungi potest, si credimus, eos Indorum populos, qui Brachmanibus sacerdotibus uterentur, ipsos Brachmanes vocatos esse, Plinio freti l. VI, 17. *Multarum gentium cognomen Brachmanae.*

ξυμπεφυγῆναι τινὰς τῶν Μαλλῶν ἔμαθεν· ὡς δὲ ἀφί-
 κετο πρὸς αὐτὴν, ἐπῆγε τῷ τείχει πάντοθεν πυκνὴν τὴν
 7 Φάλαγγα· οἱ δὲ ὑπορυσσόμενα τὰ τείχη ἰδόντες, καὶ
 ἐκ τῶν βελῶν ἀνασελλόμενοι, τὰ μὲν τείχη καὶ ἔτι ἐκ-
 λείπασιν, ἐς δὲ τὴν ἄκραν ξυμφυγόντες, ἐκείθεν ἡμῶν
 8 νοῦτο· ξυνεισπυσόντων δὲ αὐτοῖς ὀλίγων Μακεδόνων,
 μεταβαλλόμενοι καὶ ξυστράφοντες, τὰς μὲν ἐξέωσαν
 αὐτῶν, ἀπέκτειναν δὲ ἐν τῇ ὑποστροφῇ ἐς πέντε καὶ εἴκο-
 9 σι· καὶ ἐν τῷ ἄλῳ Ἀλέξανδρος τὰς τε κλίμακας πάντοθεν
 κελεύει προστιθέναι τῇ ἄκρᾳ καὶ ὑπορύττειν τὸ τεῖχος.
 10 Ὡς δὲ πύργος τε ἔπεισεν ὑπορυσσόμενος, καὶ τῷ μετα-
 πυργίᾳ τὴν παρὰ ῥαγὲν ἐπιμαχωτέραν ταύτην ἐποίησε τὴν
 ἄκραν, πρῶτος Ἀλέξανδρος ἐπιβὰς τῷ τείχει ὥσθι
 ἔχων τὸ τεῖχος· καὶ τῷτον ἰδόντες οἱ ἄλλοι Μακεδόνες,
 αἰσχύνθοντες ἄλλος ἄλλη ἀνίσταν, εἶχετό τε ἡδὴ ἡ
 11 ἄκρα· καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπὶ μπρασαι,
 καὶ ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβάνόμενοι ἀπέθνησκον· οἱ πολ-
 λοι δὲ μαχόμενοι αὐτῶν, Ἀπέθανον δὲ οἱ πάντες ἐς
 πεντακισχιλίους· ζῶντες δὲ δι' ἀνδρείαν ὀλίγοι ἐλήφ-
 θησαν.

VIII. Μείνας δὲ αὐτῷ μίαν ἡμέραν, καὶ ἀνα-
 παύσας τὴν στρατιάν, τῇ ὁστεραίᾳ προὔχων ὡς ἐπὶ τὰς
 ἄλλας Μαλλίας· καὶ τὰς μὲν πόλεις ἐκλελοιπότας κα-
 ταλαμβάνει, αὐτὰς δὲ ἔμαθεν ὅτι πεφευγότες εἰσι ἐς
 2 τὴν ἔρημον· καὶ ἐνταῦθα αὖθις μίαν ἡμέραν ἀναπαύσας
 τὴν στρατιάν, ἐς τὴν ἐπιῆσαν Πείθωνα μὲν καὶ Δημήτριον
 τὸν ἱππάρχην πρὸς τὸν ποταμὸν ὀπίσω ἀπέπεμψεν, ὥν

Cap. VIII.

a. καὶ ἐνταῦθα αὖθις — Ultimam vocem ex Orz. adscripti. Mox
 ex eodem restitui ἱππάρχην pro ἱππάρχοντα.

C. VIII.

Arg. Plures Mallorum urbes
 captae. Fugitivos persequun-
 tur Demetrius et Pithon.
 Pugna cum Mallis ad fluvium
 Hydraoten.

a. ἐς τὴν ἐπιῆσαν sc. ἡμέραν, po-
 stero die.

πρὸς τὸν ποταμὸν] intellige Hy-
 draoten. Alexander transive-
 rat Hydraoten et ceperat trans

ε αὐτοὶ ἠγῶντο ἄγοντας, καὶ πρὸς τέτοις ψιλῶν τάξεις
 ἰς αὐτοῖς, ὅσαι ἱκαναὶ πρὸς τὸ ἔργον. Προσέταξε δὲ, 3
 γὰρ τῇ ὀχθῇ τῷ ποταμῷ ἰόντας, εἴ τισι περιτυγχά-
 οισιν τῶν ἐς τὰς ὕλας συμπεφευγόντων, αἱ δὴ πρὸς τῇ
 ὀχθῇ τῷ ποταμῷ ἦσαν, τέττες κτείνειν, ὅσοι μὴ ἐφελοντάς
 γφᾶς ἐκδιδόειν· καὶ πολλὰς καταλαβόντες ἐν ταῖς ὕ-
 λαις οἱ ἀμφὶ Πείθωνα τε καὶ Δημήτριον ἀπέκτειναν.
 αὐτὸς δὲ ἦγεν ἐπὶ τὴν μεγίστην τῶν Μαλλῶν πόλιν, ἵνα 4
 καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων πολλὰς συμπεφευγέναι αὐτῷ
 ἐξηγγέλλετο· ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλιπον οἱ Ἴνδοι, ὥς
 προσάγοντα Ἀλέξανδρον ἔμαθον· διαβάντες δὲ τὸν Ὑ- 5
 δραώτην ποταμὸν, ἐπὶ ταῖς ὀχθαῖς αὐτῷ, ὅτι ὑψηλαὶ
 αἱ ὀχθαὶ ἦσαν, παρατεταγμένοι ἔμενον, ὥς εἰρξοντες
 τῷ πόρῳ Ἀλέξανδρον. Καὶ ταῦτα ὥς ἤκουσεν, ἀναλα- 6
 βὼν τὴν ἵππον τὴν ἅμα αὐτῷ πᾶσαν, ἦεν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑ-
 δραώτην, ἵνα περ παρατετάχθαι τὰς Μαλλὰς ἐξηγ-
 γέλλετο· οἱ δὲ περὶ αὐτῷ ἐπισταῖ αὐτῷ ἐτάχθησαν. Ὡς 7
 δὲ ἀφίκετό τε ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐν τῷ πέραν τῆς πολέμους
 κατεῖδε τεταγμένους, ὥς εἶχεν ἐκ τῆς ὁδῷ ἐμβαλλεῖς ἐς
 τὸν πόρον ζυὺν τῇ ἵππῳ μόνῃ· οἱ δὲ, ἰδόντες ἐν μέσῳ τῷ 8
 ποταμῷ ὄντα ἤδη Ἀλέξανδρον, κατὰ σπῆδὴν μὲν, ζυ-
 τεταγμένοι δὲ ὁμῶς, ἀπεχώρουν ἀπὸ τῆς ὀχθῆς· καὶ
 Ἀλέξανδρος ζυὺν μόνῃ τῇ ἵππῳ εἶπετο· ὥς δὲ κατεῖδον 9
 ἵππους μόνους, ἐπιστρέψαντες οἱ Ἴνδοι καρτερῶς ἐμάχον-
 το, πληθεὺς ὄντες ἐς πέντε μυριάδας. Καὶ Ἀλέξανδρος 10
 ὥς τὴν τε Φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατεῖδε, καὶ αὐτῷ
 οἱ περὶ αὐτῷ ἀπῆσαν, προσβολὰς μὲν ἐποίει, τῆς κύκλως

eum fluvium duo oppida.
 Deinde προχώρει ὥς ἐπὶ τῆς
 ἄλλης Μαλλῆς, i. e. reversus est
 sc. trans Hydraoten, ad re-
 liquas Mallorum urbes ca-
 piendas. De ista τῇ προχω-
 ρεῖν significatione vide notam
 ad 1, 5, 1., alibique idem
 monui. Nunc remittit Pi-
 thonem et Demetrium, ut

aliquam ripae Hydraotae par-
 tem ab hostibus liberent. De-
 inde ipse iterum Mallos per-
 sequendo eundem fluvium
 trajicit, sect. 7.

10. προσβολὰς μὲν ἐποίει.] incur-
 siones, impetum faciebat,
 hinc inde obequitrando laces-
 sens. Rapp. De circulis vide
 IV, 4, 11. V, 26, 2.

11 παρῖππύων· εἰς χεῖρας δὲ ἔκ ἤκει τοῖς Ἰνδοῖς. Καὶ ἐν
 τῷ παραγίνονται αὐτῷ οἱ τε Ἀγριάνες, καὶ ἄλλαι
 τάξεις τῶν ψιλῶν, ἃς δὴ ἐπιλέκτες ἅμα οἱ ἦγν, καὶ οἱ
 τοξόται· ὃ πόρρω δὲ ἔδδ ἡ Φάλαγξ ἐφαίνετο τῶν πε-
 12 ζῶν· καὶ οἱ Ἰνδοὶ, ὁμῶς σφίσι πάντων τῶν δεινῶν προσ-
 κειμένων, ἀποστρέψαντες ἤδη προτροπάδην ἔφευγον ἐκ
 πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν πλησίων· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπο-
 μενός τε αὐτοῖς πολλὰς ἔκτεινε, καὶ ὡς ἐς τὴν πόλιν δια-
 φυγόντες κατειλήθησαν, πρῶτα μὲν ἐν τοῖς ἰκπεύσαι
 13 ἐξ ἐφόδου ἐκυκλώσατο τὴν πόλιν· ὡς δὲ οἱ πεζοὶ αὐτῷ
 παρήσαν, ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ περιστρατοπεδεύει ἐν κύ-
 κλω τῇ τείχεσ, ὅτι ὃ πολὺ τε τῆς ἡμέρας ὑπελείπετο ἐκ
 τὴν προσβολήν· καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ, ὑπὸ τε πορείας
 μακρᾶς οἱ πεζοὶ, καὶ ὑπὸ διώξεως συνεχῶς οἱ ἵπποι,
 καὶ ἔχ ἥμισυ κατὰ τὸν πόρον τῇ ποταμῷ τεταλαιπωρή-
 κισαν.

14 IX. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ διχῇ διαλὼν τὸν στρατὸν, τῷ
 μὲν ἑτέρῳ αὐτὸς ἡγούμενος προσέβαλλε τῷ τείχει· τῷ δὲ
 ἑτέρῳ Περδίκκας προσῆγε· καὶ ἐν τῷ ὃ δεξάμενοι οἱ
 Ἰνδοὶ τῶν Μακεδόνων τὴν ὁρμὴν, τὰ μὲν τείχη τῆς πό-
 2 λεως λείπυσιν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκρᾳ ξυνέφευγον. Ἀλέ-
 ξανδρος μὲν ἐν καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, πυλίδᾳ τινὰ κατα-
 σχίσαντες, παρήλθον εἰς τὴν πόλιν πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων·
 3 οἱ δὲ ὁμῶς Περδίκκα τεταγμένοι, ὑσέρησαν ὑπερβαίνοντες
 κατὰ τὰ τείχη ἐκ εὐπετῶς· ἔδδ τὰς κλίμακας οἱ πολ-
 λοὶ αὐτῶν φέροντες, ὅτι ἐαλωκέναι αὐτοῖς ἐδόκει ἡ πόλις,
 4 ὡς ἐρημύμενα τῶν προμαχομένων τὰ τείχη κατεῖδον· ὡς
 δὲ ἡ ἄκρᾳ ἐχομένη πρὸς τῶν πολεμίων, καὶ πρὸ ταύτης

12. πρῶτα μὲν ἐν — ultimam vocem ex Græc. adjeci.

Cap. IX.

14. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν καὶ — ex Græc. pro vulgato Ἀλέξανδρος ἡ καὶ etc.

C. IX.

Arg. Expugnatio munitissimæ
urbis, cujus arcis murum solus

Alexander et primus conscen-
dit, unde se in arcem deji-
cit, tribus comitantibus.

ταγμένοι εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι πολλοὶ ἐφάνησαν, ἐν-
 ὤθα δὲ οἱ μὲν ἐπορεύσοντες τὸ τεῖχος, οἱ δὲ πρόσ-
 ῖσαι, ὅπη παρεῖκοι, τῶν κλιμάκων βιάσασθαι ἐπει-
 ῖντο εἰς τὴν ἄκραν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς βλακεύειν 5
 ὕτῳ ἐδόκην τῶν Μακεδόνων οἱ φέροντες τὰς κλίμακας,
 ἐπάσας κλίμακα ἑνὸς τῶν φερόντων προσέθηκε τῷ τεῖ-
 ει αὐτός, καὶ εἰληθεὶς ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἀνέβαινεν· ἐπὶ δὲ 6
 ὕτῳ Πευκέςας, ὅτι τὴν ἱερὰν ἀσπίδα φέρων, ἣν ἐκ τῆς νεῶς
 ἧς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος λαβὼν ἅμα οἱ εἶχεν Ἀλέξαν-
 ρος, καὶ πρὸ αὐτῆς ἐφέρετο ἐν ταῖς μάχαῖς· ἐπὶ δὲ τῇ 7
 κοννάτῳ ἀνῆλθε, κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα ὁ σωματοφύ-
 αξ· κατὰ δὲ ἄλλην κλίμακα Ἀβρέας τῶν διμοιριτῶν
 ις στρατευομένων. Ἦδη τε πρὸς τῇ ἐπάλξει τῆς τεύχεος 8
 βασιλεὺς ἦν, καὶ ἐρείσας ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀσπίδα, τῆς
 ἐν ὧθι εἴσω τῆς τεύχεος τῶν Ἰνδῶν· τῆς δὲ καὶ αὐτῆς τῷ
 ῖφει ἀποκτείνας γεγυμνώκει τὸ ταύτη τεῖχος· καὶ οἱ 9
 πασπίσαι ὑπέρφοβοι χενόμενοι ὑπὲρ τῆς βασιλέως,
 ἐπεδὴ ὠθύμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα, σὸντρίβασιν
 εὐτὴν· ὥς τε οἱ μὲν ἤδη ἀνιόντες αὐτῶν κάτω ἔπεσον,
 τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπορον ἐποίησαν τὴν ἄνοδον· Ἀλέξανδρος 10
 δὲ ὡς ἐπὶ τῆς τεύχεος εἶς, κύκλῳ τε ἀπὸ τῶν πλησίον
 κύρτων ἐβάλλετο, (ὃ γὰρ πελάσαι γε ἐτόλμα τις αὐ-
 τῷ τῶν Ἰνδῶν) καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως, εἰδὲ πόρρω

5. Vulgata erat οἱ Μακεδόνες ἐδόκην οἱ φέροντες, quam ex MSS. omnibus, sic ut vides, emendavi.

6. τῆς Ἰλιάδος] cf. I, 12, 13.

ἅμα οἱ] Ultimus acutus abesse deberet ex sententia Pasoris, Welleri, aliorumque recentiorum Grammaticorum. Sed cum Posselius in tabula priore, syntaxi subjuncta, eum requirat in his exemplis φύλα τε, λάμπει τε, πῦρ δέ μοι, malui, uti ab aliis scriptum accepi, tradere. Monendum tamen duxi, ne quis errorem

putet. Hancque annotationem transferri velim ad omnia loca, quae forte a vulgaribus accentuum regulis discrepant. Rarb.

7. διμοιριτῶν] Διμοιρίται milites, quibus dupla annona datur, aut duplex stipendium. Duplares vocat Vegetius lib. II. ut simplices, qui unam consequiebantur annonam. Rarb.

- τῶν γε ἰσακοντιζόντων· ἔτυχε γάρ τι καὶ προσκεχωσ-
 11 μένον ταύτῃ πρὸς τὸ τεῖχος· δῆλος μὲν ἦν Ἀλέξανδρος
 τῶν τε ὀπλῶν τῇ λαμπρότητι, καὶ τῷ ἀτόπῳ τῆς τόλμης,
 ἔγνω δ', ὅτι αὐτῷ μὲν μένων κινδυνεύσει μηδὲν ὅ, τι καὶ
 λόγῳ ἄξιον ἀποδεικνύμετος· καταπηδήσας δὲ εἰς τὸ
 τεῖχος, τυχὸν μὲν αὐτῷ τῷ ἐκπλήξει τῆς Ἰνδῆς· εἰ δὲ
 μὴ, καὶ κινδυνεύειν δεοί, μεγάλα ἔργα καὶ τοῖς ἑπιτα-
 πυθέσθαι ἄξια ἐργασάμενος ἢ ἀσπασθὲν ἀποθανεῖται.
 12 Ταῦτα γνῆς, καταπηδᾷ ἀπὸ τοῦ τεῖχος εἰς τὴν ἀκρὰν
 ἔνθα δὴ ἐρεισθεῖς πρὸς τῷ τείχει, τῆς μὲν τινὰς εἰς χι-
 ρας ἐλθόντας, καὶ τὸν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφε-
 ρόμενόν οἱ θρασύτερον, παίσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει·
 ἄλλον δὲ πελάζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε· καὶ ἄλλοι
 λίθῳ· τὸν δὲ ἐγγυτέρῳ προσάγοντα, τῷ ξίφει αὐτῆς.
 13 Οἱ δὲ βάρβαροι πελάζειν μὲν αὐτῷ ἔκτι ἤθελον, ἐβαλ-
 λον δὲ πάντοθεν περισηκότες, ὅ, τι τις ἔχων βέλος
 ἐτύγχανεν, ἢ ἐν τῷ τότε ἔλαβεν.

- 1 X. Ἐν τῷ τε Πρυκέσας τε καὶ ὁ διμοιρίτης Ἀ-
 βρέας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς Λεονάτος, οἳ δὴ μόνοι ἔτυχε
 πρὶν ζυντρεῖσθαι τὰς κλίμακας ἀναβεβηκότες ἐπὶ τὸ
 τεῖχος, καταπηδήσαντες καὶ αὐτοί, πρὸ τοῦ βασιλέως
 ἐμάχοντο. Καὶ Ἀβρέας μὲν ὁ διμοιρίτης πίπτει αὐτῷ,
 2 τοξευθεὶς εἰς τὸ πρόσωπον. Ἀλέξανδρος δὲ βάλλεται
 καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ θώρακος εἰς τὸ σῆθος τοξεύματι ὑπὲρ
 τὸν μασθόν, ὥς λέγει Πτολεμαῖος, ὅτι καὶ πνεῦμα ὁ

11. δῆλος μὲν ἦν Ἀλέξανδρος — Codices MSSi omnes, quos vidit Gronovius, addunt ἦν. Quod quamvis defendere studeat Gron., recipere tamen dubitavi.

11. εἰ δὲ μὴ] *sin minus* (sc. ho-
 stes perterrefaciat) et utique
 periclitandum sit ipsi, saltem
 magnis rebus, dignisque me-
 moria posterorum editis mori-
 tarum. Respexisse videtur
 Arrianus ad Homeri Iliad. x,
 305. Gron.

C. X.

Arg. Comitum uno occiso ipse
 vulneratur Alexander. Inopia
 Macedonum in juvando rege
 deficiente ex copia missi san-
 guinis.

2. ὅτι καὶ πνεῦμα] spiritus simul
 cum sanguine e vulnere in

μὴ τῷ αἵματι ἐκ τῆ τραύματος ἐξεπνεῖτο· ὁ δὲ, ἔς τε 3
 μὲν ἔτι θερμὸν ἦν αὐτῷ τὸ αἷμα, καίπερ κακῶς ἔχων,
 ἠμύνετο· πολλῇ δὲ δὴ τῆ αἵματος καὶ ἀφροῦ, οἷα δὴ
 ζὺν πνεύματι ἐκρύντος, ἱλιγγός τε αὐτὸν καὶ λειποψυ-
 χία κατέσχε, καὶ πίπτει αὐτῇ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ξυνεύ-
 σας. Πευκέςας δὲ περιβάς πεπτωκότι, καὶ ὑπερσχὼν 4
 τὴν ἰσράν τὴν ἐξ Ἰλίου ἀσπίδα πρὸ αὐτῇ, καὶ Λεοννάτος
 ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα. Οὔτοι δὲ βάλλονται ἀμφότεροι, καὶ
 Ἀλέξανδρος ἐγγύς ἦν ἥδη ὑπὸ τῆ αἵματος ἐκλιπεῖν·
 τοῖς γὰρ Μακεδόσι καὶ ταύτῃ ἐν ἀπόρῳ γεγένηται τὰ 5
 τῆς προσβολῆς· ὅτι οἱ τὸν Ἀλέξανδρον βαλλόμενόν τε
 ἐπὶ τῷ τείχει ἰδόντες, καὶ πηδῶντα ἔσω ἐς τὴν ἄκρην,
 ὑπὸ σπασθῆς τε καὶ φόβῃ, μή τι αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς πά-
 θῃ ἢ ζὺν νόῳ κινδυνεύων, τὰς κλίμακας συντετριφότες,
 ἄλλοι ἄλλας μηχανὰς ἐς τὸ ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος, ὥς
 ἐν ἀπόροις ἐμηχανῶντο· οἱ μὲν, πασσάλους ἐμπηγνύοντες 6
 ἐς τὸ τεῖχος γῆϊνον ὄν, καὶ κατὰ τήτης ἐκκρεμαννύμε-
 ναι χαλεπῶς ἀνείρπον· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπ' ἄλλας ἐπιβαίτα-
 ρες. Ὁ δὲ πρῶτος ἀνελθὼν ἐνρίπτει ἑαυτὸν κατὰ τὸ 7
 τεῖχος ἐς τὴν πόλιν, ἵναπερ τὸν βασιλέα ἑώρων κείμενον,
 ζὺν οἰμωγῇ καὶ ἀλαλαγμῷ πάντες· ἥδη τε ἀμφ' αὐτῷ
 πεπτωκότι καρτερὰ μάχη ξυνεστήκει, ἄλλα ἐπ' ἄλλῳ
 τῶν Μακεδόνων προασπίζοντος· καὶ ἐν τῇτῳ οἱ μὲν τὸν 8
 μοχλὸν, ὅτῳ εἶχετο ἢ κατὰ τὸ μεταπύργιον πύλην, κα-
 τασχίσαντες, ἔτ' ὀλίγας παρίεσαν· οἱ δὲ, καθότι ἡ πύ-
 λη διέσχε, τῆς ὥμης ὑποθέντες, καὶ ὤσαντες ἐς τὸ ἔσω
 τὸ τεῖχος, ἀνεπέτασαν ταύτῃ τὴν ἄκρην.

pectore emissus docet, sagi-
 tam in pulmones usque pene-
 trasse. Vulnus autem in pul-
 mones non per se lethale est,
 sed per accidens.

5. ὥς ἐν ἀπόροις] ut in dubiis
 rebus, ut fieri solet in hujus-
 modi rerum difficultate, ubi
 consilium ex tempore capien-
 dum, et primo quoque obvio
 utendum est. Rapp.

6. οἱ δὲ ἄλλοι] alii vero super al-
 lios adscendentes, i. e. quidam
 vero alius alium levantes
 adscendebant. Duobus modis
 in murum nitebantur, alii
 paxillorum adminiculo adjuti,
 alii vero commilitonum ma-
 nibus sublati, eorumque hu-
 meris capitibusque insisten-
 tes. Rapp.

A 2

1 XI. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἔκτενον τὰς Ἰνδῶν, καὶ
 ἀπέκτεινάν γε πάντας, εἰδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα ὑπελεί-
 2 ποντο· οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κα-
 βέλος ἐξελκύσαι ἐκ τοῦ τραύματος ἐπιτεμόντα τὴν πλη-
 γὴν οἱ μὲν Κριτόδημον ἀνέγραψαν, ἰατρὸν Κῶον, τὸ γένος
 3 Ἀσκληπιάδην· οἱ δὲ, Περδίκκην τὸν σωματοφύλακα
 ὃ παρόντος ἐν τῷ δεινῷ ἰατρῷ, ἐγκελευσαμένους Ἀλεξάν-
 4 δρου, τῷ ξίφει ἐπιτεμεῖν τὴν πληγὴν, καὶ κομίσασθαι
 τὸ βέλος. Ἐν δὲ τῇ κομιδῇ Φορὰ αἵματος πολλῆ γίγνε-
 5 ται, ὥστε λειποψυχῆσαι αὐτοὺς Ἀλέξανδρον καὶ ἔτι σὺν
 αὐτῷ τὸ αἷμα ὑπὸ τῇ λειποψυχίᾳ. Πολλὰ δὲ
 καὶ ἄλλα ἀναγέγραπται τοῖς ξυγγραφεύσιν ὑπὲρ τοῦ
 6 παθήματος· καὶ ἡ φήμη παραδειξαμένη αὐτὰ κατὰ τὰς
 πρώτας ψευσαμένους, ἔτι καὶ εἰς ἡμᾶς διασώζει· ὅτε
 ἀφήσει παραδιδῶσα καὶ ἄλλοις τὰ ψεύδη, εἰ μὴ ὑπὸ
 τῆς ξυγγραφῆς παύσεται. Αὐτίκα ἐν Ὀξυδρά-
 κεις τὸ πάθημα τῷτο γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ, ὃ πᾶς λέ-

Cap. XI.

2. Ἀσκληπιάδην — sic scripsi ex Opt. Vulgo legitur τῶν Ἀσκλη-
 πιδῶν.

5. καὶ ἐφίξῃς ἄλλοις — alteram vocem, Optimo iubente, abjeci.

C. XI.

Arg. Historiae fides de loco,
 ubi fuit vulneratus; item de
 proelio ad Arbela; similia de
 aliis historiae partibus.

2. ἐπιτεμόντα τὴν πληγὴν] i. e.
 patefacto latius vulnere, ut
 Curtius loquitur IX, 5, 28.,
 quod hamī inessent telō, nec
 aliter id sine perniciē corpō-
 ris extrahi posset, quam ut
 secando vulnus augerent.
 Curt. IX, 5, 23. *Rapb.*

Ἀσκληπιάδην] i. e. ex gente
 Aesclepiadum, quī per plura
 saecula Aesculapii, quem tan-
 quam gentis auctorem vene-
 rabantur, scientiam coluere.

Habuit illa gens scholas tres
 aliam in insula Rhodo, aliam
 Cnidi, aliam in insula Co-
 ubi celeberrimum Aesculapii
 templum erat. Ex eadem in-
 sula et ejusdem gentis erat
 etiam Hippocrates.

5. κατὰ τὰς πρώτας ψευσαμένους
 eo tempore, quo primi menda-
 cii auctores vivebant, i. e.
 primis mendacii auctoribus.

6. Αὐτίκα] jam primum. Pec-
 tiarem habet hoc adverbium
 usum a nobis quoque ex mul-
 tis Xenophontis exemplis de-
 prehensum. Is autem est, ut
 diligentissimus Stephanus jam

ος κατέχει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνη αὐτοτόμω Ἰνδικῷ
 υνέβη· καὶ ἡ τε πόλις Μαλλῶν ἦν, καὶ οἱ βαλόντες
 Ἀλέξανδρον, Μαλλοί· οἱ δὲ ἔγνώκεσαν μὲν, συμμέ- 7
 ναντες τοῖς Ὀξυδράκαις, ἔτω διαγωνίζεσθαι· ἔφθη δὲ
 αὐτῆς αὐτὸς ἐπ' αὐτὰς ἐλάσας, πρὶν τινὰ ὠφέλειαν
 ὑτοῖς παρὰ τῶν Ὀξυδράκων γενέσθαι, ἢ αὐτὰς ἐκείνοις
 ἐπωφελεῖν. Ἐπεὶ καὶ τὴν τελευταίαν μάχην τὴν 8
 πρὸς Δαρεῖον γενομένην, κατ' ἥντινα ἔφυγε Δαρεῖος,
 δὲ πρόσθεν ἔληξε τῆς φυγῆς, πρὶν ξυλληφθῆναι ὑπὸ
 τῶν ἀμφὶ Βῆσσον καὶ προσάγοντος ἤδη Ἀλεξάνδρου ἀπο-
 κανεῖν, πρὸς Ἀρβήλοις γενέσθαι ὁ πᾶς λόγος κατέχει·
 ἀθαρπεν καὶ τὴν πρὸ ταύτης, ἐν Ἰσσω· καὶ τὴν πρῶ-
 την ἱππομαχίαν, πρὸς Γρανίκῳ. Ἀλλὰ πρὸς Γρανίκῳ 9
 ἐν ξυνέβη μάχη ἱππική, καὶ πρὸς Ἰσσω ἡ αὖτις πρὸς
 Δαρεῖον μάχη. Ἀρβηλα δὲ τὴν χώραν, ἐν ᾗ τὴν ἐσχάτην
 μάχην Δαρεῖός τε καὶ Ἀλέξανδρος ἐμαχέσαντο, οἱ μὲν

πρὸς Ἀρβήλους γενέσθαι — ultima vox in Optimo quidem non
 est, ac non videbatur abjicienda.

annotavit, quum nobis ad
 ejus, quod diximus, confirma-
 tionem in promptu esse exem-
 plum docere volumus, atque
 adeo id proferimus, q. d. *ne*
longe abeam, ne longe exem-
pla petam. Ita Xenophon
 de Laced. Repub. init. p. 534.
 l. 18. *Lycurgus haudqua-*
quam alias civitates imitatus,
immo etiam contraria plurimis
statuens, ut patria sua felici-
tate ceteris praeferret, efficit.
 Αὐτίκα γὰρ περὶ ταυνοποιίας
 jam primum enim quod libe-
 rorum procreationem attinet.
 Eodem sensu εὐθὺς usurpa-
 tur Arriano dissert. Epiet. II.
 c. 17. εὐθὺς τὴν ὅρου Πλάτων
 μὲν κ, τ. λ. *At ne longius*
abeam, Plato quidem defini-
tiones etc. Atque ipsum αὐ-
 τίκα in Taet. c. 4. init. et c.
 14. sub fin. et c. 43. Polybi-

us pro eo dicit εὐθὺς lib. 6,
 c. 50 et 12, 3. *Rarb. Malli*
habitabant ad utramque Hy-
draotae ripam et Acesinae et
Indi confluentes, ut patet ex
Ind. 4, 20. ὁ δὲ Ἀρβήλους ἐν
Μαλλοῖς συμβάλλει τῷ Ἰνδῷ.
 Oxydracas his finitimos fuisse,
 apparet ex omnibus scriptori-
 bus. Quo minus nostrum in
 Ind. 4, 9. intelligo scriben-
 tem: *τῶν δὲ τῶν Ὀξυδρά-*
καις ἀγαν ἀμέ εἰ τὸν Σίναρον ἐν
Ἀρβήλαις ἐς τὸν Ἀρβήλιν ἐκδι-
δοῖ καὶ ἔτος. Si Oxydracae
 ad Hydaspem habitabant, un-
 de venerat Alexander, unde
 factum esset, ut non ante
 Mallos subigerentur? ut in
 hac historia non prius com-
 memorentur quam simul cum
 Mallis? De Oxydracis vide-
 tur d'Anville *Antiquité de*
l'Inde p. 31.

τὰ πλεῖστα ξυγγράψαντες λέγουν, ὅτι ἑξακοσίαις στα-
 100 ἰοῦς ἀπέχει· οἱ δὲ τὰ ἐλάχιστα, ὅτι ἐς πεντακοσίαις· ἀλ-
 105 λὰ ἐν Γαυγαμήλοις γὰρ γενέσθαι τὴν μάχην πρὸς τὴν
 ποταμῷ Βυμῶδι, λέγει Πτολεμαῖος καὶ Ἀρριόβαντος·
 πόλις δὲ ἔκ ἧν τὰ Γαυγάμηλα, ἀλλὰ κώμη μεγάλη, ἐν
 ὀνομαστὸς ὁ χώρος, ἐδὲ εἰς ἀκοὴν ἡδὺ τὸ ὄνομα· ἐνθα οὖν
 μοι δοκεῖ, πόλις εἶσα τὰ Ἀρβηλα, ἀπητέγκατο τῇ πό-
 110 λει τῆς μεγάλης μάχης. Εἰ δὲ πρὸς Ἀρβήλαις γε-
 οῦσθαι γενέσθαι τὸ ἔργον ἐκεῖνο, εἰς τοσόνδε Ἀρβήλαις
 ἀπέχον· καὶ τὴν ἐν Σαλαμῖνι γενομένην ναυμαχίαν πρὸς
 ἰσθμῷ τῷ Κορινθίῳ ἔξει λέγειν ὅτι ἐγένετο, καὶ τὴν
 ἐπ' Ἀρτεμισίῳ τῆς Εὐβοίας, πρὸς Αἰγίνην ἢ Σάμῳ.
 120 Καὶ μὴν ὑπὲρ τῶν ὑπερασπισάντων ἐν τῷ καθύμῳ Ἀλε-
 ξάνδρῳ, Πευκέσαι μὲν γενέσθαι ξύμπαντες ὁμολογῶ-
 σιν, ὑπὲρ Λεονάτης δὲ ἔκτετι συμφέρονται, καὶ ἐπὶ
 130 Ἀβρίῃ τῇ διμοιρίτῃ. Καὶ οἱ μὲν ξύλῳ πληγέντα κατὰ
 εἰς κέραντες Ἀλέξανδρον, καὶ ἰληγγιάσαντα πεισεῖν, αὐ-
 ρὸς δὲ ἀνασάντα, βέλει διὰ τῆς θώρακος ἐς τὸ στήθος.
 Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγος ταύτην μόνην τὴν πληγὴν πλε-
 140 γῆναι λέγει τὴν ἐς τὸ στήθος. Τὸ δὲ δὴ μέγιστον πλημμε-
 λημα τῶν ξυγγραφάντων τὰ ἀμφὶ Ἀλέξανδρον, ἐκεῖνο
 τίθεμαι ἔγωγε. Πτολεμαῖον γὰρ τὸν Λάγον εἶναι οἱ
 ἀνέγραψαν ξυναναβῆναί τε Ἀλεξάνδρῳ κατὰ τὴν κλί-
 μακα ὁμῶς Πευκέσαι, καὶ ὑπερασπίσαι κειμέναι, καὶ ἐπὶ
 150 τῷδε Σωτῆρᾳ ἐπικληθῆναι τὸν Πτολεμαῖον· καίτοι αὐτὸς
 Πτολεμαῖος ἀναγέγραφεν ἐδὲ παραγενέσθαι τότε τῷ
 ἔργῳ· ἀλλὰ στρατιᾶς γὰρ αὐτὸς ἡγούμενος, ἄλλας μά-
 160 χασθαι μάχας καὶ πρὸς ἄλλας βαρβάρους. Ταῦτα μὲν

10. Βυμῶδι — vide not. ad III, 8, 12. Notaverat etiam Vul-
 pius ex Augustano Βυμῶδι, quod alludit.

13. βληθῆναι βέλει — Absit verbum ab Optimo. Et quidem id
 satis intelligitur sub verbo πληγέντα, ut ex eo extrahatur id
 quod solet per βέλος fieri. Gron. Unde abjeci.

21. De proeliis his maritimis vide Herodotum lib. VIII.
 Graecorum contra Xerxen

ἐν ἐκβολῇ τῷ λόγῳ ἀναγεγράφθω μοι, ὡς μὴ ἀτα-
 εῖπωρον γίγνισθαι τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις τὴν ὑπὲρ τῶν
 λικύτων ἐργῶν τε καὶ παθημάτων ἀφήγησιν.

XII. Ἐν ᾧ δὲ Ἀλέξανδρος αὐτῷ μένων τὸ τραῦμα
 θεραπεύτο, εἰς τὸ στρατόπεδον, ἐνθὲν περ ὤρμηθη ἐπὶ
 εἰς Μαλλῆς, ὁ μὲν πρῶτος λόγος ἦκεν, ὅτι τεθνηκῶς εἶη
 τῷ τραύματος· καὶ τὰ μὲν πρῶτα οἰμωγὴ ἦν τῆς στρα-
 τῆς συμπάσης, ἄλλῃ ἄλλῳ παραδιδόντος, τὴν Φήμην·
 αὐσάμενοι δὲ τῆς οἰμωγῆς, ἄθυμοί τε καὶ ἀπορη-
 γαν, ὅς τις μὲν ἐξηγέμενος ἔσαι τῆς στρατιᾶς· (πολ-
 οῖς γὰρ δὴ ἐν ἴσῳ τὰ τῆς ἀξιώσεως ἐδόκει πρὸς τε αὐτῷ
 Ἀλέξανδρον καὶ πρὸς Μακεδόνων κειθεσηκέναι) ὅπως δὲ
 ποσῶθησονται εἰς τὴν οἰκίαν, τοσούτων μὲν ἐθνῶν μα-
 ῖμων περιεργόντων σφᾶς ἐν κύκλῳ· τῶν μὲν ἔπω προα-
 γχωρηκότων, ἃ δὴ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας εἰκαζον ἀγω-
 εῖσθαι κακτερώς· τῶν δὲ ἀποσησομένων, ἀφαιρεθέντος

C. XII.

arg. Macedonum dolor ob re-
 gis vulnus.

εἰς τὸ στρατόπεδον, ἐνθὲν περ
 ὤρμηθη ἐπὶ τὴς Μαλλῆς] Ale-
 xander milites, quibuscum in
 Mallos iverat, omnes secum
 ducebat, reliqui non erant
 amplius in istis castris, e qui-
 bus ipse in Mallos profectus
 erat, sed ducentibus Nearcho,
 Ptolemaeo, Hephaestione et
 Cratero ea, qua jusserat, via
 progressi erant. (5, 11.) Ex
 principio vero capitis sequen-
 tis video, ea castra esse circa
 confluentes Acesinae et Hy-
 draotae, quo Hephaestionem
 et reliquos miserat. Ista vero
 castra posita sunt pluribus
 diebus post, quam ipse Mal-
 los aggredereetur. Ergo vel
 auctor lapsus est, vel locus
 aliter interpretandus. Inter-
 pretare autem στρατόπεδον non

castra, sed exercitum (exem-
 pla praebet index.) et ἐνθὲν
 περ unde, non de loco, sed
 de hominibus iisdem, qui
 interim in alium quidem lo-
 cum progressi erant. Sensus
 ergo est: Quum vero Alexan-
 der, ut vulnere mederetur,
 eodem loco longius commo-
 raretur, pervenit ad exerci-
 tum, a quo, quum expeditio-
 nem aggredereetur, in Mallos
 discesserat, et qui interea ad
 confluentes Acesinae et Hy-
 draotae progressus castra po-
 fuerat, nuncius, eum ex vul-
 nere interiisse.

3. li quibus eo tempore major
 et ἐν ἀλλήλοις aequalis digni-
 tas esse videbatur, fuere, ut
 videtur, Antipater, Craterus,
 Hephaestion, Leonnatus, Ne-
 archus, Perdikkas, Ptolemae-
 us Lagi fil. Lyfimachus et
 Pithon.

- 5 αὐτοῖς τῷ Ἀλεξάνδρῳ φόβος· ποταμῶν τε ἐν μέσῳ ἀδια-
βάτων τότε δ' ἰδόντων εἶναι, καὶ πάντα σφίσιν ἄπορα
6 καὶ ἀμήχανα ἐρήμοις Ἀλεξάνδρῳ ἐφαίνετο. Ὡς δὲ ἐν
ποτὶ λόγος, ὅτι ζῇ Ἀλέξανδρος, τάτῳ μὲν μόγεις ξυμ-
χώρησαν· εἰ δὲ καὶ βιώσιμός ἐστιν, ἔπει ἐπιστῆναι
7 Ὡς δὲ καὶ γράμματα παρ' αὐτῷ ἦκεν, ὅτι ὅσον ἔτι
κατειλύσεται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἔδδ ταῦτα τοῖς πολ-
λοῖς ὑπὸ τῷ ἄγαν δέος πιστὰ ἐφαίνετο, ἀλλὰ πλάττε-
σθαι γὰρ πρὸς τῶν ἀμφ' αὐτὸν σωματοφυλάκων τε καὶ
στρατηγῶν εἰκάζετο.

- 1 XIII. Καὶ ταῦτα ἐνοήσας Ἀλέξανδρος, μή τι
νεωτερισθεῖν ἐν τῇ στρατιᾷ, ὅτι πρῶτον ἠδυνήθη, κομι-
ζεται ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ὑδραῶτι τὰς ὀχθὰς καὶ
2 πλοῖον κατὰ τὸν ποταμόν· ἦν γὰρ τὸ στρατόπεδον ἐπὶ
ταῖς ξυμβολαῖς τῷ τε Ὑδραῶτι καὶ τῷ Ἀκισίνῳ, ἵα
Ἡφαισίων τε ἐπὶ τῆς στρατιᾶς ἦν, καὶ Νέαρχος τὸ κα-
3 τικὸν αὐτῷ εἶχεν. Ὡς δ' ἐπέλαζεν ἡ ναὺς ἤδη τῷ στρα-
τοπέδῳ τὸν βασιλέα φέρονσα, ἔκλυε δὲ ἀφελεῖν τῇ
σκηνὴν ἀπὸ τῆς πρύμνης, ὡς καταφανὲς εἶναι πᾶσι·
4 οἱ δὲ ἔτι ἠπίσαν, ὡς νεκρῷ δῆθεν κομιζομένῳ Ἀλεξάνδρῳ
πρὶν γε δὴ, προσχέσης τῆς νεῶς τῇ ὀχθῇ, ὁ μὲν τὴν χί-
5 ρα ἀνέτεινεν ἐς τὸ πλῆθος· οἱ δὲ ἀνεβόησαν, ἐς τοὺς ἑτα-
ρὸν ἀνασχόντες τὰς χεῖρας, οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀλέξαν-
δρον.

5. Construe: τότε δ' ἰδόντων τε εἶναι ἐν μέσῳ ποταμῶν ἀδιαβά-
των, καὶ ἐφαίνετο πάντα ἄπορα καὶ ἀμήχανα σφίσιν, ἐρήμοις Ἀλεξάνδρῳ.

7. De particula ὅσον ἔπειν jam jam vid. Hogew. p. 804.

C. XIII.

Arg. Post desperationem mili-
tum varios per gaudia gestus
movit Alexander, in castra
reversus. Sparsio florum in
regem, qui tamen arguitur

temere subiens pericula. So-
latium regis in Boeoto.

1. κομίζεται etc.] *desertum ei
ripas fluvii Hydrontis et re-
vertit in isto fluvio fluitantem.*
Vocat πλοῖον κατὰ τὸν ποταμὸν
quod alioqui dicunt, κατὰ τὸν
τάμιον πλοῖον, quod prout li-
cuit in tempore, adornatum
fuit commoditati regis. *Gren.*

2. ἐπὶ ταῖς ξυμβολαῖς] non ta-
men in angulo ipso, sed pau-
lo superius ad Hydrontem, ut
patet ex c. 14, 8.

θρον· πολλοῖς δὲ καὶ δάκρυα ἐπὶ τῷ ἀνελπίστῳ προσ-
 χύθη ἀκρόσια. Καὶ οἱ μὲν τῶν ὑπασπιστῶν κλίνην προσ- 6
 ἔφερον αὐτῷ ἐκκομίζομένῳ ἐκ τῆς νεώς· ὁ δὲ τὸν ἵππον
 προσάγαγεῖν ἐκέλευσεν. Ὡς δὲ ἐπιβάς τῷ ἵππῳ ὤφθη, 7
 αὐθις κρότῳ δὴ πολλῷ ἐπεκτύπησεν ἡ στρατιὰ πᾶσα·
 ἐπήχησαν δὲ αἱ τε ὄχθαι, καὶ αἱ πλησίον αὐτῶν νάπαι.
 Προσάγων δὲ ἤδη τῇ σκηνῇ καταβαίνει ἀπὸ τῷ ἵππῳ, 8
 ὥς καὶ βαδίζων ὀφθῆναι· οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλλοθεν 9
 ἄλλος, οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος
 αὐτῆς ἀπτόμενοι· οἱ δὲ, καὶ ἰδεῖν ἐγγύθεν, καί τι καὶ
 ἐπυφηνίσαντες ἀπελθεῖν· οἱ δὲ ταινίας ἔβαλλον, οἱ
 δὲ ἄνθεσιν, ὅσα ἐν τῷ τότε ἡ Ἰνδῶν γῇ παρεῖχε.
 Νέαρχος δὲ λέγει, ὅτι χαλεποὶ αὐτῷ τῶν φίλων ἐγέναντο 10
 ὅσοι ἐκάκισον, ὅτι αὐτὸς πρὸ τῆς στρατιᾶς κινδυνεύει· ἔ-
 γαρ στρατηγὸς ταῦτα, ἀλλὰ στρατιώτης εἶναι. Καὶ μοι 11
 δοκεῖ ἄχθεσθαι Ἀλέξανδρος τοῖσδε τοῖς λόγοις, ὅτι
 ἀληθεῖς τε ὄντας ἐγίνωσκε, καὶ αὐτὸν ὑπαίτιον τῇ ἐπι-
 τιμήσει· καὶ ὁμῶς ὑπὸ μένους τε τῷ ἐν ταῖς μάχαις, καὶ 12
 τῷ ἔρωτος τῆς δόξης, καθάπερ αἱ ἄλλης τινὸς ἐξηττώ-
 μενοι, ἔκαρτερός ἦν ἀπέχεσθαι τῶν κινδύνων· Ἀνθρῶ 13
 πον δὲ τῷα πρεσβύτερον λέγει Βοιωτίον (τὸ δὲ ὄνομα τῷ
 ἀνθρώπῳ ἔ λέγει) ὡς ἀχθόμενόν τε πρὸς τὰς ἐπιτιμῆ-
 σεις τῶν φίλων κατέμαθεν Ἀλέξανδρον, καὶ ἐσκυθεῖ-
 πακότα, προσελθόντα τῆταν βοιωτιάζοντα ἅμα τῇ

Cap. XIII.

9. ἡ Ἰνδῶν γῇ ex MScis omnibus pro ἡ Ἰνδ. χώρα.

9. αἱ δὲ, καὶ ἰδεῖν etc.] alii acce-
 debant usque, ut propius eum
 contemplantur, atque etiam
 fausti ominis aliquid emitten-
 tes discederent. Gron.

12. καὶ ὁμῶς ὑπὸ μένους τε etc.]
 attamen ab robore in pugnis
 et amore hujus gloriae, sicut
 alii ab quacunque alia gloria
 superati et possessi, non pote-
 rat temperare sibi, ut ab re-

viculis caueret. Gron.

13. βοιωτιάζοντα] Boeotis non
 tantum ingenium fuit crassius,
 sed vox ipsorum etiam rusti-
 cum quid et inconditum cae-
 teris Graecis sonare videba-
 tur. Hinc inter convicia,
 quibus Aeschines lapidat
 Demosthenem, etiam illud
 objecit, ut est apud Erasmus
 in adagio Boeotissare, quod

14 Φωνῇ, ταῦτα Φάναι· Ὡς Ἀλέξανδρος, ἀνδρῶν τὰ ἔργα
καί τι καὶ ἱαμβεῖον ἐπειπεῖν, τὸν δὲ νῦν εἶναι τῷ ἱαμ-
βεῖα, Ὅτι τῷ τι δρῶντι καὶ παθεῖν ἐστὶ ὀφειλόμενον.
Καὶ τῆτον ἐν τε τῷ παραυτίκα εὐδοκιμῆσαι, καὶ ἐπιτη-
δειότερον ἐς τὸ ἔπειτα Ἀλεξάνδρῳ γενέσθαι.

1 XIV. Ἐν τῷτῳ δὲ ἀφίκοντο παρ' Ἀλέξανδρον τῷ
Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέσβεις, ἐνδιδόντες τὸ
ἔθνος· καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἳ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων,
καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ, καὶ ἄλλοι ἅμα τέτοις ἑκατὶ
καὶ πεντήκοντα οἱ γνωριμώτατοι, αὐτοκράτορες πη-
σπονδῶν, δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες,
2 καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες· συγγνωστὰ δὲ ἅμα
τεῖν ἔφασαν, ὅτι πάλαι παρ' αὐτὸν πρεσβευσάμενοι· ἐπι-
θυμῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτῷ
ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἢν τινα ἐλευθερία
ἔξοτε Διόνυσος ἐς Ἰνδὸς ἦκε, σώαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέ-
3 ξάνδρον· εἰ δὲ καὶ Ἀλεξάνδρῳ δοκῶν ἐστὶν (ὅτι καὶ
Ἀλέξανδρον ἀπὸ Θεῶν γενέσθαι λόγος κατέχει) σατρά-
πην τε ἀναδέξασθαι, ὄντηα τάττοι Ἀλέξανδρος, καὶ
Φόρως ἀποίσειν, τῆς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ
4 καὶ ὁμήρους ἐθέλειν, ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος. Ὁ δὲ
χιλίους ἤτησε τῆς κρατισεύοντας τῷ ἔθνει· ἕς εἰ μὴν βέ-
λοιο, ἀντὶ ὁμήρων καθέξειν· εἰ δὲ μὴ, ξυστρατεύοντας
ἔξειν, ἕς τ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τῆς ἄλλης Ἰνδῆς.
5 Οἱ δὲ τῆς τε χιλίους ἐπεμψαν, τῆς κρατίστες καὶ μεγί-
στες σφῶν ἐπιλεξάμενοι, καὶ ἄρματα πεντακλῶσια, ἕκ-
6 αἰτηθέντες, καὶ τῆς ἀμβάτας τῶν ἀρμάτων. Ἀλέξαν-

14. ἐπειπεῖν — ex Opt. pro vulgato ὑπειπεῖν.

Boeotorum more vociferare-
tur immodice et indecore.

Raph.

C. XIV.

Arg. Deditio Mallorum et Oxy-
dracorum. Hydaspes, Hydra-

otes, Hyphasis fluvii per A-
cesinen in Indum fluunt.

1. αὐτοκράτορες] cf. not. ad I,
26, 4.

4. καθέξειν — ἔξειν] sc. δήσσει.

ρος δὲ σατραπὴν μὲν τέτοις τε καὶ τῶν Μαλλῶν τοῖς
 τι σωζομένοις ἐπέταξε Φίλιππον· τὴς ὁμήρου δὲ αὐτοῖς
 ᾤκησε, τὰ δὲ ἄρματα ἔλαβεν. Ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ 7
 ἐκόμιστο, καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐν τῷ τραύμα-
 ος πολλὰ προσαναυπήγητο, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς
 ὧν μὲν ἐταίρων ἱππέων ἱππέας ἐπτακσίους καὶ χιλίας,
 ὧν ψιλῶν δὲ ὅσους περ καὶ πρότερον, πεζῶς δὲ ἐς μυρίας,
 λίγυ μὲν τοι τῷ Ὑδραῳτῇ ποταμῷ κατέπλευσεν· ὥς 8
 ἐσυνέμιξεν ὁ Ὑδραῳτῆς τῷ Ἀκεσίνῃ, ὅτι ὁ Ἀκεσίνης
 ῥατῇ τῷ Ὑδραῳτῇ τῇ ἐπωνυμία, κατὰ τὸν Ἀκεσίνην
 αὐτῷ ἐπλεῖ, ἐς τε ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τῷ Ἀκεσίνῃ καὶ τῷ
 Ἰνδῷ ἦκε. Τέσσαρες γὰρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοὶ, καὶ 9
 αὐσίποροι οἱ τέσσαρες, εἰς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν τὸ ὕδωρ
 συμβάλλουσιν, ἃ ξὺν τῇ σφετέρᾳ ἑκάστος ἐπωνυμία·
 ἢ ἄλλὰ ὁ Ὑδραῳτῆς μὲν ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβαίνει· [ἐμ-
 βαλὼν δὲ, τὸ πᾶν ὕδωρ Ἀκεσίνης παρέχεται καλέμε-
 νον.] Αὐθις δὲ ὁ Ἀκεσίνης οὗτος συμβάλλει τῷ Ὑδραῳτῇ 10
 γῇ, καὶ παραλαβὼν τῆτον, ἐπὶ Ἀκεσίνης ἐστὶ· καὶ τὸν
 Ὑφασιν ἐπὶ τῷ τῷ ὁ Ἀκεσίνης παραλαβὼν, τῷ αὐτῷ δὲ
 ἰνόματι ἐς τὸν Ἰνδὸν ἐμβαίνει· συμβαλὼν δὲ, ξυγχω-
 ρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ. Ἐνθεν δὲ ὁ Ἰνδὸς, πρὶν ἐς τὸ Δέλτα 11
 γχισθῆναι, ἢ ἀπὶ τῷ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδίους ὄρεται,
 καὶ ὑπὲρ τῆς ἑκατὸν τυχόν, ἵνα περ λιμναῖζει μᾶλλον.

Cap. XIV.

7. ἱππέων ἱππέας — priorem voculam ex Opt. addidi.
 8. ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ — primam voculam, Opt. iubente, abieci.
 9. Quae verba uncis inclusa sunt, suspecta sunt, et quia in Optimo
 non leguntur, et quia non eodem modo in omnibus codd. scri-
 buntur (nam alii scribunt Ἀκεσίνην, alii παρέχεται) nec conve-
 niunt cum Arrianea scribendi simplicitate. Vertenda enim
 sunt cum Rabelio: *Postquam autem in Acesinen lapsus est Hy-*
daspes, universa illa aqua Acesines vocata progreditur.

7. ὅσους περ καὶ πρότερον] nempe
 τὴς τεξότας καὶ τὴς Ἀγριῶνας.
 c. 2, 3.
 10. ἐπὶ τῷ τῷ] post hunc, prae-
 ter hunc. Videtur autem
 Arrianus non satis sibi con-

stare, cum in Ind. c. 4, 8.
 scribat, Hyphasin non per se
 in Acesinen illabi, sed ab
 Hydraote recipi. Rabel.
 ξυγχωρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ] cedit
 tandem Indos sc. appellationem
 suam.

- 1 XV. Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ ξυμβολῇ τῶν Ἀκισίνων καὶ
 τῶν Ἰνδῶν προσέμεινεν, ἕς τε ἀφίκετο αὐτῷ ξὺν τῇ στρατιᾷ
 Περδίκκας, καταστρεψάμενος ἐν παρόδῳ τὸ Ἀβαστανῶν
 2 ἔθνος αὐτόνομον. Ἐν τούτῳ δὲ ἄλλαι τε προσγίγνονται
 Ἀλεξάνδρῳ τριακόντοροι, καὶ πλοῖα τρογγύλα ἄλλα,
 3 αἷ δὴ ἐν Ξάθροις ἐναυπηγῆθη αὐτῷ, αἷ δὴ ἄλλο ἔθνος
 Ἰνδῶν αὐτόνομον προσεχώρησαν. Καὶ παρὰ Ὀσσαδίῳ,
 καὶ τούτῳ γένει αὐτονόμῳ Ἰνδικῷ, πρέσβεις ἦκαν, ἐνδι-
 4 δόντες καὶ ἔτοιμοι τῆς Ὀσσαδίας. Φιλίππῳ μὲν δὴ τῆς
 σατραπείας ὅρας ἔταξε τὰς συμβολὰς τῶν τε Ἀκισίνων
 καὶ Ἰνδῶν· καὶ ἀπολείπει ξὺν αὐτῷ τῆς τε Θράκας πά-
 τας, καὶ ἐν τῶν τάξεων ὅσοι ἐς φυλακὴν τῆς χώρας ἱκανοί
 5 ἐφαίνοντο. Πόλιν τε ἐνταῦθα κτίσαι ἐκέλευσεν ἐπ' αὐτῇ
 ξυμβολῇ τοῖν ποταμοῖν, ἐλπίσας μεγάλην τε ἔσεσθαι
 καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώπους, καὶ νεωσοίνας ποιηθῆναι.
 6 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ὀξυάρτης ὁ Βάνκτης, ὁ Ῥοξάνης τῆς
 γυναικὸς Ἀλεξάνδρου πατὴρ, ἦκε παρ' Ἀλεξάνδρου, καὶ
 προστίθῃσιν αὐτῷ Παραπαμισάδῳ σατραπείῃ, ἀπαλ-
 λάξας Τριυάσπην τὸν πρόσθεν σατράπην, ὅτι ἐκ τῆς
 7 κόσμῳ ἐξηγεῖσθαι αὐτῷ ὁ Τριυάσπης ἐξηγγέλτο. Ἐν-
 θα δὴ διαβιβάσας Κράτερόν τε καὶ τῆς στρατιᾶς τὴν
 πολλὴν καὶ τῆς ἐλέφαντας ἐν ἀριστερᾷ τῷ ποταμῷ, ὅτι
 εὐπορώτερά τε ταύτη τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν στρατιᾷ βα-
 ρείᾳ ἐφαίνετο, καὶ τὰ ἔθνη τὰ προσοικῶντα ἢ πάντα φέ-

Cap. XV.

1. ἐπὶ τῇ ξυμβολῇ — ex Optimo, pro vulgato ἐπὶ ταῖς ξυμβολαῖς.

6. Τριυάσπην — cf. nota ad IV, 22, 6.

C. XV.

Arg. Abastani, Xathri, Ossadii
 et Sogdi. Parapamisadis et
 Indi ripae proximis Oxyartes
 et Pithon praefecti. Musica-
 nus, rex.

1. τὸ Ἀβαστανῶν ἔθνος] Curt. IX,
 8, 4-7., eos nominat Sabra-
 cas; validam quidem gentem,
 ac primo exercitus adventu

ita territorios, ut legatos mitte-
 rent, gentem dedituros. Diod.
 XVII, 102. eosdem nominat
 Sambastas, et praeter has So-
 dras et Massanos. In Arria-
 ni Ind. 4, 8. circa hos regio-
 nes, ubi Abastani, inveniun-
 tur Astrobac. Ceterum de
 Abastanis, Xathris et Ossadiis
 nihil invenio.

7. ἐν ἀριστερᾷ pro ἐς ἀριστεράν.

λια ἦν, αὐτὸς κατέπλει ἐς τῶν Σόγδων τὸ βασίλειον· καὶ 8
 ἐνταῦθα πόλιν τε ἐτείχιζεν ἄλλην, καὶ νεώσοικας ἐποίει
 ἄλλας, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῷ τὰ πεπονηκότα ἐπισκευάσθη.
 Τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ξυμβολῶν τῇ τε Ἰνδῷ καὶ Ἀραχίνῃ χώ- 9
 ρας, ἐς τε ἐπὶ θάλασσαν, σατράπην ἀπέδειξεν Ὀξυάρ-
 την καὶ Πείθωνα, ξὺν τῇ παραλία πάσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς·
 καὶ Κρατερὸν μὲν ἐκπέμπει αὐθις ξὺν τῇ στρατιᾷ· [διὰ
 τῆς Ἀραχώτων καὶ Δράγγων γῆς·] αὐτὸς δὲ κατέπλει 10
 ἐς τὴν Μισικανῶ ἐπικράτειαν, ἣν τινα εὐδαιμονεστάτην
 τῆς Ἰνδῶν γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι ἔπω ἔτε ἀπηντή-
 κει αὐτῷ Μισικανὸς, ἐνδιδὼς αὐτόν τε καὶ τὴν χώραν,
 ἔτε πρέσβεις ἐπὶ Φιλία ἐκπέμπει, ἑδὲ τι ἔτε αὐτὸς ἐπε-

9. καὶ Κρατερὸν μὲν etc. Sensus, si locus sanus, appareret ex c. 17,
 6 et 27, 6. essetque: „Craterum vero cum exercitu suo nunc
 ex India dimittit, ut rediret per Arachotorum et Drangorum
 fines, ipsumque in Carmania maneret.“ αὐθις esset h. l. ger-
 manicum wieder, non iterum. (Den Craterus schickt er wie-
 der zurück aus Indien.) ut 17, 5 et multis locis. Sed locus
 laborat, et mihi quidem dubium non est, quin voces διὰ τῆς
 Ἀραχώτων καὶ Δράγγων γῆς glossema sint. Primum durior est
 explicatio verbi ἐκπέμπειν remittere ex India, quum adjicien-
 dum esset: ἐκ τῆς Ἰνδικῆς γῆς. Ἐκπέμπειν enim in nostro simpli-
 citer est: ex castris progredi jubere. Quod si vero mitterem,
 idem tamen homo, qui nunc ex India remittitur, amplius in
 India versari nequit. Craterus autem e Sogdis in Musicani ad-
 huc fines pervenit, non parum a Sogdis distantes, ibique ar-
 cem munivit (sect. 14.) Ergo nondum remissus erat. Quis
 enim credat, Arrianum post pauca verba oblitum esse, quae
 modo scripserat? Porro merito accusandus esset auctor, quod
 non adjiceret, quibuscum copiis Craterus remissus sit. Deni-
 que c. 17, 6. demum locus is est, ubi Craterus remissus narra-
 tur. Inter copias vero, quibus ibi praefectus narratur, sunt
 Macedonum δευτὲρ ἐς Μακεδονίαν ἀπομάχους ὄντας ἡδὲ ἔτελλε τὴν
 ἐπὶ Ἀραχώτων καὶ Δράγγων. Quotum remissio longe prior est,
 quam Crateri, quibus autem lector quis ab initio Craterum
 praefectum fuisse credidisse videtur; et quum nostrum locum
 non intelligeret, Crateri ex India recessum ibi indicari putans,
 verba, quae notavi, inseruit. Quae si iterum ejicis, omnia
 sana sunt, et sic interpretanda: Craterum ex Sogdis et nova
 urbe cum exercitu pedestri, quem ducebat, emittit, ut ad lac-
 vam Indi ripam longius progrediretur meridiem versus, in
 Musicani regionem; ipse eodem cum navibus tendit.

10. ὅτι ἔπω ἔτε — Tertiam vocatam ex Opt. nunc addidi. Ex
 eodem mox scripti ἄξια τοῖς Ἰνδοῖς pro ἄξ. παρ' Ἰνδοῖς.

- πόμφει, ἃ δὴ μεγάλη βασιλεῖ εἰκός, ἕτε τι ἤτηκε ἐξ
 11 Ἀλεξάνδρου. Καὶ γίγνεται αὐτῷ ὁ πλῆς κατὰ τὸν πο-
 ταμὸν εἰς τοσόνδε ἐσπυδασμένος, ὥς τε ἔφθῃ ἐπὶ τοῖς
 ὄρεσις γενέσθαι τῆς Μυσικανῆ χώρας, πρὶν πυθέσθαι
 Μυσικανὸν, ὅτι ὤρηται ὡς ἐπ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος.
 12 Οὕτω δὴ ἐκπλαγεὶς, κατὰ τάχος ἀπήντα Ἀλεξάνδρῳ,
 δῶρά τε τὰ πλείστα ἄξια τοῖς Ἰνδοῖς κομίζων, καὶ τὰς
 ἐλέφαντας ξύμπαντας ἄγων, καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτὴν
 ἐνδιόης, καὶ ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ὅπερ μέγιστον παρ' Ἀλε-
 13 ξάνδρῳ ἦν εἰς τὸ τυχεῖν ὧν τις δέοιτο. Καὶ ἔν καὶ Μυσι-
 κανῷ ἐπὶ τοῖςδε ἄδεια ἐδόθη ἐξ Ἀλεξάνδρου· καὶ τὴν
 πόλιν ἐθαύμασεν Ἀλέξανδρος καὶ τὴν χώραν, καὶ ἄρ-
 14 χειν αὐτῆς Μυσικανῷ ἔδωκε. Κρατερός δὲ ἐν τῇ πόλει
 ἐτάχθη τὴν ἄκρην ἐκτειγίσαι· καὶ παρόντος ἔτι ἐτειγί-
 σθη Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Φυλακὴ κατεστάθη, ὅτι ἐπιτή-
 δεον αὐτῷ ἐφάνη τὸ χωρίον εἰς τὸ κατέχεσθαι τὰ κύκλῳ
 ἔθνη φυλαττόμενα.

- XVI. Ἐνθεν δὲ ἀνάλαβὼν τὰς τε τοξότας, καὶ
 τὰς Ἀγριάνας, καὶ τὴν ἵππον τὴν ἅμ' αἱ πλέεσαν, ἐξε-
 λαύνει ἐπὶ τὸν νομάρχην, τῆς ταύτης γῆς (ὄνομα δὲ ἦν
 Ὀξυκανός) ὅτι μήτε αὐτὸς ἀφῖκτο, μήτε πρέσβεις παρ'
 2 αὐτῷ ἦκον ἐνδιδόντες αὐτόν τε καὶ τὴν χώραν. Δύο μὲν
 δὴ πόλεις τὰς μεγίστας τῶν ὑπὸ τῷ Ὀξυκανῷ ἐξ ἐφόδου
 κατὰ κράτος ἔλαβεν· ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ τούτων καὶ αὐτὸς
 3 Ὀξυκανὸς ἐάλω. Ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωσι,
 τὰς ἐλέφαντας δὲ ἅμ' αἱ ἦγε· καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις
 αὐτῷ αἱ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐνεδίδοντο ἐπιόντι, ἔδ' εἰς ἐτρά-
 πετο εἰς ἀλκὴν· οὕτω καὶ Ἰνδοὶ πάντες ἐδεδύλωντο ἤδη
 τῇ γνώμῃ πρὸς Ἀλεξάνδρῳ τε καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης.
 4 Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμβον αὐτὸς ἦγε, τῶν ὄρειων Ἰνδῶν σατραπὴν

C. XVI.

Arg. Regiones Oxycani et Sam-
bi ab Alexandro subjectae.4. De nominis Sambii alia apud
alios scriptura vide Freinsh.
ad Curt. IX, 8, 13. Sambium

ὕπ' αὐτῷ κατασθέντα, ὃς πεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέ-
 λειτο, ὅτι Μυσικανὸν ἀφειμένον πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπέθετο·
 καὶ τῆς χώρας τῆς αὐτῷ ἄρχοντα· τὰ γὰρ πρὸς Μυσι-
 κανὸν αὐτῷ πολέμια ἦν. Ὡς δὲ ἐπέλαζεν ἤδη τῇ πόλει 5
 Ἀλέξανδρος, ἦντινα μητρόπολιν εἶχεν ἢ τῷ Σάμβῳ χώρα
 (ὄνομα ἦν τῇ πόλει Σινδόμανα) αἷ τε πύλαι αὐτῷ ἀνοί-
 γονται προσάγοντι, καὶ οἱ οἰκεῖοι οἱ τῷ Σάμβῳ τὰ τε
 χρήματα ἀπηρεΐθρησαν καὶ τῆς ἐλέφαντας μετὰ σφῶν
 ἄγοντες ἀπάντων. Οὐ γὰρ δὴ Ἀλέξανδρῳ γε πολέμιας 6
 ἔχοντα Σάμβον φυγεῖν, ἀλλὰ Μυσικανῶ τὴν ἀφισπ
 δείσαντα. Ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τῷ ἀποσᾶσαν 7
 εἶλε, καὶ τῶν Βραχμάνων (οἱ δὴ σοφισταὶ τοῖς Ἰνδοῖς
 εἰσιν) ὅσοι αἰτίαι τῆς ἀποσᾶσεως ἐγένοντο, ἀπέκτεινεν·
 ὑπὲρ ὧν ἐγὼ τῆς σοφίας, εἰ δὴ τίς ἔστω, ἐν τῇ Ἰνδικῇ
 συγγραφῇ δηλώσω.

XVII. Καὶ ἐν τῷ Μυσικανὸς αὐτῷ ἀφιστάναι 1
 ἐξηγγέλιτο· καὶ ἐπὶ τῷτον μὲν ἐκπέμπει Πείθωνα τὸν

Cap. XVI.

5. οἱ τῷ Σάμβῳ — priorem voculam ex MStis nunc adjeci.

miros dici Indiae montanae
 satrapam ab Alexandro posi-
 tum; unde enim satrapam
 regioni ponere potuit, quam
 non tenebat? Sambum autem
 diu jam istas regiones te-
 nuisse, perspicuum est ex ini-
 micitia cum Musicano. De-
 inde si Sambus esset Satrapa
 Alexandri, cur fugeret re-
 gem, Musicano ignoscentem?
 Hoc saltem probat, Sambum
 non minus fuisse regulum in-
 dicum, quam Musicanum;
 et quum hosti suo ab Alexan-
 dro veniam datam audiret,
 nihil boni ab Alexandro ex-
 pectabat, et sicut Porus alter,
 fugae se mandabat. Accedit,
 Diodorum XVII, 102. de
 Sambī regno et Curtium de
 Sabo rege loqui; neuter eum
 satrapam appellat. Si fuit sa-

trapa, negligentia tamen Ar-
 riani vituperanda est, qui
 forte notare oblitus est, Sam-
 bum, antequam Alexander
 ad Musicanum pervenisset,
 legatos ad regem, se et suos
 dedituros, misisse (tale quid
 Curtius referre videtur IX, 8,
 17.) eumque eidem regioni,
 quam jam tenebat, sub no-
 mine satrapae ab Alexandro
 praefectum esse. — Sambī
 regio ad laevam Indi ripam
 fuisse videtur, sicut regna re-
 liquorum hic nominatorum
 Indorum. Supra vero alio-
 rum Indorum montanorum
 mentio fuit, in dextra Indi
 incolentium.

C. XVII.

Arg. Musicanus in crucem
 actus; Pattala oblata Alexan-
 dro, sed perfide.

- 2 Ἀγχιόρος σατράπην, ξὺν στρατιᾷ ἀποχρῶσθαι. Αὐτὸς
 δὲ τὰς πόλεις τὰς ὑπὸ Μυσικανῷ τεταγμένας, τὰς μὲν
 3 ἐξανδραποδίσας αὐτῶν κατέσκαψεν· εἰς αἷς δὲ Φερεῖας
 εἰσήγαγε, καὶ ἄλλας ἐξετείχισε. Ταῦτα δὲ διαπρα-
 ξάμενος, ἐπὶ τὸ στρατόπεδόν τε ἐπανῆκε, καὶ τὸν σόλοι.
 Ἐνθα δὲ Μυσικανὸς τε ξυλληφθεὶς ἄγεται πρὸς Πείθω-
 ρος, καὶ τοῦτον κρεμᾶσαι Ἀλέξανδρος κελεύει ἐν τῇ
 αὐτῇ γῇ, καὶ τῶν Βραχυμάνων ὅσοι αἵτιοι τῆς ἀποστάσεως
 4 τῷ Μυσικανῷ κατέστησαν. Ἀφίκετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ
 τῶν Παττάλων τῆς χώρας ἄρχων (ὃ δὲ τὸ Δέλτα ἔφη
 εἶναι τὸ πρὸς τῇ ποταμῷ τῇ Ἰνδῷ ποιούμενον, μεῖζον ἔτι
 τῷ Δέλτα τῷ Αἰγυπτίῳ) καὶ ἔτος τήν τε χώραν αὐτῷ ἐν-
 δίδωκε πᾶσαν, καὶ αὐτόν τε καὶ τὰ αὐτῷ ἐπέτρεψε.
 5 Τῶτον μὲν δὲ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀρχῇ ἐκπέμπει αὐθίς, πα-
 ραγγείλας παρασκηῶσαι ὅσα ἐς ὑποδοχὴν τῇ στρατιᾷ.
 6 αὐτὸς δὲ Κρατερόν μὲν, τήν τε Ἀττάλιν τάξιν ἄγοντα
 καὶ τὴν Μελεάγρον καὶ Ἀντιγένης, καὶ τῶν τοξοτῶν ἑσπ-
 ῆς, καὶ τῶν ἐταίρων τε καὶ ἄλλων Μακεδόνων ὅσους ἐς
 Μακεδονίαν ἀπομάχης ὄντας ἤδη ἔστειλε τὴν ἐπ' Ἀρα-
 χῶτων καὶ Δράγγων, ἐπεμπεῖν ἐς Καρμανίαν, καὶ τὰς
 7 ἐλέφαντας τέτρω ἄγειν ἔδωκε· τὴν δὲ ἄλλην στρατιάν,
 ὅσην γε μὴ ξὺν αὐτῷ κατέπλει ὥς ἐπὶ θάλασσαν, Ἡφαι-
 8 σίων ἐπετάχθη. Πείθωνα δὲ τῆς τε ἵππακοντιστῆς ἄγον-
 τα καὶ τῆς Ἀγριάνας ἐς τὴν ἐπέκεινα ὄχθην τῇ Ἰνδῷ δια-

4. ἔφην] supra V, 3. extremo.
 Karb.

μεῖζον ἔτι τῷ Δέλτα τῷ Αἰγυπτίῳ]

Haec non pendent a verbo
 ἔφην, tanquam his quoque
 Arrianus diceret se repetere,
 quae dixit in praecedentibus,
 sed tantum sunt expositio et
 explanatio vocis Δέλτα. Gron.
 Similia fere repetit Arr. in
 Ind. 2, 6. et falli non videtur,
 qui Pattala maiora credit,
 quam Delta Aegyptium. cf.
 not. ad Ind. I. L. Ceterum in

seqq. distingue urbem in in-
 sula et insulam ipsam eodem
 nomine designatam.

7. ἐπετάχθη [c. ἄγειν.

8. ἐς τὴν ἐπέκεινα ὄχθην] Dicit
 auctor, a dextra Indi ripa,
 unde Craterus dimissus erat,
 et qua Hephaestionem progre-
 diendum erat, Pithonem in
 laevam missum esse, ut retro
 iret, unde venerat Alexan-
 der, novas illas urbes specta-
 turus, de quibus loquutus
 erat auctor c. 15, 5. et 8.

Ζιβάσας, ἔχ' ἦπερ Ἡφαισίων τὴν στρατιὰν ἄγειν ἔμελλε,
 γὰς τε ἐκτετειχισμένας ἤδη πόλεις ξυνοικίσαι ἐκέλευσε·
 καὶ εἰ δὴ τινα νεώτερίζοιτο πρὸς τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, καὶ
 γαῦτα ἐς κόσμον καταστήσαντα, συμβάλλειν οἱ ἐς τὰ
 Πάτταλα. Ἦδη δὲ τρίτην ἡμέραν αὐτῷ τῷ πλῆθ' ἔχοντι 9
 ἱξαγγέλλεται, ὅτι τῶν Παττάλων ὑπαρχὸς ξυλλαβὼν
 τῶν Πατταλέων τὰς πόλεις, ἀποδεδρακὼς οἷχστο,
 ἀπολιπὼν τὴν χώραν ἔρημον· καὶ ἐπὶ τῷ πλείονι ἢ
 πρὸς θέν σπευδὴ κατέπλει Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ ἀφί- 10
 κστο ἐς τὰ Πάτταλα, τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν ἔρη-
 μον καταλαμβάνει τῶν ἐνοικούντων τε καὶ ἐπεργαζομένων.
 Ὁ δὲ κατὰ δίωξιν τῶν Φευγόντων ἐκπέμψας τῆς στρα- 11
 τιᾶς τὰς κεφοτάτας, ἐπεὶ τινες αὐτῶν ξυνελήφθησαν,
 ἀποπέμπει τῆς παρα τῆς ἄλλης, ἐντειλάμενος ἐπα-
 νίεναι θαρρύντας· εἶναι γὰρ αὐτοῖς τὴν τε πόλιν οἰκεῖν 12
 ὡς πρὸς θέν, καὶ τὴν χώραν ἐργάζεσθαι· καὶ ἐπανήλ-
 θον οἱ πολλοὶ αὐτῶν.

XVIII. Αὐτὸς δὲ Ἡφαισίῳ προτάξας τεχνί- 1
 ζειν ἐν τοῖς Παττάλοις ἄκραν, ἀποπέμπει ἐς τὴν ἀνυδρον
 τῆς πλησίον γῆς Φρέατὰ τε ὀρύξαντας καὶ οἰκήσιμον τὴν
 χώραν κατασκευάσοντας· καὶ τέτοις ἐπέθεντο τῶν προσ- 2
 χώρων τινὲς βαρβάρων, καὶ ἔστι μιν ἕς διέφθειραν αὐ-
 τῶν ἄφνω προσπесόντες, πολλὰς δὲ καὶ σφῶν ἀποβα-
 λόντες, ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον· ὥς ἐπιτελεσθῆναι τοῖς 3
 ἐκπεμφθεῖσι τὰ ἔργα, προσγενομένης αὐτοῖς καὶ ἄλλης
 στρατιᾶς, ἣν Ἀλέξανδρος, πυθόμενος τῶν βαρβάρων
 τὴν ἐπίθεσιν, ἐσάλκει μεθέξοντας τῷ ἔργῳ. Περὶ δὲ 4
 τοῖς Παττάλοις σχίζεται τῷ Ἰνδῷ τὸ ὕδωρ ἐς δύο ποτά-

C. XVIII.

Arg. Pattalis castellum, portus,
 et navalia exstruuntur. In-
 fausta ad Indi ostium naviga-
 tio Alexandri. Latitudo ma-
 xima Indi.

1. οἰκήσιμον] quia naustathmon
 et navalia ibi conditurus erat,
 partim vero etiam, ut exer-
 citus praeteriens et praeter-
 navigans penuria aquae non
 urgeretur, ut vides c. 20, 7.

μὲς μεγάλης· καὶ ἔτοι ἀμφοτέρω σῶζον τῇ Ἰνδῷ τὸ
 ὄνομα, ἕς τε ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Ἐνταῦθα ναύσταθμόν
 5 τε καὶ νηυσόικας ἐποίει Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ προύκειχα
 ρῆκει αὐτῷ τὰ ἔργα, ὁ δὲ καταπλεῖν ἐπενόει ἕς τε ἐπὶ
 τὴν ἐκβολὴν τῇ ἐν δεξιᾷ ῥέοντος ποταμοῦ εἰς τὴν θάλασ-
 6 σαν· Λεοννάτον μὲν δὴ, δὲς αὐτῷ τῶν τε ἱππέων εἰς χι-
 λίδας, καὶ τῶν ὀπλιτῶν τε καὶ ψιλῶν εἰς ὀκτακισχίλους,
 κατὰ τὴν νῆσον τὰ Πάτταλα ἐκπέμπει ἀντιπαράγειν τῷ
 7 σόλῳ· αὐτὸς δὲ τὰς μάλιστα τῶν νεῶν ταχυναυτέσας
 ἀναλαβὼν, ὅσαι τε ἡμιόλαι, καὶ τὰς τριακοντόρους πά-
 σας, καὶ τῶν κερκῆρων ἔστιν ὥς, ἔπλει κατὰ τὸν ποτα-
 8 μόν, τὸν ἐν δεξιᾷ. Οὐκ ἔχουσι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τῇ πλῇ,
 ὅτι πεφύγεσαν οἱ ταύτῃ Ἰνδοὶ, ἀπορώτερά τὰ τῇ κα-
 9 τάπλῃ ἦν· χειμῶν τε ἐπιγίγνεται εἰς τὴν ὑπεραίαν ἀπὸ
 τῆς ἀναγωγῆς, καὶ ὁ ἄνεμος τῷ ῥόῳ πνέων ὑπεναντίως
 κοῖλόν τε ἐποίει τὸν ποταμόν, καὶ τὰ σκάφη διέσκει,
 ὥς τε ἐπόνησαν αὐτῷ αἱ πλεῖσαι τῶν νεῶν· τῶν δὲ τρια-
 κοντόρων ἔστιν αἱ καὶ πάντα διελύθησαν. Ἐφθασαν δὲ
 ἐποκείλαντες αὐτάς, πρὶν παντάπασι διαπρῶσθαι ἐν τῇ
 10 οὐδᾷ. Ἐτεραι ἔν ξυνεπήγνυντο. Καὶ τῶν ψιλῶν τῆς
 κρυφαίας ἐκπέμπας εἰς τὴν προσωτέρω τῆς ὀχθῆς χῆ-
 ραν, συλλαμβάνει τινὰς τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἔτοι τὸ ἀπὸ
 11 τῆςδε ἐξηγῶντο αὐτῷ τὸν πόρον. Ὡς δὲ ἤκου ἱνακῆ
 ἀναχεῖται εἰς εὖρος ὁ ποταμός, ὥς καὶ διαποσίγας ταύτῃ
 σταδίας ἐπέχειν, ἥπερ εὐρύτατος αὐτὸς αὐτῇ ἦν, τό, τι
 πνεῦμα κατῆι μέγα ἀπὸ τῆς ἐξω θαλάσσης, καὶ αἱ

Cap. XVIII.

9. ὥστε ἐπόνησαν — Opt. habet ἐπεπονήκεισαν quod non videbatur
 recipiendum. Mox vero in τὸ ἀπὸ τῆςδε ex MSs omnibus et
 Veneta ac Basileensi primam voculam adjeci.

4. ἐνταῦθα] nempe in angulo,
 ubi flumen disjungitur. cf.
 c. 20, 2.

6. κατὰ τὴν νῆσον etc.] qui in
 insula Pattalis e regione clas-
 sis procederet. Gron.

9. κοῖλον] sic etiam posttrates
 dicunt: das Meer gieng hohl.

11. καὶ αἱ κῆραι] et remi aegre
 inter fluctus tollerantur in al-
 tum. Nempe ut ab undarum
 violentia liberi possent recte

ὥπαι ἐν κλύδωνι χαλεπῶς ἀνεφέροντο, συμφεύγασιν
ὁ ἐς διώρυχα, ἐς ἣν τινα οἱ ἡγεμόνες αὐτῶ κάθηγῆ-
αντο.

XIX. Ἐνταῦθα ὁρμισάντων, τὸ πάθημα γίγνεται
τῆς μεγάλης θαλάσσης, ἡ ἀμπωτις· ὥς τε ἐπὶ
ἡρᾶ ἀπελείφθησαν αὐτοῖς αἱ νῆες. Καὶ τῆτο ἔπειτα
πρότερον ἐγνωκόσι τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ἐκπληξεν
ἐν καὶ αὐτὸ ἐσμικρὰν παρέσχε· πολὺ δὲ δὴ ἔτι μεί-
ονα, ὁπότε διελεύσεως τῆς ὥρας προσήει τε τὸ ὕδωρ
ὃ καὶ σκάφη μετεωρίζοντο. Ὅσας μὲν δὴ τῶν νεῶν
τῶ πηλῶ ἐδραΐας κατέλαβεν, αὐταὶ δὲ ἀβλαβῶς τε
μετεωρίσθησαν, καὶ εἰδὲν χαλεπὸν παθεῖναι, ἔπλεον

Cap. XIX.

ἔπειτα πρότερον — ex MSS. omnibus pro vulgato. ὁ τὸ πρότερον.
Quae mox sequuntur καὶ αὐτὸ ἐσμικρὰν ad verbum quidem
germanice reddi possunt: und das keinen kleinen Schrecken.
Sed nusquam memini Arrianum ita loqui. Malim καὶ αὐτὴν ἐσμικρὰν.
Superius etiam ex Optimo scripsi τὸ πάθημα γίγνεται
pro ἐπιγίγνεται. Somniat autem Gronovius, si ἐπιγίγνεται ab
Arriano usurpari putat de eo, quod ex alto descendit, ut de
pluvia, vento et procella; non item γίγνεται. Obstant loca
multa, ex. c. IV, 24, 9. III, 14, 10. V, 14, 2. Sed vix digna
res refutatione. Nisi optimus codex aliam lectionem praefer-
ret, satis commodum etiam esset ἐπιγίγνεται i. e. supervenit.

usurpari ac duci, neque aut
frangerentur, aut ab obruen-
tibus fluctibus impedirentur
temperare ictum. Nimirum
remigatio in eo consistit, ut
identidem remus educatur ex
aqua, ad constituendam ictus
repetitionem; id fieri facile
potest in aqua strata et placi-
da. At ubi cientur volvun-
turque fluctus, ut, quum pu-
tes remum ex aqua eductum
habere, tunc ab anteriore in-
primis parte incidens fluctus
obruat eum ac implicet, non
nisi difficulter et moleste ab
remigante promoveretur in
partem prae propiorum. Gr.

C. XIX.

Arg. Aestus Oceani; Cilluta
insula; navigatio in oceanum
et ibi sacrificia.

1. ἐνταῦθα] ibi quum in statione
essent, accidit id quod in
magno mari (non scilicet item
in mediterraneo et imprimis
Aegaeo, ubi vivunt Macedo-
nes et Graeci) accidere solet,
nempe refluxus, sic ut in sic-
co ipsis destituerentur naves,
quod quum Alexandri comiti-
bus antehac ignoratum esset,
non parum eos res ipsa pertu-
lit. Gron.

- 4 αὐθις· ὅσαι δὲ ἐν ξηροτέρᾳ τῇ γῇ, καὶ ἔβρβαίως γὰρ τὴν γῆν ἔχουσαι ὑπελείφθησαν, αὐταὶ δὲ ἀθρόοι ἐπιπλέοντος τῆς κύματος, αἱ μὲν αὐτῶν συμπεσῶσαι ἐς ἄλλας, αἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ ἀραχθεῖσαι ζυνετρίβησαν.
- 5 Ταῦτά τε ὅν ἐπισκεύασεν Ἀλέξανδρος ἐκ τῶν παρόντων, καὶ ἐν περὶ ἑξῶν δυοῖν προπέμπει κατὰ τὸν ποταμὸν τῆς κατασκευασμένης τῆς νήσου, ἐς ἣντα οἱ ἐπιχώριοι ἔφασκον ὀρμισθεῖα εἶναι αὐτῷ κατὰ τὸν πλῆν τὸν ἐπὶ θάλασσαν. Κιλλυτὰ δὲ τῇ νήσῳ τὸ ὄνομα ἔλεγον. Ὡς δὲ ἐξηγγέλθη, ὅτι ὀρμοὶ τε ἐν τῇ νήσῳ εἰσὶ, καὶ αὐτὴ μεγάλη, καὶ ὕδωρ ἔχουσα, ὁ μὲν ἄλλος αὐτῷ στόλος ἐς τὴν νήσον κατέσχευεν· αὐτὸς δὲ ταῖς ἀρίστα πλεῖσαις τῶν νεῶν ἐπέκεινα προύχουσι, ὡς ἀπιδεῖν τῇ ποταμῷ τὴν ἐκβολὴν τὴν ἐς τὴν θάλασσαν, εἰ παρέχοι τὸν ἐκπλῆν εὐποροί.
- 7 Προελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς νήσου σταδίους ὅσον διακοσίους, ἀφορῶσιν ἄλλην νήσον ταύτην ἥδη ἐν τῇ θαλάσῃ· τότε μὲν δὴ ἐπανῆλθον ἐς τὴν ἐν τῷ ποταμῷ νήσον καὶ πρὸς τοῖς ἀκροῖς αὐτῆς καθορμισθεῖς, θύει τοῖς θεοῖς Ἀλέξανδρος, ὅσοις ἔφασκεν ὅτι παρὰ τῇ Ἀμμωνος ἐπηγγελμένοι ἦν θύσαι αὐτῷ. Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν κατέπλει ὡς ἐπὶ τὴν ἄλλην τὴν ἐν τῷ πόντῳ νήσον καὶ προσχὼν καὶ ταύτῃ, εἶθι καὶ ἐνταῦθα ἄλλας αὐθυσίας, ἄλλοις τε θεοῖς καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. Καὶ ταύτας δὲ κατ' ἐπιθεσπισμὸν θύει ἰοτῇ Ἀμμωνος. Αὐτὸς δὲ, ὑπερβαλὼν τῇ Ἰνδῷ ποταμῷ τὰς ἐκβολὰς, ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει, ὡς μὲν ἔλεγεν, ἀπιδεῖν, εἶπε τις χώρα πλεσιόν ἀνίσχει ἐν τῷ πόντῳ· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ἔχῃ ἥμισυ ὡς πεπλευκέναι τὴν μεγάλην

4. συμπεσεῖσαι ex Opt. pro vulgato ἐπιπεσεῖσαι.

9. θύει τῇ Ἀμμωνος — Opt. cum alio habet θύειν, quod Gronovius referri posse putat ad superius ἔφασκε. Sed durius hoc. Voluit fortasse θύειν.

6. Κιλλυτὰ] Plut. V. Al. c. 66. eam insulam jam in Oceano collocat ex ab Alexandro ipso Scyllustin, ab aliis Psittusin nominatam tradit.

10. Αὐτὸς δὲ, ὑπερβαλὼν etc.] Euseb. as, eius quadraginta stadia processit in mare. Ita verterim ex Curtio IX, 9, 17. Rapp.

τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν. Ἐνταῦθα ταύρας τε σφά- 1
 ξας τῷ Ποσειδῶνι, ἀφῆκεν ἐς τὴν θάλασσαν· καὶ σπεί-
 σας ἐπὶ τῇ θυσίᾳ, τὴν τε Φιάλην χρυσὴν ἔσαν, καὶ
 κρατῆρας χρυσᾶς ἐνέβαλλεν ἐς τὸν πόντον χαριζήρια·
 εὐχόμενος σῶν οἱ παραπέμψαι τὸν στρατὸν τὸν ναυτικόν, 2
 ὅντινα ξὺν Νεάρχῳ ἐπεινέει σέλλειν ὡς ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν
 Περσικόν, καὶ τὰς ἐκβολὰς τῆς τε Εὐφράτης καὶ τῆς Τι-
 γρητος.

XX. Ἐπανελθὼν δὲ ὀπίσω ἐς τὰ Πάτταλα, τὴν 1
 τε ἄκρην τετειχισμένην καταλαμβάνει, καὶ Πειθωνα ξὺν
 τῇ στρατιᾷ ἀφιγμένον, καὶ τῷ ξύμπαντα καταπε-
 πραγμένα ἐφ' οἷσπερ ἐσάλη. ἩΦαισίων μὲν δὴ ἐτάχ- 2
 θη παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐκτειχισμὸν τῆς ναυσάθ-
 μος καὶ τῶν νεωσοίκων τὴν κατασκευὴν· καὶ γὰρ καὶ ἐν-
 ταῦθα ἐπεινέει σόλον ὑπολείπεσθαι νεῶν ἔκ ὀλίγων πρὸς
 τῇ πόλει τοῖς Παττάλοις, ἵνα περ ἐσχίζετο ὁ ποταμὸς ὁ
 Ἰνδός. Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον σῶμα τῆς Ἰνδοῦ ποταμῆς 3
 κατέπλει αὐθις ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὡς κατα-
 μαθεῖν, ὅπῃ εὐπορωτέρα ἢ ἐκβολὴ τῆς Ἰνδοῦ ἐς πόντον γί-
 νεται· ἀπέχει δὲ ἀλλήλων τὰ σῶματα τῆς ποταμῆς τῆς
 Ἰνδοῦ ἐς σταδίους μάλιστα ὀκτακοσίους καὶ χιλίους. Ἐν δὲ 4

Cap. XX.

2. καὶ γὰρ καὶ — Tertiam voculam ex Opt. addidi, sicut etiam
 sectione quarta.

τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν] *mare,*
quod ultra Indos est. Sic Ind.
 I, 1. τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμῆς sunt
regiones ultra Indum. Idem
mare, quod hic intelligitur,
vocatur in Ind. 5, 2. ὁ ἔξω
πόντος et V, 5, 1. ἡ ἔξω θά-
λασσα.

C. XX.

Arg. Pattalorum latitudo inter
 duo Indi ostia. Navigatio
 Alexandri ad explorandum
 Oceanum, Putei effossi.

1. De arce vide 18, 1. De Pi-
 thone 17, 2.

3. κατὰ τὸ ἕτερον σῶμα] *nempe*
τὸ εὐώνυμον. Utrumque osti-
 um ab Alexandro tentatum
 refert etiam in Ind. 20, 10.

ὀκτακοσίους καὶ χιλίους] *Adscribo*
verba Strabonis XV. p. 482.
 „Aristobulus ait mille stadiis
 ostia Indi inter se distare;
 Nearchus addit octingenta;
 Onesicritus unumquodque
 latus totius insulae, quae fi-

τῇ κατάπλῳ ἀφίκετο [τῆς ἐκβολῆς τῆ ποταμῷ] ἐς λίμ-
νην μεγάλην, ἣν τινα ἀναχέμενος ὁ ποταμός, τυχὸν δὲ
καὶ ἐκ τῶν πέριξ ὑδάτων ἐμβαλόντων ἐς αὐτὴν, μεγά-
λην τε ποίῃ καὶ κόλπῳ θαλάσσης μάλιτα εὐκυΐαν· καὶ
γὰρ καὶ ἰχθύες ἤδη ἐν αὐτῇ τῶν ἀπὸ θαλάσσης ἐφαί-
5 ροντο, μείζονες τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ θαλάσῃ. Προσορ-
μισθεὶς ὅν κατὰ τὴν λίμνην, ἵνα περ οἱ καθηγεμόνες
ἐξηγῶντο, τῶν μὲν στρατιωτῶν τὰς πολλὰς καταλείπει
6 σὺν Λεονάτῳ αὐτῷ, καὶ τὰς κερκῆρας ξύμπαντας. Αὐ-
τὸς δὲ ταῖς τριακοντόροις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν
ἐκβολὴν τῆ Ἰνδοῦ, καὶ προσελθὼν καὶ ταύτῃ ἐς τὴν θά-
λασσαν, εὐπορωτέραν τε κατέμαθε τὴν ἐπὶ ταύτῃ τῇ

4. τῆς ἐκβολῆς τῷ ποταμῷ — si quatuor has voces cum κατὰ πλῳ
conjungere vis, repete εἰς κα. Sed quis in tali verborum con-
junctione sic scribere potest? Nullus dubito, locum laborare,
sed omnia me deserunt. Interim eas voces uncis inclusi.

6. τὴν ἐπὶ ταύτῃ τῇ Ἰνδοῦ ποταμῷ — ultimam vocem, quam in nullo
MSto Gronovius vidit, abjeci.

guram triangulam habeat, ad
duo millia stadiorum extendi
dicit, fluminisque latitudi-
nem, ubi in alveos scinditur,
ad stadia ducenta; insulam-
que ipsam Delta nominat,
Aegyptioque asserit Delta ae-
qualem, quod verum non est.
Nam Aegyptium Delta mille
et CC aut CCC stadiorum ba-
sin habere dicitur, et latus
utrumque minus basi. Quod
si verum, majus esset Indi-
cum Aegyptio. Id quod su-
pra 17, 4. dixerat noster. At
si sequimur Herodotum, Del-
ta Nili praeter mare a Persei
specula ad Pelusiacas usque
taricheas 40 schoenos longum
est, (II, 15.) schoenus autem
aequat 60 stadia, Delta ergo
Aegyptium juxta mare 2400
stadia longum esset, et supe-
raretur basis indici. Idem
Herodotus a mari ad Helio-
polin latitudinem Aegypti
1500 stadia aequare auctor

est. Heliopolis autem a mari
parum longius distat, quam
locus, ubi scinditur Nilus. Si
igitur sequimur Herodotum,
majus esset Nili Delta, quam
Indi; et in mappis geogra-
phicis, quas vulgo circum-
ferunt, Indicum vix aequale
est Aegyptio.

4. ἐς λίμνην] Lacus istius in ta-
bulis Schraembelii ne vesti-
gium quidem est. Ibidem
autem multa, non duo solum,
Indi ostia videbis exarata.

6. ἐπὶ ταύτῃ τῇ Ἰνδοῦ] ab altera
parte Indi, ex dextro ostio
Indi, non sinistro. Sic Gro-
novius. Mihi vertendum vi-
detur ex sinistro ostio, partim
ob Graeca (cf. II, 17, 10. III,
25, 14.) partim ob sequentia,
praecipue sect. 9. Historia
Indica, quae Nearchi navi-
gationem describit, nihil ju-
vat, et omnino h. l. Arrianus
obscuritatis accusandus est.

Ἰνδῷ ἐκβολήν. Καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγυπτῷ, 7
καὶ τῶν ἱππέων τινὰς ἅμᾳ οἱ ἔχων, παρὰ θάλασσαν
ἦει σαθρὸς τρεῖς, τὴν τε χῶραν ὅποια τις ἐστὶν ἢ ἐν τῷ
παράπλῳ ἐπισκεπτόμενος καὶ φρέατα ὀρύττεσθαι κε-
λεύων, ὥπως ἔχοιεν ὑδρεύεσθαι οἱ πλείοντες, αὐτὸς μὲν 8
δὲ ἐπανελθὼν ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀνέπλει ἐς τὰ Πάτταλα·
μέρος δέ τι τῆς στρατιάς τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐργασομένους,
κατὰ τὴν παραλίαν ἐπεμψεν, ἐπανεῖναι καὶ τέτοις
προστάξας ἐς τὰ Πάτταλα. Αὐθις δὲ ὥς ἐπὶ τὴν 9
λίμνην καταπλεύσας, ἄλλον ναύσταθμον καὶ ἄλλας
βωσοίκους ἐνταῦθα κατασκευάσας, καὶ φυλακὴν καταλι-
πὼν τῷ χωρίῳ, σῖτόν τε ὅσον καὶ ἐς τέσσαρας μῆνας
ἐξαρκέσαι τῇ στρατιᾷ ἐπηγάγετο, καὶ τᾶλλα, ὅσα ἐν τῷ
παράπλῳ παρεσκευάσεν.

XXI. Ἦν δὲ ἐν μὲν τῷ τότε ἄπορος ἡ ὥρα ἐς τὸν 1
πλῆν· οἱ γὰρ ἐτήσιοι ἄνεμοι κατεῖχον, οἱ δὲ τῇ ὥρᾳ
ἐκείνῃ ἐκ θαλάπης παρ' ἡμῖν ἀπ' ἄρκτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς

8. τὰ αὐτὰ ταῦτα] nempe φρέατα
ὀρύττεσθαι.

9. ἐν τῷ παράπλῳ pro ἐς τὸν πα-
ράπλῳ. Etiam Freinsheimi-
us ad Curt. IX, 10, 2. ea na-
valia, quae ad lacum hunc
aedificata erant, pro eo loco
habet, ex quo Nearchus ex-
peditionem navalem suscepit.

C. XXI.

Arg. Indorum Etesiae. Alexan-
der pervenit ad fluvium Ara-
bium. Arabitarum fuga in de-
serta. Oritae, qui imbelles
penitus subacti. Rhambacia,
eorum maximus pagus.

1. ἐτήσιοι ἄνεμοι] Sunt in Ocea-
no indico venti statim, qui
per aestatem ab occidente,
per hiemem ab oriente spi-
rant, quibus obstare non licet.
A nostris vocantur *le mon-
soon*, *la mousson*. De quorum

altero Arrianus loqui videtur.

Ἐτήσιοι sunt proprie venti ta-
les, qui certo quotannis tem-
pore redeunt, deinde vero bo-
reales, qui per tempus inunda-
tionis Nili navibus ex Ae-
gypto discedere cupientibus
impedimento sunt. Ventos
igitur hos indicos *ετησίαις* vo-
cat, quia certis temporibus
flant, et sicut etesiae naviga-
tionem ex Nilo, sic aestate
navigationem ex Indo prohi-
bent. Scripsi de his ventis
indicis ad Hist. ind. c. 21, 1.
praecipue Vincentium sequen-
tus. Ab aliis alia et falsa qui-
dem relata vidi. Spirant, ait,
in istis regionibus post prin-
cipium Novembris usque ad
Martium venti orientales; in
reliquo vero mari indico bo-
reales, i. e. media plaga inter

- μεγάλης θαλάσσης κατὰ νότον μάλιτα ἀνέμῳ ἴσανται.
- 2 Ἀπὸ δὲ τῆ χειμῶνος, τὴν ἀρχὴν τὸ ἀπὸ Πλειάδων δύσεως ἔς τε ἐπὶ τροπᾶς, ἃς ἐν χειμῶνι ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει,
- 3 πλοῖμα εἶναι ταύτῃ ἐξηγγέλλετο. Τότε γὰρ κατὰ γῆν μᾶλλον, οἷα δὲ πολλῶ ὕδατι ἐξ ἑρανεῦ βεβεγμένην, αὔρας ἴσασθαι μαλθακάς, καὶ ἐς τὸν παράπλευν ταῖς
- 4 τε κώπαις καὶ τοῖς ἰσίοις ζυμμέτραις. Νέαρχος μὲν δὲ ἐπιταχθεὶς τῷ ναυτικῷ προσέμεινε τὴν ὥραν τῆ παράπλου· αὐτὰς δὲ αὔρας ἐκ Παττάλων, ἔς τε μὲν ἐπὶ τὸν

Cap. XXI.

2. τὴν ἀρχὴν ex MSSis omnibus ac Veneta et Basileensi pro vulgato τῆς ἀρχῆς.

Septentrionem et orientem flantes. Quo vero tempore commutantur venti boreales cum australibus, mare interdum per duos menses procellosum est, id quod navigationem Nearchi retardabat. Navigationem vero inceptam periculosa reddebant venti ab austro, (quia Nearchus ante tempus idoneum solvere coactus erat) sicut etiam quod navibus minoribus uterentur, et litora legerent, ut Plinio teste (VI, 23.) VII. menses navigando consumerentur.

κατὰ νότον] ab ea parte Oceani, quae est versus Austrum. ἴσανται] *vigent*. Idem hoc τᾶσιν ἴχθυσιν est Polybio V, 5. *Raph*.

2. τὴν ἀρχὴν] *utique, prorsus*. Verte: *sed ab hieme, utique vel prorsus, per, id tempus, quod est ab occasu Plejadum usque ad hibernum solstitium*. Ut hoc dicatur, si non ab illo tempore, quo tempestates hibernae saepe oriuntur ante Astronomicum hiemis initium, quod est occidente sidere Vergiliarum, certe ab occasu earundem mare navi-

gabile est. *Gron*. Ceterum notissimum est, *Vergiliarum exortu aestatem incipere, occasu hiemem*, ut ait Plin. XII, 29.

3. τότε γὰρ κατὰ γῆν μᾶλλον] *Tunc enim a terra mare versus magis quam alio anni tempore, utpote multis pluvius madida, auras vigere, spirare, lenes*. Sed hoc nescio, a terra eam ob causam, quod madida est, ventos spirare.

4. τῷ ναυτικῷ] Singularia dedit noster in Ind. c. 20. Alexandrum cupidissimum fuisse, ab Indo in Persiam navigandi, at timidum tamen ob pericula, quibus classem objiceret. Tandem Nearchum se ducem obrulisse, Alexandroque acceptum fuisse, nec classarios, Nearchi duce, timuisse. Consilium vero, cur Nearchum mitteret, postea auctor ipse prodidit, lib. VII, 20, 18. 19. et Ind. 32, 11. ubi missus dicitur, ut omnia littora pertusque et insulas perlustraret, omnesque etiam sinus et urbes ad mare sitas, quaeque regio deserta, quae fertilis.

ποταμὸν τὸν Ἀράβιον ζὺν τῇ στρατιᾷ πᾶσιν προὔχῳρει. 1
 Ἐκείθεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν τε καὶ τῶν τοξο- 5
 τῶν τῷς ἡμίσεας καὶ τῶν πεζεταίρων καλεσμένων τὰς τά-
 ξεις καὶ τῆς ἵππων τῆς ἐταιρικῆς τό, τε ἄγῃμα καὶ ἱλῃ
 ἀφ' ἐκάστης ἵππαρχίας καὶ τῷς ἵπποτοξότας ζύμπαντας,
 ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐν ἀριστερᾷ ἐτράπετα, ὕδατά τε 6
 ὀρύσσειν, ὡς κατὰ τὸν παράπλην ἀφ' ὅθονα εἶναι τῇ
 στρατιᾷ τῇ παραπλεύσῃ, καὶ ἅμα ὡς τοῖς Ὀρεΐταις,
 τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐτονόμοις ἐκ πολλῶ ὄσιν, ἀφ' ὧν ἐπι-
 πεσεῖν, ὅτι μηδὲν Φίλιον αὐτοῖς ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν στρα-
 τίαν ἐπέπρακτο· τῆς δὲ ὑπολειφθείσης δυνάμεως Ἡφαι-
 σίων αὐτῷ ἀφηγεῖτο· Ἀραβίται μὲν δὲ, ἔθνος καὶ τῷτε 7
 αὐτόνομον τῶν περὶ τὸν Ἀράβιον ποταμὸν νεμομένων, ἔτε
 ἀξιόμαχοι δόξαντες εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, ἔτε ὑποδύναι
 ἐθειλῆσαντες, ὡς προσάγοντα ἐπύθοντο Ἀλέξανδρον,
 φεύγουσιν ἐς τὴν ἐρήμον· Ἀλέξανδρος δὲ διαβάς τὸν 8
 Ἀράβιον ποταμὸν, σῆνόν τε καὶ ὀλίγη ὕδατος, καὶ διελ-
 θὼν ἐν νυκτὶ τῆς ἐρήμου τὴν πολλὴν, ὑπὸ τῇ ἑῷ πρὸς τῇ
 οἰκισμένη ἦν· καὶ τῷς μὲν περὶ ἐν τάξει ἐκέλευσεν ἔπει- 9
 σθαι, τῷς δὲ ἵππεας ἀναλαβὼν αὐτὰς, καὶ ἐς ἱλας κα-
 τανείμας, ὅπως ἐπιπλεῖστον τῷ πεδίῳ ἐπέχρουν, ἐπήει τὴν
 χώραν τῶν Ὀρεϊτῶν· Ὅσοι μὲν δὲ ἐς ἀλκὴν ἐτράποντο 10
 αὐτῶν, κατεκόπησαν πρὸς τῶν ἵππεων· πολλοὶ δὲ καὶ

6. Ἡφαισίον αὐτῷ — alteram vocem ex Opt. addidi.

Ἀράβιον] De varia huius nomi-
 nis scriptura vide quae Blan-
 cardus descripsit ex Salmasio
 in Plinianis exercitat. p. 1177.
 et p. 829.

προὔχῳρει] non navibus, ut pu-
 tant Gronovius et Raphelius,
 sed itinere terrestri movit.

6. τῇ παραπλεύσῃ sc. cum Near-
 cho.

τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς] Apparet,
 hoc loco Ἰνδοῖς notare indici
 generis, ut Oritas dicat hac

regione extremos esse, qui
 oriundi sint ex Indis. Sed
 Arbies (Arabitae) sunt abso-
 lute ἔσχατοι Ἰνδῶν (Ind. c. 22.)
 ut Indiae pars habeantur, ut
 Indis accenseantur, et quasi
 in India habitare existimen-
 tur. Gron. De nominis Ori-
 tarum diversa scriptura vide
 Freinsh. ad Curt. IX, 10, 6.
 Wesscl. ad Diod. XVII, 104. et
 Grentemesailium in exerci-
 tatt. ad gr. auctores.

11 ἰζῶντες ἐάλωσαν. Ὁ δὲ, τότε μὲν κατεστρατοπεδεύουσι
 12 πρὸς τὸ πολλῷ ὕδατι, ὡς δὲ καὶ οἱ περὶ Ἡφαισίωνα
 13 αὐτῷ ὁμῶς ἤδη ἦσαν, προὔχωρι ἐς τὸ πρόσω. Ἀφικό-
 14 μινος δὲ ἐς κώμην, ἥπερ ἦν μεγίστη τῇ ἔθνει τῇ Ὀρειτῶν
 (Ῥαμβακία ἐκαλεῖτο ἡ κώμη) τὸν τε χῶρον ἐπήνεσε, καὶ
 15 ἐδόκει αὖν αὐτῷ πόλιν ξυνοικισθεῖσα, μεγάλη καὶ εὐδαι-
 16 μων γενέσθαι. Ἡφαισίωνα μὲν δὲ ἐπὶ τέτοις ὑπελεί-
 17 πτετο.

18 XXII. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν αὐθις τῶν ὑπασπι-
 19 ρῶν καὶ τῶν Ἀγριάνων τὰς ἡμίσεις καὶ τὸ ἄγλημα τῶν
 20 ἱππέων καὶ τὰς ἱπποτοξότας, προῆι ὡς ἐπὶ τὰ ὄρια τῶν
 21 τε Γαδρωσῶν καὶ Ὀρειτῶν, ἵνα περ σιγή τε ἡ πάροδος
 22 αὐτῷ εἶναι ἐξηγγέλλετο, καὶ Ὀρεῖται τοῖς Γαδρωσῶν
 23 ξυντεταγμένοι πρὸ τῶν σινοπῶν στρατοπεδεύειν, ὡς ἐξ-
 24 ἔοντες τῆς παρόδος Ἀλέξανδρον· καὶ ἦσαν μὲν ταύτῃ τι-
 25 ταυμένοι. Ὡς δὲ προσάγων ἤδη ἐξηγγέλλετο, οἱ μὲν
 26 πολλοὶ ἔφυγον ἐκ τῶν σινοπῶν, λιπόντες τὴν φυλακὴν· οἱ
 27 δὲ ἡγεμόνες τῶν Ὀρειτῶν ἀφίκοντο παρ' αὐτὸν, σφᾶς
 28 τε αὐτὸς καὶ τὸ ἔθνος ἐσθιδόντες. Τέτοις μὲν δὲ προσ-
 29 τάττει, ξυγκαλέσας τὸ πλῆθος τῶν Ὀρειτῶν, πέμ-
 30 πειν ἐπὶ τὰ σφέτερά ἦθ, ὡς θεινὸν ὑδὲν πεισομένους·
 31 σατράπην δὲ καὶ τέτοις ἐπιτάσσει Ἀπολλοφάνην, καὶ
 32 ξὺν τούτῳ ἀπολείπει Λεοννάτον τὸν σωματοφύλακα ἐν
 33 Ὀρειοῖς,σχόντας τῆς τε Ἀγριάνας ξύμπαντας καὶ τῶν
 34 τοξοτῶν ἔστιν ἔς καὶ τῶν ἱππέων καὶ ἄλλας πεζύς τε καὶ
 35 ἱππέας Ἕλληνας μαθοφόρους· καὶ τό, τε χαιρτικὸν ὑπο-
 36 μένειν, ἔς τ' αὖν περιπλεύσῃ τὴν χώραν, καὶ τὴν πόλιν ξυ-

Cap. XXII.

§. καὶ τό, τε — Copulam ex Opt. nunc adjeci. Idem feci infra
 (12) in πύχυν καὶ τριάνοντα.

C. XXII.

Arg. Relicto in Oritis satrapa
 Apollrophane et Leonnato per-
 ventum est in deserta Gadro-
 siae. Odores et plantae ibi
 nascentes.

§. τὴν πόλιν] nempe Rhambaci-
 am, in qua primum relique-
 rat Hephæstionem. c. 21, 12.
 Ibi cum esset Leonnatus, Ori-
 tas et vicinos magno praelio
 vicit. VII, 5, 8. et Ind. 23, 4.

νικίσειν, καὶ τὰ κατὰ τῆς Ὠρεΐτας κοσμεῖν, ὅπως
 μᾶλλον τι προσέχοιεν τῷ σατραπῇ τὸν νῦν. Αὐτὸς δὲ 6
 ζὺν τῇ στρατιᾷ τῇ πολλῇ (καὶ γὰρ καὶ ἩΦαισίων ἀφί-
 κτο ἄγων αὐτῷ τῆς ὑπολειφθέντας) προύχων ὡς ἐπὶ
 Γαδρωσῆς, ἐρημον τὴν πολλήν· καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ 7
 λέγει Ἀριστόβελος σμύρνης πολλὰ δένδρα πεφυκέναι,
 μείζονα ἢ κατὰ τὴν ἄλλην σμύρναν· καὶ τῆς Φοίνικας 8
 τῆς κατ' ἐμπορίαν τῇ στρατιᾷ ξυνεπομένους, ξυλλέγοντας
 τὸ δάκρυον τῆς σμύρνης (πολὺ γὰρ εἶναι, οἷα δὲ ἐκ με-
 γάλων τε τῶν πρέμων, καὶ ἔκω πρόσθεν ξυλλελεγμέ-
 νον) ἐμπλήσαντας τὰ ὑποζύγια ἄγειν. Ἐχεν δὲ τὴν 9
 ἐρημον ταύτην καὶ νάρδος ῥίζαν πολλήν τε καὶ εὖοσμον,
 καὶ ταύτην ξυλλέγειν τῆς Φοίνικας· πολὺ δὲ εἶναι αὐτῆς
 τὸ κατακατέμνονον πρὸς τῆς στρατιᾶς, καὶ ἀπὸ τῆ πατρ-
 μένης ὁδὸν ἡδεΐαν κατέχειν ἐκπολὺ τῆς χώρας· τοσόνδε
 εἶναι τὸ πλῆθος. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα δένδρα ἐν τῇ ἐρή- 10
 μῳ, τὸ μὲν τε δάφνη εἰκὸς τὸ φύλλον, καὶ τῆτο ἐν τοῖς
 προσκλυζομένοις τῇ θαλάσῃ χωρίοις πεφυκέναι, καὶ
 ἀπολείπεσθαι μὲν τὰ δένδρα πρὸς τῆς ἀμπώτεως ἐπὶ
 ξηρῷ, ἐπελθόντος δὲ τῷ ὕδατος, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπι-

6. ἐρημον τὴν πολλήν] sc. ὁδόν.
 Nam per ipsam Gadrosorum
 regionem postea demum iter
 fecisse dicitur initio cap. 23.
Raph.

8. De myrrha vide Plin. XII,
 15. 16. Propter odores ama-
 tur et magno erat in pretio.
 „Arbores bis inciduntur, a
 radice usque ad ramos. Su-
 dant autem sponte, prius
 quam inciduntur, statim di-
 ctam, (myrrhae tenuissimae
 genus) cui nulla praefertur.“
 Hanc collegisse videntur
 Phoenices. Myrrham Gadro-
 sorum non cognovisse videtur
 Plinius, at indicam, scri-
 bens: Fallacissime autem
 adulteratur indica myrrha,

quae ibi de quadam spina
 colligitur; et c. 8: Conter-
 mina Indis gens Arriana
 (Ariana) appellatur, cujus
 spina lacrymarum pretiosa
 myrrhae similis, accessu pro-
 pter aculeos anxio. De ea-
 dem vide Theophr. Histor.
 IV, 5.

9. De Nardo loquitur idem
 XII, 12. „Frutex est, gravi et
 crassa radice, sed brevi ac ni-
 gra fragilique, quamvis pin-
 gui, situm redolente etc.
 Utebantur ea ad unguenta et
 alia. De myrrha et nardo in
 Gadrosia testantur etiam
 Strabo lib. XV. et Theophra-
 stus.

11 κλύεσθαι· ὅσα ἐν κοίλοις χωρίοις ἐπιφύκει, ἐνθεν περ
 ἔχ' ὑπενόσει τὸ ὕδωρ, καὶ ὅμως ἐ διαφθείρεσθαι τὸ δέν-
 12 δρον πρὸς τῆς θαλάσσης. Εἶναι δὲ τὰ δένδρα ταύτη
 πήχεων καὶ τριάκοντα ἔστι αὐτῶν· τυχεῖν τε ἀνθῆντα
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, καὶ τὸ ἄνθος εἶναι τῷ λευκῷ· μάλιστα ἰσ-
 13 προσφερεῖς, τὴν ὁδὸν δὲ πολὺ τε ὑπερφέρειν· καὶ ἄλλοι
 εἶναι καυλὸν ἐκ τῆς πεφυκότες ἀκάνθης, καὶ τήτῳ ἐπι-
 ραί ἰσχυρὰν τὴν ἀκανθάν, ὥς τε ἤδη τινῶν καὶ παρτε-
 πνούντων ἐμπλακῆσαν τῇ ἐσθῇτι κατασπάσαι· ἀπὸ τῆ
 ἵππευ μᾶλλον τι τὸν ἱππέα, ἢ αὐτὴν ἀποσχισθῆναι ἀπὸ
 14 τῆ καυλῆ. Καὶ τῶν λαγωῶν λέγεται ὅτι παραθεόντων
 ἔχονται ἐν ταῖς θριξίν αἱ ἀκανθαί· καὶ ἔτω τοι ἀλίσκο-
 το οἱ λαγωοὶ, καθάπερ ὑπὸ ἰξῦ αἱ ὀρνίθες, ἢ τοῖς
 ἀγκίστροις οἱ ἰχθύες· σιδήρῳ δὲ ὅτι διακοπῆναι ἐ χαλε-
 15 πῇ ἦν· καὶ ὅπου ὅτι ἀνῆκε πολὺν ὁ καυλὸς τῆς ἀκάνθης
 τεμνομένης, ἔτι πλείονα ἢ αἱ συκαῖ τῆ ἥρος, καὶ δρυμύ-
 τερου.

1 XXIII. Ἐνθεν δὲ διὰ τῆς Γαδρωσῶν χώρας ἦν
 ὁδὸν χαλεπὴν, καὶ ἀπορον τῶν ἐπιτηδείων, τῶν τε ἄλ-
 λων, καὶ ὕδωρ πολλαχῶς τῇ στρατιᾷ ἔκ ἦν· ἀλλὰ νύκτωρ
 ἦναγκάζοντο γῆν πολλὴν πορεύεσθαι, καὶ προσωτέρω
 2 ἀπὸ θαλάσσης, ἐπεὶ αὐτῶ γε ἐν σπυδῇ ἦν εἰλθεῖν τὰ

11. ὅσα ἐν κοίλοις] verte cum
 Facio: quae vero in cavis
 locis, unde aqua non recedit,
 nascuntur, ne eas quidem
 arbores ab aspidine maris cor-
 rumpti.

12. πήχεων τριάκοντα] de altitu-
 dine intelligo, non de ambi-
 tu. De hac arbore loqui vi-
 detur Plinius XII, 8.

13. ὥς τε ἤδη τινῶν καὶ] Utraque
 particula ἤδη καὶ multum au-
 get sententiam, non modo
 pedites illa spina retentos fu-
 isse, sed etiam equites ei con-
 cedere coactos. Raph. De

scanthis istis apud alios nihil
 reperi.

C. XXIII.

Arg. Regio sicca, quam transit
 Alexander. Tuguria pesca-
 torum lex conchis et spinis
 piscium. Fames in itinere.

2. ἐπεὶ αὐτῶ γε] quatenus ipse
 quidem curiebat, maritimam
 regionis partem obire. Dein-
 de ἐγὼ ἐν hoc loco est copia
 rerum venalium, ad victum
 necessariorum. Sexcenta dan-
 tur in Xenophonte exempla.
 Raph.

παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς χώρας, καὶ λιμένας τε ἰδεῖν
 τὰς ὄντας, καὶ ὅσα τε ἐν παρόδῳ γένοιτο τῷ ναυτικῷ
 παρασκευάσαι, ἢ Φρέατα ὀρύξαντας, ἢ ἀγορὰς πρὸ ἢ
 ὁρμῆς ἐπιμεληθέντας. Ἀλλὰ ἦν γὰρ ἔρημα παντάπασι
 τὰ πρὸς τῇ θαλάσῃ τῆς Γαδρωσῶν γῆς. Ὁ δὲ Θόαν- 3
 τα τὸν Μανδροδῶρα καταπέμπει ἐπὶ θάλασσαν ζυῖν
 ὀλίγοις ἱππεῦσι, κατασκευόμενον, εἶπε τις ὁρμος ὧν
 τυγχάνει ταύτη, ἢ ὕδωρ ἢ πόρρω ἀπὸ θαλάσσης, ἢ τι
 ἄλλο τῶν ἐπιτηδείων· καὶ ἔτος ἐπανελθὼν ἀπήγγειλεν 4
 αἰεας τινὰς καταλαβεῖν ἐπὶ τῇ αἰγιαλῷ ἐν καλύβαις
 πικηραῖς· πεποιῆσθαι δὲ τὰς καλύβας, ζυνθέντας
 τὰς κόγχας· σέγην δὲ εἶναι αὐταῖς τὰς ἀκάνθας τῶν
 ἰχθύων· καὶ τέττις τῆς αἰεας ὕδατι ὀλίγω διαχεῖσθαι, 5
 χαλεπῶς διαμωμένους τὸν κάχληκα· καὶ ἐδὲ τῷ πάν-
 τη γλυκεῖ τῷ ὕδατι. Ὡς δὲ ἀφίκετο Ἀλέξανδρος ἐς 6
 χῶρὸν τινα τῆς Γαδρωσίας, ἵνα ἀφθονώτερος ἦν σῖτος,
 διανέμει ἐς τὰ ὑποζύγια τὸν καταληφθέντα· καὶ τῷτον
 σημηνάμενος τῇ ἑαυτῷ σφραγίδι, κατακομίσσθαι κε-

Cap. XXIII.

- a. δυνατὰ γένοιτο — priorem vocem, Optimo iubente, abjeci.
 4. ἀπὸ τῇ αἰγιαλῷ — Sic legitur in editis omnibus, nec ulla vari-
 ans scriptura ex Codd. notata est. Emendo igitur ex con-
 jectura mea ἐπὶ τῇ αἰγιαλῷ, quomodo necessario legendum est.
 Saepissime autem praepositiones ἐπὶ et ἀπὸ a librariis commutata
 sunt, ex. c. I, 11, 4. et in Thucydide IV, c. 102., ubi est ἐπὶ
 Θράκης pro ἀπὸ Θράκης, quod invenitur in codicibus.

4. αἰεας τινὰς] Pertinent isti
 homines ad Ichthyophagos,
 quorum vitae rationem ipse
 postea describit in Ind. 29, 9
 seqq. Vescuntur plerique so-
 lummodo piscibus, iisque
 multi rudibus, et a refluxu in
 locis concavis relictis. Con-
 ficiunt ex piscibus farinam,
 quod pecori, qui habent, pa-
 bulam. Aluntur etiam can-
 cris, ostreis et conchyliis. Di-
 tiores balaenarum ossibus ti-
 gnorum loco utuntur, et ex
 latioribus januas conficiunt;

plerique et pauperes ex pisci-
 um spinis domos construunt;
 et c. 30, 9, laterum ossa, utpote
 majora in trabes aedium deli-
 gunt, minora in tabulas, ex
 maxillis januas faciunt. Mul-
 tae enim balaenae sunt cen-
 tum cubitorum. Eosdem
 homines Curt. IX, 10, 8 - 10,
 describit, maritimos eos In-
 dos appellans, ubi vide, quae
 ab interpret. de iisdem con-
 gesta, et Diod. XVII, 105.
 Plut. V. A. c. 66,

- 7 Λεύει ὡς ἐπὶ θάλασσαν. Ἐν ᾧ δὲ ἦει ὡς ἐπὶ τὸν σταθ-
μὸν, ἔνθεν περ ἐγγυτάτω ἦν ἡ θάλασσα, ἐν τούτῳ ὀλί-
γα φροντίσαντες οἱ στρατιῶται τῆς σφραγίδος, αὐτοί τε
οἱ φύλακες τῷ σίτῳ ἐχρήσαντο, καὶ ὅσοι μάλιστα λιμῷ
8 ἐπιέζοντο καὶ τέτοις μετέδωκαν. Ἐς τεσόνδε πρὸς τῷ
κακῷ ἐνικῶντο, ὡς τὸν πρόδηλον καὶ παρόντα ἤδη ὄλε-
θρον, τῷ ἀφανῶς τε καὶ πρόσω ἔτι ὄντος ἐκ τῷ βασιλέως
κινδύνῃ, ξὺν λογισμῷ ἔδοξε σφίσιν ἔμπροσθεν ποιή-
σασθαι· καὶ Ἀλέξανδρος καταμαθὼν τὴν ἀνάγκη,
9 συνέγνω τοῖς πράξασιν. Αὐτὸς δὲ ὅσα ἐκ τῆς χώρας
ἐπιδραμὼν ξυναγαγεῖν ἠδυνήθη εἰς ἐπισιτισμὸν τῇ στρα-
τιᾷ τῇ περιπλεύσῃ ξὺν τῷ στόλῳ, ταῦτα κομίσοντα πέμ-
10 πει Κρηθεῖα τὸν Καλλατιανόν· καὶ τοῖς ἐγχωρίοις προσε-
τάχθη, ἐκ τῶν ἄνω τόπων σίτον τε ὅσον δυνατοὶ ἦσαν
κατακομίσαι ἀλέσαντας· καὶ τὰς βαλάνους τὰς τῶν Φαι-
11 νίκων καὶ πρόβατα εἰς ἀγορὰν τῷ στρατῷ· καὶ εἰς ἄλλον
αὐτόν Τήλεφον κατέπεμψε, τῶν ἑταίρων, σὺν σίτῳ
καὶ πολλῷ ἀληλεσμένῳ.

- 1 XXIV. Αὐτὸς δὲ προὔχρει ὡς ἐπὶ τὰ βασίλεια
πᾶν Γαδρωσῶν (ὁ δὲ χώρος Πύρα ὀνομάζεται) ἵνα περ
ἀφίκετο ἐξ Ὠρων ὁρμηθεὶς, ἐν ἡμέραις ταῖς πάσαις
2 ἐξήκοντα. Καὶ λέγουσιν οἱ πολλοὶ τῶν συγγραψάντων
τὰ ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ὅδ' ἐκ τὰ ξύμπαντα ὅσα ἐταλαι-
πώρησεν αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ στρατιὰ, συμβληθῆναι
3 ἄξια εἶναι τοῖς τῆδε πονηθεῖσι πόνοις· ἢ μὴν ἀγνοήσαν-
τα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδῶ τὴν χαλεπότητα, ταύτῃ ἐλθεῖν
(τῷτο μὲν μόνος Νέαρχος λέγει ὥδε) ἀλλὰ ἀκράσαντα
γὰρ, ὅτι ἔπω τις πρόσθεν διελθὼν ταύτῃ ξὺν στρατιᾷ

C. XXIV.

Arg. Pura, Gedrosiae regia.
Semiramis et Cyrus in India.
Periculofum et difficile Ale-
xandri per deferta iter.
1. Certus Puris locus constitui

nequit, ut jam Cellarium vi-
deo notantem pag. 730., ubi
tamen Pura, se format, prae-
ter consuetudinem in his
Indiae et vicinorum nomini-
bus.

ἀπιστώθη, ὅτι μὴ Σεμίραμις [ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε]· καὶ
ταύτην δὲ ἔλεγον οἱ ἐπιχώριοι ξὺν εἴκοσι μόνοις τῆς στρα-
τιᾶς ἀποσωθῆναι. Κῦρον δὲ τὸν Καμβύση, ξὺν ἑπτά
μόνοις καὶ τέτον. Ἐλθεῖν γάρ δὴ καὶ Κῦρον ἐς τὰς χώρας 4
τῆς ὥς ἐσβαλῶντα ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν, φθάσαι δὲ, ὑπὸ
τῆς ἐρημίας τε καὶ ἀπορίας, τῆς ὁδῷ ταύτης, ἀπολέσαντα
τὴν πολλὴν τῆς στρατιᾶς· καὶ ταῦτα Ἀλέξανδρῳ ἐξαγ-
γελλόμενα, εἶν ἐμβαλεῖν πρὸς Κῦρον καὶ Σεμίραμιν.
Τούτων τε ἦν ἕνεκα, καὶ ἅμα ὥς τῷ ναυτικῷ ἐγγύθει 5
ἐκπορίζεσθαι τὰ ἀναγκαῖα, λέγει Νέαρχος ταύτην
τραπῆναι Ἀλέξανδρον· τό, τε ἦν καῦμα ἐπιφλέγον, 6
καὶ τῷ ὕδατος τὴν ἀπορίαν πολλὴν τῆς στρατιᾶς διαφθεῖ-
ραι, καὶ μάλιστα δὴ τὰ ὑποζύγια· ταῦτα μὲν δὴ πρὸς
τῷ βάθει τε τῆς ψάμμου καὶ τῆς θέρμης, ὅτι κεκαυμένη
ἦν, τὰ πολλὰ δὲ καὶ δίψῃ ἀπόλλυσθαι· καὶ γὰρ καὶ 7
γελόφοις ἐπιτυγχάνειν ὑψηλοῖς, ψάμμου βαθείας ἔνε-
νησμένης, ἀλλ' οἷας δέχεσθαι, καθάπερ ἐς πηλὸν ἢ
ἔτι μᾶλλον ἐς χιόνα ἀπάτητον ἐπιβαίνοντας· καὶ ἅμα 8
ἐν ταῖς προσβάσεσσι τε καὶ καταβαίνοντας τὰς τε ἵππους

Cap. XXIV.

β. ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε — Has voces pro glossemate habeo, itaque
uncis inclusi.

β. ἐν ταῖς προσβάσεσσι τε καὶ καταβάσεσσι — MSti omnes (etiam
Ven. et Basl. editt.) habent καταβαίνοντας. Neque potest ab
Arriano videri aliena ista quoque variatio in loquendo. Cujus
quantum studium auctori nostro adfuerit, potest etiam exemplo
esse VII, 6. ὅσοι αὐτῶν κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει τῷ σώματι ὑπερ-
σφαίνοντο. Gron. Auctoritatem codicum sequutus sum. Mox
etiam ex Opt. scripsi ἀβεβαίῳ pro ὑ βεβαίῳ.

β. De hac Cyri expeditione si-
lent Herodotus et Xenophon.
Strabo L. XV. p. 472. eun-
dem locum ex Nearchō de-
scribens cum Megasthene me-
rito de his Cyri et Semira-
midis expeditionibus dubitat.
Semiramidem enim, prius-
quam Indiam aggredieretur,
mortuam, Cyrum autem pro-
pe accessisse, quum in Massa-

getas moveret.

6. πολλὰν τῆς στρατιᾶς] magnam
partem exercitus.

7. Verte: incidisse enim in altos
colles, non profunda quidem
arena accumulata, sed tamen,
quae posset retinere et morari
tanquam per lutum aut potius
nivem nondum calcatam ingre-
dientes sc. ἄνθρωποι, non so-
lum ὑποζύγια. Gron.

καὶ τὰς ἡμιόνας, ἔτι μᾶλλον κακοπαθεῖν τῷ ἀνωμαλίῳ
 9 τῆς ὁδοῦ, καὶ ἅμα ἀβεβαίω· τῶν δὲ σταθμῶν τὰ μήκη
 πῆσαι ἔχ' ἥμισυ τὴν στρατιάν· ἀπορία γὰρ ὕδατος ἔ-
 ζύμμετρος ἦσα μᾶλλον τι ἦγε πρὸς ἀνάγκην τὰς πορεί-
 10 ας ποιῆσθαι. Ὅποτε μὲν δὴ τῆς νυκτὸς ἐπελθόντι
 τὴν ὁδὸν, ἦν τινα ἀνῆσαι ἐχρῆν, ἔωθεν πρὸς ὕδωρ ἐλ-
 11 θοιεν, ἔ' πάντα ἐταλαιπώρηντο· προχωρῶσης δὲ τῆς ἡμέ-
 ρας, ὑπὸ μήκους τῆς ὁδοῦ, εἰ ὁδοιποροῦντες ἔτι ἐγκατα-
 ληφθεῖεν, ἐνταῦθα ἂν ἐταλαιπώρην πρὸς τῷ καύματός
 τε καὶ ἅμα δίψει ἀπαύσῳ ἐχόμενοι.

1 XXV. Τῶν δὲ δὴ ὑποζυγίων πολὺς ὁ φθόρος καὶ
 ἐκέσιος τῇ στρατιᾷ ἐγίγνετο· ξυνιόντες γὰρ, ὅποτε ἐπι-
 λείποι σφᾶς τὰ σιτία, καὶ τῶν ἵππων τὰς πολλὰς ἀπο-
 σφάζοντες, καὶ τῶν ἡμιόνων τὰ κρέα ἐσιτῆντο, καὶ ἐλε-
 γον δίψει ἀποθανεῖν αὐτὰς ἢ ὑπὸ καμάτων ἐκλειπόντας·
 2 καὶ ὁ τὴν αἰτρίκειαν τῷ ἔργῳ ἐξελέγξων, ὑπὸ τε τῷ πόνῳ
 ἔδειξεν ἦν, καὶ ὅτι ξύμπαντες τὰ αὐτὰ ἡμάρτανον· καὶ
 Ἀλέξανδρον μὲν ἔκ' ἐλελήθει τὰ γιγνόμενα, ἴασιν δὲ τῶν
 παρόντων ἐώρα, τὴν τῆς ἀγνοίας προσηύκασεν μᾶλλον
 3 τι, ἢ τὴν ὡς γιγνωσκόμενων ἐπιχώρησιν. Οἷον ἔδεδ-
 τὴς νόσῳ κάμνοντας τῆς στρατιᾶς, ἔδεδ' τὰς διὰ κάματος
 ὑπαλειπομένους ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἄγειν ἔτι ἦν εὐμαρῶς, ἀπο-

11. ἐχόμενοι ex Opt. pro vulg. συνεχόμενοι.

C. XXV.

1. πολὺς ὁ φθόρος — ex Opt. pro πολλὰν ὁ φθ.

2. ἐξελέγξων ὑπὸ τε τῷ πόνῳ — Ita aut. integre clareque habent
 MSti, aut ad hanc lectionem alludunt. Gron. Unde restitui.
 Vulgata erat: ἐξελέγχαν. ὑπὸ τε τῷ παντός.

9. ἔ' ζύμμετρος ἦσα] i. e. inopia
 aquae, quae non convenie-
 bat iis, qui tantos calores et
 tantum iter sustinerent.

ἦγε] coëgit, impulit.

C. XXV.

Arg. Varii militum interitus;
 Gadrosiae imbres; torrentis

vehementia.

2. ἴασιν δὲ τῶν παρόντων etc.]
 Verre cum Vulcanio: prae-
 sentis rerum status remedium
 potius in simulatione ignora-
 tionis, quam facti abs se co-
 gniti permissione consistere ju-
 dicabat.

ρία τε τῶν ὑποζυγίων, καὶ ὅτι τὰς ἀμάξας αὐτοὶ κα-
 τέκοπτον, ἀπὸρως ἔσας αὐτοῖς ὑπὸ βάρους τῆς ψάμμου
 ἄγεσθαι· καὶ ὅτι ἐν τοῖς πρώτοις σταθμοῖς διὰ ταῦτα 4
 ἐξηναγκάζοντο ἔ τὰς βραχυτάτας ἵεναι τῶν ὁδῶν, ἀλ-
 λά τὰς εὐπορωτάτας τοῖς ζεύγεσι· καὶ ἔτι οἱ μὲν νόσω 5
 κατὰ τὰς ὁδὰς ὑπελείποντο, οἱ δὲ ὑπὸ καμάρῃ ἢ καύ-
 ματος, ἢ τῷ δίψει ἐκ ἀντέχοντες· καὶ ἔτε οἱ ἄξοντες
 ἦσαν, ἔτε οἱ μένοντας θεραπεύοντες· σπυρδῇ γὰρ πολλῇ 6
 ἐγίγνετο ὁ σόλος, καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τῆ παντός προθύμῳ,
 τὸ καθ' ἑκάστης ξὺν ἀνάγκῃ ἡμελεῖτο· οἱ δὲ καὶ ὕπνῳ 7
 κάτοχοι κατὰ τὰς ὁδὰς γινόμενοι, οἷα δὴ νυκτός τὸ πο-
 λὺ τῆς πορείας ποιούμενοι, ἔπειτα ἐξανασάντες, οἷς μὲν
 δύναμις ἔτι ἦν, κατὰ τὰ ἴχνη τῆς στρατίας ἐφομαρτή-
 σαντες, ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν· οἱ πολλοὶ δὲ,
 ὥσπερ ἐν πελάγει ἐκπεσόντες, τῇ ψάμμῳ ἀπώλοντο.
 Ξυνηνέχθη δὲ τῇ στρατιᾷ καὶ ἄλλα πάθημα, ὃ δὴ ἔχ 8
 ἦκιστα ἐπίεσεν αὐτὰς τε καὶ τὰς ἵππους καὶ τὰ ὑποζύγια.
 Ὑσταί γὰρ ἡ Γαδρωσίων γῆ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐτησίων, 9
 καθάπερ ἐν καὶ ἡ Ἰνδῶν γῆ, ἔ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίων,
 ἀλλὰ τὰ ὄρη, ἵνα περ προσφέρονται τε αἱ νεφέλαι ὑπὸ
 τῆ πνεύματος, καὶ ἀναχέονται, ἔχ ὑπερβάλλεσαι τῶν
 ὀρέων τὰς κορυφάς. Ὡς δὲ ηὐλίσθη ἡ στρατιὰ πρὸς χει- 10
 μάρρῳ ὀλίγῃ ὕδατος, αὐτὴ δὴ ἔνεκα τῆ ὕδατος, ἀμφὶ
 δευτέρῃ Φυλακῇ τῆς νυκτός, ἐμπλησθεὶς ὑπὸ τῶν ὄμ-
 βρων ὁ χεῖμάρρος ὁ ταύτῃ ῥέων, ἀφανῶν τῇ στρατιᾷ γέγε-
 νημένων τῶν ὀμβρων, τοσούτο ἐπῆλθε τῷ ὕδατι, ὥς γύ- 11

7. τῆς πορείας — ex Opt. pro vulgato τὰς πορείας. Mox in: ἐν τῇ ψάμμῳ primam vocem abjeci; cf. nota ad V, 17, 3.

11. In omnibus editis praeter Venetam et Basil. legitur τοσούτον ἐπῆλθε. Cui vocis masculinum τοσούτον jungerem, non inveni.

7. οἱ πολλοὶ δὲ, ὥσπερ etc.] Verte: plukimi in arena, velut in sa- lago elapsi (nempe e navibus; ita illi e corpore exercitus) perierunt, nempe arenis ob- kuta, καὶ ἐκ τοῦ σώματος καὶ τοῦ σώματος.

Eadem comparatio I. III, 3, 7. Gron.

9. Etesii sc. venti a mari spiran- tes; (αἱ, αἱ) tempore aestivῳ. cf. V, 9, 7.

ναια καὶ παιδάρια τὰ πολλὰ τῶν ἐπομένων τῇ στρατῷ
 διαφθεῖραι, καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς βασιλικῆς ξύμ-
 πασαν ἀφανίσαι, καὶ τῶν ὑποζυγίων ὅσα ἀπελείπετο·
 αὐτὰς δὲ μόλις καὶ χαλεπῶς ξὺν τοῖς ὄπλοις, ἔδδ' ἐν ταῖς
 12 πᾶσιν, ἀποσωθῆναι· οἱ πολλοὶ δὲ καὶ πίνοντες, ὅποτε
 ἐκ καύματος τε καὶ δίψης ὕδατι ἀθρόῳ ἐπιτύχουσι, πρὶν
 13 αὐτῇ τῇ ἀπαύσῃ ποτῆ ἀπώλοντο. Καὶ τῆτων ἵστα
 Ἀλέξανδρος τὰς στρατοπεδείας ἢ πρὸς τρεῖς ὕδασιν αὐ-
 τοῖς τὸ πολὺ ἐποιεῖτο, ἀλλὰ ἀπέχων ὅσον εἴκοσι σταδίαις
 μάλιστα, ὥς μὴ ἀθρόως ἐμπίπτοντας τῷ ὕδατι, αὐτὰς
 14 τε καὶ τὰ κτήνη ἀπόλλυσθαι· καὶ ἅμα τῆς μάλιστα ἀκρά-
 τορας σφῶν ἐπιμβαίνοντας ἐς τὰς πηγὰς, ἢ τὰ ρεύμα-
 τα, διαφθεῖρειν καὶ τῇ ἄλλῃ στρατῷ τὸ ὕδωρ.

I XXVI. Ἐνθεν δὲ ἔργον καλὸν, εἴπες τι ἄλλο
 τῶν Ἀλεξάνδρου, ἢ ἔδοξέ μοι ἀφανίσαι, ἢ ἐν τῇδε τῇ
 χώρα πρᾶχθῆν, ἢ ἔτι ἐμπροσθεν ἐν Παραπαμισάδαις,
 2 ὡς μετεξέτεροι ἀνέγραψαν· ἵεναι μὲν τὴν στρατιὰν διὰ
 ψάμμου τε καὶ τῆ καύματος ἤδη ἐπιφλέγοντος, ὅτι πρὸς
 ὕδωρ ἐχεῖν ἐξανύσαι (τὸ δὲ ἦν πρὸσθεν τῆς ὁδοῦ) καὶ
 αὐτόν τε Ἀλέξανδρον δίψει κατεχόμενον, μόλις μὲν καὶ
 χαλεπῶς, πεζὸν δὲ ὁμῶς ἡγεῖσθαι· ὡς τε καὶ τῆς ἄλ-

Vel scribendum est τοῦτο *καὶ πολλὰς ἀγῶνας*, vel neutrum τοῦ-
 το, quod habent primae editiones et revocavi, quod verten-
 dum, quasi scripsisset ἐπὶ τοῦτο ἦλθε τῷ ὕδατι.

C. XXVI.

a. Recepi optimam Raphaelii conjecturam ὡς τε καὶ τῆς ἄλλης pro
 vulgato ὡς δὲ καὶ etc.

C. XXVI.

Arg. Alexandri continentia.

Post multos tandem labores
 pervenit in Gadrosiae regiam.

1. ἐν Παραπαμισάδαις] inter quos
 pertinet Curtius VII, 5, 10.

11. Polyæn. IV, 3, 25. regio-
 nem protius reticuit.

2. τῷ καύματος ἤδη] *αὐτὸν ὡς
 flagrante, quia ad aquam ve-*

que progrediendum erat. Haec
 enim causa est, quare ad id
 usque diei iter fecerint, quo
 jam vapor solis cuncta accen-
 debat. Illud ἤδη indicat, jam
 tunc diei fervidissimum tempus
 coepisse, ut Curtius ait III, 5,
 1. *Ἐπὶ.*

*εὐζὸν non est peditum ignem,
 sed peditum sc. ἀλάναν.*

185 στρατιώτας (οἵαπερ Φιλῆϊ ἐν τῷ τοιῷδε) κυφότερας
 186 δέξειν τῆς πόλεως, ἐν ἰσότητι τῆς ταλαιπωρήσεως· ἐν δὲ 3
 187 ἔτι τῶν ψιλῶν τινὰς, κατὰ ζήτησιν ὕδατος ἀποτρα-
 188 πέντας ἀπὸ τῆς στρατίας, εὐρεῖν ὕδωρ συλλελεγμένον ἐν
 189 ὡνι χαράδρᾳ ἢ βαθείᾳ, ὀλίγην καὶ φαύλην πίδακα·
 190 αἱ τῆτο ἢ χαλεπῶς συλλέξαντας σπευδῆ ἵεναι παρ'
 191 Ἀλέξανδρον, ὡς μέγα δὴ τι ἀγαθὸν φέραντας· ὡς δὲ 4
 192 πέλαζον ἤδη, ἐμβαλόντας ἐς κράνος τὸ ὕδωρ προσενεγ-
 193 εῖν τῷ βασιλεῖ. Τὸν δὲ λαβεῖν μὲν, καὶ ἐπαινέσαι τὴν
 194 ομίσαντας· λαβόντα δὲ, ἐν ὄψει πάντων ἐκχεῖν· καὶ 5
 195 πρὶ τῷδε τῷ ἔργῳ ἐς τοσόνδε ἐπὶ ῥωσθῆναι τὴν στρατιάν
 196 ὕμνασαν, ὡς τε εἰκάσαι ἂν τινὰ πότον γενέσθαι πᾶ-
 197 νιν ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὸ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐκχυθέν. Τῆτο 6
 198 γὰρ, εἴπερ τι ἄλλο, τὸ ἔργον εἰς καρτερίαν τε καὶ ἄμα
 199 στρατηγίαν ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον. Ξυνηνέχθη δέ τι καὶ 7
 200 οἰόνδε τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. Οἱ γὰρ ἡγεμόνες τῆς
 201 δὲ τελευταῖας ἐπέτι μεμνήσθαι ἔφασκον τὴν ὁδόν, ἀλλ'
 202 ἰφαισθῆναι τὰ σημεῖα αὐτῆς πρὸς τὴν ἀνέμῳ ἐπιπνεύ-
 203 σαντος· καὶ ἢ γὰρ εἶναι ἐν τῇ ψάμμῳ πολλῇ τε καὶ 8
 204 μοῖα πάντα νενημένη, ὅτῳ τέκμηριώσονται τὴν ὁδόν· ἔτ'
 205 τὰ δένδρα ξυνήθη παρ' αὐτὴν πεφυκότα, ἔτε τινα γή-
 206 οφον βέβαιον ἀνεστηκότα, εἶδε πρὸς τὰ ἄστρα ἐν νυκτὶ 9
 207 μεθ' ἡμέραν πρὸς τὸν ἥλιον μεμελετῆσθαι σφίσι τὰς
 208 πορείας, καθάπερ τοῖς ναύταις πρὸς τῶν ἄρκτων· τὴν
 209 μὲν Φοῖνιξι τὴν ὀλίγην· τὴν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις
 210 ἣν μεῖζονα. Ἐνθα δὲ Ἀλέξανδρον συνιέντα, ὅτι ἐν ἀρι- 10
 211 ερεῖ ἀποκλίναντα ἄγειν, ἀναλαβόντα ὀλίγας ἁμὰ οἱ
 212 πύλας· ὡς δὲ καὶ τῶν οἱ ἵπποι ἐξέκαμνον ὑπὸ τῇ 11

Quod nō animadvertatur, non
 satis intelligetur, quae sit illa
 ἰσότης τῆς ταλαιπωρήσεως,
 quae in hoc consistit, quod
 non equo vectus, sed instar
 gregarii militis pedibus in-
 gressus sit. Idem.

7. τελευταῖας] tandem. Mox
 δένδρα ξυνήθη — arbores, quae
 juxta vias esse solent. Rarb.
 10. συνιέντα ὅτι] vacat ὅτι, per
 graecismum, cujus plura ex-
 empla collegit Gronov. ad H,
 16, 8. h. ἡριστερῶ pro δε ἡριτε-
 ρόν.

καύματος, ἀπολαύειν καὶ τύττον τὰς πολλὰς· αὐτὸν δὲ
 ζῆν πέντε τοῖς πᾶσιν ἀφιππᾶσθαι, καὶ εὐρεῖν τὴν
 12 θάλασσαν· διαμνησμένον τε αὐτὸν ἐπὶ τῇ αἰγιάλῃ τὸν
 πᾶχληκα, καὶ ἐπιτυχεῖν ὕδατι γλυκεῖ καὶ καθαῖ,
 καὶ ὅτῳ μεταλθεῖν τὴν στρατιὰν πᾶσαν, καὶ ἐν ἑπτὰ ἡμέ-
 ραις ἵεναι παρὰ τὴν θάλασσαν ὑδρευομένους ἐκ τῆς πύονος.
 13 Ἐνθεν δὲ (ἤδη γάρ τι γιγνώσκειν τὴν ὁδὸν τὰς ἡγεμόνας)
 ἐπὶ τῆς μεσογαίας ποιεῖσθαι τὸν στόλον.

1 XXVII. Ὡς δὲ ἀφίκετο εἰς τῶν Γαδρωσίων τὰ
 βασίλεια, ἀναπαύει ἐνταῦθα τὴν στρατιάν· καὶ Ἀπολ-
 λοφάνην μὲν παῖκα τῆς σατραπείας, ὅτι ἑδυνός ἐγνω ἐπι-
 μεληθέντα τῶν προσηγγελημένων. Θάαντα δὲ σατρα-
 πεύειν τῶν ταύτῃ ἑταξέ· τῷ τε δὲ νόσῳ τελευτήσαντος,
 2 Σεβύρτιος τὴν σατραπείαν ἐκδέχεται· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ
 Καρμανίας σατράπης ἦν, νεωστὶ ἐξ Ἀλεξάνδρου ταχθεὶς·
 τότε δὲ τῷ τε μὲν Ἀγαχαιῶν τε καὶ τῶν Γαδρωσίων ἀρ-
 χων ἐδόθη· Καρμανίαν δὲ ἔσχε Τληπόλεμος ὁ Πυθο-
 3 Φάνης. Ἦδη τε ἐπὶ Καρμανίας προύχῳρε ὁ βασιλεὺς,
 καὶ ἀγγέλλεται αὐτῷ, Φίλιππον τὸν σατράπην τῆς Ἰν-
 δῶν γῆς, ἐπιβουλευθέντα πρὸς τῶν μισθοφόρων, δόλο
 4 ἀποθάνειν· τῆς δὲ ἀποκτείναντας, ὅτι οἱ σωματοφυ-
 λακες τῷ Φιλίππῳ οἱ Μακεδόνες, τῆς μὲν ἐν αὐτῷ τῇ
 5 ἑργῷ, τῆς δὲ καὶ ὕψερρον λαβόντες, ἀπέκταναν. Ταῦ-
 τα δὲ ὡς ἔγνω, ἐκπέμπει γράμματα εἰς Ἰνδὸς παρὰ

12. ἐν ἑπτὰ ἡμέραις ex Orit. pro vulgato εἰς ἑπτὰ ἡμέρας.

C. XXVII.

Arg. Philippus Indiae Sattapa
 occisus. Alexander in Car-
 maniam venit. Ejus severi-
 tas in praefectos.

1. τῶν προσηγγελημένων] inter
 quae fuisse videtur, ut exer-
 citui cum comitatibus oc-
 curreret. In Ind. 23, 5. Ar-
 rianus sui oblictis Apollorpha-

nem in praelio, quod Leon-
 natus cum Oritis committe-
 bat, cecidisse auctor est.

4. Hi somatophylaces videntur
 satellitium Philippi fuisse.
 Eudemus hoc solo loco occur-
 rit. Erat Thracum ibi reli-
 ctorum dux, teste Curtio X,
 1, 20. 21.

Ἰϋδημόν τε καὶ Ταξίαν, ἐπιμελεῖσθαι τῆς χώρας τῆς
 πρὸς Θεν ὑπὸ Φιλίππῳ τεταγμένης, ἐς τ' ἂν αὐτὸς σα-
 τράπην ἐκπέμψαι ἐπ' αὐτῆς. Ἦδ' ὁ δ' ἐς Καρμανίαν 6
 κόντες Ἀλεξάνδρου, Κρατερός ἀφικνεῖται, τὴν τε ἄλλη-
 γρατιὰν ἅμα οἱ ἄγων, καὶ τὰς ἐλέφαντας, καὶ Ὀρδάνην
 ὃν ἀποσάντα καὶ νεωτερίσαντα συνειληφώς. Ἐνταῦ- 7
 τα δὲ Στασάνωρ τε ὁ Ἀρείων καὶ ὁ Δραγγων σατράπης
 κε· καὶ ξὺν αὐτοῖς Φαρισμάνης ὁ Φραταφέρνης τῆ Παρ-
 θυαίων καὶ Τρεανίων σατράπης παῖς. Ἦκον δὲ καὶ οἱ 8
 στρατηγοὶ οἱ ὑπολειφθέντες ἅμα Παρμενίωνι ἐπ' τῆς στρα-
 τίας τῆς ἐν Μηδία, Κλέανδρος τε καὶ Σιτάλκης, καὶ
 Ηράκων, τὴν πολλὴν τῆς στρατίας καὶ ἑτοί γε ἄγοντες.
 Ἔς μὲν δὴ ἀμφὶ Κλέανδρον τε καὶ Σιτάλκην, πολλὰ 9
 πικαλύντων αὐτοῖς τῶν τε ἐγχευμάτων καὶ τῆς στρατίας
 ὑπὲρ, ὡς ἰερά τε πρὸς αὐτῶν σεσυλημένα, καὶ θήκατ
 γαλαιὰς πεποιημένας, καὶ ἄλλα ἄδικα ἔργα ἐς τὰς ὑπὲρ
 νόμους τετόλμημένα καὶ ἀτάσθαλα. Ταῦτα ὡς ἐξηγ- 10

Cap. XXVII.

1. τῆς χώρας τῆς πρὸς Θεν — Vox tertia typorum lapsu in Gronoviana exciderat, nunc restituta est.

2. Ὀρδάνην ex Opt. et aliis MSS. pro vulgato Ὀρδάνην.

3. Ὀρδάνην] Curt. IX, 10, 19.
 „a Cratēro nūciū venit, Ozinem et Zariaspem, nobiles Persas, defectionem molientes, oppressos a se, in vinculis esse.“ Paulo post X, 1, 9., eos interfectos tradit. Freinsh. sub Zariaspē intelligit Baryaxen Medum, de quo noster c. 29, 4.

4. ἀτάσθαλα] Plus hoc est quam *avaritia*, nempe *improbe, libidinose et furiose*. Rapp. Maleficia, ob quae occisi, sic describit Curt. X, 1, 1 seqq.: „Quum omnia profana spoliassent, ne sacris quidem abstinuerunt, virginesque et principes feminarum stupra perpressae corporum ludibria

deflebant. Invisum Macedonum nomen avaritia eorum et libido barbaris fecerat. Inter omnes tamen eminebat Cleandri furor, qui nobilem virginem constupratam servo suo pellicem dederat. Regem deinde pronunciasse, ab accusatoribus unum et id maximum crimen esse praeteritum, desperationem salutis suae. Nunquam enim talia ausures, qui ipsam ex India sospitem aut optassent reverti, aut credidissent reversurum. (Similia habet noster VII: 4, 2 seqq.) Igitur hos victos, DC autem militum, sacvitiae ministros, interfectos.“ Eosdem cum nostro occisos tra-

γέλῃ, τῆς μὲν ἀπέκτεινεν, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
εἶναι, ὅσοι σατράπαι ἢ ὑπαρχοὶ ἢ νομάρχαι ἀπολείπον-
11 το, τὰ ἴσα ἐκείνοις πλημμελῶντας πείθεσθαι· καὶ τῆτο
εἰπὲρ τι ἄλλο, κατέσχευεν ἐν κόσμῳ τὰ ἔθνη τὰ ἐξ Ἀλε-
ξάνδρου δορυάλῳτα, ἢ ἐκόντα προσχωρήσαντα, τοσαῦτα
μὲν πλήθει ὄντα, τόσον δὲ ἀλλήλων ἀφεισηκότα, ὅτι οὐκ
ἐξῆν ὑπὸ τῇ Ἀλεξάνδρου βασιλείᾳ ἀδικεῖσθαι τῆς ἀρχο-
12 μένης ὑπὸ τῶν ἀρχόντων. Ἡράκων δὲ τότε μὲν ἀφείδη
τῆς αἰτίας· ὀλίγον δὲ ὕστερον ἐξελεγχθεὶς πρὸς ἀνδρῶν
Συσίων, σπυσηκέναι τὸ ἐν Σύσοις ἱερὸν, καὶ ἔτος ἔδωκε
13 δίκην. Οἱ δὲ ἔξιν Στασάνορι καὶ Φραταφέρνη πληθὺς
τε ὑποζυγίων παρ' Ἀλέξανδρον ἄγοντες ἦλθον, καὶ κα-
μήλας πολλὰς, ὡς ἔμαθον, ὅτι τὴν ἐπὶ Γαδρωσίων ἀγίη,
εἰκάσαντες, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐκεῖνα πείσεται αὐτῷ ἢ στρατιά,
14 ἃ ἤδη ἔπαυε. Καὶ ἔν καὶ ἐν καιρῷ μὲν ἔτοι ἀφίκοντο,
ἐν καιρῷ δὲ οἱ κάμηλοι τε καὶ τὰ ὑποζύγια· διένειμε
γὰρ ξύμπαντα Ἀλέξανδρος, τοῖς μὲν ἡγεμόσι κατ' ἀν-
δρα, τοῖς δὲ κατ' ἴλας τε καὶ ἑκατοσύας, τοῖς δὲ κατὰ
λόχους, ὅπως τὸ πλῆθος τῶν ὑποζυγίων τε καὶ καμήλων
αὐτῷ ξυνέβαινεν.

14. ἐν καιρῷ μὲν καὶ — ultimam voculam, Optimo iubente, abjeci.

dunt. Iust. XII, 10. Diod.
XVII, 106. et Plut. Vit. Alex.
c. 68. Diod. hoc addit: seve-
ritate regis cognita satrapa-
rum alios cum inercenariis a
rege defecisse, alios cum pe-
cunia aufugisse; quapropter
regem literas ad omnes Asiae
satrapas misisse, ut ex templo
quicquid conducticii militis
haberent, exsultorarent. Qui
omnes, cum in Graeciam fu-
gerent, inde bellum lamia-

cum originem traxit, eodem
teste c. 111.

10. ὑπαρχοί] Hec minores di-
gnitate fuisse, quam Satrapas,
supra iam dixi. Nomarchae,
sunt minorum regionum,
quae νόμοι vocatae, praefecti,
plerumque reguli, ab Ale-
xandro in auctoritate sua
confirmati.

14. τοῖς δὲ] equitibus, τοῖς δὲ
— peditibus.

XXVIII. Ἦδη δὲ τινες καὶ τοιαύτῃ ἀνέγραψαν, ἢ
 πιστὰ ἐμοὶ λέγοντας, ὡς συζεύξας δύο ἄρμαμάξας, κα-
 τακείμενος ἔνν τοῖς ἑταίροις καταυλόμενος, τὴν διὰ
 Καρμανίας ἦγεν, ἡ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐσφαινωμένη τε καὶ
 παίζουσα εἶπετο· προὔκειτο δὲ αὐτῇ σῖτά τε, καὶ ὅσα
 ἄλλα ἐς τρυφὴν, παρὰ τὰς ὁδὸς συγκεκομισμένα πρὸς
 τῶν Καρμανίων. Καὶ ταῦτα πρὸς μίμησιν τῆς Διονύσης
 Βακχείας ἀπεικάσθη Ἀλέξανδρῳ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνης
 λόγος ἐλέγετο, καταστρεψάμενον Ἰνδῶν Διονύσον, ἔτω
 τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν καὶ Θριάμβόν τε
 αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸν Διονύσον, καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς
 νίκαις ταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τέττω,
 Θριάμβως. Ταῦτα δὲ ἔτε Πτολεμαῖος ὁ Λάγος, ἔτε
 Ἀριστόβελος ὁ Ἀριστοβέλως ἀνέγραψαν, ἔδὲ τις ἄλλος,
 ὅντινα ἱκανὸν ἂν τις ποιήσαιο τεκμηριῶσαι ὑπὲρ τῶν τρι-
 ὠνδῶν· καὶ μοι ὡς ἢ πιστὰ ἀναγεγραφθαι ἐξήρεσαν·
 ἀλλ' ἐκεῖνα ἤδη Ἀριστοβέλῳ ἐπόμενος συγγράφω, θύ-
 σαι ἐν Καρμανίᾳ Ἀλέξανδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν
 νίκης, καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς, ὅτι ἀπεσώθη ἐκ Γαδρωσίων,
 καὶ ἀγῶνα διαθεῖναι μουσικόν τε καὶ γυμνικόν· κατα-
 τάξαι δὲ καὶ Πευκέσαν ἐς τὰς σωματοφύλακας, ἥδη
 μὲν ἐγνωκότεν σατραπὴν καταστῆσαι τῆς Περσίδος, ἔθελ-

Cap. XXVIII.

1. εἰτά τε ex Opt. et alijs pro σῖτός τε.
 2. κατατάξαι ex Opt. pro καταλῆξαι, ut IV, 27. 3. III, 16, 19.

C. XXVIII.

Arg. An Alexander se Bacchi
 instar ibi gesserit? Peucestae
 honor; custodes corporis;
 Nearchi adventus. Promissio
 scripti de Indicis. Hephae-
 stion ex Carmania iussus
 praeter mare ducere in Per-
 siam.

1. ἄρμαμάξας] Non ἄρματα,
 currus, dicit, sed ἄρμαμάξας,
 carrueas, lecticas, ut nota-

ret luxum et mollietatem Ale-
 xandri. *Rapb.*

2. Καὶ ταῦτα sc. αἰ. *Rapb.*
 Θριάμβον] Hoc Bacchi cogno-
 men plerique mythographo-
 rum tacuere. Sed fuisse con-
 firmat etiam Varro de L. L.
 5, 7. Hunc redeundi modum
 pro vero venditant Diod.
 XVII, 106. Plut. Vit. Alex.
 67. Curt. IX, 10, 23 — 28.
 apud quos vide, quas inter-
 preti. congestere.

λοντα δὲ πρὸ τῆς σατραπείας μηδὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ
 πίστεως ἀπείρατον εἶναι, ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ· εἶναι
 6 δὲ αὐτῷ ἑπτὰ εἰς τότε σωματοφύλακας, Λεοννάτον Ἀν-
 τέην, Ἡφαισίωνα τὸν Ἀμύντορος, Λυσίμαχον Ἀγαθο-
 κλέους, Ἀριστόνην Πισαίην· τῶν μὲν, Πιλλαίους· Περ-
 δίκην δὲ, Ὀρόντη, ἐκ τῆς Ὀρέσιδος· Πτολεμαῖον δὲ
 τὸν Λάγην, καὶ Πείθωνα Κρατεῖα, Ἐορδαίους· ὁγδοὸν δὲ
 προσγενεσθαι αὐτοῖς Πευκέταν, τὸν Ἀλεξάνδρῳ ὑπερ-
 7 ασπίσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Νεάρχος περιπλεύσας
 τὴν Ὠρεῶν τε καὶ Γαδρωσίων γῆν, καὶ τῶν Ἰχθυοφαίων,
 κατήρην εἰς τῆς Καρμανίας τὰ πρὸς θάλασσαν ὠκισμένα·
 8 ἐνθὲν δὲ ἀνελθὼν σὺν ὀλίγοις, Ἀλεξάνδρῳ ἀπήγγειλε
 τὰ ἀμφὶ τὸν περίπλυν τὸν γινόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν
 9 Ἰζῶ θάλασσαν. Τῷτον μὲν δὴ καταπέμψει αὐτοῖς, ἐκ-
 περιπλεύσοντα εἰς τ' ἐπὶ τὴν Σαρδιανὴν τε γῆν, καὶ τὴν
 10 Τίγρητος ποταμῷ τὰς ἐκβολάς· ὅπως δὲ ἐπλεύσθῃ
 αὐτῷ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδοῦ ποταμῷ ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν
 Περσικὴν καὶ τὸ σῶμα τῆς Τίγρητος, ταῦτα ἰδίᾳ ἀνα-
 γράψω, αὐτῷ Νεάρχῳ ἐπόμενος, ὡς καὶ τήνδ' εἶναι

6. Praeter alios et hic locus de negligentia librariorum in nomi-
 nibus propriis documento esse potest. Leonnatus, Somatophy-
 lax, (nam distinguendus est ab alio Antipatri filio) saepius oc-
 currit in Expeditione et Hist. Indica et ter addito nomine pa-
 tris, omnibus tribus autem locis diverso. Hoc loco vocatur
 Antaeae filius, alio III, 5, 7. Quasi fil. alio (Ind. 18, 3.) Eun-
 di. Photio in excerptis τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρον in principio voca-
 tur ὁ Ἀντὺς. Omnibus his locis Mss. nihil juvant, Curtius
 nusquam patris nomen addit, et quod verum fuerit nomen
 constitui nequit. Deinde Aristonius Pisaeae h. l. adscribitur Pel-
 laeis, in Ind. autem (18, 5.) vocatur ab omnibus scriptis Nisaeae
 fil. et adnumeratur Eordaeis, sicut utroque loco Ptolemaeus
 Lagi fil. Pithon ibidem non Eordaeus vocatur, sed Alcome-
 neus. Miror etiam Peucestae patrem et patriam omissam, qui
 l. all. Alexandri fil. Miceus vocatur. Habet Opt. τὸν Ἀλεξάν-
 δρου ὑπερασπίσαντα. Voluit forte: τὸν Ἀλεξάνδρου (sc. υἱὸν) τὸν
 Ἀλεξάνδρου ὑπερασπίσαντα.

6. εἰς τότε] Hanc locutionem
 atticam non esse docuit Gro-
 novius ad I, 26, 6. Sed sunt
 verba Aristobuli.

10. ὡς καὶ τήνδ'] ut etiam illa
 exstet de Alexandro graeco
 historia. Haec sc. persequu-
 tio militiae Macedoniae est

ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Ἑλληνικὴν συγγραφήν· Ταῦτα μὲν 1
 δὴ ἐν ὑσέρῳ ἔσαι τυχόν, εἰσὶν οὖν θυμὸς τε με καὶ ὁ δαί-
 μων ἄγῃ ταύτη· Ἀλέξανδρος δὲ Ἡφαιστίωνα μὲν σύν 2
 τε τῇ πλείστῃ μοίρᾳ τῆς στρατιάς καὶ τοῖς ὑποζυγίοις,
 καὶ τὰς ἐλέφαντας ἅμα αὖ ἔχοντα, τὴν παρὰ θάλασσαν
 ἀπὸ τῆς Καρμανίας ὡς ἐπὶ τὴν Περσίδα ἄγειν ἐκέλευσεν·
 ὅτι χειμῶνος ὥρα γιγνομένη αὐτῷ τῆς σόλης, τὰ πρὸς τῇ
 θαλάσῃ Περσίδος ἀλεινά τε ἦν, καὶ τῶν ἐπιτηδείων
 ἀφθόνως ἔχοντα.

XXIX. Αὐτὸς δὲ ζῶν τοῖς κεφοτάτοις τῶν περὶ 1
 καὶ ζῶν τοῖς ἐταίροις τῶν ἱππέων, καὶ μέρεϊ τινὶ τῶν το- 2
 ξοτῶν, ἦει τὴν ἐπὶ Πασαργάδας τῆς Περσίδος. Στασα-
 νορα δὲ καταπέμπει ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἑαυτοῦ· Ὡς δὲ 3
 ἐπὶ τοῖς ὄροις ἦν τῆς Περσίδος, Φρασαόρτην μὲν ἔκαστος
 λαβεῖ σατραπεύοντα ἔτι (νόσω γὰρ τετελευτηκῶς ἐτύγ-
 χανεν, ἐν Ἰνδοῖς ἔτι Ἀλεξάνδρου ὄντος) Ὀρξίνης δὲ ἐπε- 4
 μέλετο τῆς Περσίδος, ἔκαστος Ἀλεξάνδρου καταστὰς,
 ἀλλ' ὅτι ἐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν ἐν κόσμῳ Πέρσης διαφυ-
 λάξαι Ἀλεξάνδρῳ, ἐκ ὄντος ἄλλῃ ἄρχοντος· Ἦλθε 5
 δὲ εἰς Πασαργάδας καὶ Ἀτρακάτης ὁ Μηδίας σατράπης,
 ἄγων Βαρυάξην ἄνδρα Μηδὸν συνειλημμένον, ὅτι ὄρεθ' ἔτι
 τὴν κίδαριν περιθήμενος, βασιλέα προσεῖπεν αὐτὸν Περ-
 σῶν τε καὶ Μηδῶν· καὶ ζῶν τῶν τε μετασχόντας αὐτῷ
 τῷ κωτερισμῷ τε καὶ τῆς ἀποστάσεως· Ἰστῆς μὲν δὲ 6

una συγγραφὴ, prout appellat
 quoque VII, 3. alteram sta-
 tuit Ἰνδικά. Gron.

C. XXIX.

Arg. Phrásaortae mors. Orxi-
 nes, Persa. Atropates cum
 Baryaxe, et alijs rebellibus.
 Cyri sepulorum.

I. τὴν ἀρχὴν τὴν ἑαυτοῦ] Arios
 et Drangas, c. 27, 7.

3. ἀπηξίωσεν] Cur Orxines di-
 gnū satraparū se ipse habe-
 ret, tradit Curt. X, 1, 22, 23.
 4. Satrapes Orxines, erat, nob-
 ilitate ad divitiis inter omnes
 Persas eminens. Genus du-
 cebat a Cyro, quondam rege
 Persarum, opes et a majori-
 bus traditas habebat, et ipse
 longa imperii possessione cu-
 mulaverat.

- ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος· ἐλύπησε δὲ αὐτὸν ἡ παρανομία
 ἡ ἐς τὸν Κύρου τῷ Καμβύσῃ τάφον, ὅτι διορυγμέτον τι
 καὶ σισυλημένον κατέλαβε τῷ Κύρῳ τὸν τάφον, ὡς λέγει
 6 Ἀριτόβελος· εἶναι γὰρ ἐν Πασαργάδαις ἐν τῷ παρα-
 δείσῳ τῷ βασιλικῷ Κύρου ἐκείνῃς τάφον· καὶ περὶ αὐτὸν
 ἄλλος πεφυτεῦσθαι δένδρων παντοίων, καὶ ὕδατι εἶναι
 κατάρρυτον, καὶ πόαν βαθεῖαν πεφυκέναι ἐν τῷ λειμῶνι·
 7 καὶ αὐτὸν δὲ τὸν τάφον τὰ κάτω λίθῳ τετραπόδῳ ἐς τε-
 τράγωνον σχῆμα πεποιῆσθαι· ἄνωθεν δὲ οἶκημα ἐπεῖναι
 λίθινον ἐσγασμένον, θυρίδα ἔχον φέρουσαν ἔσω τινὴν,
 1 ὡς μόλις ἂν ἐνὶ ἀνδρὶ ἢ μεγάλῳ, πολλὰ κακοπαθῇντι
 8 παρελθεῖν· ἐν δὲ τῷ οἰκήματι πύelon χρυσῆν κεῖσθαι,
 ἵνα τὸ σῶμα τῷ Κύρῳ ἔθαπτο, καὶ κλίνην παρὰ τῇ
 πυέλῳ· πόδας δὲ εἶναι τῇ κλίνῃ χρυσῶς σφουρηλάτης,
 καὶ τάπητα ἐπιβλημάτων Βαβυλωνίων, καὶ καυνάκας

Cap. XXIX.

6. πεφυτεῦσθαι ex Opt. pro ἐμπεφυτεῦσθαι.

7. ἔσω τινὴν — Opt. habet ἐς τινόν, quod recipere posui. Vul-
 gata etiam, ut monuit jam Gronovius, plane convenit verbis
 Strabonis: τινὴν τελεῖς ἔχοντα τὴν εἴσοδον.

8. ἔθαπτο ex Opt. pro vulg. ἐτέθαπτο. Mox pro ἐποστρώνησθαι ex
 MScis omnibus, Veneta et Bas. recepi ἐποστρώματα.

7. Quae Cyrus de sepulcro in
 Cyropaedia praecepit, ea non
 sunt Cyri, sed Xenophontis
 philosophi bona vota. Et si
 ipse Cyrus talia praeceperit,
 ex nostris adeo temporibus
 scimus, ne in talibus quidem
 regibus mortuis ab successo-
 ribus obtemperari.

8. πύelon χρυσῆν] Solium arcula
 erat, aut locus, ubi defun-
 ctorum corpora condebantur.
 Arrianus paulo post ἡ πύλος
 ἔθαπτο, ἢ τὸ σῶμα τῷ Κύρῳ ἔ-
 χυσε. Unde Hesychius τὴν
 πύelon exponit λάρνακα. Sui-
 das vero θυμὸν interpretatur.

Blanc, ex Briffon. de regno
 Pers. p. 152.

καὶ κλίνην παρὰ τῇ πυέλῳ] et
 lectum apud solium, et ita
 quidem, ut solium in medio
 lecto fuerit collocatum, ut
 mox dicitur. 9. Rapp. ex
 Gron.

καὶ τάπητα etc.] Intelligendum:
 tapetum, babylonico opere
 variegatum, et canthacas pur-
 pureas lecto pro culcita fuisse.
 Gron.

καυνάκας] Hesychius: καυνάκαι
 τριῖμακα ἢ ἐπιβόλαια ἐπερ-
 μαλλῇ. Recte addit ἐπερομα-
 λῇ, ut separantur ab amphimallis,
 utrimque villos ha-

πορφύρεῃς ὑποσώματα· ἐπεῖναι δὲ καὶ κἀνδύς, καὶ ἄλ-
 λης χιτῶνας τῆς Βαβυλωνίᾳ ἐργασίας· καὶ ἀναξυρίδες 9
 Μηδικαὶ καὶ σολαὶ ὑακινθινοβαφεῖς ὅτι ἔκειτο· αἱ δὲ
 πορφύρας, αἱ δὲ ἄλλης καὶ ἄλλης χροῆς, καὶ σκεπτοί,
 καὶ ἀκινάκαι, καὶ ἐνώτια χρυσῷ τε καὶ λίθων κολλητά·
 καὶ τρέπεζα ἔκειτο. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς κλίνης ἡ πύελος 10
 ἔκειτο, ἡ τὰ σῶμα τῷ Κύρῳ ἔχουσα· εἶναι δὲ ἐντὸς τῷ πε-
 ριβόλῳ, πρὸς τῇ ἀναβάσει τῇ ἐπὶ τὸν τάφον φερόσῃ,
 οἶκημα σμικρὸν τοῖς Μάγοις πεποιημένον, οἱ δὲ ἐφύ-
 λασσον τὸν Κύρῳ τάφον, ἔτι ἀπὸ Καμβύσῃ τῷ Κύρῳ,
 παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενοι τὴν φυλακὴν. Καὶ τέτοις 11
 πρόβατόν τε ἐς ἡμέραν ἐδίδοτο ἐκ βασιλέως, καὶ αἰεύειν
 τε καὶ οἶνον τεταγμένα, καὶ ἵππους κατὰ μῆνα ἐς θυσίαν
 τῷ Κύρῳ. Ἐπευέγραπτο δὲ ὁ τάφος Περσικαῖς γράμ- 12
 μασι· Ἐδήλῃ δὲ Περσιστὶ τάδε, ὦ ἌΝΘΡΩΠΕ,
 ἘΓΩ ΚΥΡΟΣ Εἶμι ὁ ΚΑΜΒΥΣΟΥ, ὁ
 ΤΗΝ ἈΡΧΗΝ ΠΕΡΣΑΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΜΕ-
 ΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ἈΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΣ.
 ΜΗ ὍΤΝ ΦΘΟΝΗΣΗΣ ΜΟΙ ΤΟῦΤ ΜΝΗ-
 ΜΑΤΟΣ. Ἀλέξανδρος δὲ (ἐπιμελὲς γὰρ ἦν αὐτῷ, 13
 ὁπότε ἔλοι Πέρσας, παρίναι ἐς τῷ Κύρῳ τὸν τάφον) τὰ
 μὲν ἄλλα καταλαμβάνει ἐκπεφορημένα, πλὴν τῆς πύε-
 λος καὶ τῆς κλίνης· οἱ δὲ καὶ τὸ σῶμα τῷ Κύρῳ ἐλάβη 14
 σαντο, ἀφελόντες τὸ πῶμα τῆς πύελος, καὶ τὸν νεκρὸν
 ἐξέβαλλον· αὐτὴν δὲ τὴν πύελον ἐπειρῶντο εὐοχκον σφί-

9. λέγει ὅτι ἔκειτο — priorem ob Opt. auctoritatem abjeci.

11. αἰεύειν ex Opt. pro αἰεύειν. Mox ex MS. scripsi ἐδίδοτε δὲ πρὸ
 καὶ ἐδήλῃ.

14. ἐξέβαλλον — Opt. habet ἐξῆ ἔβαλλον, quod non recepi, quia
 minus græcum videtur. Idem mox habet τὰ ἐξῆ καὶ θάλλοντες
 pro τὰ δὲ ξυνθάλλοντες. Sed et hic vulgatam præferendam esse,
 quisque videt.

bentibus. Palamedes apud
 Aristophanis interpretem :
 Καυκάης, ἐστὶ περσικὸν ἱμάτιον
 ἔχον ἐκ τῷ ἐτέρῳ μέρῳ μαλλίαις.

Blanc. ex Briffon pag. 250.

9. καὶ ἐνώτια etc.] et inapertæ aure
 et gemmis ligatæ, ut vertic
 Blancardus.

σι ποιήσασθαι, καὶ ταύτῃ εὐφορον, τὰ μὲν παρακρί-
 τόντες, τὰ δὲ ξυνθλῶντες αὐτῆς· ὡς δὲ ὃ προῦχόμε-
 αὐτοῖς τῆτο τὸ ἔργον, ἔτω δὴ εἰσάσαντες τὴν πύλον
 15 αἰπῆλθον. Καὶ λέγει Ἀριγόβηλος, αὐτὸς ταχθῆναι
 παρ' Ἀλεξάνδρου κοσμηταὶ ἐξ ὑπαρχῆς τῇ Κύρῳ τῇ
 τάφῳ· καὶ τῇ μὲν σώματος ὅσα περ ἐτι σῶα ἦν, κα-
 ταθεῖναι ἐς τὴν πύλον, καὶ τὸ πᾶμα ἐπιθεῖναι· ὅσα
 16 δὲ λελώβητο αὐτῆς, κατορθῶσαι· καὶ τὴν κλίνην ἐ-
 τεῖναι ταπίαῖς, καὶ τὰλλα ὅσα ἐς κόσμον ἔκευτο, κατ'
 ἀριθμὸν τε καὶ τοῖς πάλαι ὅμοια ἀποθεῖναι, καὶ τὴν
 17 θυρῶν δὲ ἀφανίσαι, τὰ μὲν αὐτῆς λίθῳ ἐνοικοδομή-
 σαι, τὰ δὲ πηλῷ ἐμπλάσαντα· καὶ ἐπιβαλεῖν τῷ
 18 πηλῷ τὸ σημεῖον τὸ βασιλικόν. Ἀλέξανδρος δὲ ξυλλα-
 βὼν τῆς Μάγης τῆς Φύλακας τῇ τάφῳ ἐτρέβλωσεν, ὡς
 κατεῖπιν τῆς δρᾶσαντας· οἱ δὲ ἔδεν ἔτε σφῶν ἔτι
 ἄλλω κατεῖπον σρεβλόμενοι, ἔδὲ ἄλλη πη ξυνηλέγ-
 χοντο ξυνειδότες τῷ ἔργῳ· καὶ ἐπὶ τῷδε ἀφείθησαν ἐξ
 Ἀλεξάνδρου.

XXX. Ἐνθεν δὲ ἐς τὰ βασίλεια ἦει τῶν Περσῶν,
 1 αὐτὸς δὲ πρόσθεν κατέφλεξεν αὐτὸς, ὡς μοι λέλεκται, ὅτι

25. πρὸς Ἀλεξάνδρου — Opt. cum duobus aliis παρ' et tum deinde
 ἐξ ὑπαρχῆς, non ἐξ ἀπαρχῆς, quod sane non notat de integro,
 sed ad exemplum ejus, quale ab principio fuerat. Gron. Utrum-
 que restitui.

26. καὶ τοῖς πάλαι — Copulam ex MSS. omnibus nunc adjeci.

27. De Cyri sepulcro praeter
 nostrum et Curtium vide Stra-
 bonem XV, p. 501. Plut. V.
 Al. c. 69. (quos contulit Bris-
 sonius lib. I.) Freinsh. ad
 Curt. X, 1, 30. Eustath. ad
 1069. Dionys. Perieg., Iac.
 Periz. Vindic. Curt. p. 96-104.
 et St. Croix p. 145. et 290; qui vir doctus omnia haec de
 epitaphio Cyri ab historicis

Alexandri confecta censet ad
 sermones Cyri Xenophonte
 moribundi. Quae conjectura
 eo, quod Herodotus de Cyri
 morte narrat, firmari vide-
 tur.

C. XXX.

Arg. Originae supplicium. Peu-
 cestas Persarum satrapa.

2. ὡς μοι λέλεκται] cf. III, 18,
 18 seqq.

ἐκ' ἐπήνην αὐτὸ ἔργον· ἀλλ' ἔθ' αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐπα-
 νελθὼν ἐπήνη. Καὶ μὲν δὴ καὶ κατὰ Ὀρξίνῃ πολλοὶ 2
 λόγοι ἐλέχθησαν πρὸς Περσῶν, ὃς ἤρξε Περσῶν, ἐπει-
 δὴ Φρασαόρτης ἐτελεύτησε· καὶ ἐξηλέγχθη Ὀρξίνης
 ἰερά τε ὅτι σισύληκε, καὶ τάφους βασιλικὰς, καὶ Περ-
 σῶν πολλὰς ὅτι ὃ ξὺν δίκη ἀπέκτεινε· τῷτον μὲν δὴ οἷς
 ἐτάχθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκρέμασαν. Σατραπὴν δὲ 3
 Πέρσαις ἔταξε Πευκέςαν τὸν σωματοφύλακα, πιστόν
 τε οἱ ἐς τὰ μάλιστα τιθέμενος, τὰ τε ἄλλα, καὶ ἐπὶ
 τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ, ἵνα προσκινδύνευσέ τε καὶ συνεξέ-
 σωσεν Ἀλέξανδρον, καὶ ἄλλως τῷ βαρβαρικῷ τρόπῳ
 τῆς διαίτης ἢ ἀξύμφορον· ἐδήλωσε δὲ ἐσθλῆτά τε εὐ- 4
 θύς ὡς κατεσάθη σατραπεύειν Περσῶν, μόνος τῶν ἄλ-
 λων Μακεδόνων μεταβαλὼν τὴν Μηδικήν, καὶ Φωνήν
 τὴν Περσικὴν ἐκμαθὼν, καὶ τὰλλα ξύμπαντα ἐς τρό-
 πον τὸν Περσικὸν κατασκευασάμενος. Ἐφ' οἷς Ἀλέ- 5
 ξανδρός γε ἐπήνει αὐτὸν, καὶ οἱ Πέρσαι ὡς τὰ παρὰ
 σφίσι πρὸ τῶν πατέρων πρεσβεύοντι ἔχαιρον.

3. καὶ ἄλλως etc.] qui praeterea
 etiam barbaricae rationi vitas non erat male accommodatus.
 Raph.

APPIANOT
ANABASEOS ALEXANDROT
BIBLION EBAOMON.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ι. Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφί-
κτο Ἀλέξανδρος, πόθος καταλαμβάνει, αὐτὸν κατα-
πλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα
ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν, καὶ τῶν τε ποταμῶν
ἰδεῖν τὰς ἐκβολὰς τὰς ἐς τὸν πόντον, καθάπερ τῇ Ἰνδῷ
καὶ τὴν ταύτῃ θάλασσαν. Οἱ δὲ καὶ ταῦδε ἀνέγραψαν,
ὅτι ἐπενόει Ἀλέξανδρος περιπλεῦσαι τὴν τε Ἀραβίαν
τὴν πολλήν, καὶ τὴν Αἰθιοπῶν γῆν, καὶ τὴν Λιβύην τε
καὶ τὰς Νομάδας ὑπὲρ τὸν Ἀτλάντα τὸ ὄρος, ὥς ἐπὶ
Γάδειρα ἔσω ἐς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν, καὶ τὴν Λιβύην
τε καταστρεφάμενος καὶ Καρχηδόνα, οὕτω δὲ τῆς

NOTAE CRITICAE.

CAP. I. LIB. VII.

a. τῆς Ἀσίας πάσης — Si lectio sana, Africam, Atrianus Asiae ad-
numeraret, duas tantum, non tres, ponens magnas orbis con-
tinentes; id quod esset contra auctoritatem omnium geogra-
phorum, et contradiceret sibi ipse. cf. III, 30, 16. Unde no-
tavit Gronovius ad hunc locum: „Vox πάσης abest ab Opt.
codice, quod mireris, solo; quae sicut omitti poterat, ita si
rite perpendas, dubites an non potius deleri debeat vox Ἀσίας.
Non enim sic Ἀσίας dominus futurus erat, sed πάσης nempe αἰ-
κυμένης. Et certe sic in Indicis c. 3. satis speciose viri docti su-
spectam fecerunt eandem vocem.“ Ego vocem suspectam un-
deis inclusi, quam librarius ex seqq. adscribendam crediderit.

ANIMADVERSIONES.

C. I.

arg. Expeditiones; de quibus
Alexander cogitabat. Gy-
mnosophistarum sermones
cum rege.

a. οἱ δὲ καὶ etc.] inter quos Curt.
X, 1, 17 - 19., omnia scri-
bens ad classem instruendam
necessaria ex Libano et Cyprio
ad Thapsacum convehi iussa;
item Plut. V. Al. c. 68. Diod.
XVIII, 4. Vide Freinsh. ad
Curt.

τὴν πολλήν] ἡ πολλὰ Ἀραβία
opposita est μοῖρα τινὶ τῆς Ἀ-
ραβίαι, sicut I, 3, 2. proponun-
tur μοῖρα Σαυροματῶν et οἱ
Σαυρομάται οἱ πολλοί. Parvam
vero Arabiae partem jam sub-
egerat Alexander, quum Ty-
rum oppugnaret.

τὰς Νομάδας] intelligere vide-
tur auctor Numidas, ut III,
30, 16.

Carthago tunc jam floruit. Iter
vero ex sinu atabico circa

- 3 [Ἀσίας] πάσης δικαίως αὖ βασιλέα καλεῖσθαι· τῆς γάρ τοι Περσῶν καὶ Μήδων βασιλέας, ὃδὲ τῷ πολλοῦ μέρους τῆς Ἀσίας ἐπάρχοντας, ἔσυν δίκη καλεῖν σφᾶς
4 μεγάλους βασιλέας. "Ενθὲν δὲ οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐς τὸν πόντον τὸν Εὐξείνιον ἐκπλεῖν ἐπενόησι ἐς Σκύθας τε καὶ τὴν Μαιώτην λίμνην· οἱ δὲ, ὅτι ἐς Σικελίαν τε καὶ ἄκρα Ἰαπυγίαν· ἥδη γὰρ καὶ ὑποκινεῖν αὐτὸν τὸ Ῥωμαίων
5 ὄνομα προχωρεῖν ἐπὶ μέγα. Ἐγὼ δὲ, ὅποια μὲν ἦ Ἀλεξάνδρος τὰ ἐνθυμήματα, ἔτε ἔχω ἀτρεκῶς ξυμβαλεῖν, ἔτε μέλει ἔμοιγε εἰκάζειν· ἐκείνο δὲ καὶ αὐτὸς αὖ
6 μοι δοκῶ ἰσχυρίσασθαι, ἔτε μικρόν τι καὶ Φαῦλον ἐπινυνοῖν Ἀλέξανδρον, ἔτε μέναι αὖ ἀτρεμῆντα ἐπ' ὃδὲν τῶν ἥδη ἐκτημένων, ὃδὲ εἰ τὴν Εὐρώπην τῇ Ἀσίᾳ προσέθηκυν, ὃδ' εἰ τὰς Βρεττανῶν νήσους τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλὰ ἐπὶ αὖ ἐπέκεινα ζητεῖν πὶ τῶν ἡγνοημένων· εἰ καὶ μὴ ἄλλα
7 τῷ, ἀλλὰ αὐτὸν γε αὐτῷ ἐρίζοντα. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπαινῶ τῆς σοφιστῆς τῶν Ἰνδῶν, ὡς λέγουσιν ἔστιν ἔς καταληφθέντας ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὑπαιθρίους ἐν λευγαῖσι, ἵνα περ αὐτοῖς διατρεῖναι ἦσαν, ἄλλο μὲν ὃδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτῷ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρᾶειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν, ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν. Ὡς δὲ ἤρτο Ἀλέξανδρος δὲ ἑρμηνέων, ἔτινος αὐτοῖς τὸ ἔργον· τῆς δὲ ἀπο-

Africam in mare mediterraneum jam sub Necho a Phoenicibus factum erat, sed neglectum postea. De hoc vide Herodotum, eundemque de alio aliorum incepto ac non perfecto itinere e mari mediterraneo in sinum arabicum. Cogitatio vero hujus itineris et expeditionis, Alexandri audacia et rerum geographicarum istis temporibus ignorantia non est indigna.

τῆς πᾶσης] universae terrae cuius, quantam tunc novere, praeter Europam, de qua lect. quarta.

3. μεγάλους βασιλέας] i. e. βασιλέας τῆς πᾶσης. Etiam nostris adhuc temporibus mos est regum orientis, ut se dominos omnium terrarum nominent. De magnitudine Asiae vide V, 5, 6.

4. τὸ Ῥωμαίων ὄνομα] cf. Liv. IX, 17 - 19.

7. διατρεῖν] nomen proprium de locis, ubi philosophi versari solent. Sermo est de Gymnosophistis, de quibus vide not. ad V, 7, 6.

8. ἔτινος sc. ἐνεκα χρόνου.

κρίνασθαι ὧδε, ὦ βασιλεῦ Ἀλέξανδρε, ἄνθρωπος μὲν
ἕκαστος τοσόνδε τῆς γῆς κατέχει, ὅσον περ τῆτό ἐστιν ἐφ'
ὧτω βεβήκαμεν· σὺ δὲ ἄνθρωπος ὢν, παραπλήσιος
τοῖς ἄλλοις, πλὴν γε δὴ ὅτι πολυπράγμων καὶ ἀτά-
κταλος, ἀπὸ τῆς τοιαύτης γῆς ἐπεξέρχῃ, πρᾶγ-
ματα ἔχων τε καὶ παρέχων ἄλλοις. Καὶ ἐν καὶ ὀλίγον
ἵστερον ἀποθανὼν, τοσῶτον καθεξέεις τῆς γῆς, ὅσον ἐξα-
κεῖ ἐντεθάφθαι τῷ σώματι.

II. Κάνταῦθα ἐπῆνεσε μὲν Ἀλέξανδρος τὰς τε
λόγους αὐτὰς, καὶ τὰς εἰπόντας, ἔπρασσε δὲ ὁμῶς ἄλλα
καὶ τάναντία οἷς ἐπῆνεσεν. Ἐπεὶ καὶ Διογένην τὸν ἐκ
Σινώπης θαυμάσαι λέγεται ἐν ἰσθμῷ, ἐντυχὼν τῷ Διο-
γένει κατακειμένῳ ἐν ἡλίῳ, ἐπιστὰς ξὺν τοῖς ὑπασπισταῖς
καὶ τοῖς πεζεταίροις, καὶ ἐρόμενος, εἴ τί δέοιτο· ὁ δὲ
Διογένης ἄλλῃ μὲν ἔφη δεῖσθαι ὁδενός, ἀπὸ τῆς ἡλίου δὲ
ἀπελθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν τε καὶ τὰς σὺν αὐτῷ. Οὕτω
τοὶ δ' ἅπαντες ἔξω ἦν τῷ ἐπινοεῖν τὰ κρείττω Ἀλέξανδρος,
ἀλλ' ἐκ δόξης γὰρ θεινῶς ἐκρατεῖτο· ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξι-
λα αὐτῷ ἀφικομένῳ, καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν Ἰνδῶν τὰς
γυμνὰς, πόθος ἐγένετο ξυνεῖναι τινα οἱ τῶν ἀνδρῶν τέ-
λων, ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε· καὶ ὁ μὲν
πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτε ὁμιληταὶ οἱ ἄλλοι ἦσαν,
Δανδαμῖς ὄνομα, ἔτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλέξανδρον ἦξειν,

Cap. II.

I. ἐντυχὼν αὐτῷ — ex Orti. scripsi τῷ Διογένει.

C. II.

Arg. Diogenis cum Alexandro
colloquium. Dandamis Gy-
mnosophistarum primarius.
Galani desertio sociorum.

I. ἐν τῷ αὐτῷ] quum dux supre-
mus Graecorum factus esset.
De hoc cum Diogene sermo-
ne vide Freinsheim Suppl. in
Curt. I, II, II. eum locis in

marginē laudatis, quibus ad-
de Cic. Quael. Tusc. V, 32
et praecipue Plut. de fort.
Alex. Or. II. p. 331. Ferrur
Alexander respondisse: εἰ μὴ
Ἀλέξανδρος ἡμεῖς, Διογένης δὲ
ἡμεῖς, i. e. (interprete Plu-
tarcho, qui multa de hoc re-
sponso disserit) ἡσυχάζομεν δὲ
περὶ λόγους, εἰ μὴ δι' ἔργων ἐ-
φιλοσόφῃ.

ἔτε τὰς ἄλλας εἶα· ἀποκρίνασθαι γὰρ λέγεται, ὡς Διὸς
 υἱὸς καὶ αὐτὸς εἴη, εἴ περ ἔν καὶ Ἀλέξανδρος· καὶ
 6 ὅτι ἔτε δέοιτό τε τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου· (ἔχειν γὰρ οἱ
 εὖ τὰ παρόντα) καὶ ἅμα ὁρᾶν τὰς ζὺν αὐτῷ πλανωμέ-
 νης τοσαύτην γῆν καὶ θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῷ ἔδει,
 7 μήτε πέρας τὶ αὐτοῖς γινόμενον τῶν πολλῶν πλανῶν ἔ-
 ἔν ποθεῖν τι αὐτὸς ὅτε κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δεῖναι· ἔ-
 8 αὐ δεδιέναι, ὅτε κρατοίῃ ἐκείνος ἐς τὸ εἰργεσθαι· ζῶντι
 μὲν γὰρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξαρκεῖν, Φέρεσαν τὰ ὥραϊα·
 ἀποθανόντα δὲ, ἀπαλλαγῆσεσθαι ἢ ἐπιεικῆς ξυνοίας
 9 τῇ σώματος· ἐκὴν ἔδδ' Ἀλέξανδρον ἐπιχειρῆσαι βιά-
 σασθαι, γνόντα ἐλεύθερον ὄντα τὸν ἄνδρα· ἀλλὰ Κά-
 λανον γὰρ ἀναπείσθηναι τῶν ταύτῃ σοφιστῶν, ὅντα
 μάλιστα δὴ αὐτῷ ἀκράτορα Μεγασθένης ἀνέγραψεν·
 αὐτὰς τε τὰς σοφιστὰς λέγειν κακίζοντας τὸν Κάλανον,
 ὅτι ἀπολιπὼν τὴν παρὰ σφίσιν εὐδαιμονίαν, ὁ δὲ δεσπό-
 την ἄλλον ἢ τὸν Θεὸν ἐθεράπευε.

III. Ταῦτα ἐγὼ ἀνέγραψα, ὅτι καὶ ὑπὲρ Κάλανος
 ἐχρῆν, εἰπεῖν ἐν τῇ περὶ Ἀλεξάνδρου ξυγγραφῇ· μαλα-

5. ὡς Διὸς υἱὸς] Dicere videtur,
 non magis Alexandrum, quam
 se, originem a deo supremo
 deducere posse. Hodie ad-
 huc Bramanes a Brama se ori-
 undos ferunt.

τε τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου] ullius
 earum rerum, quae ab Ale-
 xandro proficisci queant. Ita
 mox ipse vim horum verbo-
 rum explanat, 7. ὅτε κύριος
 ἦν Ἀλέξανδρος δεῖναι. Rarb.

7. ἔτ' αὐ δεδιέναι] neque contra
 quidquam timere, cujus ille,
 Alexander, potestatem habeat
 impediendi. Hoc est, de iis
 rebus se non metuere, quae
 sibi ab Alexandro possint eri-
 pi. Vel vitam ipsam si amit-
 teret, tantum abesse, ut pro-

pterea se miserum putet fore,
 ut multo tunc sibi melius fu-
 turum speret, liberato a mo-
 lestissimo corporis contuber-
 nio. Conveniunt haec stoi-
 cae doctrinae. Cf. Episte-
 tus in dissert. lib. I. c. 25.
 pag. 96. p. 181. p. 411. et p.
 414. Rarb.

9. Κάλανον] Nomen ejus erat
 Sphines, quia vero indice lo-
 quens, voce Cale, quae salve
 notat, eos salutareret, qui eum
 convenere, Calanus a Grae-
 cis vocatus est. Plut. Vit.
 Alex. c. 65.

C. III.

Arg. Calani moriendi proposi-
 tum et voluntas. Vivi ejus
 crematio.

τῶν θῆναι γὰρ τι τῷ σώματι τὸν Κάλανον ἐν τῇ Περσίδι
 1, ἔπω πρόσθεν νοσήσαντα· ἔκην ἔδὲ δίαιταν διαίτᾳ 2
 ται θέλειν ἀρρώστῃ ἀνδρὸς, ἀλλὰ εἰπεῖν γὰρ πρὸς
 λέξανδρον, καλῶς αὐτῷ ἔχειν ἐν τῷ τοιῷδε κατατρέ-
 χει, πρὶν τινος εἰς πείραν ἐλθεῖν παθήματος, ὃ, τι περ
 ἀναγκάσῃ αὐτὸν μεταβάλλειν τὴν πρόσθεν δίαιταν·
 3 ἢ Ἀλέξανδρον ἀντειπεῖν μὲν αὐτῷ ἐπιπολύ· ὥς δ' ἔχ
 τησόμενον εἴωρα, ἀλλὰ ἄλλως ἂν ἀπαλλαγέμεντα, εἰ
 4 ἴ τις ταύτῃ ὑπεικάθοι· ἔτω δὲ ὅπῃ ἀπήγγελεν αὐτὸς,
 λεῦσαι νησθῆναι αὐτῷ πυρὰν, καὶ ταύτης ἐπιμελη-
 ῖναι Πτολεμαῖον τὸν Λάγχετον σωματοφύλακα· Οἱ 4
 καὶ πομπὴν τινα προπομπεῦσαι αὐτῷ λέγουσιν ἵππους
 καὶ ἄνδρας, τῶς μὲν ὀπλισμένους, τῶς δὲ θυμιάματα
 κντοῖα τῇ πυρᾷ ἐπιφέροντας· οἱ δὲ καὶ ἐκπώματα
 χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἐσθῆτα βασιλικὴν λέγουσιν ὅτι
 5 δερον· αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βα-
 σαι ἀδυνατάως εἶχεν ὑπὸ τῆς νόσθ· ἢ μὲν δυνήσθηναι γε
 6 ἐπὶ τῷ ἵππῳ ἐπιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνῃς γὰρ κομισθῆ-
 ναι φερόμενον, ἐστεινωμένον τε τῷ Ἰνδῶν νόμῳ, καὶ
 7 ὄντα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ λέγουσιν, ὅτι
 8 ἱεῖς θεῶν ἦσαν, καὶ αὐτῶν οἱ ἔπαινοι. Καὶ τὸν μὲν 6
 ἵππον τῆτον ὅτε ἐπιβήσεσθαι ἔμελλε (βασιλικὸν ὄντα
 τῶν Νυσαίων) πρὶν ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν πυρὰν, Λυσιμάχῳ

Cap. III.

καὶ αὐτῶν οἱ ἔπαινοι — ex Opt. pro καὶ αὐτοὶ etc.

Νυσαίων — sic scripti pro vulgato Νησαίων, suadente Gronovio
 ex Cod. Opt. ad VII, 13, 2.

καὶ αὐτῶν οἱ ἔπαινοι] vel ut,
 praeter deos, Indorum omni-
 um, vel modo sapientium In-
 dorum laudes intelligas. Et
 videntur isti Indorum προ-
 ρηπτήριος ὕμνοι continuisse
 mortuorum decora. Vide in
 Ind. c. 10, 1. Gron. Ubi
 Arrianus: non concedere, ait,
 Indos monumenta mortuis;
 virtutes enim virorum ad per-

petuandam post mortem me-
 moriam sufficere existimant,
 et carmina atque odas, quibus
 eorum virtutes decantant.

6. τῶν Νυσαίων] Herodot. VII,
 40.: „Nisaei equi dicuntur
 ab ingente medicae regionis
 campo, cui nomen Nisaei,
 qui grandes alitesquos. Blauc.
 p. 468.

- χαρίσασθαι, τῶν τινι θεραπευόντων αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ·
 τῶν δὲ δὴ ἐκπωμάτων ἢ τραυμάτων ὅσα ἐμβληθῆναι ἐ
 τὴν πυρᾶν κόσμον αὐτῷ τετάχει Ἀλέξανδρος, ἄλλοι
 7 ἄλλοις δύναι τῶν ἀμφ' αὐτόν. Οὕτω δὲ ἐπιβάντα τῇ
 πυρᾷ, κατακλιθῆναι μὲν ἐν κόσμῳ, ὀρεῖσθαι δὲ πρὸς
 τῆς τραυμάτων συμπίσεως. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἔκ ἐκείνης
 Φανῆναι τὸ θεῖον, ἐπὶ φίλῳ ἀνδρὶ γιγνόμενον·
 ἀλλὰ τοῖς γὰρ ἄλλοις θαῦμα παρασχέσθαι, ἔδεν τι
 8 παρακινήσαντα ἐν τῷ πυρὶ τῷ σώματος. Ὡς δὲ τὸ
 πῦρ ἐς τὴν πυρᾶν ἐνέβαλον οἷς προστεταγμένον ἦν, τὰς
 τε σάλπιγγας φθέγγεσθαι λέγει Νέαρχος (ἕως ἔξ
 Ἀλεξάνδρου προστεταγμένον) καὶ τὴν τραυτὴν ἐπαλα
 λάξαι πᾶσαν, ὅποῖόν τι καὶ ἐς τὰς μάχας ἴσα ἐπὶ
 ἀλάλαξε· καὶ τὰς ἐλέφαντας συνεπηχῆσαι τὸ ὄξυ καὶ
 9 πολεμικόν, τιμῶντας Κάλανον. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ
 Καλάνη τῷ Ἰνδῷ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, ἔκ ἀρχαίων
 πάντα ἐς ἀνθρώπου, ὅτω γινώσκειν ἐπιμελὲς, ὅτι ὡς καρ
 τερόν τε ἐστὶ καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρωπίνη, ὃ, τι πρὸς
 ἐθέλει ἐξεργάσασθαι.

- IV. Ἐν τῷ δὲ Ἀλέξανδρος Ἀτροπάτην μὲν ἐπὶ
 τὴν αὐτῇ στρατείαν ἐκπέμπει, παρελθὼν ἐς Σησα
 Ἀβυλίτην δὲ καὶ τὸν τῷ παῖδα Ὀξάθην, ὅτι κακῶς
 2 ἐπεριλεῖτο τῶν Συσίων, συλλαβὼν ἀπέκτεινε, Πολλὰ μὲν

3. ἐξ Ἀλεξάνδρου — ex Opt. et alio pro ὑπ' Ἀλεξ.

τῶν τινι θεραπευόντων] *hinc ex
 his, qui cum propter sapientiam
 colerent. Facias.*

9. ἱκανοὶ h. l. fide digni. ἀνιή
 τος sc. χρεῖμα. — ὡς καρτερόν
 pro superlativo, cui plerumque
 praeficitur ὡς, ut δὲ
 πλεῖστα, ὡς λαμπερότατα I, 3, 9.
 II, 2, 1. Nota est simillima
 mors Peregrini et Zarmanochagae,
 alius Indi, sub Augusto.
 ἔκ ἀρχαίων πάντα] *non inutilia
 omnia; quaedam enim utique*

sunt inutilia, ut ipsa illa im
 manitas spontanei supplicii;
 utilissimum tamen ex eo per
 spicere, quantum valeat ani
 mus humanus, cum se obli
 mayit. *Rapb.*

C. IV.

Arg. Abulitae et aliorum praefectorum in provinciis violentia. Alexandri propensio ad supplicia. Ejus et ducum nuptiae.

1. Ἀτροπάτην] *Mediae Sarripam; VI, 29, 4.*

ἡ πεπλημύνητο ἐκ τῶν κατεχόντων τὰς χώρας, ὅσαι
 τρέκνεται πρὸς Ἀλεξάνδρῃ ἐγένοντο, ἔς τε τὰ ἱερὰ καὶ
 κ' Φας, καὶ αὐτῆς τῆς ὑπηκόας, ὅτι χρόνιος ὁ εἰς Ἰνδοῦς 3
 ὅλος ἐγγένητο τῷ βασιλεῖ, καὶ ἡ πίσον ἐφαίνετο,
 πονοῦσθαι αὐτὸν ἐκ τοσῶνδε ἐθνῶν, καὶ τοσῶνδε ἐλα-
 τέρων, ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν τε καὶ Ὑδάσπην, καὶ τὸν Ἀκα-
 ῖνῃν καὶ Ὑφασιν, φθειρόμενον. Καὶ αἱ ἐν Γαδρωσίοις 4
 ἐ αὐτῷ συμφορὰι ξυνενεχθεῖσαι ἔτι μᾶλλον ἐπῆραν τῆς
 ταύτης σατραπείοντας, καταφρονῆσαι αὐτῇ τῆς οἰκας
 πονοῦσέως. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος 5
 ξύτερος λέγεται γενέσθαι ἐν τῷ τότε ἐς τὸ πισεῦσαί τε
 οἷς ἐπικαλεμένοις, ὡς πιθανοῖς δὴ ἐν παντὶ ἔσι· καὶ
 πὶ τὸ τιμωρῆσασθαι μεγάλως τῆς καὶ ἐπὶ μικροῖς ἐξε-
 γυχθέντας, ὅτι καὶ τὰ μεγάλα ἂν εἶδον αὐτῷ τῇ
 αὐτῇ γνώμῃ ἐξεργάσασθαι. Ὁ δὲ καὶ γάμος ἐποίη- 6
 εν ἐν Σέσοις αὐτῷ τε καὶ τῶν ἐταίρων· αὐτὸς μὲν τῶν
 βασιῶν θυγατέρων τὴν πρεσβυτάτην Βαρσίνην ἡγάγετο·

Cap. IV.

ἀπονομήσειν. Ex Opt. recepi ἀπονοῦμαι, quod Gronovius prae-
 fert „sive id futuri significatione accipias, ut fieri solet, sive
 praeteriti, ut sensus sit, eos non credidisse, licet subigeret ea
 omnia, ex India redire unquam retro, et tot fluvios inspicere
 trajicere potuisse.“ Mox voces Ὑφασιν φθειρόμενον natae mihi
 videntur ex nomine Ὑδασπην. Hyphasin enim transgressus
 non erat Alexander, quod pluribus locis noster confirmat, et-
 iam mox c. 10, 12. et Hydraotes ex iis, quos trajecit, fluvius
 deest, quum hic pro Hyphasi ejus nomen ponendum fuisset.
 Verbum autem φθειρόμενον, si vertis *interfectum*, sententia in-
 epta est. Quomodo enim de interfecto quaestio esse potest,
 utrum rediturus sit nec ne? Ergo praesens pro futuro positum
 credendum est, et verte *interiturum*; igitur saltem superat
 ista vox. Vulcanius tradidit: „sed eum trans Indum, Hyd.
 Aces. et Hyphasin interiturum.“ Sed verba ὑπὲρ τὸν Ἰνδόν et
 reliqua manifesto pertinent ad ἀπονομήσαι.

5. καὶ ἐπὶ μικροῖς — copulam praefixi ex scriptis et primis editis.

6. Βαρσίνην — Darii filiae non Barsine, sed Statira nomen fuisse.

5. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ] praeterea
 vero etiam. ἐπὶ τὸ τιμωρῆσα-
 θαι sc. οὐξύτερος. Raph. Simi-
 lia Curt. X, 1, 39 seqq. „coe-
 perat esse praecursor ad reprae-

sentanda supplicia, idem ad
 deteriora credenda, scilicet
 res secundae valens commutare
 naturam etc.

- ὡς δὲ λέγει Ἀριστόβελος, καὶ ἄλλην πρὸς ταύτην, τῶν Ὀρχυ θυγατέρων τὴν νεωτάτην Παρύσατιν· ἥδη δὲ ἡ αὐτῇ ἡγμένη καὶ ἡ Ὀξυάρτης τῇ Βακτρὶς παῖς Ῥωξάνη.
- 7 Δρύππην δὲ Ἡφαισίῳ δίδωσι, Δαρείῳ παῖδα, καὶ ταύτην ἀδελφὴν τῆς αὐτῇ γυναῖκος· ἐθέλειν γὰρ οἱ ἀνψίς τῶν παίδων γενέσθαι τῆς Ἡφαισίῳ παῖδας.
- 8 Κρατερῶ δὲ Ἀμασρινὴν, τὴν Ὀξυάρτης τῇ Δαρείῳ ἀδελφῇ παῖδα· Περδίκκᾳ δὲ τὴν Ἀτροπάτης τῇ Μηδίας σατραπὲς παῖδα ἔδωκε· Πτολεμαίῳ δὲ τῷ σωματοφύλακι, καὶ Εὐμενί τῷ γραμματεῖ τῷ βασιλικῷ, τὰς Ἀρταβάξης παῖδας· τῷ μὲν Ἀρτακαμᾶν, τῷ δὲ Ἀρτων.
- 9 Νεάρχῳ δὲ τὴν Βαρσίνης τε καὶ Μέντορος παῖδα· Σιλύκῳ δὲ τὴν Σπιταμένης τῇ Βακτρὶς παῖδα· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐταίροις τὰς δοκιμωτάτας Περσῶν τε καὶ Μήδων παῖδας, ἐς ὀγδοήκοντα· Οἱ γάμοι δὲ ἐποιήθησαν νόμῳ τῷ Περσικῷ· θρόνοι ἐτέθησαν τοῖς νυμφίοις ἐφεξῆς, καὶ μετὰ τὸν πότον ἤκον αἱ γαμύμεναι, καὶ παρεκαθίζοντο ἐκάστη τῇ ἑαυτῆς· οἱ δὲ ἐδεξιώσαντό τι

ceteri tradunt. Diodor. [XVII, 107.] Curtius lib. III, 5. Iust. XII, 10. Plutarchus [Vit. Alex. c. 70.] At Barsinem, Artabaziam et Memnonis conjugem facit idem scriptor, quae vidua Damasci capta ante nuptias regis consuetudinem cum rege habuerit. Ex ea natum fuisse filium, nomine Herculem, scribit Diodorus libro XX. Curt. X, 6. Iust. XI, 10. et XIII, 1. Verum aliud et singulare latet in Arriano. Manuarii nostri libri pro Βαρσίνην legunt Ἀρσίνην, unde promptum est eruere germanam lectionem, quae haec est: Ἀρσινόη. Auctor hujus emendationis Photius, cujus verba sunt: ἐπιτελεῖ δὲ καὶ γάμους αὐτῇ τε καὶ τῶν ἐταίρων λαμπροῦς, αὐτὸς μὲν τὴν πρεσβυτάτην, τὴν Δαρείῳ παῖδων, Ἀρσινόη αὐτῆς ὄνομα, ἀγόμενος. Blanc. Speciosa est ea emendatio, quam recipere tamen nolui, quia Gron. nullam ex codicibus variantem notavit, et nomen Barsine persicum est, non graecum, ut Arsinoe.

6. De Roxane vide IV, 19, 8. Curtius X, 3, 12. et Plut. de fort. Alex. p. 339. has nuptias factas tradunt, ut hoc sacro foedere omne discrimen victi et victoris excluderetur, utraeque gentes conjunge-

rentur. Iust. l. XII. has nuptias pro crimine habet; interpre. De fastu et certaminibus in his nuptiis vide Charetem apud Athen. lib. XII. p. 538, a quo sua habet Aelianus Var. Hist. VII, 7.

εὐταὶς καὶ ἐφίλησαν· πρῶτος δὲ ὁ βασιλεὺς ἤρξεν· ἐν
 τῷ αὐτῷ γὰρ πάντων ἐγίνοντο οἱ γάμοι· καὶ τῷτο, 11
 ὑπὲρ τι ἄλλο, ἔδοξε δημοτικόν τε καὶ φιλέταιρον πρᾶξαι
 Ἀλέξανδρον· οἱ δὲ παραλαβόντες ἀπῆγον τὴν ἑαυτῶ
 ἑκάστος· προῖκας δὲ ξυμπάσαις ἐπέδωκεν Ἀλέξανδρος.
 Καὶ ὅσοι δὲ ἄλλοι ἠγμένοι ἦσαν Μακεδόνες τῶν Ἀσιανῶν 12
 τινὰς γυναικῶν, ἀπογραφῆναι ἐκέλευσε καὶ τῶτων τὰ
 ὀνόματα, καὶ ἐγένοντο ὑπὲρ τῆς μυρίας· καὶ τούτοις
 δωρεὰν Ἀλεξάνδρῳ ἐδόθησαν ἐπὶ τοῖς γάμοις.

V. Καὶ τὰ χρεᾶ ἐπιλύσασθαι τῆς στρατίας ὅσοις 1
 χρεᾶ ἦν, ἐν καιρῷ οἱ ἔδοξε· καὶ κελεύει ἀπογραφῆσθαι
 ὅποσον ὀφείλει ἕκαστος, ὡς ληφομένους. Καὶ τὰ μὲν 2
 πρῶτα ὀλίγοι ἀπέγραψαν σφῶν τὰ ὀνόματα, δεδιότες
 ἐξ Ἀλεξάνδρου μὴ πείρα αὕτη εἴη καθεμένη, ὅτῳ ἐκ
 ἀπαχρῶσα ἢ μισθοφορὰ τῶν στρατιωτῶν ἐστὶ, καὶ ὅτῳ
 πολυτελής ἢ δίαίτα· ὡς δὲ ἐξηγγέλτο, ὅτι ἐκ ἀπογρα- 3
 φῶσι σφᾶς οἱ πολλοὶ, ἀλλ' ἐπικρύπτουσιν ὅτῳ τὶ εἴη
 συμβόλαιον, τὴν μὲν ἀπιστίαν τῶν στρατιωτῶν ἐκάκισεν·
 ἢ γὰρ χρῆναι ἔτι ἐν τὸν βασιλέα ἄλλό τι ἢ ἀληθεύειν
 πρὸς τῆς ὑπηκόας, ἔτε τῶν ἀρχομένων τινὰ ἄλλό τι ἢ
 ἀληθεύειν δοκεῖν τὸν βασιλέα· καταθεῖς δὲ τραπέζας 4
 ἐν τῷ στρατοπέδῳ, καὶ ἐπὶ τῶτων χρυσίον, καὶ τῆς ἐπι-
 μελησομένους τῆς δόσεως ἑκάστοις, ὅς τις συμβόλαιον ἐπε-
 δείκνυτο, ἐπιλύσθαι τὰ χρεᾶ ἐκέλευεν, ἐκ ἀπογραφο-
 μένης ἔτι τὰ ὀνόματα. Καὶ ἔτῳ δὴ ἐπίστυσάν τε ἀλη- 5
 θεύειν Ἀλέξανδρον, καὶ σὺν χάριτι μείζονι ἐμίχνετο αὐ-
 τοῖς τὸ μὴ γνωσθῆναι μᾶλλον τι, ἢ τὸ παύσασθαι

11. Ἀλέξανδρον ex MSS. pro Ἀλέξανδρος, ut IN, 16.

C. V.

Arg. Non debita solum militum
 a rege soluta, sed et dona
 data, et qui excelluerant re-
 bus gestis, aureis coronis or-
 nati.

4. οὐκ ἀπογραφομένους] qui diri-
 bitores non amplius conscri-
 berent debitorum nomina,
 quod antea fecerant, certe
 facere iussi fuerant. Raph.

- 6 ὀφείλοντας. Λέγεται δὲ γενέσθαι ἡ δόσις αὕτη τῇ στρατιᾷ εἰς τάλαντα δισμύρια. Ἔδωκε δὲ καὶ δῶρα ἄλλοις ἄλλα, ὅπως τις κατ' αἰξίωσιν ἐτιμᾶτο, ἢ κατ' ἀρετὴν, εἴ τις ἐπὶ
- 7 Φανὴς ἐγγόνοι ἐν τοῖς κινδύνοις. Καὶ ἐξεφάνωσεν χρυσοῖς ἐφάνοις τῆς ἀνδραγαθίας διαπρέποντας· πρῶτον μὲν
- 8 Πευκίεσαν τὸν ὑπερασπίσαντα· ἔπειτα Λεοννάτον, καὶ τῆτον ὑπερασπίσαντα, καὶ διὰ τῆς ἐν Ἰνδοῖς κινδύνου, καὶ τὴν ἐν Ὠρεοῖς νίκην γενομένην, ὅτι παραταξάμενος σὺν τῇ ὑπολειφθείσῃ δυνάμει πρὸς τῆς νικτοερίζοντας τῶν τῶν Ὠρειτῶν καὶ τῶν πλησίον τούτων ὤκισμένων, τῇ τῇ μάχῃ ἐκράτησε, καὶ τᾶλλα καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν Ὠρεοῖς κοσμήσαι.
- 9 Ἐπὶ τούτοις δὲ Νέαρχον ἐπὶ τῷ περίπλῳ τῷ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς κατὰ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἐξεφάνωσεν καὶ γὰρ καὶ ἕτος ἀφγυμένος ἤδη εἰς Σῦσα ἦν· ἐπὶ τούτοις δὲ Ὀνησίκριτον τὸν κυβερνήτην τῆς νεῆς τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡφαιτίωνα καὶ τῆς ἄλλης σωματοφύλακας.

VI. Ἦκεν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ σατράπαι, οἱ ἐκ τῶν πόλεων τε τῶν ἰσοκτίων, καὶ τῆς ἄλλης γῆς τῆς δορυαλώτης, παῖδας ἡβάσκοντας ἤδη εἰς τριεμυρίας ἄγοντες, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν γεγονότας (ὅς ἐπιγόνους ἐκάλεται Ἀλέ-

Cap. V.

8. πλησίον τούτων ex Opt. ut I, 13, 4. 23, 3. pro τούτοις.

Cap. VI.

1. ὅς καὶ ἐπιγόνους — copulam, optimo auctore, abieci.

6. δισμύρια] Curt. X, 2, 9 - 11, solummodo 9370 millia talentum consumpta tradit. Cum Curtio sunt Diodor. XVII, 109. et Plut. V. Al. c. 70. Cum nostro Iust. XII, 11.

C. VI.

ἄγῃ Epigoni. Mala opinio de rege, quasi eum pertaeduisset Macedonum, Persica placerent. Nomina asiaticorum, equitatu macedonico immi-

storum.

1. ἐπιγόνους] Hi epigoni erant barbari, quod ipse noster ait c. 3, 4. De iisdem loquitur Plutarchus, et loqui videtur Diodor. XVII, 108. magmen hoc comparatum, adscribens, contra phalangem, inde a negato transitu supra Hyphasin (Gangen habet, sed male) suspectam. Idem ferme noster VII, 29, 8. 9.

ανδρος) κεκοσμημένους Μακεδονικοῖς ὅπλοις, καὶ τὰ
 πολέμια ἐς τὸν τρόπον τὸν Μακεδονικὸν ἡσκημένους. Καὶ 2
 τοὶ αἰφνιζόμενοι λέγονται ἀνιάσαι Μακεδόνας, ὡς πάντα
 ἡ μηχανωμένη Ἀλέξανδρος ὑπὲρ τῆς μηκέτι ὡσαύτως δεῖ-
 γθαι Μακεδόνων· εἶναι γὰρ ἦν καὶ Μηδικὴν τὴν Ἀλε- 3
 ξάνδρος πολλὴν ἄλγος ἔσμεκρον Μακεδόσιν ὀρωμένην· καὶ
 τὰς γάμους ἐν τῷ νόμῳ τῷ Περσικῷ ποιηθέντας, ἔπρὸς
 θυμῷ γενέσθαι τοῖς πολλοῖς αὐτῶν, ἡδὲ τῶν γημάντων
 ἔστιν οἷς, καίτοι τῇ ἰσότητι τῇ ἐς τὸν βασιλέα μέγας
 τετιμημένοις. Πευκέςας τε ὁ Περσῶν σατραπὴς τῇ τε 4
 σκευῇ καὶ τῇ Φωνῇ Περσίζων ἐλύπει αὐτὸς, ὅτι τῷ βαρ-
 βαρισμῷ αὐτῷ ἔχαιρεν Ἀλέξανδρος· καὶ οἱ Βακτρίων δὲ 5
 καὶ οἱ Σογδιανῶν καὶ Ἀραχωτῶν ἱππεῖς, καὶ Δράγγων
 δὲ καὶ Ἀρσίων, καὶ Παρθυσαίων, καὶ ἐκ Περσῶν οἱ Εὐά-
 και καλούμενοι ἱππεῖς, καταλοχισθέντες εἰς τὴν ἵππον
 τὴν ἑταιρικὴν, ὅσοι αὐτῶν κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει τῆ
 σώματος ἢ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ ὑπερφέροντες ἐφαίνοντο· καὶ 6
 πέμπτη ἐπὶ τέτοις ἱππαρχία προσγενομένη, ἔβαρβα-
 ρικὴ ἢ πᾶσα, ἀλλὰ ἐπαυξηθέντος γὰρ τῆς παντὸς ἱππι-
 κῆς, κατελέγησαν ἐς αὐτὸ τῶν βαρβάρων· τῷ, τε αἰγὴ 7

5. καὶ ἐκ Περσῶν οἱ Εὐάκαι. — Quales fuerint Euacae, ignoratur. Unde Gronovius scribere maluit οἱ Σάκαι, quae conjectura nimis celeriter in Lemgoviana recepta est. Nam Sacas non esse Persas per se liquet; Sacarum equites si nominare voluisset, locus erat pone Bactriorum et Sogdianorum nomina, (ut VII, 10, 11.) quibus Sacae vicini. Sed Εὐάκαι sunt ἐκ Περσῶν, ex Persis ipsis. Caeterum auctorem non nomen gentis satis notae, sed agminis cujusdam minus noti, scripsisse apparet ex addita voce καλούμενοι, qui vocantur. Unde vero omnium Persicorum agminum nomina scire volumus? Apud Herodotum sane occurrunt plura equitum Persarum agmina selecta (lib. VII, 40, 41.) quorum autem nomina persica non addita sunt.

7. In his etiam nominibus scribendis Optimum codicem sequi

5. κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει] Memorabile documentum et dignum quod annotetur, ut appareat, quam gaudeat varianda phrasi Arrianus. Poterat enim perseverare in spectanda praepositione, ut facit

μοx c. 11. κατ' ἀξίωσιν ἢ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ. Praetulit aliud quicquam. Neque hic solum, sed fere omnes elegantiores ex antiquis. Gron. qui multa praeter hoc ex aliis scriptoribus similia exempla adiecit,

ματι προσκαταλεγέντες Κώφης τε ὁ Ἀρταβάζης καὶ Ἰ-
 δάρτης καὶ Ἀρτιβόλης οἱ Μαζαῖς, καὶ Σισίνης καὶ Φρα-
 δασμένης, οἱ Φραταφέρνης τῷ Παρθουαίων καὶ Ἰρκατίας
 σατράπης παῖδες, καὶ Ἰσάνης Ὁξυάρτης μὲν παῖς, Ῥω-
 ξάνης δὲ τῆς γυναικὸς Ἀλεξάνδρου ἀδελφός, καὶ Ἀρτο-
 βάρης, καὶ ὁ τέττα ἀδελφός Μιθροβαῖος, καὶ ἡγεμὼν
 8 ἐπὶ τέτοις ἐπιστάθαις Ἰσάσπης ὁ Βάκτριος· καὶ τέτοις
 δόρυα Μακεδονικὰ ἀντὶ τῶν βαρβαρικῶν μεσαγκύλαι
 9 δοθέντα. Ταῦτα πάντα ἐλύπει τῆς Μακεδόνας, ὥς
 πάντη δὴ βαρβαρίζοντος τῇ γνώμῃ Ἀλεξάνδρου, τὰ δὲ
 Μακεδονικὰ νόμιμά τε καὶ αὐτῆς Μακεδόνας ἐν ἀτίμῃ
 χώρα ἄγοντας.

1 VII. Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν πεζῆς στρατιᾶς τῇ
 παλλὴν Ἡφαισίωνα ἄγειν ἐκέλευεν εἰς τε ἐπὶ τὴν θάλασ-
 2 σαν τὴν Περσικὴν· αὐτὸς δὲ, ἀναπλεύσαντες αὐτῷ τῷ

malui, quam vulgatam; ex quo pro Ἰσάνης scripsi Ἰσάνης, pro
 Αργοβάρης — Ἀρτοβάρης, pro Ἰσάσπης — Ἰτάσπης, quod etiam
 habent alii MSS. ac Veneta et Basil., pro Ἰτάσπης — Ἰτάσπης
 (ut Oxyartes, et alia, quae similiter terminantur) pro καὶ φρα-
 δασμένης καὶ οἱ φραταφέρνης — καὶ Σισίνης καὶ φραδασμένης, οἱ φρα-
 ταφέρνης etc. Gronovius scripsit ὁ φραταφ. quod typorum lapsu
 factum videtur, quia sequitur παῖδες in plurali. Phradasmenes
 vero, ut idem notat, idem esse videtur, qui VI, 27. vocatur
 Pharismanes; nisi forte Pharismanes tertius Phratapherni filius
 est. „In his omnibus mutationibus, adjecit Gronovius, nihil
 esse, quod non propius ad familiaria Persarum alia nomina et
 publice nota accedat, quam sit in vulgatis, et haud dubie
 omnes propterea pro veris admittendas.“ Sed et in aliis no-
 minum horum inveniuntur variantes scripturae. Sic qui h. l.
 scribitur Κώφης et a Curtio *Cophas*, nominatur Κωφῆν II, 15, 1.
 et III, 23, 13.; et Μιθροβαῖος in Venet. et Basil. scribitur Μι-
 θροδαῖος. Sed haec, propter consensum Cod, Optimi cum vul-
 gata non mutavi.

C. VII.

Arg. Alexander per Eulaeum
 vehitur in sinum persicum, et
 inde in Tigrim, urbem Opin
 usque. Natura Euphratis et
 Tigris. Navigatio in Tigri
 catarrhactis a Persis impedita.

a. ἀναπλέειν] adverso flumine ad
 interiora regionis navigare,
 uti καταπλέειν secundo flumine
 mare versus defluere. Raph.
 τὸ ναυτικὸν est classis Nearchi;
 de Eulaeo vide Cellar. II. p.
 676.

αὐτικῶς ἐς τὴν Σαρδίαν γῆν, ἐπιβάς τῶν νεῶν ζυὺν τοῖς
 ἵπασπισαῖς τε καὶ τῷ ἀγῆματι, καὶ τῶν ἱππέων τῶν
 ταῖρων ἀναβιβασάμενος ὁ πολλῆς, κατέπλει κατὰ τὸν
 Εὐλαῖον ποταμὸν ὡς ἐπὶ Θάλασσαν. Ἦδη δὲ πλησίον 3
 οὖν τῆς ἐκβολῆς τῆς ἐς τὸν πόντον, τὰς μὲν πλείονας τε
 καὶ πεπονηκυῖας τῶν νεῶν καταλείπει αὐτῷ· αὐτὸς δὲ 4
 γαῖς μάλιστα ταχυναυτέσαις παρέπλει ἀπὸ τῆς Εὐλαίης
 ποταμῶς κατὰ τὴν Θάλασσαν, ὡς ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τῆς
 Γίγρης. Αἱ δὲ ἄλλαι αὐτῷ νῆες ἀνακομισθεῖσαι κατὰ 5
 τὸν Εὐλαῖον ἐς τὴν ἐπὶ τὴν διώρυχα, ἣ τέτμηται ἐκ τῆς
 Γίγρης ἐς τὸν Εὐλαῖον, ταύτῃ διακομίσθησαν ἐς τὸν
 Τίγρητα. Τῶν γὰρ δὴ ποταμῶν, τῆς τε Εὐφράτης καὶ τῆς 6
 Τίγρης, οἱ τὴν μέσην σφῶν Συρίαν ἀπέιργουσιν (ὅθεν
 καὶ τὸ ὄνομα Μεσποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κληίζε-
 ται) ὁ μὲν Τίγρης πολὺ τι ταπεινότερος ῥέων τῆς Εὐφρά-
 τος, διώρυχάς τε πολλὰς ἐκ τῆς Εὐφράτης ἐς αὐτὴν δέχεται,
 καὶ πολλὰς ἄλλας ποταμὸς παραλαβὼν, καὶ ἐξ αὐτῶν 7
 αὐξηθεὶς ἐσβάλλει ἐς τὸν πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε
 καὶ ὕδαμῶς διαβατὸς ἐς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν, καθότι ὁ
 καταναλίσκεται αὐτῷ ὕδεν ἐς τὴν χώραν. Ἐστὶ γὰρ με- 8
 τεωροτέρα ἢ ταύτῃ γῆ τῷ ὕδατος, ὅθεν ἐκδίδωσιν ἔτος

6. Vox *Mesopotamia* graeca est.
 Graeci vero nomina propria
 locorum apud barbaros ad
 verbum vertere solebant,
 eoque vocabulo uti, cuius
 idem sensus est, quam vocis
 barbaricae.

ταπεινότερος] depressior, humi-
 lior; quo vocabulo non dicit
 auctor, Tigrim parum aquae
 habere, sed potius superfi-
 ciem aquarum ejus, multo
 esse profundioreν quam Eu-
 phratis, et ripas illius aktio-
 res quam hujus.

7. ὕδαμῶς διαβατὸς] sc. inde ab
 eo loco, ubi Tigris et fossis
 ex Euphrate derivatis et flu-

minibus in tantam magnitu-
 dinem increverit. Nam su-
 pra ea loca transierat Alexan-
 der Tigrim III, 7, 8.

ἐς τὴν χώραν] per fossas.

8. οὐδὲ ἐκδίδωσιν ὅτος κατὰ διώ-
 ρυχας] Mirum sane, Arria-
 num cum Xenophonte suo
 adeo dissentire, ut, cum hic
 alveos ex Tigri in Euphratem,
 ipse plane contra ex Euphrate
 in Tigrim derivari scribat.
 Ita enim Xenoph. Anab. I. I,
 7, 15.: ἐνθεν δὲ εἰσὶν αἱ διώ-
 ρυχες, ἀπὸ τῆς Τίγρης ποτα-
 μῶς ῥέουσιν. εἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ
 μὲν εὖρος πλεθραῖαι, βαθεῖαι δὲ
 ἰσχυραί, καὶ πλοῖα πλεῖν ἐν

κατὰ τὰς διώρυγας, ἐδὲ εἰς ἄλλον ποταμὸν, ἀλλὰ δι-
 χεται γὰρ ἐκείνης μᾶλλον· ἀρδεύθαι τε ἀπὸ ὧ τὴν χώ-
 ραν ὕδαμῃ παρέχει. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετὰ τοῦ τε ῥι-
 9 καὶ ἰσοχείλης πανταχῷ τῇ γῇ, καὶ διώρυχες τε πολλαὶ
 ἀπ' αὐτῇ πεποιήνται, αἱ μὲν αἰένου, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται
 οἱ παρ' ἐκάτερα ὠκισμένοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιροὶ
 ποιεῖνται, ὅποτε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς ἔχοι, εἰς τὸ ἐπάρ-
 θειν τὴν χώραν (ὅ γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἢ γῇ αὕτῃ ἢ
 ἕρανῃ) καὶ ἕτως εἰς ὧ πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτᾷ,
 10 καὶ τεναγώδης εἰς τῆτο, ἕτως ἀποπαύεται. Ἀλέξει.

Cap. VII.

9. πανταχῷ ex Opt. pro vulgato πανταχῇ.

αὐτοῖς σιταγωγῇ· εἰςβάλλουσι
 δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην· — Quod
 si quis, utri potius creden-
 dum sit, quaerat, equidem
 Xenophonti omnino puto,
 qui ipse in his locis fuit, Cy-
 ri exercitum sequutus. For-
 sitan autem alibi Euphrates,
 alibi Tigris profundiore al-
 veo labitur, ut nec Arrianus
 plane a vero aberrarit. *Raph.*
 Ego quidem Arrianum fide
 digniorem habeo, praecipue,
 quia suis temporibus qd bella
 ab imperatoribus Romanis in
 istis regionibus gesta et jam
 ipsis Alexandri expeditioni-
 bus omnia istorum locorum
 memorabilia etiam notiora
 fuere certiusque comperta;
 tum vero etiam, quia Arrianum
 studio de istis fluviis scripsisse
 apparet, quos Xenophon obi-
 ter modo tetigit. Zeune vero
 ad Xenoph. I. I. repugnantiam
 sic tolli posse putat, „ut
 statuamus, Xenophontem et
 Arrianum de diversis locis lo-
 qui,“ quia Strabo XV. p. 511,
 Tigrim minus exundare dicit;
 idque est verosimillimum.
 Nam si diceret Arrianus, e

Tigri nullam fossam in aliud
 flumen ductam esse, obstaret,
 quod modo (sect. 5.) de fossa
 ex Tigri in Eulaeum dixit.
 Nec Xenophon omnes fossas
 ex Tigri in Euphratem effun-
 di dicit, sed quatuor modo
 eas, quas ipse vidit.

9. Strabo XV. p. 511., ut notat
 Zeune ibidem, „usum al-
 veorum Euphratis facit tri-
 plicem; primum enim exci-
 piebant aquas fluvii exun-
 dantes; tum per aestatem ri-
 gabant agros; et denique
 quoque navigationi servie-
 bant.“ Euphratem in palu-
 des dissolvi atque sic eva-
 nescere, iam dixit libro VI
 5, 7. At VII, 20, 6. et 11.
 commemorat ostium Euphra-
 tis. Num forte ibi Euphra-
 tis nomen positum est pro
 nomine Tigris, in quem ma-
 xima illius pars labitur, an
 fuit tunc aliquod Euphratis
 ostium, sed ita vadofum, ut
 navium non esset patiens?
 Nostreis enim temporibus non
 est ostium Euphratis, sed to-
 tus effunditur in Tigrim.

ρος δὲ περιπλεύσας κατὰ τὴν θάλασσαν, ὅσον μεταξὺ
 ἔτε Εὐλαίᾳ ποταμῷ καὶ τῷ Τίγρητι ἐπέιχεν ὁ αἰγιά-
 ῶς τῷ κόλπῳ τῷ Περσικῷ, ἀνέπλει κατὰ τὸν Τίγρητα
 ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἵνα Ἡφαισίων αὐτῷ τὴν δύνα-
 μιν πᾶσαν ἔχων ἐστρατοπεδεύκει. Ἐκεῖθεν δὲ αὐθις 11
 πλεῖν εἰς Ὀπιν, πόλιν ἐπὶ τῷ Τίγρητι ἀκτισμένην. Ἐν
 δὲ τῷ ἀνάπλῳ, τὰς καταρράκτας τὰς κατὰ τὸν ποταμὸν
 ἐφανίζων, ὁμαλὸν πάντα ἐποίησεν τὸν ῥῆν, οἳ δὲ ἐκ Περ-
 σῶν πεποιημένοι ἦσαν, τῷ μὴ τίνα ἀπὸ θαλάσσης ἀνα-
 πλεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν νηῖται γόλῳ κρατήσαντα.
 Ταῦτα δὲ μεμηχάνητο, ὥστε δὴ ἐναυτικοῖς τοῖς Πέρσαις 12
 ἔτω δὴ συνεχεῖς οἱ καταρράκται πεποιημένοι, ἀπορρὸν τὸν
 ἀνάπλῳ ἐποίησεν τὸν κατὰ τὸν Τίγρητα. Ἀλέξανδρος δὲ 13
 ἐκ ἔφῃ τῶν κρατέντων τοῖς ὅπλοις εἶναι ταῦτα τὰ σο-
 φίσματα· ἔκταν πρὸς αὐτῷ ἐποιεῖτο ταύτην τὴν ἀσφά-
 λειαν, ἣν τίνα ἔργῳ ἔδεδε λόγῳ ἀξίαν ἀπέφηνε, ὃ χαλε-
 πῶς διακόψας τῶν Περσῶν τὰ σπασμάσματα.

VIII. Ὡς δὲ εἰς τὴν Ὀπιν ἀφίκετο, ξυναγαγὼν 1
 τὰς Μακεδόνας, προεῖπεν, ὅτι τὰς ὑπὸ γήρεως ἢ πηρώ-
 σιως τῷ σώματι ἀχρεῖας εἰς τὰ πολέμια ὄντας παραλύει
 μὲν τῆς στρατιᾶς, ἀποπέμπει δὲ εἰς τὰ σφύερα ἢ θῆ-
 ἐπιδώσει δὲ μένουσιν, ὅσα αὐτὰς τε ζηλωτοτέρως ποιήσει 2
 τοῖς οἴκοι, καὶ τὰς ἄλλας Μακεδόνας ἐξορμήσει εἰς τὸ
 θέλειν τῶν αὐτῶν κινδύνων τε καὶ πόνων μετέχειν.
 Ἀλέξανδρος μὲν, ὡς χαριζόμενος δῆθεν τοῖς Μακεδόσι, 3

13. ταῦτα τὰ σοφ. ex Op. pro vulg. τὰ τοιαῦτα σοφ.

11. Adde. hunc locum ad Cel-
 larium II, p. 640.

13. ἔκταν πρὸς αὐτῷ etc.] Verte:
Neque hunc securitatem (i. e.
hanc munitionem) *se dignam*
(πρὸς αὐτῷ gloriae suae, po-
tentiae suae in armis conve-
nientem, ut I, 13, 10.) conse-
bat, quoniam se ipse (ἑγὼ) mi-

lius momenti esse ostendebat,
facile eam solvendo vel non
difficiliter molitiones Persarum
dissolvens.

C. VIII.

Arg. Alexander dimittit senes
 et mutilatos, quod secus in-
 terpretans miles, irritat re-
 gem ad faciendum.

ταῦτα ἔλεγεν· οἱ δὲ, ὡς ὑπερορώμενοί τε ἤδη πρὸς Ἀλεξάνδρην, καὶ ἀχρεῖοι πάντα εἰς τὰ πολέμια νομιζόμενοι, ἐκ αἰλόγως αὐτῷ λόγῳ ἠχθίσθησαν τῷ πρὸς Ἀλεξάνδρην λεχθέντι κατὰ τὴν στρατιὰν ταύτην πᾶσαν· πολλοῖς καὶ ἄλλοις ἀχθισθέντες, ὅτι πολλάκις ἤδη ἐλύπει αὐτὸς ἢ, τε ἰσθῆς ἢ Περσικὴ εἰς τῆτο φέρουσα, καὶ τῶν Ἑπυγόνων τῶν βαρβάρων τὰ Μακεδονικὰ ἤθη· κόσμησις καὶ ἀνάμικς τῶν ἀλλοφύλων ἱππέων εἰς τὰς τῶν ἑταίρων τάξεις. Οὐκ ἐν σιγῇ ἔχοντες ἐκαρτέρησαι, ἀλλὰ πάντας γὰρ ἀπαλλάττειν τῆς στρατίας ἐκέλευον, αὐτὸν δὲ μετὰ τῷ πατρὶος στρατεύεσθαι· τὸν Ἀμμωνία δὲ τῷ λόγῳ ἐπικερτομῶντες. Ταῦτα ἀκούσας Ἀλεξάνδρος (ἦν γὰρ δὴ ὁξύτερός τε ἐν τῷ τότε, καὶ ἀπὸ τῆς βαρβαρικῆς θεραπείας ἔκτι ὡς πάλαι ἐπιεικὴς εἰς τὰς Μακεδόνας) καταπηδήσας σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἡγεμόσιν ἀπὸ τοῦ βήματος, ξυλλαβεῖν τὰς ἐπιφανεστάτας τῶν ταραξάντων τὸ πλῆθος κελεύει· αὐτὸς τῇ χειρὶ ἐπιδεικνύων τοῖς ὑπασπισαῖς, ὅς τινες χρὴ ξυλλαμβάνειν· καὶ ἐγένοντο ὅτοι εἰς τρεισκαίδεκα. Τύττας μὲν δὴ ἀπάγειν κελεύει τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Ὡς δὲ κατεσιώπησαν οἱ ἄλλοι ἐκπλαγέντες, ἀναβὰς αὐθις ἐπὶ τὸ βῆμα, ἔλεξεν ὥδε.

IX. Οὐχ ὑπὲρ τοῦ καταπαῦσαι ὑμῶν τὴν οἰκασίαν ὁρμὴν, ὦ Μακεδόνες, λεχθήσεται μοι ὅδε ὁ λόγος (ἐξεσι γὰρ ὑμῖν ἀπιέναι ὅποι βέλεσθε, ἐμὲ γὰρ ἔνεκα) ἀλλ' ὡς γινῶναι ὑμᾶς πρὸς ὁποῖους τινας ὑμᾶς ὄντας ὁποῖοί τινες αὐτοὶ γεγόμενοι ἀπαλλάσσασθε. Καὶ πρῶ-

Cap. VIII.

6. ἐπιδεικνύων ex MSS. pro δεικνύων.

4. εἰς τῆτο φέρουσα] eodem pers-
tinent, ut vertit Vulcanius.

τῶν ἐπυγόνων] supra c. 6, 1.

κόσμησις] ornatus militaris in-
telligitur, in armis consistens.

VII, 6, 1. πεκοσμημένους Μακε-
δονικοῖς ὅπλοις. Rorb.

C. IX.

Arg. Oratio Alexandri ad mili-
tes. Recensūs beneficiorum
patris in Macedonas, et me-
ritorum suorum.

1. πρὸς ὁποῖους τινας] Est com-
paratio huius temporis cum

αὐτὸς γὰρ ἀπὸ Φιλίππου τῆς πατρὸς, ἢ περὶ καὶ εἰκὸς, τῆς
 λόγῳ ἀρξομαι. Φίλιππος γὰρ παραλαβὼν ὑμᾶς πλα-
 ῆτας καὶ ἀπόρους, ἐκ διφθέραις τῆς πολλὰς νέμοντας
 ἐν αὐτὰ ὄρη πρόβατα κατὰ ὀλίγα, καὶ ὑπὲρ τῶν κα-
 τὰς μαχομένων Ἰλλυριοῖς τε καὶ Τριβαλλοῖς, καὶ τοῖς
 ῥετόροις Θραξί, χλαμύδας μὲν ὑμῖν ἀντὶ τῶν διφθερῶν 3
 φορεῖν ἔδωκε, κατήγαγε δὲ ἐκ τῶν ὄρων εἰς τὰ πεδία,
 ἀξιομάχως καταστήσας τοῖς προσχώροις τῶν βαρβάρων,
 ὥς μὴ χωρίων ἐτι ὀχυρότητι πιστεύοντας μᾶλλον ἢ τῇ οἰ-
 κείᾳ ἀρετῇ σώζεσθαι. πόλεόν τε οἰκήτορας ἀπέφηνε,
 καὶ νόμοις καὶ ἡθροῖς χρηστοῖς ἐκόσμησεν· αὐτῶν δὲ ἐκεί- 4
 νων τῶν βαρβάρων, ὑφ' ὧν πρόσθεν ἤγεσθε καὶ ἐφέ-
 ρεσθε αὐτοὶ τε καὶ τὰ ὑμέτερα, ἡγεμόνας κατέστησεν
 ἐκ δούλων καὶ ὑπηκόων· καὶ τῆς Θράκης τὰ πολλὰ τῇ 5
 Μακεδονίᾳ προσέθηκε, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ χωρίων
 τὰ ἐπικαιρότατα καταλαβόμενος τὴν εὐπορίαν τῇ χώρᾳ
 ἀνεπέτασε, καὶ τῶν μετάλλων τὴν ἐργασίαν ἀδελῇ πα-
 ρέσχε. Θεσσαλῶν δὲ ἄρχοντας, ὃς πάλαι ἐτεθνήκειτε 6
 τῷ δέει, ἀπέφηνε· καὶ τὸ Φωκίων ἔθνος ταπεινώσας,

Cap. IX.

2. κατὰ ὀλίγα — Priorem voculam ex Opt. adjeci. Forte leg. κάττα.

praeterito, vel status ipsorum
 rei familiaris, quales nempe
 ante Alexandrum fuerint,
 quales nunc revertantur. Hoc
 enim notat nunc particula
 πρὸς. Verte: *quantum mu-*
tati ab illis, qui nuper eratis,
abestis; quales nunc facti ad
illos, qui nuper eratis. Gron-
ovius.

2. ἐκ διφθέραις etc.] Verte: *rei-*
liis amicis plerisque ver-
santes in montibus circa pau-
cas oves.

5. τὴν εὐπορίαν] facultatem op-
 portunitatemque omnium re-
 rum, quae optari possunt.
 Gron.

τῶν μετάλλων] Lucem dabit

Diodor. XVI. Ol. 105, 3. τὰ
 δὲ κατὰ τὴν χώραν χρύσεια μέ-
 ταλλα παντελῶς ὄντα λιτὰ καὶ
 ἄδοξα ταῖς κατασκευαῖς ἐπὶ το-
 σῆτον ἠΐξεν, ὥς δύνασθαι
 φέρειν αὐτῷ προσοδὸν πλείων ἢ
 ταλάντων χιλίων. Ἐκ δὲ τούτων
 ταχὺ σωρεύσας πλῆτον, καὶ
 μᾶλλον διὰ τὴν εὐπορίαν τῶν
 χρημάτων εἰς ὑπεροχὴν μεγάλην
 ἤγαγε τὴν Μακεδονικὴν βασιλεί-
 αν· νόμισμα γὰρ χρυσὸν κόψας,
 παραγορευθὲν ἀπ' ἐκείνου Φιλίπ-
 πειον, μισθοφόρων δόναμι ἀξιό-
 λογον συνεστήσατο. Blauh.

6. Ad ἄρχοντας supple ὑμᾶς.
 Phrasis vero θνήσκεν τῷ δέει
 τῶν — *prae metu alicujus mor-*
tem subire singularis est.

τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα πάροδον πλατεῖαν καὶ εὐπρόρον ἀπὸ
 2 τῆς τε καὶ ἀπὸρῃ ὑμῖν ἐποίησεν. Ἀθηναίους τε καὶ
 Θηβαίους ἐφειδρύνοντας αἰεὶ τῇ Μακεδονίᾳ εἰς τοσόνδε εἰα-
 πείνωσεν, ἥδη ταῦτά γε καὶ ἡμῶν αὐτῷ συμπονήσει,
 ὡς ἀντὶ τῆς φόρης τελεῖν Ἀθηναίους, καὶ ὑπακχεῖν Θη-
 3 βαίων, παρ' ἡμῶν ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ τὴν ἀσφάλειαν
 σφίσι πορίζεσθαι. Ἐς Πελοπόννησον δὲ παρελθὼν,
 τὰ ἐκεῖ αὐτὸν ἐκόσμησε· καὶ ἡγεμῶν αὐτοκράτωρ συμπά-
 4 σης τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀποδειχθεὶς τῆς ἐπὶ τὸν Περσὶν
 στρατείας, ἔχ' ἑαυτῷ μᾶλλον τι τὴν δόξαν τήνδε ἢ τῷ
 5 κοινῷ τῶν Μακεδόνων προσέθηκε. Ταῦτα μὲν τὰ ἐκ τῆς
 πατρὸς τῆς ἐμῆς εἰς ὑμᾶς ὑπηρυμμένα, ὡς μὲν αὐτὰ ἐφ'
 ἑαυτῶν σκέψασθαι, μεγάλα, μικρὰ δὲ, ὥς γε δὴ πρὸς
 6 οὐτὰ ἡμέτερα συμβαλεῖν. Ὅς παραλαβὼν παρὰ τῆς πα-
 τρός χρυσᾶ μὲν καὶ ἀργυρᾶ ἐκπώματα ὀλίγα, τάλαν-
 7 τα δὲ ἑδὲ ἑξήκοντα ἐν ταῖς θησαυροῖς, χρεῶν δὲ ὀφειλό-
 μενα ὑπὸ Φιλίππῳ εἰς πεντακόσια τάλαντα, θανεισάμε-
 8 νος ἐπὶ τέτοις αὐτὸς ἄλλα ὀκτακόσια, ὀρμηθεὶς ἐκ τῆς
 χώρας τῆς γε ἑδὲ ὑμᾶς αὐτῆς βοσκῆς καλῶς, εὐθύς
 9 μὲν τῇ Ἑλλησπόντῃ ὑμῖν τὸν πόρον, θαλασσοκρατῆ-
 10 ρων ἐν τῷ τότε Περσῶν, ἀνεπέτασα· κρατήσας δὲ τῆς
 Ἰππῶ τῆς σάτραπας τῆς Δαρείῃς, τὴν τε Ἰωνίαν πᾶσαν
 11 τῇ ὑμετέρᾳ ἀρχῇ προσέθηκα, καὶ τὴν Αἰολίδα πᾶσαν,
 καὶ Φρύγας ἀμφοτέρους, καὶ Λυδίας, καὶ Μίλητον εἰλη-
 πολιορκία· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐλόντα προσχωρήσαντα
 12 λαβὼν, ὑμῖν κατεβῆσθαι ἔδωκα. Καὶ τὰ ἐξ Αἰγύπτου
 καὶ Κυρήνης ἀγαθὰ, ὅσα ἀμαχεὶ ἐκτησάμην, ὑμῖν
 13 ἔρχεται· ἢ τε κοίλη Συρία, καὶ ἡ Παλαιστίνη, καὶ ἡ
 ἐκ μέρους τῶν ποταμῶν, ὑμέτερον κτήμα εἰσι· καὶ Βαβυλῶν,

8. στρατείας. Sic rescripti ex conjectura mea, pro vulgato στρατῶν.
 Vide notam ad I, 1, 2.

εὐπρόρον] Thermopylae occu-
 pando et Phocaeenarum suffra-
 gilis in Amphictyonum con-

-ventu sibi acquisitis
 8. στρατείας sc. ἐνεκαί

αὶ Βάκτρα, καὶ

Λυδῶν πλῆθος, 12

καὶ οἱ Περσῶν θησαυροὶ, καὶ τὰ Ἰνδῶν ἀγαθὰ, καὶ ἡ
 ἑω θάλασσα, ὑμέτερά· ὑμῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρα-
 τηγοὶ, ὑμεῖς ταξίαρχαι· ὥς ἔμοιγε αὐτῷ τί περὶ τού-
 τῳ τῶν πόρων, ὅτι μὴ αὕτη ἡ πορφύρα, καὶ τὸ
 ἰσίδημα τῆτο; κέκτημαι δὲ ἰδία ἔδην, ἔδῃ ἔχει τις ἀπο-
 εἶξαι θησαυροὺς ἑμῶς, ὅτι μὴ ταῦτα ὑμέτερά κτήματα,
 ὅσα ἔνεκα ὑμῶν φυλάττεται· ἐπεὶ ἔδῃ ἐστὶν ἰδία μοι ἐς 16
 , τι φυλάξω αὐτῶς, σιτημένῳ τε τὰ αὐτὰ ὑμῖν σιτία,
 αὶ ὕπνον τὸν αὐτὸν αἰσθόμενῳ· καὶ τοὶ ἔδῃ σιτία ἑμοὶ 17
 οὐκ αὐτὰ τοῖς τρυφῶσι ὑμῶν σιτεῖσθαι· προ-
 γρυπτιῶν δὲ ὑμῶν οἶδα, ὡς καθεύδειν ἔχετε ὑμῖς.

X. Ἄλλα ταῦτα γὰρ, ὑμῶν πονέντων καὶ τα-
 λαιπωρημένων, ἐκτεσάμην αὐτὸς ἀπόνως καὶ ἀταλαιπώ-
 ως ἐξηγούμενος. Καὶ τίς ὑμῶν ἢ πονήσας οἶδεν ἑμῶς μάλ-
 λον ἢ ἐγὼ ὑπὲρ ἐκείνης; Ἄγε δὴ καὶ ὅτῳ τραύματι ὑμῶν
 εἴ, γυμνώσας αὐτὰ ἐπιδειξάτω, καὶ ἐγὼ τὰμα ἐπι-
 εἶξω ἐν μέρει· ὥς ἔμοιγε ἔκ ἐστιν ὃ, τι τῷ σώματος,
 ὧν γε δὴ ἔμπροσθεν μερῶν, ἄτρωτον ὑπολέλειπται·
 δὲ ὅπλον τι ἐστὶν ἢ ἐκ χειρὸς, ἢ τῶν ἀφισπένων, ἢ γε ἐκ
 χυρῆς ἐν ἑμαυτῷ φέρω· ἀλλὰ καὶ ξίφει ἐκ χειρὸς τέτρα-
 ναι, καὶ τετόξευμαι ἤδη, καὶ ἀπὸ μηχανῆς βέβλημαι·
 αὐτὰ λίθοις πολλὰ καὶ ξύλοις παιόμενος ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
 ἢς ὑμέτερας δόξης, καὶ τῷ ὑμέτερον πλῆθος, νικῶντας

4. ὡς] nom. Ita mox c. 10, 3. et Plut. paedag. α. 19, 4. et c. 10, 3. Rapp.

C. X.

Arg. Pergit Alexander. Communis vita Alexandri cum militibus, eorumque ex illo honor, sed ingratorum.

1. καὶ τίς ὑμῶν etc.] Verbe: sed quis vestrum scit, liquide discernere potest, vel se magis pro me vel pro magis, pro se pugnasse?

3. Apud Illyrios caput Alexandri lapide ictum, cervix veste percussa est; apud Granicum caput, apud Issum femur gladio; apud Gaza humerus sagitta ex machina missa; apud Tenzim crux sagitta; apud Cytopolin caput et cervix saxo; apud Aspisios telo humerus; apud Massaga sagitta malleolum; in Mallia sagitta pectus.

ἔδῃ etiam.

ὑμᾶς ἄγω διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάσσης, καὶ πάντων
 5 ποταμῶν καὶ ὄρεων καὶ πεδίων πάντων· γάμους τε ὑμῶν
 τὰς αὐτὰς γεγάμηκα, καὶ πολλῶν ὑμῶν οἱ παῖδες συ-
 6 γνεῖς ἔσονται τοῖς παισὶ τοῖς ἐμοῖς· ἔτι τε ὡς χρεία ἦ
 ἢ πολυπραγμονήσας ἐφ' ὅτῳ ἐγένετο, τοσαῦτα μὲν μι-
 σθοφορέωντων, τοσαῦτα δὲ ἀρπαζόντων, ὅποτε ἐκ πλου-
 7 ορκίας ἀρπαγὴ γέγνοιτο, διαλέλυμαι ταῦτα· σέφαται
 τε χρυσοὶ τοῖς πλείστοις ὑμῶν εἰσὶ, μνημεῖα τῆς τε ἀρ-
 8 τῆς τῆς ὑμετέρας καὶ τῆς ἐξ ἐμῆ τιμῆς ἀθάνατα. Ὅσοι
 δὲ δὴ καὶ ἀπέθανεν, εὐκλεῆς μὲν αὐτῷ ἡ τελευταία ἐγέν-
 ητο, περιφανὴς δὲ ὁ τάφος· χαλκαῖ δὲ αἱ εἰκόνες τῶν
 πλείων οἶκοι ἐσᾶσιν, οἱ γονεῖς δ' ἐντιμοὶ εἰσι, λειψυ-
 γίας τε ξυμπάσης καὶ εἰσφορᾶς ἀπηλλαγμένοι· ὃ γάρ
 9 τίς γε Φεύγων ὑμῶν ἐτελεύτα, ἐμῆ ἄγοντος. Καὶ νῦν
 τὰς ἀπολέμους ὑμῶν, ζηλωτὰς τοῖς οἶκοι ἀποπέμψατε
 10 ὁρμιλλον· ἀλλ' ἐπειδὴ πάντες ἀπιέναι βέλεσθε, ἀπὶ τῶν
 πάντες· καὶ ἀπειλθόντες οἶκοι ἀπαγγείλατε, ὅτι τὸν
 11 βασιλέα ὑμῶν Ἀλέξανδρον, νικῶντα μὲν Πέρσας καὶ
 Μήδους καὶ Βακτρίους καὶ Σάπας, καταστρεφάμενον δὲ
 Οὐξίους τε καὶ Ἀραχωίτας καὶ Δραγγας, κερκτημένον δὲ
 καὶ Παρθυαίους καὶ Χωρασμίους καὶ Τρεκανίους ἔς τε ἐπὶ
 12 τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν· ὑπερβάντα δὲ τὸν Καυ-
 κασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περὰσάντα Ὄρμι-
 τον ποταμὸν καὶ Τάιναιν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν
 εἰδένι ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ἰνδο-
 πην, καὶ τὸν Ἀκσίνην, καὶ τὸν Ἰδραώτην, καὶ τὸν
 Ἰφασιν διαπεράσαντα εἴν, εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀπικνησάτε

Cap. X.

12. Non praetereundum videtur, in MSto Opt. pro illis εἰ μὴ καὶ
 ὑμῖς ἀπικνησάτε legi: εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπικνησάμεν, et eodem modo
 supra pro βασιλέα ὑμῶν esse ἡμῶν, quasi ipse (Alexander) eos
 (milites) verba apud cognatos et populares dicenda praeriret.
 Gron. Vehementer mihi placet scriptura Optimi, et recipien-

12. Κατακτανεῖν ὑπὲρ τὰς Κασπίας
 πύλας] verte. Caucasum, qui
 est ultra pyles Caspiae, i. e.

Peropamifum, ut sic distin-
 guatur falsus Caucasus a vero.

4 εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν, κατ' ἀμφοτέρωθεν τῆς 13
 δὲ τὰ σώματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς
 ἡμετέρας ἐλθόντα, ἣ δὲ πῶς πρόσθεν ξὺν στρατιᾷ ἦλθε·
 ἣ Καρμαίαν ἐν παρόδῳ προσκτεσάμενον, καὶ τὴν
 εἰσιτῶν γῆν· περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τῆς ναυτικῆς 14
 ἀπὸ Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν· ὡς εἰς Σῦσα
 ἀναγᾶγετε, ἀπολιπόντες οἵχεσθε, παραδόντες Φυ- 15
 λᾶσι τοῖς νενικημένοις βαρβάροις. Ταῦτα ὑμῖν καὶ 16
 πρὸς ἀνθρώπων ἴσως εὐκλεῖα, καὶ πρὸς θεῶν ὅσια δῆπερ
 αἱ ἀπαγγελθέντα· ἀπίτε.

XI. Ταῦτα εἰπὼν, κατεπῆδησέ τε ἀπὸ τῆς βῆ- 1
 ατος ὁξέως, καὶ εἰς τὰ βασίλεια παρελθὼν, ὅτε ἐθε-
 ῖπευσεν τὸ σῶμα, ὅτε τῷ ὄφθῃ τῶν ἐταίρων· ἀλλ' ὅδῃ

da esset, nisi obstarent scēt. 14. verba ἐπανηγᾶγετε et οἵχεσθε,
 pro quibus etiam legendum esset ἐπανηγᾶγομεν et οἰχομεθα.
 Sed plures adhuc scrupuli in his mihi resident. Pro ὑπερβάντα
 δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, quod quidem explicare
 studui, mallem: ὑπερβάντα δὲ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας καὶ τὸν
 Καύκασον. Facius etiam vertit: qui Caucasum montem trans-
 gressus, portasque Caspicas, quod imitatur Vulcanius. Deinde
 me offendit verbum ἐπανηγᾶγετε. Dici enim non solet, ab
 exercitu imperatorem reduci, sed ab imperatore exercitum:
 Et sane hic quoque Facius vertit: qui vos incolumes ac victores
 Susa redukit, quasi legisset: ὅς τις Σῦσα ἐπανήγαγέ τε ὑμᾶς σώως
 καὶ νικῶντας, cui participio optime responderet sequens τοῖς νενι-
 κημένοις. Sed de his omnibus nisi aliis codicibus, praecipue
 Vindobonenſibus juvantibus, nihil decerni potest.

4. ὡς εἰς Σῦσα ἐπανηγᾶγετε] sc. αὐτὸν βασιλεῖα ὑμῶν; post-
 quam cum Susa redukistis. Erat autem exercitus nunc
 non Susis, sed in urbe ad Ti-
 grim, cui Opis nomen; sed
 in eam urbem duxerat a Susis,
 ubi Alexander discesserat ad
 videndum sinum persicum,
 exercitum Hephæstion, ut
 sic vere Alexander dicere
 posset, exercitum se Susa
 modo usque comitatum.
 5. ἀπολιπόντες οἵχεσθε] Goltz-

rent haec cum verbis scēt. 10.
 παρελθόντες οἵκοι ἀπαγγεῖλατε,
 ὅτι τὸν βασιλεῖα ὑμῶν ἀπολιπόν-
 τες οἵχεσθε. Rarb.

16. πρὸς θεῶν ὅσια] Vulcanius
 vertit: haec opinionem pietatis
 apud deos sunt vobis adju-
 vana.

C. XI.

Arg. Honores Persis tributū;
 unde moeror Macedonum.
 Callinis felix ad conciliandum
 sermo. Oscula, epulae, fa-
 voris et vota.

2 ες τὴν ὑπεραίαν ἔφθη· τῇ τρίτῃ δὲ καλέσας εἶσα τὰ
 Περσῶν τὰς ἐπιλέκτας, τὰς τε ἡγεμονίας αὐτοῖς τὰ
 3 τάξεων δίδουσι· καὶ ὅσας συγγενεῖς ἀπέφθνε, τάτους ἢ
 νόμιμον ἐποίησε Φιλῶν αὐτὸν μόνοις. Οἱ δὲ Μακεδόνες
 4 ἐν τε τῷ παραυτίκα ἀκέσαντες τῶν λόγων ἐμπεπληγμέ-
 νοι, στυγῇ ἔμεινον αὐτῷ πρὸς τῷ βήματι· εἰδὲ τις ἐκώλε-
 θησε τῷ βασιλεῖ ἀπαλλαττομένῳ, ὅτι μὴ οἱ ἀμφ' αὐτὰ
 ἑταῖροί τε καὶ οἱ σωματοφύλακες· οἱ δὲ πολλοὶ, ἔν-
 5 μένοντες ὅ, τι πράττῃσιν ἢ λέγῃσιν εἶχον, ἔτε ἀπα-
 λάττεσθαι ἤθελον. Ὡς δὲ τὰ Περσῶν τε καὶ Μηδῶν
 αὐτοῖς ἐξηγγέλλετο, αἳ τε ἡγεμονίαι Πέρσαις δίδονται
 καὶ ἡ στρατιὰ ἡ βαρβαρική ἐς λόχους τε καταλεγομένη,
 καὶ τὰ Μακεδονικὰ ὀνόματα ἄγχημά τι Περσικὸν καλεῖ

Cap. XI.

5. ἄγχημά τι — ἄλλο ἄγχημα βασιλικόν. Haec omnia negligenter
 Pacius in versione praetermisit. *Αργυρασπίδων*, quod etiam
 vidit Blancardus, nulla praeter hunc locum in Arriano mentio
 facta. Iust. XII, 7. Alexandrum auctor est, quum in Indiam
 moveret, Argyraspidas fecisse. Etiam Curt. VIII, 5, 4. Ale-
 xandrum, ait, quum Indiam ingressurus esset, necubi vince-
 retur, quum ceteris praestaret, scutis militum argenteas lami-
 nas addidisse. Neuter his locis adjecit, utrum omnibus an
 parti solum militum. Idem vero Curtius jam in descriptione
 praelii apud Gaugamela (IV, 13, 27.) et Diodorus (XVII, 57.)
 idem nomen dederunt iis militum, quos Arrianus *reliques* *scu-
 tatos regios* appellare solet; (Vide notam ad I, 11, 4.) quod
 Freinshem. ad Curt. VIII, 5, 4. per prolepsin factum, recte
 monet. Respondet igitur agema persicum Macedonum agemati
 peditum, respondent argyraspides scutatis regiis et pezetaeri
 Persae pezetaeris Macedonibus. Sed qui *πεζεταεροι* ἄλλοι fuerunt?
 Alii praeter jam commemoratos Macedonum pezetaeri non
 fuisse, quibus respondere possent alii quoque Persarum pezo-
 taei. Ne multis morer, voces: καὶ πεζεταεροι ἄλλοι glossema
 sunt. Quod satis liquet ex scriptura primarum editionum,

a. φιλεῖν αὐτὸν] ex more Persarum, de quo apud Xenoph. Orat. de Agesil. ἐπιχαρίεν ὄν-
 τος τοῖς Πέρσαις φιλεῖν οὐς ἐν
 τιμᾷσιν. Et Cyropaed. lib. I.
 „Abente Cyro, quum a se
 invicem discederent, τὴς
 συγγενεῖς φιλεῖντας τὸν Κύρον
 τῷ τόματι, cognatos ore Cy-
 rum, persico more, deoscu-

latos ab se dimisisse, quod
 quidem ipsum hodieque Per-
 sae facere consueverunt.”
 Ceterum de cognatis regis
 Persarum, honoris causa ita
 dictis, vide Freinsch. ad Cur-
 tium III, 3, 14. Repb.

3. ἐν τε τῷ παραυτίκα] in prae-
 sentia, re recenti. Idem.
 5. ἄγχημά τι, etc.] cf. note critica.

νον, καὶ πεζέταιροι Πέρσαι, [καὶ πεζέταιροι ἄλλοι,] ἢ ἀργυρασπιδων τάξις Περσικῇ, καὶ ἡ τῶν ἐταίρων πλος, καὶ ταύτης ἄλλο ἄγλημα βασιλικόν, ἐκείτι κάρ-
ροὶ σφῶν ἦσαν· ἀλλὰ ξυνδραμόντες ὡς πρὸς τὰ βα-
λεια, τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ πρὸ τῶν θυρῶν ἐρρίπτειν, ἰκε-
ρίας ταύτας τῷ βασιλεῖ· αὐτοὶ δ' ἐβόων, πρὸ τῶν
θυρῶν ἐσηκότες, δεόμενοι παρελθεῖν εἰσῶ· τίς τε αἰ-
μας τῆς ἐν τῷ τότε ταραχῆς, καὶ τῆς ἀρξάντας τῆς βοῆς
διδόναι ἐθέλειν· ἔκκεν ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν θυρῶν,
εἴ ἡμέρας ἔτε νυκτός, εἰ μὴ τινα οἶκτον σφῶν ἔξει Ἀλέ-
ξανδρος· Ταῦτα ὡς ἀπηγγέλλετο αὐτῷ, ὁ δὲ σπευδὴ
ἐρχεται, καὶ ἰδὼν τε ταπεινῶς διάκειμένους, καὶ ἀκύντας
ἐν οἰμῳγῇ τῶν πολλῶν βοῶντων, καὶ αὐτῷ προχεῖται
κῆρυα. Καὶ ὁ μὲν ἀνήγαγε, ὡς τε ἐβόων· οἱ δὲ ἔμειναν
παρεῖντες. Καὶ τις αὐτῶν κατ' ἡλικίαν τε καὶ ἰππαρ-
ίαν ἐπὶ τῆς ἐταιρικῆς ἐκ ἀφανῆς, Καλλίνης ὄνο-
μα, τοιαῦτα εἶπεν· ὦ βασιλεῦ, τὰ λυπῶντά ἐστι Μα-
κεδόνες, ὅτι σὺ Περσῶν μὲν τινὰς ἤδη πεποίησαι σαυτῷ
ἰγγενεῖς, καὶ καλεῖνται Πέρσαι συγγενεῖς Ἀλεξάνδρες,
ἢ Φιλῶσί σε· Μακεδόνων δὲ ἔγωγε τίς γέγνηται ταύτης
ἰς τιμῆς. Ἐνθα δὴ ὑπαλαβὼν Ἀλέξανδρος, Ἀλλ' ἔ-
μῃς τε (ἔφη) ζύμπαντας ἐμαυτῷ τίθεμαι συγγενεῖς,

quarum habent Veneta et Basil.: καὶ πεζέταιροι Πέρσαι καὶ ἑσθέταιροι
ἄλλοι, et Vulcaniana: καὶ πεζοι Πέρσαι καὶ ἑσθέταιροι ἄ-
λλοι; quod primus Blancardus mutavit in καὶ πεζέταιροι Πέρσαι
καὶ πεζέταιροι ἄλλοι, me non probante. Plurimis quidem in
primis editionibus locis pro πεζέταιροι corrupte scriptum est
ἑσθέταιροι, at hunc nostrum locum sic natum opinor: In con-
textu vitiose legebatur καὶ ἑσθέταιροι Πέρσαι. Librarius erro-
rem subodoratus super hæc inter versiculos scribebat emenda-
tionem suam καὶ πεζέταιροι Πέρσαι. Tertius indoctior describe-
bat omnia una serie sic: καὶ πεζέταιροι Πέρσαι καὶ ἑσθέταιροι
Πέρσαι. Ultimam denique vocem alius mutavit in ἄλλοι, repe-
titione ea offensus. Sic eam lectionem natam opinor.

ἀνήγαγε} Citatur in Lexicis
ex Plat. de Legibus. ἀνάγα-
μα, ὡς ἀνέστησαν pro παρὲς

ad interrogandum, quasi ac-
cingor ad interrogandum.
Raph.

12 καὶ τὸ γε ἀπὸ τῦτ' ἔγωγε καλέσω. Ταῦτα εἰπόντα προ-
 ελθὼν ὁ Καλλίνης τε ἐφίλησεν, καὶ ὅς τις ἄλλος φι-
 σαι ἤθελε· καὶ ἔγωγε δὴ ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα, βοῶντί-
 13 κριτε καὶ παιανίζοντες, εἰς τὸ στρατόπεδον ἀπήγεσαν. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ ἐπὶ τῦτοις θυσίαν τε θύει τοῖς θεοῖς ὡς
 14 αὐτῷ νόμος, καὶ θοίνην δημοτελῆ ἐποίησε καθεήμενός τε
 αὐτός, καὶ πάντων καθεμένων ἀμφ' αὐτὸν μὲν Μακεδ-
 15 ὶων, ἐν δὲ τῷ ἐφεξῆς τῦτων, Περσῶν· ἐπὶ δὲ τῦτοις,
 τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὅσοι κατ' ἀξίωσιν, ἢ τινα ἄλλην ἀρι-
 16 στήν προσβευόμενοι, καὶ ἀπὸ τῦ αὐτῆς κρατῆρος αὐτός τε καὶ
 οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἀρῶμενοι, ἔσπενδον τὰς αὐταῖς σπονδάς,
 καταρχομένων τῶν τε Ἑλλήνων μάντεων καὶ τῶν Μάγων.
 17 Εὐχέτο δὲ τὰ τε ἄλλα ἀγαθὰ, καὶ ὁμόνοιάν τε καὶ κα-
 τηγωνίαν τῆς ἀρχῆς, τοῖς τε Μακεδόσι καὶ Πέρσαις. Εἶναι
 δὲ κατέχει λόγος τῆς μετασχόντας τῆς θοίνης εἰς ἐπα-
 18 κσχλίης. Καὶ τῦτ' ὅς πάντας μίαν τε σπονδὴν σπῆσαι,
 καὶ ἐπ' αὐτῇ παιανίσαι.

12 XII. Ἐνθα δὲ ἐφελονταὶ ἤδη αὐτῷ ἀπήγεσαν τῶν
 Μακεδόνων, ὅσοι διὰ γῆρας ἢ τινα ἄλλην συμφορὰν
 13 ἀπόλεμοι ἦσαν· καὶ ἔτοι αὐτῷ ἐγένοντο εἰς τὰς μυρίας.
 14 Τῦτοις δὲ τὴν τε μισθοφορὰν ὡς τῶ ἐξήκοντος ἤδη χρόνῳ

12. Vulgata erat: ταῦτα εἰπόντα προελθὼν ὁ Καλλίνης τε ἐφίλη-
 -σεν, quam ex Opt. et aliis sic, ut vides, emendavi,

13. Ἐνθα δὲ θύει — ex Opt. et tribus aliis pro vulgato θύει
 τε ἐποίησε.

17. Praepositionem εἰ ante ἐπακσχλίης ex Opt. adjeci.

16. εὐχέτο] sc. Alexander, vel
 etiam Graeci vates et magi,
 ut ad modum atticismi mascu-
 linis pluralibus subjungatur
 verbum singulare, quod in-
 terdum fieri, licet rarius,
 Posselius in syntaxi exemplis
 probavit. Ἐπὶ εὐχέσθαι vi-
 detur h. l. esse, quod postea-
 res dicunt: Gesundheit

ausbringen.

17. καὶ ἐπ' αὐτῇ παιανίσαι] et
 post illud id praestitisse,
 haud dubie variis cantibus,
 pro varietate gentium. Græc.
 C. XII.

Arg. Suavitas dimissionis sub
 Cratæro et Polyperchonte.
 Evocatur Antipater; Olym-
 piadis et Antipatris tunc.

ἴωκεν Ἀλέξανδρος μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐς τὴν ἀπονό-
 ησιν τὴν οἰκάδε ξυμβαίνοντος. Ἐπέδωκε δὲ καὶ τὰ
 αὐτον ἐκάσῳ ὑπὲρ τὴν μισθοφοράν· παῖδες δὲ εἴ τῳ
 γαν ἐκ τῶν Ἀσιανῶν γυναικῶν, παρά οἱ καταλιπεῖν
 ἐέλυσσε, μηδὲ εἴσιν κατὰγειν ἐς Μακεδονίαν, ἀλλο-
 κύλῃς τε καὶ ἐκ τῶν βαρβάρων γυναικῶν παῖδας τοῖς
 ἴκοι ὑπολειμμένοις παισὶ τε καὶ μητέραςιν αὐτῶν·
 ὅτῳ δὲ ἐπιμελήσεσθαι, ὥς ἐκτρέφοντο Μακεδονικῶς,
 αἱ τε ἄλλα καὶ ἐς τὰ πολέμια κοσμήμενοι· γενομένους
 ἔανδρας ἄξειν αὐτὸς ἐς Μακεδονίαν, καὶ παραδώσειν
 οἷς πατράσι. Ταῦτά τε ἀπαλλαττομένοις ἀσάθμητα
 αἱ ἀτέκμαρτα ἀπηγγέλλετο· καὶ ὅπως ἔχει Φιλίας τε
 αἱ πόθῃ ἐς αὐτὴς, τὸ ἀτρεκέστατον τεκμήριον ἐκείνῳ
 γοιῆσθαι ἤξις, ὅτι τὸν πιστότατόν τε αὐτῷ, καὶ ὄντινα
 του τῇ ἑαυτῇ κεφαλῇ ἄγει, Κρατερὸν ξυμπέμπει αὐτοῖς
 δύλακά τε καὶ ἡγούμενον τῷ σόλῃ. Οὕτω δὲ ἀσπασά-
 λενος ξύμπαντας, αὐτὸς τε δακρύων καὶ δακρύοντας
 κείνης ἀπὸ ἑ ἀπῆλλαξε. Κρατερῷ δὲ τέτῃς τε ἄγειν
 κέλαι, καὶ ἀπαγαγόντι Μακεδονίας τε καὶ Θράκης καὶ
 Θερταλῶν ἐξηγεῖσθαι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς ἐλευθερίας
 Ἀντίπατρον δὲ διαδόχῃς τοῖς ἀποπεμπομένοις ἄγειν
 Μακεδόνας τῶν ἀπμαζόντων ἐκέλευσεν. Ἐστειλε δὲ καὶ
 Πολυπέρχοντα ὁμῶς τῷ Κρατερῷ, δεύτερον δὲ ἀπὸ Κρα-
 τερῷ ἡγεμόνα, ὥς εἴ τι κατὰ τὴν πορείαν Κρατερῷ ξυμ-
 πίπτοι (ὅτι καὶ μαλακῶς τὸ σῶμα ἔχοντα ἀπέπεμπεν
 αὐτὸν) μὴ ποθῆσαι στρατηγὸν τῆς ἰόντας. Λόγος δὲ τις

Cap. XII.

2. ἀλλὰ καὶ τῷ ἐς τὴν ἀπον. ex Opt. pro ἀλλὰ καὶ τὴν τῷ ἐς ἀπονόη-
 σιν. Illud habent etiam Veneta et Basil.

5. ἡγούμενον ex Opt. pro ἡγεμόνα.

3. ἀλλοφύλων] hoc infertur ad
 τῶν per appositionem. Qui
 alienigenae causae seditionis
 futuri erant Macedonicis con-
 jugibus et liberis. Rapp.

5. De Crateri amicitia cum rege
 testatur Diod. XVII, c. 114.
 Alexandrum dixisse: a Cra-
 tero regem, ab Hephaestione
 Alexandrum amari. Idem
 Plut. in Vita Alex.

καὶ ἔτος ἐφοίτα ἀφανὲς παρὰ τοῖς τὰ βασιλικὰ πράγ-
ματα, ὅσα ἐπικρύπτεται, τοσῶδε φιλοτιμότερον ἐξηγυ-
μένοις, καὶ τὸ πιστὸν εἰς τὸ χεῖρον μᾶλλον (ἢ τὸ εἰκὸς εἰ
αὐτῶν μοχθηρία ἄγει) ἢ πρὸς τὸ ἀληθὲς ἐκτρέψασθαι,
ἐξηττάμενον Ἀλέξανδρον ἤδη τῆς μητρὸς τῶν διαβολῶν
τῶν εἰς Ἀντίπατρον, ἀπαλλάξαι ἐθέλειν ἐκ Μακεδονίας
10 Ἀντίπατρον. Καὶ τυχὸν ἐκ εἰς αἰτιμίαν τὴν Ἀντιπάτρου
μετάπειψις αὐτῷ ἔφειν, ἀλλ' ὥς μή τι ἐκ τῆς διαφο-
ρᾶς αὐτοῖς γένοιτο ἄχαρι εἰς ἀλλήλους, καὶ ἔδδ' αὐτῷ
11 ἰαίσιμον· ἐπεὶ ἔδδ' ἐπαύοντο Ἀλεξάνδρῳ γράφοντες, ὅ-
2 μὲν, τὴν αὐθαδέειαν τε τῆς Ὀλυμπιάδος καὶ ὀξύτητα
καὶ πολυπραγμοσύνην, ἥκιστα δὲ τῇ Ἀλεξάνδρῳ μητρὶ
12 εὐσχήμονα· ὥς τε καὶ λόγος τις τοῖόςδε ἐφέρετο Ἀλε-
ξάνδρῳ, ἐφ' οἷς ὑπὲρ τῆς μητρὸς αὐτῷ ἐξηγγέλλετο,
βαρὺ δὲ τὸ ἐνοίκιον τῶν δέκα μηνῶν εἰσπραττέσθαι
13 αὐτῷ τὴν μητέρα· ἡ δὲ, ὑπέρρογκον εἶναι τῇ τε ἀξιώσει
καὶ τῇ ἄλλῃ θειραπείᾳ Ἀντίπατρον, ἔδδ' ἐμμενῆσθαι τῷ
καταστήσαντος ἔτι· ἀλλ' αὐτὸν γὰρ ἀξίῳ τὰ πρῶτα
14 φέρεσθαι ἐν τοῖς ἄλλοις Μακεδόσι τε καὶ Ἑλλήσι. Καὶ
ταῦτα μᾶλλον τι ἰσχύειν παρ' Ἀλεξάνδρῳ ἐφαίνετο,
ἅσα εἰς τῷ Ἀντιπάτρῳ τὴν διαβολὴν φέροντα ἦν, οἷα δὲ
15 καὶ φοβερώτερα ἐν βασιλείᾳ ὄντα· ἔ μὲν τοι καταφανὲς
γέ τι, ἢ ἔργον ἢ λόγος ἐξηγγέλλετο Ἀλεξάνδρῳ, ἐφ'

10. ἐκ αἰτιμίαν τὴν Ἀντιπάτρου.]
Fuerunt enim, qui traderent,
Antipatrum non ad societa-
tem militiae, sed ad poenam
se evocatum arbitratum,
quum Alexander tam severe
in Satrapas animadverteret,
ut Iust. XII, 14. Credebant
etiam Craterum cum veterum
militum manu ad interfici-
endum eum missum. Curt. X,
19, 15.

11. De moribus Olympiadis et
consentit Plutarchus, Βασι-
δουμον καὶ δύσεζμον γυναῖκα εἰς

appellans, διαφορὰς τὰς περὶ
τὴν οἰκίαν αἰεὶ μείζονας ποιῶσαι.
Vit. Alex. c. 9. Ibidem c. 68.
addit etiam, Olympiadem et
Cleopatram (quam tamen su-
perius necatam tradiderat,
unde omnis narratio suspecta)
ab Antipatro secessisse, re-
gnumque ita divisisse, ut
Olympias Epirum, Macedo-
niam Cleopatra obtineret.

12. ἐφ' οἷς] i. e. ἐκ' ἐκείνοις, ἃ
de iis hinc ad ea, quae de ma-
tre ipse nuntiabantur. Rarh.

καὶ αὐτὸς συνέθηκεν ἔχ' ὡσαύτως εἶναι πρὸς θυμὸν αὐτῷ
 ὅτι * * * * Ἡφαιστίων.

5. πρὸς θυμὸν αὐτῷ ἐντὶ] Lacuna conspicua est in omnibus codicibus antiquis, spatio satis amplo vacuo relicto, etsi in nullo detur aliqua originis ejus notitia. Ceterum graviter dolenda, vel ob ipsam Arriani praestantissimi manum deperditam, ex qua aliquid disceremus, et in illo mireremur; tum quia controversiae et quidem geminae inter Eumenem et Hephaestionem, quam nunc non nisi ex brevi compendio Plutarchi novimus, rationem causamque novi itineris et tanti, ex his foliis, quae defecerunt, late descriptam discere habebamus. Nihil sperabam firmitus, quam quum versare exemplar optimum hujus historiae inciperem, fore, ut et haec lacuna nunc suppleretur. Sed ubi ad locum veni, post has voces et hunc earum ordinem, (sane ideo notabilem, quia diversus ostenditur in vulgari turba veterum codicum, etiam accentu in frusto voculae ἐντὶ, quem gravem habent editi, quem Facius in suo exemplari talem habuisse videtur, idcirco jam tunc interpretatus ipsum ab Antipatro alienatum esse) εἰς αὐτὸν πρὸς θυμὸν αὐτῷ ἐντὶ, duas paginas cum dimidia relictas vidi vacuas, tamquam iste librarius speraverit, aliunde sibi eventuram copiam supplendi; attamen simile spatium vacat, ut dixi, et in reliquis MSS. ut omnino appareat, ex primaevo exemplari, unde pleraque, quae hodie exstant, descripta sunt, folium fuisse deperditum,

cujus initium fuit ab literis πατρων, et idcirco pro non recuperandis haberi oporteat, quae interciderunt; sive id fortuito contigerit, sive interspersa nonnulla, quae Christianam mentem offenderent, coegerint possessorem effringere, et utinam tamen aliunde restituantur. Gron. In MSto Parisiensi, quem vidit St. Croix, deficiunt quindecim versiculi, ne adscriptis quidem verbis quibusdam, quae in editionibus leguntur. Examen p. 267. Reperitur eadem lacuna in MSS. Vindob. teste Kollario in Suppl. ad Lambecii Commentarium. Et in editione Veneta duae paginae vacuae relictas sunt. Excidisse videntur 1) singularia quaedam de mandato Alexandri ad Antipatrum; 2) fuga Harpali, quod ostendit Photius Cod. XCI, ubi haec habet: ἐν τούτῳ καὶ Ἀρπαλὸς βασιλικὰ λαβὼν ἔχαστο φεύγων χρήματα. Harpalus thesauris regiis, quae Ecbatanis servabantur, praefectus fuerat. III, 19, 13. 14. Reliqua ejus facta adjicio ex Died. XVII, 108. Harpalus regem ex India numquam reversurum sperans, totum se voluptatibus dedit, et magnam pecuniae sibi creditae vim prodegit. Pisces ex. c. ex mari rubro sibi adferendos curabat, et cum duobus scortis Atheniensibus tam luxuriose vixit, ut apud omnes male audiret. Reduce vero Alexandro, et multos satrapas ob delicta similia capitis poena multante, ipse cum V millibus talentum auri et VI millibus militum sti-

- 1 XIII. Τὴτα τῷ λόγῳ ὑπείξαντα Ἡφαιστῖονα,
 2 συναλλαγῆναι Εὐμενίδι, ἔχ' ἐκόντα ἐκόντι. Ἐν ταύτῃ
 τῇ ὁδῷ καὶ τὸ πεδῖον λέγεται ἰδεῖν Ἀλέξανδρον τὸ ἀνι-
 μένον ταῖς ἵπποις ταῖς βασιλικαῖς· αὐτό τε πεδῖον Νυ-
 σαῖον καλέμενον καὶ αἱ ἵπποι ὅτι Νυσαῖαι κληίζονται,
 3 λέγει Ἡρόδοτος· εἶναι δὲ πάλαι μὲν ἕς πεντεκαίδεκα
 μυριάδας τῶν ἵππων· τότε δὲ Ἀλέξανδρον ἢ πολὺ πλεί-
 ονας τῶν πέντε καταλαβεῖν· πρὸς ληστῶν γὰρ διαρπα-
 4 γῆναι τὰς πολλὰς αὐτῶν. Ἐνταῦθα λέγεται ὅτι Ατρε-
 πάτης ὁ τῆς Μηδείας σατράπης γυναῖκας ἑκατὸν αὐτῷ
 ἔδωκε, ταύτας Φάσγων εἶναι τῶν Ἀμαζόνων· καὶ ταύ-
 τας σκευῇ ἀνδρῶν ἵππέων ἐσταλμένας, πλὴν γε δὴ ὅτι

pendio conductorum, ex Asia Atticam versus contendit. At cum nemo ad ipsum inclinaret, et frustra apud Athenienses, magna pecuniae vi in oratores dispersita, receptaculum petisset, tandem in Cretam profectus a Thimbrone quodam dolo interemptus est. Excidit 3) fortasse aliquid de consilio Alexandri Graeciam petendi, de quo vide Curt. X, 2, 1-7. 4) causa et descriptio itineris ex urbe Opi Ecbatana usque. Causa forte fuit Harpali fuga et direptio thesaurorum. Descriptionem aliquam itineris servatam vide apud Diod. XVII. Ol. 113, 3. Excidit denique, praeter alia forte minora, 5) controversia Eumenis et Hephæstionis. Saepius dissensiones fuisse Eumeni cum Hephæstione, videmus ex Plutarchi Eumene c. 2. De ea vero, quae circa hoc tempus acciderat, nihil habet Plutarchus praeter haec pauca: πάλιν δὲ περὶ δαρεῶν τινος εἰς διαφθορὰν κατατὰς πρὸς τὸν Ἡφαιστῖονα, καὶ πολλὰ μὲν ἀκύνεας καυθεῖς, πολλὰ δ' εἰπὼν, τότε μὲν ἕς ἑ-

απτῶν ἔσχε. Ex quibus nihil ferme videmus. De reliquis, praeter Harpali fugam, Photius; res tantum graviores extrahens, nihil dixit.

C. XIII.

- Arg. Hephæstion Eumeni reconciliatus; equi Nyssaei; ambiguitas de Amazonibus. Sententia Arriani de iis.
 2. ἐν ταύτῃ τῇ ὁδῷ] sc. ex urbe Opi in Mediam et Ecbatana, ut patet ex principio capitis sequentis, quod probat etiam Plut. V. Alex. c. 72. in principio. Diod. XVII, 110. iter Alexandri fuisse scribit ex Susis trans Tigrim (Pasitigrim) per pagos, qui Carae vocantur, per Sitām, Sambana, Celonas (ubi Boeotorum progeniem ab Xerxe e patria remotorum habitasse dicit) Bagistanem, campum Nyssaeum in urbem Ecbatana. In campo Nyssaeo idem auctor est, olim CLX equorum agrestium millia fuisse, sub Alexandri adventum vero tantummodo LXM. Vide Wesselingium. Herodoti locus est VII, 40.
 3. τῶν πέντε sc. μυριάδων.

πελέκεις ἀντὶ δοράτων ἐφόρον, καὶ ἀντὶ ἀσπίδων πέλ-
 τας· οἱ δὲ καὶ τὸν μασὸν λέγουσιν ὅτι μίσονα εἶχον τὸν
 δεξιὸν, ὃν δὴ καὶ ἔξω εἶχον ἐν ταῖς μάχαις· ταύτας μὲν 5
 δὴ ἀπαλλάξαι τῆς στρατιᾶς Ἀλέξανδρον, μὴ τι νεωτερι-
 σθῇ κατ' αὐτάς ἐς ὕβριν πρὸς τῶν Μακεδόνων, ἢ βαρ-
 βάρων· κελεύσαι δὲ ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὴν βασίλισσαν
 σφῶν, ὅτι αὐτὸς ἤξει πρὸς αὐτὴν παιδοποιησόμενος.
 Ταῦτα δὲ ἔτε Ἀριστόβουλος, ἔτε Πτολεμαῖος, ἔτε τις 6
 ἄλλος ἀνέγραψεν, ὅς τις ἱκανὸς ὑπὲρ τῶν τοιούτων τεκμη-
 ριῶσαι· ἐδὲ δοκεῖ μοι ἐν τῷ τότε σώζεσθαι τὸ γένος τῶν 7
 Ἀμαζόνων, ἐδὲ τις πρὸ Ἀλεξάνδρου ἢ Ξενοφῶν ἀνεμνή-
 σθη αὐτῶν, Φασιακῶν τε μνησθεῖς καὶ Κόλχων, καὶ
 ὅσα ἄλλα ἀπὸ Τραπεζῶντος ὁρμώμενοι, ἢ πρὶν ἐς Τρα-
 πεζῶντα κατελθεῖν οἱ Ἕλληνες ἐπῆλθον ἔθνη βαρβαρι-
 κά· ἵνα περ καὶ ταῖς Ἀμαζόσιν ἐντετυχήκεσαν, εἴπερ
 ἐν ἔτι ἦσαν Ἀμαζόνες· μὴ γενέσθαι μὲν γὰρ πάντελως 8
 τὸ γένος τῆτο τῶν γυναικῶν, ἢ πιστὸν δοκεῖ ἔμοιγε, πρὸς
 τοσούτων καὶ τοιούτων ὑμνηθῆν, ὥς Ἡρακλέα τε ἐπ' αὐτάς 9
 λόγος κατέχει ὅτι ἐσάλη, καὶ ζῶσῃρά τινα Ἰππολύτης
 τῆς βασιλείσσης αὐτῶν ὅτι ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐκόμισε· καὶ
 οἱ ξὺν Θησεῖ Ἀθηναῖοι ὅτι ἐπιήσας τὰς γυναῖκας ταύ-
 τας τὴν Εὐρώπην πρῶτοι μάχῃ νικήσαντες ἀνέσπλαν·
 καὶ γέγραπται ἡ Ἀθηναίων καὶ Ἀμαζόνων μάχῃ πρὸς 10
 Κίμωνος, ἢ μείον ἢ περ ἢ Ἀθηναίων καὶ Περσῶν· καὶ 11
 Ἡροδότῳ πολλάκις περὶ τῶν γυναικῶν τῆτων πεποιήται,
 καὶ ὅσοι Ἀθηναίων τὰς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας λόγῳ
 ἐκόσμησαν, καὶ τῷ πρὸς Ἀμαζόνιας ὄργῃ Ἀθηναίων.

Cap. XIII.

5. νεωτεριεθῇ ex Opt. pro vulgato νεωτεριεθῆη.

6. τῶν τοιούτων — ex eodem pro τῶν τηλικούτων.

8. τὸ γένος τῆτο ex Opt. pro τὸ γένος τῆτων.

10. καὶ γέγραπται] scripta etiam
 est. Sic post Facium Vulca-
 nius. Non tamen puto
 contemnendam versionem

Freinsheimii recte est. Vide
 ipsum ad Curt. VI, 5, 24.
 Græc.

1 2 ἐν τοῖς μάλιστα μῆμην ἐποιήσαντο. Εἰ δὲ ἱππικὰς δὴ
 τινὰς γυναῖκας Ἀτροπάτης ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ, βαρβά-
 ρως τινὰς ἄλλας γυναῖκας ἱππεύειν ἡσκημένας δοκῶ ὅτι
 ἔδειξεν, ἐς τὸν λεγόμενον δὴ τῶν Ἀμαζόνων κόσμον
 ἐσταλμένας.

1 XIV. Ἐν Ἐκβατάνοις δὲ θυσίαν τε ἔθυσεν Ἀλέ-
 ξάνδρος, ὥσπερ αὐτῷ ἐπὶ ξυμφοραῖς ἀγαθαῖς νόμος,
 καὶ ἀγῶνα ἐπετέλει γυμνικόν τε καὶ μυσικόν· καὶ πότοι
 2 αὐτῷ ἐγίγνοντο παρὰ τοῖς ἐταίροις. Καὶ ἐν τῷτῳ Ἡφαι-
 σίων ἔκαμν τὸ σῶμα· ἐβδόμη τε ἡμέρα ἦδη ἦν αὐτῷ τῆς
 νόσου, καὶ λέγουσι τὸ μὲν σάδιον πλήρες εἶναι (παίδων γὰρ
 ἀγὼν ἦν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γυμνικός) ἐπεὶ δὲ ἐξηγγέλλετο
 Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι κακῶς ἔχει Ἡφαισίων, ὁ δὲ παρ' αὐτὸν
 3 ἔλθων σπευδῆ, ἐκείτι ζῶντα κατέλαβεν. Ἐνθα δὴ καὶ
 ἄλλοι ἄλλα ἀνέγραψαν ὑπὲρ τῆς πένθους τῆς Ἀλεξάνδρου.
 Μέγα μὲν γινέσθαι αὐτῷ τὸ πένθος, πάντες τῷτο ἀνέ-
 γραψαν· τὰ δὲ πραχθέντα ἐπ' αὐτῷ, ἄλλοι ἄλλα, ὡς
 ἕκαστος ἢ εὐνείας πρὸς Ἡφαισίωνα, ἢ φθόνον εἶχεν, ἢ

11. ἐν τοῖς μάλιστα] omnium maxi-
 me. Vide notam Wolfii,
 V.-C. ad Reizium de pros-
 odias graecae accentus incli-
 natione pag. 16 seqq.

12. Nullam fidem narrationi de
 Amazonibus habendam esse
 docet praecipue Plut. - Vit.
 Alex. c. 46, et Strabo l. XI.
 Habitasse dicuntur inter Pha-
 sim et Thermodontem. Ea-
 rum originem, expeditionem
 in Europam et Asiam ac pu-
 gnam cum Hercule et Athe-
 nienfibus describit Iust. II, 4.
 Loca de Amazonibus in u-
 tramque partem diligentissimo
 collecta vide in Freinsb. Com-
 ment. ad Curt. VI, 5, 24.

C. XIV.

Arg. Agones. Hephaestionis
 morbus et mors. Alexandri

lustus varie scriptus. Epi-
 dauriorum legatio dimissa
 cum donario Aesculapii. Ho-
 nores Hephaestionis.

2. ὅτι κακῶς ἔχει] Facile colli-
 gitur, Hephaestionem febre
 continua et acuta laborasse,
 ob intemperantissimas, qui-
 bus tunc maxime indulgebat,
 perpotationes. Ad haec dies
 septimus erat, qui decreto-
 rius seu κλεισμος ἡμέρα a me-
 dicis appellatur. Rex itaque,
 audito, Hephaestionem desi-
 cere (nam de ejus ἀφένσις an-
 te certiores factum, quis du-
 bitet?) stadio excessit. Blom-
 Puerorum certamina in stadio
 esse solebant. De Alexandri
 et Hephaestionis obitu librum
 scripserat Ephippus Olynthi-
 us, teste Athenaeo, p. 146 et
 454.

καὶ πρὸς αὐτὸν Ἀλέξανδρον. Ὡν οἱ τὰ ἀτάσθαλα 4
 ἀναγράψαντες, οἱ μὲν εἰς κόσμον φέρειν μοι δοκῶσιν οἴη-
 θῆναι Ἀλεξάνδρῳ ὅσα ὑπεραλγῆσας ἰδρασεν ἢ εἶπεν,
 ἐπὶ τῷ πάντων δὴ ἀνθρώπων Φιλτάτῳ· οἱ δὲ εἰς αἰσχύ-
 νην μᾶλλον τι, ὥς ἔπρεποντα ἔτ' ἐν βασιλεῖ ἔτε Ἀλε-
 ξάνδρῳ· οἱ μὲν, τὸ πολὺ μέρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐρρίμ- 5
 μένον ἐπὶ τῷ σώματι τῷ ἐταίρῳ, ὀδύρεσθαι, ἔδ' ἰδε-
 λειν ἀπαλλαγῆναι, πρὶν γε δὴ πρὸς βίαν ἀπηνέχθῃ
 πρὸς τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ, τὴν τε ἡμέραν ὅλην καὶ τὴν 6
 νύκτα ὅλην ἐρρίφθαι ἐπὶ τῷ σώματι· οἱ δὲ, καὶ τὸν Ια-
 τρὸν Γλαυκίαν ὅτι ἐκρέμασε, καὶ τῆτον ὡς ἐπὶ Φαρμάκῳ
 κακῶς δοθέντι· οἱ δὲ ὅτι οἶνῳ περιεῖδεν ἐμπλησθέντα
 θεωρῶν αὐτός· καὶ κείρασθαι Ἀλέξανδρον ἐπὶ τῷ νεκρῷ 7,
 τὴν κόμην, τὰ τε ἄλλα ἔκ ἀπεικότα τίθεμαι, καὶ κατὰ
 ζῆλον τὸν Ἀχιλλέως, πρὸς ὄντινα ἐκ παίδος Φιλοτιμία
 ἦν αὐτῷ· οἱ δὲ καὶ τὸ ἄρμα, ἐφ' ὅτῳ τὸ σῶμα ἐφέρετο, 8
 αὐτὸς ἔστιν ὅτε ἠνιόχει τῆτο· ἑδάμῃ πιστὸν ἔμοιγε λέγον-
 τες· ἄλλοι δὲ, ὅτι καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ τὸ ἔδος ἐν Ἐκβα- 9
 τάνοις κατασκάψαι ἐκέλευσε· βαρβαρικὸν τῆτό γε, καὶ
 ἑδάμῃ Ἀλεξάνδρῳ πρόσφορον· ἀλλὰ τῇ Ξέρξῃ μᾶλλον
 τι ἀτάσθαλία τῇ εἰς τὸ θεῖον, καὶ ταῖς πέδαις, αἷς λέγου-
 σιν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον καθεῖναι Ξέρξην, τιμωρόμενον
 δῆθεν τὸν Ἑλλήσποντον. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο ἔκ ἔξω τῷ 10

Cap. XIV.

10. ἔκ ἔξω pro ἡ πάντα ἔξω et ἡ pro ἡλαυνεν, utrumque ex Optimo.

7. τά τε ἄλλα] Praescidisse autem
 Alexandrum propter hunc mor-
 tuum comam, cum ob alias cau-
 sas non incredibile iudico, tum
 ob imitationem Achillis. Rarb.
 9. κατασκάψαι] ἠμπεροθῆναι in-
 cendi, ais in dissert. Epiet.
 lib. II. c. 22. Ἀλέξανδρος ἐκέ-
 λευσεν ἠμπεροθῆναι τὰ Ἀσκλη-
 πεία, ἀποθανόντος τῷ ἐρωμένῳ.
 Rarb. Quum Xerxes Grae-

ciae bellum illaturus esset,
 indigne ferens pontem, quo
 Hellepontus iunctus erat,
 tempestate dissolutum esse,
 Helleponto trecenta flagello
 verbera infligi, in eundem
 par compedum dimitti, iis-
 que, qui jungendo freto
 praepositi fuerant, capita
 praecidi iussit. Herodot. VII,
 35.

εἰκότος ἀναγεγράφθαι μοι δοκεῖ· ὡς ἐπὶ Βαβυλῶνος ἦν
 Ἀλέξανδρος, ἐντυχεῖν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐδὸν πολλὰς
 πρεσβείας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι δὲ δὴ ἐν τέτοις καὶ
 11 Ἐπίδουριον πρέσβεις· καὶ τῆς αὖτε ἐδόντο ἐξ Ἀλε-
 ξάνδρου τυχεῖν, καὶ ἀνάθημα δῆναι αὐτοῖς Ἀλέξανδρου
 12 κομίζεσθαι τῷ Ἀσκληπιῷ, ἐπιπόντα ὅτι, Καίπερ ἐκ ἐπι-
 εικῶς κέχρηταί μοι ὁ Ἀσκληπιός, ἔσώσας μοι τὸν ἐταῖ-
 13 ρον, ὅντινα ἴσον τῇ ἑμαυτῇ κεφαλῇ ἦγον. Ἐναγίζεν τι
 ὅτι αἰεὶ ὡς ἡρώϊ ἐκέλευεν Ἡφαιστίῳ, τῆτο μὲν πρὸς τῶν
 14 πλείων ἀναγέγραπται. Οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι καὶ εἰς
 Ἀμμωνος ἐπεμψεν, ἐρησομένους τὸν θεόν, εἰ καὶ ὡς θεῷ
 θύειν συγχωρεῖ Ἡφαιστίῳ· τὸν δὲ ἔσυχωρῆσαι.
 15 Ἐπεῖνα δὲ πρὸς πάντων συμφωνήματα, εἰς τρίτην ἀπὸ
 τῆ θανάτου τῆ Ἡφαιστίωνος ἡμέραν, μήτε σίτε γεύσα-
 σθαι Ἀλέξανδρον, μήτε τινὰ θεραπείαν ἄλλην θερα-
 पेῦσαι τὸ σῶμα· ἀλλὰ κεῖσθαι γὰρ ἢ ὀδυρόμενον, ἢ
 16 πενθικῶς σιγῶντα· καὶ πυρὰν κελεῦσθαι αὐτῷ ἐτοιμά-
 ζεσθαι ἐν Βαβυλῶνι ἀπὸ ταλάντων μυρίων· οἱ δὲ καὶ
 πλείονων ἀνέγραψαν· καὶ ὅτι πένθος ποιῆσθαι περυγ-
 17 γέλη κατὰ πᾶσαν τὴν χώραν τὴν βάρβαρον· καὶ ὅτι
 πολλοὶ τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου εἰς θεραπείαν τὴν
 ἐκείνου σφᾶς τε αὐτὸς καὶ τὰ ὅπλα Ἡφαιστίῳ ἀνέθε-

14. εἰς Ἀμμωνος sc. ἱερόν. Ita Latini dicunt: ad Dianae, ad Castoris, Veneris, ad nempe templum. Rapp. Quatenus Ammon concessit Hephæstionem coli, vide c. 23, 8.

16. πλείονων] inter quos pertinet Iustinus XII, 12, duodecim millia talentorum numerans, sicut et Diodorus XVII, 115. Cum nostro est Plut. V. Al. c. 72.

17. σφᾶς τε αὐτὸς etc.] Qualis devotio intelligenda sit, ex his locis perspicui potest. Plut. in Eumene - c. 2. Eumenem auctor est „docuisse honores,

quibus mortuus maxime ornaretur, sumtusque ad funeris apparatus impigre prae-buisse summos.“ Diod. XVII, 115. „duces et amicos regis, cupidos quod regi placeret agendi simulacra ex ebore aureoque, aliisque rebus preciosissimis in honorem Hephæstionis conficienda curasse“ Lucian. in l. cal. non temere cred. „Hephæstioni templi pleraque civitates dicarunt, delubra condiderunt, aras, sacra, ferias novo deo sanxerunt. Iusjurandum omnium religiosissimum Hephæstionis

σεν ἀποθανόντι· πρῶτον δὲ Εὐμένην ἄρξαι τῆ σοφίσματος 18
 τος, ὅντινα ὀλίγω πρόσθεν ἔφαμεν ὅτι διηνέχθη πρὸς
 Ἡφαισίωνα· καὶ τῆτο δὲ δρᾶσαι, τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὡς
 μὴ ἐφῆδυσθαι δοκοίη τελευτήσαντι Ἡφαισίῳ. Οὐκ ἐν 19
 ἑδὲ ἄλλον τινὰ ἔταξεν ἀντὶ Ἡφαισίωνος χιλιάρχον ἐπὶ
 τῇ ἱππικῇ ἑταιρικῇ Ἀλέξανδρος, ὡς μὴ ἀπόλοιτο τὸ ὄνομα
 τῷ Ἡφαισίῳ ἐκ τῆς τάξεως· ἀλλὰ Ἡφαισίῳ τε ἡ
 χιλιarchία ἐκαλεῖτο, καὶ τὸ σημεῖον αὐτῆς ἦγυῖτο ἐξ
 Ἡφαισίῳ πεποιημένον· ἀγῶνά τε ἐπενόει ποιῆσαι 20
 γυμνικόν τε καὶ μουσικόν, πλήθει τε τῶν ἀγωνιζομένων,
 καὶ τῇ εἰς αὐτὸν χορηγία πολὺ τε τῶν ἄλλων τῶν πρόσ-
 θεν ἀριθηνότερον. Τρισχιλίς γάρ ἀγωνιστὰς τῆς
 ξύμπαντας παρσκευάσσε, καὶ ἔτοι ὀλίγον ὑπερον ἐπ'
 Ἀλεξάνδρῳ τῷ τάφῳ λέγεσθαι ὅτι ἠγωνίσαντο.

XV. Χρόνος τε ἦν συχνὸς τῷ πένθει· καὶ αὐτός 1
 τε αὐτὸν ἤδη μετεκάλει ἐπ' αὐτῇ, καὶ οἱ ἐταῖροι μᾶλλον
 τι ἐν τῷ τοιῷδε ἦνυτον· ἐνθα δὴ ἐξέλασιν ποιεῖται ἐπὶ
 Κοσσαίς, ἔθνος πολεμικόν, ὁμοῖον τῷ Οὐξίῳ. Εἰς 2
 δὲ ὄρειοι οἱ Κοσσαῖοι, καὶ χωρία ὀχυρὰ κατὰ χώρας νέ-
 μονται· ὅποτε προσάγοι δύναμις, ἐς τὰ ἄκρα τῶν ὄρων

Cap. XV.

2. ὁ νέμονται — Sic scriptum est in Lemgoviana ex conjectura
 Gronovii, qui addi vult negationem. Quam vero, minime ne-
 cessariam, iterum abjeci. Incolunt loca munita, i. e. habent
 loca munita, non *arte* munita, quod esset *τεταχυμέναι*, sed

nomine fuit. Capitale erat,
 si quis hac parte vel contare-
 tur, vel neglectim coleret
 etc. cf. not. ad 15, 5.

20. χορηγία } Sumtus fere om-
 nes ad apparatus scenicum,
 ad tragoedos exornandos,
 aliaque Athenis pendebant
 divites, tributim curam sce-
 nae sortiti, et hi vocabantur
 χορηγοί, res ipsa χορηγία.
 Certabant vero non solum
 poetae et tragoedi, sed etiam

χορηγοί. Exemplum ejus rei
 in castris Alexandri vide apud
 Plut. in Vita Alex. c. 29.

ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ τάφῳ] quod
 confirmatur ab Aeliano V. H.
 VII, 8.

C. XV.

Arg. Cossaei per hiemem suba-
 cti. Legationes undique ad
 Alexandrum missae. An et
 Roma legatos Babylonem
 miserit?

- ἀποχωρῶντες, αἰθεροῖσι ἢ ὅπως ἂν προχωρῇ ἑκάστος, ἕτερον
διαφεύγουσιν, εἰς ἀπορίαν βάλλοντες τῆς ξυνδυνάμει
σφίσιν ἐπιχειρῶντας· ἀπελθόντων δὲ, αὐθις εἰς τὸ λη-
3 σεύειν τρεπόμενοι, ἀπὸ τῆς τὸν βίον ποιῶνται. Ἀλέ-
ξανδρος δὲ ἐξεῖλεν αὐτῶν τὸ ἔθνος, καίπερ χειμῶνος
στρατεύσας· ἀλλ' ἕτε χειμῶν ἐγένετο ἐμποδῶν αὐτῷ, ἕτε
αἱ δυσχωραὶ, ἕτε αὐτῷ ἕτε Πτολεμαίῳ τῷ Λάγῳ, ὃς
μέρος τῆς στρατιᾶς ἐπ' αὐτῆς ἦγεν. Οὕτως ἔθεν ἀπορίαν
4 Ἀλεξάνδρῳ τῶν πολεμικῶν ἦν, εἰς ὃ, τι ὀρμήσεις. Κατε-
όντι δὲ αὐτῷ εἰς Βαβυλῶνα, Λιβύῳ τε πρεσβεῖαι ἐν-
τύγχανον ἐπαινούντων τε καὶ σεφαινόντων ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ
τῆς Ἀσίας. Καὶ ἐξ Ἰταλίας Βρέττιοί τε καὶ Λευκανοὶ
5 καὶ Τυρρῆνοί ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπρέσβευον. Καὶ Καρχη-
δονίαις τότε πρεσβεῦσαι λέγεται, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπῶν
πρέσβεις ἐλθεῖν, καὶ Σκυθῶν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης, καὶ
Κελτῆς, καὶ Ἰβηρας, ὑπὲρ Φιλίας δεησομένους· ὧν τὰ
τε ὀνόματα καὶ τὰς σκευὰς τότε πρῶτον ὀφθῆναι πρὸς
6 Ἑλλήνων τε καὶ Μακεδόνων. Τῆς δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν εἰς
ἀλλήλους διαφορῶν λέγουσιν ὅτι Ἀλεξάνδρῳ διακρίναι
ἐπέτρεπον, καὶ τότε μάλιστα αὐτόν τε αὐτῷ καὶ τοῖς

ποιῶντας; ex quibus transeuntibus damnum inferre possunt, ipsi
extra periculum positi. Diod. XIX, 19, ubi Antigoni iter per
Cossaeos describitur, ipsam hanc explicationem probat. τὰ
χωρὶς ὅχουα eadem sunt, quae mox vocantur τὰ ἀπὸ τῶν ὀρέων.

6. Ἀλεξάνδρῳ — ex Opt. Vulgo Ἀλέξανδρον. Mox post αὐτῶν τε αὐτῷ
Opt. iubente, delevi vocem Ἀλέξανδρον.

3. Cossaeos domuit Alexander
intra dies ad summum qua-
draginta. Diod. XVII, 111.
Plut. V. Al. c. 72. Polyæn.
IV, 3, 31.

5. καὶ Κελτῆς] Celtæ Arriani
eidem esse videntur, quos si-
culus I. I. Galatas vocat, de
eisdem addens, eosdem tum
primum Graecis innotescere
coepisse.

ὀνόματα καὶ τὰς σκευὰς ὀφθῆναι]
Durius dictum foret ὀνόματα

ὀφθῆναι, nisi, intercedente
voce σκευὰς molliretur. Quo-
modo et Latinos scriptores
interdum locutos invenias,
ut duabus rebus addant unum
verbum, quod alteri earum
tantum convenit. Sic Lucas
in Evangel. I, 64. dicit: ἀ-
νερχθή το τόμα αὐτῷ παραχρή-
μα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ. Rapp.
Simile exemplum est c. 14,
17., ubi ἀνέστησαν proprie
pertinet ad τὰ ἑπόμενα.

ἰμεφ' αὐτὸν Φαινῆναι γῆς τε ἀπάσης καὶ θαλάσσης κύ-
 ριον· Ἄριστος δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης τῶν τὰ Ἀλεξάνδρῳ
 ἐναγραψάντων, καὶ Ῥωμαῖς λέγουσιν ὅτι ἐπείσθυσαν·
 καὶ ἐντυχόντα ταῖς πρεσβείαις Ἀλέξανδρον ὑπὲρ Ῥω-
 μαίων τι τῆς ἐσομένης ἐς τὸ ἔπειτα δυνάμειος μαντεύσα-
 σθαι, τὸν τε κόσμον τὸν ἀνδρῶν ἰδόντα καὶ τὸ Φιλόπονόν
 τε καὶ ἑλευθέριον, καὶ περὶ τῆ πολιτεύματος ἅμα δια-
 γυνθαιόμενον. Καὶ τῷτο ἔτε ὡς ἀτρεκέως, ἔτε ὡς ἀπι-
 ὄν παντὴ ἀνέγραψα· πλήν γε δὴ ἔτι τις Ῥωμαίων
 ὑπὲρ τῆς πρεσβείας ταύτης, ὡς παρὰ Ἀλέξανδρον σα-
 κρίσεως, μνήμην ἐποιήσατό τινα, εἰδὲ τῶν τὰ Ἀλεξάνδρῳ
 ἐναψάντων (οἷς τισὶ μᾶλλον ἐγὼ συμφέρομαι) Πτολε-
 μαῖος ὁ Λάγος καὶ Ἀριστόβελος· εἰδὲ τῷ Ῥωμαίων πολι-
 εύματι ἐπεικὸς ἦν, ἑλευθέριον δὴ τότε ἐς τὰ μάλιστα
 ἔντι, παρὰ βασιλέα αἰλλόφυλον, ἄλλως τε καὶ ἐς το-
 γάνδε ἀπὸ τῆς σικελίας πρεσβεῦσαι, ἔτε φόβος ἐξαναγ-
 γιάζοντος, ἔτε κατ' ἐλπίδα ὠφελείας, μίσει τε, εἰπὲρ
 ἴνας ἄλλως, τῆ τυραννικῆς γένους τε καὶ ὀνόματος κατε-
 ρομένους.

XVI. Ἐκ πάντε δὴ Ἡρακλείδην τὸν Ἀργαίῃ ἐκ-
 γέμπει ἐς Τυρανίαν, ναυπηγὺς ἅμα οἱ ἄγοντα, κελύ-

Freinsh. ad Curt. X, 4, 15.
 16. Iust. XII, 13. legatos etiam
 ex Sicilia, Gallia et Sardinia
 adfuisse addit. Longissimus
 de istis legationibus est Sicu-
 lus XVII, 113. adventum eo-
 rum in Ol. 114, 1. referens,
 quum Alexander jam Babylo-
 ne esset. Nam Arrianus bis
 de legationibus loquitur,
 nempe h. l. de aliarum gen-
 tium et c. 19, 1. a. de grae-
 carum legatis. Praeter eos
 ex Asia commemorat legatos
 Carthaginiensem, Afrophoe-
 nicum et omnium usque Her-
 culis columnas gentium; de-
 inde Graecorum, Macedo-
 num, Illyriorum, accolarum

maris Adriatici, Thracum
 Galatarumque, Thracibus fi-
 nitimorum. Ex quibus Ale-
 xandrum primos audisse, qui
 sacrorum causa venerant; se-
 cundos, qui dona attulerant;
 inde qui cum finitimis con-
 troverfias habebant; post, qui
 de privatis tractaturi; deni-
 que, qui exfulum restituendo-
 rum causa venerant; omnem-
 que regem operam dedisse,
 ut grata responderet.

C. XVI.

Arg. Caspii maris notitia urget
 Alexandrum. Chaldaeorum
 monitum de ingressu Babylo-
 nis.

σας ὕλην τεκνόντα ἐκ τῶν ὀρεῶν τῶν Τρεκανίων, ναυπηγί-
 σθαι ναῦς μακρὰς, ἀφραγκτεῖς τε καὶ πεφραγμέναις ἐ-
 2 τὸν κόσμον τὸν ἑλληνικόν. Πόθος γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ
 ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν Θάλασσαν, τὴν Κασπίαν τε καὶ
 Τρεκανίαν καλυμένην, ποῖα πινὶ ξυμβαλλεῖ θαλάσσην
 3 πότρεα τῇ τῷ πόντῃ τῷ Εὐξείνῃ, ἢ ἀπὸ τῆς εἰσῆς τῆς
 κατ' Ἰνδὸς ἐκπεριερχομένη ἡ μεγάλη Θάλασσα ἀναχί-
 4 ται εἰς κόλπον τὸν Τρεκαῖον· (καθ' ὅσον καὶ τὸν Περ-
 σικὸν ἐξεῖρε, τὴν ἐρυθρὰν δὲ καλυμένην θαλάσσαν
 5 κόλπον ἔσσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης) ὃ γὰρ πῶ ἐξου-
 ρητο αἱ ἀρχαὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καὶ τοὶ ἐθνῶν
 τε αὐτὴν οἰκόντων ἐκ ὀλίγων, καὶ ποταμῶν πλοῖμων ἐμ-
 6 βαλλόντων εἰς αὐτήν. Ἐκ Βάκτρων μὲν Ὁξὸς ποταμὸς
 μέγιστος τῶν Ἀσιατῶν ποταμῶν, πλήν γε δὴ τῶν Ἰνδῶν,
 ἐξίησιν εἰς ταύτην τὴν Θάλασσαν· διὰ Σαυθῶν δὲ
 Ἰαξάρτης. Καὶ τὸν Ἀράξην δὲ, τὸν ἐξ Ἀρμενίας ῥέοντα,
 7 εἰς ταύτην ἐσβάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει. Μέγισ-
 τος μὲν ἔστι. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἔς τὴν τῆς ἐμβάλλει

Cap. XVI.

6. ποταμὸς μέγιστος — priorem vocem ex Opt. adjeci. Mox ex
 eodem restitui ἐξ Ἀρμενίας pro ἐξ Ἀρμενίων; deinde πολλοὶ δὲ
 καὶ, pro: πολλοὶ δὲ δὴ καὶ; denique κατέχειν pro ἐξίησιν. De
 nomine Ἰαξάρτης vide notam ad III, 30, 13.

1. ναῦς πεφραγμέναις eadem
 naves esse videntur, quas alii
 κατατρώματα ἰχθύας vocant,
 ut inter alios Thucydides I,
 14. et VII, 40. Schol. ad Thu-
 cyd. VI, 33. vocem ἀφραγκτεῖς
 explicat per ἀσπλοι, et πε-
 φραγμένοι (ad I, 82.) per ἀ-
 πλισμένοι. Sed vide II. Voss.
 de constructione triremium
 p. 722. Tom. XII. Antiq. Rom.
 Graev. et Scheffer. II. de re na-
 vali p. 85. De mari Caspio vid.
 Plut. V. Alex. c. 44. Freinsh.
 ad Curt. VI, 4, 19. et St.
 Croix p. 181. seqq. Veram
 ejus conditionem jam novere
 Herodotus II, 203. Aristote-

les Meteorolog. I, 13. II, 1.
 Diod. XVIII, 5. Polycletus
 apud Strabonem XI, 351.
 Ptolemaeus VII, 5. Per Ale-
 xandrum, ejusque historicos
 divulgata est fallax ista opinio,
 id mare cum Oceano orien-
 tali conjunctum esse, quae
 sine dubio tamquam falsa
 coniecta fuisset, nisi mors
 citior Alexandrum praece-
 puisset.

4. τὴν ἐρυθρὰν δὲ καλυμένην] No-
 men hoc traxisse credebatur ab
 Erythrae, rege, in insula sinus
 perfici, cui Oaracta nomen,
 sepulto. cf. Ind. c. 37, 1.

ες, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν ἐς τὴν θάλασσαν ταύτην κα-
 ῖασιν· οἱ μὲν, καὶ γνωσθέντες πρὸς τῶν ἀμφ' Ἀλέ-
 ξανδρου, ἐπελθόντων τὰ ἔθνη ταῦτα· οἱ δὲ, κατὰ τὰ
 πέρινα τῇ κόλπῃ ὡς εἰκὸς κατὰ τῆς Σκύθας τῆς Νομά-
 ιας, ὃ δὲ ἄγνωτον πάντῃ ἐστίν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς
 ὃν Τίγρητα ποταμὸν ξὺν τῇ στρατιᾷ διέβη, ἐλαύνων ἐπὶ
 Βαβυλῶνος, ἐνταῦθα ἐντυγχάνεισιν αὐτῷ Χαλδαίων οἱ
 λόγιοι· καὶ ἀπαγαγόντες ἀπὸ τῶν ἐταίρων, ἐδόντο ἐπι-
 χεῖν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἔλασιν. Λόγιον γὰρ γεγυῖ-
 αι σφίσσιν ἐκ τῆς θεᾶς τῆς Βήλης, μὴ πρὸς ἀγαθῷ οἱ εἶναι
 ἣν πάροδον τὴν ἐς Βαβυλῶνα ἐν τῷ τότε· τὸν δὲ ἀπο-
 κρίναςθαι αὐτοῖς λόγον, τῆς Εὐρυπιδῆς τῆς ποιητῆς ἔπος·
 χει δὲ τὸ ἔπος Εὐρυπιδῆς ὥδε·

Μάντις δ' ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Εὐ δὲ, ὦ βασιλεῦ, ἔφασαν οἱ Χαλδαῖοι, μὴ πρὸς δυσ-
 τὰς ἀφορῶν αὐτὸς, μηδὲ τὴν στρατιάν ταύτην ἐπέχυσαν
 ἔγνων παρελθεῖν· ἀλλὰ ἐκπεριελθὼν πρὸς ἑω μᾶλλον·
 ὧ δὲ ἐδὲ τῆτο εὐμαρὲς διὰ δυσχωρίαν ξυνέβη· ἀλλὰ
 ἴγε γὰρ αὐτὸν ταύτῃ τὸ δαιμόνιον, ἢ παρελθόντα ἔχρη-
 ῖδη τελευτῆσαι. Καί περ τυχὸν καὶ ἄμεινον αὐτῷ ἦν ἐν
 ἐκμῇ τῆς τε ἄλλης δόξης καὶ τῆς πόθι τῆς παρ' ἀνθρώ-
 των ἀπηλλάχθαι, πρὶν τινα ξυμβῆναι αὐτῷ ξυμφορὰν
 ἐνθροπίνην, ἥς ἕνεκα καὶ Σόλωνα Κροίσῳ παρακίνασαι
 εἰκὸς, τέλος ὄρεᾶν μακρὰ βίη, μηδὲ πρόσθεν τινα ἀνθρώ-
 των ἀποφαίνειν εὐδαίμονα. Ἐπεὶ καὶ αὐτῷ Ἀλεξάν-
 δρῳ ἢ Ἡφαιστίωνος τελευτῇ ἢ σμικρὰ ξυμφορὰ ἐγένετο·
 ἵς καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος προαπελθεῖν ἂν δοκῇ μοι ἐθε-
 λῆσαι μᾶλλον, ἢ ζῶν πειρασθῆναι· ἢ μείον ἢ καὶ Ἀχιλ-
 λέα δοκῶ ἂν ἐλέσθαι προαποθανεῖν Πατρόκλῳ μᾶλλον,
 ἢ τῆς θανάτου αὐτῆς τιμωρὸν γενέσθαι.

7. ὃ δὲ ἄγνωτον πάντῃ ἐστίν.] Non
 tantum fluvios istos incogni-
 tos dicit; sed ne quidem con-
 stare, sintne istis aliqui fluvii,
 nec ne. Hinc addit ὡς εἰκός,

totumque hoc ἄγνωτον ait esse.
 Kapb.

12. Σόλων] cf. Herod. I, 30
 seqq.

- I** ···· **XVII.** Ἦν δέ τι καὶ ὑποπτοὺν αὐτῷ ἐς τῆς Χαλδαίης, ὥς ἂ κατὰ μαντεῖαν τινὰ μᾶλλον, ἢ ὥς ὠφέλεια τὴν αὐτῶν φέροι αὐτοῖς ἢ κώλυσις τῆς Ἀλεξάνδρου ἐς Βαβυλῶνα ἐν τῷ τότε ἐλάσσῃ. **2** Ὁ γὰρ τῷ Βήλῳ νεὸς ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἦν τῶν Βαβυλωνίων, μεγάλῃ τε μέγιστος, καὶ ἐκ πλίνθου ὀπτῆς ἐν ἀσφάλτῳ ἡμοσμένης. Τῷ τὸν νεὸν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ τὰ Βαβυλωνίων, Ξέρξης κατέσκαψεν, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὀπίσω ἀπινύσῃ. **3** Ἀλέξανδρος δὲ ἐν νῷ εἶχε ἀναικδομεῖν οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῖς θεμελίοις τοῖς πρόσθεν, καὶ τότε ἐνέκῃ τὸν χεῖν ἐκφέρειν ἐκέλευε τῆς Βαβυλωνίης· οἱ δὲ, ὅτε καὶ μείζονα ἔτι τῷ πάλαι ὄντος. **4** Ἐπεὶ δὲ ἀπογάντος αὐτῷ μαλθακῶς ἀνθήσαντο τῷ ἔργῳ, οἷς ταῦτα **5** ἐπετέτραπτο· ὁ δὲ τῇ στρατιᾷ πάσῃ κελεύει τὰ ἔργον ἐργασάσθαι· εἶναι δὲ τῷ θεῷ τῷ Βήλῳ πολλὴν μὲν τὴν χώραν ἀνειμένην ἐκ τῶν Ἀσσυρίων βασιλέων, πολὺν δὲ χρυσόν. Καὶ ἀπὸ τῷ πάλαι μὲν τὸν νεὸν ἐπισκευάζεσθαι, καὶ τὰς θυσίας τῷ θεῷ θυεσθαι· τότε δὲ τῆς Χαλδαίης τὰ τῷ θεῷ νέμεσθαι, ἐκ ὄντος, ἐς ὅτι ἀναλωθῇσεται τὰ περι-

C. XVII.

Arg. Chaldaei quā de causā Alexandro suspecti? Invis ratio visandi fati.

a. De destructione hujus templi vide Freinsh. ad Curt. III, 3, 16. Xerxem vero id templum diruisse ait, forte odio gentis, forte ira atque indignatione infelicis expeditionis, desertorum conatum a deo suo poenas exacturum. Evertit enim aedem, quum ex Graecia redisset. Arrian. III, 16, 6. 9. De templo ex Diodoro II, 9. haec adscribo: Semiramis in media urbe Iovi, quem Belum Babylonii vocant, templum exstruxit. De quo, quum et scriptores dis-

crepent et opus vetustate collapsum sit, nihil est, quod certo asseratur. Summae tamen altitudinis fuisse, et hujus adjumento Chaldaeos, fiderum illic contemplationi vacantes, ortus et occasus exacte notasse constat. Totum opus et lateribus et bitumine magno fuitu et ingenio fabricatum erat. In seqq. numerat statuas et vasa ejus templi pretiosissima; verum ista Persiarum reges postea abstulisse. Intelligunt interpretes praecipue Darium et Xerxem, laudantes. Herodot. II, 183. Strab. XVI, p. 1073. et Arrianum.

5. καὶ ἀπὸ τῷ] Vocula posterior ponitur pro τότε. Gron.

γεγνόμενα. Τούτων δὲ εἵνεκα ὑποπτοὶ Ἀλεξάνδροι ἦσαν, 6
 ἐκ ἐθέλειν παρελθεῖν εἰς τὸν Βαβυλῶνος Ἀλέξανδρον, ὡς
 εἰ δὲ ὀλίγη τῶν ἱερῶν ἐπιτελεσθέντα ἀφελείσθαι αὐτὰς
 ἅς ἐκ τῶν χρημάτων ὠφελείας. Ὅμως δὲ τὰ γε τῆς 7
 πισυροφῆς εἰς κατὰ τὴν εἰσοδὸν τὴν ἐς τὴν πόλιν, ἐβίβλῃ
 γὰρ αὐτοῖς πισυρῆσαι λέγει Ἀριστόβελος, καὶ τῇ πρώτῃ
 μὲν παρὰ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτην καταστρατοπεδεῦσαι·
 ἡ δὲ τὴν ὑπεραίαν ἐν δεξιᾷ ἔχοντα τὸν ποταμὸν, παρ' 8
 αὐτὸν πορεύεσθαι, θέλοντα ὑπερβάλλειν τῆς πόλεως τὸ
 ἄερος τὸ ἐς δυσμὰς τετραμμένον, ὡς ταύτῃ ἐπιστρέψαντα
 πρὸς ἑὸν ἄγειν· ἀλλὰ ἔτι γὰρ δυνήσθαι ὑπὸ δυσχωρίας 9
 ἰσχυρῶς ἐλάσαι ξὺν τῇ στρατιᾷ, ὅτι τὰ ἀπὸ δυσμῶν τῆς πό-
 λεως εἰσιόντι, εἰ ταύτῃ πρὸς ἑὸν ἐπέστρεφιν, ἐλώδη τε
 καὶ τεναγώδη ἦν, καὶ ἔτι καὶ ἐκόντα καὶ ἄκοντα ἀπει-
 θῆσαι τῷ Θεῷ.

XVIII. Ἐπεὶ καὶ τοιούτου τινὰ λόγον Ἀριστόβελος 1
 ἐναγέγραφεν. Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀμφιπολίτην, τῶν
 ταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου, στρατηγὸν τῆς στρατίας, ἦν
 παρὰ Μαζαίῳ τῷ Βαβυλῶνος σατράπῃ ἀπέλιπεν Ἀλέ-
 ξανδρος, ἐπειδὴ δὲ συνέμιξεν ἐπανιόντι αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν, 2
 ἱερῶντα πικρῶς τιμωρέμενον τὰς σατράπας, ὅσοι ἐπ'
 ἑλλή καὶ ἄλλῃ χώρᾳ τεταγμένοι ἦσαν, ἐπιστῆλαι Πει-
 θαγόρα τῷ ἀδελφῷ (μάντιν γὰρ εἶναι τὸν Πειθαγόραν
 τῆς ἀπὸ σπλάγχνων μαντείας) μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ
 κούτῃ τῆς σωτηρίας· ἀντεπιστῆλαι δὲ αὐτῷ Πειθαγόραν, 3
 πυκνυθαιόμενον, τίνα μάλιστα φοβόμενος χρήσασθαι ἐθέ-

9. ἐλώδη τε καὶ τεναγώδη] nem-
 pe per stagnum Nagragam, in
 quod inquisivit Cl. Bochartus
 in *Phaleg* sine c. VIII, libri
 primi. Gron.

C. XVIII.

Arg. Memoranda praedictio ex
 exis. Pithagoras aruspex

certus. Exitus vaticinii Ca-
 lani.

2. μαντεύσασθαι] scripsisse Pi-
 thagorae, fratri suo, ut extra
 consulere etiam pro suo (A-
 pollodori) salute. Μαντεύ-
 σθαι enim ipsi vates dicuntur,
 uti et paulo post 10 et c. 22,
 1. Rarh.

- λοι τῇ μαντείᾳ· τὸν δὲ γράψαι αὐθις· ὅτι τὸν τε βασι-
 λέα αὐτὸν καὶ Ἡφαιστίωνα· θύεσθαι δὲ τὸν Πειθαγό-
 4 ραν πρῶτα μὲν ἐπὶ τῷ Ἡφαιστίῳ· ὡς δὲ ἐπὶ τῷ ἥπατι
 τῷ ἱερείῳ ὁ λοβὸς ἀφανὴς ἦν, ἔτω δὲ ἐγγράψαντα καὶ
 κατασημνῶμενον τὸ γραμματίον, πέμψαι παρὰ τῇ
 Ἀπολλόδωρον ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἐκβάτανα, δηλῶντα
 μηδὲν τι δεδιέναι Ἡφαιστίωνα· ἔσσεσθαι γὰρ αὐτοῖς ὀλι-
 5 γὺ χρόνῳ ἐκπόδῳ· καὶ τὴν ἐπιστολὴν λέγει Ἀριστόβουλος
 κομίσασθαι Ἀπολλόδωρον μιᾷ πρόσθεν ἡμέρᾳ ἢ τελευ-
 6 τῆσαι Ἡφαιστίωνα· αὐθις δὲ θύεσθαι τὸν Πειθαγόραν
 ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἄλοβον τὸ ἥπαρ τῷ ἱερείῳ· καὶ Πει-
 θαγόραν τὰ αὐτὰ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου γράψαι Ἀπολλο-
 7 δῶρον· Ἀπολλόδωρον δὲ ἐκ κατασιωπῆσαι, ἀλλὰ φρά-
 σαι γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον τὰ ἐπεσταλμένα, ὡς εὖνοιαι
 μᾶλλον τι ἐπιδειζόμενον τῷ βασιλεῖ, εἰ φυλάττεσθαι
 παραπέσει, μὴ τις αὐτῷ κίνδυνος ἐν τῷ τότε ζυμπέσαι·
 8 καὶ Ἀπολλόδωρόν τε λέγει ὅτι Ἀλέξανδρος ἐπήνεσε· καὶ
 τὸν Πειθαγόραν, ἐπειδὴ παρῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, ἥρπτε,
 ὅτι γνομένη αὐτῷ σημεῖα ταῦτα ἐπέσειλα πρὸς τὸν
 ἀδελφόν· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἄλοβόν οἱ τὸ ἥπαρ ἐγένετο
 τῷ ἱερείῳ· ἑρομένη δὲ ὅ, τι νοεῖ τὸ σημεῖον, μέγα εἰπεῖν
 9 εἶναι χαλεπόν· Ἀλέξανδρον δὲ τοσούτῃ δεῖσθαι χαλεπῆ-
 ναι τῷ Πειθαγόρᾳ, ὡς καὶ δι' ἐπιμελείας ἔχειν αὐτὸν
 10 πλείονος, ὅτι ἀδόλως τὴν ἀλήθειάν οἱ ἔφρασε. Ταῦτα
 αὐτὸς Ἀριστόβουλος λέγει· παρὰ Πειθαγόρου πυθίσθαι,

Cap. XVIII.

5. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ex Opt. sicut et mox τὰ αὐτὰ ὑπὲρ. Alterum pro καὶ ταυτὴν, alterum pro τὰ αὐτὰ καὶ ὑπὲρ etc.

3. θύειν ἐπὶ τῷ] sacrificare, ut ex extis hostiae cognoscantur fata alicujus.

6. ἄλοβον τὸ ἥπαρ] supple: αὐθις δὲ εἶναι.

9. Alia portenta vide c. 22. et 24. apud Plut. V, Alex. c. 73. et 75. Diod. XVII, 114. et

Curtium. Sc. Croix p. 155. ista prodigia inventa credit a sacrāpis atque praefectis Alexandri malignis, qui de salute sua solliciti Alexandrum ab Babylone atque otio ipsis funesto deterrendi cupidissimi erant.

αὐτῷ Περδίκκῃ δὲ αὐτῷ μαντεύσασθαι λέγει, καὶ Ἀντι-
 γόνῳ χρόνῳ ὕστερον· καὶ τῷ αὐτῷ σημείῳ ἀμφοῖν γενο-
 μένῃ Περδίκκῃ μὲν ἐπὶ Πτολεμαῖον στρατεύσαντα ἀπο-
 τανθεῖν, καὶ Ἀντίγονον ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Σέλευκον καὶ
 Λυσίμαχον τῇ ἐν Ἰψῷ γενομένῃ. Καὶ μὲν ὃ καὶ ὑπὲρ
 ἱαλάνῃ τῷ σοφιστῇ τῷ Ἰνδῷ τοιόσδε τις ἀναγέγραπται
 λόγος· ὅποτε ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦει ἀποθανέμενος, τότε
 ἔς μὲν ἄλλας ἐταίρους ἀσπάζεσθαι αὐτόν. Ἀλεξάν-
 ρῳ δὲ ἔκ ἐθελῆσαι προσελθεῖν ἀσπασόμενον, ἀλλὰ
 θάνατι γὰρ, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼν ἀσπάζεται·
 αὐτὸν τὸν λόγον ἐν μὲν τῷ τότε ἀμεληθῆναι· ὕστερον
 ἔπειδ' ἔτελεύτησεν ἐν Βαβυλῶνι Ἀλέξανδρος, ἐς μνή-
 μην ἐλθεῖν τῶν ἀκασάντων, ὅτι ἐπὶ τῇ τελευτῇ ἄρα τῇ
 Ἀλεξάνδρῳ ἐθελήσθη.

XIX. Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς Βαβυλῶνα πρὸς
 θεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον· ὑπὲρ ὧν μὲν ἕκαστοι
 γερσβεύμενοι, ἔκ ἀναγέγραπται. Δοκεῖν δ' ἐμοί γε,
 οὐκ ὅλως πολλὰι γε φανέντων τε αὐτὸν ἦσαν, καὶ ἐπανέντων

Ο. χρόνῳ ὕστερον — priorem voculam ex Optimo et alio nuno
 adjeci. Ex Optimo etiam scripsi Περδίκκῃ μὲν pro Περδ. τε.
 Mox vero eundem Cod. audire nolui, si habet: Ἀλέξανδρον δὲ
 ἐκ ἐθελῆσαι προσελθεῖν, quia προσελθεῖν cum dativo, non accu-
 sativo constitui solet, et id dictum non est Alexandri, (ut forte
 Calano, vitam ut sustentaret longius, persuaderet,) sed Calani,
 quod patet ex Plut. Vit. Alex. c. 69., ubi eadem narratiuncula
 repetitur.

Ο. καὶ Ἀντιγόνῳ etc.] et Anti-
 gono postea, nempe post Per-
 diccam, non vero post Ale-
 xandrum. Gron. Antigonus
 post Alexandri mortem ma-
 ximam Asiae partem sibi sub-
 jecerat. Bello autem qua-
 tuor regibus, Ptolemaeo La-
 gi, Aegyptiorum, Seleueo
 Babyloniorum, Lysimacho
 Thracum et Cassandro Mace-
 doniae illato, praelioque com-
 misso multis sauciatus jaculis

perimitur. Diod. Arg. libri
 XXI. no. 1. Perdiccas in bello
 contra Ptolemaeum, a suis,
 quorum gratiam perdiderat,
 in tabernaculo interemptus
 est. Vide Diod. XVIII, 36.
 ibique interpretes et Photii
 eclogas ex Arriani libris.

C. XIX.

Arg. Legati graeci benigne au-
 diti et spolia Xerxis reddita.
 Classis parata ad Arabiam in-
 vadendam.

ἐπὶ ταῖς νίκαις, καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδικαῖς· καὶ ὅτι
 σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει, χαίρειν Φασκόντων. Καὶ τὰ
 τῆς δεξιῶσ' ἀμεινός τε καὶ τὰ εἰκότα τιμήσας, ἀποπέμψαι
 3 ὀπίσω λέγεται. Ὅσους δὲ ἀνδριάντας, ἢ ὅσα ἀγάλμα-
 τα, ἢ εἰ δὴ τι ἄλλο ἀνάθημα ἐκ τῆς Ἑλλάδος Εὐξέης
 ἀνεκόμισεν ἐς Βαβυλῶνα, ἢ ἐς Πασαργάδας, ἢ ἐς Σῦσα,
 ἢ ὅπῃ ἄλλῃ τῆς Ἀσίας, ταῦτα δῆναι ἄγειν τοῖς πρί-
 4 θεσι· καὶ τὰς Ἀρμόδιᾶ καὶ Ἀρκεογείτονος εἰκόνας τὰς
 χαλκᾶς ἔτι λέγεται ἀποσχεθῆναι ὀπίσω ἐς Ἀθήνας,
 5 καὶ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Κελκαίας τὸ ἔδος. Κατέλαβε
 δὲ ἐν Βαβυλῶνι, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος, καὶ τὸ ναυτικόν,
 τὸ μὲν κατὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἀναπλευσκός ἀπὸ
 θαλάσσης τῆς Περσικῆς, ὃ, τι περὶ σὺν Νεάρχῳ ἦν· τὸ
 δὲ ἐκ Φοινίκης ἀνανεκομισμένον, πεντήρεις μὲν δύο τῶν

Cap. XIX.

2. ταῖς τε ἄλλαις καὶ μέντοι — priores tres voces, Optimo iubente, abjeci.

4. τῆς Κελκαίας — Sic prima habet edit. Basil. et post' eam reli-
 quae. Quae scriptura nusquam firmatur. Nam Veneta habet
 Κελκαίας, sic etiam Optimus et plurimi; alii legunt Κελκας, et
 unus Κελαις. Greutemesnilius vulgatum derivat ab urbe Κέλ-
 κῃ, urbe ad Euripum. Quod Gronovius refutat, nomen urbis
 Κέλκας esse docens, unde legendum esset Ἀρτέμιδος τῆς Κελκῆδος.
 Blancardus emendat Ἀγρῆας, quae mutatio nimis violenta.
 Gronovius conjicit Κελκαίας. „Notus per omnes Athenarum
 memorias est Celesus rex, et praesertim Cereris hospicio. Is vi-
 detur consecravisse imagunculam quandam Dianae, ob quam-
 cunque, causam et quocunque loco illa steterit, quod describere
 non possumus. Dii autem cognomentum nacti ab hominibus,
 a quibus primum reperti aut ficti aut culti. Tacitus III. Ann. 63.
 Post filius ejus Amasius delubrum posuisset Veneri Amasibus.
 Raphaelius nomen Κελκαίας a κέλκῃ derivari vult, quod est no-
 men arboris de genere populi, (Theophr. Hist. III, 14.) ex cu-
 jus arboris ligno fabricatum forte fuerit Dianae hujus signum.
 Sed qua analogia forma Κελκαία deflecti potest a κέλκῃ, idcirco?
 Vides igitur quemque interpretum alia conjicere. Ego lectio-
 nem Optimae restitui, in qua acquiescendum est, donec forte
 aliquando ex MSS. meliora dabuntur. In Arriano vero saepius
 notavi nomina inveniri, de quibus omnes, qui supersunt, anti-
 qui silent.

2. cf. nota ad c. 15, 9.

4. Ἀρμόδιᾶ] cf. III, 16, 13.

5. κατὰ τὸν Εὐφράτην] creden-

dum est, naves per canales
 ex Tigri in Euphratem per-
 venisse.

ἐκ Φοινίκων, τετρήρεις δὲ τρεῖς, τριήρεις δὲ δώδεκα, 6
 τριακοντόρεις δὲ εἰς τριάκοντα· ταύτας ξυμπηθείσας
 κομισθῆναι ἐπὶ τὸν Εὐφράτην πεταμὸν ἐκ Φοινίκης εἰς
 Θάψακον πόλιν· ἐκτὶ δὲ ξυμπηχθείσας αὐθις, κατα- 7
 πλεῦσαι εἰς Βαβυλῶνα. Λέγει δὲ, ὅτι καὶ ἄλλος αὐτῷ
 ἐναυπηγεῖτο στόλος, τέμνοντι τὰς κυκαρίσους τὰς ἐν τῇ 8
 Βαβυλωνίᾳ. Τῶν γὰρ μόνων τῶν δένδρων εὐπορίαν εἶναι
 ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων, τῶν δὲ ἄλλων ὅσα εἰς ναυπη-
 γίαν, ἀπόρως ἔχειν τὴν γῆν ταύτην. Πληρώματα δὲ εἰς 8
 τὰς ναῦς καὶ τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας πορφυρέων τε πλῆ-
 θος, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ἐργάται τῆς θαλάσσης ἀφίχ-
 θαι αὐτῷ ἐκ Φοινίκης τε καὶ τῆς ἄλλης παραλίας· λι- 9
 μένα τε ὅτι πρὸς Βαβυλῶνα ἐποίει ὀρυκτὸν, ὅσον χιλίαις
 ναυσὶ· μακράις ὁρμον εἶναι, καὶ νηωσοίκης ἐπὶ τῷ λιμένος·
 καὶ Μίκκαλος ὁ Κλαζομένιος μετὰ πεντακοσίων ταλάν- 10
 των ἐπὶ Φοινίκης τε καὶ Συρίας ἐτέλλετο, τῆς μὲν μισθῷ
 πείσων, τῆς δὲ καὶ ὠνησόμενος, ὅσοι θαλάσσιοι ἀνθρώ-
 ποι· τὴν τε γὰρ παραλίαν τὴν πρὸς τῷ κόλπῳ τῷ Περ- 11
 σικῷ κατοικίζειν ἐπέποιε, καὶ τὰς νῆσους τὰς ταύτης· ἐδό-
 κει γὰρ αὐτῷ ἢ μείζον Φοινίκης εὐδαίμων ἢ χώρα αὕτη
 γενέσθαι. Ἦν δὲ αὐτῷ τῷ ναυτικῷ ἢ παρασκευῇ ὡς ἐπὶ 12
 Ἀραβας τῆς πολλῆς· πρόφασιν μὲν, ὅτι μόνοι τῶν ταύ-
 τη βαρβάρων ἔτε πρεσβείαν ἀπέστειλαν, ἕτε τι ἄλλο
 ἐπισκῆς ἢ ἐπὶ τιμῇ ἐπέπρακτο Ἀραβὴν εἰς αὐτόν· τὸ δὲ
 ἀληθές, ὥς γέ μοι δοκεῖ, ἄπλητος ἦν τῷ κτᾶσθαι τι
 αἰεὶ Ἀλέξανδρος.

XX. Λόγος δὲ κατέχει, ὅτι ἦκεν, Ἀραβας δύο 1
 μόνον τιμᾶν θεῶς, τὸν Οὐρανόν τε καὶ τὸν Διόνυσον· τὸν 2

10. ὠνησόμενος] ut speret, ut
 pro ipsis corporibus expende-
 ret nummos, eaque sui juris
 ac mancipii faceret. Thucyd.
 lib. I, 12. Gron.

12. τῆς πολλῆς] Vide notam ad
 VII, 1, 2.

C. XX.

Arg. Coelum et Bacchus, Ara-
 bum dii. Arabiae et duarum
 insularum in sinu persico, Ica-
 ri et Tyli, situs et status. Ara-
 bia explorata navigando prae-
 ter litora.

1. cf. Herodotus III, 2. nAm-

μὲν Οὐρανὸν τε αὐτὸν ὁράμενον, καὶ τὰ ἄστρα, ἃ οἱ ἔχοντα
 τὰ τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' ὅτῃ μεγίστη καὶ Φαντάται
 ὠφέλεια ἐς πάντα ἦκει τὰ ἀνθρώπεια. Διόνυσος δέ,
 3 κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοῦς στρατιάς· οὐκ ἦν ἀπαξίῳ καὶ
 αὐτὸν τρίτον αὖ νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων Θεόν, ἢ Φαυ-
 λότερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον. Εἵπερ ὅν καὶ
 Ἀράβων κρατήσας, ἐπιτρέψειεν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰ-
 4 δοῖς, πολιτεύειν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα· τῆς τε χώρας
 ἡ εὐδαιμονία ὑπεκίνει αὐτὸν, ὅτι ἦκεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν
 τὴν κασίαν γίγνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν
 σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτὸν, ἐκ δὲ τῶν θαμνίσκων τὸ
 κινάμωμον τέμνεσθαι· οἱ λιμνῶνες δὲ ὅτι κάρδον αὐτά-
 5 ματοι ἐκφέρουσι. Τὸ μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι ἐκ ἐλά-
 των ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας, ἢ περὶ ἢ τῆς Ἰνδικῆς, αὐτῷ
 ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκειῖσθαι πολλαί, καὶ
 λιμένες πανταχῶς τῆς χώρας εἶναι, οἳ παρὰ σκεῖν μὴ
 ὅρμας τῷ ναυτικῷ, παρὰ σκεῖν δὲ καὶ πόλεις εὐοικισθῆ-

bes Διόνυσον δὲ Θεὸν μῦθον καὶ
 τὴν Οὐρανίην ἡγεῖνται εἶναι. —
 ἀνομάζει δὲ τὸν μὲν Διόνυσον
 Οὐροτέλ· τὴν δὲ Οὐρανίην, Ἀ-
 λιάτ.

2. δρώμενον] haec vox notat li-
 quidum, ut describit Ovidi-
 us: et liquidum spisso secretum
 ab aëre coelum, et quod con-
 spectum admitteret vel per-
 mitteret. Verte: caelum qui-
 dem, quod et ipsum conspice-
 retur, et in se contineret so-
 lera, tum alia tum solem.
 Gronov.

3. πρὸς Ἀράβων Θεόν] Nec eva-
 nuit regis memoria in istis
 regionibus. Scriptores per-
 sici et arabici multa loquun-
 tur, de Escandro quodam,
 heroe fabularum suarum. De
 quibus vid. St. Croix p. 42. et
 pag. 289. de traditionibus
 persicis.

εἵπερ ὅν καὶ] *Siquidem citius
 postquam Arabas vicisset, per-
 mittere ipsis vellet, quemad-
 modum Iudis; ut suis institutis
 viverent. Hoc beneficio Ale-
 xander sperabat se facilius ab
 Arabibus divinos honores im-
 petraturum, si contingeret, ut
 eos vinceret. Raph.*

4. De cinamomo et casia vide
 Plin. XII, 19., ubi utramque
 in Arabia nasci negat, sed ex
 Aethiopia in Arabiam trans-
 ferri.

5. παρὰ σκεῖν δὲ καὶ etc.] prae-
 bere eos portus locos, in qui-
 bus et urbes aedificari possint,
 et eas urbes opulentias futuras.
 Sic malo. Raphaelius vero
 vertit: et urbes praebere, in
 quibus hospitio excipi possint
 ii, qui classe illuc deferantur,
 hasque esse opulentias.

αι, καὶ ταύτας γενέσθαι εὐδαίμονας. Δύο δὲ νῆσαι 6
κατὰ τὸ σῶμα τῷ Εὐφράτῃ πελάγῃαι ἐξηγγέλλοντο αὐ-
τῷ· ἡ μὲν πρώτη ἡ πρόσωτων ἐκβολῶν τῷ Εὐφράτῃ, εἰς
κατὸν καὶ εἰκοσι σταδίαις ἀπέχουσα ἀπὸ τῷ αἰγιαλῷ τε
καὶ τῷ σώματος τῷ ποταμῷ, μικροτέρα δὲ αὕτη, καὶ δα- 7
τείαι ὕλη παντρία· εἶναι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος,
καὶ τῆς οἰκήτορας αὐτῆς ἀμφὶ τὸ ἱερὸν τὴν διαίταν ποιῶ-
νται· νέμεσθαι τε αὐτὴν αἰξὶ τε αἰγρίαις καὶ ἐλάφοις,
καὶ ταύτας ἀνέϊσθαι ἀφ' ἑσθ' τῇ Ἀρτέμιδι· ἐδὲ εἶναι θε- 8
αῖς θῆραν ποιῆσθαι ἀπ' αὐτῶν, ὅτι μὴ θῦσαι τινα τῇ
θεῷ ἐθέλοντα, ἐπὶ τῷδε θηρᾶν μόνον· ἐπὶ τῷδε γάρ
ἔστι εἶναι ἀθέμιτον. Καὶ ταύτην τὴν νῆσον λέγει Ἀριστο- 9
τέλης ὅτι Ἰκαρον ἐκάλειυσεν καλεῖσθαι Ἀλέξανδρος, ἐπὶ
τιμῇ τῆς νῆσος τῆς Ἰκάρου τῆς ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ, εἰς ἣν
τινα Ἰκαρον τὸν Δαιδάλῳ, τακέντος τῷ κηρῷ, ὅτῳ προσή-
τητο τὰ πτερά, πτερεῖν ὁ λόγος κατέχει, ὅτι ἔκαστα τὰς 10
ἐντολάς τῷ πατρὸς πρὸς τῇ γῇ ἐφύετο, ἀλλὰ μετέωρος
γάρ ὑπὸ ἀνοίας πετόμενος, παρέσχε τῷ ἡλίῳ θάλψαι
τε καὶ ἀνέϊναι τὸν κηρὸν, καὶ ἀπὸ ἑαυτοῦ τὸν Ἰκαρον τῇ
τε νήσῳ καὶ τῷ πελάγῃαι τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκαταλίπειν,
τὴν μὲν Ἰκαρον καλεῖσθαι, τὸ δὲ Ἰκάρειον. Ἡ δὲ ἑτέρα 11
νῆσος ἀπέχει μὲν ἀπὸ τῷ σώματος τῷ Εὐφράτῃ ἐλέγχετο

Cap. XX,

11. Series vulgata verborum est: ἡ δὲ ἑτέρα νῆσος ἀπὸ τῷ σώματος
τῷ Εὐφράτῃ ἐλέγχετο ἀπέχουσα. Quam ex Optimo et duobus aliis
paullisper mutavi. Insula vero haec in Veneta et Basil. scri-
bitur Ἰκάρειος.

6. σῶμα τῷ Εὐφράτῃ] cf. c. 7, 9.

7. Ἀρτέμιδος] Id igitur erit, in
quo pro statua habuit lignum
indolatum, ut Arnob. lib. VI.
interpretatur verba Clemen-
tis Alex. ἐν Ἰκάρῳ τῆς Ἀρτέ-
μιδος τὸ ἄγαλμα ξύλον ἢ ἢ
ἀειγασμῆον. Græc. Nomen,
quod insulani numini suo de-
derunt, sine dubio aliud fuit;
at quum cultus sit similis cul-

tui Dianæ, a Graecis ita vo-
cata est.

9. Plerique non in insulam
ipsam, sed in mare insulae pro-
ximum Icarum cecidisse scri-
bunt. Ceterum hoc notum
est, altiore quemque aërem
frigidiorē esse, nec eam ob
causam alas Icarī dissolvi po-
tuisse, quod altior volaret.
Omnia sunt fabulosa.

ἔσαν πλὴν ἡμέρας καὶ νυκτὸς κατ' ἄνδρον θεῖσιν ἡμέ. Τύλοι
 δὲ αὐτῇ εἶναι ὄνομα. Μεγάλη δὲ εἶναι, καὶ ἔτε τρα-
 χεῖα ἢ πολλὰ ἔτε ὑλώδης, ἀλλ' οἷα καρπὸς τε ἡμέρας
 12 ἐκφέρειν καὶ πάντα ὥραϊα. Ταυτὴ ἀπηγγέλεθ' Ἀλε-
 ξάνδρῳ, τὰ μὲν πρὸς Ἀραβίαν, ὅς ξὺν τριακοντόρῳ ἐκ-
 πεμφθεὶς ἐπὶ κατασκοπῇ τῇ παράπλευρῃ τῇ ὡς ἐπὶ τῇ
 Ἀραβίᾳ, μέχρι μὲν τῆς νήσου τῆς Τύλου ἦλθεν, τὸ πρῶτον
 13 δὲ ἐκέτι περαιωθῆναι ἐτόλμησεν. Ἀνδροσθένης δὲ ξὺν
 ἄλλῳ τριακοντόρῳ θαλαίῃς, καὶ τῆς χειρρόνησον τι τῶν
 Ἀράβων προσέπλευσε. Μακροτάτῳ δὲ τῶν ἐκπεμφθέν-
 των προύχωρησεν Ἰέρων ὁ Σολεὺς ὁ κυβερνήτης, λαβὼν
 14 καὶ ἔτος παρ' Ἀλεξάνδρου τριακόντορον. Ἦν μὲν γὰρ
 αὐτῷ προστεταγμένοι περιπλεῦσαι τὴν χειρρόνησον τὴν
 Ἀράβων πᾶσαν, ἕς τε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν πρὸς Αἰγύπτῳ
 τὸν Ἀράβιον, τὸν καθ' Ἡρώων πόλιν· ἢ μὴν ἐτόλμησέ
 γε τὸ πρῶτον ἐλθεῖν, καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύσας
 15 τὴν Ἀράβων γῆν· ἀλλ' ἀναστρέψας γὰρ παρ' Ἀλέξαν-
 δρου, ἐξήγγειλε τὸ μέγεθος τε τῆς χειρρόνησον θαυμαστόν
 τι εἶναι, καὶ ὅσον ἢ πολὺ ἀποδίον τῆς Ἰνδῶν γῆς· ἄκραν
 16 τε ἀνέχειν ἐπὶ πολὺ τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἦν δὲ καὶ
 τὰς ξὺν Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς πλέοντας, πρὶν ἐπι-
 κάμψαι εἰς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, ἢ πόρρω ἀνατείνα-
 σαι, ἰδεῖν τε καὶ παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν διαβαλεῖν εἰς αὐ-
 17 τήν· καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ κυβερνήτῃ ταύτῃ δοκῶν· ἀλλὰ
 Νεάρχος λέγει, ὅτι αὐτὸς διεκώλυσεν, ὡς ἐκπεριπλεύσας
 τὸν κόλπον τὸν Περσικόν ἔχει ἀπαγγεῖλαι Ἀλεξάνδρῳ,
 18 ἐφ' οἷς τισι πρὸς αὐτὴν ἐσάλη· ἢ γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῦσαι
 τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐσάλαται, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κατα-

13. προσέπλευσε— ex Orp. vulgo παρέπλευσε.

12. Ταυτὴ ἀπηγγ.] haec nunciata sunt Alexandro, partim quidem ab Arabia. Quaedam ergo ex aliis cognovit. Rorb. Respondet Ἀνδροσθένης δὲ, sed constructio mutata est.

13. καὶ τῆς χειρρόνησον τι etc.] aliquam Chersonesin Arabum partem insperem navigavit. Grön.

15. ἀκραν] vocatur Maceta. cf. Ind. 32, 9.

αθεῖν τὴν χώραν τὴν προσχῆ τῇ θαλάσῃ, καὶ τὰς
 αὐτοῖς αὐτὴν ἀνθρώπους, ὁρμῆς τε ἐν αὐτῇ καὶ ὕ-
 ατα, καὶ τὰ νόμισα τῶν ἀνδρῶν, καὶ εἴ τις ἀγαθὴ
 ἀρετὴς ἐκφέρειν, ἢ εἴ τις κακὴ, καὶ ἐν καὶ τῆτο αἴτιον
 εἰσεσθαι ἀποσωθῆναι Ἀλεξάνδρου τὸν ἑρατόν· ὃ γὰρ
 ν σωθῆναι σπένσαντας ὑπὲρ τῆς Ἀραβίας τὰ ἔρημα,
 ὅτω καὶ ὁ Ἰερώς ἐπιστρέψαι ὀπίσω λέγεται.

XXI. Ἐν αὐτῷ ἐναυπηγῆντο μὲν αἱ τμήραι, ἡ
 λιμὴν δὲ πρὸς Βαβυλῶνι ὠρύσσεται, ἐκπλαῖ ἐκ Βαβυ-
 λῶνος κατὰ τὸν Εὐφράτην, ὡς ἐπὶ τὸν Παλλαικόπαι-
 καλόμενον ποταμόν. Ἀπέχον δὲ πρὸς τῆς Βαβυλῶνος
 αἰδίς ὅσον ὀκτακοσίαις, καὶ ἐκ δαίμονος αὐτῇ ὁ Παλλά-
 κόπαις ἐκ τῆς Εὐφράτης, ἐχθρὸν δὲ ἐν τῇ γῇ τις ἀνίσχων πο-
 ταμός. Ὁ γὰρ Εὐφράτης ποταμός· ῥέων ἐκ τῶν Ἀρ-
 μενίων ὄρεων, χιμῶνος μὲν ὡρὸν προχωρεῖ κατὰ τὰς ὄχ-
 θας, οἷα δὲ ὁ πολλὸν ὄντος αὐτῷ τῷ ὕδατος· ἤρας δὲ
 ἰποφαίνοντος, καὶ πάλιν δὴ μάλα εὖ ἐπὶ τροπᾷ, ἀς τι-
 νας τῆς θέρης ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει, μέγας τὸ ἐπέχεται,
 καὶ ὑπερβάλλει ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀσσυρίαν.
 Τηνικαῦτα γὰρ αἱ χιόνες αἱ ἐπὶ τοῖς ὄρεσι, τοῖς Ἀρμε-
 νίοις κατὰ τηκόμεναι, αὐξάνουσιν αὐτῷ τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα·
 ὅτι ἐπιπολῆς ἐστὶν αὐτῷ καὶ ὑψηλὸς ὁ ῥέας, ὑπερβάλλει

18. εἴ τις ἀγαθὸς καρετὴς ἐκφέρειν, ἢ εἴ τις κακὸς — (Veneta et Basil. ac)
 MSS. omnes ἐκφέρειν. Duo etiam ἡ τις ἀγ. tum quoque omnes
 κακὴ. (Ven. et Bas. κακῇ.) Ut videri queat auctor scripsisse,
 εἴ τις ἀγαθὴ καρετὴς ἐκφέρειν, ἢ εἴ τις κακὴ, quod sic integrum
 notavit ex V. l. Vulcanius. Gron. Quam lectionem restitui.

Cap. XXI.

1. vocem καλόμενον uncis inclusi, quia in Optimo non invenitur.
 3. ὅτι ἐπιπολῆς — Videtur desiderari conjunctio καὶ, καὶ ὅτι. Ita
 certe interpret latinus. Rarb. Forte ὅτι δ' ἐπιπολῆς.

19. cf. Ind. 32, 13.

C. XXI.

Arg. Pallacopas, alveus ex Eu-
 phrate. Pallacopae et circa
 eum Euphratis descriptio, in-
 que iis cura Alexandri.

1. αὐτῇ] ibi, in ea regione,
 nempe occidentem versus a
 Babylone, quum pleraeque
 ex Euphrate fossae in Tigridem
 effundantur.

3. ὅτι ἐπιπολῆς] quia in super-

- εἰς τὴν χώραν, εἰ μὴ τις ἀνατομώσας αὐτὸν κατὰ τὸν
 Παλλακόπαν εἰς τὰ ἔλη τε ἐκτρέψῃσι καὶ ταῖς λίμναις,
 4 αἱ δὲ ἀρχόμεναι ἀπὸ ταύτης τῆς φλώρυχος, ἔς τε ἐπὶ
 τὴν ξυστῇ τῇ Ἀραβίᾳ γῇ, καὶ ἐνθεν μὲν εἰς τέτατος ἐπὶ
 πολὺ, ἐκ δὲ τῷ εἰς θάλασσαν κατὰ πολλὰ τε καὶ ἀφα-
 5 ῖν τόματα ἐκδίδωσι. Τετηκυίας δὲ τῆς χιόος, ἀμφὶ
 Πλευριάδων μάστιγα φύσιν, ὀλίγος τε ὁ Εὐφράτης ῥέει, καὶ
 ὕδην μῆτιον τὸ πολὺ αὐτῷ κατὰ τὸν Παλλακόπαν ἐκδίδοι
 6 εἰς τὰς λίμνας. Εἰ δὲ τις μὴ ἀποφράξῃ τὸν Παλλακό-
 παν αὐτῷ, ὥς κατὰ τὰς ὄχθας ἐκτραπὲν φέρεσθαι τὴν
 ὕδην κατὰ τὸν πόρον, ἐκένωσεν ἂν τὸν Εὐφράτην εἰς αὐ-
 τὸν, ὥς μὴδ' ἐπαρῆσθαι ἀπ' αὐτῷ τὴν Ἀσσυρίαν γῆν.
 7 Ἀλλ' ἀποφράσσοντο γὰρ αἱ εἰς τὸν Παλλακόπαν τῷ
 Εὐφράτι ἐκβολαὶ πρὸς τῇ σάτραπιν τῆς Βαβυλωνίας
 πολλῷ πόνῳ (καὶ περ ὃ χαλεπῶς ἀνατομώμεναι) ὅτι
 ἰλυώδης ἡ ταύτη γῆ, καὶ πηλὸς ἡ πολλὴ αὐτῆς, οἷα, δεχο-
 μένη τὴν ὕδην τῷ ποταμῷ, μὴ εὐμαρῇ τὴν ἀποφροφὴν αὐτῷ
 παρέχῃ· ἀλλὰ καὶ εἰς τρίτον μῆνα Ἀσσυρίων ἄνδρες
 8 ὑπὲρ τῆς μυρίας ἐν ταύτῃ τῷ πόνῳ ξυνείχοντο. Ταῦτα
 ἐπαγγελθέντα ἐπήγαγεν Ἀλέξανδρον ἀφελῆσαι τι τῇ
 χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων. Ἐλθὼν μὲν δὲ εἰς τὸν Παλλακό-

4. καὶ μάστιγα ἐκδίδωσι — Ex auctoritate Opt. et alius mediam vocem abjeci. Vide Gron. p. 374.

7. ἰλυώδης τε — alteram voculam ob Opt. abjeci.

8. τὴν Ἀσσυρίαν — ex Opt. pro τὴν Ἀσσυρίαν.

ficie terrae et alius ejus fluxus est. Quia Euphrates non profuso in profundum alveo fluit, sed passim suis aquis terrae, quam alluit, altitudinem exaequat, VII, 7, 9. hinc cum primum torrentibus intumescere incipit, super ripas, quibus fere nullis coercetur, in agros effunditur. Rarb.

4. ἐπὶ πολὺ] sc. ἐπὶ χρόνον.

ἐκ δὲ τῷ] sc. τῷ ποταμῷ. Τῷ est pro τούτῳ, ut c. 17, 5.

5. ὀλίγος τε ὁ Εὐφράτης ῥέει] et quidem ita, ut transiri pedibus possit, prout fecit Lucullus, quod ita testatur Memnon in Excerptis. Gron.

7. τὴν ἀποφροφὴν αὐτῷ] retentionem aquae. Terra lutosa non firma jacebat, sicut petrosa: facile ab aqua irridente dissoluta in paludes deferetur, ut igitur difficulter et Pallacopae ea clauderetur, obstrueretur.

παν ἐτρέπετο τῷ Εὐφράτῃ ὁ ῥῆς, ταύτῃ δὲ ἔγνω βαβαί-
 ως ἀποκλεῖσαι τὴν ἐκβαλὴν. Προελθόντι δὲ ὅσον σταδί- 9
 ως τριάκοντα ὑπό τετρος ἡ γῆ ἐφαίνετο, οἷα διακοπεῖσαι
 εἰ ζυγαφῆς γένοιτο τῇ πάλαι διάρῃ τῇ κατὰ τὸν Παλ-
 λακόπαν, ἔτ' αὖ διαχεῖσθαι παρέχειν τὸ ὕδωρ ὑπὸ
 σερρότητος τῆς γῆς, τὴν τε ἀποστροφὴν αὐτῆς τῇ τεταγ-
 μένῃ ὥρα μὴ χαλεπῶς γίγνεσθαι. Τέτων ἔνεκα, ἐπὶ 10
 τῇ τῷ Παλλακόπαν ἐπλευσε, καὶ κατ' αὐτὸν κατα-
 πλεῖ ἐς τὰς λίμνας, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀράβων γῆν. Ἐνθα 11
 χῶρόν τινα ἐν καλῷ ἰδὼν, πόλιν ἐξαποδόμησέ τε καὶ
 ἐτείχισε, καὶ ἐν ταύτῃ κατέκτισε τῶν Ἑλλήνων πικρὰς τῶν
 μισθαφόρων, ὅσοι τε ἐκόκτες καὶ ὅσοι ὑπὸ γήρας ἢ κατὰ
 πῆρσιν ἀκόλῃμοι ἦσαν.

XXII. Αὐτὸς δὲ ὡς ἐξελέγχετο τῷ Χαλδαίῳ 1
 μαντεῖαν, ὅτι εἶδεν πεποιθὸς εἶναι ἐν Βαβυλῶνι ἀχαιῶν
 καθάπερ ἐκείνοι ἐμαντεύσαντο (ἀλλ' ἔφη χάρις ἐλάσας
 ἔξω Βαβυλῶνος πρὶν τι παθεῖν) ἀνέπλησεν αὐτοῦ κατὰ 2

Cap. XXII.

1. πεποιθὸς εἶναι αὐτῷ. Opt. Vulgo πεποιθὸς.

9. Προελθόντι δὲ etc.] Progres-
 sus autem stadia circiter tri-
 ginta petrosam terram offen-
 dis (quod fecerunt fabri ejus
 scrutanda, ut solent mecha-
 nici, vel etiam in ipsa statim
 superficie et ripa id potuit
 apparuisse) talem, quae di-
 scissa si committeretur veteri
 fossae Pallacopae (vel quae, si
 incisio aut fossa illic fieret et
 continuaretur usque in vete-
 rem Pallacopae cursum; quod
 spatium, si rectissime ducere-
 tur, minimum erat XXX sta-
 diorum) non concessura esset
 diffundi aquam propter fir-
 mitatem soli; at aversionem
 ejus certo tempore non diffi-
 culter fieri, vel eadem soli
 firmitas, quae impeditura

erat, ne diffunderetur inutili-
 liter per fractos et repullos
 imbecillos terrae obices, ut
 in prisco Pallacopa, in con-
 trarium concessura erat, ut
 aversio aquae, et obturatio
 ejus fossae tempore anni ne-
 cessario facile fieret, quod
 alioqui tantum temporis et
 tot hominum operas requi-
 rebat. Gronovius pag. 375 in
 Exercitatione de fossa ex Eu-
 phrate.

C. XXII.

Arg. Navigat Alexander per la-
 cus Babylonicos. Sepulera
 regum Assyriae in lacubus.
 Omen potentiae Seleuci et
 mortis Alexandri.

1. ἐξελέγχετο etc.] falsi convicto
 Chaldaeorum oraculo. Gron.

- 2 τὰ ἔλη θαρρῶν, ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν Βαβυλῶνα· ἵνα δὲ
καὶ ἐπλανήθῃ αὐτῷ μέρος τῆς ναυτικῆς κατὰ τὰ σενά,
ἀπορία ἡγεμόνος· πρὶν γὰρ δὴ αὐτὸς πέρασας τὸν ἡγησό-
3 μνον, ἐπανήγαγεν αὐτὸς εἰς τὸν πόρον. Λόγος δὲ λέ-
γεται τοῖόςδε. Τῶν βασιλέων τῶν Ἀσσυρίων τὰς τά-
φους ἐν ταῖς λίμναις τε εἶναι τὰς πολλὰς καὶ ἐν τοῖς ἔλεσι
4 δεδομημένους. Ὡς δὲ ἔπλει Ἀλέξανδρος κατὰ τὰ ἔλη
(κυβερνᾶν γὰρ αὐτὸν λόγος τῆς τριῆς) πνεύματος μι-
γάλης ἐμπροσθέντος αὐτῷ εἰς τὴν παυσίαν, καὶ τὸ διάδη-
μα αὐτῇ συνεχόμενον, τὴν μὲν δὴ βαρύτεραν πεσεῖν εἰς
τὸ ὕδωρ, τὸ διάδημα δὲ ἀντισχεθὲν πρὸς τῆς πνοῆς,
σχαθῆναι ἐν καλάμῳ· τὸν κάλαμον δὲ τῶν ἐπιπεφυκό-
5 των εἶναι τάφῳ τινὶ τῶν πάλαι βασιλέων. Τῆτό τε εἰ
αὐτὸς πρὸ τῶν μελλόντων σημῆναι, καὶ ὅτι τῶν τις ναυ-
τῶν ἐκινηζόμενος εἰς ἐπὶ τὸ διάδημα, ἀφελὼν τῆς καλά-
μου αὐτοῦ, μετὰ χεῖρας μὲν ἐκ ἡντογεν, ὅτι νηχομέης αὖ
αὐτῷ ἄβροχτο, περιθεὶς δὲ τῇ κεφαλῇ τῇ αὐτῇ, ἔτι
6 δῆνευκε. Καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀναγραφάντων τὰ
Ἀλεξάνδρου, λέγουσιν, ὅτι τάλατον μὲν ἐδωρήσατο αὐτῷ
Ἀλέξανδρος, τῆς προθυμίας εἵνεκα· ἀποτιμᾶν δὲ ὅτι
ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν, τῶν μάντεων ταύτῃ ἐξηγησαμέ-
νων, μὴ περιθεῖν σώαν ἐκείνην τὴν κεφαλὴν, ἥτις τὸ διά-
7 δημα ἔφάρεσε τὸ βασίλειον. Λεισόβαλος δὲ τάλαντον
μὲν ὅτι ἔλαβεν λέγει αὐτὸν, ἀλλὰ πληγὰς λαβεῖν τῆς
8 περιθέσεως εἵνεκα τῆς διαδήματος. Λεισόβαλος μὲν δὲ
τῶν τῶνα Φοινίκων τῶν ναυτῶν λέγει, ὅτι τὸ διάδημα τῷ
Ἀλεξάνδρῳ ἐκόμισεν· εἰς δὲ οἱ Σέλευκον λέγουσι· καὶ
τῆτο τῷ τε Ἀλεξάνδρῳ σημῆναι τὴν τελευταίαν, καὶ τῷ
9 Σιλεύκῳ τὴν βασιλείαν τὴν μεγάλην· Σέλευκον γὰρ μὲν

9. Vulgata erat: μέγιστον τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου (διαδεχόμενον τὴν ἐκ-
χὴν τὴν μεγάλην) βασιλείαν γινέσθαι, quam ex MSs emendavi.

4. παυσίαν] De Causa vide Eu-
stathium apud Henr. Steph.
T. II. p. 176. Eam tradit

fuisse πλεον πλατὺν, ὃν οἱ Μα-
κεδωνικοὶ βασιλεῖς ἐφόρου, ἀπο-
κὸν αὐτῷ διάδημα περιελάοντες.

γίγον, τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον διαδεξαμένων τὴν ἀρχήν, βασιλέα γενέσθαι, τὴν τε γνώμην βασιλικώτατον, καὶ πλείστης γῆς ἐπάρξαι μετὰ γε αὐτὸν Ἀλέξανδρον, ὃ μοι δοκεῖ ἶναί ἐς ἀμφίλογον.

XXIII. Ἐπαυλθὼν δὲ εἰς Βαβυλῶνα καταλαμ- 1
βάνει. Πευκέςαν ἦκοντα ἐκ Περσῶν, ἄγοντα στρατιὰν 2
Περσῶν ἐς δισμυρίδας· ἦγε δὲ καὶ Κοσσαίων καὶ Ταπύ-
ρων ἐκ ὀλίγης, ὅτι καὶ ταῦτα ἔθνη τῶν προσχώρων τῇ
Περσίδι μαχιμώτατα εἶναι ἐξηγγέλλετο. Ἦκε δὲ 2
αὐτῷ καὶ Φιλόξενος, στρατιὰν ἄγων ἀπὸ Καρίας, καὶ
Μένανδρος ἐκ Λυδίας ἄλλης· καὶ Μενίδας τῆς ἰππίας
ἄγων τῆς αὐτῷ ξυνταχθέντας. Καὶ πρεσβεῖαι δὲ ἐν 3
τέτῳ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἦκον, καὶ τέτων οἱ πρέσβεις, αὐτοί
τε ἐμφανώμενοι Ἀλεξάνδρῳ προσῆλθον, καὶ ἐμφάνον
αὐτὸν στεφάνοις χρυσοῖς, ὡς θεοὶ δῆθεν ἐς τιμὴν θεῶ
ἀφικνήμενοι. Τῷ δὲ ἡ πόρῳ ἄρα ἡ τελευταῖα ἦν. Ἐνθα 4
δὴ τῆς τε Πέρσης ἐπαινέσας τῆς προθυμίας, ὅτι πάντα
Πευκέςα ἐπέθοντο, καὶ αὐτὸν Πευκέςαν τῆς ἐν κόσμῳ
κῦτῶν ἐξηγήσεως, κατέλεγεν αὐτῆς ἐς τὰς Μακεδονικὰς

C. XXIII.

εἰρ. Supplementa, item legati ex Graecia cum coronis. Favor in Peucestam et Persas. Responsum Hammonis de Hephaestionis cultu. Epistola Alexandri ad Cleomenem propter honores Hephaestioni habendos.

. ἐς δισμυρίδας] sagittariorum et funditorum, ut dicit Diod. XVII, 110. Tapuri, non procul a mari Caspio inter Hyrcanios et Arios habitantes, longissime a Persis aberant. Quomodo ergo Peucestas eos adducere potest ex

finitimis Persarum? Ptolemaeus et Strabo l. XI. commemorant Tapuros in Media, de quibus nostrum locum intelligendum, monet Blancardus. pag. 180.

2. καὶ Μενίδας] Menidae equites erant mercenarii, cum quibus in Media relictus erat. Deinde in Macedoniam missus erat (IV, 18, 5.) ad exercitum, praecipue credo equitem, conscribendum, cum quo nunc videtur advenisse. Curt. VII, 10, 11. jam reversisse eum tradit, quum Alexander in Sogdiana versaretur.

- 5 τάξεις· δεκάρχην μὲν τῆς δεκάδος ἡγεῖσθαι Μακεδόνα, καὶ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτην Μακεδόνα, καὶ δεκασάτηρον, ὅπως ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῆς μισθοφορᾶς, ἣν τινα μείονα μὲν τῇ διμοιρίτῃ, πλείονα δὲ τῶν ἑκ ἐν τριῇ στρατευομένων ἔφερεν· ἐπὶ τέτοις δὲ δώδεκα Πέρσας, καὶ τελευταῖον τῆς δεκάδος, Μακεδόνα, δεκασάτηρον καὶ τῆτον·
- 6 ὥστε ἐν τῇ δεκάδι τέσσαρας μὲν εἶναι Μακεδόνας, τρεῖς μὲν τρεῖς τῇ μισθοφορᾷ προὔχοντας, τὸν δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς δεκάδος· δώδεκα δὲ Πέρσας· τὴς μὲν Μακεδόνας, τὴν πάτριον ὅπλισιν ὠπλισμένης· τὴς δὲ Πέρσας, τὴς μὲν τοξότας, τὴς δὲ καὶ μεσάγχυλα ἔχοντας. Ἐν τούτῳ δὲ πολλάκις μὲν τῇ ναυτικῇ ἀπεπειράτο, πολλαὶ δὲ ἑρίδες αὐτῷ τῶν τριηρῶν, καὶ ὅσαι τετρήρεις κατὰ τὸν ποταμὸν ἐγίγνοντο, καὶ ἀγῶνες τῶν τε ἐρετῶν καὶ
- 8 τῶν κυβερνητῶν, καὶ εὖφανοι τῶν νικούντων. Ἦκον δὲ καὶ παρὰ Ἀμμωνος οἱ θεῶροι, οὓς τις ἐσάλπει ἐρησόμενης, ὅπως θέμις αὐτῷ τιμᾶν Ἡφαιστῶνα; οἱ δὲ ὡς ἥρωϊ ἔφησαν ὅτι θύειν θέμις ὁ Ἀμμων λέγει. Ὁ δὲ ἔχαιρε τε τῇ μαντείᾳ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ὡς ἥρωα ἐγέραιε.
- 9 Καὶ Κλειομένη ἀνδρὶ κακῷ, καὶ πολλὰ ἀδίκηματα ἀδίκησαντι ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπέλλει ἐπιβολήν· καὶ ταύτην, τῆς μὲν ἐς Ἡφαιστῶνα καὶ ἀποθανόντα

Cap. XXIII.

5. δεκάρχην ex Opt. pro δεκαδάρχην. Vide Gronovium.

5. δεκασάτηρον] i. e. cujus stipendium X stateres sunt, credo per annum. Nam stater idem valet, quod Daricus, decem stateres idem, quod duae minae, nempe 40 circiter chaetoi. cf. Grøn. de sesteritiis p. 360. seqq. De reliquorum apud Alexandrum stipendio nihil certi invenio.

8. cf. c. 14, 14. Diod. XVII, 115. Hammonem Hephaestioni tamquam deo sacra fieri iussisse refert. Unde Alexandrum X millia victimarum

caedi iussisse, iisque plebem splendido convivio excepisse. Eodem auctore et Luciano de cal. non cred. c. 17. sacra Hephaestioni fiebant, tanquam malorum depulsori et coelestium adfessori. Responsum hoc Hammonis propter festa inde nata Alexandro mortis occasionem prae buisse plures tradidere, inter quos et Plut. V. Alex. c. 75.

9. De Cleomene vide supra III, 5, 5.

Φιλίας ἔνεκα καὶ μνήμης, ἐ μέμφομαι ἔγωγε· ἄλλων
 δὲ πολλῶν ἔνεκα, μέμφομαι. Ἐλεγε γάρ ἡ ἐπιστολή 10
 κατασκευασθῆναι Ἡφαισίῳ ἡρώον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ
 Αἰγυπτίᾳ, ἐν τε τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ
 Φάρῳ, ἵνα ὁ πύργος εἴη ὁ ἐν τῇ νήσῳ μεγέθει τε μέγι-
 στος, καὶ πολυτελείᾳ ἐκπρεπέστατος· καὶ ὅπως ἐπικρα- 11
 τήσῃ καλεῖσθαι ἀπὸ Ἡφαισίωνος· καὶ τοῖς συμβο-
 λαίοις, καὶ ὅσα οἱ ἔμποροι ἀλλήλοις συμβάλλουσιν,
 ἐγγράφεισθαι τὸ ὄνομα Ἡφαισίωνος. Ταῦτα μὲν ἐκ 12
 ἔχω μέμψασθαι, πλὴν γε δὴ ὅτι ἐκ ἐν μεγάλοις μεγά-
 λως δισπασθάζετο· ἐκεῖνα δὲ καὶ πάντῳ μέμφομαι. Ἦν 13
 γὰρ καταλάβω ἐγὼ (ἔλεγε τὰ γράμματα) τὰ ἱερὰ τὰ
 ἐν Αἰγύπτῳ καλῶς κατασκευασμένα καὶ τὰ ἡρώα τὰ
 Ἡφαισίωνος, εἴτε τι πρότερον ἡμάρτηκας, ἀφήσω σὲ
 τέτων, καὶ τὸ λοιπὸν, ὅπῃ λίκον ἀν ἀμάρτης, εἰδὲν πεί-
 ση ἐξ ἐμῶ ἀχαρι. Τῷτο ἀνδρὶ ἀρχοντι πολλῆς μὲν 14
 χώρας, πολλῶν δὲ ἀνθρώπων, ἐκ βασιλέως μεγάλῃ
 ἐπισταλμένον, ἄλλως τε καὶ κακῷ ἀνδρὶ, ἐκ ἔχω ἐπαι-
 νίσαι.

11. καλεῖσθαι — ex Opt. pro ἐπικαλεῖσθαι

12. ταῦτα μὲν ἐκ ἔχω — ex Opt. pro ταῦτα μὲν ἐν ἐκ ἔχω. Deinde
 ex eodem ἐν μεγάλοις pro ἐπὶ μεγάλοις, et mox τὰ ἡρώα τὰ Ἡφ.
 pro τῷ Ἡφαισίωνος.

10. τῇ Φάρῳ] Caesar de bello
 civili lib. III. extremo: „Pha-
 rus est in insula turris, mag-
 na altitudine, mirificis ope-
 ribus exstructa, quae nomen
 ab insula accepit. Haec in-
 sula objecta Alexandriae, por-
 tum efficit, — et ponte cum
 oppido conjungitur. Hinc
 pater, cui τῇ πόλει addatur
 αὐτῇ, quod nimirum quae-
 dam quasi appendix Alexan-
 driae fuerit insula illa, Raph.

11. ὅπως ἐπικρατήσῃ] ut tem-
 plum illud nomine superaret
 Phari appellationem, eaque

insula vocaretur de Hephae-
 stionis nomine. Raph.

καὶ τοῖς συμβολαίοις] Quaero,
 qua ratione, aut cuius rei
 causa Hephaestionis nomen sit
 tabulis contractuum inscri-
 ptum? Mihi quidem nihil
 aliud succurrit, nisi ad fir-
 mandam jurejurando fidem
 in negotiis contrahendis ad-
 hibitum fuisse Hephaestionis,
 tanquam dei, nomen. Id
 adeo mihi verosimile fit ex
 Luciano de non temere creda-
 calumniae, ubi cum multa
 alia habentur de divinis He-

- XXIV. Ἀλλὰ γὰρ αὐτῷ ἤδη Ἀλεξάνδρῳ ἔγγυς ἦν τὸ τέλος. Καὶ τί καὶ τοῖόνδε πρὸ τῶν μελλόντων σημῆναι λέγει Ἀριστόβελος· καταλοχίζειν μὲν αὐτὸν τῇ στρατιᾷ τὴν ξὺν Πευκέσῃ τε ἐκ Περσῶν, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ξὺν Φιλοξένῳ καὶ Μειάνδρῳ ἦκυσαν, ἐς τὰς Μακεδονικὰς τάξεις· διψήσαντα δὲ, ἀποχωρῆσαι ἐκ τῆς ἑδρας, καταλιπόντα ἔρημον τὸν θρόνον τὸν βασιλείον. Εἶναι δὲ κλίνας ἐκατέρωθεν τῷ θρόνῳ ἀργυρόποδας, ἐφ' ὧν οἱ ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι ἐκάθηντο. Τῶν τινα ἐν ἡμελημένων ἀνθρώπων (οἱ δὲ καὶ τῶν ἐν Φυλακῇ ἀδέσμων ὄντα λέγουσι) ἔρημον ἰδόντα τὸν θρόνον καὶ τὰς κλίνας, περὶ τῷ θρόνῳ δὲ ἐσηκότας τὰς εὐνύχας (καὶ γὰρ καὶ οἱ ἐταῖροι ξυνανέστησαν τῷ βασιλεῖ ἀποχωρῶντι) διελθόντα διὰ τῶν εὐνύχων, ἀναβῆναί τε ἐπὶ τὸν θρόνον καὶ καθίσι-
σθαι· τῆς δὲ ἔκ ἀνάστηναι μὲν αὐτὸν ἐκ τῷ θρόνῳ, κατὰ δὴ τινα νόμον Περσικόν· περιρρήξαμένους δὲ τύπτεσθαι τὰ τε στήθη καὶ τὰ πρόσωπα, ὡς ἐπὶ μεγάλῳ κακῷ. Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, κελεῦσθαι στρατοῦ θῆναι τὸν καθίσαντα, μήποτε ἐξ ἐπιβελῆς ξυντεταγμένοι τῷτο ἑδρασε, γινῶναι θέλοντα· τὸν δὲ ἔδεν ἄλλο ἐξεπτῖν, ὅτι μὴ ἐπὶ νῦν οἱ ἐλθόν ἔτω πράξαι· ἢ δὴ καὶ μᾶλλον ἐπ' ἔδεν ἀγαθῷ συμβῆναι αὐτῷ οἱ μάντις

Cap. XXIV.

6. κατεπτῖν. Opt. ἐξεπτῖν. Et sane videtur esse differentia: nam vulgatum κατεπτῖν saepe usurpat auctor, sed ut significet, nominare aliquem in tormentis; hic vero desideratur confiteri aliquid, et prodere naturam rei, de qua quaeritur. Gron. Lect. Opt. recepi. Mox scriptū ἢ δὴ κατὰ, quapropter, ex conjectura Raphaelii pro vulgata ἢ δὴ.

phacstionis honoribus, quibus eum Alexander coli voluit, cum hoc quoque tom. I, p. 827. καὶ ὁ μέγιστος θεός ἐν Ἀπασιν· Ἡφαίστιον. Idem.

C. XXIV.

Arg. Thronum vacuum regis alter occupat. Comestatio apud Medium.

4. Hos Eunuchos non secum in castris ducebat Alexander, sed Babylone invenit.

5. περιρρήξαμένους] sc. τὴν ἐσθῆτα.

6. Diod. XVII, 116. hominem interfectum tradit, ὅπως τὸ σημανόμενα δυσχερὲς εἰς ταῦτα τρέπεται.

ἔπυγντο. Ἡμέραι τε ἔπολλαι ἐπὶ τῷ ἐγένοντο, 7
καὶ τεθυκαὶ τοῖς θεοῖς τὰς τε νομιζομένας θυσίας ἐπὶ
εὐμφοραῖς ἀγαθαῖς, καὶ τινὰς καὶ ἐκ μαντείας, οὐ-
κ ἔσται ἅμα τοῖς φίλοις, καὶ ἔπινε πόρρω τῶν νυκτῶν.
Δεῖναί δὲ λέγεται καὶ τῇ στρατιᾷ ἱερεῖα, καὶ οἶνον κατὰ
λόχους καὶ ἑκατοσῦας. Ἀπὸ δὲ τῆ πότῃ, αὐτὸν μὲν 8
ἐπαλλάττεσθαι ἐθέλειν ἐπὶ κοιτῶν, εἰσὶν οἱ ἀνέγρα-
ψαν· Μήδιον δὲ αὐτῷ ἐντυχόντα, τῶν ἐταίρων, ἐν τῷ
τότε τὸν πιθανώτατον, δεηθῆναι κωμάσαι παρὰ οἱ· γε-
νέσθαι γὰρ αὖν ἡδὺν τὸν κῶμον.

• XXV. Καὶ αἱ βασίλαιοι ἐφημερίδες ὥδε ἔχουσι, 1
πίνειν παρὰ Μηδίῳ αὐτὸν κωμάσαντα· ἔπειτα ἐξανα-
στάντα καὶ λυσάμενον, καθεύδειν τε, καὶ αὖθις δι-
πνεῖν παρὰ Μηδίῳ, καὶ αὖθις πίνειν πόρρω τῶν νυκτῶν·
ἐπαλλαχθέντα δὲ τῇ πότῃ, λῦσασθαι· καὶ λυσάμε-
νον ὀλίγον τι ἐμφαγεῖν, καὶ καθεύδειν αὐτῷ, ὅτι ἡδὴ
ἐπύρεσσεν· ἐκκομπθέντα δὲ ἐπὶ κλίνης πρὸς τὰ ἱερά, 2
θῦσαι ὡς νόμος ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ· καὶ τὰ ἱερά
ἐπιθέντα, κατακλίσθαι ἐν τῷ ἀνδρῶνι ἕως τε ἐπὶ κνέφας·

7. εὐνχεῖται ex Opt. pro εὐνχεῖτε.

7. ἐπὶ εὐμφοραῖς ἀγαθαῖς] Diod.
potius ait τοῖς θεοῖς ἀποτρο-
παῖς.

8. Apud Medium, tradit Nico-
bulus apud Athenaeum X. p.
436., Alexandrum plus bi-
bisse, quam XX convivae re-
liquos. Cf. etiam Plut. V.
Alex. c. 75.

C. XXV.

Arg. Diarii regii fragmentum.
Progressus morbi, donec vox
defecit.

8. αὐτὸν κωμάσαντα] Recte, id
enim est, de quo potissimum
volebat probare. Interim
haec comessatio apud Medium
jam satis erat ostentata, nec
commentarii regii debuerunt
omittere, quod annotarunt

alii, nempe κωμάσαντα. Hoc
enim fuit alterum lutum, in
quo haesit Alexander praeter
τὸ πίνειν. Hinc κωμῆσαι μεθ-
υσιναι vituperantur apud
Plutarchum de Fort. Alex. II.
in quo etiam peculiariter scri-
bitur: ἐκέρπει δὲ πρὸς Μῆδαν
πυρέτων. Verum optime ista
conveniunt et ultro satis pa-
tet vix fuisse κῶμον, quem
κῶβαι non comitarentur.
Unde junguntur ista duo
apud Plutarchum in libello
de liberis educandis: οἱ δὲ αὖ
κῶβος καὶ κῶμος ἐξουέλλουσιν, et
rursus: ἀμυγρία γαστρός καὶ
κλεπαὶ πνευμάτων χρημάτων, καὶ
κῶβαι καὶ κῶμοι καὶ πότοι καὶ
παρθέτων ἱερῶν. Gron.

3 ἐν τούτῳ δὲ τοῖς ἡγεμόσι παραγγέλλειν ὑπὲρ τῆς πόρεως,
 καὶ τῷ πλῆ· τὴς μὲν, ὡς περὶ ἰόντας, παρασκευάζε-
 σθαι εἰς τετάρτην ἡμέραν, τὴς δὲ ἅμα οἱ πλείοντας, ὡς
 4 εἰς πέμπτην πλευσομένους· ἐκείθεν δὲ κατακομισθῆναι
 ἐπὶ κλίνης ὡς ἐπὶ τὸν ποταμόν· καὶ πλοῖα ἐπιβάντα,
 διαπλεῦσαι πέραν τῷ ποταμῷ εἰς τὸν παράδεισον, καὶ
 5 αὐθις λυσάμενον, ἀναπαύεσθαι. Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν,
 λήσασθαι τε αὐθις, καὶ θῦσαι τὰ νομιζόμενα· καὶ εἰς
 τὴν καμάραν εἰσελθόντα, κατακλῖσθαι διαμυθολογῶν-
 τα πρὸς Μήδιον· παραγγεῖλαι δὲ καὶ τοῖς ἡγεμόσι,
 6 ἀπαντῆσαι ἑωθεν. Ταῦτα πράξαντα, δειπνήσαι ὀλί-
 γον· κομισθέντα δὲ αὐθις εἰς τὴν καμάραν, πυρέσσειν
 ἤδη ξυνεχῶς τὴν νύκτα ὅλην· τῇ δὲ ὑπεραίᾳ λήσασθαι,
 7 καὶ λυσάμενον θῦσαι. Νιάρχῳ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἡγεμόσι παραγγεῖλαι τὰ ἀμφὶ τὸν πλῆν, ὅπως ἔσαι
 εἰς τρίτην ἡμέραν· τῇ δὲ ὑπεραίᾳ λήσασθαι αὐθις, καὶ
 θῦσαι τὰ τεταγμένα· καὶ τὰ ἱερά ἐπιθέντα, ἐκεί-
 τι ἐλινύειν πυρέσσοντα, ἀλλὰ καὶ ὡς τὴς ἡγεμόνας εἰσκα-
 8 λίσαντα, παραγγέλλειν τὰ πρὸς τὸν ἑκπλην ὅπως αὐτῷ
 ἔσαι ἔτοιμα· λήσασθαι τε ἐπὶ τῇ ἑσπέρᾳ, καὶ λυ-
 9 σάμενον ἔχειν ἤδη κακῶς. Τῇ δὲ ὑπεραίᾳ μετακομισθῆ-
 ναι εἰς τὴν οἰκίαν τὴν πρὸς τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ θῦσαι
 μὲν τὰ τεταγμένα. Ἐχόντα δὲ πονήρως, ὅμως ἐσκα-
 λίσαι τῶν ἡγεμόνων τὴς ἐπικαιροτάτης, καὶ ὑπὲρ τῷ
 10 πλῆ αὐθις παραγγέλλειν. Τῇ δ' ἐπίσχῃ μόγις ἐκκομι-
 σθῆναι πρὸς τὰ ἱερά, καὶ θῦσαι, καὶ μηδὲν μείον εἶ-
 παραγγέλλειν ὑπὲρ τῷ πλῆ τοῖς ἡγεμόσιν. Ἐς δὲ τὴν
 ὑπεραίαν κακῶς ἤδη ἔχοντα ὅμως θῦσαι τὰ τεταγμένα.

7, [ἐλινύειν πυρέσσοντα] Non sup-
 primendum censui scholion,
 quod in cod. III. ad margi-
 nem reperi: Ἐλινύειν πυρέ-
 σοντα — τὺτο θέλειται λέγειν, ἡ
 ὅτι πυρέσσειν ἐκ ἡρέμα, ἀλλὰ τῶν
 τέλων ἐξήρτους, ἡ ὅτι ὁ πυρετός

ἐκ ἡρέμα. Ἐλινύειν γὰρ τὴ
 βραδύνειν λέγεται. Sed et ex
 Codice Grammatici cujusdam
 inter Barocciana Oxoniensis
 legebam ἐλινύειν (sic uno v)
 λέγειν, σχολάζειν. Gron.

Παραγγεῖλαι δὲ, τὰς μὲν στρατηγὰς διατρίβειν κατὰ τὴν αὐλήν· χιλιάρχους δὲ καὶ πεντακοσιαρχὰς πρὸ τῶν θυρῶν· ἥδη δὲ παντάπασι πονηρῶς ἔχοντα, διακομισθῆναι ἐκ τῆ παραδείσου εἰς τὰ βασίλεια. Εἰσελθόντων δὲ τῶν ἡγεμόνων, γινῶναι μὲν αὐτὰς, Φωνῆσαι δὲ ρηθὲν ἔτι, ἀλλ' εἶναι ἀναυδόν· καὶ τὴν νύκτα πυρέσσειν κακῶς καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ἄλλην νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν· οὕτως ἐν ταῖς ἐφημερίσι ταῖς βασιλείαις ἀναχέρεται.

XXVI. Καὶ ἐπὶ ταῖς, ὅτι οἱ στρατιῶται ἐπόθησαν ἰδεῖν αὐτόν· οἱ μὲν, ὡς ζῶντα ἴδοιεν· οἱ δὲ, ὅτι τεθνηκέναι ἥδη ἐξηγγέλλετο, ἐπικρύπτεσθαι δὲ αὐτῷ ἐκέρχον πρὸς τῶν σωματοφύλακων τὸν θάνατον, ὡς ἔγωγε δοκῶ· τὰς πολλὰς δὲ ὑπὸ πένθους καὶ πόθου τῆ βασιλέως βιάσασθαι ἰδεῖν Ἀλέξανδρου. Τὸν δὲ ἄφωνον μὲν εἶναι λέγασι παραπορευομένης τῆς στρατιᾶς· διεξιῆσθαι δὲ καὶ ὡς ἐκάσας, τὴν τε κεφαλὴν ἐπαίροντα μόγῃς, καὶ τοῖν ὀφθαλμοῖν ἐπισημαίνοντα· Λέγασι δὲ οἱ ἐφημερίδες αἱ βασιλεῖοι, ἐν τῷ τῆ Σεράπιδος ἱερῷ Πρί-

C. XXVI.

α. καὶ ὡς ἐκάσας — ex Or. primam. vocem adjeci.

1. Mos. erat principibus amicorum et custodibus corporis, excubare ante praetorium, quoties regi adversa valetudo incidisset. [Curs. IX, 6. 4.

C. XXVI.

Arg. Militum postremus adspetus. Serspidis oraculum.

2. Plut. in V. Al. c. 76. eundem cum nostro fontem secutus, alia, inquit, janua introibant milites, ad salutandum ingressi, alia exhibant.

3. τῷ Σεράπιδος ἱερῷ] Serapis fuit deus Aegyptiacus, et apud Aegyptios quoque deus

recens. Nam Alexandri temporibus ejus cultum ortum mythographi docent. Unde igitur templum ejus Babylonē? Sed potuerunt Graeci deum aliquem assyriacum, cujus templum Babylonē fuit, ob similitudinem forte vel formae vel cultus Serapidem vocare, qui deus notior. Nomen vero corruptum ne credas, nam eandem narrationem habet Plut. ex eodem fonte c. 76. et nomen Serapidis tanquam dei assyriaci commemoratum vide apud eundem c. 73. Propter vo-

θυνά τε ἐγκοιμηθέντα καὶ Ἀτταλὸν, καὶ Δημοφῶντα,
 καὶ Πευκίεσσαν πρὸς δὲ Κλεομένην τε καὶ Μενίδαον, καὶ
 Σέλευκον ἐπερωτᾶν τὸν θεόν, εἰ λῆρον καὶ ἄμεινον Ἀλε-
 ξάνδρῳ, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεῦ κομισθέντα καὶ ἱκετεύ-
 4 σαντα θεραπεύεσθαι πρὸς τῷ θεῷ· καὶ γενέσθαι φήμη
 τινὰ ἐκ τοῦ θεῦ, μὴ κομίζεσθαι εἰς τὸ ἱερὸν, ἀλλ' αὐτῷ
 μένοντι ἴσσεσθαι ἄμεινον· ταῦτά τε ἀπαγγεῖλαι τῷ
 5 ἑταίρῳ, καὶ Ἀλέξανδρον ὃ πολὺ ὕστερον ἀποθανεῖν,
 ὥς τῷτο ἄρα ἤδη ὄν τὸ ἄμεινον. Οὐ πόρρω δὲ τῶτων ἔτε
 Ἀριστοβέλῳ ἔτε Πτολεμαίῳ ἀναγέγραπται. Οἱ δὲ καὶ
 ταῦτα ἀνέγραψαν, ἰδέσθαι μὲν τῷ ἑταίρῳ αὐτόν, ὅτι

oem autem ἐγκοιμηθέντα ora-
 culum ejus generis fuisse vi-
 detur, ut qui deum consule-
 rent, in templo pernoctan-
 tes per somnia responsa acci-
 perent. Vox φήμη in seqq.
 non obstat, significans simpli-
 citer responsum. Tale ora-
 culum erat Amphiarai in urbe
 Boeotiae, Oropo, de quo
 vide Pausan. I, 24. Tale
 Amphilochoi in Ciliciae oppi-
 do, Mallo. De Demophonte
 nihil amplius est in Arriano.
 Curt. IX, 4, 28 et Diod. XVII,
 98. sic vocant vatem, quem
 Alexandro, quum urbem
 Mallorum oppugnaret, peri-
 culum vitae praedixisse tra-
 dunt. De Cleomenē, utrum
 fuerit Aegyptius ille an alius,
 nihil constat.

4. Noster et Plut. c. 76. uter-
 que sequutum se fatetur
 ephemerides regias, ideoque
 consentiunt. Arrianus vero
 plura eademque diligentius
 descripsisse videtur. Ex Plu-
 tarcho autem duo isti adden-
 da notavi, alterum minus
 quidem, Nearchum regi ae-
 grotanti de navigatione in

mari magno narrasse; alterum
 autem, Alexandrum mor-
 tuum τῇ τρίτῃ φθίνοντες (Δα-
 σίου) πρὸς δέξιαν. Dacius ve-
 ro, Dacierio-docente, con-
 venit Thargelioni Atticorum.
 Mortuus igitur esset die 28.
 Apr. Ol. 114, 1. a. Chr. 323.
 St. Croix p. 159. cum Corf.
 Fast. Att. Tom. IV, p. 50.
 seqq. refert mortem in 114,
 1. 324. a Chr. ut Alex. vive-
 ret 32 annos, 10 menses, 22
 dies, rex esset 12 annos, 8
 menses. Aristobuli de morte
 regis narrationem discrepen-
 tem ab ephem. servavit Plut.
 c. 75. Mortuus igitur est A-
 lexander propter nimiam vini
 intemperantiam. Idem testa-
 tur Athenaeus X. p. 434., ubi
 plura de ejus temulentia.
 (De eadem et conviviis Ale-
 xandri Babylone cf. Freinsh.
 ad Curt. X, 4, 17. et Aelianus
 pluribus locis). Nec audi-
 endi sunt, qui cum Iust. XII,
 13. amicos causam morbi in-
 temperiem ebrietatis dissemi-
 nasse ajunt, se vera autem
 insidias fuisse, quarum infamiam
 successorum potentia
 oppresserit.

τὴν βασιλείαν ἀπολείπει· τὸν δὲ ὑποκρίνασθαι, ὅτι τῷ
κρατίστῳ. Οἱ δὲ, προσθῆναι πρὸς τῷ λόγῳ, ὅτι ὁ
ἐβγαν ἐπιτάφιον ἀγῶνα ὁρᾷ ἐπ' αὐτῷ ἐσόμενον.

XXVII. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα οἶδα ἀναγεγραμ-
μένα ὑπὲρ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς· καὶ Φάρμακον ὅτι
ἐπέμφθη παρὰ Ἀντιπάτρου Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐκ τῷ

5. κρατίστῳ] i. e. ισχυροτάτῳ ἢ
δυνατοτάτῳ, ut Hesychius in-
terpretatur. Diod. XVII. ha-
bet etiam τῷ κρατίστῳ, at prin-
cipio XVIII mi τῷ κρείστῳ. Hoc
respexisse videtur Curt. lib.
X., ubi vertitur *Optimo*.
Caeterum hae voces similem
paene obtinent potestatem,
nisi quod heic ad militarem
potentiam referantur. Eam
si quis favore militum conse-
queretur, is vere rex et haer-
es imperii futurus erat. *Blanc.*
Eo pertinet, quod praevide-
re se dixit Alexander grave
de regno certamen, inter il-
los eritutum, ut proinde sit
necesse, rem ad eum inclina-
re, qui plus possit. *Raph.*
Omnes aliae hujus vocis ex-
plicationes alienae sunt. Scie-
bat Alexander, vel regum
maximorum, si mortui fuissent,
praeccepta ab successoribus
non curari. Nihil ergo prae-
cepit de Hercule filio, Ari-
dæo fratre, Roxane prae-
gnante, praevidens, quas-
cunque mandaturus esset, ta-
men regnum suum praedam
fore felicissimi fortissimique
ducum.

6. μέγαν ἐπιτάφιον ἀγῶνα] Bene
Curt. X, 5, 5. expressit per
magnos funebres ludos. Ludi
enim sive spectacula certami-
um inter funerum solennia

exhiberi solebant, uti vel ex
cap. 14, 20. hujus libri con-
stat. (cf. Wessel. ad Diod.
XVII, 17.) — ἐπ' αὐτῷ ὁ δὲ ἰδ.,
propter eam causam, nempe
propter regni contentionem.
Ita ἐπ' αὐτῷ III, 6, 8. VI,
28, 2. *Raph.*

C. XXVII.

Arg. Varietas rumorum de
morte Alexandri.

1. παρὰ Ἀντιπάτρου] Diod. XVII,
118. auctor est, rege tandem
Olympiæ querelas contra
Antipatrum audiente, alie-
natum esse Antipatrum; nec
parum terroris ei Parmenio-
nis et Philotæ (praecipue
credo Alexandri Lyncestæ,
generi sui) mortem injecisse,
easque causas fuisse, cur ve-
nenum in Asiam mitteret.
Hoc tamen, quamvis a pau-
cis scriptum sit, quia Cassan-
der post Alexandrum in Eu-
ropa rex fuerit, factis Cassan-
dri constare, quod Olympiæ
post caedem insepultam
abjecerit, et Thebas instau-
rarit; quod narratum vide
XIX, 51, 53. Similia de cau-
sis Antipatrum impellentibus
et de veneno vide in Curtio
X, 10, 14—19., ubi a dili-
gentibus interpret. quos na-
ctus est, reliquorum loca al-
legata sunt. De Callisthenes
vide indicem.

Φαρμάκῃ ὅτι ἀπέθανε· καὶ τὸ Φάρμακον ὅτι Ἀριστο-
λης μὲν Ἀντιπάτρῳ ἐξῆυρε, δαδουκῶς ἤδη Ἀλέξανδρον
Καλλισθένης ἔνεκα. Κάσανδρος δὲ ὁ Ἀντιπάτρου ἐκόμι-
σεν· οἱ δὲ, καὶ ὅτι ἐν ἡμίονῳ ὀπλῇ ἐκόμισε, καὶ τῆτο
ἀνέγραψαν· δῆναι δὲ αὐτὸ Ἰόλλαν τὸν ἀδελφὸν τῷ Κα-
σάνδρῳ τὸν νεώτερον· εἶναι γὰρ οἰνοχόον βασιλικὸν τῷ
Ἰόλλαν, καὶ τι καὶ λελυπῆσθαι πρὸς Ἀλεξάνδρῳ ὁλί-
γῳ πρόσθεν τῆς τελευτῆς. Οἱ δὲ, καὶ Μήδιον μετα-
σχεῖν τῷ ἔργῳ, ἐρασὴν ὄντα τῷ Ἰόλλῳ· καὶ αὐτὸν γὰρ
εἶναι τὸν εἰσηγητὴν γενόμενον Ἀλεξάνδρῳ τῷ πότῳ· ὁδύ-
νην τε αὐτῷ ἐπὶ τῇ κύλινκ γενέσθαι ὀξείαν, καὶ ἐπὶ τῇ
ὁδύνῃ ἀπαλλαγῆναι ἐκ τῆς πότῃ. Ἦδη δὲ τις ἔτι
ἠσχύνη ἀναγράψαι, ὅτι αἰσθόμενος ὁ βιώσιμον ὄντα

Cap. XXVII.

2. καὶ τι καὶ. Alterum καὶ ex Opt. nunc adscripti.

2. Ἰόλλαν] Praeter Cassandrum Antipatro filii erant Philippus et Iollas. Hi praegustare et temperare potum regis soliti, in aqua frigida venenum habuerunt, quam praegustatae jam potioni supermiserunt. Iust. XII, 14. Aristotelem, quem Alexandro ad finem minus quam in principio carum fuisse testatur quidem Plut. V. Al. c. 8. et 74. idem tamen c. 77. crimine missi veneni absolvit, haec scribens: „Qui Aristotelem dicunt cum Antipatro rei conscium fuisse, adeoque venenum arguisse, Agnothenim quendam auctorem sequuntur, qui rem ab Antigono rege audierit. Venenum vero aquam fuisse frigidam instar glaciei ex rupe Nonacridis, (regionis arcadicae) quam tanquam rorem levem exceperint atque in ungula asini collocarint. Reliquorum enim vasorum

nullum sustinere venenum posse, cujus acrimonia et frigus ea perumpat. Plurimi vero omnem de veneno narrationem fictam putant. Nec parvum hoc est documentum, quod ducibus per multos dies dissidentibus, corpus Alexandri in regionibus calidis fervidissimisque sine cura relictum nullum haberet corruptionis per venenum signum, sed putum manserit et recens.“

3. γενέσθαι ὀξείαν] Inter hos pertinet Diod. XVII, 117. apud Medium Thessalum πάλιν ἰκρετον ἐμφερεθῆς ἐπὶ τελευτῇ Ἡρακλέους μέγα ποτήριον πληρώσας ἐξέπιεν, ἄφρων δὲ ὤντις ὑπὸ τινὸς πληγῆς ἰσχυρᾶς τε πληγμένῳ ἐνεστήατο μέγα βοτρυάς etc. Similia dicunt Iust. XII, 13. et Seneca Epist. LXXXIII. Rem negat Plut. V. Alex. c. 75.

αὐτὸν Ἀλέξανδρος, εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ἐμβα-
λὼν, ὡς ἀφανὴς ἐξ ἀνθρώπων γενόμενος, πισυτέραν τὴν
δόξαν παρὰ τοῖς ἔπειτα ἐγκαταλείπει, ὅτι ἐκ Θεῷ τε
αὐτῷ ἡ γένεσις ξυνέβη, καὶ παρὰ Θεοῦ ἡ ἀποχώρησις.
Ῥωξάνην δὲ τὴν γυναῖκα ἢ λαθεῖν ἐξίοντα, ἀλλὰ εἰς- 5
γόμενον γὰρ πρὸς αὐτῆς, ἐπαιμῶζαντα εἰπεῖν, ὅτι ἐ-
φθόνησεν ἄρα δόξης αὐτῷ τῆς εἰς ἅπαν, ὡς Θεῷ δὴ γεγε-
νημένῳ. Καὶ ταῦτα ἐμοὶ, ὡς μὴ ἀγνοεῖν δόξαιμι μάλ- 6
λον ὅτι λεγόμενά ἐσιν, ἢ ὡς πιστὰ εἰς ἀφήγησιν, ἀναγε-
γραφέω.

XXVIII. Ἐτελεύτα μὲν δὲ Ἀλέξανδρος τῇ τε- 7
τάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, ἐπὶ Ἡγη-
σίῃ ἀρχοντος Ἀθήνησιν· ἐβίω δὲ δύο καὶ τριάκοντα ἔτη,
καὶ τῷ τρίτῳ μῆνας ἐπέλαβεν ὀκτῶ, ὡς λέγει Ἀριστόβη-
λος· ἐβασίλευσε δὲ δώδεκα ἔτη, καὶ τῆς ὀκτῶ μῆνας
ἑξήτους· τό, τε σῶμα κάλλιστος, καὶ Φιλοπονώτατος, 2
καὶ ὀξύτατος γενόμενος, καὶ τὴν γνώμην ἀνδρείοτατος,

3. δόξης τῆς εἰς ἅπαν] aeterna et
in omne tempus duratura
gloria intelligitur. Rarb. Hanc
narrationem solus repetiit
Zonaras.

C. XXVIII.

Arg. Mors Alexandri, quando
acciderit. Laudatio ejus ex
virtutum recensione.

4. ἐβίω δὲ] Vide tabulam chro-
nologicam, huic editioni
praemissam et not. ad VII,
26, 4. Cujus interest, quam
plurimorum de anno et die
mortis Alexandri testimonia
et opiniones videre, is adeat
interpret. ad Curt. X, 5, 6.
et cf. Wessel. ad Diod. XVII,
117. De sepultura regis vide
Curt. X, 10, 9—13. et 20.
Diod. XVIII, 26. Acl. Var.

Hist. XII, 64. Suet. Aug. 28,
1. Plin. XXXVII, 2, 6.
2. τό τε σῶμα κάλλιστος] Plut. V.
Alex. 4. tribuit ei ἀνάσσειν τῷ
αὐθέντι εἰς εὐάνυμον ἡσυχῇ κα-
κλήμεν (quam successores imi-
tati) καὶ ὑγρότητα τῶν ὀμμή-
των. Color erat λευκός, ἡ δὲ
λευκότης ἐπεφάνισεν αὐτῷ πε-
ρὶ τῆς ἡθῆς μάλιστα καὶ τὸ πρόσ-
ωπον· ὅτι δὲ τῷ χρωτὶ ἡδιστον·
ἀπέπνει καὶ τὸ τόμα κατεῖχεν
εὐωδία καὶ τὴν εἴρην πᾶσαν·
ὥστε πληρεῖσαι τῆς χιτῶνισης,
ἀνέγνυμεν ἐν ὑπομνήμασιν Ἀρι-
στοτελείῃς. Corporis proceri-
tas mediocris erat, procerior
fuit Hephaestion,
ἄξυτατος] celerissimus. Nullam
hujus regis virtutem magis
laudandam ait Curtius, quam
celeritatem. Rarb.

καὶ Φιλοτιμώτατος, καὶ Φιλοκλυδυνότατος, καὶ τῷ Θεῷ
 3 ἐπιμελέστατος· ἡδονῶν μὲν, τῶν μὲν τῷ σώματος ἐγκρα-
 τέστατος, τῶν δὲ τῆς γνώμης, ἐπαίνου μόνῃ ἀπλησύτα-
 4 τος· ζυγιδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄν δεινότητος,
 καὶ ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἰκὸς ζυμβαλεῖν ἐπιτυχέστα-
 5 τος, καὶ τάξαι στρατιὰν καὶ ὀπλίσαι τε καὶ πορρῆσαι
 δαημονέστατος· καὶ τὸν θυμὸν τοῖς στρατιώταις ἐπαῖραι,
 καὶ ἐλπιδὼν ἀγαθῶν ἐμπλῆσαι, καὶ τὸ δέῖμα ἐν τοῖς
 κινδύνοις τῷ ἀδελφῇ τῷ αὐτῷ ἀφανίσαι, ζῶντα πάντα ταῦτα
 6 γενναϊότατος. Καὶ ἐν καὶ ὅσα ἐν τῷ ἀφανεῖ πράξαι,
 ζῶν μεγίστῳ θάρσει· ἐπραξεν· ὅσα τε φθάσας ὑφαρπά-
 σαι τῶν πολεμίων, πρὶν καὶ εἶσαι τινα αὐτὰ ὥς ἐσώ-
 7 μεια, προλαβεῖν δεινότητος· καὶ τὰ μὲν ζυντεθέντα ἢ
 ὁμολογηθέντα φυλάξαι βεβαιότατος· πρὸς δὲ τῶν ἐξα-
 πατώντων μὴ ἀλῶναι ἀσφαλέστατος· χρημάτων δὲ ἐς
 8 μὲν ἡδονὰς τὰς αὐτῷ, φειδωλότατος· ἐς δὲ εὐποιίαν τῶν
 πέλας, ἀφθονώτατος.

XXIX. Εἰ δὲ τι ἐπλημμελήθη Ἀλεξάνδρῳ δι'
 ὀξύτητα, ἢ ὑπ' ὀργῆς, ἢ εἴ τι ἐς τὸ ὑπεραγκότερον
 προήχθη βαρβαρίσαι, ἢ μεγάλα τίθεμαι ἔγωγε, εἰ τὴν
 υἱότητά τῃ τις τὴν Ἀλεξάνδρου ἀνεπιεικῶς ἐνθυμηθεῖη,
 καὶ τὸ διηγεῖσθαι τῆς εὐτυχίας, καὶ τῆς πρὸς ἡδονὴν ἐκ

C. XXVIII.

3. ἡδονῶν μὲν ex Opt. pro ἡδονῶν δι.

3. ἡδονῶν μὲν etc.] cf. Vit. Alex. Plut. c. 21 — 23.

8. φειδωλότατος] quod concedit St. Croix de primis Expeditionis temporibus, negat de posterioribus, pag. 138. Recte quidem, sed valet etiam de posterioribus, si locum comparative explicas. Nunquam fuit parcus; et neminem forte invenies regum Persarum, qui pauciora in se, plura in

suos impenderit. Cf. quae in laudem Alexandri scripsit Iust. XII, 16. Curt. X, 5, 25 — 36. cum interpret. Diod. XVII, 1. aliiq.

C. XXIX.

Arg. Laudatio Alexandri ex vitiorum extenuatione. Ejusdem defensio in patre Iove, veste Persica, Persis inter Macedonas relatis, et epulis.

ἐπὶ τῷ βελτίστῳ τοῖς βασιλεῦσι ξυνόντας τε καὶ ἐπὶ
κακῷ ξυνεσόμενους, ἀλλὰ μεταγνῶναί γε ἐφ' οἷς ἐπλημ- 2
μέλησε, μόνῳ οἶδα τῶν πάλαι βασιλέων Ἀλεξάνδρῳ
ὑπάρξαι ὑπὸ γενναιότητος. Οἱ δὲ πολλοὶ, εἰ καὶ τι 3
ἔγνωσαν πλημμελήσαντες, οἱ δὲ τῷ προηγορεῖν αὐτῷ ὡς
καλῶς δὴ πρᾶχθέντος, ἐπικρύψειν οἶονται τὴν ἀμαρ-
τίαν, κακῶς γιγνώσκοντες. Μόνῃ γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ 4
ἴσας ἀμαρτίας ὁμολογεῖν τε ἀμαρτόντα καὶ δῆλον εἶναι
ἐπ' αὐτῷ μεταγινώσκοντα· ὡς τοῖς παθῶσιν τι ἄχαρι 5
ἢ πάντα χαλεπὰ τὰ παθήματα φαινόμενα, εἰ ὁ δρᾶ-
σας αὐτὰ ξυγχωροίη ὅτι ἢ καλὰ ἔδρασεν· αὐτῷ τέ τιμι
ἐς τὸ μέλλον ταύτην ἐλπίδα ἀχαθὴν ὑπολειπομένην,
μὴ ποτε ἂν παραπλήσιόν τι ἀμαρτεῖν, εἰ τοῖς πρόσθεν
πλημμεληθεῖσιν ἀχθόμενος φαίνοιτο. Ὅτι δὲ εἰς Θεὸν 6
τὴν γένεσιν τὴν αὐτῷ ἀνέφερεν, ἔδδ' ἔγωγε ἐμοὶ δοκεῖ μέγα
αὐτῷ τὸ πλημμέλημα, εἰ μὴ καὶ σόφισμα ἦν τυχὸν ἐς
τῆς ὑπηκόας τῷ σεμνῷ ἔνεκα. Οὐκ ἔγωγε ἢ Μί- 7
νωος γενέσθαι βασιλεὺς ἀφανέστερος, ἢ Αἰακῶ, ἢ Ῥαδά-
μάνθυος· οἷς δὲ ἐς Δία ἀνευχθεῖσα ἡ γένεσις πρὸς τῶν
πάλαι ἀνθρώπων, ἔδεμ' αὐτῶν ὕβρει προστίθεται·
ἔδδ' Ἐθιόως τῷ Ποσειδῶνός, ἔδδ' Ἴωνος τῷ Ἀπόλλωνος.
Ὡς ἔμοιγε καὶ ἡ Περσικὴ σκευὴ σόφισμα εἶναι δοκεῖ 8
πρὸς τε τῆς βαρβαρίας, ὡς μὴ πάντα ἀλλότριον αὐτῶν
φαίνεσθαι τὸν βασιλέα· καὶ πρὸς τῆς Μακεδόνας, ὡς
ἀποτροφὴν τινὰ εἶναι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὀξύτητός τε καὶ

C. XXIX.

6. δοκεῖ εἶναι — alterum verbum propter Opt. abjeci.

6. εἰ μὴ καὶ σόφισμα] Illud καὶ
non caret emphasi. Duo di-
cit Arrianus, primum, si vel
maxime consecrasset Alexan-
der originem suam, et ad
deum retulisset auctorem,
non minus hoc ipse licere o-
portuisse, quam Minoi, Aea-
eo aliisque; deinde Alexan-

drum forsitan, ne quidem
ipsum hoc credidisse, quod
ab aliis credi voluerit, sed
hoc artificio tantum usum, ad
divinam auctoritatem sibi con-
ciliandam. Rapp., Cf. not. ad
III, 3.

8. ὡς ἀποτροφὴν τινὰ εἶναι] Ita
Macedonum insolentiam ut-

9 ὕβρεως τῆς Μακεδονικῆς. Ἐφ' ὅτῳ δὴ καὶ ἐγνατα-
μῖξαι μοι δοκεῖ ταῖς τάξεσιν αὐτῶν τῆς Πέρσης τῆς
μηλοφόρας, καὶ τοῖς ἀγήμασι τῆς ὁμοτίμης· καὶ οἱ πό-
ται δὲ, ὡς λέγει Ἀριστόβελος, ἢ τῷ οἴῳ ἕνεκα μακροὶ
αὐτῶν ἐγίγνοντο (ἢ γὰρ πίνειν πολὺν οἶνον Ἀλέξανδροι)
ἀλλὰ φιλοφροσύνης τῆς εἰς τῆς ἑταίρας.

1 XXX. Ὅστις δὲ κακίζει Ἀλέξανδρον, μὴ μόνον
ὅσα ἄξια κακίζεσθαι ἐπὶ προσφερόμενος, κακίζέτω,
ἀλλὰ ξύμπαντα Ἀλεξάνδρῳ εἰς ἓν χωρίον ξυναγαγὼν,
ἔτω δὴ ἐκλογιζέσθω, τίς τε ὢν αὐτός, καὶ ὁποῖα τύχη
καχευμένος, ὄντινα γινόμενον ἐκείνον καὶ ἐς ὅσον εὐτυ-
χίας τῆς ἀνθρωπίνης ἐλθόντα, βασιλέα τε ἀμφοῖν ταῖν
ἡπείρων ἀναμφιλογώτατα γινόμενον, καὶ ἐπὶ πᾶν ἐξικόμι-
2 νον τῷ αὐτῷ ὀνόματι, κακίζει, σμικρότερός γε ὢν, καὶ
ἐπὶ σμικροῖς πονέμενος, καὶ ἔδδ' ταῦτα ἐν κόσμῳ τιθε-
3 μενος. Ὡς ἐγὼ γε δοκῶ, ὅτι ἔτε τι ἔθνος ἀνθρώπων,
ἔτε τις πόλις ἐν τῷ τότε ἦν, ἔτε τις εἰς ἄνθρωπος, εἰς
4 ὃν ἢ πεφοιτήκει τὸ Ἀλεξάνδρῳ ὄνομα. Οὐκ ἐν ἑδ' ἐμοὶ
ἔξω τῷ θεῷ φύναι ἂν δοκεῖ ἀνὴρ, ἔδδ' ἐν ἄλλῳ ἀνθρώ-
πων εἰκῶς· καὶ ταῦτα χρησμοὶ τε ἐπίσημῃται ἐπὶ τῇ
τελευτῇ τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγονται, καὶ φάσματα ἄλλα
5 ἄλλοις γινόμενα, καὶ ἐνύπνια φανέντα ἄλλοις· καὶ ἡ

C. XXX.

1. ὅστις τε ὢν — ex Opt. scripsi τίς τε ὢν. Eundem vero sequi no-
lui, si in de ὅσον εὐτυχίας primam particulam delet.

2. σμικρότερός γε ὢν αὐτός — Vocem ultimam propter optimum
abjeci.

4. φανέντα ἄλλα ἄλλοις — Mediam propter Opt. deleui. Vide
Gron. p. 308.

cisci voluit. Unde apud Cur-
tium X, 2, 29. ait: „Trium-
phabo mehercule de fuga ve-
stra, et ubicunque esto, ex-
petam poenas, hos, cum qui-
bus me relinquitis, colendo
praefereudoque vobis.“ Per-

tinet huc tota oratio Alexan-
dri apud eundem X, 3, 7. et
seqq. Kapó.

C. XXX.

Arg. Finitur laudatio cum con-
clusionē historiae.

5. De oraculis Arriani circiter

ἐς τῷτο ἐξ ἀνθρώπων τιμὴ τε αὐτῷ καὶ μνήμη ἔκ ἀνθρώ-
 πίνῃ ἔστα· καὶ νῦν διὰ τοσούτους ἄλλοι χρησμοὶ ἐπὶ τῇ
 τιμῇ αὐτῷ τῷ ἔθνεϊ τῶν Μακεδόνων χρησθέντες· ἐπεὶ 6
 καὶ αὐτὸς ἐμεμψάμεν ἔστιν ἃ ἐν τῇ ξυγγραφῇ τῶν Ἀλε-
 ξάνδρου ἔργων, ἀλλ' αὐτόν γε Ἀλέξανδρον ἔκ αἰσχύ-
 νομαι θαυμάζων· τὰ δὲ ἔργα ἐκεῖνα ἐκάκισα, ἀλη- 7
 θείας τε ἔνεκα τῆς ἐμῆς, καὶ ἅμα ὠφελείας τῆς ἐς ἀν-
 θρώπους· ἐφ' ὧτω ὠρμήθην, ἔδδ' αὐτὸς ἄνευ θεῶν, ὅς
 τήνδε τὴν ξυγγραφὴν.

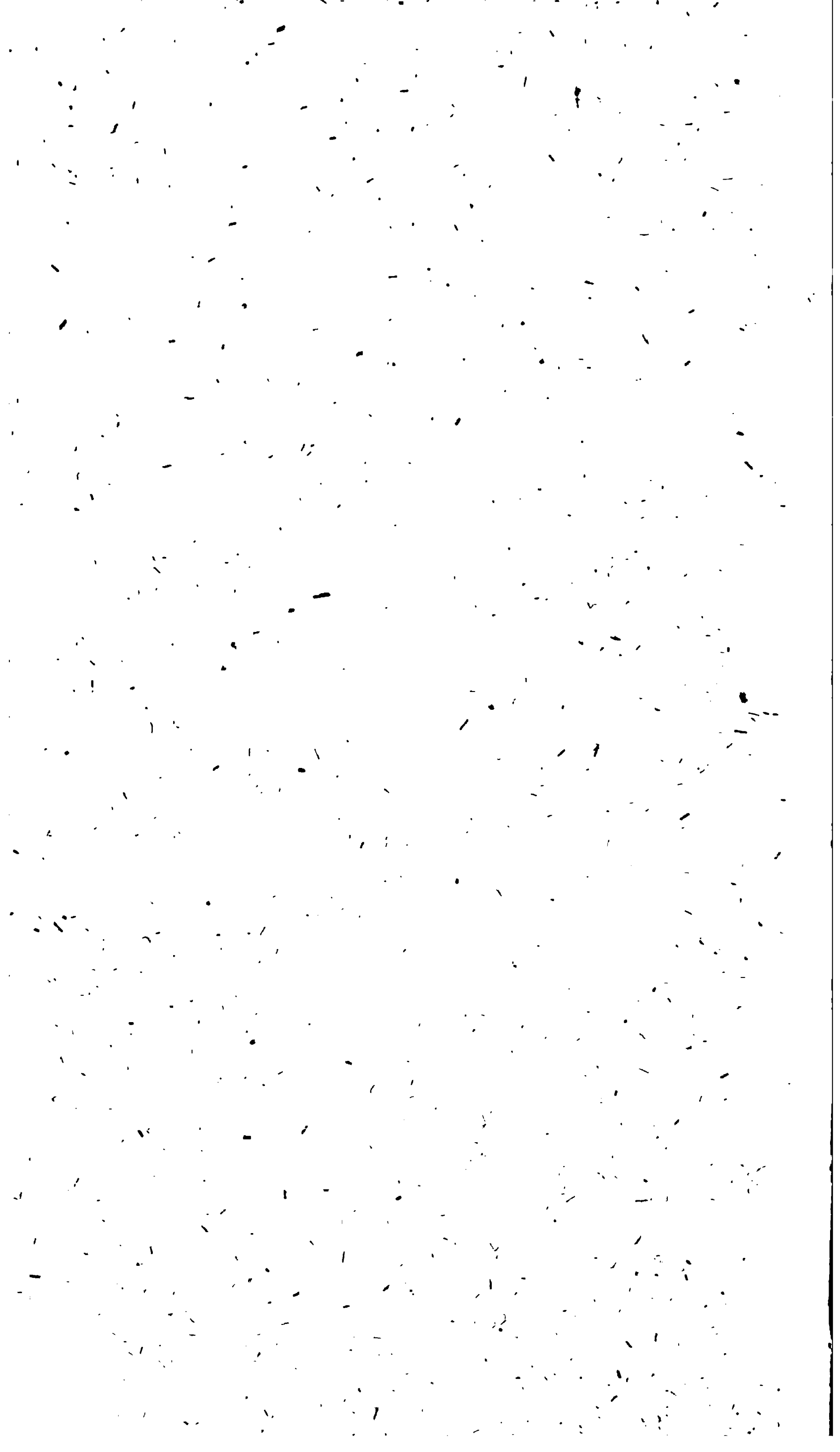
Τέλος τῆς ξυγγραφῆς τῶν Ἀλεξάνδρου ἔργων.

7. ἐς ἀνθρώπους — ex Opt. pro ἐπ' ἀνθρ.

temporibus in Alexandri ho-
 norem editis nihil inveni; de
 iis vero, quibus Alexander
 in somniis appareret, et alia
 in honorem Alexandri ab aliis
 vel ficta vel facta vide Freins-
 hem. ad Curt. X, 10, 20. et
 in Indice Curt. sub voce ho-
 norare.

7. ἔδδ' αὐτὸς ἄνευ θεῶν] Respon-
 dent haec verbis sectionis 4.:
 ἔδδ' ἐμοὶ ἔξα τῷ θεῷ φύναι ἀν-
 θρώποι. Sensus: nec is

vīr videtur mihi absque nu-
 mine terris datus (sequuntur
 rationes) nec ego absque nu-
 mine ad hanc historiam ac-
 cessi, nempe quia, ut vero
 historico dignum, vitia ejus
 improbando utilitati publicae
 confulerem, et idem fere fin
 in litteris, qui Alexander in
 armis, ideoque Alexandro
 describendo dignus. Talia
 enim de se ipse gloriatur libro
 I, 12, 9.

Index Graecus.

- A**, ἄ, δὲ ἄ, quaedam.
 ἄβατος, inaccessus.
 ἄβηβαιος, infirmus, instabilis.
 ἄβελτηρία ὑπέρογκος IV, 12, 9. inepta arrogantia.
 ἄβλαβὺς innoxius, active I, 1, 14. illaesus, pass. III, 13, 12.
 ἄβλαβῶς innocue.
 ἀγαθός, bonus, γῆ ἀγαθὴ terra fertilis IV, 28, 6. fortis V, 19, 1. ἄνδρας ἀγαθὺς γίνεσθαι fortiter pugnare. ἐκ' ἀγαθῷ οὐδενὶ nullius boni causa, malo consilio IV, 1, 7. VII, 2, 6. μὴ πρὸς ἀγαθὸν εἶναι infaustum fore VII, 16, 9. σφίσι τι ἀγαθὸν εὐρίσκεισθαι rebus suis consulere III, 21, 8. ἀγαθὰ bonā, opes.
 ἄγαλμα, τὸ, simulacrum.
 ἄγαν nimis.
 ἀγαπᾶω malo, lubens accipio II, 25, 3. fatis habeo IV, 29, 8.
 ἐγγεῖλια, ἡ, nuncium.
 ἐγγέλλω, certiozem facio.
 ἐγγελος, δ, nuncius.
 ἐγγος, τὸ, vas.
 ἄγε, age.
 ἄγμα, τὸ. Vide notam ad I, 11, 4.
 ἄγκιστρον, τὸ, hamus.
 ἄγκυρα, ἡ, ancora.
 ἄνοῶ, ignoro.
 ἄνοια, ἡ, ignorantia; imperitia V, 13, 4.
 ἄνωτος, incognitus.
 ἀγορὰ, ἡ, forum; copia rerum venalium VI, 23, 2. 10.
 ἄγριος, ferox VII, 20, 7.
 ἄγροί, οἱ, rus I, 10, 4.
 ἄγρυπνία, ἡ, insomnia, vigiliae.
 ἄγω, duco; sine accusativo saepe exercitum duco, ut I, 4, 2. cum acc.: dux sum, praesum, ut I, 24, 4. 14, 10. adducere III, 2, 8. ἄγειν καὶ φέρειν τὴν χώραν, depopulari regionem I, 5, 5. γυναῖκα ἄγειν vel ἄγεσθαι uxorem ducere; ἄγειν ἡσυχίαν, quiescere; εἰρήνην pacem colere, II, 2, 4. habere VII, 6, 9. 12, 5. 14, 12. cogere VI, 24, 9. ἐπὶ μέγα, extollere, I, 21, 1. celebrare I, 10, 4. ἄγειν τινὰ τινῶν aliquem inter aliquos numerare II, 16, 4. ἄγυσσα, navis vehens III, 6, 3. censere.
 ἀγών, ὁ, praelium III, 9, 2. discrimen III, 15, 1. certamen, facissime.
 ἀγωνίζομαι, pugno; proelium committo V, 22, 1. certo in ludis et certaminibus VII, 14, 20.
 ἀγωνιστής, ὁ, certator in certaminibus solennibus VII, 14, 20.
 *ἀδεις, τὸ, fiducia VII, 28, 5.
 ἀδεις, tutus VII, 9, 5.
 ἄδεια, ἡ, securitas IV, 27, 11. impunitas II, 20, 4.
 ἀδελφιδῶς, ὁ, sororis filius II, 1, 5.
 ἀδελφός, ὁ, frater.
 ἄδεσμος, qui est sine vinculis.
 ἀδιάβατος, qui trajici nequit.
 ἀδιήγητος, inenarrabilis.
 ἀδικέω, injuste ago, injuria adificio.
 ἀδίκημα, τὸ, maleficio.
 ἀδικία, ἡ, injuria.
 ἄδικος, injustus.
 ἀδόκητος, inopinatus.
 ἀδόκιμος, qui est sine honore.
 ἀδόλος, sincere.
 ἀδύνατος, qui non potest, impotens.
 ἀδυνάτως εἶχαι, non posse I, 25, 10. VII, 3, 5.
 ἄδω, cano; proprium augurum vocabulum IV, 9, 6.
 ἀεὶ, subinde, identidem. οἱ ἀεὶ βασιλεύοντες, qui unquam fuerunt eruntve reges II, 6, 7. IV, 8, 4.
 H h

ἀετός, ὁ, aquila.

* ἀηθής, τὸ, insolentia I, 9, 6.

ἀθάνατος, immortalis.

ἀθύμωτον, nefas.

ἀθλον, τὸ, praemium.

ἀθλος, ὁ, labor II, 16, 7.

ἀθροίζω, congreco.

ἀθρόος, coactervatus, ἀθρόοι, ὅ-
μνες simul VI, 3, 5. ἀθρόον
ῥεύμα, profluvium alvi IV, 4,
17.

ἀθυμία, ἡ, animi dejectio.

ἀθυμος, qui est animo dejecto.

αἰγιαλός, ὁ, litus.

αἰδώς, ἡ, reverentia.

αἰχίζω, virgis, supplicii causa,
caedo.

αἰνέσσομαι, alludo ad aliquid.

αἰρετέον, quod eligendum est.

αἰρῶ, expugno, capio. παταπό-
δαί αἰρεῖν, per vestigia inse-
quendo capere; eligo, praefero,
mecum statuo V, 15, 6. VII,
16, 13.

αἶρω, tollo, aufero; castra moveo
I, 7, 9. 26, 1. etc.

αἰσθάνεσθαι, sentio.

αἰσθησις, ἡ, sensus.

αἰσχρόν, turpe.

αἰσχύνῃ, ἡ, dedecus.

αἰσχύνομαι, dedecori mihi est I,
13, 9. me pudet.

αἰτέω, posco.

αἰτία, ἡ, culpa.

αἴτιον γένεσθαι, causam fuisse.

αἴτιος, ὁ, auctor I, 10, 8. 16, 6.
fons, I, 17, 14.

αἰχμαλωτίζω captivum abduco.

αἰχμάλωτος, captivus.

ἄκαιρος, importunus.

ἄκανθα, ἡ, spina VI, 22, 13. πῖ-
scium VI, 23, 4.

ἀκινάκης, ὁ, gladius Persicus.

ἀκινδύνης, qui est sine periculo;
tutus.

ἀκινδύνως, sine periculo.

ἀκμάζω, floreo, aetate sum flo-
rente.

ἀκραῖος, robustus, non defatiga-
tus. τὸ ἀκραῖον vel ἡ ἀκμή τῆ
χειμῶνος, media hiems.

ἀκμή, ἡ, flos, vigor, optima con-
ditio.

ἀκμῆς, indefessus, recens, inte-
ger.

ἄκοῦ, ἡ, auditus VI, 11, 10. fama
II, 12, 2.

ἀκολουθεῖν ἄλλοις, alios sequi in mi-
litia, tanquam duces, cui con-
trarium ἀξυγῆσθαι, ducem esse
I, 1, 3. subsequi I, 6, 21.

ἀκοντίζω, jaculor, jaculo peto.

ἀκόντιον, τὸ, jaculum.

ἀκοντισμός, jaculatio.

ἀκοντιστής, jaculator.

ἀκυσίως, non voluntarius, invitus.

ἀκυσίως, praeter voluntatem.

ἀκύνω, audio; ἀκύνειν τινός, parere
alicui III, 17, 2. IV, 17, 5.

ἄκρα, vertex, I, 1, 8. rupes I, 27,
1. V, 11, 1. VI, 5, 7. promon-
torium VII, 1, 4. 20, 15, 17, 3. 29, 2.

ἀκράτως, impotens, incontinens.

ἀκριβεία, ἡ, accurata diligentia.
τῶν κινδύνων, magnitudo pericu-
li I, 9, 7. καταξέσθαι ἐκ ἀκρι-
βείαν, accurate consuecere V, 13,
4.

ἀκριβής, accuratus, diligens; prae-
stans II, 21, 13. III, 10, 5.

ἀκριβῶς, diligenter.

ἀκροβολίζομαι, e longinquo jacu-
lor, velitor.

ἀκροβολισμός, jaculatio, velitatio.

ἄκρον ὑπερβάλλειν, verticem supe-
rare; ἄκρον τῆς πόταμῃς, ora flu-
minis I, 14, 8. τῆς φάλαγγος, an-
guli extremi phalangis V, 13,
9. promontorium VI, 19, 8.

ἀκρόπολις, arx.

ἄκρος, ἄκρον χῶμα, caput molis II,
19, 6. ἄτα ἄκρα summae aures
IV, 7, 5. ἀκρότερος θεός, subli-
mius numen V, 26, 9.

ἀκρωτήρια, extremæ corporis par-
tes, nasus sc. et aures.

ἄκων, invitus.

ἀλαζονεύομαι, glorior.

ἀλαζών, gloriosus, arrogans.

ἀλαλαγμός, clamor militum ante
pugnam.

ἀλαλάζειν τῷ ἔνθα, clamo rem

edere ante pugnam, Marti facrum.

ἀλγῶ, doleo.

ἄλγος, τὸ, dolor.

ἄλεινός, calidus.

ἄλευρον, farina.

ἄλέω, molo.

ἀλήθεια, veritas.

ἀληθεύω, verum dico.

ἀληθής, verus. τὸ ἀληθές, revera VII, 19, 12.

ἀλήθω, molo.

ἄλιεῖα, piscatio.

ἄλιεύς, piscator.

ἄλίσκω, capio. πρὸς Ἀλέξανδρον ἄλδιναι, capere ad Alexandrum adduci II, 11, 7.

ἀλκή, ἐς ἀλκὴν τρεπῆναι, ad vim converti.

ἄλκιμος, robustus, fortis.

ἀλλὰ γὰρ, sed, γὰρ redundante I, 24, 1. II, 6, 7. III, 2, 5. III, 3, 9. VI, 11, 15. VII, 2, 3. epinaleticum IV, 8, 3. inservit occupationi, ut Latinorum at VII, 20, 1. copulandi particula I, 26, 7.

ἄλλη, vide ἄλλος.

ἄλληλων, invicem.

ἄλλοθεν, ἄλλος ἄλλοθεν, pro se quisque.

ἄλλος, reliquus, I, 1, 15. 2, 10. etc. alius I, 8, 12. 5, 18. etc. τὰ ἄλλα, omisso κατὰ, aliis in rebus I, 5, 6. 18, 10. II, 4, 12. III, 2, 3. praeterea I, 18, 14. alioqui I, 25, 1. IV, 3, 16. τὰ τε ἄλλα, cum alias ob causas III, 2, 3. etc. ἄλλῃ, alio vel loco vel modo I, 1, 11. 18, 15. etc. τῇ μὲν, ἄλλῃ δὲ, hac, illac III, 18, 12. ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ, hinc inde, undique I, 2, 11. II, 27, 6. etc. modo hic modo illic I, 25, 9. II, 18, 10.

ἄλλοτε ἄλλῃ, aliter atque aliter, alias alibi, hinc inde, modo hic, modo istic I, 6, 4. 8, 13. VI, 6, 9.

ἄλλοτρίος, alienus.

ἄλλόφυλος, qui est ex alia gente.

ἄλλως, aliter; alias, alioqui I, 26,

1. IV, 18, 11. ἄλλως τε, prae-

terea I, 20, 2. II, 7, 7. ἄλλως τε καὶ, praeferrim etiam I, 7, 17. 15, 3. etc.

ἄλσος ἦπαρ, hepar, cui deest extrema pars.

ἄλογος, sine ratione.

ἄλς, ὁ, sal.

ἄλσος, τὸ, lucus.

ἄλυτος, non solutus.

ἄλφιτον, τὸ, farina, polenta.

ἄλσιν, ἡ, expugnatio, excidium.

ἄλσος, qui capi potest.

ἅμα, simul, simul cum, cum; ὅτε ἅμα, simulac V, 7, 9. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, partim, partim.

ἅμαξα, ἡ, plaustrum.

ἅμαξέω, plaustrum ago.

ἅμαξιτος, ἡ, via curribus apta.

ἁμαρτάνειν, falli, errare; delinquere VI, 25, 2.

ἁμαρτία, culpa, delictum.

ἁμαρτός, obscurus.

ἁμαχί, sine pugna.

ἁμαχος, invictus II, 10, 10.

ἁμβάτης, qui conscendit equum V, 19, 7. currum VI, 14, 5.

ἁμείβω, vicissitudines subeo III, 4, 5. permuto IV, 7, 7.

ἁμείνον, melius; potius II, 7, 6.

ἁμείψις, mutatio.

ἁμελέω, non curo, nihili aestimo.

ἁμελητέον, quod negligendum est.

ἁμελῶς, negligenter.

ἁμήχανος, insuperabilis.

ἁμμος, arena.

ἁμμώδης, arenosus.

ἁμπελος, ἡ, vitis.

ἁμπέχομαι, induor.

ἁμπωνίς, ἡ, refluxus maris.

ἁμύνομαι, resisto, repugno.

ἁμύνω, defendo.

ἁμφί, cum genitivo, dativo, et accusativo, circa, circiter. οἱ ἁμφί Δημοσθένην, Demosthenes, οἱ ἁμφί Κρατερὸν, Craterus I, 10, 7. IV, 24, 14. VI, 7, 5. 27, 9. ὁ ἁμφί τὸν κλεῖτον, Clitus cum suis I, 5, 10, 16.

ἁμφίβολος πόλις, urbs dubia, incertae fidei II, 17, 3. anceps, dubius animi, incertus consilii.

ἁμφιγνοέω, dubius sum.

ἁμφίλογος, dubius.

* ἀμφότεροι φάλαγξ, τάξις, vid. not.
ad III, 12, 1. V, 17, 2.

ἀμφότεροι, uterque.

ἀμφοτέρωθεν, utrimque.

ἀν. (conj.) geminatum II, 25, 4.
et saepius.

ἀνὰ, per, in, ἀνὰ κράτος, enixe,
summa vi; ἀνὰ χρόνον, interje-
cto tempore.

ἀναβαίνειν, conscendere, adscen-
dere.

ἀναβάλλω, impono.

ἀνάβασις, adscensio.

ἀναβάτης, idem quod ἀμβάτης.

ἀναβιβάζω, impono, tollo.

ἀναβοάω, clamorem tollo.

ἀναβολίδες, equorum strator I, 15,
8.

ἀναγνώσκω, lego.

ἀναγκάζομαι, coger.

ἀναγκαῖα, τὰ, res necessariae.

ἀνάγκη, necessitas.

ἀναγράφω, scribo, conscribo, de-
scribo.

ἀνάγω, e loco inferiore in supe-
riorem duco; a mari in superio-
ra II, 2, 2. IV, 18, 5. adduco
IV, 22, 2. in pass. feror V, 18,
11. I, 19, 16. solvo, in altum
provehor II, 2, 8. 13, 4. VI, 3,
3. accinger, me pare VII, 11,
9.

ἀναγωγή, provectio navis, ancoris
solutis VI, 3, 3. 8. 18, 9.

ἀναδέχασθαι, accipere.

ἀναζευγνύω, castra moveo.

ἀναδαρξέω, animum fumo I, 13,
10. confido I, 18, 6.

ἀναδαρσέω, animum fumo.

ἀνάθημα, donarium in templo.

ἀναιρέω, tollo, interficio.

ἀναιρέσεις, caedes.

ἀνακαλέω, appello; revoco II, 8,
15. receptui canere jubeo I,
22, 8. IV, 26, 9. 27, 1.

ἀνακοινῶ, communico.

ἀνακομίζω, in superiora loca ad-
duco VII, 19, 3. 5. adduco VII,
7, 5.

ἀνακωχέειν, summissis velis in alto
fluctuare, subsistere.

ἀνακωχή, requies.

ἀναλαμβάνω, assumo, recipio.

ἀναλέγομαι, lego.

ἀναλίσκω, consumo, impendo.

ἀνάλωτος, inexpugnabilis.

ἀναμένω, maneo.

ἀναμίγνυμι, immisceo.

ἀναμνησκω, commemoro.

ἀνάμιξις, commissio.

* ἀναμφιλογώτατα, citra ullam con-
troversiam VII, 30, 1.

ἀνάξιος, indignus.

ἀναξυρίς, braccæ, vestis, quæ su-
tis et feminibus induitur.

ἀνάπαυλα, cessatio, intermissio.

ἀναπαύω, do requiem; identidem
inhibeo II, 10, 1. ἀναπαύομαι
requiesco.

ἀναπέθω, persuadeo.

ἀναπέμπω, in locum superiorem
mitto.

ἀναπετάω, aperio, expando.

ἀναπηδάω, insilio.

ἀναπλέω, e mari per flumen ad in-
teriora vehor VII, 7, 2. 10. III,
1, 4. in altum vehor II, 7, 4.
VI, 19, 10.

ἀνάπλεως, refertus.

ἀναπληρόω, suppleo.

ἀναπλήρωσις, ἡ, expletio.

ἀνάπλευς, ὁ, navigatio a mari per
flumina in superiora.

ἀναπτύσσω, explico, extendo, di-
lato.

ἀνάπυτις, recessus maris.

ἀναρρήγνυμι, refringo.

ἀναρρῶννύσθαι, convalescere.

ἀναρτῶμαι ἔξ, pendeo.

ἀνασκευάζεσθαι τὰ ἐκ τῆς χώρας ἐκ
τὴν πόλιν, res ex agro in urbem
vehere, quod in bello sit secu-
ritatis causa I, 26, 8.

ἀνάσπατος, sedibus suis pulsus, sive
qui alio habitatum mittitur.

ἀνασπάω, extraho, attollo.

ἀνάτασις, erectio.

ἀνατέλλω, reprimo, repello, pro-
pulso impetum irruentis.

* ἀνατομόω, patefacio, derivandi
fluminis causa ripam perfodio
VII, 21, 3. 7.

ἀνατρέφω, converto me III, 15, 4.
IV, 29, 5. med. versor III, 11.

19. V, 17, 11. 18, 8. ἀνατρέφει-
εθαι, subverti VI, 5, 1.

ἀνασώζω, conservo; recupero II,
10, 10.

ἀνατανύω, extendo.

ἀναταράσσω, turbō.

ἀνατείνειν, porrigere, protendere.

ἀνατίθημι, donarium in templo

figo I, 11, 12. II, 3, 10. 24, 11,
consecro VII, 14, 17.

ἀνατρέπω, retraho.

ἀνατρέφομαι, nutrio.

ἀνατρέχω, collem subeo IV, 24,
5.

ἀναυδός, qui loqui non potest.

ἀναφίρω, refero, attollo.

ἀναφεύγω, fursum fugio.

ἀναχέομαι, diffundor.

ἀναχωρέω, recedo.

ἀναχώρησις, receptus e pugna II,
11, 5. 22, 6.

ἀνδραγαθία, virtus.

ἀνδραποδίζω, in servitutem redigo.

ἀνδρεία, fortitudo.

ἀνδριὰς, ὁ, statua viri.

ἀνδρόομαι, vir fio.

ἀνδρῶν, ὁ, conclave virorum.

ἀνειλέω, revolveo.

ἀνείμι, adscendo, conscendo.

ἀνέλκω, fursum traho.

ἀνέλιπτος, insperatus.

ἀνεμός, ὁ, ventus.

* ἀνεπαχθέατα, quam minima cum
invidia II, 7, 11.

ἀνεπισικῆς, iniquus, immitis.

ἀνεπισικῶς, inique.

ἀνέρπω, fursum serpo.

ἀνέρχομαι, adscendo.

ἀνευ, sine.

ἀνευδάζειν, evare, Baccho hymnum
canere.

ἀνέχω, tollo VI, 13, 5. retineo,
sustineo V, 7, 7. 8. extendor,

porrigo II, 20, 8. VI, 5, 7. VII,
20, 15. respicio II, 20, 16. 22,

10. emineo, exurgo IV, 15,
13. ἀνέχομαι, tolero, patior

II, 17, 6. IV, 11, 7. V, 29, 1.

ἀνεψιοί, affines, de filiis sororum
VII, 4, 7.

ἀνήρ, ὁ, vir.

ἀνθάπτωμαι τῷ ἔργῳ, operi insto.

ἀνθίσω, floreo.

ἀνθος, flos.

ἀνθρώπεια, τὰ, quae homines atti-
nent.

ἀνθρώπινος, humanus, ad homines
pertinens.

ἄνθρωπος, homo.

ἀνιάω, offendo animum.

ἀνίημι, remitto; τὸν κηρὸν, resol-
vere ceram VII, 20, 10.

ἀνίκητος, invictus.

ἀνιμάω, tollo, subtraho.

ἀνίστημι, instauro, exaedifico I, 9,

15. V, 20, 2. exsto III, 3, 8. VI,
26, 8. resurgo VI, 11, 13. exci-
to V, 22, 3. detraho VII, 24, 5.

ἀνίσχω, orior.

ἀνόδος, ἡ, adscensus; expeditio I,
12, 5.

ἀνοεία, ἡ, amentia.

ἀνοίγω, aperio.

ἀνοικοδομέω, instauro aedificium.

ἀνομιώζω, ingemisco.

ἀνόνητος, inutilis.

ἀνοήλος, inermis.

ἀνορύσσω, eruo e terra.

ἀντανάγομαι, contra aliquem ob-
viam progredior.

* ἀντεκείτω, excurre contra aliquem
incurrentem I, 21, 5.

ἀντεκτρέχω, idem.

ἀντεπάγω, contra aliquem incur-
rentem duco.

ἀντέπειμι, obviam eo invadenti.

ἀντεπιστέλλω, rescribo.

* ἀντέπω, verbis reluctor VII, 3, 3.

ἀντέχω, resisto.

ἀντί, contra; propter, praef. 5.

ἀνθ' ἃν propterea quod III, 18,
19. ἀντὶ ταύτης, loco ejus.

ἀντιγράφω, rescribo.

ἀντιλαμβάνω, comprehendo III,
13, 11. aggredior IV, 29, 14.

ἀντιλέγω, contradico.

ἀντιμέτωπος, frontem obversam
habens.

* ἀντιμηχανάομαι, contra machinas
II, 18, 13.

ἀντιπαράγω, e regione alicujus
progredior.

ἀντιπαράγωγη, productio copia-
rum adversus hostem.

* *ἐντιπαρεκαλέω*, vicissim hortor III, 10, 1.

ἐντιπάρειμι, contra eo.

ἐντιπαριξάω, exercitum educo contra hostes incurrentes.

ἐντιπαριπτύω, contra adequito.

ἐντιπαταγῶ, oblitrepo.

ἐντιπέμπω, remitto.

* *ἐντίπιμψις*, remissio VI, 3, 7.

ἐντιπέρας, *ἐντιπέραν*, e regione.

ἐντίπερος, e regione situs.

ἐντίπερος, proram adversam habens, adversus.

ἐντίρ'επος, par. III, XI, 10., e regione positus.

ἐντιτρατηγῆν, exercitus ducem esse contra aliquem.

ἐντιτάσσομαι, in acie contra aliquem collocor.

ἐντοικοδομῆσθαι, alterius loco aedificare.

ἄντρον, vd, antrum.

ἄνυδρία, aquae inopia.

ἄνυδρος, aqua carens.

ἄνυπoptes, qui nihil mali cogitat de aliquo.

ἄνυτον, quod effici potest.

ἄνυττω, *ἄνυτω*, perficio.

ἄνυω, conficio.

ἄνω, in loco superiore; adhibetur saepe de locis mediterraneis, superiora, si ad mare respicis.

* *ἄνωθι*, ex loco superiore; super II, 18, 6. IV, 21, 10. VI, 29, 7. pro *ἄνω* I, 2, 3.

ἄνωμαλος, inaequalis.

ἄνώνυμος, sine nomine.

ἄξια, ἡ, justum pretium II, 12, 2.

ἄξιαφήγητος, dignus memoratione.

ἄξιόμαχος, par viribus.

ἄξιος, dignus.

ἄξιοστρατηγότατος, qui maxime dignus est imperatore.

ἄξιόν, dignum censeo IV, 8, 4. volo II, 5, 12. peto II, 13, 5.

14, 5. puto I, 7, 17. I, 19, 1. I, 26, 5.

ἄξιος, digne.

ἄξιας, dignitas, honor.

* *ἄξυμφορος*, incommodus VI, 30, 3.

* *ἄξυφωνότεροι*, minus consentientes, praef. 2.

ἄπαγγέλλω, nuncio.

ἄπάγω, abduco; reduco V, 19, 9.

ἄπαθανατίζοντες, vide not. ad I, 3, 2.

ἄπαθής, incolumis.

ἄπαλλάσσω, dimitto, *ἄπαλλάττωμαι*, abeo, discedo; liberor I, 7, 2. VII, 2, 8. morior VII, 3, 16, 12.

ἄπαντάν, obviam eo.

ἄπαξ, semel.

ἄπαξίω, dedignor, recuso; vereor I, 17, 10. 29, 9.

ἄπαριθμῶ, solvo pecunias.

ἄπαρκέω, sufficio.

ἄπας, omnis. *ἐς ἄπαν*, plane, prorsus, in universum IV, 11, 15.

ἄπάτητος, non calcatus.

ἄπαυτος, non cessans.

ἄπειδος, planus, campestris.

ἄπειδω, video, e longinquo prospicio.

ἄπειθῶ, non pareo.

ἄπεικέζω, assimilo, imitor.

* *ἄπεικότως*, immerito IV, 12, 8. V, 26, 12.

* *ἄπεικῶς*, absimilis VII, 14, 7. iniquus III, 24, 8.

ἄπειμι, absum.

ἄπειμι, abeo.

ἄπειρατος, intentatus.

ἄπειρατος, expers.

ἄπειργω, arceo; deterreo III, 28, 13.

ἄπειρία, imperitia.

ἄπειρος, imperitus.

ἄπειράνω, abigo.

ἄπέπω, detrecto.

ἄπερχομαι, discedo; morior.

ἄπέχω, disto; *ἄπέχομαι*, abstineo.

ἄπέχθεια, ἡ, inimicitia.

ἄπιστω, diffido.

ἄπιστία, ἡ, diffidentia, incredulitas.

ἄπιστος, incredibilis.

ἄπλητος, inexplebilis.

ἄπλοος, ad navigandum inutilis.

ἄπλοος, simplex.

ἄπρ, praepos. cum genitivo: ab;

- ex; post I, 3, 1. VII, 24, 8. III, 4, 4. etc.; de; in, VI, 23, 4.; οἱ ἀπὸ τῶν σκόπων, speculatores, I, 13, 2.
- ἀποβαίνω, exscendo.
- ἀποβάλλω, amitto.
- ἀπόβασις, exscensus.
- * ἀποβατήριος Ζεὺς, Iupiter descensor, cui debetur saluus e navi in terram reditus I, 11, 11.
- ἀποβιβάζω, in terram expono.
- ἀποχυνώσκει, despero, non statuo.
- ἀπόγονοι, posterī.
- ἀπογράφομαι, nomen do; ex. c. militiae III, 19, 11.
- ἀποδείκνυμι, ostendo; ἔργα, facinora edo, res gero; constituo I, 20, 5. 25, 4. II, 12, 3.
- * ἀποδέειν ὀλίγη, paulo minus IV, 21, 8.
- ἀποδιδράσκω, aufugio.
- ἀποδίδωμι, reddo, restituo; vendo III, 19, 12.
- ἀπόθετος, repositus, conditicius.
- ἀποθνήσκω, morior.
- ἀποθραύω, abrumpo, diffingo.
- ἀποιχος, colonus.
- ἀπόκειμαι, repositus sum, seponor.
- ἀποκλείω, intercludo.
- ἀποκλίνω, me recipio, deflecto.
- ἀπαμύνω, pigresco, subterugio, piget me.
- ἀπομαρμιζομαι, deportor.
- ἀποκόπτω, abscindo.
- ἀποκρίνομαι, respondeo; discerno IV, 11, 5.
- ἀπόκρισις, responsio.
- ἀποκρύβω, depello.
- ἀποκρύπτω, abscondo, contego.
- ἀποκτείνω, interficio.
- ἀπολαμβάνω, deprehendo.
- ἀπολέγω, eligo.
- ἀπολείπειν, relinquere.
- ἀπόλειψις, relictio.
- ἀπόλεμος, inhabilis ad bellum.
- ἀπολλύειν, perdere, amittere; ἀπέλαμψεσθαι, interfici.
- ἀπολογίζομαι, defendo me sermone.
- ἀπολογία, defensio, excusatio.
- ἀπολύω, solvo; ἀπολύομαι, discendo V, 17, 7.
- ἀπομάχομαι, propugno, propulso, pulso.
- ἀπόμαχος, inutilis ad bellum.
- ἀπονήχομαι, enato.
- ἀπονος, imbellis.
- ἀπονόσσω, revertor.
- ἀπονόσσεις, reditus, reversio.
- ἀπόνως, sine labore.
- ἀποπαύομαι, desino.
- ἀπόπειρα, periculum, experimentum.
- ἀποπυρέσκομαι, exploro II, 21, 2. 22, 10. periculum facio II, 22, 12.
- ἀποπέμπειν, dimittere.
- ἀποπλέω, navi discedo.
- ἀπαρτος, qui conspici potest.
- ἀπορία, inopia; inopia consilii VII, 15, 2.
- ἀπορος, invius; difficilis; impossibilis; non aptus; irritus; dubius consilii; inops; τὰ ἀπορα, res dubiae.
- ἀπορέτω, defluo.
- ἀπορήγγνυμι, abrumpo.
- ἀπόρως ἔχειν, prorsus non posse; inopia laborare VII, 19, 7.
- ἀποσκεδάννυσθαι, discedere.
- ἀποσοβέω, abigo.
- ἀπότασις, defectio.
- ἀποσάτης, qui deest V, 23, 13.
- ἀποτέλλω, mitto.
- ἀποτρέφω, repello, transfero, avertō; revertor.
- ἀποτροφή, retorsio, conversio.
- ἀποσφάζω, mactō.
- ἀποσχίζω, abscindo.
- ἀποσώζω, servo.
- ἀποτάττεσθαι, instrui.
- ἀποτείνειν, protendere, dirigere.
- ἀποταχίζω, muro intercludo, intercludo.
- ἀποτέμνω, abscindo.
- ἀποτίθῃμι, repono, restituo.
- * ἀποτίνω, mercedem solvo IV, 9, 4.
- ἀπότρυμος, praeruptus.
- ἀποτος, qui sine potu vivit.
- ἀποτρέπομαι, converter, digredior, desisto III, 15, 2.
- ἀποτρέχω, aufugio.
- ἀποφαίνομαι, affirmo, demonstro, praedico.

ἀναφέρειν, aufero, abduco; repor-
to; pendo.

ἀποφεύγω, effugio; absolvor in
judicio.

ἀποφορά τῶν φόρων, collatio tribu-
torum I, 17, 8.

ἀποφράττω, obstruo.

ἀποχρῆν, adj. sufficienter, satis.

ἀποχρῆντως, sufficienter.

ἀποχωρεῖν, discedo; recedo.

ἀποχώρησις, decessus, fuga.

ἀπραγός, qui non perficit, quod
cupit.

* ἀπροσδόκητος, inopinatus; qui non
exspectat II, 2, 10. III, 10, 2.

ἀπροσδοκήτως, inopinato.

ἀπροφάσιτος, excusatione carens.

* ἀπτομαι, attingo; aggredior II,
10, 8. 23, 17. IV, 21, 5. V, 16,
6. invado IV, 4, 1.

ἀπυθῆν, depello, protrudo.

ἄρα, quidem, particula intenden-
di. μὴ ἄρα, ne forte II, 17, 3.;
nimirum III, 8, 14. IV, 10, 4.
interim, jam VII, 23, 3. tamen
V, 2, 6.

ἄρα, num IV, 11, 14.

ἀράσσω, illido.

ἀργυρέσπιδες, quorum scuta lami-
nis argenteis obducta sunt.

ἀργύριον, pecunia.

ἀργυρόπους, argenteis pedibus in-
structus.

ἄρδομαι, irrigor.

ἀρετή, virtus.

ἀρίδης, praeclarus.

ἀριθμέω, numero.

ἀριθμός, numerus.

ἄριτα, optime.

ἀριστερός, laevus.

ἄριστος, optimus; ἄριτοι, optimates.

ἀρκεῖν, arceo.

ἀρκτος, ἡ, ur̄sa, signum coeleste.

ἄρμα, τό, currus.

ἀρμάμαξα, plaustrum.

ἀρμόζω, conglutino, adapto, con-
stituo.

ἀρμονία, compages.

ἀρνέομαι, nego.

ἀροτρίῳ, aro.

ἄρῳ, aro.

ἄρπυγῇ, rapina, actio rapiendi.

ἄρπαζω, rapio.

ἀρρώτεω, adversa valetudine li-
boro.

ἀρρώτος, aeger.

ἀρρώτως, aegre.

ἄρτι, modo.

ἀρύομαι, haurio.

ἄρχη, initium, caput, fons; im-
perium, provincia, magistra-
tus, praefectura; τὴν ἄρχην, ini-
tio; ἐξ ἄρχης, denuo.

ἄρχω, initium facio; praesum.

ἀσθενία, adversa valetudo.

ἀσθενής, infirmus.

ἄσπετος, jejunus, impastus.

ἀσκέω, exerceo.

ἄσμενος, gaudens.

ἀσπάζω, saluto; faveo I, 5, 3.

ἀσπίς, ἡ, scutum; miles scutatus
I, 5, 21. ἐπ' ἀσπίδα, ad sin-
istram.

ἀσπυδαί, negligenter.

ἀσάθμητος, incertus.

ἀτιβής, inaccessus.

ἄστρον, sidus, astrum.

ἀσφάλεια, securitas; δι' ἀσφαλείας
tuto.

ἀσφαλής, securus, tutus. ἀσφα-
λέτατος, cautissimus.

ἀσφαλτος, bitumen.

ἀσφαλῶς, tuto.

ἄτακτος, confusus, perturbatus.

ἀτάκτως, sine ordine.

ἀταλαίπωρος, negligens, non accu-
ratus VI, 11, 16.

ἀταλαιπώρης, sine periculis.

ἀτασθαλία, impietas.

ἀτάσθαλος, improbus, iniquus,
indecent.

ἀταξία, confusio.

ἄτε, quippe, utpote.

ἀτένμαρτος, obscurus.

ἀτέλεια, immunitas a publicis ti-
butis.

ἀτιμάζειν, contumelia afficere.

ἀτιμία, ignominia.

ἄτιμος, inhonoratus.

ἀτόλμως, sine audaciā, timide.

ἄτοπος, insolens, novus; imma-
nis, immensus V, 7, 2. VI, 4,
7. absurdus, incredibilis V,
4, 5.

ἀρεσκία, veritas, certitudo.

ἀρεσκῆς, certus.

ἀρεσκῶς, certo.

ἀτρέμα, placide, sensim.

ἀτρεμῶν, quiesco.

ἀτρωτος, invulneratus.

ἄττα, attice pro τινά, nonnulla.

ἄττα, att. pro ἄτινα, quae, quaecunque.

ἀτυχῶν, non impetro, repulsam fero.

αὖ, rursus.

αὐθάδεια, arrogantia, insolentia.

αὖθις, rursus; νῦν μὲν, αὖθις δὲ, modo, modo..

αὐλιζομαι, castra loco; classem II, 2, 9.

αὐξάνω, augeo; verbis extollo IV, 28, 3. V, 5, 3. cresco V, 1, 9.

αὐξῶ, amplifico.

αὐρα, ventus lenior.

αὐτάγγελος, nuncius, qui ipse rei interfuit.

αὐτίκα, statim; primum VI, 11, 6.

αὐτόθι, confestim.

αὐτόθι, illic.

αὐτοκράτορες πρέσβεις, legati cum libera potestate.

αὐτόματος, sponte nascens.

αὐτομάτως, sua sponte, ultro.

αὐτομολέω, transfugio.

αὐτόμολος, transfuga.

αὐτόνομος, qui suis vivit legibus.

αὐτός, ipse, idem.

αὐτοσχιδιάζω, ex tempore facio.

αὐτοσχιδίος, ex tempore factus.

αὐτῷ, ibi.

αὐτοχειρία κτείνειν, sua manu interficere.

αὐχὴν, cervix.

ἀφαιρέω, adimo. Construitur saepe cum duplici accusativo ut I, 2, 12. II, 1, 9. 6, 10. 11, 7. III, 2, 7.

ἀφανής, obscurus, qui non cernitur; incertus, dubius VI, 23, 8. VII, 12, 9. 28, 4. 6. ignobilis VII, 11, 9, 29, 7. V, 27, 16.

ἀφανίζω, ex adspectu removeo; perdo, everto; silentio praetereo VI, 26, 1.

ἀφανῶς, clam.

ἀφειδῶς, nemini parcendo.

ἀφείσις, dimissio; celorum jactus I, 15, 2. IV, 4, 8.

ἄφετος, deo facer VII, 20, 7.

ἀφηγέομαι, duco; narro.

ἀφήγησις, narratio.

ἀφθονία, abundantia.

ἀφθονος, abundans.

ἀφθόνως, affatim.

ἀφίημι, dimitto, immitto, emitto, jacio, remitto, ignosco, permitto, fino; omitto; desino VI, 11, 5.

ἀφικνέομαι, venio.

ἀφιππάζομαι, equo aufugio.

ἀφίτημι, descisco, deficio; absum, disto.

ἄφνω, repente.

ἄφορος, metu carens.

ἀφοράω, prospicio.

ἀφερέμην, abeo.

ἄφρακτος, non munitus.

ἀφύλακτος, incustoditus, non tutus; inevitabilis V, 27, 18.

ἄφωνος, voce destitutus.

ἄχρεος, incommodus.

ἄχθομαι, aegre fero, irascor; poenitet me VII, 29, 5.

ἄχθος, pondus.

ἄχρειον, inutile.

ἄχρυσος, auro carens.

B.

βάδην, pedetentim.

βαδίζω, pedibus incedo.

βάθος, altitudo.

βαθύς, altus, profundus.

βαθύτης, profunditas.

βαίνω, incedo, vado.

βακχεία, bacchatio.

βακχεύω, bacchor.

βάλανος, fructus palmae VI, 23, 10.

βάλλω, jacio, ferio.

βαρβαρίζω, barbarice loquor I, 26, 6. barbaros imitor VII, 29, 1. barbaris faveo VII, 6, 9.

βαρβαρικῶς, ad barbarorum morem accedens.

βαρβαρικῆς, barbarorum more.

βαρβαρισμός, imitatio barbarorum.
 βάρβαρος, peregrinus, non graecus.

βαρέως, graviter, valde.

βαρὺς, gravis.

βαρύτης, gravitas; moleste imperium I, 7, 2.

βασίλεια, regnum.

βασίλειον, regia.

βασίλειος, regalis.

βασίλειος, rex.

βασίλειον, regnum.

βασίλειος, regius.

βασίλειος, regie.

βασίλισσα, regina.

βατός, pervius, accessu facilis.

βέβαιος, firmus, constans.

βεβαιότης, firmitas.

βεβαίως, firmiter; certo.

βεβαίωσις, confirmatio.

βέλος, telum. ἐντὸς βέλους (sc. βολῆς) γίνεσθαι, intra teli jacitum esse.

βέλτερος, optimus.

βῆμα, τὸ, tribunal.

βία, vis. βία τινός, invito aliquo III, 2, 4. πρὸς βίαν τραπεῦσαι, coactum militare cum aliquo.

βιάζομαι, vi adhortor, vi repellō, cōgo, vi assequor.

βίαιος, violentus.

βιαίως, violenter.

βίος, vita.

βίω, vivo.

βιώσιμος, spem vitae habens.

βιωτός, ἢ βιωπέν ἐστι, vivere non possum IV, 13, 6.

βλάβη, damnum.

* βλακεύω, cunctor, tardus sum VI, 9, 5.

βλάπτειν, damno adficiō.

βοάω, clamo.

βοή, clamor, vox.

βοήθεια, auxilium.

βοηθεῖν, auxilio venire.

βοηθός, auxiliator.

* βοιωταρχῶντες, vide not. ad I, 7, 17.

* βοιωτιάζω, Boeotorum dialecto utor VI, 13, 13.

βορέας et βορρᾶς, boreas.

βόσκειν, pascō, alo.

βύλευμα, consilium.

βουλεύω, deliberō, consilia agito.

βύλη, consilium; id de quo deliberandum I, 25, 8. οἱ ἀπὸ βύλης, senatores.

βούλομαι, volo. βύλη attice pro βύλη V, 2, 5.

βυλὺτος, vespera.

βῦς, bos.

βραδύς, tardus.

* βραχὺς τῆς θαλάσσης, non profunda maris II, 18, 5.

βραχύς, brevis.

βροντή, tonitru.

βρόχος, laqueus.

βύζων, confertim.

βωμός, altare.

Γ.

γαμβρός, gener.

γάμος, uxorem ducō.

γάμος, nuptiae.

γάρ, nam. ἀλλὰ γάρ, fed.

γε, quidem, certe.

γελάω, rideo.

γέλως, risus.

γένεα, generatio.

γένεσις, ortus, origo.

γενναῖος, ingenuus, generosus, strenuus.

γενναϊότης, generositas.

γένος, genus; gens VI, 15, 3. III, 22, 8.

γεραίρω, honoro, veneror.

γέρας, praemium.

γέρεαι, crates vimineae.

γέρεον, scutum.

γέρων, senex.

γεύομαι, gusto.

γέφυρα, pons.

γεφυρώω, ponte jungo.

γεφυρώσις, pontium exstructio.

γη, terra.

γῆινος, terrenus.

γῆλαφος, collis.

γῆρας, senectus.

γίγναμαι, fio; nascor; γίνεσθαι ὁμῶς, convenire ad confligendum

I, 5, 12.; congregari I, 6, 21.

γίγνεται τὰ ἱερά, ex ta prospera sunt.

γινώσκω, eognoſco, intelligo;
 decerno, ſtatuo; puto; conji-
 cio; conſulo.
 γλυκὺς, dulcis.
 γλῶττα, lingua; ἀπὸ γλῶττης,
 verbis.
 γνώμη, ſententia; animus; γνώμη
 πρὸς τι, conſultabatur I, 9, 14.
 γνωρίζω, agnoſco.
 γνωστός, notus, clarus.
 γονεῖς, parentes.
 γόνυ, genu.
 γράμματα, epiſtola; literae.
 γραμματεὺς, ſcriba.
 γραμματίον, parva epiſtola.
 γράφω, ſcribo, pingo; ſum au-
 ctor decreti I, 10, 5.
 * γρύψ, gryps, avis fabuloſa V, 4,
 4.
 γυμνὸς ἀγὼν, certamen gymni-
 cum, id eſt certamen in curren-
 do, luſtando etc.
 γυμνός, nudus; levis armatus I,
 2, 7. 28, 9.
 γυμνῶ, nudo.
 γύναιον, femina.
 γυνή, femina; υἱός.
 γύψος, gypſum.

A. —

ἀχήμεν, peritus.
 ἀειμόνιον, numen, fortuna.
 αἰμαίνω, numen.
 αἰόμαι, depaſcor.
 ἀκρυσ, lacrima.
 ἀντιζέω, mutuor.
 ἀπείδον, pavementum, ſolum.
 ἀς, fax.
 ἀσμός, tributum.
 * ἀσδς, denſus; arboribus et fru-
 ticibus obteſtus I, 5, 10. III,
 23, 2. V, 11, 1.
 ἀφνῆ, laurus.
 ἀ, vero, autem, tamen; καὶ δέ,
 etiam, porro; καὶ τότε δέ, ac
 tunc quoque; ὁ δέ, tunc vero
 III, 19, 7. VII, 14, 2. 17, 5. οἱ
 δέ, IV, 2, 9. Interdum abun-
 dat, et geminatur.
 ἀδέρττομαι, terreo.
 αἰ, opus eſt. αἰγυ αἰγ, ſermo

IV, 4, 5. τούτῳ ἀδέρττομαι, tan-
 tum abſuit, ut etc.
 δέδω, timeo.
 δέκνυμι, oſtendo.
 δειλη, veſpera.
 δέμμα, metus.
 δειμαίνω, timeo.
 δεινός, terribilis; qui excellit VII,
 28, 4, 6.
 δεινός, mire.
 δειπνέω, coeno.
 δειπνον, coena.
 δειπνοποιέομαι, coeno.
 δεκάρχης, decurio.
 δεκάς, decuria.
 * δεκάστηρος, qui ſtipendium de-
 cem ſtaterum accipit VII, 23,
 5.
 δεκαταῖος, decimo die quid faciens,
 ex. c. venit.
 δέμω, condo, exſtruo.
 δένδρον, arbor.
 δεξιός, dexter; aprus IV, 3, 16.
 δεξιόομαι, dextram alicujus pre-
 hendo.
 δέομαι, rogo, precor. ἔδην δέομαι,
 nihil opus eſt.
 δέον, neceſſarium.
 δέος, timor.
 δέρεσις, pellis.
 δεσμός, vinculum.
 δεσμώτης, vinctus, captivus.
 δεσπότης, dominus.
 δεῦρο, huc.
 δευτεραῖος, qui ſecunda die ſc. ve-
 nit.
 δεύτερος, ſecundus, alter.
 ἀρχομαι, capio, accipio, recipio;
 excipio, ſuſtineo.
 δέω, vincio.
 ἀ, tandem, vero, quidem, certo,
 demum, itaque, Multis locis
 verbi nequit.
 ἀδρ, quali, tanquam, ſcilicet,
 ἀγλος, conſpicuus.
 ἀγλός, manifeſto.
 δημοκρατέομαι, plebis imperio ſer-
 vio.
 δημοκρατία, imperium populare,
 δῆμος, populus.
 δημοτελής, publicus.
 δημοτικὸς, popularis.

δι' αὐτοῦ, scilicet.

διὰ, cum genitivo: per; δι' ὄψε-
ως ἔχειν suspectum habere; si-
militer IV, 12, 9. V, 21, 7. I,
7, 15. 12, 16. VI, 4, 4. δι' ὀλί-
γου, brevi; διὰ μακροῦ, multo
post, e longinquo; διὰ πολλῶν,
multis verbis, cum accusativo:
propter.

διαβαίνω, transeo, trajicio.

διαβάλλω, idem.

διάβασις, transitus.

διαβατὸς, qui trajici potest.

διαβιβάζω, traduco.

διαβοάω, celebroy.

διαβολή, criminatio.

διάγω, traduco.

διαγωνίζομαι, pugno.

διαδέχομαι, excipio, succedo.

διάδημα, fascia candida, qua re-
dimitur regum, caput.

διάδοχος, successor.

διάδωμι, subeo, clam intro.

διαίρεω, divido.

διαίτη, victus.

διαίτητομαι, utor aliqua ratione
victus.

δικαίμαι, constitutus sum.

διακινδυνεύω, extrema experior.

διακομίζομαι, transvehor, tradu-
cor.

διακονέω, ministro.

διακόπτω, perfringo.

διακύνω, audio.

διακρίνω, dirimo, divido; διακρι-
θῆναι, iudicio contendere I, 27,
6.

διακωλύω, prohibeo.

διαλανθάνω, delitescō.

διαλέγομαι, loquor.

διάστημα, interstitium.

διαλείπω, desino IV, 9, 5. remaneo
VI, 2, 5. disto V, 11, 3. τὰ δια-
λείποντα, interstitia.

διαλλάττω, reconcilio.

διαλύω, dissolvo.

διαμάμαι, effodio.

διαμαρτία, erratum.

διαμέλλω, futurus sum.

διαμπάξ, penitus.

διαμυθελογέω, colloquor.

διανέμω, divido, distribuo.

διανήχομαι, transnato.

διαπέμπω, dimitto.

διαπίπτω, dilabor; irritus sum IV,
13, 11.

διαπλέω, trajicio.

διάπλευς, trajetctus.

διαπολεμέω, bellum finio; decerto.

διεπορεύομαι, eo per locum ali-
quem.

διαπρέσσομαι, perficio.

διαπρεπής, illustris, eximius.

διαπρέτω, excello.

διαπυνθάνομαι, cognosco.

διαρκής, sufficiens.

διαρπάζω, rapio.

διασεύω, collido.

διασκεδάζω, διασκεδάννυμι, disper-
go, dissipō.

διασπάω, subverto, divello.

διασπυδάζομαι, ambitiose aliquid
ago.

διασώζω, servo.

διατειρίζω, munio.

διατελέω, permaneo.

διατμήνω, disseco.

διατίθημι, statum rei alicujus for-
mo, instituo; διατίθεμαι, ve-
num exponō I, 2, 1.

διατριβή, locus, ubi Philosophi
docent.

διατρίβω, tempus tero, moram
traho.

διαφέρω, fero; excello; διαφέρο-
μαι, dissideo.

διαφαίνομαι, transpareo.

διαφεύγω, effugio.

διαφθείρω, corrumpro, interficio.

διαφορὰ, dissensio.

διάφορον, τὸ, differentia.

διαφυγάνω, effugio.

διαφυλάσσω, conservo.

διαχειμάζω, hiberno.

διαχέομαι, diffundor.

διαχέομαι, utor; interficio IV, 8,
15.

διαχωρέω, discedo.

δίγλωσσος, duarum linguarum pe-
ritus.

δίδωμι, do, trado, concedo.

διίργω, dirimo.

διακπαίω, cum impetu egredior.

διακρίττω, evado, pervado.

διέκπλεε, irruptio navium.
 διέρχομαι, pervado.
 διευτυχέω, ad finem usque felix
 sum.
 διέχω, pateo; disto.
 διηνεκής, continuus.
 δίκαιος, justus.
 δικαίως, merito.
 δικαιοσύνη, justitia.
 δίκη, justitia; iudicium III, 27, 3.
 poena I, 9, 12. VII, 27, 12. III,
 18, 19.
 δίκερος, biremis.
 δίμηνον, tempus bimestre.
 διμοιρίτης, duplaris, vel miles, cui
 dupla annona datur, vel duplex
 stipendium.
 δίνη, aquarum vortex, gurgēs.
 διορύσσω, perfodio.
 διπλάσιος, duplo major.
 διπλῆς, duplex.
 δίτομος, duo ostia habens.
 διφθέρα, pellis.
 δίχα, διχῆ, in duas partes.
 δίχα, praepos. sine, absque.
 δίψα, sitis.
 διψάω, sitio.
 δίψος, sitis.
 διωκτέα, persequendum.
 διώκω, persequor.
 δίωξις, persecutio.
 δόγμα, decretum.
 δεκτός, videor, videor consultum,
 utile.
 δόκιμος, princeps; probatus, fide
 dignus V, 5, 1.
 δομέω, aedifico.
 δόξα, gloria; opinio, sententia.
 δοξάζω, opinor.
 δόρυ, hasta; ἐπὶ δόρυ, dextram ver-
 fus.
 δορυάλωτος, bello captus.
 δορυκτής, bello captus.
 δόσις, largitio.
 δολέω, in servitutem redigo.
 δονέω, sonitum edo.
 δράκων, serpens.
 δρασμός, cursus, fuga.
 δράω, facio.
 δραπανηφόρον ἄρμα, currus falcatus.
 δριμύς, qui acri gustu est.
 δρόμος, cursus.

δύναμαι, possum.
 δύναμις, potentia, vis; exercitus.
 δυνάτης, dominus, regulus; po-
 tentiam habens.
 δυνατός, qui potest; princeps.
 δύο, duo.
 δύσις, occasus.
 * δύσμαι, αἶ, occidens.
 δύσνοια, odium.
 δύσπερος, impervius, difficilis
 transitu.
 δυσχεραίνω, indignor.
 δυσχωρία, difficultas locorum.
 δώδεκα, duodecim.
 δωρεά, donum.
 δωρέομαι, dono.
 δῶρον, donum.

E.

εἰαυτῷ, sui ipsius.
 εἶλω, mitto.
 εἰβδομαῖος, septimo die.
 ἐγγίνεται, licet.
 ἐγγράφω, inscribo.
 ἐγγύθεν, prope.
 ἐγγυς, prope. Hinc ἐγγυτέρω,
 ἐγγυτέρω, ἐγγύτατα.
 ἐγείρομαι, excitor.
 ἐγκαθίστημι, instruo.
 ἐγκαταρμίζω, appello.
 ἐγκαθόρμησις, investio in portum,
 appulsus.
 ἐγκαίωμα, inuror.
 ἐγκάρσιος, obliquus, transversus.
 ἐγκαταλαμβάνω, intercipio.
 ἐγκαταλείπω, derelinquo.
 ἐγκαταμένω, remaneo.
 ἐγκαταμίγνυμι, immisceo.
 ἐγκειμαι, urgeo, insto.
 ἐκκελεύομαι, hortor, incito.
 ἐκκελευσμός ἐς ἀλλήλους, celestium
 mutuum II, 21, 14.
 ἐγκλίνω, inclino.
 ἐγκοιμάομαι, dormio in, ex. c. tem-
 plo.
 ἐγκρατής, qui aliquid in potesta-
 te habet.
 ἐγκύρω, incido.
 ἐγκρατέω, insculpo.
 ἐγκρίσημα, conatus.
 ἐγκριρίζω, dedo, trado.

- ἐγχωριος, incola.
 ἴδαφος, τὸ, solum.
 ἴδος, τὸ, templum.
 ἴδρα, sedes.
 ἴδραϊος, certam sedem habens.
 ἰθελουκαῖος, ultro malus sum.
 ἰθελοντής, qui sponte sua aliquid facit.
 ἰθέλω, volo.
 ἴθνος, gens.
 ἴθος, consuetudo.
 ἴθω, consuesco.
 εἰ, εἴπερ, si; εἰ καὶ, et si; εἴποτε, si quando; εἴπῃ, sicubi; εἴπως, si qua ratione; εἴποι, εἴπη, si forte; εἰ δὲ, si forte.
 εἰδέω, εἶδῃμι, scio.
 εἶδος, facies, genus V, II, I.
 εἶδω, scio, video.
 εἰκάζω, conjecto; comparo, confero.
 εἰκῇ, nullo ordine.
 εἰκός, verosimile, credibile.
 εἴκω, similis sum; cedo.
 εἰκών, statua.
 εἰλέω, includo; tego.
 εἰμὶ, sum; εἴτιν οἶ, εἴτεν οἶ, quidam.
 εἶμι, vado, proficiscor.
 εἵνεκα, propter.
 εἴπη, si forte.
 εἴργω, arceo, prohibeo.
 εἴργομαι, carere detineor.
 εἰρεσία, remigatio.
 εἰρήνῃ, pax.
 εἰς vide ἐς.
 εἰσάγω, induco, impono.
 εἰσάπαν, prorsus.
 εἴσειμι, ingredior.
 εἰσηγητής, auctor.
 εἰσκαλέω, intro voco.
 εἰσόδος, introitus.
 εἰσότε, si quando.
 εἰσπίπτω, incido.
 εἰσπλέω, navi intro.
 εἰσποιέω, usurpo.
 εἰσπράσσω, pecuniam exigo, exigo.
 εἰσφορά, tributum.
 εἴσω, intra.
 ἐκ, ex, inde ab; post; a, ab; propter; ἐξ ἰφώδου, primo impetu.
 ἐκατος, quisque, singuli.
 ἐκότερος, uterque.
 ἐκατέρωθεν, utrinque.
 ἐκατοστὺς, centuria.
 ἐκβαίνω, exscendo, appello.
 ἐκβάλλω, ejicio.
 ἐκβασίς, exscensio.
 ἐκβιάζομαι, nitor.
 ἐκβουθέω τινι, auxilio venio alicui.
 ἐπὶ τινι, eruptionem, impetum facio in aliquem.
 ἐκβολή, ostium; τὸ λόγῳ, digressio.
 ἐκδέχομαι, suscipio.
 ἐκδέω, alligo.
 ἐκδίδωμι, trado; illabor (de fluviis.)
 ἐκδρομή, excursio.
 ἐκδύω, exuo.
 ἐκεῖ, illic.
 ἐκεῖθεν, illinc.
 ἐκεῖνος, ille.
 ἐκεῖσε, illuc.
 ἐκθέω, procuro, prorsus.
 ἐκθλίβω, elido.
 ἐκκαλέομαι, provocho.
 ἐκκάμνω, defatigor, labori succumbo.
 ἐκκλησία, concio.
 ἐκκλίνω, cado, pedem refero.
 ἐκκρεμάννυμαι, pendeo.
 ἐκλανθάνω, obliviscor.
 ἐκλέγω, colligo.
 ἐκλείω, desero, praetermitto; deficio, pereor.
 ἐκλιπής, deficiens.
 ἐκλογίζομαι, reputo.
 ἐκμανθάνω, disco, cognosco.
 ἐκνήχομαι, enato.
 ἐκνομός, iniquus.
 ἐκνώσιος, spontaneus.
 ἐκπέμπω, emitto.
 ἐκπεριέρχομαι, circumvenio.
 ἐκπεριπλέω, circumnavigo.
 ἐκπηδάω, exsilio.
 ἐκπίνω, ebibo.
 ἐκπίπτω, excido, decido; ejicio; elabor, autugio.
 ἐκπλέω, enavigo.
 ἐκπληξίς, admiratio.
 ἐκπλήσσω, obstupefeco, perterrefacio.
 ἐκπλοος, eruptio navium.

ἐκπνέω, exspiro.
 ἐκποδὼν, e medio, e conspectu.
 ἐκπονέω, conficio.
 ἐκπορίζομαι, suppedito.
 ἐκπρεπής, decorus.
 ἐκπώμα, poculum.
 ἐκρίπτω, de'jicio.
 ἔκρους, effluuium, ostium.
 ἐκρύω, effluo.
 * ἐκσιώπασα, sileo VI, 4, 9.
 ἐκτρέφεσθαι, evelli.
 ἔκταξις, instructio aciei.
 ἐκτάσσειν, ordinare, instruere.
 ἐκτείνω, extendo.
 ἐκτειχίζω, aedifico, instauro.
 * ἐκτειχισμός, aedificatio VI, 20, 2.
 ἐκτίω δίκην, poenas luo.
 ἐκτοξεύω, telum emitto.
 ἐκτρέπω, converto.
 ἐκτρέφω, enutrio.
 ἐκτρέχω, excurreo.
 ἐκτερυχώω, conficio, attero.
 ἐκφαίνω, edico.
 ἐκφραυλίζω, extenuo.
 ἐκφέρω, egero, exporto, profero;
 memoriae prodo.
 ἐκφορέω, exporto.
 ἔκφρων, amens.
 ἐκχέω, effundo.
 ἐκὼν, voluntarius.
 ἐλαία, oliva.
 ἔλαιον, oleum.
 ἔλασις, expeditio; ingressus.
 ἐλάτη, abies.
 ἐλαττόομαι, numero minor sum.
 ἐλάττων, minor.
 ἐλαύνω, progredior, pervenio.
 ἔλαφος, cervus.
 ἐλάχιτος, paucissimus.
 ἔλεγχος, notitia, iudicium, ar-
 gumentum.
 ἐλέγχα, sciscitor; convinco.
 ἐλευθερία, libertas.
 * ἐλευθερίον, generositas, ingenuum
 VII, 15, 7.
 ἐλεύθερος, liber.
 ἐλευθερώω, libero.
 ἐλέφας, elephantus.
 ἐλινύω, moror, desino.
 ἔλω, traho.
 ἑλλάς, adj. graeca sc. lingua I, 12,
 9. 26, 6.

ἑλλην, Graecus.
 ἑλληνικός, ἡ, ὄν, graecus, ἡ, um.
 ἑλληνικῶς, graece.
 ἑλος, locus palustris.
 ἐλπίζω, spero.
 ἐλπίς, spes.
 ἐλώδης, palustris.
 ἐμβαίνα, inscendo, ingredior.
 ἐμβάλλω, inicicio, interpono; in-
 vado; adior.
 ἐμβάτης, eques.
 ἐμβοάω, clamorem tollo.
 ἐμβολή, impetus.
 ἐμβολος, cuneus vel peditum vel
 equitum.
 ἐμμένω, permaneo.
 ἐμπαλιν, retrorsum, rursus, ite-
 rum, vice versa.
 ἐμπειρία, peritia; peritia belli.
 ἐμπειρος, peritus.
 ἐμπείρω, perite.
 * ἐμπηγνύω, infigo VI, 20, 6.
 ἐμπίμπλημι, impleo.
 ἐμπίπρημι, incendo.
 ἐμπίπτω, incido.
 ἐμπλάττω, locum obstruo.
 ἐμπλέκω, implico.
 ἐμπλέω, innavigo.
 ἐμπλήθω, impleo; onero VI, 22,
 8.
 ἐμπυδὼν sc. εἶναι, impedimento
 esse.
 ἐμπαιεῖν, injicere.
 ἐμπορία, commercium.
 ἐμπορος, mercator.
 ἐμπρήθω, incendo.
 ἐμπροσθεν, antea.
 ἐμφαγεῖν, comedere.
 ἐμφανής, conspicuus, apertus.
 ἐμφυτεύω, infero.
 ἐν, in, apud. Saepe scribitur pro
 εἰς.
 ἐναγίζω, parento.
 ἐνάγω, induco, incido.
 ἐναντιόομαι, adversor.
 ἐναντίος, contrarius.
 ἐνδεής, deficiens; τὸ ἐνδές, indi-
 gentia.
 ἐνθεια, inopia.
 ἐνθέω, deficior.
 ἐνδεώς, minus, non sufficienter.
 ἐνδής, manifestus.

- ἐδίδωμι**, concedo; dedo. **ἐδίδωμαι**, deditioem polliceor; recedo; praescribo VI, 3, 5.; impello IV, 19, 14.
ἐνδικος, justus.
ἐνδον, intus.
ἐνδόσιμιν, τὸ, invitamentum, occasio.
ἐνδρασεος, roscidus.
ἐνδύω, induo; med. subeo.
ἐνέδρα, insidiae.
ἐνεδρεύω, insidior.
ἐνειμι, infum.
ἐνεκα, propter.
ἐνθα δὲ, tum, tunc vero, ubi, ibi, quo, hic.
ἐνθάπτω, sepelio in etc.
ἐνθεν, inde, hic, unde, qua, hac de causa, **ἐνθεν καὶ ἐνθεν**, utrinque, diversis locis. **ἐνθένδε πορθεῖν** inde uspiam VI, 1, 3. **ἐνθεντες**, unde.
ἐνθυμέομαι, cogito, reputo.
ἐνθύμημα, cogitatio.
ἐνιππάζομαι, equo invehor.
ἐνοέω, cogito.
ἐνόμως, legitime.
ἐνοικέω, habito.
ἐνοικίζω, domo excipio.
ἐνοίκιον, pretium habitationis.
ἐνοικοδομέω, obstruo VI, 29, 16.
ἐνοχλῶμαι, turbor.
ἐνσεύω, impello, incutio.
ἐντείνω, intendo.
ἐντελής, plenus, perfectus.
ἐντέλλομαι, jubeo.
ἐντεῦθεν, hinc, exinde.
ἐντίθημι, impono.
ἐντιμος, qui in honore habetur.
ἐντολή, mandatum.
ἐντὸς, intus, intra; cis II, 4, 2. II, 3. 25, 2. ἢ ἐντὸς θάλασσης, mare mediterraneum V, 6, 10. VI, 1, 4. ἢ ἐντὸς Ἄλυος, regio cis Halyn fluvium II, 4, 2. II, 3. etc.
ἐντυγχάνω, sum; incido; obviam venio.
ἐνύπνιον, adv. per somnum.
ἐνώπιον, τὸ, inauris.
ἐξ, vide ἐκ.
ἐξαγγέλλω, renuncio.
- ἐξάγω**, educo.
*** ἐξαίρετος**, expugnabilis IV, 21, 5.
ἐξαίρω, extraho, eximo; expugno, capio.
ἐξάισω, tollo.
ἐξαίτω, depono.
ἐξαίφνης, subito.
ἐξακοντίζω, jaculor.
ἐξακούομαι, exaudior.
ἐξακυστός, qui facile exaudiri potest.
ἐξαλλάσσειν, relinquere III, 13, 3.
ἐξανγκνίζω, cogo.
*** ἐξαναναποδίζω** II, 27, 12. VI, 17, 2. **ομαι**, in servitutem redigo.
ἐξανίστημι, surgo, erigo.
ἐξανύω, pervenio, progredior VI, 26, 2.
ἐξαπατάω, decipio.
ἐξάπτω, alligo, accendo.
ἐξαρκέω, sufficio.
ἐξαργάω, suspendo.
ἐξαργύω, instruo, apparo.
ἐξάρχω, praelum; incipio.
ἐξέψις, inflammatio, incensio.
ἐξεγείρω, exiuscito.
ἐξείμι, exeo.
ἐξείρω, cohibeo.
ἐξελαύνω, expello; egredior, invehor.
ἐξέλασις, expeditio.
ἐξελέγχω, convinco; inquirō.
ἐξελεγμός, evolutio equitum.
ἐξελίσσω τὴν ἵππασίαν ἐς κύκλους, equitatum in orbes duco IV, 4, 14.
ἐξελέω, extraho.
ἐξεργάζομαι, perficio; perficior V, 10, 7.
ἐξέρχομαι, egredior.
ἐξεστὶ, licet.
ἐξετατής, inquisitor.
ἐξευρίσκω, invenio.
ἐξηγείσθαι, ducem esse; interpretari; narrare.
ἐξηγήσεις, gubernatio.
ἐξηγητής, interpres, enarrator.
ἐξήκω, ad finem venio.
ἐξήτταομαι, vincor.
ἐξίημι, exeo; effundor.
ἐξικνέομαι, pervenio.
ἐξικοδομέω, aedifico, munio.

ἐνδοξάζω, exprobro.
 ἐπλίζω, armo.
 ἐρμάω, cohortor, incito; feror
 III, 15, 9.
 ἐρμῆσις, profectio; instigatio.
 ὅτε, ex eo, ex quo tempore.
 ὦ, extra, praeter, sine. ἔξω ἦν,
 alienus erat VN, 2, 3.
 ὠθεῖν, depellere.
 ὠθεν, ab externo.
 ὠτάτω, extime.
 ἀγγελία, renuntiatio.
 ἀγγέλλω, praecipio, impero;
 med. polliceor I, 29, 3. IV, 15,
 6.
 ἀγειν, adducere; accedere; in-
 citare.
 ἀδω, accino.
 αἰδέομαι, erubesco.
 αἰνέτης, laudator.
 αἰνέω, laudo.
 αἶνος, ὁ, laus.
 αἶρω, incito, inflo, extollo.
 ἀκολουθεῖν, subsequor.
 ἀλαλάζω, laetus acclamo.
 ἀλξίς, pinnaculum, murorum
 fastigium.
 ἄν, quando.
 ἀνάγω, reduco, adduco; rever-
 tor.
 ἀναίρομαι, suscipio.
 ἀνέμι, revertor.
 ἀνελκύω, attraho.
 ἀνέρχομαι, redeo.
 ἀνήκω, revenio.
 ἀνίστημι, redeo.
 ἄνω, supra.
 ἀξίως, pro dignitate.
 ἀπειλέω, minor.
 ἄρδω, irrigo.
 ἄρχω, impero.
 ἀσκέω, ἐπῆσκηται V, 8, 1. usita-
 tum est.
 αὐθαδικάζομαι, contumaciter per-
 severo.
 αὐξάνω, augeo.
 ἀφίεναι, immittere contra ali-
 quem.
 ἤ, quandoquidem; postquam;
 quanquam, etsi; ἐπεὶ καὶ, por-
 ro, praeterea; ἐπεὶ μέντοι, postea-
 quam quidem.

ἐπειγέμαι, conor, annitor.
 ἐπειδὴ, cum.
 ἐπειδὴ, postquam.
 ἐπεῖδεν, vidi.
 * ἐπείκω, ἐπεικάζω, comparandus. I,
 12, 4. II, 7, 12. ἢ ἐπείκειν, non
 conveniebat, non decuit IV, 9,
 1. VII, 15, 9.
 ἐπιμι, infum.
 ἐπιμι, invado: ἐπιῦσα ἡμεῖς, dies
 posterus.
 ἐπισπέντω, superincido.
 ἐπιτα, postea.
 ἐπεμβαίνω, post alios egredior.
 ἐπέπεινα, ultra.
 ἐπεπείω, post alios excurro.
 ἐπετρέχω, idem.
 ἐπέλασις, invasio.
 ἐπιλαύνω, invado, invehor.
 ἐπιμβαίνω, ingredior.
 ἐπιξέρομαι, pervado.
 ἐπέξιμι, persequor, commemoro.
 * ἐπέπω, adjicio verba.
 ἐπεργαζόμενοι, agricolae.
 ἐπέρχομαι, supercurro I, 1, 12.
 percurrere; obire, invisere;
 adire, accedere.
 ἐπερωτάω, interrogo.
 ἐπισβαίνω, post alios ingredior.
 ἐπυσφημέω, laudo.
 ἐπυσφημιζω, faustum precor.
 ἐπέχειν, habere; tenere, obtine-
 re; imminere, tendere; super-
 federe VII, 16, 8.
 ἐπήρης, paratus.
 ἐπηχέω, resono.
 ἐπὶ, cum genit. dat. et accus. in;
 versus, contra; ad; apud; ob,
 propter, causa; super; post; c.
 gen. sub. c. dat. pro, cum, de,
 prope; c. acc. per; ἐπὶ τισσά-
 ρων, quaternis; ἐπὶ σφῶν, ieor-
 sim; ἐπὶ πολέμῳ, belli inferen-
 di causa; ἐπὶ σφίσι, in sua po-
 testate; ἐφ' ὅτῳ unde, quare;
 ἐπὶ πολὺ, diu; procul. ἐπὶ ταύ-
 cis.
 ἐπὶ, adv. deinde, praeterea, de-
 nique.
 ἐπιβάδρα, pens.
 ἐπιβαίνειν, conscendere, inscendere;
 venire.
 I i

- ἐπιβάλλω**, immitto, injicio, impeto.
ἐπιβάτης, rector; miles classarius.
ἐπιβιβάζω, impono.
ἐπίβλημα, opus variegatum VI, 29, 8.
ἐπιβυλεύειν, insidias struere.
ἐπιβυλή, insidiae.
ἐπιγυλάω, arrideo.
ἐπιγύνομαι, supervenio.
ἐπίγονοι, tirones, quos Alexander hoc nomine appellabat.
ἐπίγραμμα, inscriptio.
ἐπιγράφω, inscribo.
ἐπιδείκνυμι, ostendo.
ἐπίδειξις, specimen.
ἐπιδίδωμι, insuper do.
ἐπίδοσις, donum, quod insuper datur.
ἐπίδρομή, impetus, subita incurfio.
ἐπιεικής, aequus, modestus.
ἐπισεικής, clementer, non inique.
ἐπιθιμάζω, interpretor prodigium.
ἐπίθισις, invasio, irruptio.
ἐπιθισπίζω, oraculum edo.
ἐπιθισπισμός, oraculum.
ἐπίθην, incurro.
ἐπιθυμέω, cupio.
ἐπιθυμία, cupiditas.
*** ἐπιϊσχυρίζομαι**, affirmo V, 25, 4.
ἐπίκαιρος, opportunist; praecipuus.
ἐπικαλέω, advoco; accuso. **ἐπικαλέομαι**, nominor; accerso, advoco I, 7, 17. II, 15, 8. III, 2, 8.
ἐπιμαμη, anfractus, inflexio montis, aciei.
ἐπιμάμπτω, inflecto.
ἐπιμαχλάζω, aestuo, collido stridore.
ἐπίκειμαι, adjaceo; premo, urgeo.
ἐπικετομέω, exprobro, cavillor.
ἐπικηρυκεύομαι, praekonem, legatum mitto.
ἐπικλίνειν, reclinare.
ἐπιπλύνωμαι, inundor, submergor.
*** ἐπικοσμέω λόγον**, laudo II, 12, 2.
ἐπικρύβω, auxilior.
ἐπικυφίζω, allevo.
ἐπικράτεια, ditio.
ἐπικρατέω, praevalleo, superior sum; imperium obtineo; **ἐνθάδε**, impeto.
ἐπικρύπτω, occulto.
ἐπικτυπέω, perstrepo.
ἐπικυλίω, devolvo.
ἐπιλαμβάνω, adsumo.
ἐπιλέγω, addico; deligo. **ἐπιλέγμαι**, eligo, cogito, confidere, conjicio.
ἐπιλείπω, deficio.
ἐπίλεκτος, selectus.
*** ἐπιμαίχιμος** IV, 25, 3. et **ἐπιμαχη** oppugnabilis.
ἐπιμειδιάω, subrideo.
ἐπιμέλεια, cura, diligentia.
ἐπιμελέομαι, curam gero.
ἐπιμελής, qui curam agit.
ἐπιμελητής, curator.
ἐπιμένω, permaneo.
*** ἐπιμνηνυτής**, index III, 26, 3.
ἐπιμνησκόμεαι, mentionem facio.
ἐπιπείθομαι, depascor.
*** ἐπινίκια**, τὰ, sacrificia pro victoria V, 20, 1.
ἐπιπνέω, cogito, mente agito.
ἐπίπαν, omnino, prorsus.
ἐπιπίπτω, incido.
ἐπιπλεῖτον, quam plurimum.
ἐπιπλέω, adnavigo.
ἐπίπλους, navigatio adversus aliquem.
ἐπιπνέω, spiro.
ἐπιπυλῆς adv. in summo.
ἐπιπολὺ, diu; longe, late.
ἐπίπροσθεν, ante.
ἐπιρρώννυμι, confirmo.
ἐπισημαίνω, indico.
ἐπισιτίζω, frumentor.
ἐπισιτισμός, frumentatio.
ἐπισκέπτομαι, exploro.
ἐπισκευάζειν, instaurare.
ἐπίσκοπος, inspector.
ἐπιστάτης, ὁ, rector.
ἐπιτέλλω, literas mitto; alicui scribo.
ἐπιτένω, suspiro, ingemo.
ἐπιτολῆς, ὁ, tabellarius cum literis III, 16, 10.
ἐπιτελῆ, epistola, literae.
ἐπιστρέφω, converto, convertor.
ἐπιστροφή, conversio.
ἐπιτάσσω, arpono; praepono.

- εἰταφίος**, funebris.
εἰσιχίζω, castellum munio, ad regionem in potestate cohibendam.
εἰσιχισμα, propugnaculum contra aliquem munitum.
εἰτελέω, perficio, perago.
εἰτελής, ad finem perductus.
εἰτέμνω, incidendo laxo VI, 11, 2. 3.
εἰτήδειος, idoneus, commodus; amicus, familiaris; τὰ εἰτήδεια, necessaria, commeatus.
εἰτηδῆως, commodè.
εἰτίθεμαι, adorior, invado.
εἰτίθηναι, impono; perago VII, 25, 2. 7.
εἰτίμνησις, reprehensio.
εἰτομος, brevis.
εἰτρέπω, trado, committo; se dedere IV, 21, 12. 16. VI, 17, 4. ὅτι εἰτρέπεται, qui hanc potestatem habet IV, 20, 5.
εἰτρέχω, excurro.
εἰτρέβω, tero, imminuo, affligo, perdo.
εἰτυγχάνω, incido.
εἰτυχής, felix.
εἰτυχία, felicitas.
εἰφαίνομαι, appareo, conspicio.
εἰφανής, conspicuus.
εἰφέρω, infero; pass. adorior.
εἰφημίζω, nomen alicujus commemoro, adjectio IV, 28, 4.
εἰφλέγω, incendo.
εἰφορέω, ingero, infero.
εἰφράζομαι, excogito; cognosco.
εἰφύω, annascor.
εἰχειρέω, conor, tento; invado, aggredior.
εἰχειρήσις, excursio V, 10, 7.
εἰχύω, infundo.
εἰχωρέω, concedo I, 27, 7. me confero II, 21, 13.
εἰχώρησις, permissio.
εἰχώριος, indigena; usitatus, solennis in aliqua regione.
εἰκέω, inhabito.
εἰκοδομέομαι, superstruo.
εἰκος, incola V, 4, 8.
εἰμύζω, adgemo.
ἐκκέλλω, appello ad littus; illudor V, 20, 15.
ἐπομαι, sequor.
ἐπομνύω, jurejurando confirmo.
ἐπονομάζω, voco, nomen do.
ἐποποιός, heroici carminis scriptor.
ἔπος, carmen heroicum I, 11, 3. versus VII, 16, 9.
ἐπωνυμία, appellatio, nomen.
ἐπωνυμος, qui nomen traxit ab aliquo.
ἐπωφελέω, juvo, profum.
ἐρατής, amator.
ἐράω, amore prosequor.
ἐργάζομαι, laboro, opus facio; facere: agrum colere; κακά, mala affero II, 14, 3. III, 18, 19. efficio II, 3, 12.
ἐργασία, opus, elaboratio.
ἐργάσιμα, loca culta, fara.
ἐργάσιμος γῆ, quae coli potest; ὕλη, silva caedua IV, 30, 16.
ἐργάτης, qui terram colit V, 25, 1. τῆς θαλάσσης, operarius marinus.
ἔργον, opus; res; res gesta, res gerenda; praelium; bellum I, 11, 12.
ἐρίδω, figo, firmo; pass. innitor. VI, 9, 13.
ἐρίπτομαι, labor, cado.
ἐρέσσομαι, remigo.
ἐρέτης, remex.
ἐρημος, desertus, orbatus; vacuus.
ἐρήμη, ἡ, desertum IV, 17, 1.
ἐρημία, solitudo, orbitas, absentia.
ἐρημόω, desertum reddo, vasto.
ἐρήμωσις, vastatio.
ἐρίζω, contendo.
ἐρίπτομαι, labor, cado.
ἐρις, contentio, lis.
ἐρεσιός Ζεὺς, Iupiter Hercius, cf. nota ad I, 11, 13.
ἐρεματα, saburra, saxa et arenae, aliaque similia, quibus navis degravari queat.
ἐρμηνεύς, interpres.
ἐρομαι, interrogo.
ἐρξομένης, fortiter.
ἐρυθρὰ θάλασσα, mare Erythraeum.

ἔρημα, locus munitus.

ἐρχομαι, ire, proficisci, venire, cedere; extendi; διὰ κινδύνου, pugnare, διὰ φιλας, amico componere; παρ' ὀλίγον ἤλαθ', parum absuit.

ἔρως, amor.

ἐς, eis, contra, in, ad, circiter; ἐς ὀλίγον, paululum, leviter; saepe ponitur pro ἐν, ut IV, 22, 3. IV, 13, 4.

ἐξαγγέλλω, nuncio.

ἐσκακοντίζω, jaculor.

ἐσβαίνω, incendo.

ἐσβάλλω, injicio; invado.

ἐσθασίς, introitus, incensio.

ἐσθής, vestis, vestitus.

ἐσκαλέω, invito voco.

ἐσπέρα, vespéra.

ἐσπίπτω, incido.

ἐσπλάω, innavigo.

ἐσπλος, irruptio cum navibus; fauces portus II, 10, 12.

ἔστι, quamdiu, donec; ἐς τε ἐπὶ, usque ad.

ἔστι δὲ ὅπου, alicubi; ἔστι δὲ τὸ, neque est quicquam causae; ἔστιν οἱ αὐτῶν, nonnulli, quidam eorum; ἔστι ποιεῖν, licet facere.

ἔστω τῷ ῥυμῷ, paxillus remonis.

ἔσχατος, ultimus, postremus.

ἔσωθεν, intra.

ἑταιρία, sodalitium, amicitia.

ἑταιρική ἵππος, equitatus amicorum.

ἑταῖρος, qui est ex agminibus amicorum. cf. not. ad I, 11, 4.

ἑτήσιδι ἄνεμοι, vide not. ad VI, 21, 1.

ἔτι, adhuc, ad haec, praeterea, jam; ἔτι πρόθεν, jam ante.

ἑτοιμος, paratus.

ἑτος, τὸ, annus, ἐς ἑτος, ὅσα ἑτη, quotannis.

εὐβοτος, pascuis abundans, bonas pecudes habens.

εὐδαιμονία, felicitas.

εὐδαιμονίζω, beatum praedico.

εὐδαιμονιστός, fortunatus existimandus.

εὐδαίμων, beatus, dives.

εὐδουχεῖν, bene audire, clarus sum.

εὐεργέτης, qui bene alicui fecit.

εὐεφώτερος, consensu facilior.

εὐζωνος, expeditus.

εὐθρατής, alacer.

εὐθύς, rectus. ἐκ τῷ εὐθύτος, aperte, palam.

εὐκλής, clarus.

εὐμαρής, facilis.

εὐμαρῶς, facile.

εὐνή, cubile.

εὐνοία, benevolentia.

εὐνός, bene affectus contra aliquem.

εὐνύχος, eunuchus.

εὐογκος, facilis portatu.

εὐοπλος, bene armatus.

εὐοσμος, bene olens.

εὐπειθής, facilis persuasui.

εὐπετής, facilis, aptus, commodus.

εὐπετῶς, faciliter.

εὐποία, beneficentia.

εὐπορία, copia, abundantia.

εὐπορος, facilis accessu, transitu, aditu; habilis VI, 1, 1.

εὐπραγία, felicitas in re gerenda II, 10, 10.

εὐπρεπής, conveniens.

εὐπρόσδοος, accessu facilis.

εὐρίσκειν, invenire, impetrare; med. quaerere.

εὐρος, latitudo.

εὐρυχωρία, regio late patens.

εὐρωτος, robustus.

εὐρώτως, robuste.

εὐσχήμων, decens.

εὐτολμώτατοι, audacissimi.

εὐτυχέω, felix sum.

εὐτυχία, felicitas.

εὐφλεκτός ὕλη, materia, quae facile flammam concipit.

εὐφρεός, qui facile portari potest.

εὐφροσύνη, laetitia.

εὐχόμεαι, pretor.

εὐωνυμος, sinister, laevus.

εὐωχέομαι, epulor.

ἐφεδρύνω, maneo; infidior.

ἐφεπομαι, subsequor.

ἐφεξής, ordine.

ἐφιδόμαι, laetor.

ἐφημερίς, commentarius, diarium, libellus, in quo acta diurna describuntur.

ἔμμι, immitto; pass. peto.

ἰσθῆμι, statuo, constituo; sisto, inhibeo; consisto; adsto, urgeo; insideo; impono.

ῥόδος, adventus, incurfus, impetus.

ῥομαρτίω, insequor, sum praesens.

ῥορῶ, conspicio, observo.

ῥορῶμαι, maneo in portu, stationem habeo.

ὑμνέω, decanto, celebros.

χθός, τὸ, odium.

χθρῆ, inimicitia, odium.

χθρὸς, ἀ, ἐν, inimicus, hostilis.

χω, habeo, est mihi; teneo, praefectus sum; retineo; possum; in aliquo statu sum; obsto, impedio, excipio; ἔχω μείων, inferior sum; ἔχων ἀμφὶ τὰ σφῆτερα, suis rebus occupari; ὡς ἔχομεν, ut sumus, statim. ὅπως ἔχομεν, ut possumus; ἔχοντες, locupletes II, 1, 9. ἔχομαι, habeo, captus sum; retineor, sistor; in potestate alicujus sum; sequor, imminco, in tergo alicujus haereo, premo, aggredior; ἔχόμενοι τούτων, proximi his.

ωθεν, prima luce.

ὤρος, orientalis.

ως, aurora, oriens.

ως, ad circiter; quam diu.

Z.

ζάω, vivo.

ζυγός, boves sub iugo; currus.

ζυγμά, pons V, 7, 1. 11.

ζυγνύω, jungo ponte.

ζέφυρος, favonius.

ζῆλος, aemulatio.

ζηλωτός, invidendus, invidiosus V, 26, 14. VII, 8, 2. 10, 9.

ζυμία, mulcta.

ζήτησις, investigatio.

ζυγόν, iugum II, 3, 1.

ζωγρέω, vivum capio.

ζῶον, animal.

ζατῆς, balchens.

H.

ἤ, quia, ubi, qua parte.

ἡ, quam.

ἡβάσκω, pubesco.

ἡγεμῶν, dux, praefectus.

ἡγεμονία, principatus, imperium; primus locus. cf. not. ad I, 14, 9.

ἡγέομαι, praesum, dux sum.

ἡδέως, libenter.

ἡδῆ, jam; etiam VII, 10, 3. adeo; statim II, 7, 16. ἡδῆ παρ', tandem aliquando I, 7, 2.

ἡδίον, suavissime.

ἡδομαι, laetor, delector.

ἡδονή, voluptas, suavitas, τὰ κατ' ἡδονήν, quae grata sunt.

ἡδὺς, dulcis, jucundus. ἡδῶ, comp. pro ἡδίονα.

ἡθός, locus consuetus, natale solum, domicilium; ornatus VII, 8, 4.

ἡῶν, littus.

ἡκιστα, minime. ἔχ ἡκιστα δὲ, tum vero, maxime vero, non parum, potissimum.

ἡκω, venio; παρ' ὀλίγον ἡκῶν, parum abfuit.

ἡλικία, aetas.

ἡλικιώτης, aequalis.

ἡλιος, sol.

ἡμέρα, dies. μισθ' ἡμέραν, inter diu.

ἡμερος, mitis.

ἡμέτερος, noster.

ἡμολία, genus quoddam navigiorum. Cf. not. VI, 1, 1. plerumque naues piraticae.

ἡμίονος, mulus.

ἡμίς, dimidius.

ἡνιχέω, aurigor.

ἡπαρ, hepar, jecur.

ἡπειρος, terra continens.

ἡπερ, ubi, qua parte; uti.

ἡρ, ver.

ἡρεμέω, quiesco.

ἡρώον, fanum heronis.

ἡρως, heros.

ἡσσα, clades.

ἡσυχία, quies, κατ' ἡσυχίαν, quiete.

ἡττάμαι, vincor; persuadeor, ab
instituto deducor.

ἡττη, clades.

ἡώς, aurora.

θάλασσα, mare.

θαλάσσιος, maritimus.

θαλασσοκρατία, maris imperium
teneo; mari, navibus praeval-
leo.

θάλαττα, calefacio.

θαμβέω, obitupesc.

θάνατος, mors.

θάμνος, fruticetum.

θάπτω, sepelio.

θαῤῥαλές, audax.

θαῤῥεῖν, bono animo esse.

θαρεῖν, animum sumo.

θάραξ, audacia.

θάρον, celerius.

θάττον — ἐν θάττον, in diversum,
in alteram partem.

θαῦμα, res mira, admiratio.

θαυμάζω, admiror; ob admira-
tionem imitor IV, 9, 14.

θαυμάσιος, admirandus.

θεά, spectatio.

θεά, dea.

θέαμα, spectaculum.

θεάμαι, specto.

θεάτης, spectator.

θεύω, vaticinor.

θεῖον, sulphur.

θεῖον, numen.

θεῖος, divinus.

θεμέλιον, fundamentum.

θέμις, fas.

θεός, deus.

θεραπεία, ministerium, famula-
tus; cultus; refectio, sanatio
VII, 14, 17.

θερᾶσκω, colo, observo; curo;
medeor.

θερμῆ, calor, aestus.

θερμός, calidus.

θερος, aestas.

θέω, curro.

θερῆν, cerno.

θερῆς, oraculi externi consultor;

qui ad sacra exterorum deorum
mittitur.

θύμῃ, conditorium, sepulcrum.

θύεα, venatio.

θύεω, venor.

θύεον, fera.

θησαυρός, thesaurus.

θνήσκω, morior.

θύμῃ, convivium.

θάσπερος, turbidus.

θροναδύτης, turbulentius.

θρόνος, tumultus, turba.

θρασύς, audacter.

θρασύτης, audeo, ferocia.

θρασύτης, audacius.

θρίαμβος, triumphus.

θρίξ, capillus, villus.

θρόνος, thronus.

θρύπτω, frango, contero.

θύλαμα, odoramentum.

θύμος, spiritus; animus; τὸς θυ-
μῷ εἶναι, gratum, cordi esse.

θύρα, porta.

θύρεα, portula.

θύεα, sacrificium.

θύεα, sacrificio.

θήραξ, thorax.

I.

ἰαμβίον, versus iambicus.

ἰάμαι, medeor.

ἱάμεος, sanabilis.

ἱαίς, sanatio, medicina.

ἱατρική, ars medica.

ἱατρὴς, medicus.

ἱά, forma; modus.

ἱά, privatim; seorsum.

ἱός, suus, proprius.

ἱδιότης, privatus.

ἱδρῶς, sudo.

ἱδρῶς, ἱδρῶς, constituo, firmo,
struo.

ἱερῶν, victima, hostia.

ἱερὸς, ἱερεὺς, sacerdos.

ἱερόν, templum.

ἱερός, facer, dicatus. ἱερὰ γένηται
ἀνθρώποις, extra laeta fuere, sacrificia
prosperos eventus portan-
debant.

ἵκω, mitto, edo.

ἱκανός, idoneus; sufficiens. Fide

δignus VII, 3, 9. ἰκανὸν εἶναι, satis esse. ἰκανὸν ποιεῖσθαι, satis habere.

ἰκετεύειν, supplicem esse.

ἰκετήρια, signum supplicis.

ἰλαδὸν, turmatim.

ἰλάρχης, praefectus turmae.

ἰλη, turma, ala.

ἰλιγγία, vertigine corripior.

ἰλιγγος, vertigo.

ἰλὺς, lutum.

ἰλυώδης, limosus.

ἴνα, ut; ubi, quo, in quem locum.

ἴναπερ, quo, ubi.

ἰξός, viscum.

ἴον, viola

ἰππαγωγίς, equos vehens sc. navis.

ἰππακοντιτής, jaculator equestris.

ἰππαρχία, praefectura equitum.

ἰππαρχος, praefectus equitum.

ἰππασία, equitatio, equitatus.

ἰππασίμος, equitabilis.

ἰππεύς, eques.

ἰππεύω, equito.

ἰππικός, equester.

ἰπποκόμος, equiso.

ἰπποκρατέω, equitatu praevaleo.

ἰππομαχία, praelium equestre.

ἵππος, ὅ, equus; eques; ἡ, equitatus.

ἰπποτεξότης, sagittarius equestris.

ἴσημι, icio; cognosco.

ἰσθμός, terra angusta inter duo maria.

ἰσόπεδος, planus.

ἰσόπλευρος, aequilaterus.

ἴσος, par, idem; ἴσων, ἴσα, aequae.

ἰσότης, aequalitas, aequitas.

ἰσχυείλῃς τῇ γῇ, altitudinem ripae exaequans.

ἵστημι, constituo, colloco; sisto.

ἵστον, velum navis.

ἱστεῖν, narro.

ἱτὸς, malus navis.

ἰσχυρίζομαι, confirmo.

ἰσχυρός, firmus, vehemens.

ἰσχύς, robur.

ἰσχύω, robustus, potens sum.

ἴσχω, contineo me, decreasco.

ἴσως, fortasse.

ἰχθὺς, piscis.

ἰχθυοφάγοι, qui piscibus vivunt.

ἵχνος, vestigium.

κ.

καθὰ, quemadmodum.

καθαίρειν, detraho, sumo; destruo, subverto.

καθαίρεσις, subversio.

καθαίρω, purgo.

* καθάπερ, καθάπερ ὅν, sicut, veluti.

καθαρός, purus.

καθεζεσθαι, sedere.

καθείργω, includo.

καθελκύν τὰς ναῦς, deduco naves in mare.

καθεύδω, dormio.

καθηγεμαίν, dux viae.

καθηγέομαι τινὰ, duco.

καθήκω, pertineo, protendor.

κάθημαι, confideo; de exercitiu III, 7, 7.

καθίζω, confideo, sedeo.

* καθίημι, demitto; πείραν, probe, exploro VII, 5, 2.

καθίστημι, constituo; αἵτις, auctor sum VI, 17, 3. Perfectum et plusquamperfectum saepe adhibetur significatione passivi.

κάθοδος, descensus.

καθομιλέω τὸν vel τῇ, colloquor cum.

καθοράω, conspicio.

καθορμίζομαι, in ancoris stationem habeo.

καθότι, qua parte VI, 10, 8. quoniam VII, 7, 7.

καί, et, etiam. καίπερ, quamvis; καίτοι et καίτοιγε, quamquam, et quidem, cum tamen.

καιρός, tempus.

καίω, uro.

κακίζω, reprehendo, improbo.

κακοπάθεια, calamitas.

κακοπαθῶ, malis affligor.

κακός, malus.

κακότης, malitia, improbitas.

κακῶ, damnum infero.

κακῶς, male.

κάλαμος, calamus.

καλέω, arcesse IV, 18, 2.

- καλός**, pulcritudo.
καλός, bonus, pulcher; *ἐπὶ καλὰ*, sacrificia prosperos eventus portendentia.
καλύβη, tugurium.
καλαϊδον, tuniculum.
καλός, pulcre, bene.
καμάρα, cubiculum.
καματηρός, fessus.
κάματος, lassitudo.
καμηλός, camelus.
καίμην, labore deficio.
κάνδυς, vestimentum persicum.
καπνός, fumus.
καρπόμεαι, capio fructum, uter VII, 9, 11.
καρπός, fructus.
καρτερός, robustus, potens, violentus fortis, munitus I, 5, 12.
καρτερόω, sustineo, tolero; me contineo; permaneo.
καρτερία, laborum tolerantia.
καρτερός, fortiter.
κάρυς, palea.
κασία, cassia, frutex aromaticus.
κατὰ, cum genitivo: e, per, ab, in, de, contra; cum accusativo: in, ad, contra, per, juxta, prope, adversus, circa, e regione, ad praescriptum, propter, a, ex; secundum; saepe omittitur, praecipue, si verti potest; quod attinet ad; saepe cum nomine apposito adverbialiter vertendum est, ex. c. *κατὰ σπουδὴν*, celeriter; *κατὰ σφᾶς*, seorsim; *κατὰ κέρας*, uno tantum cornu, non tota a. eie; *καθ' ἕνα*, singuli, *κατὰ μήνας*, singulis mensibus; *κατὰ Λαβδακον* aetate Labdaci; verti potest per *sicut*, ex. c. II, 27, 10. IV, 16, 13. per *pro* I, 12, 3. I, 22, 4.
καταβαίω, descendo.
καταβάλλω, dejicio, prosterno; deprimō IV, 8, 10. interjicio V, 24, 3.
καταβάσις, descensus.
καταβιβάζω, descendere jubeo.
καταγω, deduco, reduco.
καταδέχομαι, recipio.
καταδεύω, vincio.
καταδρομή, incurfio.
καταδύω, demergo.
καταθίσω, accurro.
καταιδέομαι, pudefio.
καταίρω, navigo, appello.
κατακτείνω, interficio.
κατακαίω, comburo.
κατάκειμαι, jaceo.
κατακλείω, concludo, includo.
κατακλίνω, reclino.
κατάκλισις, accubatio epularis.
κατακομίζομαι, deferor.
κατακοντίζω, pculo confodio.
κατακόπτω, caedo, trucido; confringo III, 15, 16. V, 18, 3.
κατάκουσις, auditio.
κατάνημι, audio; morem gero.
κατακράτος, vi.
κατακτείνω, interficio.
καταλαμβάνω, includo; cohibeo; offendo; occupo, capio; recipio.
καταλέγω, narro, expono; conduco, conscribo.
καταλείπω, relinquo.
καταλείω, lapido.
κατάληψις, expugnatio; comprehensio I, 9, 12.
καταλογάδην, soluta oratione.
καταλοχίζομαι, in decurias, in turmas describor.
καταλύω, dissolvo, dimitto; compono.
καταμανθάνω, audio, cognosco, intelligo.
καταμένω, remaneo.
καταναλίσκομαι, consumor.
κατανέμω, distribuo.
καταντινὴν, e regione.
καταπατίω, conculco.
καταπαύω, coerceo; finio.
καταπέλτης, catapulta, machina ad eminus jacienda magna tela.
καταπέμπω, demitto.
καταπετάννυμι, expandendo tego.
καταπηγνύω, umi, defigo.
καταπηδάω, defilia.
καταπίπτω, decido.
καταπλέω, navigo.
καταπλέως, plenus.
καταπλήξ, percussus.

- καταπλῶς, καταπλῆς, navigatio
 secundo flumine.
 καταπόδας, per vestigia insequen-
 do.
 καταπράσσω, gero.
 καταρράκτης, catarracta, locus
 praecipites in flumine.
 καταρράπτω, confuo.
 καταρράττω, frango, deturbo.
 καταρρήγνυμι, frangor: εἰς, riuo,
 confugio V, 17, 5.
 κατάρρυτος, irriguus.
 κατέρχεσθαι, auspicari II, 26, 8.
 κατασείω, concutio, quasso.
 κατασημαίνομαι, obfigno.
 κατασιωπῶ, conticesco.
 κατασκάπτω, subverto, solo adae-
 quo.
 κατασκέπτομαι, exploro.
 κατασκευάζω, paro, reddo; aedi-
 fico.
 κατασκευή, impedimenta, supel-
 lex; constructio V, 20, 2.
 κατασκήπτω, invado, incido, de-
 morbis.
 κατασκοπή, speculario.
 κατάσκοπος, speculator.
 κατασπάω, detraho.
 καταστρατοπεδεύω, castra pono.
 καταστρέφομαι, subigo, in potesta-
 tem redigo.
 κατατρέφω, morior VII, 3, 2.
 κατάτρωμα, tabulatum.
 κατασχίζω, discindo.
 κατατάσσω, in ordine appono.
 κατατήκω, colliquefacio.
 κατατίθημι, depono, repono.
 κατατιτρώσκω, vulnero.
 κατατοξεύω, telis obruo.
 κατατρέχω, decurro.
 καταυλίσσεται, tibiae cantum audio
 VI, 28, 1.
 καταφαίνομαι, appareo.
 καταφανής, apertus, conspicuus.
 καταφέρεσθαι, deferri, invehī,
 delabi.
 καταφεύγω, fugio.
 καταφλέγω, comburo.
 καταφράσσω, munio, serpio.
 καταφρονέω, contemno; despecto
 VII, 4, 4.
 καταψηφίζομαι, sententiam fero.

- κατρίδω, video, conspicio.
 καταπλέομαι, condensor, includor.
 κάττειμι, descendo, revertor; in-
 cumbo VI, 18, 11.
 κατέπω τινός, defero aliquem.
 κατερίπαι, diruo.
 *κατερίπτομαι, dejicio, deturbor
 II, 21, 11.
 κατέρχεσθαι, redire, descendere.
 κατεσθίω, edo, devoro.
 κατέχω, contineo, detineo, reti-
 neo, occupatum teneo; appello,
 cursum dirigo II, 13, 4. 20, 3.
 et saepius; pertingo II, 27, 6.
 potiri; durare V, 13, 5.
 κατηγορέω, accuso.
 κατοικέω, habito.
 κατοικίζω, coloniam deduco; κα-
 τοικίζομαι, habitatum mittor.
 κατόικτις, misericordia.
 κατόπι, a tergo, post.
 κατόπτομαι, conspicio.
 κατορθών, restituo; instauro.
 κατοχή, numinis afflatus.
 κάτοχος, afflatus IV, 13, 9. oppres-
 sus VI, 25, 7.
 κάτω, infra, deorsum.
 καυλός, caulis.
 καῦμα, ardor, calor nimius.
 καυσακτής, stragulum.
 καυσία, regium capitis ornamen-
 tum.
 καχλάζω, strepito.
 κάχληξ, fabulum.
 κείμαι, jaceo.
 κείρω, tondeo.
 κείνω, dico, moneo, jubeo, sed
 non imperiose.
 κελυτής, qui, nautas hortatur.
 κελήτιον, parva celox.
 κενός, vacuus.
 κενόω, evacuo.
 κεραία, antenna.
 κεραίζω, populo, vasto, scindo.
 κέρας, cornu; κατὰ κέρας, a late-
 re. ἐπὶ κέρας, angusta acie.
 κερκῆρας, genus navis brevioris.
 κεφαλή, caput.
 κηρός, cera.
 κηρύγμα, praeconium.
 κηρύξ, praeco.
 κηρύσσω, praeconio promulgo.

κῆτος, bellus marina.
 κίσκις, pileus regius persicus.
 κιθαριδὴς, citharoedus, qui ci-
 tharam pulsat et voce accinit.
 κινάμωμον, cinnamomum.
 κινδυνεύειν, in discrimine versari;
 pugnare, praelium committere.
 κίνδυνος, periculum; praelium.
 κινέω, moveo.
 κίνησις, motus.
 κισσός, κιστός, hedera.
 κλάω, frango.
 κλειστρον, claustrum.
 κλέος, fama.
 κλέπτω, furor; clam facio.
 κληίζομαι, vocor.
 κλημα, fermentum.
 κλιμαξ, scala.
 κλίνη, lectus, lectica.
 κλίνω, vergo V, 6, 1.
 κλοιός, vinculum, quod collo cir-
 cumdatur.
 κλύδων, fluctus.
 κνέφας, crepusculum.
 κνήμη, crus.
 κόγχη, concha.
 κοῖλος, cavus.
 κοιμάομαι, dormio.
 κοινῇ, communiter.
 κοινός, communis.
 κοινῶν, communico.
 κοινωνία, communitas.
 κοινάνος, socius, particeps.
 κοίτης, cistula.
 κοιτάν, cubiculum.
 κολακεία, adulatio.
 κολακεύω, adulator.
 κολατής, punitor, castigator.
 κολλητός, ligatus, compactus.
 κόλπος, sinus.
 κολπώδης, sinuosus.
 κολυμβήθρα, balneum.
 κολυμβητής, urinator.
 κόμη, coma.
 κομιδή, vectura II, 13, 3. extractio
 teli e vulnere VI, 11, 4.
 κομίζομαι ἐπιτολήν, accipio episto-
 lam.
 κομίζω, porto, duco; eximo VI,
 II, 4.
 κομπάζω, jacto.
 κόμπος, jactantia.

κονίζω, pulvere foedo.
 κοπίς, gladius.
 κόπτω, caedo; interficio; fran-
 go.
 κόρξ, corvus.
 κόρη, puella.
 κορυφή, vertex, cacumen.
 κοσμέω, orno; gubernō; instruo;
 duco, militibus praesum, armo;
 colo.
 κόσμησις, ornatus militaris VII,
 8, 4.
 κοσμίως τίθεσθαι, modeste se ge-
 rere IV, 12, 8.
 κόσμος, ornatus; ordo; laus; cul-
 tus; modus.
 κοῦφος, levis; expeditus.
 κρανία, cornus arbor.
 κρανίος, corneus.
 κράνος, galea.
 κρατέω, vinco; in potestatem
 recipio; praevalleo; praesum;
 possideo.
 κρατήρ, crater.
 κρατιτεύω, princeps sum.
 κράτιστος, optimus, lectissimus.
 κράτος, vis; imperium.
 κρίας, caro.
 κρίεσσω, melior, fortior.
 κρεμάω, suspendo, pass. pendeo.
 κρημνός, praecipit rupes.
 κρημνώδης, praeruptus, praecipit.
 κρίνω, decerno.
 κρώς, aries.
 κρίσις, iudicium; eventus.
 κροκόδειλος, crocodilus.
 κρότος, plausus.
 κρούω, percutio, ferio, pulso. κρού-
 μαναι πρὸ νηὶν ὤκεις, naves, quae
 retro aguntur V, 7, 6., ubi v.
 not.
 κρύπτω, occulto.
 κρύσταλλος, crystallus.
 κτάομαι, comparo, possideo.
 κτείνω, trucidō.
 κτήμα, possessio.
 κτήνες, iumentum, pecus.
 κτήσις, possessio.
 κτίζειν, condere.
 κτίσμα, colonia; opus.
 κτύπος, strepitus.
 κύβητος, faba.

κυβερνάω, gubernō.
 κυβερνήτης, gubernator.
 κύκλος, circulus, orbis; ambitus.
 κυκλώω, cingo.
 κύκλωσις, actio cingendi.
 κύλιξ, poculum, potio medicina-
 lis; haustus.
 κύμα, fluctus.
 κυμαίνω, fluctuo.
 κυνηγέτης, venator.
 κυπάρισσος, cypressus.
 κύριος, dominus.
 κυρίω, decerno, constituo.
 κώλυσις, impeditio.
 κωλυτής; qui impedit.
 κωλύω, impedio.
 κωμάζω, comissor.
 κάμη, pagus, vicus.
 κάμος, comissatio.
 κῶπη, manubrium remi, et re-
 mus ipse.

Λ.

λάβρος, vehemens, immodicus,
 largus.
 λαγώς, lepus.
 λαθραῖος, clandestinus.
 λάλος, loquax, garrulus.
 λαμβάνειν, capere, accipere, arri-
 pere, manu prehendere; audi-
 re, cognoscere.
 * λαμπάς, certamen cum facibus.
 λαμπρός, manifestus, egregius.
 λαμπρότης, splendor.
 λαμπρῶς, manifeste, splendide.
 λαύσαντιν, lateo. Saepe verten-
 dum est adverbio *clatm*.
 λέβης, lebes, pelvis.
 λεγόμενα, rumor, non vera.
 λέγω, dico.
 λεία, omne id, quod hostes abri-
 pere solent; praeda.
 λιμὸν, pratum.
 λείπειν, relinquere; λείπομαι, in-
 ferior sum.
 λειποψυχίω, animo linguor.
 λειποψυχία, animi defectio.
 λειτῦργία, servitium.
 λευκός, albus.
 λεωφόρος ὁδός, publica via.
 λήγω, defino.
 λήϊον, seges.

λητύνειν, praedari.
 λητής, pirata.
 λητρικός, piraticus.
 λιβανωτός, thus.
 λίθος, lapis.
 λιμὴν, portus.
 λίμνη, stagnum.
 λιμός, fames.
 λίνον, linum.
 λιπαρέω, assidue rogo.
 λοβός, infima pars.
 λογὰς, selectus.
 λόγιον, oraculum.
 λόγιας, vates.
 λογισμός, ratio; cogitatio.
 λογοποιός, fabularum scriptor;
 historicus.
 λόγος, sermo; fama; litterae I,
 12, 8.; mandatum; proportio
 III, 29, 6. ratio IV, 1, 7.
 λόγχη, lancea.
 λοιπός, reliquus.
 λοξός, obliquus.
 λίσσμαι, labor.
 λόφος, collis.
 λοχαγός, cohortis praefectus.
 λοχίτης, manipularis.
 λόχος, cohors, manipulus.
 λύγος, vimen.
 λύειν, solvere, laxare.
 λυπείω, dolore afficio.
 λυπηρός, tristis, infestus.
 λύσις, solutio.
 λωβέσθαι, mutilo.
 λώβη, mutilatio.
 λῦον, melius.

Μ.

μὰ Δία, per Iovem.
 μακρός, longus.
 μαλακίζομαι, aegroto, languesco.
 μαλακός, mollis, effeminatus,
 μαλακῶς, molliter, aegre.
 μαλθακός, mollis, iners, effemi-
 natus.
 μαλθακῶς, segniter, remisse.
 μάλιστα, maxime; circiter.
 μᾶλλον τι, tanto magis, potissi-
 mum.
 μαιδάνειν, audire, cognoscere, in-
 telligere; experior.

- μαντεία**, ars vaticinandi; vaticinium.
μαντεῖον, vaticinium.
μαντεύομαι, vaticinor.
μαντικός, vaticinandi peritus.
μέντις, vates.
ματιγόν, flagris caedo.
ματὸς, matema.
μάταιος, vanus.
μάχαιρα, gladius, culter.
μάχη, pugna, praelium.
μαχίμος, miles, bellicosus.
μαχομαι, pugno; repugno IV, 11, I.
μεγαλήγορον, magniloquentia.
μεγαλοπρεπὲς, magnifice.
μεγάλως, μεγαλῶς, vehementer.
μέγας, magnus.
μέγεθος, magnitudo.
μέθη, ebrietas.
μεθόριον, confinium.
μείων, minor.
μειονεκτέω, vincor.
μειρακίζομαι, a lolesco.
μέλας, niger, fuscus.
μέλει, curae est.
μελετάω, curo; exerceo me; meditor.
μέλλω, futurus sum; vertitur plerumque cum verbo appposito per futurum.
μέλος, carmen, praecipue lyricum.
*** μέμνημαι**, cogito, statuo III, 9, 16.
μεμπτός, inprobatus.
μέμφομαι, reprehendo; incuso.
μὲν, quidem; respondet δὲ; μέντοι, tamen.
μένος, ardor animi.
μένω, subsisto; non fugio; maneo.
μέρος, pars. ἐν μέρει, vicissim.
μεσάγκυλα, amentata jacula.
μεσημβρία, meridies.
μεσόγαια, mediterranea.
μεσοπύργιον, murus, qui duas inter turres.
μέσος, medius.
μετός, plerumque.
μέσως, meliocriter.
μετὰ, praep. cum genit. una, cum; cum accus. in, post, trans.
μεταβάλλειν, convertere; reverti; mutare.
μεταγνώσκω, muto sententiam; poenitentia ducor.
μετάγω, transfero.
μεταδίδωμι, impertior.
μετακαλέομαι, me revoco VII, 15, I.
μετακινέομαι, dimoveor.
μετακίνησις, transitio.
μετακομίζω, transporto.
μετακοσμεῖν, immutare.
μετακόσμησις, immutatio.
μεταλαμβάνω, assumo.
μέταλλον, metalli fodina.
μεταξύ, inter.
μεταπέμπομαι, arcesso.
μετάπιμπτος, arcessitus.
μετάπιμψις, arcessitus, accitus.
μεταποιέομαι, vendico, studeo.
μεταπύργιον, spatium inter duas turres in moenibus.
μεταχωρέω, abeo; deficio.
μέτειμι, adsum.
μέτειμι, circumceo, inquirō; accedo, advenio.
μετεξέτεροι, quidam.
μετέρχομαι, arcesso.
μετέχειν, participem esse, partem, societatem habere.
μεταερίζω, in sublime tollo.
μετέωρος, altus; mare altum; in aqua stans II, 24, 1. quasi suspensus et superne innatus VI, 5, 3. attonitus VI, 4, 9.
μετρία, communicatio.
μετρίως, moderate.
μέτρον, metrum, versus.
μέτωπον, frons; ordo.
μέχρι, usque.
μή ὅτι, ἀλλὰ καὶ, non tantum, sed etiam.
μήκιστον, latissime.
μήκος, longitudo.
μηλοφύλας, vide notam ad III, 11, 6.
μήν, vero, sane. ἢ μήν, non tamen; καὶ μήν, quin etiam.
μήν, mensis.
μήνεις, ira.

μήνσεϊδης, lunae formam habens.
μήποτε, ne quando; numquam;
num forte.

μήτοιγε, nedum.

μητροπολις, urbs capitalis.

μηχανάσμαι, machinor, molior,
struo.

μηχανή, machina bellica.

μηχανοποιός, machinarum bellica-
rum faber.

μηχανοφόρος, machinas vehens.

μίμησις, imitatio.

μιμνήσκω, in memoriam revoco.

μισθός, stipendium.

μισθοφορέω, stipendium.

μισθοφορέω, stipendia facio.

μισθοφόρος, mercenarius.

μισθωτός, mercede conductus.

μῖσος, odium.

μνήμα, monumentum.

μνημεῖον, monumentum.

μνήμη, memoria, recordatio;
mentio.

μνημονεύω, memoria teneo; me-
moro.

μνημόσυνον, monumentum.

μογίς, vix, aegre.

μοῖρα, pars.

μόλις, aegre, cum labore.

μόνον, tantum non.

μονόξυλος, ex uno ligno confe-
ctus.

μυσικός ἄγνων, vide notam ad II,
5, 10.

μοχθηρία, improbitas, pravitas.

μοχλός, pessulus, vectis.

μυθέσμαι, initior.

μυθίσθαι, narror.

μῦθος, fabula, narratio.

μυριάς, numerus decem millium.

μύριοι, decem millia.

μύρμηξ, formica.

μυστήρια, mysteria.

μυστικός, mysticus.

μυχός, sinus III, 30, 15.

N.

ναός, templum.

νάπος, vallis nemorosa, nemus,

νάπη, sylva.

νάρδος, nardus.

ναυάγιον, fragmentum navis.

ναύαρχος, praefectus classis.

ναυμαχία, praelium navale com-
mitto.

ναυμαχία, praelium navale.

ναυπηγία, naves struo.

ναυπηγία, navium fabricatio.

ναυπηγός, navium fabricator.

ναῦς, navis.

ναυσίπαρος, navium patiens.

ναύσταθμος, statio navium.

ναύτης, nauta.

ναυτικός, navalis, classicus.

νεκρός, mortuus; cadaver.

νέμω, versor, moderor; incolō

νέμομαι, fruor, victito; pascor.

νεόγαμος, qui nuper uxorem du-
xit.

νεόκτιστος, nuper conditus.

νέος, puer; juvenis.

νεότης, juvenus.

νεφέλη, nubes.

νεωλκείω, navem in portum sub-
duco.

νεώριον, navale.

νέως, attice pro ναός.

νεωσίδες, navalia, domicilia; qui-
bus naves per hiemem regun-
tur.

νεωσι, nuper, novissime.

νεώτεριζεν, res novas moliri; τι,
aliquid innovare, quod non
mandatum, non consuetum
fuit.

νεωτερισμός, rerum novarum stu-
dium, seditio.

νηίτης, nauticus, navalis.

νηνεμία, tranquillitas ventorum.

νήπιος, infans, parvulus.

νησίς, insula parva.

νησιώτης, insularis.

νησιωτικός, insularis.

νήχομαι, nato.

νήω, accumulo, congrego.

νικάω, vinco.

νίκη, victoria.

* νοέω, intelligo, cogito; portende
II, 26, 9. VII, 18, 8.

νομάδες, vagabundi.

* νομαί, praefecturae provincia-
rum III, 5, 5.

νόμοι, leges, mores, instituta.

νομάρχης, provinciae praefectus.
 νομῆς, pastor.
 νομίζομαι, habeor. νομίζόμενα, con-
 fuera. νονομισμένον, usitatum.
 νομίζω, censeo.
 νόμιμα, instituta.
 νόμος, lex; mos, ritus.
 νοσέω, aegroto.
 νόσημα, morbus.
 νόσος, morbus.
 νότιος, australis.
 νότος, notus, auster.
 νοῦς, mens; sententia; ratio; ani-
 mus.
 νυκτερινός, nocturnus.
 νύκτωρ, noctu.
 νυμφίος, sponsus.
 νῦν μὲν, αὐθις δὲ, modo quidem,
 modo vero I, 6, 3.
 νύξ, nox.
 νῆτος, tergum.

X.

* ξενικόν, exteri milites III, 23, 15.
 ξένος, exterus, hospes.
 ξηρός, vacuus IV, 3, 4. siccus.
 ξίφος, ensis.

*Composita cum ξυγ — vide in
 συγ —.*

ξύλινος, ligneus.
 ξύλον, lignum.

*Composita cum ξυλ —, ξυμ —,
 ξυν —, et ξυρ —, vide in
 συλ —, συμ —, συν —, et
 συρ —.*

ξυστόν, hastile, hasta ipsa.

O.

ὀδίτης, viator.
 ὀδμή, odor.
 ὀδοιπορέω, iter facio.
 ὀδοποιέω, viam facio.
 ὁδός, via, iter.
 ὀδύνη, dolor.
 ὀδύρεμαι, lamentor.
 ὅθεν, unde, quam ob rem.
 οἱ μὲν, alii, οἱ δὲ, alii.
 οἶα, utpote.
 οἶκαδε, domum.
 οἰκία, ἡ, patria.

οἰκίσιν, habitare.
 οἰκῖος, domesticus, propius, suus;
 amicus; conjunctus.
 οἰκισότης, necessitudo, affinitas.
 οἰκίσω, incolo; condo. οἰκίσθαι,
 situm esse; οἰκισμένη, terra ha-
 bitata.
 οἶκημα, aedicula.
 οἰκησιμος, habitabilis.
 οἰκησις, habitatio.
 οἰκήτωρ, incola.
 οἶκος, domus.
 οἰκίζομαι, habito; condo.
 οἰκισίς, aedificatio.
 οἰκισμός, exaedificatio; ἐπὶ οἰκισμῷ,
 ad habitandum I, 26, 6.
 οἰκοδομέω, aedifico.
 οἰκοδομησις, aedificatio.
 οἶκοθεν, domo.
 οἶκοι, domi. τὰ οἶκοι, res dome-
 sticae.
 οἶκος, domus.
 οἶκτος, commiseratio.
 οἰκτεῖρα, misereor.
 οἰμωγή, ejulatus.
 οἶνος, vinum.
 οἶνοχόος, pincerna.
 οἶομαι, puto.
 οἶον, exempli gratia; tanquam,
 quasi.
 οἶος, α, quī, quae potest.
 οἶσός, sagitta.
 οἶχομαι, abeo.
 οἶωνός, omen.
 οἰνέω, piger sum; metuo.
 ὀκνος, ignavia.
 ὀλεθροί, perniciēs.
 ὀλιγαρχία, paucorum dominatus.
 ὀλίγος, parvus, paucus, de tempo-
 re et de loco. ὀλίγῳ ἀπεδέει,
 paulo minus; ὀλίγῳ, ferme;
 item ὀλίγῳ δαῖν; item ἐπ' ὀλίγον
 et παρ' ὀλίγον. δι' ὀλίγῳ, paulo
 post, brevi tempore; παρ' ὀλί-
 γον ἤλθε καὶ, parum abfuit,
 quin.
 ὀλιγοτάτης, paucissimus.
 ὀλκή, navis oneraria.
 ὅλα, τὰ, universa res.
 ὀλυμπιάς, spatium 4 annorum.
 ὀλύμπια, τὰ, certamen olympi-
 cum.

- ἑλμυπικῆς**, victor in ludis olympicis.
ἑμαλός, planus.
ἑμβρος, imber.
ἑμφοί, obsides.
ἑμιλέω τῷ, versor, ago cum.
ἑμιλητής, discipulus.
ἑμ.λας, turba.
ἑμοιος, similis, aequalis; planus VI, 26, 8.
ἑμολογέω, confiteor; consentio; spondeo, polliceor.
ἑμολογία, pactio; conditio.
ἑμόνοια, consensu, concordia.
ἑμορος, confinis, finitimus.
ἑμότιμοι, proprie: dignitate pares. Apud Persas hoc nomine vocabantur circiter ducenti proceres, qui primi militum duces, et in summo honore erant. Vide de iis Xenoph. Cyrop. lib. I. et II.
ἑμῷ, una cum, simul; prope; uno eodemque tempore vel loco.
ἑμόφυλος, tribulis.
ἑμως, tamen.
ἑνειδίζω, exprobro.
ἑνομα, nomen; vocabulum II, 5, 5.
ἑνομάζω, nomino; celebro.
ἑνοματὶ, nominatim.
ἑνοματός, celebris, clarus.
ἑντα, facultates, bona.
ἑξέως, confestim, celeriter.
ἑξός, acutus; celer, repentinus; proclivis, praeceps VII, 8, 6. IV, 21, 9.
ἑξύτης, celeritas; acerbitas VII, 12, 11. insolentia VII, 29, 8.
ἑπερ, quodnam.
ἑπη, ubi, quo, quacunque, ubicunque.
ἑπηλίκον, quantumcunque.
ἑπισθεν, a tergo, pone.
ἑπισθοφυλακία, a tergo agmen custodire.
ἑπισθοφυλακία, custodia militum a tergo.
ἑπίσσω, retro.
ἑπλα, arma.
ἑπλή, ungula.
ἑπλίζω, armis instruo.
ἑπλισις, armatura.
ἑπλίτης, gravis armaturae miles; interdum quivis armatus.
ἑπλιτικόν, gravis armaturae milites.
ἑπλον ἐκ χειρὸς, telum, quo cominus ferimus VII, 10, 3.
ἑπόθεν, unde.
ἑποι, ubi, quacunque.
ἑποιός, qualis, qualiscunque.
ἑπός, succus ex plantis vel stirpibus incisus effluens.
ἑπόσαι, quot.
ἑπότε, quando, si quidem, quoties VII, 10, 6.
ἑπατέρως, utro modo.
ἑπη, ubi.
ἑπτομαι, video.
ἑπτός, coctilis, ex. c. later VII, 17, 2.
ἑπως, quomodo, quo pacto, ut, prout.
ἑπωςῶν, quomodocunque.
ἑρέω, video.
ἑρή, ira, iracundia.
ἑργίζομαι, irascor.
ἑργυία, orgyia, mensura circiter 6 pedum.
ἑρενός, montanus.
ἑρειος, montanus.
ἑρθίος, rectus, arduus, acclivis.
ἑρθός, erectus.
ἑρθόω, in rectum constituo.
ἑρίζω, termino, finio.
ἑριον, finis, terminus.
ἑριος, montanus.
ἑρμέω, incito, instigo; pass. feror, moveor, proficiscor, impetum facio; ire incipio, orior; in praesto sum I, 7, 16.
ἑρμέω, sto ad ancoras.
ἑρμή, motus conferentium se s. abeuntium aliquo, cupiditas eundi; impetus; iter, expeditio.
ἑρμιζω, duco in portum, sum in portu, in statione.
ἑρμιζομαι, intro portum, navem appello, in stationem duco.
*** ἑρμισία**, ubi navis in statione habenda est VI, 19, 5.
ἑρμος, portus, locus, ubi navis in

statione esse potest; quomodo differat a λμήν, vide VII, 19, 9.

20, 5.

ἄνις, avis.

ἄρος, terminus.

ἄρος, mons.

ἄρκτης, fessus, fossilis.

ἄρυσσιν, fodio.

ἄρχομαι, salto.

ἄρχνται, saltatio.

ὁς, ille, ipse, qui.

ὅσκις, quoties.

ὅσημέραι, quotidie.

ὅσια, iusta, quae legibus divinis et humanis conveniunt.

ὅσα, tanquam II, 27, 12.

ὅσον, quantum, quam, quasi; cit-
citer; ὅσον ἔγωγε tantum non;

ὅσον ἢ πολὺ ἀποδόν, non multo

minor; ὅσον κατ' ἄνδρα, per se
quemque; ἐφ' ὅσον, quanto spa-
tio.

ὅσος, η, ον, quantus; quot; qui-
cunque; ὅσα ἔτη, quotannis.

ὀστέον, os, ossis.

ὅστις, quis, quisquis, quicunque.

ὅσῳ, cum sequente comparativo
vel superlativo; quo.

ὅτε, quando, cum primum, ὅτε
ἅμα, simulac.

ὅτι, ut, quod, quia, ὅτι μὴ, nisi.
Interdum redundat, interdum
cum infinitivo ponitur; usur-
patur etiam in recensendis alio-
rum opinionibus et narrationi-
bus.

ὅτω, attice pro ὅτινός; ὅτω pro ὅ-
τινι et ὅτων pro ὅντων.

ὅ, ubi, ἀφ' ὅ, ex quo tempore.

ὅ μὴν, non tamen; ὅ μὴν ἀλλὰ
καί, quin etiam, attamen et.

ὅδαμῃ, nullo modo.

ὅδαμῶ, nusquam.

ὅδαμῶς, minime.

ὅδῃ, ne quidem, neque. ὅδ' ἄς, ne
sic quidem; ὅδῃ ἄλλο ὅτι μὴ,
tantum non.

ὅδῃτερος, neuter.

ὅχι, non. ὅχι ἔτις τι non tam.

ὅχι, non amplius.

ὅχιον, non igitur; ὅχιον, itaque,
igitur.

ἔν, ergo, igitur; certe, nimirum;
Saepe plane vacat.

ἐνκα, propter.

ἔγωγε, nondum. ἔγάρ γε, nondum
enim.

ἐρανός, coelum.

ἔρος, ventus secundus.

ἔς, auris.

ἔτος, hic.

ἔτι, sic; tum demum, adeo; ἔτι
δῆ, itaque tunc veto; ita de-
mum; tunc; ἔχ ἔτις τι, non
tam.

ἐφείλομαι, debere.

ἐφελος, quod utile est.

ὀφθαλμός, oculus.

ὅχη, rira.

ὀχυρότης, munition, firmitas.

ὀχυρόν, munio.

ὀχυρώμα, munition, munimentum.

ὀχυρός, natura, vel arte munitus.

ὀψις, sero, tandem.

ὄψις, conspectus, spectaculum.

II.

πάθημα, afflictio, malum; clades,
caedes, insidiae, vulnus, aestus
maris; defectio lunae III, 7,
10.

πάθος, clades, calamitas; mor-
bus.

παιάν, hymnus in laudem deo-
rum.

παιανίζω, pacanem cano.

παιδάριον, puellus, puella.

παιδευσις, institutio, disciplina.

παιδοποιέω, liberos procreo.

παίζω, ludo, jocos. cf. II, 5, 5.

παῖς, filius, filia; puer.

παῖς, percutio, ferio.

παλαι, diu, dudum; ante.

παλαιός, pristinus, vetus.

παλτόν, jaculum.

πάν, rerum summas; τὸ πᾶν, o-
mnino.

πανδημῶ, universi, omnibus co-
piis.

πανοπλία, universa armatura.

παντάπασι, prorsus, plane.

πανταχόθεν, undique.

πανταχῶ, ubique.

παντελής, perfectus.
 παντίλως, omnino.
 πάντα, omnino, undique.
 παντοδαπός, omnis generis.
 παντοθεν, undique, omni ex parte.
 παντοῦς, omnimodus.
 πᾶν, omnino, prorsus; ἐκ πᾶν
 πολλῷ, a multo tempore.
 παρὰ, cum genitivo: ab, de I,
 10, 3. cum dativo: apud, cum
 accusativo: supra, adversus,
 praeter, juxta, prope, inter,
 ad. παρὰ πολὺ, longe. παρ' ὀλί-
 γον, ferme, pene. παρὰ μέγα,
 magni momenti.
 παραβουθέω, suppetias fero.
 παραγγέλλω, praecipio, moneo,
 edico.
 παράγγελμα, jussum, mandatum.
 παραγίνομαι, intersum, advenio.
 παράγω, traduco.
 παράδεισος, hortus; viridarium.
 παραδέχομαι, accipio.
 παραδίδωμι, trado; do; prodo;
 dedo; praebeo.
 παράδοξος, inopinatus, incredibi-
 lis.
 παράδοσις, traditio.
 παραθέω, praetercurro, accutro.
 παραινέω, hortor, moneo.
 παραιτέομαι, deprecor.
 παρακαθέζομαι, assideo.
 παρακαλέω, voco, hortor, obsecro;
 excito.
 παρακλυσμὸς, adhortatio.
 παρακινέω, demoveo.
 παρακλήσις, evocatio, adhortatio.
 παρακομιδή, praetervectio.
 παρακομίζομαι, praetervehor.
 παρακόπτω, praescindo.
 παραλαμβάνω, accipio, recipio.
 παράλιος, maritimus.
 παραλλάσσω, praetereo.
 παράλογος, inopinatus.
 παράλοι, qui ad mare habitant.
 παράλος, ἡ, navis publica Athe-
 nienſium III, 6, 3.
 παραλύω, dimitto.
 παραμείβω, praetereo.
 παραμένω, permaneo.
 παραμυθέομαι, consolor.
 παρανομία, scelus.

παραπέρπω, deduco, comitor.
 παραπλέω, praetervehor.
 παραπλήσιος, similis, aequalis, par.
 παράπλευς, praeternavigatio.
 παραπορεύομαι, ad latus iter facio.
 παραρρήγνυω, dissipō, disjuncto,
 perstringo.
 παραρρήξις, perruptio.
 παραρτίζομαι, comparor.
 παρασάγη, viae mēſura apud
 Persas, triginta stadiorum.
 παρασκευάζω, paro.
 παρασκευή, apparatus.
 παρασκηνώ, tentorium juxta ha-
 beo, figo.
 παραστρατοπεδεύω, castra juxta me-
 tor.
 * παρατανύω, extendo III, 28, 9.
 V, 15, 10.
 παρατάσσομαι, aciem instruo.
 παρατείνω, protendo, extendo.
 παραυτίκα, statim; ἐν τῷ παραυτί-
 κα, tum temporis, in praesen-
 tia; ἐκ τῷ παραυτίκα, ex tem-
 pore.
 παραφέρω, adferor.
 παραφυλάττω, observo, custodio.
 παραχρημα, extemplo.
 παραχωρεῖν, concedere.
 πάρεδρος, assidens, prope sedens.
 παρίκω, concedo, permitto. ὅτι
 παρίκοι, ubicunque liceret.
 πάριμι, adsum.
 πάριμι, accedo.
 παρεκκλίνειν, diffugere.
 παρελαύνω, praeterveho.
 παρέλω, protraho.
 παρέρχομαι, praetergredior; pro-
 ficiscor; intro; regnum fufci-
 pio III, 22, 4.
 παρέχω, praebeo, adfero, reddo,
 facesso; locum do, ansam prae-
 beo.
 παρήκω, pertingo, extendor.
 παρθένος, virgo.
 παρίημι, transmittō; intromitto;
 παρειμένος, remissus, languidus.
 παριπτεύω, obsequito, praetere-
 quito.
 παρίσταμαι, in potestatem redigo.
 πάροδος, transitus; aditus, ingres-
 sus.

παρουσίω, super vinum contumeliosus sum.

παρουσία, super vinum orta contentio.

παρόντα, praesens rerum status; **ἐν τῇ παρόντι** in praesentia.

παράξυνω, irrito, incito.

παρέρησια, libertas.

πᾶς, omnis, totus. **πᾶς τις**, quisque; **ἐν πάντων**, omnibus modis.

πάσσαλος, claviculus, paxillus.

πάσχω, afficior vel bono vel malo.

πάτριος, patrius; pristinus.

πατρίς, patria.

πατρικός, paternus.

παύμαι, desino, cesso.

παύω, depono VI, 27, 1.

πέδη, compes.

πέδιον, campus, planities.

πεζεταίρη, cf. nota ad I, 11, 4.

πεζῇ, pedestri itinere.

πεζικός, pedester.

πεζομαχία, pugna pedestris.

πεζός, pedes; **τὸ πεζόν**, agmina peditum.

πείθω, suadeo, persuadeo II, 14, 16. confido III, 17, 9. **πείθουμαι**, morem gero.

πειρά, experimentum.

πειράζομαι, experior.

πειράομαι, tento.

πelaγίος, marinus.

πέλαγος, mare.

πelaζω, appropinquo.

πέλας, prope. **εἰ πέλας**, propinqui, amici.

πέλαγος, securis, bipennis.

πέλη, scutum brevius.

πέμπω, mitto.

πένης, pauper.

πενθήκει, lugubriter.

πένθος, luctus.

πεντακοσίρχης, quingentorum militum praefectus.

πεντάπηγος, quinque cubitorum.

πεντήκοντορος, navis quinquaginta remorum.

πεντήρης, quinquereimis.

περαίνω, finio, termino.

περαιόομαι, trajicio, procedo.

πέραν, trans, ultra.

πέρας, finis.

περάσιμος, qui transiri potest.

περατός, permeabilis.

περάω, trajicio.

πέρει, idem quod **περί**, cum nomini postponitur.

περί cum genitivo: de. cum dativo: ad, circa. cum accusativo: apud, juxta, inter, circiter.

ὅτι περὶ Ἀλέξανδρον, Alexander.

περιγγέλλω, enuncio.

περιάγω, circumduco.

περιβαίνω, sto ante vel circa.

περιβάλλω, circumjicio, includo; potior.

περίβολος, circuitus.

περιγίγνισθαι, superesse.

περιγράφω, circumscribo.

περιίδω, sino, permitto; patior; omitto, negligo, contemno.

περίωμι, 1) super sum, praesto, superior sum. 2) circum eo.

περιέργω, **περιέρω**; cohíbeo, circumlepio, circumcludo.

περιέρχομαι, circumvenio.

περιήκω, circumvenio.

περίθεσις, circumpositio.

περιῦπτεύνω, circumequito.

περίτμημι, circumsto.

περικαταλαμβάνω, undique circumdo.

περίκειμαι, circumjacio.

περικλάω, flecto, circumnago.

περιλείπω, relinquo.

περιλιμνάζω, stagnando inundo.

πéριξ, circum.

περίβολος, circuitus.

περίοικος, circumhabitator, vicinus.

περίορκα, sino, patior.

περπιτῆς, incidens, incurrens.

περιπίπτειν, collidi.

περίπλεω, circumnavigo.

περίπλοος, circumnavigatio.

περιποιέω, acquirō, comparo.

περίπολος, nomen navis Rhodiorum II, 20, 2.

περιπυνθάνομαι, certior fio de aliqua re.

περιέρήγνυμαι, lacero.

περιταδόν, circumstando.

περιτατοπεδεύω, castra loco.

- περιεφέρεσθαι, circumnagi.
 περιτετιχίζω, murō circumdo.
 περιτειχισμός, circumvallatio.
 περιτίθημι, circumpono.
 περιττός, eximius.
 περιττώς, accurate, eleganter.
 περιτογχάνειν, incidere in aliquem, reperire.
 περιφανής, insignis; adverb. περιφανής.
 περιφερόμαι, vagor, circumferor.
 περιφράσσω, circumserpio, munio.
 περόνη, fibula.
 περσίζειν, Persas imitari.
 πέταμαι, volo.
 πέτρα, rupes.
 πέτροβατήν, rupes adscendo.
 πῦρ, ἄλλη πῦρ, ulla alia in re; alibi.
 πηγή, fons.
 πηγύνω, figo, constringo, concresco.
 πηδάω, salio.
 πηλός, lutum.
 πηλώδης, lutosus.
 πήρωσις, mutilatio.
 πήχυς, cubitus.
 πίδαξ, fons.
 πιέζομαι, urgeo, premor.
 πιθανός, cui credi potest, appositus, accommodatus.
 πικρὸς, acerbē.
 πίνω, bibo.
 πίπτω, cado.
 πίσσα, pix.
 πίσις, fides, fiducia; fidei testimonium; perfidia III, 30, 9.
 πιστός, fidus, fide dignus.
 πιστός, cum fiducia.
 πλάγιος, obliquus.
 πλαίσιον, quadratum, proprie forma lateris.
 πλανέομαι, erro, vagor.
 πλάνη, peregrinatio.
 πλανήτης, vagans.
 πλάτος, latitudo.
 πλάττω, fingo.
 πλατὺς, latus.
 πλέγματα, crates.
 πλέθρον, jugerum, apud Graecos mensura e pedum.
 πλεπτός, plexus, nexus.
 πλέον, plus, amplius.
 πλεονεκτέω, superior sum, vinco.
 πλεονεξία, melior conditio.
 πλέω, navigo.
 πληγή, ictus, vulnus.
 πληθος, multitudo.
 πλημμελέω, delinquo, pecco.
 πλημμέλημα, erratum.
 πλην, praeterquam, excepto tamen.
 πλήρης, plenus.
 πληρόω, impleo.
 πληρώματα, homines, quibus navēs implentur.
 πλήρωσις, repletio.
 πλησίον, prope.
 πλῆσσω, repello; ferio.
 πλύνθης, lateritius.
 πλύνθος, later.
 πλοῖον, navis.
 πλοῖμος, navigabilis.
 πλόος, navigatio.
 πλούτος, divitiae.
 πνεῦμα, spiritus; ventus.
 πνευσιάω, anhelō.
 πνέω, spiro.
 πνιγνερὸς, quasi suffocans, angustus.
 πνοή, ventus.
 πόα, herba, gramen.
 πόθω, desidero.
 πόθος, cupiditas.
 ποίω, facio; judico; carmina facio.
 ποιήμα, opus; fictio, narratio.
 ποιήσις, carmen IV, 1, 1.
 ποιητής, poeta.
 ποιητός, factus.
 ποικίλος, varius.
 ποιμήν, opilio, pastor.
 ποίμνη, grex ovium.
 πολεμέω, bellum gero.
 πολεμικός, hostilis.
 πολεμικός, bellicus, militaris.
 πολεμικός, inimice.
 πόλεμος, bellum.
 πολιορκέω, obsidione ciango.
 πολιορκία, obsidium.
 πόλις, urbs, civitas.
 πόλισμα, oppidulum.
 πολιττομα, reipublicae administratio.

πολιτεία, rempublicam gero.
 πολλαχῇ, multis locis, passim.
 πολλοτός, multesimus, minimus.
 πολυάνθρωπος, frequens hominibus.
 πολυπραγματεία, res novas molior
 II, 13, 3. curiosius inquirō VII,
 10, 6.
 πολυπραγμοσύνη, curiositas, sollicitudo de negotiis alienis.
 πολυπράγμων, negotia aliena suscipiens.
 πολὺς, multus. ἐκ πολλοῦ, jam dudum; ex longinquo loco; et πολλοί, plerique, vulgus, multitudo. τὰ πολλὰ, τὸ πολὺ, maxima pars; plerumque. διὰ πολλῶν, multis verbis. ἀπὸ πολλοῦ, diu; procul, late.
 πολυτέλεια, sumptuositas.
 πολυτελής, sumtuosus.
 πολυχρεία, operarum multitudo.
 πομπεύω, pompam ducō.
 πομπή, missio; legatio; pompa.
 πονέομαι, laboro, operor; strenue rem gero, pugno; graviter ab hoste premor.
 πονέω, laboro; corrumpor.
 πονηρός, malus.
 πονήρως, male; pessime.
 πόνος, labor.
 πόντος, mare.
 πορεία, iter.
 πορεύομαι, iter facio.
 πορθεῖν, populor, vasto.
 πορθμός, fretum.
 πορίζω, suppedito, paro.
 πόρος, transitus; vadum; locus ubi transitur flumen; alveus fluminis.
 πόρρω, procul. πόρρω τῶν νυκτῶν, in multam noctem.
 πόρρωτάτω, longissime.
 πόρρωθεν, e longinquo.
 πορφύρα, purpura.
 πορφύρεος, qui purpuras capit.
 πορφύρεός, purpureus.
 ποτάμιος, fluvialis.
 ποταμός, fluvius.
 πότις, uter.
 πότης, potus, convivium.
 πῦρ, ferme, circiter.

πῦρ, pes.
 πράγμα, res; rerum administratio; negotium.
 πρανής, prouus.
 πράξις, actio, res gesta.
 πράσσειν, facere, gerere.
 πρέμνον, ramus, truncus arboris.
 πρέπει, decet.
 πρεσβεία, legatio.
 πρεσβευτής, legatus.
 * πρεσβεύω, legatione fungor; praefero VI, 30, 5. extollo IV, 8, 10. πρεσβεύομαι, illustris sum VII, 11, 14.
 πρέσβεις, legati.
 πρεσβύτερος, senior.
 πρὶν, ante, priusquam; πρὶν γε δῆ, donec tandem.
 πρὸ, ante. Saepe significat *ad latius*; saepe, praecipue in compositis, prorsus vacat, et sensum contrarium daret, si verteretur.
 προαγγέλλω, praenuncio.
 * προαγγευνέω, pro alio vigilo VII, 9, 17.
 προάγω, progredior, produco, adduco, impetum facio.
 προαδικέω, injuria laceessere incipio.
 προαπέρχασθαι, prius mori.
 προαποθνήσκω, ante morior.
 προασπίζω, scuto aliquem tego.
 προβάλλω, projicio.
 πρόβατον, ovis.
 προβολή, tegmen; ἐς προβολήν, in adversum I, 6, 3.
 πρόβολος, saxa in mare projecta, quibus accessus ad murum impediebatur II, 21, 11.
 πρόγονοι, majores.
 πρόδηλος, manifestus.
 προδίδωμι, prodo.
 πρόδοσις, proditio.
 πρόδρομοι, antecursores.
 προῖέναι, progredi, procedere, praecedere.
 προεκθίειν, procurrere.
 προεμβάλλειν, prius invadere.
 προεξαγγέλλω, praenuncio.
 προεπαγγέλλω, idem.
 * πρέπω, praedico, jubeo.

προέρχομαι, progredior.
 προέχω, emineo.
 προηγορέω, tueor, defendo.
 προθυμία, animi alacritas.
 πρόθυμος, alacer.
 προθυμότερον, alacrius.
 προῖξ, dos.
 προῖππεύω, proequito.
 προΐστημι, praelum.
 προΐσχομαι, praetendo, praetexo, allego.
 προκαλέω, provoco.
 προκάλυμμα, tegumentum.
 προκάμνειν, ante fatigor.
 προκαταγωγή, deductio in portum ante facta.
 προκαταλαμβάνω, ante occupo.
 προκατασκέπτομαι, praemissus speculator.
 πρόκειμαι, ante positus, objectus sum.
 προκινδυνεύω, inter primos dimico, pro aliquo pugno.
 προκρίνω, praefero.
 προλαμβάνω, anticipō.
 προμάχομαι, propugno.
 προμαχος, propugnator, antesignanus.
 πρόνοια, cura.
 πρόνομεύω, pabulatum egredior.
 προνομή, pabulatio, frumentatio.
 πρόξενος, publicus, hospes, qui peregrinos hospitio excipit totius civitatis nomine.
 προπάτωρ, generis auctor.
 προπέμπειν, praemittere.
 * προπετάσθαι, volo ante.
 προπίνω, propino, praebibo.
 προπομπεύω, in solenni pompa praeco.
 προπορεύομαι, ante iter facio, praeco.
 πρόποσις, propinandi ordo, propinatio.
 πρόσ, cum genitivo: ab, pro (convenienter, congruenter I, 13, 10.) πρόσ θυμῷ, cordi. οἱ πρόσ γένους, propinqui. versus II, 20, 13. in III, 19, 6. cum dativo: ad, in, prope, praeter. cum accusativo: ad, praec II, 16, 13.

IV, 13, 5. contra. πρόσ βίαν, vi cum, per, erga II, 5, 6. adverbialiter: adhaec, praeterea.

προσαγγέλλω, nuncio.
 προσάγειν, advenire; adducere, applicare, recipere; in ditionem redigere; προσάγομαι, adscisco.
 πρόσαγωγή, adductio.
 προσεκοντίζομαι, jaculis conficior.
 προσαναγκάζω, cogo insuper.
 προσαπολλύω, perdo insuper.
 προσάπτωμαι, corripio, aggredior.
 προσαρτέω, appendo, affigo.
 προσβάλλω, adorior, afferō.
 προσβάσις, accessus, adscensus.
 προσβοητέω, auxilio venio.
 πρόσβολή, appulsus, vis, impetus, incursum et accessus violentior, invasio.
 προσγίγνομαι, accedo, conjungo me.
 προσδέχομαι, exspecto.
 προσδοκᾶν, exspectare, sperare.
 προσσιμι, accedo.
 προσελάυνω, admoveo.
 προσεπαίρωμαι, animum fumo, efferor.
 προσέπω, alloquor.
 προστέρχομαι, accedo.
 προσέχειν, appellere; se conferre, animum adjicere; partes alicujus sequi.
 προσεχής, adjacens.
 προσήκω, pertineo.
 προσημαίνω, praesignifico.
 πρόσθεν, ante. οἱ πρόσθεν, priores.
 πρόσθεις, applicatio.
 προσίημι, admitto.
 προσιππεύω, adequito.
 προσκάζομαι, adscideo.
 προσκαταλέγω, allego.
 προσκατοικίζειν, alios colonos deducere.
 προσέκειμαι, adorior, adgredior; urgeo; admoveor, adjaceo, incumbo, adsum.
 προσκηρύσσω, per praedonem indico.
 προσκλύζομαι, alluor.

παρουσίω, super vinum contumeliosus sum.

παρουσία, super vinum orta contentio.

παρόντα, praesens rerum status; **ἐν τῇ παρόντι** in praesentia.

παράξυνω, irritō, incito.

παρέλευσις, libertas.

πᾶς, omnis, totus. **πᾶς τις**, quisque; **ἐν πάντων**, omnibus modis.

πάσσαλος, claviculus, paxillus.

πάσχω, afficior vel bono vel malo.

πάτριος, patrius; pristinus.

πατρίς, patria.

πατρικός, paternus.

παύμαι, desino, cesso.

πᾶν, depono VI, 27, 1.

πίδη, compes.

πίδιον, campus, planities.

πιζέταιρα, cf. nota ad I, 11, 4.

πιζῆ, pedestri itinere.

πιζικός, pedester.

πιζομαχία, pugna pedestris.

πεζός, pedes; **τὸ πεζόν**, agmina peditum.

πειθῶ, suadeo, persuadeo II, 14, 16. confido III, 17, 9. **πειθόμεαι**, morem gero.

πειρα, experimentum.

πειράζομαι, experior.

πειράομαι, tento.

πελάγιος, marinus.

πέλαγος, mare.

πελάζω, appropinquo.

πέλας, prope. **εἰ πέλας**, propinqui, amici.

πέλαγος, securis, bipennis.

πέλιτη, scutum brevius.

πέμπω, mitto.

πένης, pauper.

πενθήεις, lugubriter.

πένθος, luctus.

πεντακοσίρχης, quingentorum militum praefectus.

πεντάπηγος, quinque cubitorum.

πεντήκοντες, navis quinquaginta remorum.

πεντήρης, quinquereimis.

περαίνω, finio, termino.

περαιόομαι, trajicio, procedo.

πέραν, trans, ultra.

πέρας, finis.

περέσιμος, qui transiri potest.

περατός, permeabilis.

περάω, trajicio.

πῆρι, idem quod **περὶ**, cum non mini postponitur.

παρὶ cum genitivo: de. cum accusativo: ad, circa. cum accusativo: apud, juxta, inter, circiter.

ὅτι περὶ Ἀλέξανδρον, Alexander.

περιαγγέλλω, enuncio.

περιάγω, circumduco.

περιβαίνω, sto ante vel circa.

περιβάλλω, circumjicio, includo; potior.

περίβολος, circuitus.

περιγίγνεσθαι, superesse.

περιγρῆφω, circumscribo.

περιίδω, sino, permitto, patior; omitto, negligo, contemno.

περίωμι, 1) super sum, praesto, superior sum. 2) circumueo.

περιείργω, **περιέργω**; cohibeo, circumlepio, circumcludo.

περιέρχομαι, circumuenio.

περιήκω, circumuenio.

περίθεσις, circumpositio.

περιῦπνέω, circumuequito.

περίστημι, circumsto.

περικαταλαμβάνω, undique circumdo.

περίκειμαι, circumjacio.

περικλάω, flecto, circumago.

περιλείπω, relinquo.

περιλιμνάζω, stagnando inundo.

πéριξ, circum.

περίσθες, circuitus.

περίοικος, circumhabitator, vicinus.

περίορῶ, sino, patior.

περιπίπτει, incidens, incurrens.

περιπίπτειν, collidi.

περιπλέω, circum navigo.

περίπλος, circumnavigatio.

περιποιέω, acquiro, comparo.

περίπτελος, nomen navis Rhodiorum II, 20, 2.

περιπυνθάνομαι, certior fio de alio; qua re.

περιρρήγνυμαι, lacero.

περισταδόν, circumstando.

περιτεταταμένον, castra loco.

- περιεσφιεῖσθαι, circumnagi.
 περιτειχίζω, muro circumdo.
 περιτειχισμός, circumvallatio.
 περιτίθηναι, circumpono.
 περιττός, eximius.
 περιττός, accurate, eleganter.
 περιτογχάνειν, incidere in aliquem, reperire.
 περιφανής, insignis; adverb. περιφανώς.
 περιφέρωμαι, vagor, circumferor.
 περιφράσσω, circumserpio, muno.
 περόνη, fibula.
 περσίζειν, Persas imitari.
 πέταμαι, volo.
 πέτρα, rupes.
 πετροβατήν, rupes adscendo.
 πῆ, ἄλλη πη, ulla alia in re; alibi.
 πηγὴ, fons.
 πηγύνω, figo, constringo, conresco.
 πηδάω, salio.
 πηλός, lutum.
 πηλώδης, lutosus.
 πήρωσις, mutilatio.
 πήχυς, cubitus.
 πίδαξ, fons.
 πίζομαι, urgeo, premor.
 πιθάνος, cui credi potest, appositus, accommodatus.
 πικρῶς, acerbè.
 πίνω, bibo.
 πίπτω, cado.
 πίσσα, pìx.
 πίστις, fides, fiducia; fidei testimonium; perfidia III, 30, 9.
 πιστός, fidus, fide dignus.
 πιτῶς, cum fiducia.
 πλάγιος, obliquus.
 πλαίσιον, quadratum, propria forma lateris.
 πλανᾶσθαι, erro, vagor.
 πλάνη, peregrinatio.
 πλανήτης, vagans.
 πλάτος, latitudo.
 πλάττω, fingo.
 πλατὺς, latus.
 πλέγματα, crates.
 πλέθρον, jugerum, apud Graecos mensura e pedum.
 πλεκτός, plexus, nexus.
 πλέον, plus, amplius.
 πλεονεκτέω, superior sum, vinco.
 πλεονεξία, melior conditio.
 πλέω, navigo.
 πληγή, ictus, vulnus.
 πληθος, multitudo.
 πλημμέλω, delinquo, pecco.
 πλημμέλημα, erratum.
 πλὴν, praeterquam, excepto tamen.
 πλήρης, plenus.
 πληρόω, impleo.
 πληρώματα, homines, quibus naues implentur.
 πλήρωσις, repletio.
 πλησίον, prope.
 πλῆσσω, repello; ferio.
 πλίνθινος, lateritius.
 πλίνθος, later.
 πλοῖον, navis.
 πλοῖμος, navigabilis.
 πλόος, navigatio.
 πλοῦτος, divitiae.
 πνεῦμα, spiritus; ventus.
 πνευσία, anhelus.
 πνέω, spiro.
 πνιγνός, quasi suffocans, angustus.
 πνοή, ventus.
 πόα, herba, gramen.
 πόθω, desidero.
 πόθος, cupiditas.
 ποίω, facio; judico; carmina facio.
 ποίημα, opus; fictio, narratio.
 ποίησις, carmen IV, 1, 1.
 ποιητής, poeta.
 ποιητός, factus.
 ποικίλος, varius.
 ποιμήν, opilio, pastor.
 ποίμνη, grex ovium.
 πολεμέω, bellum gero.
 πολεμικός, hostilis.
 πολεμικός, bellicus, militaris.
 πολεμικός, inimice.
 πόλεμος, bellum.
 πολιορκέω, obsidione cingo.
 πολιορκία, obsidium.
 πόλις, urbs, civitas.
 πόλισμα, oppidulum.
 πολιττεία, reipublicae administratio.

στῆθεσ, pectus.
 στερέωτης, firmitas.
 στεφανος, corona.
 στεφανω, coronatio.
 στῆθος, pectus.
 στῆλαι, columnae; col. in quibus
 . toeder. inscribuntur.
 τίβος, vestigium.
 σῆφος, acies, acies conferta.
 πορ, porricus.
 τοίχος, ordo.
 τομή, vestis.
 τόλος, expeditio, iter, progressus;
 . lassus.
 ὅμα, os, ostium.
 στρατὶα, expeditio.
 στρατήμα, exercitus, castra.
 στρατεύω, milito, expeditionem
 . facio.
 στρατηγία, exercitum duco.
 στρατηγία, praefectura exercitus.
 στρατηγίς, ναῦς, navis praetoria.
 στρατηγός, dux exercitus.
 στρατιά, exercitus.
 στρατιώτης, miles.
 στρατοπέδεια, castra.
 στρατοπεδεύω, castra pono.
 στρατόπεδον, castra; castellum;
 exercitus, ut II, 10, 3. II, 6.
 III, 13, 1.
 στρατός, exercitus, copiae.
 στρέβλω, torqueo.
 στρεπτός, torques.
 στρουγγυλος, rotundus.
 στῆμα, stragulum.
 συγγενεῖς, cognati. Erat nomen
 . agminis perlici.
 συγγίνομαι, cum aliquo sum; con-
 . cumbor.
 συγγινώσκω, ignosco.
 συγγνώμη, venia.
 συγγνωστός, venia dignus.
 συγγραφεύς, scriptor, auctor, hi-
 . storicus.
 συγγραφή, historia.
 συγγράφω, conscribo.
 συγκαλέω, convoco.
 συγχεύω, simul laboro.
 συγκατέρχομαι, simul redeo.
 συγκαίμαι, de rebus, de quibus
 . inter aliquos convenit.

συγκυβερνέω, una cum aliis peri-
 . clitor.
 σύγκλεισις, conclusio, inclusio.
 συγκαλείω, includo; concludo, ex-
 . clut fit in testudine scutorum.
 συγκομιδή, comportatio.
 συγκομίζω, comporto.
 συγκόπτω, concido.
 συγχωρέω, permitto, assentior, si-
 . dem habeo, fateor.
 συγχώρησις, concessio.
 συζιγνύω, conjungo.
 συκή, ficus.
 συλάω, spolio, eripio.
 συλλαμβάνω, complector; com-
 . prehendendo.
 συλλέγω, colligo.
 σύλληψις, comprehensio.
 συλλογή, collectio, delectus.
 σύλλογος, conventus.
 συμβαίνω, accido, incido, conve-
 . nio; pactionem facio; impleor
 II, 3, 14, consentio V, 29, 7.
 συμβάλλω, confero, collido, com-
 . paro; intelligo, conjicio, in-
 . terpretor; conjungor V, 5, 3.
 VII, 16, 2.
 σύμβασις, compositio, pactum.
 συμβατικόν, quod ad deditionem
 . pertinet.
 σύμβλησις, interpretatio.
 συμβλητός, comparandus.
 συμβολαί, confluentes.
 συμβόλαιον, commercium, pactum.
 συμβολή, confinia.
 συμβουλεύω, consulo, suadeo.
 συμμαχία, societas in bello.
 συμμαχικόν, copiae auxiliares.
 σύμμαχοι, socii, confederati.
 συμμετασχεῖν, confocium esse.
 σύμμετρος, respondens, conveni-
 . ens.
 συμμέτρος, convenienter.
 συμμιγνύω, commisceo, concuro,
 . confingo; conjungo me cum.
 συμμιγνύω, mixtus.
 συμπαράτασσομαι, socius sum in
 . acie.
 σύμπας, universus.
 συμπαίθω, una persuadeo.
 συμπτέπω, simul mitto.
 συμπεριέρχω, una circumduco.

συμπηγνύνω, compingo.
 συμπίνω, cum aliquo bibo.
 συμπίπτω, accido, evenio.
 συμπλέω, cum aliis navigo.
 συμπληρῶν ὑπηρεσίας, naves in-
 ituere, implere nautis.
 συμπλήσσω, perterreo.
 συμπομπεύω, una cum aliis pom-
 pam facio.
 συμπονέω, simul laboro.
 συμπρεσβεύω, cum aliis legatus
 sum.
 συμφέρομαι, contingo, accido,
 evenio; assentior, deferor.
 σύμφευγω, una fugio.
 σύμφημι, assentior.
 σύμφορα, calamitas.
 σύμφερος, conveniens, utilis.
 σύμφωνος, consentiens.
 συμφωνέω, concino, non dissentio
 ab aliis.
 σὺν, cum.
 συνάγω, cogo, congrego, compa-
 ro.
 συναγωγή, congregatio, concilium.
 συναίτιος, culpa locius.
 συνακολουθέω, una sequor.
 συναλίζω, congrego, coacervo.
 συναλλάσσω, concilio.
 συναναβαίνειν, simul adscendo.
 συνανίστημι, una excito.
 συναπτός, cohaerens, conjunctus.
 συνάπτω, conjungo me, advenio;
 committo pugnam.
 συναρῶνται; confringo, rumpo.
 συνασπίζω, clypeos confero.
 συναφής, conjunctus, continuus.
 συναφίστημι, una deficio, simul ad
 defectionem traho.
 σύνδεσμος, vinculum, colligatio.
 συνδέω, colligo, connecto.
 συνδιαβαίνω, una transeo.
 συνδιαίτησις, eadem vitae ratio.
 σύνεγγυς, prope.
 συνείδω, conficius sum, scio.
 σύνεμι, sum cum aliquo; conve-
 nio aliquem.
 συνεισπίπτω, simul irruo.
 συνεκσώζω, simul servo.
 συνελέγχομαι, convinor, conar-
 guor.

συνεμβαλλέν, una cum aliis inva-
 dere.
 συνενδύνω, induo.
 συνεξαίρω, simul tollo.
 συνεπικαλέω, una advoco.
 συνεπιλαμβάνω, adjutor sum; me
 conjungo.
 συνεπίσπομαι, una attrahor.
 συνεπιτίθημι, simul impono.
 συνέπομαι, comitor, sequor.
 συνέρχασθαι, convenire.
 συνεσβάλλω, simul impetum facio.
 συνεσπίπτω, simul irruo.
 συνεχής, continuus; propinquus.
 συνέχω, contineo.
 συνέχομαι, occipor, versor.
 συνεχώς, continuo.
 συνήγορος, defensor.
 συνήθης, consuetus, familiaris.
 σύνθημα, constitutum, signum.
 συνθλάω, confringo.
 συνίημι, committo; intelligo.
 συνίστημι, excito, coeo; consto,
 conglobatus sum; dura; com-
 mendo IV, 15, 9.
 συννήω, congero, exstruo.
 * συννεύω, reclino.
 συνοικέω, una habito; de conjugib.
 bus.
 συνοικίζω, colonias deduco.
 * συνοικίσεις, actio, qua quidam
 coguntur, in urbe habitare IV,
 3, 17.
 σύνοικος, socius VII, 2, 8.
 συνοράω, conspicio.
 συνορθόω, bene constituo, gero.
 συνοχή, commissura, coagmenta-
 tio.
 σύνταξις, descriptio, ex. c. tribu-
 torum.
 συντάσσω, impono; compono, in-
 struo in aciem.
 συντελέω, perficio; sum ex aliquo
 ordine; pendo.
 συντέμνω, conficindo.
 συντίθημι, perpendo; promitto;
 fiango; compono; conjungo;
 conjicio, colligo; suspicor.
 σύντονος, contentus, vehement.
 συντρέχω, concurre.
 συντρέψω, rumpo.

προσκτάμαι, insuper adquire.
 προσκυνέειν, in solum prostratus ve-
 neror, saluto.
 προσκύνησις, veneratio.
 προσλαμβάνειν, insuper accipio.
 προσλιπέειν, adhaereo, non dis-
 cedo.
 προσμάχεται, oppugno.
 προσμένειν, exspecto, maneo, sub-
 sisto.
 προσμαρνέειν, manus conferere, co-
 minus pugnare.
 πρόσμικτος, conflictus.
 προσαναπύρειν, insuper construo,
 πρόσσδος, aditus.
 προσοικέειν, adhabitare.
 πρόσσοικοι, accolæ.
 προσερχίζομαι, appello, navi ac-
 cedo.
 προσόρμησις, appulsus.
 προσπίπτειν, incido, irruo.
 προσπλέειν, adnavigo.
 προσποιέομαι, subjugo, in potesta-
 tem redigo.
 προσποιήσις, simulatio.
 προσπολεμίσθαι, bello lacessi.
 πρόσταξις, jussum.
 προστάσσειν, præcipio.
 προστάτης, defensor.
 προστίθεται τινι, assentior alicui;
 deficio ad aliquem.
 προστίθεται, infligo, addo, adjun-
 go; admoveo.
 προστυγχάνειν, occurro.
 πρόσφασις, praetextus.
 πρόσφερης, similis.
 προσφέρω, profero, adduco;
 occurro; immittor, infligor.
 πρόσφορος, conveniens.
 προσχάννυμι, terra adgesta munio.
 προσχωρέειν, accedo, dedo me,
 conjungo me; procedo.
 πρόσχωροι, finitimi.
 πρόσχωσις, terræ aggestio.
 πρόσθεν, ulterius.
 πρόσσωπον, facies.
 προτάσσομαι, procollocor, collo-
 cor.
 προτείνωμαι, proponor, præmitter.
 προτείχιον, vallum, propugna-
 culum.
 προτεγνίς, sc. ἡμέρη, pridie.

προτερον, antes.
 πρότερος, prior.
 προτίθεται, propono.
 προτιμάω, præ aliis honore.
 προτροπή, cursu concitato.
 πρεβν, operæ pretium.
 πρόσφασις, praetextus.
 προσφέρειν, proferre.
 προφυλακή, procubiae, propugna-
 culum, praetidium.
 προφυλάσσω, ante excubo.
 προχέειν, effundo.
 προχωρέειν, procedo, progredior,
 prodeco, moveo; succedo, fe-
 liciter cedo.
 πρύμνα, puppis.
 πρύμνα, prora.
 πρῶτος, primus.
 πταῖσμα, clades, detrimentum.
 πταίνω, sum inferior, vincor; la-
 bor, incido in adversam fortu-
 nam.
 πτερόν, ala; pinna.
 πτηνός, alatus.
 πύλος, folium.
 πυκνός, densus.
 πυκνότης, densitas, frequentis.
 πύλη, porta, angustiae.
 πυλῖς, portula.
 πυνθάνομαι, accipio, cognosco,
 audio; interrogo.
 πῦρ, ignis.
 πυραμοειδής, speciem pyramidis
 habens.
 πυρὰ, rogus.
 πύργος, turris.
 πυρετός, febricitans.
 πυρόν, rogus.
 πυρρός, fax.
 πυρφόρος, ignifer.
 πῦμα, operculum.
 P.
 ῥαδιουργότερον, lascivius.
 ῥαδίως, faciliter.
 ῥατίζω, ex morbo recreor, melius
 habeo.
 ῥᾶν, facilius.
 ῥεύμα, fluminis cursus, fluvius;
 profluvium alvi.
 ῥέω, fluo.

τεκμηρίω, conjecto; testor.
 τεκμηρίωσις, testimonium.
 τελευταῖον, postremo.
 τελευταῖος, postremus.
 τελευτάω, finio; morior; pereō.
 τελευτή, obitus.
 τελευτῶν, tandem.
 τέλος, finis, mora; tandem;
 agmen, turma; et ἐν τέλει,
 principes.
 τέμενος, templum, delubrum.
 τέμνω, secō, caedo; vasto.
 τέναγος, locus coenosus et palu-
 ster.
 τεναγώδης, coenosus, paluster.
 τέρας, portentum, prodigium.
 τέρεμινθος, terebinthum.
 τετράγωνον, quadrangulus.
 * τετράποδος, VI, 29, 6., a qua-
 tuor pedibus sustentus.
 τετραρχία, imperium in quatuor
 turmas.
 τετράρης, quadriremis.
 τεῦχος, vas.
 τέχνη, ars.
 τεχνῖται, artifices.
 τέως, (respondet ἄρ δὲ), tam-
 diu; aliquamdiu.
 τῇ μὲν, τῇ δὲ, hinc, illinc.
 τήνω, liquefacio.
 τηλικῶτος, tantus.
 τῇνῃκα, tunc.
 τηρέω, observo.
 τίαρα, tiara, capitis gestamen apud
 Perias.
 τίθημι, pono, colloco; judico,
 puto.
 τιμάω, honore afficio.
 τιμή, honor; pretium.
 τιμωρέω, punio; ulciscor.
 τιμωρία, poena; ultio.
 τιμωρὸς, ultor.
 τις, quidam; quisque. πᾶς τις
 quilibet.
 τιτρώσκω, vulnereo.
 τμήμα, segmentum, particula.
 τοι, καὶ μὲν τοι, et quidem; καὶ
 ταῦτε, cum tamen.
 τοῖχος, paries, murus.
 τόλμα, audacia.
 τολμάω, audeo.
 τόλμημα, ausum.

τοξάρχη, praefectus sagittario-
 rum.
 τόξον, telum, sagitta.
 τόξω, sagitto.
 τόξον, arcus.
 τοξότης, sagittarius.
 τοπάζω, conjecto, suspico.
 τοσῦτος, tam multus, adhibetur
 etiam de tempore et longitudi-
 ne. cf. nota ad praef. 3.
 τοσόνδε, tantus. τοσόνδε, tanto,
 tam diu. ἐς τοσόνδε, adeo; tam
 diu; tam longe.
 τῆμπαλιν pro τὸ ἑμπαλιν.
 τραῦμα, vulnus.
 τραυματίας, vulneratus.
 τραχὺς, asper.
 τρέπομαι, convertor, in fugam
 vertor; specto; me compero.
 τρέφω, alo.
 τριακόντορος, navis triginta remo-
 rum.
 τριήρης, triremis.
 τριπλῆς, triplex.
 τριταῖος, tertio die.
 τριχᾶ, τριχῇ, τριχῶς, in tres par-
 tes.
 τροπή, fuga; solstitium; muta-
 tio; aequinoctium, VI, 21, 2.
 τρόπος, modus; mores.
 τροφίον, educationis merces.
 τροφή, educatio.
 τροφὸς, nutrix.
 τρύζω, stridorem facio.
 τρυφάω, deliciis indulgeo.
 τρυφή, mollieties; luxus.
 τυγχάνω, sum; ἔτυχει, contigit;
 τυχεῖν παρ — consequi ab —;
 forte accipere. τυχόν, fortasse.
 τύλος, clavus ligneus.
 τύπτω, ferio.
 τυραννέω, tyrannus sum.
 τυραννίς, tyrannis.
 τυραννικός, tyrannicus.
 τύραννος, tyrannus; rex.
 τύχη, fortuna.

ὑακινθινός, hyacinthina tin-
 ctus colore.
 ὑβρίζειν, insolenter, arroganter
 agere; stuprare.

ὑβρις, insolentia, injuria; stuprum.

ὑδρεύομαι, aquam peto seu haurio.
ὑδωρ, aqua; amnis. ἔξ ὑδαρῶ, pluvia.

ὑλη, silva; materia.

ὑλιδής, silvofus.

ὑμᾶν, laudo, celebros.

ὑμνος, hymnus.

ὑομαι, pluvia irrigor.

ὑπέγροικος, subrusticus.

ὑπάγω, duco, adago.

ὑπαίθριος, sub dio agens.

ὑπαίτιος, qui in causa est.

ὑπακύν, obedio, exaudio.

ὑπαρχή, ἔξ ὑπαρχῆς, VI, 29, 5., ad exemplum ejus, quale ab initio fuit.

ὑπαρχος, praeses, praefectus.

ὑπάρχω, sum, contingo; praesto.

ὑπάρχωμαι, incipio.

ὑπάρχων, praefectus V, 20, 9.

ὑπασπιτής, fatelles. cf. nota ad I, 11, 4.

* ὑπεικάζω, concedo VII, 3, 3.

ὑπαιμι, infum.

ὑπεκτίθημι, subduco, exporto.

ὑπεκφυγώ, elabor.

ὑπεναντίος, contrarius.

ὑπεξάγω, subduco.

* ὑπέτω, subjicio.

ὑπέρ, cum genitivo: super, supra, de, pro, ultra, in, nomine. cum accusativo: ultra, trans, super, supra, plus quam.

ὑπεραλγέω, supra modum doleo.

ὑπερκαπίζω, clypeo togo, prepugno.

ὑπερβαίνω, transcendendo, excedo.

ὑπερβάλλω, plura addo, quam capere potest; supero; altior sum; inundo; praetergredior.

ὑπερβασίς, transgressio.

ὑπερβολή, transitus, τῶν τιμῶν, nimii honores.

ὑπερδέξιος, editior, altior.

ὑπερίχω, objicio.

ὑπερίσχω, emineo.

ὑπέρβηνος, insolens, supra modum magnus.

ὑπερεξάω, contemno.

ὑπερπέτομαι, supervolo.

ὑπερπηδάω, transsilio.

ὑπερύψηλος, excelsissimus.

ὑπερφαλογγέω, ultra hostem extendendo aciem.

ὑπερφέρω, transveho; supero.

ὑπέρφοβος, qui valde timet.

ὑπήκοος, subditus.

ὑπηγμένα, quae sunt suppeditata.

ὑπηγασία, servitium; remiges in navibus.

ὑπνος, somnus.

ὑπό, cum genitivo: ab, prae, sub, cum, propter. cum dativo: sub, post, in, per. cum accusativo: sub.

ὑποδέχομαι, recipio, polliceor.

ὑποδοχή, exceptio.

ὑποδύνω, subjicio me.

ὑποζύγια, jumenta; impedimenta.

ὑποθερμαίνω, calefacio.

* ὑποκαταβαίνω, descendendo IV, 25, 1.

ὑποκινέω, leviter moveo, commoveo.

ὑποκρίνομαι, respondeo.

ὑπολαμβάνω, subjicio, respondeo; puto, arbitror, sentio.

ὑπολείπω, relinquo.

ὑπομένω, maneo, non aufugio, exspecto; remaneo, commoror.

ὑπομνήσκω, in memoriam revoce.

ὑπόμνημα, monumentum.

ὑπόνομας, cuniculus.

ὑπονοσέω, recedo, abscedo.

ὑπόπτρις, saxofus.

ὑποπτύω, suspicor.

ὑποπτήσσω, formido.

ὑποπτος, suspectus.

ὑπορύττω, suffodere.

ὑπόσπονδος, qui pactis induciis aliquid facit.

ὑποτρέφω, reverto.

ὑποτροφή, reversio, si pedem paulatim referunt.

ὑποτρανήω, stratum subjicio.

ὑποτάσσω, subdo, suppono.

ὑποτέμνω, praefeco, succido.

ὑποτίθημι, suppono; ὑποτίθαι, admoneo, doceo.

ὑποταπένω, suspicor, vereor.

ὑποφαίνω, illucesco, conspicio; inco.

ὑποφέρω, aufero.

ὑποφεύγω, subterfugio.

ὑποφθάνω, praevenio.

ὑποχωρέω, recedo.

ὑποψία, suspicio.

ὑπτίος, supinus.

ὑπώρεια, radix montis.

ὑστεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, ἐς τὴν ὑστεραίαν, postridie.

ὑστερίω, serius advenio.

ὑστερίζειν, praeveniri, praeverti.

ὑστερον, postea. ἐς ὑστερον, in posterum.

ὑφαλος, sub mari latens.

ὑφαρπάζω, clam rapio; clam celeriter transmittō V, IO, I.

ὑφηγέομαι, praeëo.

ὑφίζανω, subsideo.

ὑφίστημι, polliceor.

ὑψηλός, excelsus.

ὕω, pluo.

Φ.

φαίνω, ostendo; φαίνομαι, cernor; videor.

φάλαγξ, phalanx, 1) acies universa, divisa in cornu dextrum et sinistrum; 2) pedestris acies Macedonum et Persarum; 3) pars totius phalangis; 4) copiae singulis ducibus proprie attributae; 5) acies, quae recta fronte in hostem pergit.

φανερός, conspicuus, apertus; notus.

φανερῶς, aperte.

φανός, lucidus, conspicuus.

φάος, lux.

φάραγξ, torrens, vorago.

φάρμακον, medicamentum, venenum.

φάσκω, dico.

φάσμα, visum, portentum.

φαῦλος, exiguus, parvus.

φείδομαι, parco.

φειδωλός, parcus.

φέρω, fero; specto; accipio; aufero praedam; affero; gigno;

pertineo; recipio; tolero; obtineo. φέρομαι, volo; ruor.

φεύγω, fugio, aufugio; recedo.

φήμη, fama, rumor; oraculum.

φημι, fateor.

φημίζω, vulgo.

φθάνω, praevenio.

φθέγγομαι, sonum edo.

φθείρω, corrumpo; interficio.

φθονέω, invideo.

φθόνος, invidia.

φθόρος, strages.

φιάλη, phiala, patera.

φιάνθρωπος, humanus; benignus.

φιλανθρώπως, humaniter, comiter.

φιλέταιρος, amicorum studiosus.

φιλέω, amo.

φίλημα, osculum.

φιλία, amicitia; amor.

φίλιος, adj. amicus; suus.

φιλίως, amice.

φιλοκινδυνότατος, periculi adeundi cupidissimus.

φιλόπονον, τὸ, laborum amor.

φιλόπονος, laborum amans.

φιλορχήμων, saltationis amans.

φίλος, amicus; gratus.

φιλοσοφία, philosophia.

φιλοτιμία, aemulatio; studium.

φιλότιμος, ambitiosus.

φιλοφροσύνη, benevolentia, comitas.

φίλτατος, carissimus.

φιλωδός, studiosus cantus.

φλοιός, cortex.

φλόξ, flamma; incendium.

φοβερός, terrorem incutiens; timidus, timidus.

φοβέω, terreo.

φόβος, timor, metus.

φείνιξ, palma.

φειτάω, ito, frequento; spargor.

φονεύς, homicida, occisor.

φονεύω, occido, interficio.

φόνος, strages.

φορὰ αἵματος, fluxus sanguinis.

φορέω, fero; vestitus sum.

φόρος, tributum.

φορυτός, confusa materia, congeries, sarmenta.

φράζω, dico; narro.

φράσσω, obtego; munio.

φρενός, puteus.
 φρενής, prudens.
 φρίττω, horreo, fremō.
 φρόντω, μέγα, elato animo sum.
 φρόνημα, animus; animi elatio.
 φρόνιμος, prudens.
 φροντίζω, curō.
 φροντίς, cura.
 φρουρά, custodia, praesidium.
 φρουραρχός, praesidii praefectus.
 φρουρέω, obsideo.
 φρούριον, praesidium.
 φρουρός, custos, praesidiarius.
 φρυγανισμός, lignatio, sarmentorum lectio.
 φυγὰς, exul.
 φυγή, fuga; exilium.
 φυλακή, custodia; vigilia; praesidium; tutela.
 φυλακτέος, custodiendus.
 φύλαξ, custos.
 φυλάσσειν, servare; expectare; cavere; custodire.
 φύσις, natura.
 φύω, nascor; sum.
 φωνέω, loquor.
 φωνή, lingua, sonus, vox.
 φῶς, lux.

X.

χαίρω, gaudeo.
 χαλεπαίνειν, irascor, saevio.
 χαλεπός, difficilis, gravis.
 χαλεπότης, difficultas.
 χαλεπῶς, difficulter; indigne; negre.
 * χαλκός, χαλκαῖ εἰκόνες I, 16, 7, III, 16, 13, acreus.
 χαράδρα, alveus torrentis.
 χάραξ, vallum; vallus ligneus II, 18, 6. IV, 29, 13. V, 24, 1.
 χαρίζομαι, gratificor.
 χάρις, gratia.
 χαριτήριον, munus, quod datur gratiae causa.
 χεῖλος, labrum, ripa.
 χειμάρρης, torrens.
 χειμὼν, hiems; tempestas.
 χεῖρ, manus.
 χείρων, pejor, minus fortis.
 χειρόομαι, sub jugo.

χειροποίητος, manu factus.
 χειροτονία, suffragium (proprie, quod datur, dum manus attolunt.)
 χελιδὼν, hirundo.
 χερζόνησος, chersonesus.
 χθαμαλός, humilis, declivis.
 χιλιάρχης, χιλιαρχός, mille militibus praefectus.
 χιλιαρχία, imperium in mille milites.
 χίλιοι, mille.
 χίλος, pabulum.
 χιτών, tunica, subucula.
 χιών, nix.
 χλαμύς, vestis magnifica, -qua tunicae superinduitur.
 χλιδάω, delicate vivo.
 χόνδρος, mica, granum salis.
 χορηγία eis, sumtus in.
 χοροί, chori.
 χῶς, terra.
 χράσμαι, utor, statuo; opus mihi est; consulo oraculum.
 χρεῖω, tracto.
 χρεός, debitum.
 κρεῖμα, res, in plur. opes, pecunia.
 κρησμός, oraculum.
 κρητὸς, utilis, melior.
 χροά, color.
 χρόνιος, longe durans.
 χρόνος, tempus. χρόνῃ, unquam.
 ἀνὰ χρόνον, in posterum, subinde.
 χρυσός, aurum.
 χωνεύω, e terra struo.
 χώρα, regio; provincia; locus, ager, terra.
 χρεῖω, eo, progredior, procedo.
 χορὸν, locus, arx.
 χῆρος, locus, solum.
 * χωτέον, e terra struendum IV, 21, 4.

Ψ.

ψάμμος, arena.
 ψαμμάδης, arenosus.
 ψαύω, contingo.
 ψεύδομαι, mentior.
 ψεύδης, mendacium.

ψῆφος, suffragium.

ψιλλός, miles, cuius corpus thorace aliisque munimentis corporis non tegitur; locus arboribus vacuus, apertus.

ψόφος, strepitus.

ψύχω, frigefacio.

ψυχρός, frigidus.

Ω.

ὦ, ὦ, dum, interea dum.

ὦδε, sic.

ὦδῃ, musica.

ὠθίω, impello, premo, repello, irrumpo.

ὠθισμός, nifus, impulsus.

ὠκύς, celer.

ὠκύτης, celeritas.

ὠμος, humerus.

ὠνέσμαι, etno.

ὦρα, cura.

ὦρα, tempus, praecipue aestivum;

tempus statum vel oportunum;

maturitas virginum IV, 19, 8.

ὦρανός, tempestivus.

ὥς, ita, ut; fere, circiter; quam; quapropter, cum, quando, postquam; tanquam, quasi, utpote, quemadmodum, versus; ad (ex. c. I, 4, 9. IV, 22, 7. V, 15, 6. deest vero πρὸς vel ἐπὶ) nam; ὡς ἑκαστοι, universi; ὡς πλεῖστα, quamplurima; ὡς τάχιστα, cum primum; ὡς τάχως, quanta celeritate; ὡς μὴ, ne; καὶ ὡς, etiam propterea; εἰδ. ὡς, ne sic quidem; καὶ ὡς, etiam sic, nihilominus, hoc non obstante; ὡς ἐπὶ, πρὸς, versus; ὡς τὸ πρῶτον, cum primum; εὐθὺς ὡς, statim ac; ὡς σκέψασθαι, si spectentur; ὡς συμβαλεῖν, si conferantur; ὥσπερ, sicut.

ὥσαύτως, aeque, simili modo.

ὥτε, ita ut; itaque, quapropter.

ὠφέλεια, utilitas; auxilium.

ὠφέλεω, juvo.

ὠφέλιμος, utilis.

Index nominum propriorum.

- Abastani*, gens Indica VI, 15, 1.
Abdera I, 11, 6.
Abii, Scytharum gens IV, 1, 1.
Abissares, rex Ind. mont. IV, 27, 10. V, 20, 7 seqq. 22, 3. 29, 6.
Abreas, τὸν διμοιρεῖσθαι servat Alexandrum in Mallis et moritur VI, 9, 7 seqq. et VI, 11, 12.
Abulites, Persia, Satrapa Susianorum III, 16, 15. 19, 5. ob delicta necatus VII, 4, 1. ejus fil. Oaxthres.
Abydus I, 11, 9.
Acarinan II, 4, 12. 13, 2.
Acesines fil. Ind. V, 4, 1. 5, 7. 20, 14 seqq. 25, 10. 29, 4. 8. VI, 1, 2 seqq. 3, 2. 4, 2. 6. 13, 2. 14, 8 seqq. 15, 9. VII, 10, 12.
Achaeorum portus I, 11, 9.
Achilles, ejus sepulcrum coronatur I, 12, 2. occurrit VII, 14, 7. 16, 13.
 — al. Athen. legatus III, 6, 3.
Acuphis Nysaeus III, 1, 4 seqq. et cap. 2.
Ada, Hecatomni filia, Satrapa Cariae I, 23, 8—12.
Addaeus, ἀδίαρχος, ejus τάξις I, 22, 5. ejus mors I, 22, 9.
Admetus, scutatorum dux, expugnat Tyrum et moritur II, 23, 3. 7. 9. 24, 7.
Adraistae, gens Ind. V, 22, 5.
Aeacidae II, 27, 9. IV, 11, 11.
Aeacus, lov. fil. VII, 29, 7.
Aegae urbs Maced. I, 11, 1.
Aegaeum mare VII, 20, 9.
Aegina ins. VI, 11, 11.
Aegos potamo I, 9, 4.
Aegyptus II, 13, 3. 16, 4. 17, 2. 25, 7. Alexander ibi III, cap. 1—6. 22, 2. 7. IV, 28, 3. V, 6, 7. 25, 8. VI, 1, 2. 8. VII, 9, 12. VII, 23, 9.
 — flumen Aeg. V, 6, 8.
Aeolis III, 22, 6. VII, 9, 11. I, 18, 2. V, 6, 6.
Aëropus I, 7, 8. vid. Alexander Aëropi fil.
Aeschylus alter inspector eorum, qui Aegypto praesunt I, 5, 4.
Aesculapius II, 5, 10. VII, 14, 9.
Aetoli res novas moliuntur I, 7, 5. 10, 3. III, 5, 4.
Aethiopes V, 4, 8. VI, 2, 4. VII, 1, 2. 15, 5.
Agamemnon I, 11, 8.
Agathocles I, 18, 2. Lysimachi pater VI, 28, 6.
Agathon dux equitatus Thracum ad Granicum I, 14, 4. Tirymmae fil. dux Odrysarum equitum ap. Gaugamela III, 12, 7.
Agenor Pythonis pat. VI, 15, 9.
Agenorion, vel arx, vel domus, vel fanum ab Agenore, vel in ejus honorem conditum, vel splendendum est *ἄγειον*, ut Tyri esset campus quidam Agenorius, quod praefert Lamb. Bos Ell. gr. pag. 261. II, 24, 3.
Agerrbus Andronici pater, quem vide.
Agessilaus Spartanus II, 13, 7.
Agis Lacedaem. rex II, 13, 5.
 — al. Argivus et poeta IV, 9, 14.
Agrianes gens thracica, cujus pars cum Alexandro militabat. Formam Agrianes (non Agriani) diserte primo casu scriptam vide IV, 26, 6. I, 5, 1—7. 17, 6, 11. 16. 20. 21. I, 1, 15. 8, 4. 8. II, 8, 5. I, 18, 5. 20, 8. 27, 11. 14, 2. II, 4, 4. 5, 7. 9, 7. 8. aliisque locis multis.
Albani, gens Asiae III, 8, 7. 11, 5. 13, 1.
Alcetas, ejus τάξις IV, 22, 1. 27, 1. V, 11. ad oppidum Ora missus IV, 27, 7. 8.

Ucias Eleus, praest recentibus Eleorum copiis apud Alexandrum I, 29, 6.

Ucmen Herc. mat. II, 16, 1.

Ution *radlov* in Asia min. II, 5, 11.

Alexander Philippi filius, Argivus genere, a Heraclidis oriundus II, 6. III, 3. IV, 7. rex Macedoniae 20 annos natus; a Graecis dux supremus adversus Persas creatus I, 1.

expeditiones ejus in Thraces I, 1. in Triballos I, 2, in Getas I, 3. 4. in Agrianes et Pacones I, 5. in Autariatas Langarum mittit I, 5. exped. in Illyrios et Taulantios I, 5, 6. contra Thebanos I, 7—9. Iter per Thraciam ad Hellespontum I, 11. ad Granicum I, 12. capit Sardes et Ephesum I, 17. Miletum I, 18. 19. Halicarnassum I, 20—23. Subigit Lyciam, Milyadem I, 24. Pamphyliam, ubi iter miraculosum per littus I, 26. Aspendum I, 27. Pisidas I, 28. Phryges I, 29. Paphlagoniam, Cappadociam et Ciliciam II, 4. 5. Syriam et Phoenicem II, 13. Arabiam ad Antilibanum II, 20. capit Tyrum II, 18—23. Syriam Palaestinam II, 25. Gazam II, 26. 27. Aegyptus subacta III, 1. 5. iter ad Hammonem III, 3. 4. reditus in Phoeniciam III, 6. Babylon et Susa receptae III, 16. expeditio in Uxios III, 17. Persidem III, 18. Paraetacas et Medos III, 19. Persequutio Darii III, 19—21. exped. in Parthyaeos III, 22. Hyrcanios et Tarpuros c. 23. Mardos c. 24. Arios c. 25. Ariaspas 27. Drangas, Gadrosios, Arachotos et Indos his vicinos c. 28. Bactrianos c. 29. Expugnat urbes ad Iaxartem IV, 2. 3. Sogdiana subacta IV, 16—18. Petra Oxyartae capta IV, 17. petra Chorienae IV, 21. Indiam ingreditur IV, 22. Aspasi et Guraci subacti IV, 23—25.

Affaceni, c. 26, 27. Ora et alias cis Indum urbes captae c. 27. 28. Aornus petra expugnata c. 29. 30. Nyfa urbs recepta V, 1. 2. India inter Indum et Hydaspem V, 8. bellum cum Poro V, 9—19. subacti Glausae V, 20. Adraistae, c. 22. Cathaei c. 22. 23. Sangala expugnata c. 24. et urbes usque ad Hyphasin *ibid.* cogitur Alex. reverti ab Hyphasi V, 26—28. Classem, per Indum navigaturus, conscendit VI, 3. expeditio in Mallos ex Oxydracas VI, 6—14. Subigit Indos ad Indum, Abastanos, Xathros, Ossadios, Sogdos, deinde regna Muscani, Oxycani et Sambi, denique Patala VI, 15—18. navigat in Oceanum indicum c. 19. 20. Subiguntur Arabitae et Oritae c. 21. iter periculosum per desertum Gadrosiae VI, 22—26. venit in Caramaniam c. 27. navigat in mari persico VII, 7. expeditio in Cossaeos VII, 15. mittit qui mare caspium explorent c. 16. intrat Babylonem c. 17. Expeditionem in Arabiam conatur VII, 19. Expeditiones Alexandri futurae, si longius vixisset VII, 1.

praelium Alexandri cum Thracibus I, 1. Triballis I, 2. cum Illyriis et Taulantiis I, 6. cum Thebanis I, 8. cum Persis ad Granicum I, 13 seqq. cum Salagassensibus I, 29. cum Dario apud Issum II, 8—10. navale cum Tyriis II, 22. ad Gaugamela III, 14. 15. ad pylas persicas III, 18. cum latronibus Scythis III, 30. cum Scythis IV, 4. in India cis Indum IV, 24. cum Pori filio V, 14. cum Poro V, 15—19. ad Sangala V, 23. ad Hydraoten cum Mallis VI, 8.

stratagemata Alexandri I, 1. 2. 6. 8. 27. IV, 26.

transit Istrum I, 3. Hellespontum I, 11. pylas Syriacas II, 6.

3. 8, 1. 8. Euphratem et Tigrim III, 7. Indum V, 8. Hydaspem V, 12. 13. Acesinen et Hydraoten V, 21.
- inclinat ad pericula* I, 13. ejus fortitudo I, 15. audacia (cum intraret Ciliciam) II, 4. IV, 21. VI, 10.
- vulneratur* I, 15. II, 12, 1. 27, 3. III, 30. IV, 3. 23. 26. VI, 10. VII, 10. *ejus morbus* in Cilicia II, 5. morbus et mors ejus VII, c. 24—27.
- infidiat* ei Lyncestes I, 25. Philotas III, 26. pueri IV, 13.
- sermo ejus* cum Celtis I, 4. cum Gymnosophistis VII, 1. cum Diogene VII, 2. cum Poro V, 19. cum Bello capto IV, 30. dictum de Olympiade VII, 12. dictum aliud III, 25. 5. explicat portentum I, 18. responsum magnanimum de praelio nocturno III, 10. oratio ad praefectos II, 7. 17. III, 9. ad milites V, 25. 26. VII, 9. 10. Iketae ad Athenienses I, 10. ad Darium II, 14. 25. ad Cleomenem VII, 23.
- sacra facit* Iovi, Herculi et Istro I, 4. Iovi et Musis I, 11. Minervae Iliadi et Priamo; diis matinis; Iovi, Minervae et Herculi altaria exstruit I, 11. herculibus sacra facit I, 11. Minervae Ath. CCC panoplias mittit I, 16. Sardibus Iovi templum exstrui jubet I, 17. Dianae Ephesiae sacrificat I, 19. Aesculapio, Minervae et Amphilocho II, 6. Herculi Tyrio II, 24. aliis diis et Apidi III, 1. fluviis indicis VI, 3. et saepius. aras exstruit ad Hyphasin V, 29.
- laudatur* Alexander I, 17. VII, 28—30. magnanimitas in captivas feminas regias II, 12. continentia in Darii uxorem IV, 20. in Asia re VI, 26. justitia III, 24. fides in amicos II, 5. III, 6. benignitas in legatos Graecos ad Darium captos II, 13. humanitas in Graecos III, 7.
- vituperatur* Alexander tanquam superbia persica inflatus, quam ostenderet in crudelitate, vestium commutatione IV, 7. exemplum iracundiae I, 16. incendit Darii regiam III, 18. ad vitia proclivus; Cliti caedes IV, 8. dolores ob caedem hanc IV, 9. persico mote adorari vult IV, 9. 10. Ira in Leonbatum et Callisthenem IV, 12. Crudelitas in Indos mercenarios IV, 27. propensio ad supplicia VII, 4. potationes VII, 14.
- urbes* condidit Alexandriam in Aegypto III, 1. ad Paropamisum III, 28. ad Tanaim IV, 1. 3. Nicaeam et Bucephala in India ad Hydaspem V, 19. alias urbes in India V, 29. VI, 15. ad Pallacopam VII, 21.
- merita* Alexandri de Macedonia VII, 9. 10.
- severitas* Alex. qua resistentes terrebatur I, 29. gravitas in Graecos pro Persis militantes. *ibid.* severitas in satrapas III, 22. VI, 27. 29. 30. in milites seditiosos VII, 8.
- coronatur* a Menottio I, 12. a Phaselitis I, 24. a Stratone II, 13.
- nuptiae* Roxanes IV, 18. 8. aliarum VII, 4. somnium Alex. II, 18. mortuus narratur apud Illyrios I, 7. Praemia, quae Langaro concedit I, 5. servat Pindari posteritatem I, 9. Cum Athen. reconciliatus; Charidemum in exilium mittit I, 10. infelicior Achille se credit I, 12. Achillem imitatur VII, 14. aemulus Persei et Herculis III, 3. armorum splendore insignis est I, 14. honores, quos caesis et sauciis habet I, 16. II, 11. libertatem reddit Graecis asiaticis I, 18. classem dissolvit I, 20. aliam cogit II, 20. filium se adoptari patitur ab Ada I, 23. Macedones nequissimos in Macedoniam remittit hiematum I, 24. a Lysippe se-

lūmmōdo fingi vult I, 16. nodum gordium solvit II, 3. ab Hammone se genitum credi vult III, 3. venatur elephantos IV, 30. Cyri sepulcrum restaurari jubet VI, 29. milites parat ex barbaris VII, 8. dimittit senes et mutilatos militem, quorum seditio VII, 8. benignitas in Persas; reconciliatio cum militibus et benignitas in eodem VII, 11, 12. luctus de Hephaestionis morte VII, 14. monetur a Chaldaeis, ne Babylonem intraret VII, 16. benigne audit haruspiciem mala sibi praedicantem VII, 18. Graecis spolia Xerxis reddit c. 19. Vult deus videri Arabibus VII, 20. navigat in Pallacopa VII, 22. Comestatio apud Medium; morbus et mors ejus VII, 24—27.

Alexander Aëropi filius I, 7, 8. Peloponnesius et sociis praefectus I, 17, 9. ex amicis, *στρωγὸς* in Thracia, equitum Thesfal. praef. ex occisoribus Philippi cur servatus, insidiatus Alexandro, captus I, 25, 1 seqq. Idem frater Heromenis et Arrabaei *ibid.*

Alexander Epirota III, 6, 11.

Alexander Amphoteri et Crateri pater I, 25, 12.

Alexandria in Aegypto III, 1, 7. V, 1, 8. VII, 23, 10. in Parapamiso III, 28, 6. V, 1, 8. IV, 22, 5, 6. (nunc Candahar vocatur, et ex traditione indica conditor est Scander, i. e. Alexander,) ad Tanaim IV, 1, 3, 17. nunc Cogend.

Alinda oppidum Cariae I, 23, 11, 12.

Albaemontes Demetrii pater, quem vide.

Antiochia, *Ἄντιοχος* ex Cilicia in Syriam II, 7, 1.

Aspistrine filia Oxyartae, Darii fratris, nubit Cratero VII, 4, 8.

Aspistrinus II, 22, 2.

Amazones IV, 15, 6. VII, 13, 4. seqq.

Ambracia II, 16, 7.

Ammon vid. Iupiter.

Amminapes Parthyaeus, Aegyptum tradit et Satrapa Parthyaeorum et Hyrcan. factus III, 22, 2.

Amphion Thebis I, 8, 12, 13.

Amphilochus heros Malli II, 5, 12.

Amphilochi urbs in Epiro II, 16, 7.

Amphipolis I, 1, 6, 2, 9, 11, 5. III, 16, 7. VII, 18, 1.

Amphoterus, Alexandri fil. Crateri frater I, 25, 12, 13. Con inf. occupat III, 2, 8. adversus Lacedaem. classe missus III, 6, 4, 5.

Amyntas unus τῶν τῶν Καδυσταῶν ἐχόντων, occisus a Thebanis I, 7, 1.

— pater Balactri, quem vide, et Sostrati.

— Arrabaei fil. speculatorum dux I, 12, 12. praefectus equitibus sarissatis (i. e. prodromis) Paeonibus et Socratis turmae I, 14, 2, 9, 15, 1. praest cornu sinistro I, 28, 5.

— Andromenis fil. ejus *ῥεῖς* qua cum Perdicca Thebas occupat I, 8, 6. ejus *φάλαγγς* I, 14, 3. arcem Sardiū recipit I, 17, 4. recentem exercitum e Macedonia adducit III, 11, 16, 16, 18. ob amicitiam cum Philota accusatus et absolutus III, 27, 1 seqq. ejus mors 27, 7. Hic fortasse is est qui nominatur I, 20, 7. II, 8, 6. III, 23, 5. 25, 9. 18, 9.

— Nicolai fil. praefuerat Sogdianis et Bactrianis militibus. Satrapa Bactrianorum IV, 13, 3, 4. 22, 4.

— Philippi fil. librarium incuria natus III, 11, 15.

— Antiochi fil. transfuga ab Alexandro II, 6, 5, 8. I, 17, 10, 25, 5. ejus fuga post pugnam apud Issum et mors in Aegypto II, 13, 2, 3.

- Anaxarchus* sophista IV, 9, 9—14. 10, 8 seqq. 11, 1 seqq.
- Anaxippus*, Ἰταῖος, dux equestrium jaculatorum apud Arios III, 25, 4. ejus mors 25, 7.
- Anchialus* urbs Ciliciae II, 5, 2. 6.
- Ancyra* Galat. urbs II, 4, 1.
- Andaca* urbs Indiae IV, 23, 9.
- Androcles* Amathusius II, 22, 2.
- Androchus* Archelai pater III, 29, 2.
- Andromachus* ὑπάρχων II, 20, 16.
- Hieronis filius, praefect. equitum exterorum mercenariorum III, 12, 8. 25, 6. adversus Spitamenem IV, 3, 15. 5, 11 seqq. 6, 3.
- Andromenes* pater Amyntae, Polemonis et Attali Simmiaeque, quos vide.
- Andronicus* Agerrhi fil. qui Graecos, Dario merentes, Alexandro submitit iisque praefectus est III, 23, 17. 24, 10. est Proteae pater.
- Androsthenes* navigat per sinum persicum VII, 20, 13.
- Anicetus* Archon Ath. II, 24, 12.
- Anomus* legat. Spart. ad Darium III, 24, 7.
- Antaeus* Libys III, 3, 1.
- Antalcidas* pax II, 1, 7. 2, 4.
- Anteus* Leonnati pater, q. v.
- Antemusia* turma II, 9, 9.
- Antibelus* e filiis Mazaei III, 21, 1.
- Antichus* Theocriti filius e pueris Alexandro insidiantibus IV, 13, 7—14, 7.
- Antigenes* ducit phalangem V, 16, 6. ejus rāſis VI, 17, 6.
- Antigonus* Philippi fil. Phryg. Satr. antea sociorum dux I, 29, 15. — al. VII, 12, 10.
- Antilibanus* mons II, 20, 5.
- Antimachus*, Agathoclis fil. Aeoliam occupat I, 12, 2.
- Antiochus* sagittariorum dux II, 9, 3. ejus mors III, 5, 7.
- al. chiliarchiae scutatorum praefectus IV, 30, 11.
- Amyntae et Heraclei pater, quos vide.
- Antipater* Asclepiodori fil. e pueris Alexandro insidiantibus IV, 13, 7—14, 5.
- Macedoniae praefectus ante exped. asiaticam I, 7, 1. Macedoniae, Thraciae, Thessalis et Graecis praefectus VII, 12, 7. I, 15, 4. II, 2, 7. III, 5, 1. bellum parat contra Lacedaem. III, 16, 17. ad Alexandrum venire jussus VII, 12, 7. Alexandrum veneno necasse narratur VII, 27, 1 seqq. Est pater Cassandri, et Jollae.
- Aornus* urbs Bactriana III, 29, 1. 2.
- petra Ind. IV, 28, 1 seqq. c. 29. c. 30, 1—8. V, 26, 9.
- Apis* Aegypt. deus III, 1, 5.
- Apollo* III, 27, 11. VII, 29, 7.
- Apollodorus*, Amphipolites, Ἰταῖος praef. militum Babyloniae III, 16, 7. VII, 18, 1 seqq.
- Apollonia* I, 12, 12.
- Apollonides* Chius, captus ob defectionem et in exilium missus III, 2, 6. 9.
- Apollonius* Charini fil. Libyae, Aegypti proximae, satrapa III, 5, 5.
- Apollonphanes* Satrapa Oritarum et Gedrosiorum VI, 22, 4. satrapatu privatur VI, 27, 1.
- Arabia* II, 20, 5. 25, 8. 27, 1. III, 1, 3. 9, 5. V, 25, 8. VII, 1, 2. 15, 12. 20, 1 seqq.
- Arabius* fluv. Asiae VI, 21, 4. 3.
- Arabitas* gens As. VI, 21, 7.
- Arachoti* et *Arachosia* III, 2, 6. 12. 4. 21, 2. 22, 1. V, 11, 5. VI, 2, 9. 17, 6. VII, 6, 5. 10, 21.
- Aradus*, insula prope Phoenic. I, 13, 10. 12. II, 20, 1.
- Arasaci* popul. Asiae IV, 23, 11.
- Araxes* fl. Armeniae VII, 16, 6.
- Arbela* urbs As. III, 8, 12. 15, 1. 14. 16, 5. 22, 2. VI, 12, 8—10.
- Arbupales* Artaxerxis e Dario natus, ejus mors ap. Granicum 16, 5.
- Arcadas* I, 9, 7. 10, 1.
- Archelaus* rex Macedoniae I, 1, 1.

Aetoli III, 2, 4. II, 4. 23, 5. 7. 16, 1. 21, 2. IV, 17, 3 seqq. V, 5, 3. VII, 6, 5. 7. 10, 11. Vocantur etiam *Bactri* V, 12, 3. IV, 16, 4. VII, 16, 6. et *Bactriani* III, 11, 8. 25, 5. V, 25, 9. IV, 1, 6.
Lagoas II, 14, 10.
Lagistanes Babylonius III, 21, 1. 5.
Calacrus Amyntae fil. Sociorum peditum praefectus I, 29, 4. copiis in Aegypto praefectus III, 5, 6-8.
 — Nicanoris fil. Somatophylax, Satrapa Ciliciae II, 12, 3.
 — al. iugulatorum praefectus, III, 12, 5. III, 11, IV, 4, 12. ejus taxis IV, 24, 17.
Bardyles, Illyrius, Cliti pater I, 5, 1.
Barjaepes, Arachotorum, Drangarum et Inderum montanorum Satrapa, quibus praest apud Gaugamela III, 8, 6. Darium cum Besso in custodia retinet III, 21, 16. in Indiam fugit, et mors III, 25, 14.
Barfine Darii filia natu maxima, Alexandri uxor VII, 4, 6.
 — alia, uxor Mentoris VII, 4, 9.
Baryaxes Medus VI, 29, 4.
Barzanes a Besso Parthaeorum satrapa factus, ab Alex. captus IV, 7, 2.
Batis Eunuchus Gazam defendit II, 25, 8.
Bazira urbs Indiae IV, c. 27. et 28. hodie Bijore.
Belus deus Babyl. III, 16, 6, 9. VII, 16, 9. 17, 2, 5.
Berrhoeus nom. gent. III, 6, 6.
Bessus Syriae Satr. per libranos IV, 7, 4.
 — Bactrianorum Satr. praest apud Gaugamela Indis, Bactrianis et Sogdianis III, 8, 4. 5. in custodia tenet Darium III, 21, 2 seqq. rex Asiae et Artaxerxes nominatur III, 25, 5, 8. quem Alexander persequitur III, 28, 1 seqq.

29, 1 seqq. captus III, 30, 1-12. ejus mors IV, 7, 2. 5. 8, 3.
Bianor Arcanan, transfuga II, 13, 2.
Bistapes Qchi regia fil. III, 19, 8.
Bithyni I, 29, 7.
Bocotii faciunt Thebis I, 8, 14. II, 7, 13. VI, 12, 12.
Bocotia I, 7, 7.
Borealis portus, Tenedi, II, 4, 4.
Bosporus V, 7, 1.
Bottiaea I, 2, 9.
Brachmanes VI, 7, 6 seqq. 16, 7.
Brettii, gens Ital. VII, 15, 4.
Brisen dux Macedonum sagittariorum III, 12, 3.
Britannia VII, 1, 6.
Bubaces Persa, moritur III, 11, 10.
Bucephala urbs V, 29, 8. 19, 6.
Bucephalos, equus V, 14, 8. 19, 6. seqq.
Bumadus vel *Bumehs* fil. prope Gaugamela III, 8, 12. VI, 11, 10.
Bupares dux Babyl. in Gaug. III, 8, 8.
Busiris deus Aeg. III, 3, 1.
Byblus urbs Syr. II, 15, 8. 20, 1.
Byzantium I, 3, 3.

C.

Cadmea arx Theban. I, 7, 1. 13-16. 9, 16.
Cadmus II, 16, 2. 3.
Cadusii gens Af. III, 8, 7. 11, 4. 19, 6. 7. 15.
Caicus fluv. Mysiae V, 6, 6. 10.
Calanus praest sociorum peditum III, 5, 8.
 — sophista Ind. VII, 4, 2. 3. 1. seqq. 18, 12.
Calas Harpali fil. praest. equit. Thessl. I, 14, 4. sic Satr. Phrygiae ad Hellesp. I, 17, 1. contra Memnonis satraparum 14, 9. occurrit I, 25, 4. et Satr. Paphlagonum II, 4, 1.
Callianus nom. gent. VI, 23, 9.
Callines praest. equit. amicorum VII, 11, 2 seqq.
Callipolis II, 5, 8. urbs Asiae mix.

- Callisthenes**, Olynthius, philosophus apud Alex. Aristotelis discipulus, Alexandro exosus ob intempestivam loquendi libertatem IV, 10, 1 — c. 12, 10. 13, 3. insidiarum in regem suspectus in vincula datur et moritur 14, 1—6. 22, 3. VII, 27, 1.
- Callistrasidas** legat. Spart. ad Dar. III, 24, 7.
- Cambyses** IV, 11, 11.
- Candarus** III, 1, 7.
- Cappadocia et Cappadoces** I, 16, 5. II, 4, 2. III, 8, 9. 11, 9. V, 25, 8.
- Caranus** *ἱταῖος*, contra Arios III, 28, 3. 4. equit. mercen. praef. adversus Spiranem missus IV, 3, 15. 5, 11 seqq. IV, 6, 3.
- Cardaces** pars exercitus perlici II, 8, 9.
- Caria et Ceres** I, 20, 3. 23, 8—12. III, 8, 9. III, 11, 6. 13, 1. 22, 6. V, 6, 6. 25, 8. VI, 1, 8.
- Ceres** *ἡμετέρα* III, 8, 9.
- Carmenia** regio As. VI, 17, 6. 27, 3 seqq. 28, 1, 4. 7. VII, 20, 13.
- Carthago** II, 24, 8. III, 24, 9. V, 27, 14. VII, 1, 2. 15, 5.
- Casander** Antipatri fil. venenum contra Alex. attulisse narratur VII, 27, 2.
- Caspiae** *πύλαι* III, 19, 4. 20, 2. 3. 6. VII, 10, 12.
- Caspium mare** V, 5, 6. 25, 9. 26, 2. VII, 10, 11. VII, 16, 1 seqq.
- Castor** IV, 8, 4.
- Caton** *ἡ* Paractaca, rebell. IV, 22, 1. 2.
- Cathaci** Indi V, 22, 1 seqq. hodie forte Kettris.
- Caucasus** III, 28, 6 seqq. 29, 4. 30, 12. IV, 22, 5. V, 1, 8. 3, 3. 11, 5, 3—6. 6, 1—4. 9, 7. 25, 9. VII, 10, 12.
- Cannus** urbs Car. II, 5, 8.
- Caystrus et Καύστρου ποταμός** V, 6, 6. 10.
- Celaenae** opp. As. I, 29, 2.
- Colcaea**, cognomen Dianae VII, 19, 4.
- Celtae** I, 3, 1. 4, 9—12. VII, 15, 5.
- Ceramleus** Ach. III, 16, 14.
- Cerdimas** II, 13, 9.
- Cercinitis** lacus I, 11, 5.
- Chalcis** ad Euripum II, 2, 2.
- Chaldaei** III, 16, 9. VII, 16, 8 seqq. 17, 1. 22, 1.
- Chares** Athen. I, 10, 7. 12, 1. III, 2, 7.
- Charicles** Alexandri fil. e pueris Alex. insidiaribus IV, 13, 12—14, 5.
- Charidemus** I, 10, 7. 11.
- Charinus** pater Apollonii, quem vid.
- Chias et Chii** II, 1, 2. II, 13, 4. 6. III, 2, 4. 5.
- Choes** fl. Asiae IV, 23, 2.
- Chorasmii** IV, 15, 5. 6. V, 5, 2. VII, 10, 11.
- Chorienes** Paractaca, et ejus petra IV, 21, 1—19.
- Cidaris** *persica* IV, 7, 7. VI, 29, 4.
- Cilicia** II, 4, 2. 12, 3. III, 7, 7. 16, 16. 22, 7. 28, 9. V, 5, 2. montana II, 5, 7. 6, 6. Cil. pylae Cappad. vers. II, 4, 2 seqq. Assyriam versus II, 5, 1. 6, 1. 3. 7, 1.
- Cillata** inf. Ind. VI, 19, 6.
- Cimon** scriptor vel pictor pugnae Atheniensium cum Amazonibus VII, 13, 10.
- Clazomenius** VII, 19, 10.
- Cleander** *στρατηγός* moritur I, 28, 11.
- Polemocratis fil. in Peloponensum ad conscribendum exercitum missus I, 24, 3. redit II, 20, 6. idem fortasse veteranis exteris praefect III, 12, 3. sub Parmenione in Media III, 26, 5. et ob delicta interfectus VI, 27, 8. 9.
- Pantordani pater, q. v.
- Clearchus** *ῥαδάγης* moritur I, 22, 9.
- qui cum Xenophonte erat I, 12, 5. IV, 1, 16.
- exteris praefectus III, 6, 12.
- Cleomenes** Naucratis Arabiae ad Heroon urbem praefectus III, 3, 5. fortasse idem, qui Aegyptios pressisse narratur VII, 23, 9.
- al. VII, 26, 3.

Clitus Bardilis fil. Illyr. rex, rebell.
I, 9, 1 seqq. 6, 1—25.

— *Dropidae* fil. servat Alexandrum I, 15; 12. turmae regiae praefectus VII, 11, 12. ducit contra Parthacos III, 9, 16. manet alter *Ἀρτάχης ἐν τῷ δ-τάλει* III, 26, 7. ejus obitus IV, c. 8 et 9, 1—2.

Clit alius *τάξις* occurrit IV, 22, 9. V, 12, 3., alius hipparchia V, 22, 9. VI, 6, 6.

Coenus Polemocratis fil. ejus phalanx I, 14, 3. reducit *τοὺς ὑσ-γάμους* in Maced. I, 24, 2. redux 29, 6. missus adversus Sogdianos IV, 16, 2. 4: 17, 4—9. 18, 1. in Bazira IV, 27, 6—12. oratio ad Alex. V, 27, 2. mors VI, 2, 1. Occurrit nomen hoc III, 18, 9. 20, 6. 21, 3. V, 8, 7. 21, 7. ejus taxis *αὶ τῆς ταξίδος καλόμενοι* II, 23, 3. taxis nude I, 6, 20. II, 8, 5. 24, 5. III, 11, 15. 25, 9. IV, 24, 1. 9. 28, 13. V, 12, 1. 21, 1. hipparchia V, 16, 3. 17, 1.

Coeranus Berrhoeus tributis in Phoenicia cogens praepositus III, 6, 6.

— sociorum equitatu praest apud Gaugamela III, 12, 7.

Colchi IV, 15, 6. VII, 13, 7.

Coloniae urbs I, 12, 14.

Cophaeus *ὑπαρχ.* Indiae IV, 22, 11.

Copben fl. Parapamisidarum IV, 22, 6. 7. V, 1, 1. nunc Cow.

— *Artabrai* fil. II, 15, 1. ad Alexand. venit III, 23, 13. ege-
mati adscriptus VII, 6, 7.

Cos inf. II, 5, 8. 13, 4. III, 2, 8. VI, 11, 2.

Cossae gens Af. VII, 15, 1 seqq. 23, 1.

Crateas Pythonis pater VI, 28, 6.

Craternus Alexandri fil. ejus phalanx vel taxis I, 14, 3. III, 11, 17. VI, 15, 14. III, 23, 5. IV, 22, 1. occurrit cum impetio II, 8, 7. 20, 8. III, 25, 9. 13. contra Uxios III, 17, 7 seqq. Persas 18, 6. 12. 21, 4. Tapuros 25, 3, 12. Cyro-

polin IV, 2, 2. 3. 3, 7. Massagetes IV, 17, 1. 18, 1. adversus Peractucas IV, 22, 1—3. ad fluv. Choën 23, 9. 24, 11. contra Asfacchos IV, 25, 8. Aornum 28, 12. equit. praest ad Hydasp. V, 11, 5. 12, 1. 15, 6 seqq. 18, 1. urbes condit V, 20, 2. in India V, 21, 7. VI, 1, 4. 4, 5. 5, 10. 11. 13, 7. 14. et India in Carmaniam partem exercitus reducit VI, 15, 9. 17, 6. 27, 6. uxorem ducit VII, 4, 8. reducit Macedones et praebetur Maced. Thrac. Thess. et Graeciae VII, 12, 3.

Cresheus Callatianus VI, 23, 9.

Creta et *Cretenfes* II, 7, 13. 9, 5. 13, 7. 1, 8. 8. III, 5, 7.

Critodemus medicus Cous ex genere Asclepiadum VI, 11, 2.

Croesus VII, 16, 12.

Creslar histor. V, 4, 2.

Cydus fluv. Cilic. II, 4, 10. 11.

Cyclades inf. II, 2, 3.

Cymae I, 26, 8.

Cyna Alex. M. soror I, 9, 7.

Cyprus et *Cyprii* II, 27, 7. 20, 3. 8. 10. 16. 21, 1. 24, 2. III, 6, 5. VI, 1, 8. I, 18, 13. II, 13, 3. 10. 17, 2.

Cyrene et *Cyrenaei* III, 28, 12. VII, 9, 12. V, 3, 1.

Cyrus Cambys. fil. III, 18, 17. 27, 9. IV, 11, 16. V, 4, 9. VI, 24, 3. 4. VI, 29, 5.

— jun. I, 12, 5. II, 4, 3. 4.

Cyropolis ad Tanaim IV, 2, 3. 3, 1. seqq.

Cytbus inf. II, 2, 9.

D.

Daas gens Af. III, 11, 4. III, 28, 13. V, 12, 3.

Damascus II, 11, 14. 14. 15, 1.

Dandamis Soph. Ind. VII, 2, 5.

Darius moneta IV, 18, 11.

Darius Xerxis pater IV, 4, 9.

— *Artaxerxis* fil. vid. *Artab-*
pales.

— *Codomanthus*, Persiae rex,
Μενδομένης Asiae minoris pra-

Scit II, 1, 1. mercenarios graec-
cos cogit II, 2. Sochis Alexan-
drum cum exercitu expectat II,
6, 1. ab assentatoribus locum,
praelio commodum relinquere
compellitur II, 6, 4-10. transit
pylas amonicas in Ciliciam, et
Ilio recepto fluvium Pinarium
II, 7, 1-2. aciem instruit II, 8, 2
seqq. praelium apud Ilium c.
10, 11. fuga ejus c. 11, 13. im-
pedimenta Damascus missa II,
22. et capta c. 15, 1. epistola
ad Alexandrum II, 14. captae
mater, conjux et filiae ejus cum
filio, nec non castra c. 11. liti-
rae secundae ad Alexandrum II,
25. praelium ap. Gaugamech III,
14. VI, 11, 9. ejus fuga in Me-
diam III, 16, 1. in vincula con-
jectus occiditur III, 21. sepul-
crum c. 26. Darii preces pro
Alexandro IV, 20.
Dascylon urbs I, 17, 2.
Datames Persa, navibus praest II,
2, 3 seqq.
Dasabornas bellum prodit, ipse
fugit III, 29, 12. 30, 1, 11.
Delphi IV, 11, 12.
Delta Nili et Indi V, 3, 12. VI,
14, 21. 17, 4.
Demades orat. Athen. h. 10, 5.
Demeratus Corinth. traig, I, 19,
9.
Demetrius Althacmenis fil. turmae
praef. III, 11, 14. IV, 29, 7. V,
16, 5. 24, 21. VI, 7, 2, 3.
— Somatophylax, comprehendit.
III, 27, 11.
— Pythonactis fil. traig- IV,
12, 7.
Demophon VII, 26, 3.
Demosthenes orat. h. 10, 7.
Diana I, 17, 11-13. 18, 4. VII,
26, 7. Cilicis VII, 19, 4.
Dice paretros Iovi IV, 9, 9.
Dindymene mater V, 6, 8.
Diogenes Tyrann. Insulae Lesbi II,
1, 9.
— Sinop. VII, 2, 8.
— Menecles pater. 21

Diocysdorus, Olympionices II,
15, 3, 5.
Diophantes Ath. III, 6, 3.
Dioscuri IV, 8, 2 seqq.
Diotimus, Ath. I, 10, 7.
Dium urbs Maced. I, 16, 7.
Doloaspis Aegyptius III, 5, 3.
Daxareus Indus V, 2, 4.
Drangae gens Af. III, 21, 2. 22, 1.
VI, 15, 9. VII, 10, 11. III, 25,
13. VI, 17, 6. VII, 6, 15.
Drapaca urbs Af. III, 29, 1.
Drepides leg. Athen. III, 24, 7.
Drepidas Cliti pater, quem vide,
et Lanices.
Drypetis Darii fil. uxor Hephae-
stionis VII, 4, 7.
Dyras urbs Assacenor. IV, 20, 19.

E.

Ebrus Thraciae fluv. I, 11, 7.
Ecbatane urbs Mediae III, 19, 4-
16. IV, 7, 5. VII, 14, 1, 9.
Elaeus urbs Cherson. thrac. I, 14,
8, 10.
Elei I, 10, 2, 29, 6.
Elephantine urbs Aeg. III, 2, 9.
Eleusis III, 16, 14.
Eleutheræ urbs, ubi sita I, 7, 13.
Elymiotis regio Maced. I, 7, 6.
Embolima urbs Ind. IV, 28, 12.
Enyalius cognomen Martis I, 14,
10.
Enylus rex Bibli II, 20, 1.
Eordaea, ager I, 7, 6. VI, 22, 6.
Eordaeus fl. I, 5, 9.
Epaminondas I, 9, 7.
Epardus fl. Mardorum IV, 6, 12.
Ephesus I, 17, 10-15. 18, 4.
Ephialtes Ath. I, 10, 7.
Ephippus tricenotus Aegypti III, 5,
4.
Epidaurus VII, 14, 10 seqq.
Erimenes Arsei fil. e. pueris Ale-
xandro insidiantibus IV, 13,
7-14, 5.
Epicyllus Polyidis fil. reducit Thef-
salos III, 12, 12. IV, 7, 3. in
Maced. missus IV, 18, 5.
Eratothones, Cyren. laudatur V,
10, 5. 51, 2, 6, 2.

Brigan fl. I, 3, 4.

Erigyius Larichi fil. Philippo regnante fugerat III, 6, 8, 9. equitum soc. praef. III, 11, 17. (equit. mercen. praef. III, 10, 1.) 23, 6. impedimento praest. 23, 13. *εραϊς*. contra Arios III, 22, 3—5.

Erythra, insula II, 14, 6.

Erythraeum mare III, 2, 2.

Etesiae venti VI, 21, 1.

Etymandros fluv. Scyth. IV, 6, 12.

Euacae, equit. Pers. VII, 6, 5.

Euaephia fluv. IV, 24, 1.

Euboea II, 2, 7. III, 19, 12.

Eudanemi ara, Athenis III, 16, 14.

Eudemus praest. parti Indiae VI, 34, 5.

Euergetae pop. Aeth. III, 27, 9. Scythae IV, 6, 22.

Eugnostys, *εραϊς*. Xenophanti fil. scriba milit. exterorum III, 5, 4.

Eulaeus fl. Asiae VII, 7, 9—10.

Eumenes, *εὐμηνεύς* *Ἰσχυρίης* fil. VII, 4, 8. V, 24, 9. uxorem ducit VII, 4, 8. rixatur cum Hephæstione VII, 13, 1. 14, 18.

Eunice Asclepiodori pater, quem vide.

Euphrates II, 13, 1. 17, 10. 25, 2. III, 6, 6? 7, 5. 6. V, 5, 7. 6, 3. 7, 4. VI, 19, 12. VII, 1, 1. 7, 6. 9, 17. 7. 19, 5. 6. VII, 20, 11. 21, 1 seqq.

Euripides *εὐριπίδης* VII, 16, 9.

Euripus II, 2, 2.

Eurypus terminus Danub. III, 30, 15. fluvii I, 3, 1. II, 7, 9.

Eurybotas Cres. *εὐρυβοτῆς*, ej. mors I, 8, 8.

Eurydice Philippi Maced. uxor II, 6, 2.

Eurylochus Arsiae fil. e pueris Alex. insidiantibus IV, 23, 12—14, 5.

Eurymachos fluv. I, 27, 1.

Eurystheus II, 16, 6—10. IV, 10, 6.

Eutychos Spart. II, 15, 3. 7.

Euxinus pontus I, 3, 2. III, 30, 15. IV, 15, 6. V, 27, 14. VII, 1, 4.

G.

Gabae arx Sogd. IV, 17, 4.

Gades III, 30, 16. VII, 1, 2.

Gadrosi gens Af. subacti III, 22, 1.

VI, 22, 1 seqq. 23, 1 seqq. 22, 4. 7. VII, 10, 13.

Galatia II, 4, 1.

Ganges V, 3, 10. 4, 1. 4. 5. 7. 6. 10. 9, 2. 26, 2.

Gangamela III, 2, 22. VI, 11, 19.

Gaza Syr. urbs II, 25, 2. 26, 1 seqq. c. 27. III, 1, 1.

— ad Tanaim IV, 2, 1—6.

Gelon Syrac. tyr. I, 12, 4.

Geraestus II, 1, 3.

Gerostratus II, 13, 10. 20, 1. 21. fil. Straton.

Geryon II, 16, 6—8.

Getae *κατανατιζόντες* I, 3, 2. contra quos Alex. I, 3, 6. 4, 4—7.

Glaucanicae gens Ind. V, 20, 3. seqq.

Glaucias Taulantiorum rex I, 5, 11. 14—21. 6, 1—27.

— turmasq. praef. III, 11, 12.

— medicus VII, 14, 6.

Glaucippus Miles. I, 19, 1.

Glaucus Aetolus, dux mercenarum mercen. apud Dar. III, 16, 2.

Glaucos gens Ind. V, 20, 3.

Gordius II, 3, 1—10.

Gordium I, 29, 5 seqq. II, 3, 1 seqq.

Gorgias ejus *γαί*. IV, 23, 9. 13.

Bactr. IV, 16, 1. occurrit nomen V, 12, 1.

Gerge III, 2, 1.

Graeci Alexandrum ducem adv. Persas creant I, 1, 2. stipendia merentur sub Dario I, 12, 15. etc.

Granicus fl. I, 13, 1 seqq. VI, 11, 3. 9.

Gryllus Xenophontis pater II, 8, 12.

Guraci gens Ind. IV, 25, 10. 23.

Guracus fl. IV, 26, 3. 25, 10.

H.

Haemus mons I, 1, 7 seqq. 9, 4.

- Halicarnassus* I, 20, 3—23, 7. II, 5, 8. III, 22, 6. II, 13, 4. 8.
- Halys* fluv. II, 4, 2.
- Harmodius* et *Aristogiton* III, 16, 13. 14. IV, 10, 4. VII, 19, 4.
- Harpalus*, *Machabae* fil. *Philippo* regn. fugerat, thesauris deinde praefectus III, 6, 8—11. 19, 17. 14. thesauris direptis fugit VII, 12. in nota. pater *Calae*, q. v.
- Hecataeus* histi II, 16, 6. V, 6, 7.
- Hecateobolus* mensis II, 24, 18. III, 7, 1.
- Hecatomnus* *Carus* I, 23, 8.
- Hegelocheus* classem cogere iussus II, 2, 6. qua, multis rebus peractis, in Aegyptum venit III, 2, 4 seqq.
- *Hippestrati* fil. *speculatoribus* praef. I, 13, 1. et equit. reg. turmae III, 11, 12.
- Hegemon* archon Ath. V, 19, 5.
- Hegesander* *Menidae* pater, q. v.
- Hegesias* archon Ath. VII, 28, 1.
- Hegastrius* *Mileti* praef. I, 18, 6.
- Heliopolis* III, 1, 4.
- Mallaniana* turres ligneas conservari iussus I, 21, 10.
- Hellepontus* I, 11, 10. IV, 15, 11. V, 7, 1. 3. 15, 8. VII, 9, 10. 14, 9.
- Hephaestion* *Patrocli* tumulum coronat I, 12, 2. itaq. pro Alex. habitus II, 12, 10—12. vulneratus III, 15, 6. III, 46, 7. V, 12, 3. IV, 12, 6. advers. *Sogdianos* IV, 16, 5. 4. in *Pencelautidem* IV, 12, 9. 12. 23, 1. condit urbes IV, 28, 9. ad Ind. flum. missus IV, 53, 1. V, 3, 6. in India V, 21, 8. urb. condit 29, 5. VI, 4, 4. 4, 2. 5, 10. 13. 13, 2. 17, 7. 8. 18, 1. 20, 2. in reditu VI, 21, 7. 19. 12. 21, 6. *Somatophylax*, *Pellaeus* VI, 28, 6. exercit. in Pers. ducit VI, 28, 10. uxorem ducit VII, 4, 7. ab Alex. coronatur VII, 5, 9. exercitum ducit VII, 7, 1. reconciliatus *Eumene* VII, 13, 1. ejus mors et funus VII, 14, 2 seqq. 16, 13. 18, 3—5. 23, 2 seqq.
- Heracleum* *Thebis* I, 8, 6. 7.
- Heractides* equit. e *Bottisaea* et *Amphipoli* praef. I, 2, 9. *Argaei* fil. ad mare Casp. missus VII, 16, 1.
- leg. Carthag. III, 24, 9.
- Heracidas* II, 5, 12. IV, 10, 6.
- Heracitus* *Antiochi* fil. curm. equit. praef. III, 11, 12.
- Heraton* cum *Parm.* in *Media* VI, 27, 8. 12.
- Hercules* I, 4, 8. 15, 11. II, 15, 10. 16, 1—20. 18, 1—2. 24, 8. 10. III, 3, 1—4. 6, 2. IV, 10, 8. 11, 12. 28, 2—4. 30, 8. V, 3, 4. 26, 8. VI, 3, 3. VII, 13, 9. ejus columna V, 26, 9.
- Hermedorus* *Sopolidis* pater, q. v.
- Hermolaus* *Sopolidis* fil. e pueris Alex. insidiantibus IV, 13, 3—14, 5.
- Hermosum* I, 12, 11.
- Hermus* fl. *Lydiae* I, 17, 4. IV, 6, 6. 10.
- Herodotus* histi. II, 16, 4. III, 30, 14. VII, 13, 2, 21. V, 6. 7. 7, 3.
- Heroes* pop. prope Aegyptum III, 5, 5. VII, 20, 14.
- Heromenes* *Aetropi* fil. ex occisoribus *Philippi* I, 25, 2.
- Heropythas* *Ephesiorum* libertatis auctor I, 17, 12.
- Hidriene* *Carus* I, 23, 8. 9.
- Hiero* *Syracus.* I, 22, 4.
- Hirax* *Solensis*, gubernator VII, 20, 13.
- Hippias* II, 13, 7.
- Hippolyte* regina *Amaz.* VII, 13, 9.
- Hippestratus* *Hegelochi* pater, quem vide.
- Histaneus* *Oxyartae* fil. VII, 6, 7.
- Homerus* I, 12, 2. IV, 1, 1. V, 6, 8. VI, 1, 4.
- Homotimi* apud *Pers.* II, 11, 12. VII, 29, 9.
- Hydartes* *Mazaei* fil. e *Persis* agemari adscriptis VII, 6, 7.
- Hydaspes* fl. *Ind.* V, 3, 8. 4, 1. 4, 5. 7. 8, 2—9. 9, 8. 11, 1 seqq.

19, 5, 6. VII, 10, 12. V, 20, 1.
25, 10. 29, 2. VI, 1, 1. 6. 3, 1.
2. 4, 3. 6. 14, 9.
Hydraotes fluv. Ind. V, 4, 1. 5, 7.
21, 6 seqq. 25, 10, 29, 4. VI, 5,
15. 7, 1. 8, 5. 7. VI, 13, 1. 2.
14, 7 seqq. VII, 10, 12.
Hyperna opp. Cariae I, 24, 6.
Hyperides orat. Ath. I, 10, 7.
Hypobasis fl. Ind. V, 4, 1. 5, 7. 24,
14. 25, 1. 20. 26, 5. 29, 4. VII,
10, 12.
Hyrcanii III, 8, 7. 11, 5. 19, 3. 15.
22, 2. 3. 23, 1—11. 29, 5. 30,
13. V, 25, 9. VII, 10, 11.
Hyrcanium mare III, 29, 3. 30, 13.
V, 5, 6. 25, 9. 26, 3. VII, 16, 2.
3.
Hystaspes praefectus Persarum, u-
gemati adscriptorum, Bactrianus
VII, 6, 7.

I.

Jacchus mysticus II, 16, 4.
Japygia promont. VII, 1, 4.
Japyx ventus V, 6, 4.
Jassus I, 19, 17.
Jaxartes fluv. III, 30, 13. et VII,
16, 6.
Jazyges gens Eur. I, 3, 2.
Iberes VII, 15, 5.
Iberi II, 16, 5—9.
Icarus Daedali et mare Icar. VII,
20, 9, 10.
Icthyophagi Asiae VI, 28, 7.
Idaei montes I, 12, 11.
Ilium I, 11, 8 seqq. 12, 1. 10.
Illyrii novas res mol. I, 1, 5. et 2,
1 seqq. V, 26, 11. VII, 9, 2.
Indi III, 8, 4. *Indici* III, 8, 6. 11.
11, 6. 13, 1. 14, 7. 15, 3. 25,
14. 29, 5. liber V, c. 1—c. 29.
lib. VI, c. 1—c. 21. IV, 15, 10.
22, 4—c. 30 fin. VII, 9, 12.
Indi Sophistae VII, 1, 7 seqq. 2, 4
seqq.
Ind. mare V, 26, 3.
Indus fl. IV, 20, 9 seqq. 22, 9—11.
30, 13. V, 1, 1. 3, 8. 10—c. 4,
4. 5, 7. 6, 4. 10. 7, 1. 8, 2. 7. 9,
2. 20, 16. VI, 1, 2 seqq. 3, 2.

14, 8 seqq. 12, 11. 20, 2, 3. VII,
20, 12. 13.
Iolai templ. prope Thebas I, 7, 9.
Iollas Antipatri fil. Alexandro a
poculis, cum veneno necasse
fertur VII, 27, 2. 3.
Ion Apollinis fil. VII, 29, 7.
Ionia III, 22, 6. VII, 9, 11. V, 25,
2. I, 12, 14. 18, 2.
Ionicus sinus I, 4, 9.
Iphicrates, Iphicratis fil. Athen. II,
15, 3. 6.
Ipsar VII, 12, 10.
Isis Aeg. III, 1, 8.
Ismerius Thessalici pater II, 15, 3.
Issus, praelium ibi II, 7, 1 seqq.
20, 3. III, 1, 3. 8, 14. 22, 7. VI,
11, 8.
Isthmus Cor. VI, 11, 11.
Ister fluv. I, 2, 1. 2. 3, 1. 5—10. 4.
2. V, 3, 12. 6, 10. 7, 1. 4.
Italia III, 6, 11. VII, 15, 4.
Jupiter Soter I, 4, 8. Olympius I,
11, 1. 17, 6. 7. descensor I, 11,
11. Hercius I, 11, 13. regius II,
3, 6. 10. III, 5, 2. IV, 20, 5. simpl.
II, 16, 2. 4. Ammon III, c. 3. et
4. IV, 9, 9. 13. VI, 3, 3. 19, 8.
VII, 8, 5. 14, 14. 23, 8. 29, 7.
IV, 28, 2.

L.

Labdactr Theb. Polydori fil. II,
16, 3.
Lacedaemonii negant Alexandro se
auxilia ad bell. pers. daturus I,
1, 3. Alexandro suspecti I, 7, 5.
clades eorum olim acceptae I,
9, 6. 7. occurrunt II, 13, 5. 14,
12. 15, 3. 7. 17, 4. III, 6, 4. 16,
17. 24, 7. V, 4, 10.
Lade insula I, 12, 7—9. 19, 3.
Lagus Ptolemaei pater, q. v.
Lagus Theb. rex II, 16, 3.
Lampiscus I, 12, 11.
Longarus Agrianum rex I, 5, 3.
Lonice Dropidae fil. Alex. nutrix
IV, 9, 4.
Lacedaemon Larichi fil. Erigyii fra-
ter, Philippe regnante fugit, do-

inde captivus praefectus III, 6, 8. 9.

Latichus Erigyii et Laomedontis pater; quos vide.

Leonnatus *ἑταῖρος* II, 12, 7. 9. IV, 12, 3. Somatophylax; Onasi fil. III, 3, 7. vocatur etiam Antete fil. Pellaeus VI, 28, 6. occurrit cum imperio IV, 21, 7. 24, 17. 25, 5. in Oris VI, 22, 4. VII, 5, 8. servat Alex. VI, 9, 7. 10, 4. 11, 12. ab Alex. coronatur VII, 5, 8. occurrit IV, 23, 6. VI, 18, 6. 20, 5.

Letlus II, 1, 1—9. 13, 3. III, 2, 7.

Lencani pop. It. VII, 15, 4.

Leuctra I, 9, 6.

Lengae turma amicorum II, 9, 6.

Libya III, 3, 1. 5, 5. 15, 8. 26, 3. 4. VII, 1, 2. 15, 4.

Libys Nomades, Europ. versus III, 30, 16.

Lycagorus Panegori pater, q. v.

Lycia I, 24, 5. 7 seqq. II, 2, 1. 20, 4. III, 6, 9. 22, 6. V, 25, 8.

Lycidas Actolus, exteris praef. III, 5, 4.

Lycomedes Rhodius, praef. praesidii apud Mitylen. II, 1, 9.

Lytus fl. As. III, 15, 10.

Lycurgus orat. Ach. I, 18, 7.

Lydia I, 17, 4—8. III, 6, 12. V, 25, 8. VII, 9, 11. 12.

Lydius fl. V, 6, 6.

Lyginus fluv. Thrac. I, 2, 1.

Lysanias I, 2, 1.

Lysimachus Somatophylax V, 13, 1. 24, 8. Agathoclis fil. Pellaeus VI, 28, 6. VII, 3, 6. ab Alex. coronatur VII, 5, 9. 12, 10.

Lysippus I, 16, 7.

M:

Mabates dux Sacarum apud Gāug. III, 8, 5.

Macedonia superior I, 2, 8. ejus imperium Graecis grave I, 7, 3. quantum debet Philippo et Alexandro VII, 9, 10. Macedonum peritia belli et audacia laudatur I, 18, 13. praesidium in Cadmea habebant I, 7, 1. 13. Macedo-

niae Antipater ab Alexandro praefectus I, 7, 8.

Machatas Harpali pater et Philippi, quem vide.

Mactander fl. V, 6. 8. 10. 1, 19, 10. 11.

Marmasterion mensis II, 11, 14.

Macotis lacus III, 30, 14. V, 5, 6. VII, 1, 4.

Magarsus II, 5, 11.

Magi VI, 29, 10. 17. VII, 12, 15.

Magnesi Asiae I, 18, 1.

Malea prom. II, 1, 3.

Mallus urbs As. min. II, 5, 12. 6, 1. 20, 1.

Malli gens Ind. V, 22, 2. VI, 4, 4. 5, 8. 6, 1. 6. 7, 2—c. 10 fin. 11, 6. 7. 14, 1 seqq.

Mandredorus Thoantis pater VII, 23, 3.

Mantinea I, 9, 6.

Maracanda urbs Sogdianae IV, 3, 14. 5, 3. 4. 6, 6. 16, 3. 4. III, 30, 12. (hodie Samarcand. Vide Sprengelii libr. Geschichte der Geogr. Entdeck. 1792.)

Marathus urbs Syr. II, 13, 11. 14, 1. 8.

Marcatatus Peucestae pater, q. v.

Marchmanti I, 3, 1.

Mardi gens As. III, 11, 6. 13, 1. 24, 1—7. IV, 6, 12. 18, 2.

Maria lac. III, 1, 7.

Mariamus urbs II, 13, 11.

Matroia I, 11, 6.

Mars I, 14, 10. V, 10, 4.

Massaga urbs As. IV, 26 seqq. 28, 8.

Massagetar IV, 16, 6 seqq. 17, 2. seqq.

Mazaces Aeg. Satr. III, 1, 3. eam tradit Alex. III, 22, 2. Est pater Artibolis.

Mazatus Euphratem male tuetur III, 7, 2—4. ap. Gangath. praef. est Syris III, 8, 10. Babyl. Satrapa II, 16, 7. 21, 1. ej. mors IV, 18, 4. VII, 12, 1. est pater Hydarnis et Antibeli.

Mazarus *ἑταῖρος* praef. praesidii arcis Susanae III, 16, 13.

Medus VII, 13, 4.

Medis et *Medi* I, 9, 12. II, 6, 20. III, 8, 7. 11, 5. 20, 1. 3, 4. 19, 1.

5. 10, 4. 25, 6. 26, 5. IV, 7, 5.
V, 25, 8. 5, 2. VII, 10, 11.
Medius iraig. commissarius est cum
Alex. VII, 24, 8. 25, 1 seqq. 27,
3.
Megacles Polemonis pater III, 5,
4.
Megaritis III, 6, 11.
Megareus III, 6, 2.
Megasthenes hist. vide Proleg.
Melamnidas IV, 7, 3.
Melas fl. Thraciae I, 11, 7.
Meleagrus (vide Gronov. ad I, 29.)
vel *Meleager* I, 4, 7. ej. phalanx
I, 14, 5. τὰς τρεῖς 20, 8. II,
8, 6. III, 18, 6. IV, 17, 4. 22, 9.
VI, 17, 6. in Bactr. IV, 16, 1.
Neoptolemi fil. Ὀδυσσεύς, re-
missus I, 24, 2. redux I, 29, 6.
ej. τὰς III, 11, 15.
Meleager alius, ejus iam III, 11,
18. V, 16, 1.
Metos insula I, 9, 9.
Memnon Rhodius, ad Granicum I,
13, 15. 19. 15, 3. fuit Ephesi I,
17, 12. inferioris Asiae et totius
classis perf. praefectus, munit
Halicarnassum I, 20, 5. 23, 1.
insulas Chium et Lesbum capit
II, 1, 1 seqq. ejus mors II, 1, 4.
— alius occurrere videtur I,
17, 9.
Mempbis III, 1, 4—6. 4, 9. 5, 1. 3.
6, 1.
Menander τῶν Ἰταλῶν, exterorum
praef. deinde Satr. Lydiae III,
6, 12. exercit. e Lydia ducit ad
Alex. VII, 23, 2. 24, 2. ejus fili-
us Charicles.
Menedemus adv. Spiranem IV,
3, 15. 6, 3.
Meneleus V, 6, 8.
— Philippi pater, q. v.
Menes Dionysii fil. Somaetophylax
II, 12, 3. Satr. Syriae Phoenic.
et Ciliciae III, 16, 16. 19, 12.
IV, 7, 3.
Meneleus Peridiae pater, q. v.
Midas Hegesandri fil. adducit
ex Macedonia 400 Graecos mer-
cenarios equites III, 5, 1. equit.
ners. praef. III, 12, 4. 6. 13, 5.
vulneratur 15, 8. in Media sub
Parmen. relictus III, 26, 5. in
Macedoniam mittitur; ad exer-
citum inde adducendum IV, 18,
5. redit VII, 23, 2. 26, 3.
Meniscus II, 14, 3.
Menoetius I, 12, 1.
Menon Cerdinae fil. Satr. Syr.
Coeles II, 13, 9.
— Satr. Arachotorum III, 28, 1.
Mentoris filia Barsine, filius Thy-
mondas.
Meroes Indus V, 13, 12.
Merus mons Ind. V, 1, 9. 2, 7.
Mesopotamia III, 7, 5. 11, 5. VII,
7, 6. 9, 12.
Metbymneus III, 2, 3.
Metreon templ. Athenis III, 16, 14.
Miccalas Glazomenius VII, 19, 10.
Midas II, 3, 1—11.
Miletus I, 18, 5—19, 9. V, 6, 6.
VII, 9, 11.
Milyas I, 24, 2.
Minerva Ilias I, 11, 11. 12. I, 16,
11. Magaris II, 5, 11. IV, 22,
7. VI, 5, 6.
Minot Iov. fil. VII, 29, 7.
Mitbraustes Armen. ap. Gaugam-
dux III, 8, 9.
Mitrenes praef. arcis Sard. I, 17,
3. 4. Satrapa Armen. III, 16, 8.
Mitridates Darii gener I, 15, 10.
16, 5.
Mitrobaeus e Persis agemati ad-
scriptis VII, 6, 7.
Mitrobarzanes Cappad. ἑταῖρος I,
16, 5.
Mitylenaei II, 1, 1—9. III, 2, 7.
Moerocles I, 10, 7.
Monimus III, 24, 7.
Munychion Martius. mens. V, 19,
5.
Musae I, 11, 11.
Muscanus rex Ind. VI, 15, 9 seqq.
ab Alexandro praef. Ind. monti
VI, 16, 4 seqq. rebell. 17, 1 seqq.
Mysale I, 18, 8. 19, 3. 10. V, 5, 8.
Mycene II, 16, 6.
Mylasa urbs Af. I, 20, 7. 21, 2.
Myndus I, 20, 8—12. II, 5, 8.
Myriandrot urbs II, 6, 3.
Mysia regio Af. V, 6, 6.

N.

- Nabarzanes** equit. praef. cum Bello in custodia tenet Darium III, 21, 2. dedit se Alexandro III, 25, 9.
- Nauaca** urbs Sogdianae III, 28, 15. IV, 18, 1. 2.
- Nearchus** Androtimi fil. Philippo regnante fugit II, 6, 8. Lyciae usque ad Taurum Satrapa III, 6, 9. Graecos mercen. ad Alexandrum ducit IV, 7, 4. chiliarchiae scutatorum praef. IV, 30, 11. classi praefectus VI, 2, 6. 5, 28. 13, 2. 19, 12. 21, 4. 28, 7 seqq. uxorem ducit VII, 4, 9. ab Alex. coronatur VII, 5, 9. 19, 5. 20, 16. 17. circum Arabiam navigaturus VII, 25, 7.
- Neoptolemus** ex Acacidarum genere, *ἑταίρ.* II, 27, 9. forte pater Meleagri.
- Arrabaei fil. Amyntae frater, transfuga ad Dar. moritur I, 20, 15.
- (Achillis fil.) I, 11, 13.
- Neptaeus** I, 11, 10. VI, 19, 11. VII, 29, 7.
- Nereides** I, 11, 10.
- Nessus** fluv. Thrac. I, 1, 7.
- Nicaea** non procul a fluv., Cophene IV, 22, 7. ad Hydaspem V, 9, 6. 29, 8.
- Nicanor** Parmen. fil. praef. scutatis *ταῦν ἑταίρων* I, 14, 3. II, 8, 5. III, 8, 14. 21, 13. ejus mors III, 25, 6.
- classi praef. I, 18, 7. 8. 19, 4. *ἑταίρ.* Alexandriam ad Parapamisum condit IV, 22, 6. Satrapa reg. ad Ind. IV, 28, 10. est fortasse Balacri pater.
- Nicias** reditibus e Lycia praef. I, 17, 8.
- Nicolaus** pater Amyntae, q. v.
- Nicostratus** archon II, 11, 14.
- Nilexenus** Satyri fil. inspector cum exercitu in Satrap. ad Caucasum III, 22, 7.
- Nilus** fl. III, 1, 4. 6, 1. term. Asiae III, 30, 16. V, 6, 8. 10. VI, 1, 2 seqq.

- Niphates** dux ad Gran. I, 18, 14. mors ej. I, 16, 5.
- Nomades** Libyi III, 30, 16. Scythae IV, 5, 5. VII, 16, 7.
- Nysaei equi** VII, 3, 6. campus Nysaeus VII, 13, 2.
- Nysa** et **Nysaei**, gens Ind. V, 1, 1. c. 2, 9. 26, 9. VI, 2, 5.

O.

- Oebus** rex II, 14, 9. III, 19, 8. ej. filia Parysatis, filius Bittanes.
- Ocondobates** ap. Gaug. praef. acolis maris Erythraci III, 8, 8.
- Odrysa** III, 18, 7.
- Oedipus** II, 16, 3.
- Oeager** vid. Orpheus.
- Olympia** ludii I, 11, 1.
- Olympias** Alex. mater III, 6, 8. IV, 10, 3. VI, 1, 5. VII, 12, 9 seqq. — ipatium 4 annorum VII, 28, 1. victoria Olympiaca II, 15, 5.
- Olympionites** II, 15, 3.
- Olynthius** vide Callisthenem.
- Omares** Graecorum mercen. Darii ad Granicum dux I, 16, 5.
- Ombrios** Cretens. sagittariorum. Al. dux III, 5, 7.
- Onasus** Leonnati pater, q. v.
- Onchessus** I, 7, 6.
- Onesicritus** gubernator navis Alex. VI, 2, 6. navigavit cum Nearcho, ab Alex. coronatur VII, 5, 9. 20, 16.
- Opis** urbs ad Tigrim VII, 7, 11. 8, 1.
- Ora** urbs Af. IV, 27, 6 seqq. 28, 8.
- Orbelus** mons I, 1, 6.
- Orchomenus** I, 9, 19.
- Ordanes** ob defectionem captus VI, 27, 6.
- Orestis** provinc. Maced. VI, 28, 6.
- Oritae** et **Ori** gens indica VI, 21, 6 seqq. 28, 7. VII, 5, 8. 10, 13.
- Orobatis** urbs Ind. IV, 28, 9.
- Orontobates** Halicarnassi I, 23, 1. Satrapa Cariae I, 23, 10. Persarum victus II, 5, 8.

Orontes ap. Gaug. praest Armen. VII, 8, 9.

— *Perdiccae* pater, quem vide.

Orpheus Oeagri fil. I, 11, 2.

Orxantes fluv. III, 30, 13.

Orxine's Satrapa Pers. VI, 29, 3. 30, 2.

Offadii gens Ind. VI, 15, 3.

Osaner ap. Gaug. praest accolis maris Erythr. III, 8, 8.

Oxatbres Abulitae fil. ap. Gaug. praest. Susian. et Uxiorum III, 8, 8. Satrapa Paraetac. III, 19, 5. ob delicta necatur VII, 4, 1.

Oxus fluv. III, 28, 15. 29, 4 seqq. 30, 12. IV, 15, 12. 13. VII, 10, 12. fluv. Baetr. VII, 16, 6.

Oxyartes fl. Scyth. VII, 16, 6.

— Baetr. Satr. Parapamisd. VI, 15, 6. et Ind. marit. VI, 15, 9. occ. VII, 4, 8. III, 28, 16. IV, 18, 6. 19, 8. 20, 7. ejus filius Histanes.

Oxycanus nomatcha VI, 16, 1.

Oxydates Persa, Satrapa Mediae III, 20, 4. IV, 18, 3.

Oxydracae Ind. V, 22, 2. VI, 4, 4. 11, 6 seqq. VI, 13, 1 seqq.

P.

Paeonies I, 5, 1. II, 7, 9. 9, 3.

Paeonica regio Thrac. I, 11, 7.

Paeon III, 23, 3.)

Palaestina Syria II, 25, 7. VII, 9, 1.

Palaecopas fossa Babyl. VII, 21, 1. seqq.

Pamphyli I, 24, 4. II, 28, 9. V, 2, 25, 8.

Pamphorus Lycagori fil. traic. I, 2, 13.

Pamphion mons I, 11, 6.

Pamphion traic. praesid. in urbe semphi praefectus III, 5, 4.

Pamphion Gleandri fil. dux angaeae turmae II, 9, 6.

Pamphonia et Paphlagones II, 4, V, 25, 8.

Pamphoniae nat. Af. III, 19, 5. IV, 1, 1 seqq. 22, 1.

Paraetonium III, 3, 5.

Paralos navis publica Athen. III, 6, 3.

Parapamisadae nat. Asiae IV, 22, 5. V, 3, 2. 3. 11, 5. VI, 26, 1.

Parapamisus mons V, 3, 3. 5, 3.

Parauaca regio mont. Maced. I, 7, 6.

Parmenion Philotae fil. III, 11, 19. ducit exercitum Alex. trans Hellespontum I, 11, 9. cum imperio I, 14, 1. 17, 2. 18, 1. 24, 4. 29, 5. II, 4, 3. 13. 5, 1. 8, 7. 14. apparatus regium Darii capit II, 11, 14. 15, 1. 2. III, 11, 19. 14, 11. 15, 9. 11. 18, 1. 18. in Cadusios et Hyrcanios III, 19, 13. conjurationem detegit I, 25, 7—13. consilia ej. I, 13, 3. 18, 20. II, 25, 3. 4. III, 10, 2. occiditur in Media III, 26, 1 seqq. VI, 27, 8. est pater Nicanoris et Philotae.

Paron Phocensis dux exter. merc. Dar. III, 16, 2.

Parthyaci III, 8, 7. 11, 5. 14, 3. 19, 3. 16. 20, 6. 22, 2. 3. 23, 5. 25, 2. V, 5, 2. VII, 6, 5. 10, 11.

Parysatis Ochi filia, natu minima, uxor Alexandri VII, 4, 6.

Pasargadae urbs Persidis III, 18, 17. VI, 29, 1 seqq. VII, 1, 1 seqq. 19, 3.

Pasixatus Thurius II, 22, 2.

Pasitigris III, 17, 1.

Patala Delta Indi V, 3, 12. VI, 17, 4 seqq. 18, 1 seqq. 20, 1 seqq. 21, 4.

Patara urbs Lyciae I, 24, 7.

Patroclus VII, 16, 13. ej. tumulus coronatur I, 12, 2.

Pausanias traic. arcis Sardinum praefectus I, 17, 8.

Pausippus legat. Spart. ad Dar. III, 24, 7.

Pelagon Ephesus I, 17, 13.

Peloponnesus I, 1, 1. 2. 7, 5. 17, 9. 24, 3. II, 2, 7. III, 6, 4—6. VII, 9, 8.

Pelusium urbs Aeg. III, 1, 1. 2. 4, 5, 4.

- Pella** urbs Maced. et Pellaeus I, 5, 7 III, 5, 4 VI, 28, 6.
Pellene urbs Thessal. I, 7, 6.
Pellium urbs Illyrici I, 5, 8.
Penens fl. Thessal. IV, 6, 13.
Percote urbs Phryg. marit. I, 12, 11.
Perdiccas Orontae fil. I, 14, 3. Thebas expugnat I, 8, 1. 2. 5. ejus τάξις et phalanx I, 6, 20, 14, 3. 20, 8. 21, 1. 5. II, 8, 5. III, 11, 15. Ιωάννης V, 12, 3. 22, 10. VI, 6, 6. 10. Somatophylax ex Orestide IV, 21, 7. V, 13, 1. VI, 28, 6. cum imperio adv. Sogd. IV, 16, 2. in Peucelaotidem IV, 22, 9. condit urbes IV, 29, 6. ad Ind. fluv. missus IV, 23, 1. in Abastanos VI, 15, 1. 9, 1. uxorem ducit VII, 4, 8. ab Alex. coronatur VII, 5, 9. occurrit II, 18, 20. VI, 11, 3. VII, 18, 10.
Pergaei gens Af. min. I, 25, 12, 26, 1, 3. 27, 7.
Peridas Menesthei fil. dux turmae Anthemusiae II, 9, 6.
Perintii II, 14, 9.
Persepolis VII, 1, 1.
Perseus III, 3, 1-4.
Perficum mare V, 26, 3. VI, 19, 12.
Perfis VI, 28, 5. 29, 1. VII, 3, 1. perficae pylae III, 18, 3.
Petines dux Perf. ad Gran. I, 12, 14. mors I, 16, 5.
Petisis Aegyptius III, 5, 3.
Peuce insula Istri I, 1, 2.
Peucelaotis regio Ind. IV, 22, 9. urbs IV, 28, 10. hodie Pehkely.
Peucestas Marcarati fil. copiis in Aegypto relictis praef. III, 5, 6. — servat Alexandr. VI, 9, 6. 10, 4. 11, 12. Somatophylax et Satrapa Perf. VI, 28, 5. 30, 2. ab Alexandro coronatur VII, 5, 7. occurrit VII, 6, 7. 23, 1. 4 seqq. 24, 2. 26, 3.
Pharasmanes rex Chorasmiorum et vicinae regionis Satr. IV, 15, 5-11.
Pharismanes Phrataphernis fil. VI, 27, 7.
Pharnabazus Artabazi fil. praefectus classis pers. II, 1, 5-9. 2, 1. 2. 13, 4-6. III, 2, 4-8.
Pharnaces frater uxoris Dar. cecid. ad Gran. I, 16, 5.
Pharnuches Lycius, hermeneus; dux advers. Spitamenem IV, 3, 16. 5, 5 seqq. 6, 1-4.
Pharfelii equites III, 11, 19.
Pharus Inf. prope Aeg. VII, 23, 10.
Phaselis et Phaselitae I, 24, 9. 10. 11.
Phasiani pop. Af. VII, 13, 7.
Philippi urbs I, 1, 6.
Philippus Alex. pater, moritur I, 1, 1. ej. statua Ephesi I, 17, 12. ej. occis. I, 25, 2. Societatem init cum Artaxerxe Ocho II, 14, 2. III, 6, 8. 9. ej. merita et res gestae VII, 9, 2 seqq.
 — medicus, Acarnan II, 4, 12-16.
 — al. Amyntae fil. I, 14, 3.
 — Menelai fil. Thessal. equit. praef. I, 14, 4. III, 11, 18. dux equit. mercenar. III, 25, 6.
 — Machatae fil. praef. urbis Taxilorum V, 8, 5.
 — fortasse Machatae fil., sed patre non nominato, ej. phalanx I, 14, 5. taxis IV, 24, 17. occurrit I, 4, 7. praef. urbis Peucelaot. IV, 28, 10. adv. Asiacen. V, 20, 12. praef. Indiae prope Baetr. VI, 2, 5. 4, 2. 5, 10. 11. et Mallorum VI, 14, 6. 15, 4. ej. mors VI, 27, 4. Antigoni et Ptolemaei pat. I, 29, 5.
Philotas Asandri et Parmenionis pater, quos v.
 — Parmenionis fil. occurrit I, 2, 1. 8. 5, 15. 16. 14, 2. 21, 10. III, 18, 9. equitum amicorum praef. I, 14, 2. III, 11, 23. cum imper. I, 19, 11. ej. mors III, c. 26 et 27. sermo cum Callisthene IV, 10, 4. 5.

bebat eum *ἀξία φρονίῳ τῆς γνῶσεως*. Similiter fabulosa sunt, quae l. l. c. 31. ex eodem auctore de certamine singulari atque ominoso duorum Alexandri militum, quorum alter Darii, alter Alexandri nomine vocatus fuerit, narrata sunt. Ex his vero Plutarchi locis et tertio (de fortuna Alex. p. 330. A. ed. Frft., ubi Alexandrum vestes ex habitu macedonico et persico compositas gestasse, scripsisse narratur), verosimile mihi est, (praecipue quum Plutarchus dicat: *καθ' ἅπας ἐρ. ἰσόρηκεν*,) Eratosthenem praeter libros geographicos, in quibus de Alexandri itineribus sermonem esse necesse erat, etiam librum singularem de rebus gestis Alexandri scripsisse, ex quo haec sumpta sint, quamvis in Catalogo librorum ejus deperditorum (cf. Fabr. l. l.) titulum aptum non inveniam, ubi tamen non pauci alii libri historici reperiuntur. Ex his omnibus, Arrianum quo modo deberet Eratosthene usum fuisse, apparet.

De *Nearcho* Androtimi filio, Cretensi, qui vero Amphipoli, quae ad Strymonem sita erat, habitabat (cf. Arr. Hist. Ind. c. 18, 4. 10.) vide Fabricii Bibl. Graec. lib. IV. c. 10. sect. 8. et Vok III, pag. 46. edit. Harles. Pertinebat inter amicos Alexandri et comites, res gessit non contemnendas, earumque causa summis ab Alexandro honoribus affectus est. Excellebat praecipue peritia rei navalis, et lucebat classem Alexandri ex ostiis Indi per Oceanum Indicum et mare Persicum in Pasitigrim. Res ejus gestas vide in Indice ducum adjecto. Scripserat *τὰ ἀμφὶ τῷ ἀγαπῶ* Arriano teste l. l. Quum vero per flumina Indiae et Oceanum usque in Persiam, ipse classi praefectus praemus naves reduceret, nescio cui potissimum quam hic fides habenda sit. Laudo igitur Arrianum, qui hunc historiae ejus Parapli et Indorum, (praeter et per quos nec navigatio fiebat) seorsum scripta sequutus est, quamvis Strabo lib. II. Nearchum multa de India mentitum esse tribat. cf. Voss. de Histor. Graec. pag. 60. et 76. 77. Arrianus saltem nihil fabulosum ex eo receptum est. Praeter hunc librum scripsit, Suida teste, *συγγραφήν ὑπὲρ*

Ἀλεξάνδρῳ, praeter omne dubium; quod jam video Dodwellum (in Geographiae vet. scriptoribus minoribus Tom. I, pag. 140. §. 10.) contra Fabricium confirmare. Erat ille paraplus vel liber singularis et diversus ab historia Alexandri, vel, ex sententia Dodwelli, lacinia duntaxat majoris operis; quod vir doctus eo probat, ut Strabonem pluribus locis ibi laudatis, ex Nearcho quaedam descripsisse ostendat, quae ad paraplum pertinuisse nemo credere possit. Iis locis Strabonis addo alios Arriani. Libro VI, 13, 10. Nearchus auctor est, graves Alexandro illos fuisse ex amicis, qui reprehendebant, quod se (in Mallis) tanto discrimini pro exercitu objecisset; neque enim id ducis, sed militis officium esse. VII, 3, 8. allegatur de Calani funere. Et haec, quaeso, quid ad Paraplum? A Plutarcho in libris saepius laudatis et Curtio non allegatur. cf. Seideli Fr. Erat. p. XIX.

Megasthenes in Expeditione allegatur tribus locis, V, 5, 1. V, 6, 2. et VII, 2, 9. Spectant haec ad Indos; quos in Indiam legatus probe nosse potuit, a Strabone quoque his de rebus saepissime laudatus.

De Onesicrito, Aftypalaeensi, gubernatore navis Alexandri, vide Indicem et Fabric. Bibl. Graec. Tom. III. edit. Harl. pag. 47. et 523. et libros ibi laudatos, quibus addo Dodwellum de Arriani Nearcho pag. 141. in Geogr. Minor. Tom. I. et Voss. de Hist. Gr. pag. 59. Loca Plutarchi, ubi laudatur, pleniora, sunt in libro de fort. Alex. pag. 327. D et vita Alex. capp. 8. 15. 46. 60. 61. 65. 66. Huic auctori in iis, quae de Alexandro scripsit, fidem non esse habendam, jam diu inter omnes constat. Nostrium est, ut videamus, quo modo Arrianus eo utatur? Ter allegatur, et quidem VI, 2, 6. ubi verba nostri sunt: Τῷ μὲν δὴ ναυτικῷ παντὸς Νέαρχος αὐτῷ ἐξηγάτο. τῆς δὲ αὐτοῦ (Ἀλεξάνδρου) νεὼς κυβερνήτης Ὀνησίκριτος, ὃς ἐν τῇ συγγραφῇ, ἣν τινα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ξυνέγραψε, καὶ τῷτο ἐψεύσατο, ναύαρχον εἰαυτὸν εἶναι γράψας, κυβερνήτην ὄντα. In Hist. Ind. 3, 6. non concedit Arrianus Onesicrito, In-

diam esse tertiam orbis totius partem; et 6, 8. contra alios (majoris momenti) dixisse narratur, in fluviis indicis equos fluviatiles esse, sicut in Nilo. Navit igitur Arrianus hominem, quem occasione data non tanquam auctorem probabilem, sed ut lectores securos, ne se eum sequutum esse credant, reddat, videtur allegasse.

Sequuntur *Aristus* (Salaminius), de quo vide Voss. lib. I. p. 62, et *Asclepiades*, de quo nihil præter nomen ex Arriano notum est. Uterque videtur inter historicos inferioris gradus pertinere. Occurrunt semel in Arriano, lib. VII, 15, 7. et auctores sunt, Romanos quoque ad Alexandrum legatos misisse; quod Arrianus refellit.

Callisthenem non allegat noster, quamvis cum historiam Alexandri scribere saltem voluisse appareat ex libro IV, 10, 2. ubi eum vituperat, quod (si vera scripta sint) dixerit: Alexandrum et Alexandri facta in sua et librorum suorum potestate esse; se non ut sibi ab Alexandro gloriam, sed ut illi (per scripta sua) gloriam inter mortales compararet, ad Alexandrum venisse. Non immerito igitur appellat Arrianus καλλισθένην τὸν τρόπον ὑπαγορεύοντα. Scripsit autem Historiam de Alexandri expeditione, quam non laudatam vides in Polybio XII, 8 seqq. Allegatur etiam a Plutarcho in vita Alex. c. 27. 33. 52. 53. 54. 55. Ceterum Callisthenem, quum non inter fontes Arriani numerandus sit, non curamus. Restant epistolæ Alexandri et ephemerides regiae.

Epistolarum Alexandri diu extitit collectio, quibus Arrianus cum reliquis melioribus Alexandri scriptoribus usus est. De iis vide Fabr. B. ed. Harl. p. 27. Lectorum, ubi allegantur, ibi laudatorum numero addo ex Arriano (præter epistolam ad Cleomenem VII, 23, 10.) epistolam ad Athenienses I, 10, 7. ad Darium II, 14, 7. ad Parmenionem III, 26, 5. ad matrem VI, 1, 5. ad eandem ex Diodor. Sic. (ed. Rhodom.) p. 580. Epistolarum eius fortasse multæ fictæ fuere; iudicium vero de ea re ferendum

relinquo editori Plutarchi, qui eas saepissime, ut reliquos libros taceam, in vita Alexandri laudat, nempe cap. 7. 8. 17. 20. 22. 27. 29. 37. 41. 42. 60. 39. 57. 55. 47. 46. 34. 28. 25. 16., et in quibusdam horum capitum bis et ter. Semel laudantur de fort. Alex. pag. 341. B. Saepo commemorantur etiam ab Athenagora, Athenaeo, aliisque. cf. Casaubonus ad Athen. XIV, 22. ad finem. Assentior St. Croix, Viro Cl. qui lib. I. pag. 21. epistolae illae, ait, si superstites essent, non solum ad res bello ab Alexandro gestas, sed ad ingenium quoque et mores et actionum rationes consiliaque melius cognoscenda lucem afferrent.

Ephemerides regias non tam exposuisse res majoris momenti ab Alexandro gestas, consilia ejus etcet. quam potius minores, vitam ejus privatam, et quaecunque Alexander quovis die egerit, apparet ex Plutarcho V. Al. cap. 23. qui locus classicus est, aliisque in Fabricio p. 29. l. l. allegatis locis. Scripserunt eas, eodem teste, Diodotus Erythraeus, et Eumenes Cardianus, Hieronymi filius, γεωμετρὺς βασιλικός, auctore Arriano VII, 4, 8. V, 24, 9. Erat hic ex amicis Alexandri et fide prae multis aliis dignus. cf. Fabric. p. 41. Ab Arriano laudantur ephemerides lib. VII, 25, 1. 12. 26, 3. de morbo et morte Alexandri. Eundem locum et Plutarchus (c. 76. 77.) ex ephemeridibus excerpfit, et inter se comparari potest, quomodo Arrianus et Plutarchus eodem libro utebantur. Arrianus latior est, res apud utrumque eadem sunt, verba maximam partem diversa; Plutarchus tamen adjecit: τῶν (eorum, quae excerpfit) τὰ πλεῖστα κατὰ λέξιν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅτω γέγραπται. Voces vero κατὰ λέξιν non tam stricte intelligendae sunt, quia Arrianus plura eaque exactius ex iisdem describere potuit. Haec igitur sunt scripta, hi scriptores, qui Arriano in scribenda historia fontes fuere. Vidimus rationem criticam, a iis usus est, maxime esse probandam. Jure concludis, Arriano, si cui alii, in historia Alexandri fidem magnam habendam. Multum abest, ut, sicut Plutarchus, modo alterum sine discrimine descripserit; elegit po-

- Philotae* alius taxis III, 29, 13. IV, 24, 17.
Philotas Carfidis, Thracis, fil. e pueris Alexandro insidiantibus IV, 13, 7—14, 5.
Philoxenus vectigalibus in Asia cis Taurum cogendis praef. III, 6, 6. ex Caria exercitum ad Alex. ducit VII, 23, 2. 24, 2.
 — occupat Susa III, 16, 10. 11.
Pbifinus Chius III, 2, 6.
Pboenicia et *Pboenices* I, 18, 13. II, 2, 9. 13, 10. 16, 2. 5. 20, 8. 10. 21, 1. 24, 1. III, 1, 3. 6, 5. 6. 16, 16. 22, 7. V, 25, 8. VI, 1, 8. 22, 8. 23, 10. 26, 9. VII, 19, 5—10.
Pbocenses saeviunt Thebis I, 8, 14. VII, 9, 6.
Pbradasmenes e Persis agemati adscriptis VII, 6, 7.
Pbradates Satr. Mardorum et Tapurorum IV, 18, 2. cf. Auto-phradates.
Pbrasaortes Rheomithrae fil. Satr. Pers. III, 18, 17. VI, 29, 2. 30, 2.
Pbrataphernes sub Dar. Hyrcaniorum et Parthyaeor. Satr. quibus et Tapuris apud Gaug. praest III, 8, 7. 23, 9. sub Alex. eorundem Satr. V, 29, 11. VI, 27, 7. 13. VII, 6, 7. contra Arios III, 28, 4. IV, 7, 2. in Mardos IV, 18, 2. est pater Pharismanis et Sisinis.
Pbryges utrique, *Pbrygia*, ad Hellespontum et magna I, 12, 14. 16, 6. 17, 1. 24, 8. 29, 1. II, 3, 2—11. III, 22, 6. V, 25, 8. VII, 9, 11.
Pieris in Maced. I, 11, 2.
Pimprama urbs Ind. V, 22, 4.
Pinara urbs Lyciae I, 24, 7.
Pinarus fl. Ciliciae II, 7, 2. 8, 8. 10, 2.
Pindari domus Thebis I, 9, 18.
Pisaeus Aristoni pater, q. v.
Pisidae gens As. min. I, 24, 11. 27, 8. 28, 1.
Pitbageras Apollodori frater, mantis VII, 18, 2. 3 seqq.
Pitbon Soficlis fil. IV, 16, 9. 13.
 — Crataeae fil. Somatophylax, Eordaeus VI, 28, 6. VII, 5, 9. 26, 3.
 — Agenoris fil. Satr. Indiae maritimae IV, 15, 9. contra Musicanum missus VI, 17, 1—3. 20, 1. Hujus taxis occurrere videtur VI, 6, 1. 7, 4. 8, 2. 3.
Pixodarus, rex Cariae I, 23, 10. 24, 4—fin.
Plataea muro cincta I, 9, 19. Plataenses saeviunt Thebis I, 8, 14. eorum infortunium I, 9, 8. 12.
Plejudes VI, 21, 2. VII, 21, 5.
Pnytagoras rex Phoenicius II, 20, 8. 22, 2.
Polemo Crates Coeni et Cleandri pater, quos vide.
Polemon Theramenis fil. classi ap. Aegyptum praefectus III, 5, 6.
 — Megacelis fil. Pellaeus, *ἑραῖε*. praesidio Pelusii praef. III, 5, 4.
 — Andromenis fil. accus. et absol. III, 27, 1—7.
Pollux IV, 8, 4.
Polydamas *ἑραῖε*. ad Parmen. necand. missus III, 26, 5.
Polydectes II, 3, 1.
Polydorus Cadmi fil. Labdaci pater II, 16, 3.
Polyenctos Athen. I, 10, 7.
Polyidas Epocilli pater, q. v.
Polyperchan Simmiae fil. ej. taxis II, 12, 3. III, 11, 15. IV, 22, 1. 25, 9. V, 11, 1. VI, 5, 11. advers. Baetr. IV, 16, 1. reducit cum Cratero Macedones VII, 12, 8.
Polytimetus fl. Asiae IV, 5, 10. 6, 11. 13.
Porus rex Ind. ad Hydasp. victus V, 8, 6—c. 19, 5. donatus V, 20, 6. 21, 2. 9. 28, 4. VI, 2, 2. V, 22, 3.
 — alter V, 21, 3 seqq. 20, 9.
Priamus I, 11, 12.
 — urbs I, 12, 13.

- Prodigia* I, 18, 3. 18, 10. 15, 20, 2. 25, 9. II, 3, 3. 15, 18, 1. 26, 8.
- Proexes* Persa, Satr. regionis ad Cauc. III, 28, 7.
- Promethci* antrum V, 3, 2.
- Propontis* IV, 15, 11.
- Prosalpius* fluv. Phrygiae I, 12, 11.
- Proserpina* II, 16, 4.
- Proteas* Andronici fil. classe vicit II, 2, 7. 11. ad Alex. venit II, 20, 2.
- Protesilaus* I, 11, 8.
- Protomachus* praef. antecursorum II, 9, 3.
- Ptolemaeus* Philippi fil. I, 14, 9. ej. taxis II, 8, 6. idem esse videtur, qui praefidio Cariae praefectus I, 23, 7. Orontobatem vincit II, 5, 8.
- *Somatophylax* I, 22, 5. ej. mors I, 22, 9.
- *Seleuci* fil. *Somatophylax* cum neogamis in Maced. missus I, 24, 2. redux I, 25, 6. cecidit apud Issum II, 20, 12.
- *Thracum* dux IV, 7, 3.
- *Lagi* fil. *Darium* ap. Issum cum Alex. persequitur II, 11, 11. Philippo regnante fugerat, deinde *Somatophylax* III, 6, 8. 9. 18, 13. 27, 11. IV, 15, 13. 21, 7. Bessum capit III, 29, 13 seqq. 30, 1—10. Detegit conjurat. puerorum IV, 13, 12. missus adv. Sogdian. IV, 16, 2. vulneratus IV, 23, 6. cum Scutatis in Ind. IV, 24, 4. 14. 17. 25, 2 seqq. capit Aernum IV, c. 29. c. 30, 1—8. Porum V, 13, 1. in Ind. V, 23, 11. 24, 1 seqq. VI, 5, 14. 15. 11, 14. Eordaeus VI, 28, 6. uxorem ducit VII, 4, 8. ab Alexandro coronatur VII, 4, 9. 15, 3. 18, 10. Scripsit. historiam Alexandri, saepenumero ab Arriano laudatam.
- Pura* regia Gadosiae VI, 24, 1. (Persis apud Marcianum Heracl. cf. Vincent pag. 184, not. 57.)
- Pydnacus* III, 5, 4.
- Pylae* pro Thermopylis I, 7, 7.
- Pylas* Ciliciae, Persicas, Caspiae vid. in nominibus regionum.
- Pyramus* fluv. II, 5, 11.
- Pythodemus* archon I, 1, 4.
- Q.
- Quadi* I, 3, 1.
- R.
- Rhadamanthus* VII, 29, 7.
- Rhagae* urbs As. III, 20, 2.
- Rhambacia* pag. Oritarum VI, 21, 12.
- Rhenus* Celticus V, 7, 4.
- Rheomistres* dux ad Gran. I, 12, 14. moritur apud Issum II, 11, 10. Phrasaortae pater.
- Rhodus* et *Rhodii* II, 20, 2. 7, 13.
- Rhoesaces* mors ad Granic. I, 15, 11.
- Romani* III, 5, 10. quomodo pontes faciant V, 7, 4 seqq. VII, 1, 4. 15, 7 seqq.
- Roxane* Oxyartae filia occurrit IV, 19, 8 seqq. 20, 7. VI, 15, 6. Alexandri, uxor VII, 4, 6.
- S.
- Sabaces* Aegypti Satr. moritur ap. Iss. II, 11, 10.
- Sabistas* Satr. Cappadociae II, 4, 2.
- Sacae* gens Scyth. III, 8, 5. 11, 5. VII, 10, 11.
- Sacestinae* gens As. III, 8, 5. 11, 5.
- Salagassus* urbs As. min. I, 28, 3.
- Salamis* VI, 11, 11.
- Salmacis* arx Halicarn. I, 23, 3.
- Sambus* Satr. Ind. montanae VI, 16, 4 seqq.
- Samus* I, 19, 12. V, 5, 2.
- Sandracottus* rex Ind. V, 6, 2.
- Sangaens* urbis in Peucelaot. praef. IV, 22, 12.
- Sangala* urbs Cathaeor. V, 22, 2. 6—24, 10.
- Sangarius* fluv. As. min. I, 29, 7.
- Sardanapalus* rex II, 5, 2—5.
- Sardes* et *Sardiani* I, 17, 3—9. 24, 4. III, 16, 8.
- Sathon* Socratis pater, q. v.

Satibarzanes Ariorum sub Dar.
Satrapa, quibus et ap. Gaug.
praest III, 8, 6. se dedit Alex.
et manet Satr. III, 25, 3. rebel-
lat et moritur III, 25, 7—11.
28, 3—5.

Satraces dux Scyth. IV, 4, 15.

Satrapae Darii: Ariobarzanes
Persarum, Arsites Phrygiae
maritimae, Atizyes Phrygiae,
Autophradates Tapurorum, Bar-
saepes Arachotorum, Indor-
mont et Drangarum, Barzanes
Parthyaeorum sub Besso, Bessus
Bactrianorum, Mazaces Aegypti,
Memnon orae maritimae et A-
siae minoris partis, Mithrobar-
zanes Cappadocum; Orontoba-
tes Cariae; Phrataphernes Hyr-
caniorum et Parthyaeorum; Sa-
bazes Aegypti; Satibarzanes A-
riorum; Spithridates Lydiae et
Ioniae.

— Alexandri: Arachotorum
Menon et Sibyrtius; Ariorum
Arsames, Satibarzanes et Stasa-
nor; Armeniae Mithrines; Af-
facenorum Silicus; Babyloniae
Mazaeus et Stamenes; Bactria-
norum Artabazus et Amyntas;
Cappadociae Sabistas; Cariae
Ada, et Ptolemæus; Carmaniae
Sibyrtius et Tlepolemus; Cau-
casi Proexes; Ciliciae Balacrus
et Menes; Drangarum Stasanor;
Gadrosiorum Apollophanes, Tho-
as et Sibyrtius; Hyrcaniorum
Ammynapes et Phrataphernes;
Indiae, diversis plerique locis,
Eudemus, Musicanus, Nicanor,
Oxyartes, Philippus, Pithon,
Sambus, Taxiles, Abissares;
Libyae Apollonius; Lydiae Me-
nander; Lyciae Nearchus;
Macedoniae, Thessaliae et Grae-
ciae Antipater; Mardorum Au-
tophradates; Mediae Atropates
et Oxydates, Oritarum Apo-
llophanes et Sibyrtius; Paphla-
gonum Calas; Paractacarum O-
xathres, Parsapamisad, Tyriaspes

et Oxyartes; Parthyaeorum
Ammynapes et Phrataphernes;
Persarum Orxines, Phrataphernes et
Peucestas; Phoeniciae Menes;
Phrygiae Antigonus et Calas;
Syriae Arimmas, Asclepiodo-
rus, (Bessus) Menes, Menon;
Susianorum Abulites; Tapuro-
rum Autophradates.

Satyros Niloxeni pater, q. v.

Sauromatae I, 3, 2.

Scione inf. I, 9, 9.

Scythae I, 3, 2. III, 8, 5. 11, 8. 13,
3, 5. 19, 6. 7. 27, 9. (Abii IV,
1, 1 seqq.) V, 12, 3. 25, 9. VII,
1, 4. nomades IV, 5, 5 seqq. VII,
16, 7. Europaei IV, 1, 1—ad fin.
15, 1—8. VII, 15, 5. Asiat. IV,
2, 13. 4, 4. 5, 1. 2. V, 4, 2.

Seleucus Ptolemaei pater,

— *στρατ.* postea rex V, 13, 1.
dux scutat. reg. V, 13, 8. 16, 6,
uxorem ducit VII, 4, 9. occurrit
VII, 18, 10. 22, 8. 9. 26, 3.

Selgenes I, 28, 1.

Semele II, 16, 2.

Semiramis VI, 24, 3. 4. I, 23, 9.

Serapidis oraculum Babyl. VII,
26, 3.

Sestus I, 11, 7. 9.

Sibyrtius Satr. Arachosiae V, 6, 2.
Oritarum et Gadrosiae VI, 27, 1.
Carmaniae VI, 27, 2.

Sicilia VII, 1, 4.

Side et *Siditae* I, 26, 6.

Sidon et *Sidonii* II, 15, 8. 19, 11,
20, 1. 6. 7.

Sigeum I, 12, 1.

Sigon oppidum Phoeniciae II, 13,
11.

Sigrium promont. Lesbi II, 1, 3.

Silphium herba III, 8, 10.

Simmas Polyperchontis pater,
quem vide.

— III, 11, 16. 14, 6. Andro-
menis fil. accusatus et absol. III,
27, 1—7.

Sindomana urbs Indiae VI, 16, 5,
hodie forte Scindy.

Sinope III, 24, 8. VII, 2, 2.

- Sifacetus* Affacen. Satrapa V, 20, 12. IV, 30, 8.
Sifines Phtataphernis fil. VII, 6, 7.
Sitacini III, 8, 9. 11, 7.
Sitalces dux Thracum I, 28, 6. II, 5, 1. 9, 5. III, 12, 7. in Media cum Parmenione III, 26, 5. occisus VI, 27, 8. 9.
Siphus II, 2, 8. 10. II, 13, 4.
Smyrna urbs aeolica V, 6, 6.
Socrates equitum turmae praef. Sathonis fil. I, 14, 2. 9. 15, 1.
Socchi locus Syriae II, 6, 1.
Soli et *Soleus* II, 5, 6. 7. 10. II, 6, 6. 12, 4. 20, 2.
Solon VII, 16, 12.
Sogdi gens Ind. VI, 15, 7.
Sogdiana et *Sogdiani* III, 7, 11. 8, 4. 28, 15. 16. 30, 12. rebell. IV, 1, 6. 5, 4. 5. 15, 12. 16, 1 — c. 17. ad fin. 18, 6 seqq. 19, 1 seqq. V, 12, 3. VII, 6, 5.
Somatophylaces Alexandri: Ariston, Demetrius, Hephæstion, Leonnatus, Lyfimachus, Menes, Perdiccas, Peucestas, Ptolemaei tres, Pithon, Balacri duo.
Sopithes rex Ind. VI, 2, 4.
Sopolis equit. ex Amphipoli dux I, 2, 9. Hermodori fil. III, 11, 12. in Maced. missus IV, 18, 5. Hermacii pater est.
Soficles Pithonis pater, quem vide.
Softratus Amyntae fil. e pueris Alexandro insidiantibus IV, 13, 6—14, 5.
Sparta et *Spartiates* I, 9, 7. II, 15, 3.
Spitaces nomarcha Ind. V, 18, 4.
Spitamenes equitibus Sogdianis praef. III, 28, 16. prodit Bessum 29, 12 seqq. 30, 1. 11. rebell. IV, 3, 14—16. 5, 4 — c. 6. 16, 4—17, fin. VII, 4, 9.
Spithridates Satr. Lydiae et Ioniae, dux ad Gran. I, 12, 14. ej. mors I, 15, 12. 16, 5.
Stamenes Babyt. Satrapa IV, 18, 4.
Stasenor traie. Satr. Ariorum III, 29, 10. IV, 7, 2. 18, 1. et Drang. IV, 18, 2. VI, 27, 7. 12. 29, 1.
Straton Gerostrati fil. II, 13, 10. 11.
Strymon fluv. I, 11, 5.
Sanium VI, 11, 11.
Susa et *Susiani* III, 2, 2. 11, 4. 16, 3. 4—16, 17, 1. 19, 16. VI, 27, 12. 28, 9. VII, 4, 1. 6. 7, 2. 9, 12. 10, 13. 19, 3.
Susia urbs Ariae III, 25, 3.
Syllium I, 26, 7.
Syra femina IV, 13, 9.
Syria Coele II, 13, 9. III, 8, 10. 11, 5. V, 25, 8. VII, 9, 12. Palaestina II, 25, 7. VII, 9, 12. Syria cum Phoenicia III, 1, 3. 16, 16. VII, 19, 10. Syria inter flumina III, 8, 10. 11, 5. V, 25, 8. VII, 9, 12. VII, 7, 6.
Syrmus rex Triballorum I, 2, 2.
Syrpbax Ephesius I, 17, 13.
- T.
- Taenarus* II, 13, 7.
Tanais fluv. pro laxarte III, 28, 13. 30, 13. 14. IV, 1, 3. Cap. 2. 4, 3. 25, 9. VII, 10, 12.
Tapuri gens As. III, 2, 7. 11, 5. 23, 5. 24, 6. VII, 23, 1.
Tarsus urbs Ciliciae et *Tarsens* II, 4, 7—10. c. 2. 11. 6, 6.
Tartessus II, 16, 5. colonia Phoenicum.
Tantalii pop. Illyrici I, 5, 1 sqq.
Tauriscus homo III, 6, 10.
Tauron Sagitt. praef. V, 14, 1. ducit phal. V, 16, 6.
Taurus mons II, 4, 11. III, 6, 6. 9. 28, 9 seqq. V, 5, 2 seqq. 6, 1. 4.
Taxila urbs Ind. V, 3, 8. 8, 2 seqq. VII, 2, 4.
Taxiles Satr. part. Ind. IV, 22, 8. 12. V, 3, 8. 8, 2. 18, 9 seqq. 20, 3. curator Indiae Philippi VI, 27, 5.
Telephus traie. VI, 23, 11.
Telmessus urbs Lyeiae I, 24, 7.
Telmisseus vid. Aristander II, 3, 4—6.
— (Termessus) urbs Pisidiae I, c. 27. 28.

tius ex scriptis optimorum, et quorundam aliorum, quodcunque, *re diligenter considerata*, fide videbatur dignius. Et sunt alia, quibus fides ejus vehementer augetur. Liceat mihi hoc loco quaedam inferere, quae St. Croix, huc pertinentia pag. 23. scripsit. (locum ex francogallico in latinum sermonem transtuli.) „Philosopho convenit judicium de actionibus, moribus, ingenio hominum, de consiliis, quibus ad agendum compelluntur, de via, qua ad consilia persequenda utuntur; eique soli causae incrementi et ruinae regnorum explicandae sunt; at scientiae militari experientia auctae relinquatur descriptio itinerum magni exercitus, rerumque ab imperatore gestarum. Nemo vero Arriano peritior erat in rerum militarium cognitione. Liber enim ejus de re tactica optime describit, quodcunque de ea re Graeci scivere. Singularia, quae scripsit de ordine et decursibus phalangis, ob perspicuitatem et diligentiam scriptoris merito a peritis admirantur, et fragmentum, quod superest de itinere ejus et acie adversus Alanos, p. Chr. 137. irruptionem in Asiam minorem tentantes, scientiam ei experientia natam esse probant. Eandem nemo non videt in historia Alexandri.“

„Quis credat, perspicuitatem Arriani in describendis decursibus exercitus macedonici ipsius fidem suspectam reddere potuisse? Guischardus in libro *Mém. Milit. sur les Grecs et les Romains*, tom. I. p. 281. scriptorem nostrum in descriptione praelii apud Gaugamela, neglecta veritate lectiones tacticas scribere voluisse contendit. Exercitum vero cum hostibus disciplinae militaris expertibus conflicturum, in campo plano prudenter et bene decurrere, cui hoc incredibile esse potest? quis adeo descriptionem decursuum ab homine artis militaris perito relata, secundum systema tacticum fictam esse credat? — et quia Polybius de veritate singularium, quae Callisthenes narraverat, dubitat, quis Arrianum, commentaria primorum Alexandri ducum sequutum, falsiloquum esse, consequenter colligere potest? Hae enim sunt rationes Guischardi.“

„Vanitatis potius singularis in eo studium videtur exprobrandum; gloriantes, sibi non opus esse, ut nomen prodatur, patriam, genus et res gestas suas nemine ignorante; sibi inter principes Graecorum scriptores eundem, quem inter imperatores Alexandro, locum deberi. Indulgeamus vero scriptoris vanitati, quam saepissime una cum celebritate videmus augeri. Nec vanitas ista eo tempore sine exemplo erat. cf. Phot. Bibl. Col. 312.“

„Animadvertendum tamen est, Arrianum ad extollendas res gestas Alexandri, ad eas, quae laudari merentur, candide proferendas, et ad successus rerum verbis augendos inclinare videri. Non satis habens Alexandrum supra omnes imperatores extollere, hunc regem nec Minoi nec Aeaco et Rhadamantho Iove natis gloria cedere affirmat, sed ista comparatio cum severis inferorum iudicibus nimis exilem adhuc illi ideam herois sui praebere videtur, herois, quem nec Theseo Neptuni nec Ione Apollinis filiis inferiorem esse dicit. (Exped. VII, c. 29.) Quamvis vero hic entusiasmus interdum eum invasisse videatur, tamen Arrianus arte critica usus est in disquirendis rebus gestis sapientissima. Nihil fere scripsit, nisi diligenter examinatum, et interdum severe perstrinxit Alexandrum. Dum loquitur ex. c. de epistola regis ad Cleomenem (VII, 23.) unum ex praefectis Aegypti, in qua post male habitos praefecti mores veniam facinorum et praeteritorum et futurorum promittebat, si olim, redux in Aegyptum, templa et alia monumenta in honorem Hephastionis exstructa invenisset, vehementer Arrianus in eum invehitur, et quam periculosa haec sit indulgentia docet, et se nullo modo talia homini improbo promissa laudare posse. Saepius adhuc censorem regis egit. Finit opus suum his verbis: Ego vero, tametsi nonnulla Alexandri facta in historia rerum ab eo gestarum reprehendi, Alexandri tamen ipsius admiratorem esse me ipsum citra pudorem profiteor. Facta vero nonnulla improbavi; et veritatis studio et publica utilitate permotus. Occurrunt interdum vitia geographica in opere Arriani. Quae vero si comparas

cum aliis aliorum, maximam partem nullius sunt momenti, praesertim quum haec historia a prioribus scriptoribus ita esset nubibus obducta, ut plura non inveniri mireris. Possum ergo, non dubius de omnium assensu Arriano primum inter omnes de Alexandro scriptores superstites locum assignare, qui philosophus et dux exercitus idemque insignis scriptor non tanquam primus solum de Alexandro Historicus, sed ut solus, cujus historiae fidem tribuere licet, considerandus est."

Reliquos scriptores de Alexandro Magno, quorum scripta in Arriano non commemorantur, mitto. Videatur catalogus eorum in Fabr. Bibl. Gr. ed. Harl. pag. 32. seqq. Tom. III. Numerus excedit supra centum et triginta, et pauca habeo addenda, quae hoc loco deponere liceat. Addatur ad

Anaximenem locus Plutarchi in Oratt. de fortuna Alexandri, ed. Ecstensis p. 327. D.

Duridem Plut. ibid. p. 327. E.

Clitarchum Plut. vita Alex. cap. 46.

Hecataeum Plut. ibid. c. 46.

Dinonem quendam et *Leosthenem* de Alexandro scripsisse, certum non est, quamvis mihi verosimile. Prior occurrit apud Plut. in vita Alex. c. 36. alter apud eundem de fort. Alex. p. 336. E.

Philarchum vero de Alexandro scripsisse certum est ex Plut. de fort. Alex. pag. 342. D. In Fabricio scriptus est Phylarchus, ex Athenaeo, apud quem etiam lib. 6, 13. liber ejus sextus et ex eo locus, qui ad Alexandrum spectat, laudatur. His duobus locis rejiciatur Freinshemii, quo Fabric. h. l. usus est, opinio, Philarchum sine justa causa scriptoribus de Alexandro accensum esse.

Silentio tamen praeterire non possum, ab Arriano interdum etiam alios scriptores de rebus ad Alexandrum

strictè non pertinentibus in testimonium vocari, vel saltem nominari. Nomina cum locis sunt haec:

Ctesias, histor. V, 4, 2. (Ind. 3, 6.)

Cimon (scripsisse videtur pugnam Atheniensium cum Amazonibus, nisi forte vox *γῆραφω*, qua utitur auctor, latine reddenda est, *pingere*) VII, 13, 10.

Euripides VII, 16, 9.

Herodotus II, 16, 4. III, 30, 14. VII, 13, 2. II. V, 6, 7. 7, 3.

Hecataeus II, 16, 6. V, 6, 7.

Homerus IV, 1, 1. V, 6, 8. VI, 1, 4.

Xenophon, Grylli fil., I, 12, 5. II, 7, 12 — 15. 8, 18. VII, 13, 6.

- Tenedus et Tenedii* II, 2, 3—6. III, 2, 4.
Thapsacus urbs ad Euphratem II, 13, 1. III, 6, 6. 7, 1. VII, 19, 6.
Thebae et Thebani rebell. I, 7, 1 sq. c. 8. c. 9. II, 15, 3. 4. 16, 2. 4. V, 1, 2. VII, 9, 7. IV, 28, 3.
Theocritus Anticlis pater, q. v.
Theodorus Archelai pater, q. v.
Thera urbs Cariae II, 5, 8.
Theramenes Polemonis pater, q. v.
Theron rex Sicil. I, 12, 2.
Thersippus legatus Alexandri ad Darium II, 14, 6.
Theseus Ath. VII, 13, 9. Nept. fil. VII, 29, 7.
Thessalia et Thessali I, 7, 6. 1, 14, 1. 25, 1. VII, 9, 6. et saepius.
 Equites Thessali, sociorum nomine, non minimam in Alexandri exercitu gloriam adepti sunt.
Thessaliscus II, 15, 3. 5. Ismenia fil.
Thoas Mandrodori fil. VI, 23, 3. Satr. Gadros. ej. mors VI, 27, 1.
Thraces novas res moluntur I, 1, 5. 8—17. 2, 3. 3, 4. 5. 14, 4. 25, 4. occ. II, 7, 9. 14, 9. V, 26, 11. VII, 9, 2. 5. Bithyni I, 29, 7.
Thriambus cognom. Bacchi VI, 28, 2.
Thuricus vid. Pasicrates.
Thymondas Mentoris fil. dux exterorum II, 2, 2. transfuga 13, 2. In Aegypto periisse videtur.
Thyraei pop. Af. IV, 23, 1.
Tigris fluv. III, 7, 7—11. V, 5, 7. 7, 4. VI, 19, 12. 28, 9 seqq. VII, 1, 1. 7, 5 seqq. 16, 8.
Timander ej. taxis I, 22, 5.
Timolaus ex iis, qui Cadmeam tenebant I, 7, 1.
Tirynthus V, 26, 8.
Tlepolemus Pythophanis fil. fraig. inspector Satr. Parthyaeor. et Hyrcan. III, 22, 2. Satrapa Carmaniae VI, 27, 2.
Tmolus mons Lydiae V, 1, 2.
Tralles urbs Af. min. I, 18, 1. 23, 6.
Trapezus urbs Af. VII, 13, 7.
Triballi novas res mol. I, 1, 5. 6. 2, 1—13. 3, 4. 5. 4, 9. V, 26, 11. VII, 9, 2.
Triopion opp. Cariae II, 5, 8.
Tripolis urbs Phoenic. II, 13, 3.
Tripylan porta Halicarn. I, 22, 1.
Trojanum bellum I, 11, 12.
Tylus ins. fin. pers. VII, 20, 11 sqq.
Tymphaeus reg. mont. Maced. I, 7, 6.
Tyndarus IV, 8, 3.
Tyriaspes adv. Assacen. V, 20, 13. Satr. Parapam. IV, 22, 6. VI, 15, 6.
Tyrii et Tyrus opp. et expugnata II, 15, 8—c. 24, ad fin. III, 6, 2. IV, 26, 11. 28, 3.
Tyrrheni VII, 15, 4.

U.

Uranus VII, 20, 1. seqq.
Uxii gens Af. III, 8, 8. 11, 7. 17, 1, ad fin. VII, 10, 11. 15, 1.

X.

Xanthus fluv. et urbs Lyc. I, 24, 7.
Xatbri gens Ind. VI, 15, 2.
Xenophantus Eugnosti pater, quem vide.
Xenophon Grylli fil. I, 12, 5. II, 4, 3. 7, 12—15. 8, 18. VII, 13, 6.
Xerxes III, 16, 6. 13. VII, 14, 9. 7. 17, 2. 19, 3.

Z.

Zadracarta urbs Hyrcan. III, 23, 11. 25, 1.
Zariaspa (maxima urbs Baetr.) IV, 1, 7. 7, 1. 16, 8 seqq. (hodie Hafarsp.)
Zelea urbs Troadis et Zelitae I, 12, 15. 17, 2.

Quaedam addenda et emendanda

- Pag. 37. not. 18. vers. 4. lege: *ἰπὸ οἱ τῆσιν*.
- 57. — 8. lege: ex Opt. pro ex eodem.
- 62. not. crit. 5. Ad verba: *τὸ* pro *καὶ*, adde: Sic in Hist. Ind. c. 18, 3. Asclepiodorus vocatur Timandri filius.
- 104. not. 7. lege: contra Darium, pro contra Dariem.
- 112. cap. 1, 1. — : *αὐτὸ τὸ καὶ*, pro *αὐτὸ τὸ καὶ*, et numerus: in margine sequenti versiculo adscribendus erat.
- 128. not. 9. vers. 2. lege: in alveo freti.
- 176. not. 2. versiculo, praeter unum, ultimo post *ἀντιπρὸς* interpunge commate.
- 185. not. 14. vers. 12. lege: quod eas.
- 192. — 4. vers. 9. lege: toto opere manu facto.
- 317. — 4. adde: Forte legendum est *τῆς μακρᾶς*.
- 389. — 1. col. 2. vers. ult. lege: i. e. ex media plaga inter septentrionem et orientem flantes.
- 390. ad VI, 21, 2. scribe notam: *ἐν τῇ ῥῆσιν*] Vertendum hoc est: *ad aequinoctium hybernium vel vernum usque*. *ῥῆσιν* enim non solstitium solum, sed etiam aequinoctium significat, quod hoc loco necessario intelligendum est.
- 448. animadv. 5. lege: Siculus pro siculus.
- 456. not. cr. 4. vers. 4. leg. Gretemesn. non Greutem. vers. 11. delendum est comma post *καὶ*.

6!

6'

jm

**THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT**

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

MAR 17 1918

